

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU DIN ANUL 2007

Praznicul Nașterii Domnului

Taina lui Dumnezeu pe pământ cu omul. Locul împărăției cerurilor este în om.

Poporul Meu, cuvântul Meu de peste tine este mângâierea sfinților și a îngerilor, și este mângâierea Mea. O, poporul Meu, Se mângâie Domnul Dumnezeuul tău când are cu cine grăi pe pământ. Pace ție, poporul Meu! Sunt deasupra ta cu slava cuvântului Meu și stau pe nori de heruvimi cu cetele cerești și Mă mângâi în zi de prăznuire a amintirii nașterii Mele între oameni. Acum două mii de ani am venit pe pământ născându-Mă Prunc din Fecioară, și n-am făcut aceasta până ce mai întâi nu M-am vestit prin prooroci, începând de la Moise, și, apoi, în ziua nașterii Mele în Betleem M-am vestit prin îngeri păstorilor de la oi, și M-am arătat născut celor trei crai din depărtări veniți, și căroră le-am arătat prin steaua nașterii Mele că voi veni cu slavă cerească pe pământ, slavă plină de taină, și că nașterea Mea va stârni împotrivire între cei mari ai vremii, care iubesc slava de la oameni, slavă pentru care omul nu-L poate iubi pe Dumnezeu, poporul Meu, dar tu uită-te la Mine și iar uită-te ca să înveți cum să fii fiul lui Dumnezeu așa cum sunt Eu, căci iată, pe pământ oamenii n-au știut și nu știu să se facă plăcuții lui Dumnezeu, nu știu să iubească slava lui Dumnezeu, nu știu oamenii, poporul Meu.

Iată, M-am apropiat de cei de pe pământ cu praznic de naștere. Slava acelei zile a fost dulce pentru cei din cer, că mult M-au așteptat cei din cer să Mă întrupez pe pământ și să scriu înaintea Tatălui salvarea omului care a fost până atunci, și care era atunci, și care este apoi în fiecare vreme.

O, cât de umilit ar trebui să fie omul, poporul Meu! Eu M-am născut din Tatăl mai înainte de vecii, M-am născut prin Duhul Sfânt, Care a vestit pe Fecioara mama Mea că Mă voi întrupa în ea în clipa vestirii îngerului care i-a adus ei vestea că voi veni Prunc pe pământ, copil născut din trupul ei pentru ca să Mă fac salvator fiecărui om care Mă va primi de la Tatăl să-i fiu cale și să-i fiu salvare, și cu umilință mare am venit pe pământ după om, și umilit am lucrat toată taina salvării omului care se alege cu Dumnezeu pe pământ.

M-am apropiat în porți și am intrat cu praznic de naștere. Acum două mii de ani i-am arătat omului taina nașterii omului, Eu Însumi i-am arătat, căci omul nu știe ce înseamnă taină, căci pe cât de mare este slava lui Dumnezeu, pe atât este de tainică ea între oameni, poporul Meu. Așa a fost și nașterea Mea pe pământ, și grăiesc cu tine și îți arăt aceasta prin felul Meu de grăire cu tine, și te rog, poporul Meu, să te lași tu tot mai pătruns de taina aceasta, că tu trebuie să înțelegi bine și tot mai bine lucrul Meu cel tainic în mijlocul tău. Vreau tot mai mult să te privesc, și să te văd că știi taina nașterii, taina cuvântului Meu de peste tine, și care mereu, mereu se naște din

Mine în mijlocul tău, ca să te naști tu din el și să te păstrezi în el și să-l păstrezi în tine, poporul Meu. Te chem spre mare înțelepciune când Mă fac cuvânt peste tine, iar tu să vii când te chem, că mereu te chem, și mereu te numesc al Meu când te chem, și te voiesc pătruns de taina cuvântului Meu de peste tine, poporul Meu. O, te voiesc dulce împărăție a Mea, și voiesc să văd că știi tu bine taina împărăției cerurilor, că n-am cu cine să împart pe pământ această dulce taină, poporul Meu. Cine-și închipuie în afara lui împărăția cerurilor, acela nu poate pătrunde taina și lucrarea ei și locul ei între pământ și cer, iar închipuirile unui așa om sunt născociri ale lui și nu sunt adevărul. O, Eu M-am născut pentru inima omului, ca să-Mi fie ea tron al împărăției Mele în trupul omului. Trupul omului și scaunul Meu de domnie în inima lui, acesta este raiul pe care Eu, Domnul, îl aștept pentru Mine pe pământ pentru odihna Mea și a Tatălui Meu, poporul Meu. Eu M-am născut umilit acum două mii de ani, și Mi-am găsit primul popas în ieslea boilor, dar mai întâi M-am așezat în inima mamei Mele și a lui Iosif, și, apoi, aproape de ziua nașterii Mele M-am așezat în inima păstorilor de la oi, căroră îngerii le-au vestit venirea Mea, și M-am așezat în inima celor trei magi, care au mărturisit lumii despre nașterea Mea, după ce ei M-au aflat și M-au văzut născut. Iată, împărăția lui Dumnezeu este altfel decât caută omul s-o înțeleagă pentru el, și din această pricină Eu n-am rai pe pământ, n-am stat și loc slăvit pe pământ, poporul Meu. Eu când l-am făcut pe om i-am făcut grădină de rai ca să Mă asculte pe Mine în ea, ca să fie omul raiul Meu, căci Mie mai mult decât omului Îmi trebuie rai, dar iată, omul nu stă din mersul lui ca să înțeleagă facerea Mea și lucrarea ei, rostul Meu și rostul omului între cer și pământ, taina lui Dumnezeu cu omul pe pământ, poporul Meu.

În zi de praznic de naștere Mă mistui de dorul omului, de dorul Meu în om. Mi-e dor de sălaş pe pământ, dar omul își închipuie în afara lui împărăția cerurilor și frumusețea ei. Omul voiește altfel să fie împărăția Mea pentru el și cu el, și de aceea nu pot oamenii să pătrundă cu mintea lor taina sfinților Mei, care s-au făcut și se fac pe pământ locaș al Meu, împărăție a cerurilor pe pământ. Locul împărăției cerurilor și slava ei este în om, și iarăși spun: locul împărăției cerurilor este în om, și pentru această slavă am zidit Eu omul. O, de șapte mii de ani omul îl urmează pe omul cel zidit de mâna Mea, pe cel care s-a smuls din cer pentru ca să Mă dea pe Mine afară din el și să nu mai am Eu casă, și să nu-Mi mai aflu odihnă. Odihna Mea o așezasem să fie în om, și am numit ziua a șaptea odihna Mea. Și dacă am văzut că omul nu a rămas ziua Mea de odihnă, am venit și am luat de la capăt lucrarea Mea cea de la Tatăl și am făcut iarăși omul. Am venit și M-am făcut pe Mine Însumi Om, și după ce M-am întocmit în pânțele fecioresc, M-am născut Prunc, ca omul, și am fost Eu odihna lui Dumnezeu, odihna Tatălui Meu, din Care Eu sunt mai înainte de vecii, și, atunci,

la nașterea Mea, am arătat Eu iarăși taina omului, căci M-am făcut pe pământ locaș al împărăției lui Dumnezeu, și Tatăl era în Mine, iar Eu în El eram, și am deslușit ucenicilor Mei taina aceasta când ei Mi-au spus să le arăt lor pe Tatăl și când Eu, în chip minunat, mereu, mereu le arătam că Eu și cu Tatăl una suntem, și lucrând văzut le arătam lor, căci lucrarea Tatălui Meu în Mine se făcea mereu slavă înaintea oamenilor.

O, dacă ar vrea omul să se oprească din calea lui și să caute să priceapă înțelepciunea împărăției cerurilor, Eu, Domnul, M-aș așeza la sfat cu omul și i-aș da lui înțelepciunea aceasta. Aș fi putut să Mă arăt omului așa cum din vecii sunt din Tatăl, dar M-am umilit atât de mult și M-am coborât atât de jos, până ce M-am născut din om, Prunc ca și omul care se naște din om, atât de mult M-am umilit când a fost să Mă arăt omului și să Mă dovedesc supusul Tatălui, împărăția minunilor lui Dumnezeu în trupul Meu întocmit în chip de om, și apoi născut ca să cresc după asemănarea cu omul și să sufăr pentru om, și apoi să Mă slăvesc cu slava pe care o am de la Tatăl mai înainte de vecii.

Vreau, omule, să te mângâi cu mângâierea Duhului Sfânt Mângâietorul. Vreau, omule, să te învăț și să te ajut să înțelegi taina și locul împărăției cerurilor pe pământ. O, omule, nu mai aștepta această împărăție să vină la tine sau să vii la ea, căci tu, tu trebuie să fii locașul ei cel luminător în jurul tău, omule născut din om. Eu Însumi M-am arătat acum două mii de ani, și așa l-am învățat pe om ce este împărăția cerurilor și ce lucrare are ea. O, nu se poate pe pământ jos și în cer sus împărăția cerurilor, nu se poate decât în duhul, în sufletul și în trupul omului cu toată fața și lucrarea și locul ei. Aceasta este înțelepciunea, omule, și nu este de pe pământ înțelepciunea, iar din pricina înțelepciunii omului care trăiește fără cer pe pământ și în el, se stinge taina lui Dumnezeu cu omul, se șterge urma Mea de pe pământ și din om.

Vin cu taină dulce, vin cu învățătura de taină ca să ia omul naștere de sus, poporul Meu, dar vreau să stai tu înaintea Mea împărăție a cerurilor, și vreau așa să fii tu cale a omului spre această taină a nașterii de sus, că mare este taina nașterii de sus, poporul Meu. Din nou grăiesc și spun: vai omului care așteaptă închipuindu-și în afara lui împărăția cerurilor pe pământ și în cer! Eu M-am născut pentru inima omului, ca să Mi-o fac tron al împărăției Mele în om, și așa să înțeleagă omul taina împărăției cerurilor, și așa să lucreze omul, căci Eu Însumi i-am arătat omului lucrarea pe care o are el de lucrat după ce ia el din Mine naștere de sus și viață și înțelepciune pentru ea. Când l-am făcut pe om, l-am făcut împlinit deodată, dar Eu când am luat chipul omului, M-am umilit mult de tot, și M-am arătat apoi Prunc mic, născut din trup de mamă Fecioară, așa cum tot omul ar fi fost să fie dacă n-ar fi călcat ascultarea de Dumnezeu și iubirea cea pentru ascultare. O, fă-te și tu mic, omule. Umilește-te, căci Eu, Domnul, M-am umilit, și mult M-am umilit, și M-a umilit apoi omul, iar umilința cea de la om Mă așeza în umilință, și ea era Duhul Meu înaintea omului și înaintea Tatălui. Îmbracă-ți și tu inima în acest duh și fă-te după chipul și asemănarea Mea, ca să ne vedem unul pe altul prin asemănare, omule, căci numai când ne vom asemăna ne vom vedea, și altfel nu, omule. Voiesc să înțelegi mai înainte de ziua slavei Mele împărăția Mea și locul ei din tine, căci ea își are hărăzit locul ei în om, iar minunile ei sunt minunate în om, și apoi în afara lui, spre vederea cea bună a multora apoi, și vei fi atunci asemenea Mie, omule. Amin.

O, poporul Meu, cu mare înălțime de taină și de cuvânt te învăț Eu slava împărăției Mele și nașterea ei în tine pentru

Mine și pentru tine pe pământ și în cer. E praznic de naștere nouă, e vreme pentru înțelepciune din cer în ființa ta, poporul Meu. O, desfă-ți ființa și lasă-Mi slava și lucrarea ei să pătrundă în tine, și apoi arată-Mă că sunt Stăpânul tău și că tu ești împărăția Mea care se naște în tine la glasul Meu de peste tine, glasul care cheamă omul spre taina cea de sus, taina nașterii, poporul Meu. Amin.

O, copiii veghetori în porți când cuvântul Meu vine! Eu, Domnul, voi grăi celor ce au auzit glasul Meu de azi și le voi spune lor deslușit taina nașterii Mele pe pământ, taina împărăției Mele în om, căci cei ce M-au auzit grăind prin acest izvor de cuvânt, n-au priceput din Mine, și au priceput din ei, și apoi au rătăcit și rătăcesc rătăcind de pe cale pe cei care ar fi fost să fie și azi poporul cuvântului Meu și să fi crescut cu cerul acest popor. Eu, Domnul, le voi grăi lor taina nașterii, taina cerului pe pământ, și dulce îi voi învăța spre înțeleptirea lor, căci vai celor ce, lipsindu-se de înțelepciunea cea de sus, își fac loruși înțelepciune fălindu-se cu glasul ei înaintea glasului Meu cel nepriceput de omul care nu are duhul umilinței așa cum Eu, Domnul, îl am.

Pace ție și praznic de naștere, de mereu naștere, poporul Meu, și așa vei sta de sus pe pământ, și așa vei fi tu odihna Mea, ziua Mea de odihnă, poporul Meu.

25 decembrie 2006/ 7 ianuarie 2007

Sărbătoarea sfântului apostol, întâiul mucenic și arhidiacon Ștefan

Taina nașterii de sus se odihnește în inima omului cel fără de vicleșug.

Te cuprind și te port în duh de naștere de sus, iar tu să te lași purtat de Duhul Meu, poporul Meu, și fără de vicleșug să crezi tu taina nașterii de sus, taina care numai ea așează în om împărăția lui Dumnezeu. Amin.

O, e zi de naștere și de învățătura pentru naștere, iar Eu, Domnul, intru cuvânt în carte și Mă fac Învățător. Venirea Mea acum pe pământ se face carte, se face cuvânt și carte pentru el, dar nu mai este om fără vicleșug și care să vrea să înțeleagă taina nașterii de sus a omului ca să fie omul apoi împărăția Mea pe pământ, iar Eu să-i fiu lui Stăpân și Învățător. Învățător este cel ce-ți stăpânește ființa cu învățătura lui, iar unde ea stăpânește, acolo și rodește, și nu pot fi Eu Învățător celui în care învățătura Mea nu naște rod.

Mi-e inima arsă de dorul împărăției Mele în om. Dau să așez învățătura de naștere de sus peste om. Vreau să-l învăț și să-l rog pe om să caute împărăția lui Dumnezeu în el, să caute la inima lui și să Mi-o dea Mie ca să-Mi fac în ea împărăție și să stau în ea așa cum sunt Eu, iar Eu să-i adaug lui pe toate cele de trebuință lui, și pentru care omul trudește și nu-și mai află capăt trudei lui.

O, unde să mai găsesc Eu om fără de vicleșug, și care se lasă mic pentru taina nașterii de sus? O, poporul Meu, e tare puțină credință în om pentru această dulce taină. Când am grăit Eu cu cel nedumerit în el pentru nașterea de sus, i-am spus așa: *«Nu te mira că ți-am spus: trebuie să vă nașteți de sus. Vântul suflă unde voiește, și tu auzi glasul lui, dar nu știi de unde vine și încotro se duce, și așa este și cu cel născut de sus»*, și M-a lăsat el apoi Învățător peste inima lui, căci inima lui a crezut fără de vicleșug în cuvântul Meu care a suflat peste el ca să-l nască de sus și ca să fie el de sus apoi, și iată, taina nașterii de sus se prinde numai de cel fără de vicleșug în inima lui, peste care Eu, Domnul, suflu cu cuvântul ca să fiu auzit, și crezut să fiu. Amin.

O, poporul Meu! O, poporul Meu! Cel ce caută înțelepciune pentru taina nașterii de sus a omului, acela are vicleșug, iar cel ce caută să aibă credință în tainele lui Dumnezeu pe pământ cu omul, acela este curat, acela nu ispășește de unde bate vântul și încotro se duce, ci ascultă glasul lui și se naște din el, și apoi se face roditor, căci este fără de vicleșug. Iată, puterea și darul de a crede, pe acestea le are numai omul fără de vicleșug în ființa lui, iar Eu Mă fac Învățător ție și omului, poporul Meu, că Mi-e inima arsă de dorul împărăției Mele în om, de om fără vicleșug în el Mi-e dor și tot Mi-e dor, poporul Meu, și numai în mijlocul tău Îmi pot spune Eu durerea Mea și dorul Meu din ea, popor al glasului Meu. Când am venit pe pământ acum două mii de ani, lucrăm cu ucenici, și în toată vremea Mea cu ei dădeam să le întăresc credința dovedindu-Mă înaintea lor Domnul puterilor cerești pe pământ, și nu al puterilor pământești. Ei însă erau neîmpliniți în iubire și în umilința ei, și erau nedumeriți despre împărăția Mea, pe care ei dădeau să și-o închipuie cu slavă pământească pentru ea. Mult M-am ostenit, mult am suspinat în Mine pentru darul credinței cea de sus în ei, și cu dor i-am așteptat să fie ei vase ale împărăției cerurilor, sălaşe ale lucrărilor Mele, așa cum Eu, Învățătorul lor, eram Fiul și sălaşul Tatălui Dumnezeu, Care lucra în Mine după voia Sa, arătându-Și slava Lui și a Mea, și cu mare taină lucrând El prin Mine lucrările Lui.

O, poporul Meu, ferice celui ce este de sus, așa precum Eu sunt, căci Eu am venit pe pământ pentru inima omului, ca s-o iau în Mine și să-l nasc de sus pe om și să fie omul locașul împărăției cerurilor pe pământ, împărăție care nu piere, căci ea este de sus, și nu de jos. Cel ce poate să creadă în venirea Mea cea de acum două mii de ani și cea de azi când iarăși îl învăț pe om, acela trebuie să stea la învățat pentru întărirea credinței lui, pentru nedumerirea lui, căci fără învățat pentru credință nu poate omul să se dea, și apoi să stea locaș al împărăției Mele în el. Taina nașterii de sus nu este de pe pământ, și n-a avut putere să înțeleagă cel ce s-a alăturat glasului Meu care cuvintează din cer acum pe pământ, și Mi-a făcut și Îmi face dureri cel ce nu le pricepe de la Dumnezeu pe cele ce trebuie crezute cu duhul și nu cu ochiul și nu cu mintea omenească. Cel ce se naște de sus prin suflarea cuvântului Meu de peste el, este cel ce crede în lucrările Mele așa cum a crezut cel fără de vicleșug în vremea trupului Meu și căruia Eu i-am deslușit taina nașterii de sus când i-am spus: «*Trebuie să vă nașteți de sus*».

Omul trebuie să fie din Dumnezeu, precum Eu sunt, și de aceea am venit Eu pe pământ atunci și acum, poporul Meu. Omul este născut din om, iar Eu vin din cer și-i spun omului că trebuie să se nască din Dumnezeu și să caute împărăția cerurilor și s-o ia înăuntrul lui și să se nască pentru ea, ca să fie al ei apoi, și numai așa poate omul să fie al lui Dumnezeu, iar altfel nu, poporul Meu.

Veni-va vremea, și a și venit, să se vadă bine pe pământ fiii împărăției cerurilor între oameni, iar Eu, Domnul, suspin cu dor după om, și plâng cu suspin îndurerat pentru poporul Meu de demult, cu care am grăit Eu mult în vremea trupului trâmbiței Mele Verginica, și tot așa plânge și trâmbița Mea pentru poporul Meu hrănit prin ea cu slava cuvântului Meu. Mi-e dor de împărăția Mea și de fața ei în cel ce a auzit suflarea vântului ceresc, cuvântul gurii Mele, care vine pe vânt până pe pământ. Am avut mult popor, l-am învățat mult, l-am așteptat mult ca să se facă el împărăția Mea pe pământ, și mult de tot l-am dorit al Meu pe el, dar am pățit cu el ceea ce am pățit de la poporul Israel după ce l-am trimis spre el pe Moise ca să-l scoată din robie și să-l călăuzească spre Canaan, țară promisă

de Mine lui prin părinții lui. O, n-a înțeles Israel cel de atunci nașterea lui din cuvântul Meu care curgea peste el, și n-a voit să domnesc Eu peste el și să-i fiu Dumnezeu. S-a răzvrătit cu nemulțumire Israel, și a căzut pe cale cel răzvrătit, și a rămas pildă de răzvrătire și de plată a ei. L-am învățat mult și pe poporul de azi al cuvântului Meu, și cu mare milă l-am mângâiat și l-am alintat, ca să învețe el să fie prunc la sânul iubirii Mele pentru el, căci cu multă iubire l-am alăptat pe el, iar el s-a îngâmfat că e poporul Meu, și a făcut ca Israel, care se lauda cu părinții lui cei de la Mine, așa cum se lauda cu trâmbița Mea Verginica cel neîmplinit de azi, și care însăgetează de pe pământ și până în cer duhul trâmbiței Mele, zicându-și lui poporul Meu. O, s-a răzvrătit cu mânie și Israelul Meu cel de azi, căci i-a plăcut și îi place robia, și n-a voit să rămână al Meu poporul cel de demult, cu care Eu stăteam la masă și-Mi lăsam peste el darul iubirii Mele, de la care mult am așteptat Eu rod, și n-am aflat în el bucuria rodului pentru care am trudit și am plâns și am așteptat.

O, unde e poporul Meu de demult? O, unde sunt fiii și fiicele lui? O, unde-i sunt ucenicii? Oare, nu i-a fost dat lui să priceapă taina împărăției cerurilor cu el, taina nașterii de sus? Iată, s-a lăsat spre duh de răzvrătire poporul Meu de demult, și ca și Israelul lui Moise s-a îngâmfat și acesta, și Mă uit la îngâmfarea lor, cu care suflă încă, iar duhul îngâmfării lor suflă spre Mine jale grea și răbdare pentru ea, căci n-au iubit și nu iubesc să domnesc Eu peste ei. Israel cel de atunci a crezut că-l părăsește pe Moise când a făcut aceasta, dar el M-a părăsit pe Mine, căci Moise era trimisul Meu. Israel cel de acum a crezut că-i părăsește pe cei puși de Mine, și de care el trebuia să asculte, dar el M-a părăsit pe Mine, și a luat calea lui Core, Datan și Abiron, și s-a pierdut pe cale din pricina răzvrătirii poporul Meu cel de demult, căci n-a iubit să creadă și să iubească fără de vicleșug, deși Eu îl învățasem pe el să nu uite învățătura Mea.

Vreau să grăiesc cu poporul Meu de demult și să-i spun lui că n-a voit să învețe și apoi să lucreze peste el taina nașterii de sus, și fără de vicleșug să fi luat el de la Mine învățătura vieții, iar după patruzeci de ani de cuvânt al Meu peste el Eu n-am putut să-l iau și să-l am în lucrul Meu, n-am putut, căci el a voit să aibă fii și fiice, și iată, a avut, și n-a mai fost al Meu poporul Meu cel de demult și nu M-a mai urmat, și apoi și-a acoperit vina aceasta lucrând păcatul răzvrătirii, căci s-au rătăcit, și apoi s-au răzvrătit, și apoi au răzvrătit, rătăcind pe cei slabi ca și ei.

O, unde ești tu, popor de demult? Unde, tată, ești? O, unde sunt fiii și fiicele tale, popor de demult? O, ce ți-am dat Eu ție, și ce le-ai dat tu lor! Iată pentru ce ai iubit tu să ai fii și fiice! Nu-Mi cere Mie socoteală pentru cărarea ta de acum, nu fă așa înaintea Mea, popor de demult. O, de ce ai făcut și tu ca Israelul care-i striga lui Moise că nu-l voiește să domnească peste el? Inima ta s-a împietrit și-ți este rușine, și te răzvrătești ca să-ți acoperi rușinea feței tale, dar cu răzvrătirea ta mărturisești lucrarea ta și nu pe a Mea, căci lucrarea Mea nu s-a mărturisit nicicând prin duhul răzvrătirii. Voiesc să stau în sfat cu tine, popor de demult, și îți amintesc de Ștefan cel mucenicit de la duhul răzvrătirii lui Israel, care se lauda cu Mine și cu părinții lui cei de la Mine, bietul de el, și din această pricină n-a putut el primi mărturisirea cea despre Mine a lui Ștefan cel plin de Duhul Meu în ființa lui. Îți amintesc aceasta ca să te ajut să te umilești și să te pocăiești, popor de demult, și să iei apoi calea învățăturii Scripturilor, și din care să vezi și să crezi prin pilda celor răzvrățiți și lași, și care n-au făcut cinste, ci numai rușine lui Dumnezeu și lucrului Lui peste pământ și

peste om. Adu-ți aminte de Saul din Tars pe când se răzvrătea el pe cei porniți pe calea Mea, calea cu care Eu, Domnul, sunt mereu astăzi pe pământ, dar Eu l-am rușinat pe el pentru răzvrătirea lui, și apoi l-am făcut mărturisitor peste neamurile din cele patru părți ale lumii. Adu-ți aminte, popor de demult, că Eu am proorocit în mijlocul tău lucrarea ta de azi, lucrarea răzvrătirii tale că ea se va ivi ca să-Mi zădărnicești cu ea calea și lucrarea Mea. Adu-ți aminte că ți-am spus că te vei rupe în două părți și că vei face război cu partea care a luat să aibă taina nașterii de sus, împărăție care nu este din lumea aceasta, precum nici Eu nu sunt din ea.

O, Mă așez în sfat cu tine, popor de demult, iar tu umilește-te și ascultă glasul Meu. Iată, îți spun ție: vântul suflă unde voiește, și tu auzi glasul lui, dar nu știi de unde vine și încotro se duce. Tu însă n-ai voit să înveți taina nașterii de sus, poporul Meu de demult, iar Eu, Domnul, iarăși îți deslușesc acum taina aceasta. Amin.

Ne oprim din cuvânt, copii din porți, ca să aducem slavă praznicului nașterii Mele și să facem bucurie și prăznuire cetelor de sfinți, și apoi mergem înainte cu glasul Meu peste poporul Meu de demult, căci el a rătăcit, și rătăcind rătăcește de pe cale pe mulți care ar fi fost să fie și azi poporul cuvântului Meu. Amin, amin, amin.

*

Eu, Domnul, le fac bucurie și mângâiere sfinților când grăiesc în mijlocul tău, poporul Meu de azi. Lucrul Meu cu tine este să aducem cerul pe pământ, sfinții și îngerii la masa cuvântului Meu din mijlocul tău, căci plata celor sfinți este scumpă, poporul Meu, și voiesc să-i amintesc popoului hrănit la începutul Meu de azi și să-i spun lui că sfinții au trudit mult pentru statul lor lângă Mine apoi, și să-l îndemn la umilință și la pocăință, și prin ele la nașterea cea de sus, ca să-și ia din nou loc lângă Mine poporul Meu cel de demult.

O, popor de demult! O, popor hrănit prin trâmbița Mea Verginica! Îți amintesc de Ștefan, mărturisitorul Meu în mijlocul popoului creștin de atunci, că vreau să te ajut să te umilești pentru învățatură de viață, căci tu ai fost tras de pe cale, și ai fost ajutat la aceasta de către cei din mijlocul tău care s-au răzvrătit îngâmându-se în ei înșiși că sunt înțelepți și drepți, și disprețuind pe cei rămași statornici pe calea Mea de azi, neîndoindu-se pentru ea, ci, din contra, întărindu-se ei pe ea.

O, popor de demult, tu nu poți să uiți, dar te-ai făcut că ai uitat calea Mea cu tine și calea ta cu Mine. Ea este scrisă, și tu nu poți să ștergi aceasta. O, așează-te din nou și ascultă durerea Mea, pe care Eu o împart cu cei ce-Mi ascultă suspinul, și vino spre milă de Mine și de tine, poporul Meu de demult.

O, Doamne! O, Doamne al milei nehotărâte, nice pentru om! O, Doamne al sfinților Tăi, mărturisirea mea de azi dă să înfiripeze chipul Tău, lucrarea cuvântului Tău în inima popoului Tău de azi, și al celui de demult poporul Tău, pe când Tu Ți-ai început iarăși hrana pentru om acum, la sfârșit de timp. Râvna mea pentru Tine a fost mare, pe cât de mare îmi era mila pentru poporul Israel, care nu Te voia, și care-și zicea popor al Tău și popor al lui Moise, așa cum și cel de azi își zice, dar el s-a lepădat de glasul Tău și s-a răzvrătit prin cei răzvrățiți din mijlocul lui, căci cel ce nu Te mai urmează, acela din pricina răzvrătirii face așa, Doamne. O, pe mine nu m-au primit cei ce-și ziceau ai lui Moise, și nu m-au primit pentru că aveam pe buze cuvintele Duhului Sfânt, care vedeau faptele lor despărțitoare între Tine

și ei, și de aceea m-au dat ei la mucenicie, cum și pe Tine Te-au dat, Doamne. Mă numeau hulitor, mă învinuiuau pentru Tine, și ziceau că Tu strici datinile și locul de închinare al lor, și, pentru mărturisirea mea despre rătăcirea lor și despre mărirea Ta cea prin moarte și prin înviere, mi-au ucis trupul cu pietre, mi-au închis gura, căci erau răzvrățiți cei ce se laudau cu Tine și cu părinții lor cei de la Tine, Doamne. Pilda cea despre mine s-o ia în inimă poporul Tău cel de demult și să se scoale să-și vină în fire, căci cei puțini în el care s-au răzvrătit împotriva celor ce au rămas sub crucea venirii Tale acum, aceia n-au iubire, ci au îngâmfare și răzvrătire, în loc să fi iubit ei sfințenia, din care să-și fi făcut înțelepciune și stat cu Tine, Doamne. O, eu am fost mare cu puterea credinței și cu mila de Tine, Cel bun și drept, așa cum sunt acum și cei ce au rămas de partea Ta și a venirii Tale tot mai mult după om, și pe care Tu i-ai păzit ca să-i ai și ca să lucrezi peste ei pentru planul împlinirii Tale, căci peste ei a apăsător și apasă vântul celor răzvrățiți prin îngâmfare, și care-și zic ai Tăi, și își zic drepți și înțelepți față de cei ce n-au dat înapoi de la învățăturile Tale de peste poporul Tău. Iar acum Te rog, bun și drept Stăpân, duhul nașterii de sus pune-l Tu peste poporul Tău de demult, și mângâie-Te pentru întoarcerea celor ce se scoală la glasul Tău de peste ei, și întărește-le lor credința, o, Doamne. Amin, amin, amin.

Iată, Eu, Domnul, le-am amintit lor de tine, mucenicit cum ai fost de cei ce-și ziceau că erau poporul lui Moise, dar tu erai vas plin de Duhul Sfânt și de adevăr, și nu puteau cei neîmplinitori să-și sufere umilirea, și i-am spus aceasta popoului Meu de demult ca să iasă el de sub rătăcirea cea de la răzvrătirea celor ce l-au răzvrătit pe el de pe calea împlinirii Mele cu care Mă așez acum pe pământ. Aș voi să-i întorc spre duh de umilință pe cei ce cu îngâmfarea lor Mi-au rătăcit poporul, și apoi să-i fac mărturisitori a tot ce au făcut ei rău loruși și Mie, și apoi să-i fac pe ei mărturisitori ai înnoirii credinței lor. Amin.

O, adu-ți aminte, popor de demult, că Eu ți-am spus că vei face păcatul răzvrătirii și că vei prinde sub el pe cei slabi ca să-i tragi jos de pe calea Mea. Iată, după ce Mi-am luat din mijlocul tău trâmbița, s-au sculat din tine răzvrățiți, poporul Meu de demult, și te-au condus spre răcirea dragostei tale și te-au dezbrăcat de veșmântul cuvântului Meu de peste tine, iar Eu privesc de atunci în urma ta și Mă doare de atunci mereu, căci tu ai căzut din slavă și ai rămas cu cele pământești. Dar celor ce s-au răzvrătit, Eu, Domnul, le cer acum socoteală, le cer acum răspuns, căci nu se poate ca Eu să rămân doborât și îndurerat și însuspinat, uitându-Mă la cei ce încă, îngâmfați cum sunt, se răzvrătesc și dogoresc cu focul îngâmfării limbii lor pașii Mei, pașii venirii Mele de la Tatăl la om, poporul Meu de demult.

O, tu, cel ce te-ai răzvrătit și încă te răzvrățești cu îngâmfare, crezându-te înțelept prin aceasta! Ce nu-ți ajunge de nu crezi, de nu vezi bine calea Mea cu cei ce au rămas de partea Mea după ce poporul cuvântului Meu s-a frânt prin necredința cea hrănită de tine? O, până când? O, când vei înceta să tot cauți nod în papură ca să-i tragi și ca să-i ții trași de pe cale pe mulți, și să Mi-i rănești pe cei aleși pentru mersul Meu înainte cu înnoirea cea de la Mine? O, ce nu înțelegi de te tot răzvrățești? O, de ce nu împlinești tu ceea ce zici că știi de la Mine și de la trâmbița Mea Verginica? O, numai așa ar fi să te dai că știi și că ești, și nu așa cum faci tu acum. Și dacă nu împlinești, de ce te răzvrățești? O, de ce faci tu ca iudeii, care pentru că nu împlineau pe Dumnezeu în ei, s-au răzvrătit și M-au dat pe Mine la pedeapsă ca să-și acopere, prin vina pusă peste Mine,

neîmplinirea lor? Cel ce vine la Mine, și apoi se învață cu Mine, și apoi iubește numai cele pământești și trupești, acela se răzvrătește apoi pe Mine și pe tainicul Meu lucru dintre pământ și cer, căci cei ce stau pământești pe pământ, aceia se răcesc pentru cele cerești, căci mintea lor e pentru pământ, și nu pentru cer pe pământ, și nu înțeleg aceștia că împărăția Mea nu este din lumea aceasta, și nu înțeleg cei pământești viața Mea cu omul, locul Meu și împlinirea Mea pentru om și împlinirea omului pentru Mine.

O, la ce folosește, oare, răzvrătirea? Ce bine a făcut Core, Datan și Abiron dacă s-au răzvrătit ca să nu domnesc Eu peste ei prin sluga Mea Moise? Era atunci amenințată credința și statornicia și împlinirea lui Israel pentru căile Mele cu el, iar Eu, Domnul, am lucrat prin Moise și i-am oprit prin mânia Mea pe cei răzvrățiți, ca să nu-Mi piară măcar cei născuți pe cale din Israel, și să am cu ce popor să intru în Canaan, și să fiu Dumnezeu adevărat dacă omul nu voiește să fie după adevăr cu Mine, și nu să se ridice să fie mai mare ca Mine și să dea apoi să se întoarcă la cele rele ale lui, la omul lui cel din om ieșit. O, iată câtă lipsă de înțelepciune! Eu îi izbăveam, iar ei degrab uitau, și se lăsau cuprinși de poftă, de duh de ispitire, și l-au mahnit pe Moise, și s-a deschis sub tabăra lor pământul și i-a înghițit, căci ei erau răzvrățiți pe Dumnezeu. Dar Israel iarăși a uitat apoi pe Domnul, și au cărtit iarăși, și au disprețuit pământul Canaan și s-au dat la desfrâu și au întărit răbdarea Domnului, căci s-au amestecat cu neamurile și cu idolii neamurilor și s-au pângărit, și mereu a atras și a aprins Israel mânia Domnului asupra lui, și de multe ori i-a izbăvit Domnul când auzea rugăciunea lor de pocăință, și, sub stăpânirea altor neamuri căzând ei, le-a dat lor Domnul parte de milă în mijlocul neamurilor. O, Israel a văzut zi de zi stâlp de nor și de foc înaintea lui, și tot s-a răzvrătit, și s-a răzvrătit pe Moise, și nu altfel s-a răzvrătit Israel, căci scris este: «*Au uitat minunile Lui și s-au răzvrătit*». O, așa a făcut și Israel cel din vremea trupului Meu, și așa au făcut și cei de azi, cei din mijlocul poporului Meu de demult, la care am venit acum, la sfârșit de timp, ca să-l am al Meu pe el, dar poporul Meu de demult s-a răzvrătit și se răzvrătește asupra celor cu care, iată, Eu, Domnul, Îmi port lucrarea Mea pe mai departe ca s-o împlinesc pe ea și să lucrez așa cum am lucrat și acum două mii de ani cu ucenicii pe care Mi i-am făcut Eu ai Mei din poporul Israel cel de atunci.

Iată, măi poporul Meu de demult, iată, tată, cum s-au sculat doi, trei între cei ce au stat la masa cuvântului Meu de peste tine și au făcut răzvrătire în mijlocul tău ca să te culce pe tine la pământ, pe tine, cel ce abia stăteai pe picioare, și, apoi, aproape tot poporul Meu a ațipit și nu M-a mai iubit și n-a mai urmat frumos și tot mai frumos împlinirea Mea cu el dacă Eu Mi-am ridicat trâmbița la cer. Dar cei fără de viclesug au rămas sprijinul Meu, și Eu n-am rămas fără adăpost pe pământ, și nu s-au dus aceștia la mai-marii de peste turme ca să Mă dea lor pe Mine spre certare, și pe ei robi lor, așa cum s-au întors din mijlocul tău cei răzvrățiți la cele vechi ca să le înnoiască iarăși în ei, și apoi să-și spună loruși că ei sunt cu Verginica Mea și cu Mine, așa cum zicea și Israel că e cu Moise și cu Dumnezeu, și apoi au dat cei răzvrățiți de azi să Mă vândă, și M-au vândut preoților, ca și atunci, ca să nu pot Eu să-Mi lucrez lucrarea cea pentru înnoirea lumii, după cum spune Scriptura: «*Iată, noi le fac pe toate!*».

O, măi popor de demult, o, ce mult te-am voit să-Mi fii ucenic, ce mult am voit, popor de demult, dar duhul răzvrătirii care a lucrat din mijlocul tău te-a făcut să ațipești pentru

venirea Mea. O, și ucenicilor Mei de atunci le venea greu să creadă în tainele Mele cu ei, dar ei măcar erau umiliți, măcar nu erau răzvrățiți, iar Eu le adăugam ajutor la credința lor până ce ei s-au făcut mărturisitori pentru Mine înaintea celor ce nu căutau să vadă în vreme lucrarea Mea între oameni, popor de demult. Ea însă era și este, dar îi trebuie omului dragoste pentru ea ca să vadă, ca să creadă și ca să nădăjduiască, iar cel ce lucrează așa, pentru acela se împlinesc Scripturile, dar pentru cei ce nu au voit și nu voiesc să se îplinească ele cu ei, nu se împlinesc pentru ei.

O, poporul Meu de demult, nici tu n-ai vrut să stai crezând și lucrând, dar Scripturile se împlinesc așa cum s-au împlinit în vremea trupului Meu, iar celor ce nu le-a fost dat să creadă nu au crezut, precum și celor ce le-a fost dat să creadă, au crezut aceia și M-au mărturisit și au ridicat mărturisitori lucrului Meu și adevăririi Mele de Fiu al Tatălui Savaot, născut pe pământ pentru om. Saul din Tars, care știa bine legea, râvnind pentru ea, îi prigonea pe cei ce umblau cu Mine, și lucra cu prigonitorii Mei și ai lor, așa cum a lucrat peste Ștefan, mărturisitorul Meu, dar lumina Mea i-a ieșit în cale lui Saul și l-a orbit, și l-am trezit spre credință, căci i-a fost dat să creadă, și apoi l-am făcut mărturisitor. Așa voiesc să vă trezesc și pe voi, cei care încă răzvrățiți pe poporul Meu cel de demult, și vă aduc aminte că după ce pe Saul l-am trezit spre mărturisire, el a lucrat apoi împotriva celor ce se răzvrăteau peste lucrul Meu cel de înviere pe pământ, și căroră el mărturisea păcatul lui din vremea necredinței lui, și lumina Mea care i-a luminat înțelegerea, și pe Mine, Fiul Cel venit de la Tatăl, Mesia Cel vestit prin prooroci, și împărăția cerurilor în cei credincioși Mie, așa cum Eu o vesteam pe ea înaintea celor ce cunoșteau vremea și credeau venirea Mea și împlinirea acestei Scripturi.

O, măi, popor de demult, umilește-te și ascultă glasul Meu. Vântul suflă unde voiește, și tu auzi glasul lui, dar nu știi de unde vine și unde se duce. Eu, Domnul, iarăși îți deslușesc ție taina nașterii de sus a omului. Cel ce se naște de sus prin suflarea cuvântului Meu de peste el, este cel ce fără de viclesug crede în lucrările Mele și în tainica împlinire a Scripturilor Mele, așa cum a crezut cel fără de viclesug în vremea trupului Meu, când Eu i-am deslușit lui taina nașterii de sus, și căruia i-am spus: «*Trebuie să vă nașteți de sus*», căci omul trebuie să fie din Dumnezeu, precum Eu sunt, și de aceea am venit Eu pe pământ atunci trup, și acum cuvânt, poporul Meu de demult. O, veni-va vremea, și a și venit, să se vadă bine fiii împărăției cerurilor pe pământ, poporul Meu de demult, iar Eu suspin după tine ca și trâmbița Mea Verginica, și Mi-e dor de împărăția Mea și de fața ei în cel ce a auzit suflarea vântului ceresc, care vine pe vânt până pe pământ ca să-l nască de sus pe om.

O, popor de demult, nu te mai apleca la șoapta vrăjmașă ție, nu te mai opri în sfat cu cel răzvrătit, care se trufește cu mintea lui ca să nu creadă împlinirile Mele de acum. O, lasă-te spre credință de sus și spre înțelepciunea științei care crede fără de viclesug în tainele Mele cele mai presus de fire și scoală-te să fii tu împărăție a cerurilor și sfințește-Mă pe Mine în trupul, în sufletul și în duhul tău, căci tu ai adormit dacă n-ai mai vegheat, iar Eu te strig cu jale: vino spre naștere nouă, poporul Meu de demult! Nu-l crede pe cel răzvrătit. Crede-Mă pe Mine, căci Eu te iubesc. O, nu-l mai crede pe cel răzvrătit, poporul Meu de demult, că iată ce face el, că nu vrea nici el, dar nici pe altul nu-l lasă cu împărăția Mea în el spre slava Mea pe pământ, căci cei ce se iubesc pe ei și nu pe Mine, aceia nu s-au lepădat de sine ca să urmeze Mie așa cum am spus Eu acum două mii de ani pentru cei ce urmează calea Mea și împărăția

Mea, și nu tot pe a lor în ei, dacă ei aud glasul Meu de peste ei. O, ia-Mă lângă tine și Mă mângâie, popor de demult, căci suspinul Meu plânge pentru tine înaintea Tatălui Savaot, și te cere pentru Tatăl ca să fii fiul Lui precum Eu sunt, dar fă-te sfânt pe pământ, și ia învățătura Mea de la izvor și nu sta fără haină. Nu mai sta fără viață în tine, poporul Meu de demult. Apleacă-te spre credință fără de vicleșug și împrunchește-te ca să crezi și ca să iubești curat venirea Mea și pe cei ce Mă dau ție spre naștere de sus, căci Eu am spus: «*Cel ce nu se naște de sus, nu poate să fie împărăție a Mea*», și iată împruncirea prin nașterea cea de sus! Iar celor ce se răzvrătesc și suflă necredință peste tine, poporul Meu de demult, Eu, Domnul, le amintesc de cuvântul Meu care spune: «*De nu vă veți împrunci prin nașterea cea de sus, nu veți putea fi fără de vicleșug fii ai împărăției cerurilor, care este înăuntrul omului, așteptând și răbdând*». Amin.

Am stat în sfat cu tine, poporul Meu de demult, poporul Meu hrănit în vremea trâmbeței Mele Verginica. O, umilește-te și ascultă glasul Meu. Vântul suflă unde voiește, și tu auzi glasul lui, dar nu știi de unde vine și încotro se duce. Așa este și cu cel născut de sus, din Dumnezeu, iar Eu, Domnul, iarăși ți-am deslușit ție taina aceasta, taina nașterii de sus, o, poporul Meu de demult. Amin, amin, amin.

27 decembrie 2006/ 9 ianuarie 2007

*Praznicul Tăierii împrejur cea după trup a Domnului.
Sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel Mare*

Lucrarea Domnului cea pentru împruncirea omului.

Mă fac cuvânt de praznic sfânt în mijlocul tău, popor al cuvântului Meu care naște de sus fii pentru împărăția Mea în ei și pentru ei. Mă fac dulce Învățător peste tine, și peste cei ce Mă iau fără de vicleșug de la tine pentru nașterea lor cea nouă din cuvântul Meu cel de sus, căci Eu, din veac și până în veac, cu cuvântul lucrez și împlinesc. Amin.

O, zi și noapte M-aș face cuvânt, zi și noapte i-aș face omului hăinuță din cuvântul Meu ca să-l am al Meu pe om. Mai înainte de vecii Îmi doresc iubirea și ființa Mea în om, iar când a venit vremea să-l întocmesc pe om, l-am făcut pe el după chipul Meu și i-am dat de mângâiere toată facerea Mea și l-am făcut stăpân din partea Mea peste ea, stăpân văzut, căci el era chipul Meu.

Zi și noapte aș sta cu omul în cuvântul Meu, căci sunt tare ostenit de așteptare și nu am așternut odihnit, căci omul a fost zidit ca să fie odihna Mea, și tot el Mi-a stricat locul odihnei Mele, iar când omul face așa, se strică și el, precum este scris. Se strică omul, iar chipul Meu cel scump așteaptă să-l împodobească pe om și să fie omul așternutul Meu de odihnă și casă cerească pentru sfinții și pentru îngerii Mei, ca să fie omul. Voiesc cu iubire să-l supun pe om, ca să-l pot întocmi din nou pe el, și voiesc să-l împruncesc, căci altfel nu Mă poate omul asculta. Eu când am venit născut Prunc pe pământ, pentru om am făcut aceasta, ca să-l pot învăța apoi pe el din nou chipul Meu.

Vreau să-l învăț pe om chipul Meu, o, poporul Meu. Când Eu am venit după om pe pământ, am luat chip de Prunc, și așa am rămas cu toate cele dinăuntru ale Mele, căci cel ce nu este prunc, nu se face și nu este chip al Meu. Chipul Meu în om este semnul Meu de peste om, și așa se cunosc cei ce sunt ai Mei pe pământ între oameni, iar Eu, supusul Tatălui, chipul Tatălui sunt, și așa poate să fie omul chipul Meu dacă

are supunere precum am Eu.

Când M-am născut Prunc pe pământ, M-am supus pentru tăierea împrejur cea după trup, căci eram venit pe lume prin poporul Israel, care avea din părinți semnul cel pentru poporul lui Dumnezeu, și am primit în ziua aceea numele Iisus, și M-am dat încă de pe atunci cu totul pentru om, căci Eu de aceea am venit de la Tatăl, și am voit prin supunerea Mea să-l învăț pe om supunerea, dar omul fără de chipul Meu în el nu M-a cunoscut, și dacă nu M-a cunoscut, nu M-a primit.

O, poporul Meu de azi, tu să porți cu mare iubire chipul Meu pe pământ, și să nu-ți faci tu chip dacă ești al Meu. O, poporul Meu, n-a voit poporul cel de demult al Meu, n-a voit să aibă și el chipul Meu, și a voit să aibă chipul lumii acesteia.

O, de ce, măi popor de demult, de ce n-ai voit tu să ascuți de învățătura Mea de peste tine, prin care ți-am spus să porți chipul Meu ca să-Mi semeni Mie și nu omului pierdut, popor de demult? O, te-ai ascuns în lume, te-ai ascuns de chipul Meu ca să nu-l porți, popor de demult. Nici măcar acum când te-am dezrobit ca să poți, nici măcar acum nu vrei să ai chipul Meu pe chipul tău, dar ca să te trufești că ești al Meu, aceasta vrei. Eu însă te-am strigat spre nașterea cea de sus și spre hăinuță nouă, din cuvântul Meu țesută ție. Te-am strigat, și aștept să te zăresc chip al Meu dacă te-am strigat. Ca pe Lazăr te strig, căci tu te-ai îngropat în tine și în lume și nu vrei să mai ieși. O, vino afară, vino! Iată, Eu vin la tine. Vino și tu la Mine și ia chipul Meu pe pământ, o, poporul Meu de demult, căci scump va fi cel ce va fi al Meu în zilele ce vin, când toate vor vorbi pentru fiecare om. Amin.

Cuvântul Meu umblă la inima omului ca să-i dea viață și față, iar tu, poporul Meu cel mărturisitor, să-i dai omului cuvântul Meu, căci te-am făcut împărțitor de hăinuțe cerești pentru om. Ai sfinții în ajutor, poporul Meu. Lucrează cu sfinții, fiule, căci ei și pe Mine Mă ajută și-Mi lucrează, și vor sfinții petrecere cu tine, și vor sfinții să-l scoale din lume și pe poporul cel de demult al Meu, căci pecetea Mea de pe el îl vedește, și-l dovedește necredincios Mie, dacă el s-a depărtat de chipul Meu și de statul lui cu Mine după ce el a primit peste el semnul venirii Mele la el, căci am venit la el în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și acesta este semnul de pe el.

O, poporul Meu, locașurile Mele cu tine sunt odihna sfinților și lucrarea îngerilor, căci îngerii Mei te veghează. Veghează și tu cu ei, lucrează și veghează, poporul Meu, și tot mai mult întărește-ți lucrarea ta și veghea ta înaintea Mea, căci iată cât lucrez Eu de mult peste tine, iar sfinții sunt asemenea Mie și asemenea lucrează, și tot pentru tine lucrează sfinții Mei și îngerii Mei, și pentru Mine cu tine lucrează ei peste tine, poporul Meu.

Din partea Ta lucrează sfinții Tăi pe pământ, căci toți trăiesc în Tine, o, Doamne. Iar eu, cel sărbătorit azi între sfinții Tăi, între aleșii Tăi de pe pământ, rostesc peste poporul Tău arhierescă binecuvântare. Cerească binecuvântare îi rostesc lui și spun: binecuvântată este, și așa să fie, împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh în mijlocul tău, popor al cuvântului lui Dumnezeu, căci este cu tine Cuvântul. Binecuvintează și tu din ea și pentru ea, căci Tatăl a voit să-ți dea ție împărăția, și tu trebuie s-o mărturisești pe ea, popor hrănit cu ea. Fă hrană sfinților, popor hrănit din cer. Masa Domnului s-a făcut masă de sfinți și de îngeri în mijlocul tău, căci Domnul este cu tine cuvânt și masă de cuvânt.

O, Doamne, păstrează-i pe ei nou-născuți ai Tăi, și mereu, mereu învață-i împruncirea, Doamne, și învață-i supunerea pruncilor, căci Tu ești Învățător prin însăși viața Ta de Fiu, de

Copil al Tatălui Savaot, Doamne. Noi, sfinții Tăi, suntem cu Tine și asemenea Ție, căci Te vedem, fiindcă Te-am iubit pe pământ și am luat chipul Tău pe pământ, și acum suntem slava Ta. O, slăvește-Te, Doamne, pe pământ, căci Tu ești Domnul slavei, iar pe poporul Tău fă-l să creadă și să știe să lucreze cu Tine taina slavei Tale, căci puțini sunt cei ce pricep taina aceasta între oameni, o, Doamne și Dumnezeule al slavei și slăvit de sfinții Tăi. Amin, amin, amin.

O tainica Mea slavă, Eu, Domnul, Mă port cu ea în mijlocul tău și te țin cuprins în ea, poporul Meu. Învăță taina slavei Mele și lucrarea ei cea văzută, o, poporul Meu. O, zi și noapte M-aș face slavă, M-aș face cuvânt în mijlocul tău, ca să-i fac omului hăinuță nouă, din cuvântul Meu să-i fac, iar tu să fii împărțitor, poporul Meu. Și acum, Eu, Domnul și cu sfinții Mei, petrecem la masă cu tine sărbătoare de sfinți și de slavă a cuvântului Meu. Zi și noapte M-aș face hrană pentru sfinți în mijlocul tău, căci cerul Meu de sfinți, cu tine voiește să locuiască, în tine să se odihnească și de la tine să se împartă celor ce bat și celor ce aud ca să vină. Iată, Eu vin, și mereu vin. Să vină la Mine și la masa Mea, să vină cel ce aude glasul Meu care vine cu norii. Vântul suflă unde voiește, și omul aude glasul lui, dar nu știe de unde vine și unde se duce. Așa este și cu cel născut din cuvântul Meu, o, poporul Meu, iar Eu vin, și mereu vin, și mereu Îmi slobozesc șoapta Mea peste om și îl aștept pe om, îl aștept să vină la Mine, precum Eu vin la el, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Eu, Domnul Iisus Hristos, Mă apropiu cu praznic de Bobotează în curțile Mele cu tine, poporul Meu, și-i voi îmbia să vină pe cei ce iubesc cuvântul Meu și-i voi învăța pe ei, căci sunt Învățător de viață și sunt Botezător cu Duhul Sfânt peste om, iar tu să pui masă poporului Meu cel credincios și să pui masă poporului Meu de demult, că-l voi îmbia să vină și să-i dau lui curățire și credință, iar el să-Mi dea Mie chip în el, și să se facă el chipul Meu pe pământ, și unul pe altul să ne mărturisim lumii că suntem ai Tatălui pe pământ, cu împărăție care nu cade și care este pe vecii, precum Dumnezeu este. Amin.

1/14 ianuarie 2007

Praznicul Botezului Domnului

Taina botezului este taina nașterii de sus. Legea cea pentru păcat îl desparte pe om de Dumnezeu.

Cu dulce praznic de Bobotează Mă las în mijlocul tău, Ierusalime român, popor cu nume nou. Ți-am dat nume nou, poporul Meu, și te-am botezat cu Duhul Sfânt mereu, și te-am însemnat al Meu, căci cerul stă deschis deasupra ta, iar îngerii lui Dumnezeu se suie și coboară peste Mine, și iarăși se coboară și suie când grăiesc Eu cuvântul Meu în mijlocul tău, și te voiesc să stai fără vicleșug înaintea Mea și să crezi, poporul Meu, așa cum fără de vicleșug credeau în cuvântul Meu de peste ei ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, și pe care Eu îi învățam să creadă după ce le vedeam inima și ușorul din ea, cu care ei Mă primeau și Mă iubeau și Mă credeau, poporul Meu, iar Eu îi botezam mereu, mereu pe ei cu Duhul Sfânt, așa cum și cu tine azi lucrez, ca să te țin în baia nașterii de sus mereu, mereu, căci Eu sunt Cel ce botează cu Duhul Sfânt, poporul Meu.

O, cu multă iubire Îmi alegeam Eu pe ucenicii Mei, și cu mare putere îi învățam pe ei, iar ei erau fără vicleșug și Mă credeau și Mă înțelegeau și Mă urmau, poporul Meu. Când ei aflau de la unul la altul despre Mine, se întrebau și se bucurau,

și Mă mărturiseau fără de vicleșug, fără de îndoială în venirea Mea atunci de la Tatăl pe pământ, și Îmi spuneau Învățător, dar și Eu îi mărturiseam pe ei și le spuneam: «*Veniți, și veți vedea unde este sălașul Meu*», și le spuneam: «*Tu ești Simon, și te voi numi Chefa*»; la altul îi spuneam: «*Vino după Mine!*», iar la cel care a venit la Mine i-am spus: «*Iată cu adevărat israelitean întru care nu este vicleșug*». El atunci M-a mărturisit zicând: «*Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Împăratul lui Israel, fiul lui Iosif din Nazaret*», iar Eu l-am pecetluit pe el și i-am spus: «*Amin, amin grăiesc vouă: veți vedea, de acum, cerul deschizându-se și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și coborându-se peste Fiul Omului*». Amin.

O, cu mare iubire îi învățam pe ucenicii Mei iubirea cea nefățarnică și credința cea neîndoielnică, și umblam după ei ca să Mi-i aleg, și îngerii Îmi slujeau, precum le-am spus Eu lor, și am făcut din apă vin, ca să-Mi aleg ucenici, și i-am ales lucrând minuni înaintea lor, iar când cel fără de vicleșug a venit noaptea la Mine ca să-și mărturisească credința lui neîndoielnică cum că Eu am venit de la Dumnezeu Învățător pe pământ și că minunile pe care le făceam Mă mărturiseau Fiu al Tatălui, Eu, Domnul, i-am spus lui: «*Amin, amin grăiesc ție: de nu se va naște cineva de sus, din apă și din Duh, nu poate să intre în împărăția cerurilor*», și i-am despiciat lui taina nașterii de sus, căci el era fără de vicleșug, deși era învățător în Israel, și dintre cei de frunte între ei, și iarăși i-am spus lui: «*Cel ce crede în Mine, nu se osândește, iar cel ce nu crede, a și fost osândit, căci lumina a venit în lume, și oamenii au iubit întunericul mai mult decât lumina, căci faptele lor erau rele, și nu voiau să fie ele la lumină dovedite*», și așa am putut Eu să-i spun lui puterea Mea cea din Tatăl peste cei ce fără de vicleșug cred în Mine, și, iarăși, durerea Mea cea de la om, după ce omul, cunoscându-Mă și iubindu-se mai mult pe sine, Mă tăgăduiește apoi.

O, poporul Meu, taina botezului este taina nașterii de sus, și așa îi învățam Eu pe cei fără de vicleșug să fie ucenici ai Mei și să creadă lucrând tainele cele cerești pe pământ, așa cum și în vremea venirii Mele de acum am lucrat, poporul Meu, dar, ca și atunci, puțini de tot au voit să rămână ai Mei cu totul, și fără de vicleșug să-și fi dat Mie vremea Mea cu ei ca să-i am ca rod înaintea Tatălui și să nu se osândească ei neiu-bind lumina, ci întunericul și faptele lor, ținute la întuneric.

O, n-am putut să-l fac pe Israel cel de atunci să înțeleagă de la Mine că Eu nu sunt doi Dumnezei; n-am putut, și numai o mică rămășiță de-a lui a voit atunci cu harul Meu, iar celălalt s-a lăsat sub întuneric, lăudându-se el cu legea, care ocrotea păcatul și care nu putea să mântuiască omul de la pierzare, și, iată, așa am pățit și azi, o, poporul Meu, dar și pentru azi rostesc și spun: Eu nu sunt doi Dumnezei, și Unul Dumnezeu sunt, și M-am coborât din cer ca să-l fac sfânt pe om, și așa să-l izbăvesc pe el. Amin.

O, poporul Meu, o, poporul Meu! Te botez mereu, mereu cu Duhul Sfânt și te învăț nașterea și creșterea, și apoi impruncirea, viața cea fără de păcat, fiule, că Mă doare, și Mă doare cu amar când aud pe pământ om care spune că nu cere Dumnezeu păcătoșilor ceea ce cere la cei sfinți pentru izbăvirea lor. Dar acum Eu Îmi șterg obrazul de lacrimi și iar plâng pe el, și iar Mi-l șterg și spun: cel ce păcătuiește cu lege, zice el, acela este despărțit de Mine, căci Eu sunt Cel fără de păcat, și sunt Dumnezeul celor ce stau sub harul Meu ocrotitor, așteptând după cei ce păcătuiesc, să părăsească păcatul și să se sfințească pentru izbăvirea lor, căci Eu sunt Unul Dumnezeu. Amin.

Cu dulce praznic de Bobotează stau azi în mijlocul tău, poporul Meu de azi, și te-am așezat să pui masă de pe pământ,

și Eu să pun pe ea din cer, și să-l îmbiu să vină pe poporul Meu de ieri, pe poporul Meu de demult, ca să cinez cu el praznic de botez, căci el a căzut din har după ce M-a cunoscut că de la Dumnezeu am venit la el ca să-l povățuiesc și să-l nasc apoi de sus și să-l am al Meu, dar el M-a voit de Dumnezeu așa cum este el, și nu așa cum îl pot Eu avea pe om al Meu.

O, măi popor de demult, o, nu așa, tată, nu așa cum stai tu acum, departe de faptele credinței tale în Mine, nu așa Mă poți tu numi pe Mine Dumnezeu al tău. Eu sunt Dumnezeul celor ce părăsesc păcatul, ca să vină la Mine și să ia peste ei botezul cu Duhul Sfânt pentru ca să rămână sfinți apoi, și nu tot păcătoși și nu tot slujitori ai trupului. Te îmbrățșez cu cuvântul, popor de demult. Stau la masă cu tine și plâng, tată, și dau să-ți amintesc de minunea Mea, de glasul Meu care grăia cu tine și te învăța să fii, și să nu te mai lași să mori, ci să fii viu, și sfânt lui Dumnezeu să fii, că nu este viață mai dulce pentru om ca și viața cea sfântă în el, și cu care el Mă mângâie pe Mine, făcându-se odihnă a Mea, căci Eu Mi-am pierdut odihna după ce omul a murit în păcat, poporul Meu de demult. O, Eu te aștept din nou, tată, și torn putere peste tine ca să poți să te faci al Meu și să fii tu ziua venirii Mele, și să nu mai fii tu noaptea stăpânitorului acestui veac, a fiilor întunericului, care din pricina faptelor lor rele nu iubesc lumina, nu vor să-și învedereze întunericul faptelor lor, poporul Meu de demult. O, ca și acum două mii de ani, puțini de tot în tine au voit să rămână ai Mei cu totul, și fără vicleșug să-Mi dea Mie vremea Mea cu ei, și nu lor să și-o dea. O, tu ai rămas cu legea cea care ocrotește păcatul, popor de demult, iar Eu am rămas cu suspin după tine, căci Eu te-am voit sfânt Mie, dar tu n-ai voit, și dulce ți s-a părut păcatul când ai dat să alegi calea Mea sau calea ta pentru tine, și M-ai lăsat plângând și așteptând și rușinat înaintea stăpânitorului întunericului acestui veac, care te slăbește ca să nu-ți vădești, și să-ți ții la întuneric faptele tale trupești, și să Mă dai pe Mine de la tine, căci Eu am venit în lume lumină, ca oricine crede în Mine, să nu piară, ci să aibă viață veșnică, poporul Meu de demult, și nu numai câtva timp viață, și apoi iarăși moarte și păcat; o, nu așa, popor de demult, nu așa, tată, nu așa. Eu altfel te-am învățat pe tine, și ți-am dat acum cartea vremii Mele cu tine ca să-ți amintesc de minunea Mea din mijlocul tău și să nu te lași să stai departe de Mine, ci să te trezești, poporul Meu de demult, și să Mă bucuri, tată, cu pocăința ta și cu umilința ta, și să Mă mărturisești Dumnezeu adevărat și Dumnezeul tău, așa cum fără de vicleșug M-au mărturisit ucenicii Mei cei aleși prin harul Meu acum două mii de ani, și pe care Eu îi mărturiseam și, grăind cu ei, le deslușeam lor tainele vieții, și îi iubeam pe cei fără de vicleșug în ei și Mă mângâiam de la ei.

O, popor de demult, am umblat cu tine pe pământ și te-am înfășat mereu în fașa cuvântului Meu cel dătător de viață, și te-am mângâiat, dar tu nu M-ai mângâiat și nu Mă mângâi, ba Mă lași mereu afară și stai rece, tată, și Mă uiți, și abia mai poți să-ți amintești de lucrarea Mea cu tine, poporul Meu de demult. O, te-am dăruit pe tine cu ucenici din mijlocul tău, fără de vicleșug în ei, și i-am pus cale a Mea între Mine și tine, dar tu, popor de demult, ai fost înțepat în inimă de duhul rău ce s-a răzvrătit pe Mine în mijlocul tău. O, ce, oare, le-am făcut Eu lor rău, de Mi-au lovit credința ta în Mine? Cu ce, oare, s-au căpătat ei dacă n-au mai voit nici ei, și nici pe tine nu te-au mai voit cu împărăția Mea în tine, popor de demult? Nu fă și tu ca ei; să nu-Mi ceri răspuns pentru lipsa ta de Dumnezeu, învinuindu-i pe cei ce s-au lăsat cale Mie mai departe spre om după ce Mi-am luat pe vasul Meu, Verginica, la cer. O, păzește-te

de păcatul răzvrătirii și intră sub scutul luminii, căci iată, Eu sunt cuvânt pe pământ, așa cum știi tu că am venit acum, și sunt Lumină care învederează pe cele din întuneric, popor de demult. O, te cuprind în duh de Bobotează; luminează-te cu harul Sfântului Duh și vino spre pocăință și spre duh de umilință înaintea Mea și șterge-Mi lacrima care-Mi curge pentru tine și cheamă-Mă în viața ta să-ți fiu Domn, căci poporul Israel n-a voit să domnesc peste el, n-a voit să aibă cârmă pe pământ, și s-a voit mare cu voia sa și M-a dat de peste el, și l-a mândrit pe Moise, sluga pe care o pusesem Eu pentru el ca să-l scape pe el de robie și de lacrimi, dar el s-a răzvrătit și M-a îndurerat, căci s-a dat mare, și a pierit Israel, pe care Eu l-am scos de sub robie ca să fie el poporul Meu. Mă doare și de el, și Mă doare și de tine, poporul Meu din vremea trâmbiței Mele Verginica, și tot atât o doare și pe ea, căci te-a vrut de mângâiere Mie și ei, o, popor fără trezie, dar tu nu sta așa, nu mai sta, măi tată, nu mai sta sub neînțeleptire, și lasă-Mă să-ți deslușesc tot ce tu nu poți fără Mine să știi, și învață cum să știi venirea Mea de azi și împlinirile pe care Eu, Domnul, le-am proorocit în mijlocul tău că se vor ivi; o, și câte am proorocit Eu pentru fericirea ta, popor de demult! Dar cum să fac, oare, să vrei să le înțelegi și să începi cu sfințenia, tată, și să nu ți se pară ție dulce viața ta și amară viața Mea cea pentru tine, căci viața ta e amară, și tu nu ai singur cum să știi aceasta ca să te poți lăsa apoi născut de sus, din cuvântul Meu care s-a lăsat peste tine și care, iată-l, s-a făcut carte, după cum Eu, Domnul, am proorocit, popor de demult. O, Eu te doresc școlar cu carte, ca să te întreb și tu așa cum se întrebau fără de vicleșug în ei ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, iar Eu le deslușeam lor toate cele ce stăteau tănuite sub cuvântul Meu de peste ei, toate cele despre Mine între pământ și cer atunci și acum, poporul Meu de demult. Eu, Domnul, te rog, deschide cartea Mea cu tine și vezi că tu, acum, în loc să fii cel cu care Eu împlinesc pe cele proorocite pentru Mine cu tine, tu dai să semeni cu cei ce dau semnul Scripturilor care proorocesc despre răcirea dragostei și despre vremea necredinței cea de dinaintea zilei slavei Mele, zi cu slavă pentru cei izbăviți și cu mânie pentru cei ce se osândesc prin necredința lor. O, învinuiește-ți răcirea dragostei și botează-ți în cuvântul Meu credința ta în el. O, plâng duminicile în cer, popor de demult, plâng zilele goale de Dumnezeu în oameni și plânge pământul de dorul Meu, iar Eu aștept după om, dar aștept după tine, poporul Meu de demult. Taina nașterii de sus voiesc să te cuprindă, și s-o cuprinzi în tine, ca să știi să Mă mărturisești, că mult am umblat Eu după tine și mult te-am învățat, popor de demult. Învață de la Mine, și nu te mai lăsa învățat și momit de cei care din mijlocul tău s-au ales răzvrățiți și și-au ascuțit ca sabia limbile lor, și ca niște săgeți aruncă vorbele lor veninoase ca să săgeteze din ascunzături, din întuneric, pe cel nevinovat, și spun: «Cine ne va vedea pe noi?» și așa singuri se rănesc cu limbile lor, atrăgându-și ei plata lor, după cum este scris.

O, trezește-te, popor de demult, ca să primești harul iertării și al împăcării și să-L împaci pe Dumnezeu cu tine, căci tu ai pe tine semnul acestei taine de cuvânt, cu care Eu Îmi povățuiesc de cincizeci de ani un popor pentru nădejdea mângâierii Mele, ca, apoi, Eu să vin și să împărățesc, după cum este scris în prooroci și în cartea Mea cu tine, poporul Meu de demult. Amin.

O, nu uita că Eu, Domnul Dumnezeuul tău, îți aștept desăvârșită trezirea ta, poporul Meu cel de demult al Meu. Amin, amin, amin.

Iar tu, popor micuț, născut pe calea Mea cu poporul Meu

cel de demult, întărește-ți credința cea fără de vicleșug pentru lucrarea ei, și grăiește, tată, cu poporul cel de la început al acestui cuvânt de venire a Mea a doua oară de lângă Tatăl. Dacă nu vei putea să grăiești, popor micuț, nu sta așa, ci învinuiește-ți tăcerea și arată-i duhului potrivit că ești viu, și că Domnul este Cel viu în mijlocul tău, și mărturisește-Mă, fiule de azi, și lucrează-Mi, tată, căci cei ce grăiesc cuvintele vieții atrag lângă ei pe îngerii lui Dumnezeu și pe sfinți, iar duhul cel potrivit slăbește și se lasă doborât când Îl vede pe Domnul viu în ei. O, învață cât mai frumos mersul cel sfânt și cuvios înaintea cerului și înaintea omului, și nu uita să nu fii ca pe pământ, ci să fii cum iubește Domnul să fii pe pământ, popor mititel. Învață mereu, lucrează mereu, și botează-ți mereu în cuvântul Meu toată purtarea vieții tale, a limbii tale, a inimii tale, căci dulce har este cuvântul Meu de peste tine, și care te zidește ca să fii. E zi de Bobotează, iar Eu stau cu tine înaintea poporului Meu de demult, pe când tu nu erai încă pe calea Mea de azi a venirii Mele, dar Eu te-am chemat apoi și ți-am dat via Mea, ca tu să rodești, și să te am semn al venirii Mele, și să vadă țara venirii Mele că tu Mă iubești și că Mă ai și că Mă dai celor ce fără de vicleșug vin și se botează în cuvântul Meu care dă viață celor ce ascultă de el, poporul Meu. Amin.

O, botează-te, țara Mea, în cuvântul Meu, căci tu ești țara cea cu slava Mea în ea. Cuvântul Meu care grăiește în tine și cu tine, aceasta înseamnă slava Mea din tine, o, țara Mea cea cu comoară în ea. O, Eu, Domnul, te mângâi cu șoapta Mea de peste tine și te învăț nașterea cea de sus, și-ți spun ție așa cum spuneam și acum două mii de ani: *«Ce este născut din carne, carne este, iar ce este născut din Duh, duh este. Nu te mira că-ți spun: trebuie să vă nașteți de sus. Eu n-am venit în lume ca să osândesc lumea, ci ca să se mântuiască prin Mine lumea. Cel ce crede în Mine, nu se osândește, iar cel ce nu crede, a și fost osândit, fiindcă n-a crezut în Mine, căci Lumină am venit în lume, dar oamenii au iubit întunericul mai mult decât lumina, căci faptele lor sunt rele. Cine însă lucrează adevărul, vine la lumină, ca să se arate faptele lui că în Dumnezeu sunt săvârșite»*. Amin. Așa Îmi învățam Eu ucenicii acum două mii de ani, o, țara Mea, iar azi te învăț și pe tine, și voiesc să se arate cei fără de vicleșug în tine, căci acelora atât de ușor le este să creadă în cuvântul Meu, încât ei înșiși mărturisesc prin fapta lor chipul Meu în ei, nașterea lor din Dumnezeu cu botezul cel de sus peste ființa lor, o, țară cu comoara Mea în tine, dar vino spre trezire, ca să-L cunoști și să-L vezi pe Cel ce bate ca să Se mărturisească El din mijlocul tău Dumnezeu al tău, iar tu a Sa, o, țară a Mea, cu comoara Mea în ea. Amin, amin, amin.

6/19 ianuarie 2007

Soborul sfântului Ioan Botezătorul

Cel fără de învățător nu poate purta lucrarea de ucenic.

Oștirile de sfinți sunt în coborârea Mea cuvânt pe pământ, căci plata sfinților este umblarea Mea cu ei când vin de la Tatăl cu venirea Mea la om și după om. Nimic nu este mai dulce pentru sfinți pe pământ și în cer ca și Dumnezeu, poporul Meu, căci sfinții știu că numai Dumnezeu este Cel ce poate îndulci duhul și viața și inima omului, iar El este Cel veșnic. Amin.

O, poporul Meu, sunt la masa ta cu înaintemergătorul Meu Ioan. El Mi-a fost ucenic, iar darul proorociei, care locuia în el de la Dumnezeu, avea ca lucrare mărturisirea despre

Mine, Mielul lui Dumnezeu. El Mi-a dat Mie ucenicii lui, și apoi a mers la Tatăl mai înainte de Mine și M-a mărturisit sfinților cerului, și M-a mărturisit celor din iad, căci atât de mare este darul celui ce mărturisește pe Dumnezeu, iar cei din iad, care de atâta timp așteptau și așteaptă învierea, au săltat atunci cu duhul și și-au ușurat durerea la auzul numelui Meu și al lucrării Mele pe care o lucrez pentru învierea omului, poporul Meu, căci precum Moise a fost trimisul lui Dumnezeu ca să-l scoată din robie pe Israel și să-i dea lui pământul făgăduinței, tot așa am fost și Eu trimisul Tatălui pe pământ și în iad, ca să-l scot pe om din întuneric la lumină, de la moarte la viață, și am fost Fiul Tatălui Savaot, și ucenic I-am fost. Amin.

O, poporul Meu, vai celui fără de învățător peste el, că acela nu poate fi ucenic și nu poate să ridice ucenici și nu poate lucra pentru Dumnezeu, și nici pentru el nu poate, căci lucrare pentru om înseamnă cea care dăinuie apoi. Eu M-am făcut Învățător din pricina iubirii Mele și a milei Mele pentru om, și nu altfel trebuie să lucreze cel ce voiește să fie învățător. Cel ce nu ridică ucenici de un lucru cu el, nu este învățător unul ca acela, iar Eu am lucrat ca Tatăl, Care M-a trimis, și tot așa a lucrat și Ioan, botezătorul Meu, iar lucrarea mărturiei lui L-a adevărit pe Dumnezeu, pe Mine, Mielul Tatălui, căci a spus la ucenicii lui: *«Iată Mielul lui Dumnezeu, Care ridică pe umerii Lui păcatele lumii; El trebuie să crească, iar eu să scad, căci mai înainte de mine era»*. Amin.

— O, Învățătorul meu, Tu ești Mielul lui Dumnezeu, și ești împovărat de suferință, Doamne, căci ai ridicat pe umerii Tăi povara cea grea a păcatelor lumii, a suferinței cea pentru păcat, Doamne. Adevăratul învățător este cel care-l învață pe om viața cea veșnică și dulceața suferinței cu care omul își păstrează viața, căci viața e tot ce este mai scump pe pământ și în cer, Doamne. Ai fost plin de suferință și ai fost Mieluț, căci cu blândețe mare ai purtat povara suferinței pentru ca Tatăl să ierte păcatele lumii, iar eu am venit să Te mărturisesc Mielul lui Dumnezeu, ca să creadă lumea în Tine și să aibă viață lumea, Doamne.

O, popor al Mielului lui Dumnezeu! El a spus: *«Cel ce crede în Mine nu va muri niciodată, și va avea viață veșnică»*. Omul este cel ce trebuie să împlinească acest cuvânt al Mielului lui Dumnezeu, iar eu L-am mărturisit pe El lumii, ca să creadă lumea că de la Tatăl a venit la om, și că va lua pe umerii Lui povara suferinței, ispășirea păcatelor lumii, căci este Învățător de viață veșnică pentru om, iar ucenicii Lui sunt fiii vieții, precum eu am fost și sunt.

O, Doamne, învățătura pentru ucenici este credința în Tine, căci ea lucrează apoi faptele vieții, Doamne, iar eu îi învățam pe oameni să se pocăiască și să lucreze în ei împărăția Ta, care este rodul pocăinței omului, căci împărăția Ta se vede când este, Doamne. Nimic nu este mai dulce pentru sfinți ca și Dumnezeu, iar sfinții Tăi se fac dulci pentru Tine, căci ei sunt cei ce cunosc taina slavei și dulcele ei, și mare este această iubire, pe care oameni n-o cunosc, iar Tu vii și îi înveți pe oameni taina aceasta, căci ești Învățător, Doamne, și fericiți sunt cei care iubesc să se facă ucenici ai învățaturii Tale și mărturisitori ai Tăi, precum eu am fost, mărturisindu-Te oamenilor trimisul Tatălui, Mielul lui Dumnezeu, împovărat cu păcatele lumii pentru ca s-o mântuiești, Doamne, pe ea. Amin, amin, amin.

— O, poporul Meu, botezătorul Meu Ioan, de lângă Mine Mă mărturisește, și se face învățător al vieții veșnice peste om, căci are, ca și Mine, iubire și milă pentru om. Orice ucenic al Meu este ca Mine, și așa să lucrezi și tu azi taina vieții, poporul Meu. E zi de serbare de

sfinți în mijlocul tău, iar Eu te învăț să-Mi fii ucenic, și te înzestrez mereu cu această știință, căci iubirea și mila de om te învață, poporul Meu, iar Eu Mă uit la tine și voiesc să te văd că așa lucrezi și că așa împarți. O, uită-te la lucrarea sfinților, și lucrează ca Mine și ca sfinții, căci iubirea și mila de om își găsesc puterea în lucrarea umilinței de duh, și plină de duhul păcii sfinte este această lucrare în om, poporul Meu. O, fă-te cuvântul iubirii pentru Domnul și pentru sfinți și pentru om, și învinuiește-ți tăcerea când ea Îl robește pe Domnul Cuvântul înăuntrul tău, căci precum hrana cea pentru trup înviează trupul, mai mult decât atât lucrează pentru duh merindea cea pentru suflet, cuvântul vieții, poporul Meu. O, mare este plata cea pentru ucenici, căci ei au pentru om merindea cea de veci, cuvântul vieții, și nu este om mai mare ca acela care face viață dulce pentru Dumnezeu înăuntrul lui, și apoi în afara lui, semănând din ea pentru viață în oameni. Aceasta este lucrarea de ucenic al Meu, și pe care Eu ți-am dat-o s-o lucrezi, și dulce s-o lucrezi, poporul Meu, și să vadă apoi lumea la tine, și să învețe ea de la tine că nimic nu poate fi mai adevărat și mai dulce pentru viața omului, nimic ca și Dumnezeu, Cel plin de milă pentru om. Amin.

Pentru mărturisire trebuie iubire și credință, și trebuie milă și ascultare de fiu înaintea celui ce te învață să fii, iar Eu, Domnul, privindu-te mereu, poporul Meu, te învăț și te îndemn, te privesc și te aștept mereu, mereu, să-Mi fii tu mângâiere, și ucenic să-Mi fii, și să Mă mângâi tu cu lucrarea ta de ucenic al Meu, poporul Meu. Amin, amin, amin.

7/20 ianuarie 2007

Duminica vameșului și a fariseului

Veghea pentru cuvintele rostite. Înaintea oricărei lucrări să fie cuvântul.

Voiesc să-Mi povățuiesc poporul spre înțelepciune de viață, copii străjeri în porți. Deschideți Domnului ca să intre în cartea Sa cu cuvântul Său. Amin.

O, fiilor copii, mult Mă căznesc Eu ca să aveți voi pacea și liniștea cea din cer și ca să fiți voi ajutorul Meu și să puteți pentru Dumnezeu, fiilor copii. Pe voi însă vă slăbește mult greul cel de pe pământ, iar Eu aș voi să puteți voi fi tari prin pacea Mea pentru lucrul cel din cer, atât de folositor acum pe pământ; acum, când este atâta nevoie de Dumnezeu peste om, fiilor copii. O, cât de mult am așteptat și cât de mult aștept Eu, Domnul, inimi care știu și care vor să vă dea vouă puteri și ocrotiri sfinte ca să fiți voi plini de pace în inimi și să lucrați peste pământ cuvântul Meu, înțelepciunea vieții, dragoste de Dumnezeu în oameni, căci cuvântul Meu este cel ce dă viață, fiilor copii. Omul are ca sarcină sarcinile lui, iar voi trebuie să purtați sarcina Domnului, venirea Mea pe pământ după om, și fiecare trebuie să-și ducă sarcina lui, căci Eu voiesc cu toate puterile cerești să aveți voi grijă și putere pentru Mine, tată, că iată, sunteți plâpânzi, și puterile vă sunt zdruncinate, iar Eu nu pot peste pământ dacă voi nu aveți putere pentru Mine.

O, copii însuspinați, stați, fiilor, sub sarcina venirii Mele și lucrați calea Mea în oameni, calea cuvântului Meu din cer pe pământ, și fiecare să-și ducă sarcina sa, căci omul e tare de parte de Mine și nu voiește să-și ducă sarcina sa, iar calea Mea spre om e prea puțin ajutată când trebuie să poată ea peste pământ. Eu sunt Cel ce voiesc să vă ocrotesc de dureri și să aveți pace, fiilor copii, și să vă găsesc Eu mereu cu puteri pentru cerul Meu de sfinți și de puteri cerești pentru ca să pot Eu

lucra prin voi lucrarea Mea, și să pot și Eu, fiilor. Ca un Dumnezeu îngrijorat ce sunt pentru salvarea omului, Eu v-aș ocroti de toate durerile, ca să puteți voi pentru venirea Mea, dar omul caută la voi puteri pentru el, și vi le slăbește pe ale voastre, și, când e să pot și Eu prin voi, vă găsesc atunci storși de puteri, fiilor copii. O, voi trebuie să fiți lucrul venirii Mele, tată, și trebuie să vă ajute cei ce iubesc venirea Mea la om, și trebuie să fiți ocrotiți de dureri, că Eu v-aș învălui pe voi, și pe cei mici care Mă ascultă ca să fie ei poporul Meu cel mic și pus deoparte pentru ascultare și pentru sprijinul Meu când vin cuvânt pe pământ, și v-aș învălui pe voi în scutul păcii cerești, și dau mereu să vă înmulțesc ocrotirea și pe îngerii Mei ocrotitori peste voi, că am nevoie de putere și de pace și de liniște în voi, copii plâpânzi sub dureri. Eu însă Mă întăresc în cuvânt, căci pe pământ e lipsă de Dumnezeu și de înviere peste om, și e nepăsător de viață omul, și apoi se plânge la Mine sub sarcina sa, și nu mai găsesc om să-l bag sub sarcina Mea ca să pot și Eu, fiilor copii.

Dar acum voiesc să-Mi povățuiesc poporul și să petrec cu el în duhul învățaturii sfinte, iar el să ia aminte la tot cuvântul Meu de peste el și să nu-l calce, și să nu uite el că după orice cuvânt rostit de Mine peste el, Eu, Domnul, aștept de la poporul Meu împlinirea cuvântului Meu. Amin.

O, popor învățat de Dumnezeu! Mă uit mereu cu cerul Meu de sfinți și de îngeri, Mă uit în tot cuvântul Meu de peste tine și te învăț că după orice cuvânt rostit de gura Mea peste tine, tu trebuie apoi să-l îplinești pe el, fiule, și să iubești în tine viața și fapta cuvântului Meu, și să faci aceasta cu duh de umilință, cu duh dătător de viață, așa cum este puterea cea din cuvântul Meu, poporul Meu. O, mult s-au îndeletnicit sfinții cu duhul umilinței peste inima lor, și mult au dat ei urmașilor lor cuvântul lor cel sfânt, pilda vieții lor cea căutătoare de mântuire pe pământ.

O, poporul Meu, Evanghelia care azi se pomenește la altarele spre creștinii din lume se strâng, grăiește ea despre duhul semeției și despre duhul umilinței, dar creștinii din lume nu se lasă pătrunși de învățătura Mea cea din Scripturi, iar cei ce nu fac faptă din cuvântul Meu, aceia sunt cei semeți, care, auzind, nu aud, căci ca să facă ei cuvântul Meu faptă, aceasta e o lucrare pe care nu vor oamenii s-o lucreze așa cum poate ea să ajungă la Mine de la om. Nu pentru binele lui trebuie să aibă omul în gând să facă faptele cele bune, ci pentru binele lui Dumnezeu trebuie să lucreze omul fapta cuvântului Meu, căci cine face bine lui Dumnezeu, acela este cunoscut de Dumnezeu, și apoi moștenește cu Dumnezeu, și numai așa ar fi să-i fie sfânt gândul omului când el dă să lucreze faptă bună înaintea Mea. Eu când am făcut cerul și pământul, am lucrat această lucrare cu mare duh de umilință, căci așa este Dumnezeu. Când l-am lucrat pe om, cu duhul umilinței am lucrat Eu și cu Tatăl, iar omul care lucrează lui Dumnezeu, tot așa trebuie să lucreze, ca să fie apoi lucrul său. Fapta lucrată de om în numele Meu, și de la care omul își caută mulțumire cum că a făcut-o, aceea e faptă care dă să rămână pe pământ, căci Eu, Domnul, nu așa l-am învățat pe om să lucreze. Inima fariseului pomenit azi era lipsită de temerea de Dumnezeu, dar inima vameșului din pilda aceasta pomenită avea în ea căutarea după Dumnezeu și zdrobirea cea dulce, avea în ea lucrarea umilinței. O, nu pentru fapte îl primesc Eu pe om când el se înfățișează Mie, ci pentru duhul umilinței lui Mă apropii Eu de el când el vine spre Mine.

O, poporul Meu cel mic, te-aș ocroti, fiule, ca pe cel mic; mereu, mereu te-aș ocroti prin învățătura Mea, dar grea e calea Mea spre tine, căci sunt dureri pe pământ, iar tu nu știi

bine să stai ascuns în brațul Meu ocrotitor de fii. Tu trebuie să ai ca lucrare mereu, mereu dragostea cea blândă între frate și frate, iar duhul umilit să-ți fie ție pacea sufletului tău, și așa să stai mereu ocrotit în brațul Meu, și în această pace a ta Eu să-Mi găsesc pacea, fiule. O, învață tu mereu, învață să fii mereu veghetor pentru tot cuvântul ieșit din gura ta, căci cu el îți zidești și tu ceea ce vei avea, precum și Eu lucrez, poporul Meu. «*Cel ce grăiește, cuvintele lui să fie ca ale lui Dumnezeu*» și, iarăși, «*Păzi-voi căile mele ca să nu păcătuiesc cu limba mea*», așa grăiește Scriptura, iar ție, poporul Meu, îți trebuie mereu veghe pentru cuvântul tău rostit și pentru cele dinăuntru ale tale, din care se naște cuvântul tău. O, fiule, nu uita să iubești dragostea cea blândă a inimii, care are în ea temerea de Dumnezeu și lucrarea ei cea plină de roade în jur, și care are răsplată după fapte, iar tu ai mereu de învățat duhul dragostei, calea cea mai înaltă a mersului ceresc pe pământ cu Domnul tău, căci Eu te întăresc, poporul Meu, și cuvântul creșterii sfinte ți-l dau, iar fapta lui cea cu duhul umilinței lucrată îți va da ție har, și înțelepciune pentru har, poporul Meu. Orice lucrezi, nu lucra fără cuvânt mai întâi, căci scris este: «*La început a fost Cuvântul, și Dumnezeu era Cuvântul, și toate prin El s-au făcut*». Amin.

O, învață-te să-ți lucrezi ocrotirea, poporul Meu, și mereu să ți-o lucrezi, și nu uita învățătura Mea de peste tine, nu uita ce-ți cer prin cuvânt, iar când Eu te privesc, să pot să văd la tine că faci faptă cuvântul Meu, că-i dai lui viață în tine, dar să lucrezi aceasta cu duhul umilit, cu umilința dragostei cerești, poporul Meu, că vreau prin lucrarea ta cea din Mine să dau viață la toate pe pământ, și să te asculte făptura, fiule. Învățătura Mea este mereu în mijlocul tău, căci Eu nu numai din cer stau cu veghea Mea peste tine, iar tu să știi să primești și să dai, așa cum te învață cuvântul Meu, și numai ca în cer să lucrezi frate între frate, și la orice lucrare a ta să zici peste ea: «*precum în cer, așa și pe pământ*», și așa vei fi tu mereu, mereu veghetor pentru cer înăuntru și în afara ta și vei lucra viața, ca și Domnul tău, viața și duhul ei care se suie mai mult decât orice rugăciune, mai mult decât orice tămâie până înaintea Mea, până în inima Mea, ca să-ți răspundă ea la dragostea ta, poporul Meu. Amin, amin, amin.

15/28 ianuarie 2007

Duminica înfricoșatei judecăți

Nu mai au oamenii darul milei de Dumnezeu. Lucrarea vieții este învăluită în duhul umilinței.

Mă așteaptă cerul de sfinți și de îngeri să cuvintez cuvânt de hrană în mijlocul poporului cuvântului Meu de acum, și care își are sălaş pe vatra poporului român.

Să fie așteptare în porți! Să fie Domnul cuvânt peste pământ, copiii din porți! O, știu că sunteți plâpânzi, știu, tată, știu, dar le trebuie hrană caldă la sfinții Mei și la îngerii Mei, și le trebuie la cei ce știu acum să Mă caute la voi și să-și ostoaie sufletul cu hrana Mea de pe masa de la voi. O, mereu și iar mereu am rostit cuvânt de împlinit și am spus să prindeți puteri în porți și să fiți zi și noapte sprijiniți pentru puterile Mele din voi, pentru coborârea Mea cuvânt pe pământ, fiilor copiii. O, cât sunt de îndurerat și de lipsit de ajutor în durerea Mea! O, cât sunteți voi de slăbiți în puterea Mea din voi! Această putere dacă nu lucrează nu se înmulțește, nu crește în om când ea nu se împarte ca să fie lucrătoare peste viața celui ce o ia când ea se împarte.

O, feriți-vă de dureri și prindeți puteri, copii din porți. Eu dau să vă ocrotesc de dureri și de jale, și am spus demult să fiți voi legănați în mângâieri și să prindeți puteri, căci Domnul grăiește aceasta. Amin.

O, popor al cuvântului Meu, Eu Mă îngrijesc de tine că ești fiul Meu, dar aștept de la tine putere și mângâiere pentru Mine, poporul Meu. O, înhârniceste-te în duhul dragostei sfinte pentru Domnul tău, căci Eu, Domnul, te hrănesc cu hrană nepieritoare, nestricăcioasă, așa cum trebuie să fie și cei ce mănâncă din masa Mea. Am masa împărăției cerurilor în mijlocul tău și Mi-am deschis fereastra ei și am deschis ușa larg ca să intre neamurile pământului și să ia de pe masa Mea și să învețe faptele vieții, lucrul mântuirii lor, poporul Meu. În toată clipa omul trebuie să lucreze faptele mântuirii lui, și trebuie să le știe omul ca să le poată lucra. Ele sunt mila și iubirea cea pentru ea. Ele stau în calea omului ca să le lucreze omul înaintea Mea, și nimeni nu poate spune că n-are cum și unde să le lucreze. Omul trebuie să Mă miluiască pe Mine în toată vremea, și cu mare iubire și dor trebuie să facă el acestea, căci altfel nu le face omul. Pentru milă trebuie iubire și dor, poporul Meu, iar când omul nu poate să lucreze așa, el nu are viață și nu poate împărți milă, nu poate împărți viață cel ce nu are faptă de viață mântuitoare înaintea Mea și între oameni.

O, poporul Meu, nu se teme omul de pedeapsă peste viața lui, de judecată peste faptele lui, iar eu, Domnul, îl voi chema, sau îl voi depărta pe om când voi sta pentru întrebare înaintea lui în ziua înfricoșatei judecăți și când el Mă va întreba: „*Când, Doamne, am făcut acestea ca să mă primești acum?*“, sau „*Când n-am făcut acestea ca să mă îndepărtezi acum că n-am făcut, că n-am lucrat mila și iubirea cea pentru ea?*“. Darul milei pentru Dumnezeu nu-l mai au oamenii, poporul Meu, căci ca să-l aibă omul, el trebuie să învețe fapta și lucrarea lui, și numai apoi îl poate omul lucra înaintea Mea, iar Eu îl învăț pe om dragostea cea desăvârșită, poporul Meu, și care are ca lucrare mila cea plină de umilință și iubirea cea pentru ea, căci iubirea îl vindecă de sine pe om, și fără ea nu poate omul să aibă curată mila și să-Mi dea Mie din ea, căci ea se împarte la cei ce sunt iubiții Mei în lucrarea lor, și așa Îmi slujește ea Mie pentru faptele cele mântuitoare ale omului și care-i lucrează lui viață pentru veșnicie, viață cu învățatură lucrată, iar cel ce este umilit ia de la Mine învățatură și îndemn și nu ia de la el, căci nu poate omul lua și avea prin el însuși, fiindcă nu așa este taina lucrării vieții. Lucrarea vieții este taina cea învăluită în duhul umilinței când ea se urcă spre Mine din om, iar omul îl înalță atunci pe cel ce se face apoi luiși cale a lui spre Mine, și iată, omul cel iubitor de Dumnezeu este acela care îl ridică pe aproapele lui spre Mine, nu spre el, iar cel ce lucrează așa, acela împlinește așa cum i-am spus Eu omului să Mă urmeze, căci așa am spus: «*Cel ce voiește să urmeze Mie, acela să se lepede de sine luându-și crucea sa și urmându-Mi apoi*». Iată, poporul Meu, așa este dragostea de Dumnezeu și așa ajunge ea la Mine când omul o lucrează pe ea peste aproapele lui ridicându-l spre Mine. Nimic nu aștept Eu de la tine decât acestea, fiule poporul Meu, și cu duhul umilit să lucrezi tu lucrarea vieții tale, ca să aibă ea venire la Mine prin cei ce sunt plăcuții Mei cu viața lor, cu aplecarea lor înaintea Mea, iar omul vede cum te învăț Eu pe tine și învață de la Mine omul, poporul Meu, și se întoarce omul la Dumnezeu cu umilință și cu pocăință, căci fiul cel risipitor s-a umilit mai întâi, și apoi a făcut pocăință și a venit cu ea mărturisind-o tatălui lui, și a lucrat pentru el pocăința lui, căci tatăl s-a așezat să-l aștepte și să-l bucure iertându-l și nepomenindu-i de rătăcirea

lui dacă s-a întors ca unul scăpat din robia cea mai grea. O, cea mai grea robie a omului este aceea când el slujește minții lui și poftelor ei, iar dacă Eu nu-l umilesc pe el cu lipsuri mari ca să-l ajut spre pocăință, omul nu se poate lăsa de această robie sub care stă căzut nepăsător de viața lui. Am voit, poporul Meu, să pun hrană pe masa ta în ziua de pomenire a fiului risipitor, și n-am putut să fiu ținut în porți, căci este slăbire în porți, și te rog din nou, ai grijă de venirea Mea la tine și ai grijă de statul tău în Mine, ca să lucrăm unul pentru altul, Eu pentru tine, și tu pentru Mine, poporul Meu. Ai grijă cu milă și cu iubire, ai grijă de Mine și de tine, poporul Meu, și ai grijă de toți cei care bat ca să le deschid izvorul Meu, învățătura Mea de peste tine, că mulți se apleacă spre ea și se uită în ea și o iau pe ea și se mângâie cu duhul ei, cu dulcele ei peste viața lor care tânjește în ei după răscumpărarea ei, iar tu știi lucrarea pe care Eu o am de lucrat peste pământ și peste om, din mijlocul tău lucrată, poporul Meu, și uită-te tu în Scripturi și vezi cum scrie în ele despre învățătura Mea spre care neamurile de pe pământ vin și iau din ea acum, uitându-se în ea și luând, și pic cu pic înviind și crezând și înviind. Amin.

O, popor al praznicului Duhului Sfânt la masa Mea cu tine, șoptește-ți mereu porunca vieții peste tine și lucrează-o și iubește-L pe Dumnezeu și pe aproapele tău, care este fiul Meu, și așa să-ți lucrezi tu viața cea de veci și răspunsul ei. În fiecare zi să ai ce să-Mi răspunzi, și să am ce să-ți răspund, fiule, și fericit să-ți răspund, și să te am binecuvântatul Meu când tu cercetezi durerea Mea, neputința Mea, foamea și setea Mea, pribegia Mea, sărăcia Mea și dorul Meu după mângâierea ta, poporul Meu.

Lucrarea ta din toată clipa să fie mângâierea Mea cea de la tine, poporul Meu, și curată să fie ea, precum Eu am lucrat între pământ și cer când M-am arătat ca să-l învăț pe om viața, căci Eu spre Tatăl l-am îmbiat pe om, și pildă M-am făcut iubirii cu care l-am învățat pe om iubirea cea desăvârșită și duhul ei cel umilit, care se face cale a ei, cale înaintea Mea a ființei omului. Dragostea cea desăvârșită are ca izvor duhul umilit, și calea dragostei se face el când omul știe să se dea lui Dumnezeu, iar Eu Mă desăvârșesc în mijlocul tău cu învățătura vieții și Mă împart, poporul Meu, și îl ajut pe om să învețe calea lui cu Dumnezeu pe ea, și Mă mângâi în durerea Mea când pot să-l strig pe om de la el la Mine, de la moarte la viață, de la întuneric la lumină, privind apoi la el ca să-l văd lucrând dragostea cea desăvârșită prin duhul ei cel umilit în om, poporul Meu. Amin, amin, amin.

29 ianuarie/11 februarie 2007

Sărbătoarea sfinților trei ierarhi, Vasile, Grigorie și Ioan

Taina frăției cerești pentru împlinirea Scripturii înnoirii lumii.

Mă vestesc la porți ca să intru cuvânt în carte și să Mă așez cu masă de cuvânt pentru cei din cer și pentru cei de pe pământ care iubesc glasul Meu de azi, luându-Mă de mângâiere și de Învățător peste ei.

Sunt Domnul Iisus Hristos, iar slava cuvântului Meu bucură cerul de sfinți și de îngeri. Toate oștirile cerești se așează la masa Mea de cuvânt pe pământ. E cerul sfânt în sărbătoare pentru sfinții Mei arhieriei Vasile, Grigorie și Ioan. Ei au lucrat pe pământ mărturisirea Mea și harurile ei, iar lucrarea lor i-a așteptat în slavă și i-a încununat și i-a făcut lucrători din cer peste pământ, și toți sfinții sunt acum în

venirea Mea, și mulți pe pământ se hrănesc din gura Mea când Eu Mă fac cuvânt în mijlocul poporului Meu.

O, popor hrănit din cer, te hrănesc, fiule, te hrănesc mereu, mângâindu-Mă când îți grăiesc. Întăresc peste tine mângâierea Mea ca să te îndumnezeiești, ca să te am sălaș al Meu, căci mângâierea Mea îi dă omului puteri cerești dacă-l poate pătrunde pe el taina și lucrarea ei, taina Mea cu omul pe pământ, căci Eu, Domnul, sunt Cel tainic, și sunt învăluit în Tatăl, iar Tatăl este în Mine și cu Mine, și numai credința cea din cer îl poate ajuta pe om să rămână de partea adevărului Meu cel tainic, căci credința de pe pământ e ca și omul care trece, și nu e ca Dumnezeu, căci Domnul este veșnic, poporul Meu, și tot așa au fost și sunt sfinții Lui cei mărturisitori adevărului cel mai presus de toate și care s-a făcut moștenire de vecii a sfinților Mei. Amin.

Eu, Domnul, întăresc în mijlocul tău mângâierea Mea, poporul Meu. Ea este cuvântul Meu cel mângâios, care te îndeamnă să ridici spre Mine lucrarea cea mărturisitoare: credința, nădejdea și dragostea, iar acestea se zidesc una pe alta în om când omul împlinește în el porunca vieții, iubirea pentru Dumnezeu cu toată ființa în toată vremea, și iubirea de frați, iar frații sunt cei ce iubesc pe Dumnezeu după porunca iubirii cea de sus, porunca vieții, despre care glasul apostolului a spus: «Noi știm că am trecut de la moarte la viață pentru că iubim pe frați». Amin, amin, amin.

Binecuvintează intrarea sfinților Tăi, Doamne. Amin. Intrăm în cartea Ta, o, Doamne, că Tu ne-ai luat de-a dreapta Ta, acum, în coborârea Ta, și Te mărturisim Stăpânul iubirii și al celor ce Te iubesc, căci Tu iubești pe Tatăl și pe toți cei care îi ai de la Tatăl fii ai iubirii cea de sus, care au avut și au ca lucrare a lor credința, nădejdea și dragostea, hrana pentru iubirea cea de sus în om, o, Doamne al sfinților Tăi.

Noi, cei mărturisiți azi între sfinții Tăi, am fost frați prin iubirea cea de sus lucrată pe pământ între oameni, căci am iubit taina frăției și puterea ei cea din cer peste frați, Doamne. O, nu este mai mare putere de împlinire a Ta, de mărturisire a Ta, ca și puterea cea hrănită de frăția cea plină de Tine între frați. Acolo unde totul însemni Tu, acolo se împlinește cu mare putere porunca vieții, iubirea Ta între frați, Doamne. Numai cei ce Te au pe Tine de viață a lor, numai aceia sunt frați cu frăție care nu se strică, și care este dăinuind între frați în cer apoi, Doamne. Noi am trecut mereu, mereu de la moarte la viață, căci i-am iubit pe ai Tăi, și am lucrat mult pentru biserica Ta, Doamne, iar lupii care o pândeau pe ea se temeau de noi, și de aceea se înrăiau în ei și între ei ca unii care nu împlineau porunca iubirii, porunca vieții, Doamne.

Acum, Doamne, le întărim iubirea de Tine la cei pe care i-ai făcut acum fiii Tăi pe pământ, și le spunem lor așa: Iubiți porunca vieții și lucrați-o mereu, trecând de la moarte la viață mereu, mereu prin iubirea dintre voi, o, fii ai poporului sfânt, căci Domnul stă în mijlocul vostru și nu Se împuținează împărțindu-Se vouă ca să aveți în voi iubirea Lui și să fiți asemenea Lui între frate și frate. Fiți înțelepți, fiți tot mai înțelepți. Frați sunt cei ce se iubesc ajutându-se, dăruindu-se unii altora, curățindu-se unii pe alții și hrănindu-și iubirea cea de sus în ei și între ei în toată vremea, că mare este taina frăției cerești pe pământ, iar lucrarea ei se face lumină a oamenilor și naște din ea mărturisitori ai lui Dumnezeu, așa precum noi am lucrat și am împlinit, și apoi ne-am odihnit în roadele credinței prin care am nădăjduit pentru dragostea cea de sus, și întru care noi am lucrat pe pământ.

Vă îndemnăm pe voi, cei unși cu mirul harurilor noastre, să vă uniți mereu, mereu în duhul rugăciunilor sfinte, prin care să cereți peste voi lucrarea harului, și prin ea să lucrați lumina în mijlocul poporului sfânt, lumină de care să se teamă duhurile întunericului, duh fără de astâmpăr acum, și să se depărteze el din calea lucrului lui Dumnezeu cu voi. Fiți însă fiii iubirii frățești, căci puterea frăției cea de sus naște binecuvântarea Domnului peste frați. Purtați cu viață multă în voi darurile puse peste voi și lucrați lucrarea lor adunându-vă în Domnul tot lucrul lucrat, ca să fiți bogați pe pământ și în cer, precum noi am fost și suntem. Credința, nădejdea și dragostea se hrănesc una pe alta când au ele ca lucrare iubirea dintre frați, lucrare dulce, fiilor unși, lucrare care unește cerul cu pământul, și pe sfinți cu oamenii, iar duhul ascultării de Dumnezeu și de tot cuvântul Lui să vă fie vouă cărare spre Domnul cu toate cererile voastre sfinte, prin care să stăruți la Domnul pentru izbăvirea voastră și a lumii, căci lumea este nepăsătoare de mântuire, iar voi sunteți așezați de Domnul mijlocitori pentru înnoirea lumii. Fiți înțelepți și lucrați în duhul umilinței și al pocăinței, căci înnoirea lumii este lucrare cu greutate și e Scriptură care trebuie împlinită prin voi, fiilor unși.

O, Doamne, de lângă Tine lucrăm, și ca Tine lucrăm și Te mărturisim, și îi mărturisim pe cei pe care i-ai făcut ai Tăi și care au datoria să Te urmeze, Doamne, și să se facă ei iubire din cer pe pământ, iar Tu să poți în ei și prin ei, Doamne, căci toți sfinții așteaptă biruința Ta cea deplină care va să se arate curând, curând prin poporul Tău cel nou, poporul cuvântului Tău, care are în mijlocul lui masa Duhului Sfânt, cerul și pământul împreună la masa Duhului Sfânt, o, Doamne. Amin, amin, amin.

— **M**ă slăvesc prin voi, sfinți iubiți ai Mei, așa cum M-am slăvit și pe pământ când vă aveam vase ale sfințeniei, vase pline de mir, de mirul învățurii sfinte, vase pline de dor sfânt, cel mai mirositor mir, cea mai dulce jertfă adusă Mie de cei pe care Eu îi iubesc pentru iubirea lor cu care ei se dau lui Dumnezeu ca să-I facă Lui bine pe pământ. Aduceți Domnului rugăciuni pline de dor pentru poporul Meu de pe pământ, că vreau să-l îmbrac pe el în iubirea cea de sus, și din zi în zi mai mult să lucreze el puterea care se naște de la frăția cea sfântă dintre ei. Amin.

Curată este taina frăției, dar prea puțini sunt cei ce o iubesc și o lucrează pe ea, căci cei ce nu știu să se lepede de sine pentru lucrul iubirii, aceia nu ajung și nu ating taina și puterea frăției cea de sus între frați. Cei ce se iubesc în duhul frăției cerești, aceia nu-și trag loruși roadele dragostei frățești, ci, din contra, și le dăruiesc mereu, mereu unii altora pe pământ ca și în cer, căci dragostea nu poate altfel lucra, fiindcă ea este cea care nu caută ale sale, și iată ce departe sunt oamenii de adevărurile sfinte, pe care nu mai au de unde să le învețe și să se deprindă cu ele în lucrarea lor cea pentru viața lor.

O, poporul Meu, Eu te voiesc pe tine porunca Mea cea împlinită, căci viața este o poruncă, și au călcat oamenii porunca vieții și viața care iubește cu dragostea cea care nu caută ale sale, și care se înmulțește în om dăruindu-se, și nu altfel lucrând ea.

O, poporul Meu, când pot să-ți grăiesc, Mă alin. Alină-te și tu cu grăirea Mea și îmbogățește-te din ea și lucrează tu mereu taina și puterea iubirii frățești, iubirea cea de sus, căci locul unde frații locuiesc împreună trebuie să fie foc care arde luminând în lături și care se dă lui Dumnezeu izvor și prinos și miros de bună mireasmă, spre adevărarea binecuvântării Mele peste cei ce se iubesc întru Mine și, iubindu-se ei, se fac ei

împărăție a Mea, odihnă a Mea, rai pentru Dumnezeu, și lumină a lumii se fac ei prin duhul păcii și al frăției sfinte între ei, și cărări se fac ei pentru cei ce se mântuiesc. Amin, amin, amin.

30 ianuarie/12 februarie 2007

Praznicul Întâmpinării Domnului

Frații care locuiesc împreună în numele Domnului sunt cei binecuvântați de El.

In zi de praznic sfânt cu tine, poporul Meu, Mă aplec omului de pe pământ și Mă fac cuvânt peste el ca să-i amintesc de cer și să-i spun să nu stea numai ca pe pământ, ci să stea ca în cer pe pământ, precum Eu stau, căci am zis: «*Cerul este scaunul Meu de domnie, iar pământul Îmi este așternut*», așa cum și omului îi este pământul așternut, cerând el de la Mine să fie voia Mea pe pământ ca și în cer, și iată, omul uită de cer pe pământ cu el, iar Eu, Domnul, îl îmbiu pe el să se lase spre înțelepciune și să stea pe pământ ca și în cer și să iubească omul voia Mea împotriva voii lui. Amin.

O, popor al cuvântului Meu, duh de întâmpinare să văd înăuntrul tău pentru coborârea Mea cuvânt în mijlocul tău. Apleacă-te, poporul Meu, căci aplecarea este iubire. Apleacă-te, fiule, că iată, Eu Mă aplec și te îmbrățișez în cuvânt, și așa și tu să faci, căci unii altora ne suntem mădulare, poporul Meu. O, tu trebuie să fii înțelept foarte. Tu trebuie să înțelegi ce este statul Meu cu tine și statul tău cu Mine, căci în cer e numai binecuvântarea și slava ei între Mine și sfinții Mei, între ei și Mine, și trebuie și tu pe pământ să fii ca și în cer, poporul Meu. Apleacă-te, fiule, spre lucrarea acestei binecuvântări, apleacă-te mereu, căci te-am așezat frate cu frate din loc în loc pentru lucrarea binecuvântării, căci este scris: «*Ce este mai frumos decât numai a locui frații împreună! Domnul a poruncit binecuvântarea și viața în veac acolo unde se unesc frații, și aceasta este ca mirul ungerii sfinte și ca roua pe înălțimile Sionului*». Amin.

O, poporul Meu, voiesc să stai frate cu frate în Duhul Meu și în lucrarea Lui cea mărturisitoare mereu, mereu, iar Eu, Domnul, să las peste tine roua binecuvântării Mele mereu, mereu, poporul Meu. Cei ce au peste ei binecuvântarea Mea, purtarea Mea de grijă, aceia au îndatorirea să Mă binecuvinteze pe pământ, așa cum cei din cer Mă binecuvintează. Frații împreună nu se strâng în numele Meu decât pentru binecuvântare de la ei la Mine, și de la Mine la ei, mădulare fiindu-ne unii altora spre slava poporului Meu pe pământ, care are în mijlocul lui mântuirea de la Dumnezeu.

O, poporul Meu, iubirea Mea din mijlocul tău își dă grai când frații Mă împart unul altuia ca rod al binecuvântării Mele. Nimic nu este fără plată pe pământ și în cer, iar dacă Eu, Domnul, am grijă de tine cu binecuvântarea Mea, tu trebuie să fii ca mirul care curge spre binecuvântare, ca roua cea de dimineață pe înălțimi de Sion, căci aceasta este lucrarea și slava celor ce împreună locuiesc în numele Meu, poporul Meu. Iată ce taină măreață! Din zi în zi mai mult să iubești tu această binecuvântare. Din zi în zi mai iubitor să înțelegi tu statul Meu cu tine și statul tău cu Mine, căci unde sunt Eu, e numai binecuvântare și slava ei între sfinți și Mine, între Mine și sfinți, poporul Meu.

O, e zi de întâmpinare, Ierusalime, iar Eu te învăț cum să Mă aștepți și cum să Mă primești și cum să Mă trăiești, căci când am fost adus la templu după patruzeci de zile de la nașterea Mea, M-a întâmpinat bătrânul Simeon și M-a numit

mântuirea, și M-a numit lumina neamurilor, și slava poporului Meu M-a numit. Ca roua pe munții cei veșnici, așa să-Mi fii tu Mie, așa să te faci tu Domnului tău, și să iubești tu fericirea aceasta de a fi poporul Meu, căci tu Îmi ești popor, și am în tine cuvântul Meu, și tot atât de mult să-l binecuvintezi și tu pe el între frate și frate, și să te faci faptă a lui mereu, mereu, și să binecuvintezi venirea Mea la tine dacă ești împreună frate și frate, căci nu e loc mai frumos ca acolo unde împreună frații se fac binecuvântare pentru binecuvântare, iubire pentru iubire și har din har spre întâmpinarea Mea, spre slava Domnului pe pământ ca și în cer, poporul Meu de azi.

O, cu cine am mai vorbit Eu atât de mult, atât de dulce, atât de părintește ca și cu tine, Ierusalime de azi? Așa să lucrezi și tu între frate și frate, poporul Meu, și așa să-Mi faci tu locaș și slavă și odihnă în tine, că Eu nu mai am mângâiere pe pământ decât în mijlocul tău, poporul Meu, iar voia Mea cu tine se face cerul Meu pe pământ, și Eu vin la masa ta, vin cu sfinții, și te mărturisesc al Meu, iar lucrarea Mea cu tine Mă mărturisește pe Mine Dumnezeu al tău, mântuirea ta, poporul Meu. Amin.

O, omule fără de voia Mea cu viața ta pe pământ! Te strigă Domnul! O, nu mai sta numai ca pe pământ, ci stai în voia Mea pe pământ înaintea Mea, căci Eu am spus: «*Cerul este scaunul Meu de domnie, iar pământul, așternutul Meu*», așa cum și omului îi este pământul, și iată, tu uiți de cer pe pământ și faci voia ta împotriva voii Mele și n-ai învățător ca să te învețe voia Mea. O, bea din acest izvor, omule! Spală-ți ochii și spală-ți trupul în apa izvorului Meu și fă-te voia Mea pe pământ, omule fără de cale! Iată, Eu sunt calea, și ți-am ieșit cu ea înainte și te învăț de pe ea; fă-te voia Mea, omule lipsit de Dumnezeu. Eu Mi-am învățat ucenicii să Mă mărturisească de Dumnezeu al lor și să împărătească întru voile Mele pe pământ ca și în cer, iar Eu să-i binecuvintez cu pâine și cu ocrotire când ei se iubesc iubindu-se ei întru voile Mele și izbăviți fiind prin ele.

O, fii ai oamenilor, învățați de la Mine, că Eu sunt blând și smerit cu inima, și sunt. Fiți și voi ca Dumnezeu, blânzi și smeriți cu inima. Fiți și voi ca Dumnezeu, o, oamenilor, și apoi veți fi. Iată, cuvântul Meu vă învăluie în el. Ascultați-i chemarea și duioșia lui și fugiți spre el, și fugiți de deșertăciune, de vântul ei cel înșelător, căci ea e vânt din care nimic nu se culege și nimic nu se alege. Veniți spre viață! Am venit cuvânt pe pământ ca să vă îmbiu spre el și să vă îmbrăcați în el și în viața lui cea de la Mine și să vă faceți sfinții Mei și să scăpați de fața întunericii acestui veac stricăcios. Veniți! Eu sunt după voi cu izvorul Meu și vă întâmpin cu el. Întâmpinați-l și voi, căci Eu am spus: «*Cel ce crede în Mine, râuri de ape vii vor curge din gura lui*». Faceți-vă izvor al cuvântului Meu cel dumnezeiesc, venit la voi pe pământ, dar să credeți că Eu sunt acest cuvânt, și rugați-vă pentru darul credinței cea de sus, căci prin credință veți primi și veți fi dreptii Mei, și veți fi. Amin.

O, poporul Meu, Mi-am deschis glasul peste fiii oamenilor ca să ia din el și să se mângâie, și apoi să voiască ei după voile Mele pe pământ. Eu, Domnul, sunt cu mila după om. Voiesc să-l ajut pe om să vină din întuneric la lumină, căci veacul acesta trece, dar Eu voiesc să vină omul la Mine și să sfârșesc apoi cu acest veac care ține închisă în el făptura, și apoi să-l așez pe om în împărăția Mea pe pământ curat și sfânt. Amin.

O, poporul Meu, o, poporul Meu, te-am învățat frumos taina binecuvântării, statul Meu cel mult între cei ce în numele Meu locuiesc împreună frați. Lucrarea ta să fie bucuria Mea de la tine. Iubirea ta să fie mângâierea Mea dintre frate și frate.

Viața ta să fie Dumnezeu, poporul Meu, și așa își are sălaş la tine odihna Mea, și așa e ca și în cer pe pământ lucrarea ucenicilor Mei, lucrarea harului Meu dintre frați, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Acum opt zile s-au așezat înaintea Mea prin chemare și prin rugăciune cei adormiți de la începutul lumii și până azi, și vor rămâne ei în fața milei Mele până la praznicul Învierii Mele, căci până atunci este rânduială pentru sufletele lor, și așa îmbrac Eu în cămașa învierii pe cei ce Mă așteaptă cu ea și cu venirea Mea, și așa lucrez Eu înviere din mijlocul tău, poporul Meu, și mai mult să propășești tu în taina înnoirii lumii, căci Scriptura aceasta după tine așteaptă, și tot și toate te așteaptă, poporul Meu de la sfârșit de timp. Amin, amin, amin.

2/15 februarie 2007

Duminica pomenirii izgonirii lui Adam din rai

Omul care se ascunde între om și om este în întuneric. Taina postului de bucate să aibă lucrare din cer pentru puterea cea bună în om.

Cuvântul acesta este Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și Se coboară din cer pe pământ și Se face Învățător de viață veșnică peste om, și Se face mângâiere și împlinire a Lui peste cei ce iubesc ca Dumnezeu pe pământ. Amin.

O, poporul Meu, Eu, Domnul Dumnezeuul tău, vin mereu la tine cuvânt ca să te țin în el și ca să-ți dau mângâiere și putere prin el și ca să am Eu de la tine mângâiere și putere, poporul Meu. Omul trebuie să-L iubească pe Dumnezeu și trebuie să știe cum să poată el aceasta, ca să-L aducă rod Domnului, poporul Meu. În ziua aceasta de aducere-aminte a durerii Mele de la căderea omului din Dumnezeu și din rai, Eu, Domnul, voiesc să-i amintesc omului să-L iubească pe Dumnezeu în lumină, căci în întuneric nu poate să facă omul aceasta. Omul a căzut din rai din pricina celor ce au stat ascunse în el, iar cele ascunse se numesc întuneric și cuprind oamenii în întuneric, și n-are cine să-l învețe pe om puterea și paza și lumina de la cele lucrute de el la lumină, la vedere, căci omul care se ascunde între om și om, acela stă la întuneric, iar calea Mea este cea cu lumină pe ea. Amin.

O, poporul Meu, e mare nevoie de învățătură din cer peste pământ, căci omul nu poate fi fiu al zilei dacă nu știe ce înseamnă ziua și ce înseamnă noaptea pentru om. Este scrisă acum înaintea omului vreme de post de bucate, și nu știe omul care este puterea postului, și nu știe, bietul de el, de ce trebuie să țină el post de bucate. Cel ce postește de bucate este mai cuminte, mai harnic pentru suflet, vede mai bine, lucrează mai frumos, mai curat, se curăță mai mult de cele rele din el, căci înfrânarea pântecelui îi micșorează omului grijile și patimile care vin de la pofta trupului și de la pofta ochilor, și acestea îl duc apoi pe om la trufie și se face omul fiu al diavolului, și n-are cine să-l învețe pe om că nu Mă poate avea pe Mine Dumnezeu al lui dacă el lucrează așa. Postul de bucate trebuie să fie împletit cu lucrul cel de la Dumnezeu peste om, căci altfel omul nu poate scăpa de lucrarea diavolului când își oprește doar pântecul de la îmbuibare și nu-și oprește și sufletul de la aceasta. Eu sunt blând și smerit cu inima, și aceasta l-am învățat Eu pe om să învețe și să lucreze, iar cel ce se oprește de la pofta trupului nu i se pune lui dacă nu are lucrare din cer peste sufletul lui umilinta și iubirea, care-l fac pe om blând și smerit cu inima pentru lucrarea păcii în el și în jurul lui apoi, spre desăvârșirea lui Dumnezeu în el, și iată, aceasta este taina postului și puterea lui cea bună în om apoi. Amin.

Îmi amintesc cu durere fără de hotar de omul cel zidit de mâna Mea și așezat apoi în rai și în ascultare de Mine în grădina aceea. O, n-a ascultat de Dumnezeu, n-a ascultat omul, ci a ascultat de sine și de om și de diavol. Iată, dacă omul nu-L iubește și nu-L ascultă pe Dumnezeu, în zadar se oprește el de la bucate, căci dacă el se ascunde în el cu cele ale minții și ale inimii lui, toate ale lui se întorc spre întuneric apoi, așa cum Adam s-a întors spre neascultare din pricina ne iubirii de Dumnezeu după ce el a fost doi din unul singur și n-a mai fost un singur trup înaintea Mea, o singură voie, o singură iubire pentru Cel ce l-a făcut pe el.

O, poporul Meu, e mare durere să nu fie omul una cu Dumnezeu. E durere și pentru om, și pentru Dumnezeu. Cel ce nu este una cu Mine, acela este în întuneric și de aceea nu este el una cu Mine. Cel ce nu este unul în Mine între el și fratele său, acela este în întuneric, și omul nu știe să fie în Dumnezeu dacă nu are cine să-l învețe pe el.

O, copii din porți, v-am spus vouă nu demult că nu pot să-i fac omului bine prin voi dacă el nu Mă primește cu vederea Mea din voi și cu îndreptarea Mea peste el. Eu nu pot să lucrez decât peste cel ce Mă așteaptă, iar cel ce Mă așteaptă este cel ce Mă primește, și altfel Eu nu pot să-i fac omului bine și nu pot să-l scap pe el de răul din el, căci omul își lucrează din firea lui răul în el, iar firea lui de om îl dezvăță pe el de grija cea pentru Dumnezeu și pentru lumina de la Dumnezeu în el și pentru odihna Domnului în el. O, copii priveghetori din partea Mea peste poporul care stă în lumină cu viața lui și cu lucrarea ei! Eu mereu vă dau să lucrați și să vedeți ce să lucrați, iar poporul trebuie să învețe tot mai frumos să creadă în lucrarea Mea prin voi și să înțeleagă el binele și lumina și calea Mea spre el prin voi pentru ca să-i fac lui bine și să-l am al Meu pe el, căci Adam nu M-a primit să-i fac bine și să-l învăț lumina și să-l scap de plata întunericului din el, și s-a ascuns în el, și apoi s-a dezvinovățit pentru ascunderea lui și a învinuit pe femeia lui și pe Dumnezeu, și atunci a pierdut omul raiul și odihna și pacea sufletului lui dacă a făcut așa, și apoi nu L-a mai putut iubi pe Dumnezeu și voia lui Dumnezeu în el dacă el a lucrat din sine peste viața lui cea dată lui de Mine.

O, copii priveghetori, aveți grijă, tată, de poporul cuvântului Meu și îndemnați-l mereu, mereu să se hrănească el cu tot cuvântul Meu pus peste el, căci Adam a călcat peste cuvântul Meu și a luat cuvântul lui ca să-l împlinescă, și nu e bine să lucreze omul din sine, fiilor veghetori. Eu, Domnul, în ziua aceasta de învățătură îi dau poporului sfânt îndemnul să împlinescă el tot cuvântul care vine de la Mine la el și să se păzească el fiu al zilei și al ascultării de Dumnezeu, căci am de răscumpărat omul de la cădere, și prin ascultarea poporului Meu pot Eu să lucrez această Scriptură pentru care am venit pe pământ și M-am făcut om. Amin.

Eu, Domnul Dumnezeuul tău, voiesc, poporul Meu, să fii tu blând și smerit cu inima și să înveți tu această lucrare a Mea în tine, și prin împlinirea ei în tine să știi tu să îți post de bucate, iar cu postul acesta să-Mi faci tu bine Mie, căci pentru Domnul e bine să lucrezi tu, și nu pentru tine, iar Domnul va avea grijă de tine pentru lucrarea ta cu El, pentru iubirea ta de El, poporul Meu, și El îți va adăuga ție pe cele de trebuință. O, uită-te la omul cel zidit de mâna Mea, care numai în lacrimi a stat de când a căzut din Mine și până acum când Eu Mi-am ridicat popor ca să vin la el cu sfinții și să rostesc cuvânt de înnoire a lumii în mijlocul lui și să-i șterg lacrima omului zidit de mâna Mea, căci cu cuvântul Eu lucrez, și nu altfel este facerea Mea, poporul Meu, numai să pot Eu încăpea cu omul și cu rostirea

cuvântului Meu pe pământ, fiule de azi al cuvântului Meu.

O, popor așteptat de morți și de vii! O, popor hărăzit de Dumnezeu pentru lucrare de cer pe pământ! Iată, tu trebuie să lucrezi cu Mine lucrarea înnoirii lumii, lucrarea învierii făpturii, și să fii tu ieslea în care se coboară cuvântul lui Dumnezeu, cuvântul facerii după șapte mii de ani de la căderea omului, căci omul a căzut din Dumnezeu și a făcut lacrimă multă în urma lui, în Mine a făcut lacrimă, căci Duhul Meu a suflat peste el și a pus în el duh de viață ca să-l am pe el casă a Mea apoi. O, nu M-a mai adăpostit omul în el după ce a călcat cuvântul Meu ca să nu Mă mai asculte, și Mi-a făcut durere și lacrimi omul și nu M-a mai iubit, și iată, Fiul Omului nu are unde să-Și plece capul, așa cum am spus Eu acum două mii de ani când Mi-am arătat durerea Mea la cei de atunci care aveau apoi să Mă urmeze și să așez Eu în ei credința în Dumnezeu și ascultarea de El și lucrarea cea pentru El, lucrare pe care Mi-a stricat-o omul pe care l-am zidit Eu pentru lucrările Mele.

O, poporul Meu, te binecuvintez pentru lucrarea Mea cu tine și cu care să lucrezi tu peste tine puterea postului de bucate, dar nu uita: fii blând și smerit cu inima, și învață de la Mine aceasta, așa cum Eu i-am îndemnat și pe ucenicii Mei cei de acum două mii de ani. O, nu învăța de la om lucrarea aceasta; învață-o de la Mine, căci Eu așa am spus: *«Învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima»*. Te binecuvintez cu acest bun, poporul Meu, și așa să împletești tu lucrul postului de bucate, și fiecare fiu al poporului Meu să aibă grijă mare de duhul păcii și al neîncordării în tot lucrul cel cu mâna și cel cu duhul, iar înfrânarea voastră de la bucate să vă fie ajutată de duhul acesta blând și de smerenia inimii, fiilor, și acestea să le lucrați pentru Mine, pentru izbânda Mea cea lucrată cu lacrimi și cu mare răbdare și așteptare după om ca să-i aduc Eu omului izbăvirea și răscumpărarea pe care i-am plătit-o când M-am lăsat pe cruce pentru el. Iubirea Mea pentru om să Mi-o întoarcă omul, și să Mă asculte el ca să-l pot Eu ocroti pe el, căci diavolul îl trage mereu pe om din Mine prin neascultarea de Mine a omului, și iată, omul trebuie să învețe cum să se întoarcă în Mine și cum să stea în Mine, și ca să nu-l mai găsească diavolul pe el în afara Mea. Amin.

O, omule neputincios, întoarce-te la Mine ca să scapi de dușmanul tău și al Meu, căci cine îți este dușman nu-ți poate face bine. Cine te scoate din Dumnezeu, acela îți este dușman, omule neputincios, iar tu fără Mine nu poți face nimic, nimic din ceea ce zici tu că faci ca să ai și ca să le pierzi apoi, căci tot ceea ce faci tu, le faci ca să le pierzi, și tu nu mai știi aceasta dacă stai în afară de Mine și fugi de pe calea Mea. O, hai să te ajut de-acum, hai, omule neputincios! O, lasă-Mă să-ți stau în cale și să te iau în barca salvării. Așează-te să te înfrânez de la mâncare și dă de la tine carnea și fă voia Duhului Sfânt, omule neputincios! Amin.

O, fii ai oamenilor, nu mai mâncați carne! Nu vă mai lăsați târâți de această ispită care naște în voi duhul desfrânării, de care voi nu vă mai pocăiți. Ajunge! Nu mai mâncați carne! Nu mai beți băuturi nimicitoare, fii ai oamenilor! Scuturați-vă de pofta trupului și de pofta ochilor, care vă trag la desfrânare, și nu mai hrăniți prin acestea duhul trufiei vieții și al desfrânării vieții, căci viața este numai cea de la Dumnezeu, numai cea cu Dumnezeu trăită, și altfel nu este viața. Luați de la Mine calea vieții și pocăiți-vă de cele rele din voi și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima, și așa să vă învățați și voi să fiți în toate zilele de post de bucate, căci altfel postul vostru nici pentru voi nu vă este de folos, fiindcă nu numai cu trupul, ci cu duhul trebuie să învețe trupul să postească. Și dacă

vreți viața cea de veci, nu mai mâncați carne, nu mai mâncați carne, o, fii ai oamenilor, și iubiți-L pe Dumnezeu ca să puteți aceasta, și pentru El să puteți așa, căci El vă iubește și vă așteaptă să-L iubiți, și așa să scăpați voi de robie, și așa să învățați voi să fiți vii. Amin. Bindecuvântată să vă fie iubirea de Dumnezeu și zilele de post pentru biruința lui Dumnezeu în voi, dacă veți iubi pe Dumnezeu în ele. Eu vă dăruiesc putere de iubire și credință prin iubire. Eu vă dau pacea Mea, și nu precum vă dă lumea vă dau Eu, ci vă dau precum am dat-o celor ce s-au mântuit prin iubirea lor de Dumnezeu, o, fii ai oamenilor, căci Dumnezeu este mântuirea omului și slava celor ce-L iubesc pe El pentru slava Lui pe pământ. Amin.

O, poporul Meu, apleacă-te, fiule, ca să Mă aștepti mereu în mijlocul tău cuvânt. Apleacă-te, fiule, căci aplecarea este iubire, și iată, Eu Mă aplec și Mă fac cuvânt peste tot pământul prin aplecarea ta sub cuvântul Meu. Apleacă-te, poporul Meu, spre lucrarea bindecuvântării cea mai de sus, căci acolo unde locuiesc frații împreună, acolo trebuie să fie loc frumos prin unire, loc al bindecuvântărilor Mele, așa cum roua bindecuvintează în dimineți pământul, și iată, unde este unire și împreună lucrare de frați întru iubirea Mea, acolo am poruncit Eu, Domnul, bindecuvântarea și viața până în veac, poporul Meu. Bindecuvântată să fie iubirea ta, iar vremea postului care începe acum, să te crească în iubire, să te facă cer pe pământ între frate și frate, să te facă blând și smerit cu inima, ca Dumnezeu, și să te bindecuvinteze pe tine pe pământ jos, și în cer sus, căci așa am poruncit Eu bindecuvântărilor Mele să stea și să fie și să cuprindă în ele pe cei ce împreună locuiesc în unire în numele Meu, și ca în cer pe pământ locuind ei înaintea Mea, primindu-Mă mereu ca să am la ei casă și masă și să am slava Mea între ei. Amin.

O, poporul Meu de demult, de când am venit Eu cuvânt pe pământ acum, la sfârșit de timp! O, apleacă-te și tu! Apleacă-te, tată, să faci voia Mea! Nu este dragoste de Dumnezeu mai mare ca aceea ca să facă omul voia lui Dumnezeu. Apleacă-te cu pocăință și apleacă-te cu postire sfântă și bineplăcută Mie, și apoi îmbracă-te cu putere ca să poți pentru Dumnezeu, popor de demult al Meu. Îmbracă-ți casa în sfințenie, și apoi trupul, și apoi viața, poporul Meu de demult, și nu uita petrecerea Mea cu tine atâta timp în vremea Mea cu tine la începutul și la mijlocul lucrării Mele cu tine acum pe pământ cuvânt. Te învăț viața și te îndemn pentru ea. Așează-te la împodobit prin povața Mea de peste tine. Apleacă-te spre înfrânare și învață de la ea pocăința, căci înfrânarea te scapă de trândăvia cea pentru suflet și de multele griji ale vieții, de iubirea de stăpânire peste tine însuși și de vătămătoarea grăire în deșert, precum îmbuibarea îl îndeamnă pe om la acestea. Tu însă caută să te așezi la împodobit pentru duhul curăției, pentru smerenia minții și a inimii și pentru răbdarea în toate câte te încearcă, și acestea vor fi încununare de dragostea cu care le vei lucra, căci toate prin dragoste sunt și se fac ca să fie. Amin.

Apleacă-te, poporul Meu de demult, și ia peste viața ta voia Mea, căci Eu, Domnul, te aștept cu ea împlinită înaintea Mea, ca să-ți șterg vina că M-ai părăsit, și iarăși să fii tu al Meu, și Eu al tău, poporul Meu de demult al Meu. Amin, amin, amin.

5/18 februarie 2007

Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei

Sfinții sunt cei ce n-au loc în lume, iar cei numiți sfinți își primesc plata pe pământ. Strigare de trezire peste România, patria cerească pe pământ.

Eu sunt Dumnezeu cel credincios și sfinți. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, aceasta este pecetea celor sfinți, căci în acest nume ei sunt credincioși și sfinți, iar numele acesta este numele lui Dumnezeu. Amin.

Eu, Domnul, Mă fac cuvânt în mijlocul neamului român și hrănesc cu el un popor credincios cuvântului Meu, căci când M-am așezat lângă Tatăl în ziua înălțării Mele de lângă ucenici acum două mii de ani, le-am spus celor ce au crezut în venirea Mea atunci: «*Eu sunt cu voi până la sfârșitul veacului*». Amin. O, numai cu cei credincioși și sfinți am putut Eu să împlinesc această Scriptură, căci aceștia, crezând și împlinind, au ales mai mult ocară pentru numele Meu decât duhul lumii și bogățiile lui trecătoare, fiindcă ei nădăjduiau în răsplătirea cea pentru sfinți. Sfinții sunt cei disprețuiți de lume și n-au loc în ea, și acesta este semnul că ei sunt ai lui Dumnezeu pe pământ, iar cei ce sunt numiți de lume sfinți, aceia își primesc plata pe pământ pentru cele bune ale lor, închinare numelui Meu, căci slava și prețuirea cea de la lume îi despart pe ei de răsplătirea spre care ei privesc.

O, poporul Meu cel din români, care stai credincios sub mana aceasta cu care Eu, Domnul Dumnezeuul tău, te hrănesc din cer! Tu să te bucuri că ești numit rătăcit și abătut de la calea Mea, că iată, de când am ieșit Eu ca să luminez din mijlocul tău cu învățătura Mea peste pământ, s-au sculat și te-au disprețuit toți cei ce își zic credincioși și creștini ai lui Hristos și își zic că sunt ai dreptei credințe și că tu ești sectă, și nu vor aceștia să bea și să simtă viața cuvântului Meu cel din mijlocul tău, și nu vor să știe aceștia că Eu am putere și am voie, ca un Dumnezeu adevărat ce sunt, să grăiesc peste om până la sfârșitul timpului și nu să stau fără de lucru, fără de cuvânt, și nu să cuvinteze numai omul care își zice credincios, iar Eu nu. O, Eu sunt cuvântul lui Dumnezeu, și de aceea am venit și vin cuvânt pe pământ, și nu sunt hristosul cel mincinos despre care să se audă: «*Iată-l, este aici sau acolo*», ci sunt glasul Duhului Sfânt, și pe Care Îl torn peste cei ce Mă așteaptă să vin cu mângâierea pe pământ la ei, și numai la aceia pot Eu să-Mi găsesc sălaș de facere a omului, căci cei credincioși sunt casa Mea, cortul Meu pe pământ, și Îmi găsesc plăcerea în ei, și apoi îi scot din lume ca să fie ei cu Mine și să nu mai guste din plăceri care trec, ci de la Mine să mănânce, și să se facă ei țara Mea de nuntă, căci Eu sunt Mirele Cel scump, și de la Tatăl Savaot vin cuvânt pe pământ, și nu pot să vin fără să am mireasă pe pământ, și iată, Eu împlinesc în mijlocul neamului român Scriptura prin care am spus așa: «*Cel ce crede în Mine, voi veni la el și voi face casă la el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui*». Amin.

O, țara Mea română, țara Mea cu comoara Mea în ea! O, tu nu vrei să te trezești și să cunoști glasul Meu de peste tine, glasul Mirelui Care dă să te pețescă pe tine ca să fii a Lui între neamuri. Am venit cuvânt din cer în mijlocul tău peste un popor credincios, și tu spui că nu sunt Eu, și iată, nu cunoști glasul Meu, dar te numești fiică a dreptei credințe, și iată ce faci tu! O, ce faci tu în ziua aceasta, în duminica aceasta pe care părinții au numit-o duminica dreptei credințe! Tu în loc să iei de la Mine Duh Sfânt și credință în venirea Mea cuvânt peste creștetul tău, tu îți pui supușii să-ți dea bani și să strângi tu bani pentru ortodoxie. Mă uit în tine, Mă uit în biserici și

Mă frâng de durere, țara Mea dată Mie de Tatăl la nașterea Mea ca să fii casa Mea la venirea Mea a doua oară de la Tatăl. O, dacă tu ai fi a drepte credințe prin slujitorii din tine care-și zic apostoli ai lui Hristos, tu ai face altceva în ziua aceasta a pomenirii celor drepti ai Mei prin vreme, și ai face ce au făcut dreptii Mei. Tu însă ai duh de lume, iar Eu am spus celor credincioși să nu iubească duhul lumii și dulceața cea trecătoare a traiului cel trupesc pe pământ.

O, țara Mea cu comoara Mea în ea, Eu te numesc prin cuvântul Meu patria cerească, patria sfinților Mei din cer și de pe pământ, căci cuvântul Meu vine pe nori până deasupra ta, și cu oștirile cerești vin Eu cuvânt în tine, și nu vin singur, și ți-am pus nume mare și te numesc patria cerească pe pământ. O, numai oameni îngâmfăți găsesc în tine sub nume de slujitori ai drepte credințe, și au uitat aceștia că Eu acum două mii de ani tot așa am fost primit de poporul la care am venit atunci, și M-au numit diavol, iar pe ucenicii Mei cei puțini i-au numit rătăciți și rătăcitori ca și pe Mine și i-au numit secta nazarineanului, și iată, iarăși este ceea ce a mai fost, căci acum Eu vin cuvânt în mijlocul tău, și tu nu cunoști glasul Păstorului Cel bun, Cel Care Și-a pus viața pentru oile Sale pentru ca să le poată paște apoi. Oile Sale cunosc glasul Său, și numai acelea sunt oi, și nu sunt oi cele pe care Eu nu le pot păstori. Eu sunt mereu astăzi, Eu sunt mereu, dar omul s-a învățat altfel să vrea cu Mine și să se creadă al Meu. Eu însă spun așa: cel ce nu primește strigarea Mea după om acum, cel ce nu leapădă duhul lumii și pofta ei cea care trece, acela nu este scris cu cei sfinți care au știut și știu să creadă când Domnul încearcă la ușa lor și bate ca să intre și ca să creadă ei apoi în glasul Meu cel plin de hrană pentru ei, și iată, Eu sunt Păstorul Cel bun și Îmi cunosc oile Mele, și ale Mele Mă cunosc pe Mine, iar cel ce nu lucrează tot așa, nu poate fi păstor de oi. Amin.

O, țara Mea de la sfârșit de timp, te chem să știi să crezi și să te faci a Mea, țara Mea. Te aștept să te gătești pentru Duhul Sfânt, căci Eu Mă fac cuvântul Duhului Sfânt în mijlocul tău și torn din El peste tine ca să-ți aduc înnoirea și să fii tu după adevăr patria cerească, patria drepte credințe, și să fii miloasă ca Dumnezeu, o, patria Mea de azi, că M-am aciuat în tine cu ieslea cuvântului Meu care vine cu norii până deasupra ta ca să te hrănească din cer și nu de pe pământ, țara Mea. O, scoală-te și te gătește pentru Dumnezeu după voia Lui cea sfântă și nu-ți uita părinții sfinți, țara Mea. Scoală-te și vino, dar vino să crezi că Eu sunt Cel ce te hrănesc și că sunt Păstor, căci tu nu ai păstori cu milă de tine, și ești săracă, ești tare săracă de cele din cer, țara Mea. O, te-aș striga durut, te-aș striga mult, că durerea Mi-e mare de la necredința ta, dar tu ai în tine slujitori străini de Duhul Sfânt, și care te pândesc de peste tot ca să nu te scape de sub stăpânirea lor și să fii tu a Mea și nu a lor. Tu însă ia din Duhul Meu și înviază prin credință și prin hrana cea de sus, țara Mea, căci prin ea Eu te împodobesc și te păstoresc și te pregătesc să fii patria cerească, țara slavei Mele, țară cu Mire, și nu-ți fac ție rău prin hrana Mea cea de sus peste tine, o, iubita Mea. Amin, amin, amin.

O, popor al cuvântului Meu în mijlocul neamului român! Mi-am ostit arșița Duhului Meu, Care stă aprins în Mine pentru acest pământ ales de Tatăl Meu ca să fie el țara cuvântului Meu cel de la sfârșit, patria cerească pe pământ. Am grăit cu neamul român, căci el este cu auzul astupat pentru strigarea Mea când bat la ușa lui, iar cei ce-l păstoresc pe el, îl țin rob și îl învață să nu creadă că Domnul grăiește din cer pe pământ. Tu însă întărește credința ta în cuvântul Meu, căci Eu, Domnul, voi răsplăti curând, curând credința sfinților Mei, și se vor

rușina atunci toți necredincioșii, și vor suspina cu jale toți cei ce s-au crezut drepti în credința lor care nu a dat rod din ea nici pentru ei, nici pentru Dumnezeu.

Eu, Domnul, binecuvintez credința ta, poporul Meu cel luat din români, căci Eu nu sunt hristosul cel mincinos, cum Mă numesc cei ce nu cred auzind de Mine și de tine, ci sunt Cel ce te binecuvintează pe tine pentru darul ce-l ai de la Mine, darul credinței sfinte, căci Eu sunt Cel ce am spus: «*Fericit este cel ce crede până nu vede*», așa cum cei sfinți au crezut și au împlinit cuvântul Meu prin darul Meu de peste ei, darul credinței cea de sus, darul credinței sfinte care știe să-L primească pe Dumnezeu ca Avraam, ca Moise, ca Daniel și ca toți cei ce au fost fii ai credinței sfinte, fii ai lui Dumnezeu prin faptele credinței lor, care-și are răsplătirea în vecii, poporul Meu. Amin, amin, amin.

12/25 februarie 2007

Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei Cruci

Necredința omului este crucea cea grea a Domnului. Omul trebuie să-și cunoască mândria și îngâmfarea, iar Domnul să-i cunoască smerenia sa. Strângerea laolaltă în rugăciune a celor de sub același acoperământ. Descurcarea pricinilor dintre frați. Lucrarea neîntristării.

Sunt Fiul lui Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, de o Ființă cu Tatăl, Cel prin Care toate s-au făcut și se fac, și Care S-a coborât din ceruri de S-a făcut Om născut din Fecioară, și apoi Eu am fost răstignit pe cruce de cei necredincioși, dar am înviat prin cruce, și după ce i-am învățat pe ucenicii Mei cei credincioși credința și lucrarea ei și a lor în numele Meu peste pământ, M-am așezat iarăși lângă Tatăl de-a dreapta Sa, iar acum, după făgăduința cea din Scripturi, vin iarăși, și, iată, iarăși Îmi ridic un popor credincios Mie, o mână de ucenici, ca să-i învăț pe ei că împărăția Mea, pe care am adus-o pe pământ prin crucea Mea cea grea, nu va avea sfârșit, căci Duhul Sfânt, Care aduce viață și Care face viață în om, Se slăvește din Tatăl și din Mine, așa cum S-a slăvit prin prooroci, și întărește pe pământ biserică sfântă, cu Dumnezeu pe masa ei trup și cuvânt, spre iertarea păcatelor celor credincioși, care se sfințesc pentru Dumnezeu, și spre învierea făpturii, ca să vină pe pământ viața veacului ce va să fie. Amin.

O, crucea Mea cea grea, poporul Meu de azi, a fost necredința omului. Venisem de la Tatăl să cercetez poporul căruia îi dăduse Dumnezeu făgăduințele, dar poporul acela n-a fost credincios lui Dumnezeu și trimiterii Mele la el de la Tatăl așa cum era proorocit, și s-a purtat cu Mine ca și cu un răufăcător asupra lui Dumnezeu și asupra omului, căci omul în care nu locuiește Dumnezeu cu voile Lui, cu Duhul Lui, e om îngâmfat, om care strică în el trupul său, locașul împărăției Mele în om. Când mintea omului nu se poartă înaintea Mea și înaintea omului ca după Duhul lui Dumnezeu în ea, atunci omul e stăpânit de voia sa însăși și nu-L are pe Dumnezeu de Stăpân și nu are împărăția lui Dumnezeu odihnă în el, și Îl doare pe Dumnezeu de la om, și omul este durerea Mea și crucea Mea cea grea, poporul Meu. Tu însă smerește-te mult pentru Mine și pentru suferința Mea chiar dacă nu știi taina și plata smereniei tale, căci tainică este ființa omului, și omul lucrează cu ea fără să știe binele sau răul, iar Eu, Domnul, Mă mângâi sau sufăr de la om, și tainic port aceasta, căci Duhul este Cel ce știe, și nu trupul, poporul Meu.

O, mare și mângâietoare este la Dumnezeu umilința

omului, smerenia cea pentru Mine, Cel ce am suferit și sufăr de la necredința omului, căci aceasta este crucea Mea cea grea, și nu știe omul ce este crucea Domnului. O, mare Îmi este mângâierea de la omul care Mă mângâie în crucea Mea cea grea! Și după cum cel mândru nu-și cunoaște mândria, după cum cel îngâmfat nu-și simte îngâmfarea și nu cunoaște vătămarea care îi vine de la ea, tot așa cel cu adevărat smerit nu-și cunoaște smerenia sa, și mereu se umilește pentru roada smereniei prin care el știe ce dobândește luptându-se pentru ziua izbândeii lui de la Cel ce răsplătește cu bine sau cu rău faptele omului, și, iată, cel smerit cu inima este mângâierea Mea și lucrarea Mea pe pământ, poporul Meu.

Am avut atunci ucenici-mângâiere, și voiesc să am și acum, și te învăț să-Mi fii ucenic-mângâiere, fiule al poporului Meu de azi, care auzi glasul Meu cel dumnezeiesc peste tine. O, iubește-L pe Dumnezeu din tot sufletul tău, cu inima și cu cugetul și cu lucrarea ta cea bună, și să-l iubești și pe aproapele tău așa cum Dumnezeu a iubit omul, de a dat suflare de viață la tot omul care se naște om pe pământ și la toate cele ce se nasc și iau suflet în ele. Îmi trebuie ucenici-mângâiere, căci crucea Mea e cu durere mare de la om, și omul nu-și cunoaște îngâmfarea și vătămarea care vine de la ea, căci îngâmfarea este însăși vătămarea omului, și plânge Dumnezeu pentru omul orb cu sufletul cel luat din Dumnezeu, poporul Meu.

O, mare mângâiere Mi-au dat sfinții și părinții lor cei sfinți, și iată, a rămas îndătinat de la părinții sfinți pocăința, nevoița, crucea, postul, iubirea cea pentru Dumnezeu și unirea omului cu Dumnezeu prin ele, poporul Meu. La începutul grăirii Mele acum cu poporul cel chemat să creadă venirii Mele cuvânt de la Tatăl, Eu, Domnul, l-am învățat pe el cum să facă rugăciune, cum să postească și cum să se umilească și cum să se pocăiască și cum să se poarte cu Mine și între frate și frate, cum să iubească și cum să stăruiască în viața lui cu Dumnezeu, iar el trebuia să Mă mângâie cu împlinirea poveștelor Mele de peste el, dar lui i-au crescut copiii, care s-au dus spre duh de om și spre duh de lume apoi, și Mi-au împiedicat pașii celor cu care Eu am grăit și M-am mângâiat învățându-i pe ei să-Mi slujească Mie pe pământ. O, dulce și frumoasă este învățătura pentru cele sfinte în om și pentru om, iar Eu, Domnul, mereu, mereu am stăruit cu ea de deasupra pentru statura cea sfântă a celui ce M-a auzit azi de lângă Tatăl cuvântând cuvântul vieții veșnice, duhul cel proorocit demult să vină pe pământ și să-I facă Domnului ucenici-mângâiere.

Suspiniul Meu e greu, poporul Meu, și dau să Mi-l mângâie când Mi-l spun ție. Mai e un pic de timp, și tu vei cânta „*Hristos a înviat*“, dar la tine să nu fii pe cruce nici înainte, nici după sărbătoarea învierii Mele, ci tu să-Mi arăți mereu, Mie și celor ce te pot vedea, că în tine Hristos a înviat și că este viu prin fapta și prin Duhul Lui în tine, și te îndemn, poporul Meu, să-Mi dai mângâiere, căci crucea Mea cea grea este necredința omului. Tu să te dovedești credincios prin petrecerea Mea în tine și cu tine, căci cei ce nu petrec întru Mine nu sunt scriși cu cei credincioși. Tot omul care calcă în el voia lui Dumnezeu pentru voia sa însăși este scris cu cei necredincioși dacă el poate să facă și nu face voia Mea, dacă el știe voia Mea și nu o face pe ea voie a sa, poporul Meu.

O, copii priveghetori și învățători peste cei ce învață voia Mea în voia lor! Vreau să grăiesc pentru voia Mea în ei, vreau să fac voia Tatălui, căci Tatăl Mă îndeamnă să le grăiesc, nu de la Mine Însumi iau și grăiesc. O, tot așa să facă și cei ce vin să stea lângă lucrarea Mea de cuvânt de sus și lângă voi. Precum fac Eu, Fiul Tatălui Dumnezeu, așa și ei să facă, așa și ei să

grăiască, și prin Mine să grăiască și să înfăptuiască, și prin voi, fiilor, și nu prin ei înșiși. Să nu calce ei în ei voia lui Dumnezeu pentru voia lor, căci a rămas îndătinat de la sfinți și de la părinți lucrarea umilinței, a pocăinței, a rugăciunii, a postului, a crucii și a toate cele prin care omul se mântuiește de sine și se dăruiește lui Dumnezeu și locaș lui Dumnezeu. Amin.

Acum, copii priveghetori, aduceți mângâiere Mie prin slujire bisericească, și în duh de biserică dați-vă Mie și slavei Mele de la voi, și învățați-i mereu pe cei ce stau lângă cuvântul Meu și lângă voi, învățați-i să fie ca sfinții și ca părinții lor cei sfinți, căci ucenici sunt numai aceia care sunt ca învățătorul lor, dar dacă au învățător, fiilor copii. Cel ce are învățător este acela care ia tot lucrul lui, cel cu duhul și cel cu fapta, de la învățătorul lui și nu de la el însuși. Amin.

Iată lucrare de învățat peste om: omul trebuie să învețe să-și cunoască îngâmfarea și mândria care vine de la aceasta, iar Dumnezeu să cunoască smerenia omului și toată lucrarea care vine de la ea. Amin. Aceasta este lucrarea în care trebuie să stea omul și să lucreze cu ea împotriva a tot ce nu înseamnă Dumnezeu în om. Amin.

Și vom sta apoi să lucrăm tot sfatul zilei de azi, căci azi sărbătorim lucrarea drumului nevoiței și al umilinței, lucrarea postului cel pentru Dumnezeu și pentru mila de Dumnezeu, și mari sunt pentru Mine și pentru om sărbătorile milei de Dumnezeu, și iată sărbătoare pentru puterea nevoiței și mângâiere pentru această putere. Duhul, nu trupul trebuie mângâiat, fiilor copii. Așa să-i învățați pe cei ce stau lângă lucrarea Mea cu voi: cu duhul să stea, și apoi cu trupul să împlinească lucrarea duhului și să se facă Mie mângâiere prin credința lor, căci crucea Mea cea grea este necredința omului, și Eu vin, și nu găsesc credință pe pământ în venirea Mea. Cu duh mângâietor am spus acum două mii de ani și am lăsat scris și așa am spus: «*Când va veni Fiul Omului va mai găsi credință pe pământ?*».

Ne întorcem în carte, copii din porți, și vom așeza în ea povețe mari și ordine cerească pentru cei ce stau lângă cuvântul Meu, și fericiți sunt și vor fi cei ce știu să ia și să stea în Dumnezeu apoi, și Dumnezeu să poată sta în ei cu chipul Său cel plin de umilință, căci Duhul Meu este umilința, și prin ea dau Eu glas Duhului Sfânt, și prin ea Eu sunt Dumnezeul tău, și te învăț să fii asemenea Mie, blând și smerit cu inima, poporul Meu. Amin, amin, amin.

*

H ai, copii din porți, să întărim iubirea Mea în cei ce dau să stea alipiți lângă Mine și lângă voi, căci iubirea Mea îl îndumnezeiește pe om, și omul poate prin ea pentru Mine și pentru el. Eu sunt iubire, fiilor copii, iar cel ce are iubire este acela care se îndumnezeiește, căci se umple prin ea de Dumnezeu, și apoi se așează cu duhul și cu trupul pe placul Meu, și Eu îi sunt Stăpân, iar el Îmi este fiu. Cine-L are pe Domnul de Stăpân peste el, acela Îmi este fiu, și nu slugă, căci ca un fiu se lasă călăuzit, și se dovedește credincios când el lucrează așa, când el Mă vrea Stăpân al vieții lui, cerându-Mi mereu viață peste el. Viața cea fără de moarte peste om este viața cea plină de Dumnezeu în trupul omului, este Ființa Mea cea blândă și dulce, trăită de omul care nu păcătuiește, căci cine Mă iubește nu mai păcătuiește, și se face iubire care nu moare niciodată, căci precum păcatul este moarte în om, tot așa iubirea este viață în om, iar Eu, Domnul vieții, Mă așez în om și trăiesc în el când el trăiește în Mine, și iată, taina vieții cea fără de moarte n-o înțelege omul care dă să vină după Mine

pentru viața lui și nu pentru viața Mea în el. Cel ce nu înțelege care este taina vieții în om, acela nu-și lucrează viața, acela nu știe că viața nu se capătă, ci se trăiește, și numai trăind-o se dobândește ea. Eu sunt viața, dar cel ce nu Mă trăiește pe Mine în el, acela nu știe încă să vină, nu știe cum să vină după Mine ca să aibă viață veșnică apoi în el.

O, e mare taină lucrările Mele cu omul, și fericit este cel ce se face ucenic al vieții veșnice, iar Eu, Domnul, voiesc să las povețe mari în cartea Mea cu poporul Meu de azi și să-l ajut pe el spre înțelepciunea aceasta și să vrea el să o aibă pe ea apoi, căci omul în care nu locuiește Dumnezeu cu voile Lui, cu Duhul Lui, acela este om îngâmfat, om care strică în el trupul lui, locașul împărăției Mele și al Duhului Meu în om, căci omul care se poartă cu mintea lui ca după el și nu ca după Duhul lui Dumnezeu în ea, acela este stăpânit de voia sa însăși și nu-L are pe Dumnezeu de Stăpân al vieții lui, chiar dacă el dă să vină după Mine, alegându-și mai întâi aceasta.

O, copii străjeri din partea Mea pentru cei ce-Mi dau Mie viața lor! Măcar de două mii de ani Mă doare de la omul care vine după Mine și nu știe ce înseamnă să vină. Eu am spus pentru cel ce voiește să vină după Mine, am spus să se lepede de sine și să-și ia crucea și să-Mi urmeze așa și nu altfel. Nu este fără cruce cel ce vine după Mine. Cu Mine nu e ca pe pământ fericirea pentru om. Cu Mine e cu cruce, și nu e drum mai slăvit pentru om ca și drumul crucii, iar crucea este mai întâi lepădarea de sine, ca să poată omul purta cu Mine toate cele ce îi încearcă viața spre lămurirea statorniciei credinței lui în Dumnezeu și a iubirii lui pentru Dumnezeu. Eu nu pot cu omul până nu-i încerc iubirea și credințioșia, dar cel ce nu știe să se lepede de sine pentru trăirea Mea în el, acela este prins în cursa necredinței apoi, și nu-și mai păstrează în el viața care nu moare, iubirea care îl îndumnezeiește pe om și prin care omul nu mai moare.

Iată, omul nu știe să nu moară și nu știe să trăiască, iar Eu, Domnul, Mă gâtesc acum să-l învăț pe cel ce s-a alăturat iubirii Mele pentru om și să-l ajut pe el să semene cu Mine, căci umilința omului, cea care seamănă cu umilința Mea înaintea omului, aceasta este cea mai mare mângâiere pentru Dumnezeu, iar dacă am avut atunci ucenici-mângâiere, voiesc și acum să am, și pe care îi am trebuie mereu să-i învăț, ca să știe ei cum să-Mi fie ucenici și cum să lucreze ei lucrarea Mea cu ei. Amin.

Așez povețe mari în cartea Mea cu tine, popor al cuvântului Meu. Mai întâi îți amintesc și te învăț să calci în tine voia ta pentru voia Mea, așa cum este datina pentru cei sfinți, care știi să se lepede de sine pentru viața Mea în ei. Eu la începutul poporului Meu de azi l-am învățat pe el cu pârintească iubire să nu calce în el voia lui Dumnezeu pentru voia lui, căci a rămas îndătinat de la sfinți și de la părinții lor credința cea sfântă, și prin ea lucrarea umilinței de duh și a pocăinței, lucrarea postului și a rugăciunii, drumul crucii și a toate cele prin care omul se mântuiește de sine și se dăruiește Mie și trăiește pe vecii apoi, căci cel ce trăiește în Mine nu moare niciodată, dar cel de la început și cel de la mijloc popor al Meu nu a avut iubirea aceea cu care omul se îndumnezeiește umplându-se de Dumnezeu. Îi spuneam adesea să nu calce în el voia Mea pentru voia lui și îl rugam pe el să se așeze la rugăciune și să păstreze vremea cununată pentru rugăciune, și să nu stea atunci în curtea casei sau în grădină, ci să intre și să se așeze înaintea Mea, și îl întrebam pe el dacă Mă aude ce-i spun, și îl îndemnam să nu dea de peste el rânduiala Mea cea pentru sfinți lăsată. Tot ce voiam să iubesc Eu în el îl învățam pe el, iar dacă el n-a ascultat așa mereu, a

călcat apoi în el voia Mea pentru voia lui și zadarnic l-am așteptat Eu să fie el fiul Meu și să nu moară el.

O, cel ce nu face rugăciune ca sfinții, acela este prins de diavol, iar diavolul îi dă omului moarte dacă omul îl ascultă pe el, dar acum, Eu Îmi învăț mereu, mereu poporul pe care îl am, că vreau să am popor, și vreau să fie el venirea Mea. Cel ce știe cum să vină la Mine, este cel ce învață să vină, și iată, Eu sunt Învățător peste cel credincios care știe să fie fiul Meu. Amin.

O, poporul Meu, ca să fii poporul Meu, tu trebuie să fii credincios în tot ceea ce Eu îți dau și îți cer. O, poporul Meu, crucea Mea cea grea a fost necredința omului, iar cel neascultător se dovedește necredincios. Aduc la tine povețe mari, iar tu ai grijă să le îplinești, fiule, căci cei ce stau sub același acoperământ trebuie să fie cu toții una și uniți în tot ceea ce lucrează ei înaintea Mea cu duhul și cu trupul. De aceea am spus Eu străjerilor tăi să vegheze bine ca să fie pe potrivă cei ce locuiesc împreună, căci nu pot fi una cei ce nu se potrivesc cu duhul și cu iubirea și cu credința și cu ascultarea și cu osteneala lor cea pentru Mine.

Sub același acoperământ nu se așează la rugăciune fiecare de sine, tată, căci se bucură diavolul de această lenie pentru frăție și pentru rugăciune frățească. Peste tot pe unde sunt strânși în chiticele frați care să se dăruiască voii Mele în ei și între ei apoi, aceia sunt rugați pentru împreună lucrarea lor înaintea Mea, căci scris este: *«Unde este unire, acolo a poruncit Domnul până în veac binecuvântarea și viața»*, și iarăși scris este: *«Fericit poporul căruia Domnul este Dumnezeul lui, poporul pe care l-a ales Domnul moștenire Luiși»*.

Lucrarea postului se lucrează cu mare sfială și cu mare iubire, și tot frăție se cere și pentru ea, dar mai mult decât aceasta se cere lucrare cu binecuvântare peste post și peste mâncat, căci fericit este Dumnezeul poporului cel binecuvântat cu viața lui cea în Domnul trăită. Amin.

O, poporul Meu, tu ai în mijlocul tău străjeri așezați de Mine pentru lucrarea ta binecuvântată înaintea Mea. Ai grijă, așa să trăiești; ai grijă, fiule, să nu calci peste ei ca să te alegi pe tine dacă stai alături de lucrarea Mea. Pofa și iubirea trupului îl fac pe om să-i fie foame și să-și mângâie trupul apoi, iar iubirea și mila de Dumnezeu îl fac pe om să se înfrâneze de la multele lui bucurii trupesti, care-l fac pe el să asculte de trupul său mai mult decât de Dumnezeu, Care este viața și puterea omului și apoi iubirea cu care omul se îndumnezeiește, umplându-se de Dumnezeu. Amin.

Ai grijă apoi, fiule, de lucrarea umilinței și a pocăinței, tată, căci aceste două lucrări fac mult bine și mult Dumnezeu între frate și frate, căci Eu sunt Domnul umilinței, poporul Meu. O, dacă între frate și frate nu este cine să descurce bine orice încordare până ce iarăși iubirea se așează, Eu, Domnul, nu pot să primesc pe cel ce caută la Mine așa. Duhovnicia se învață de la cel ce știe să înduhovnicească și să îndumnezeiască pe om, iar această mare lucrare trebuie mult căutată, ziua și noaptea trebuie să umbli după ea și pentru ea, poporul Meu. O, nici o pricină ivită și care încordează inimile nu trebuie să fie băgată la tăcere, căci voi sunteți creștini, fiilor, și trebuie să umblați în lumină, și apoi să luminați prin umilința cu care și Eu, Domnul, luminez. Voi trebuie să fiți frumoși, tată, căci cel neumilit este om urât și se face durere și apăsare de suflet peste cel ce stă frumos sub povara iubirii Mele pentru om. Voi aveți de la Mine așezați străjeri cu inimă mare pentru voi, dar nu uitați să vă dați Mie mereu, mereu prin ei, ca să vă pot Eu face bine, fiilor, căci tot ce sunteți voi și tot ce faceți voi fără știrea lor în voi sau între voi și voi, se întoarce apoi împotriva voastră

și a Mea, căci diavolul vă ține cu cei vinovați scriși dacă nu vă umiliți, dacă nu vă curățiți spre luminare, iar Eu sunt Domnul orânduieii sfinte, și numai în lumină stau și lucrez, și tot așa sunt și cei ce s-au făcut fiii Tatălui Meu prin Mine, Domnul umilinței și Stăpân al celor ce se umilesc. Amin.

O, poporul Meu de peste tot! Tu, cel ce aștepti să înveți de la Mine, învață și aceasta: tot lucrul cel lucrat de tine în gospodăria care te adăpostește împreună cu alți frați, nu trebuie lucrat oricum, și nu trebuie să-L biruiești pe Dumnezeu cum că ai făcut și că știi și că ești prin lucrul tău, căci vai celui ce, slujind în curțile cele binecuvântate pentru lucrarea Mea, se scoală apoi cu duh stăpânitor ca să turbure prin vederea lui unirea și pacea, Duhul Meu dintre cei credincioși. Nimeni să nu-Mi ceară socoteală pentru vederea lui nemulțumitoare. Nimeni să nu Mă scoată dator pentru timpul lui cel nestatornic lângă lucrarea Mea, căci omul este dator, și nu Domnul. O, nimeni să nu apese peste bunurile Domnului cum că au fost și alții mai de demult care au întins mâna și I-au smuls lui Dumnezeu moștenirea cea strânsă prin Evanghelia venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl ca să-Mi fac un popor supus și sfânt Mie. Toți cei ce au dat să deretice ei în locul Meu peste lucrarea Mea, s-au zdrobit prin rodul vocii lor, iar Eu, Domnul, M-am ridicat și Mi-am cruțat via și moștenirea Evangheliei Mele. Vai celor ce vor să nu știe Domnul prin călăuză Lui lucrul lor, căci tot lucrul va fi cerut de la om din mâna străjerilor, nu din mâna slugilor, și iată, cel care-L are pe Domnul de Stăpân peste el, acela Îmi este Mie fiu, și nu slugă, căci ca un fiu se lasă călăuzit, și se dovedește credincios când el lucrează așa. Amin.

Îți amintesc din nou de duhul curățeniei tuturor lucrurilor, poporul Meu, căci curățenia este un duh, și nu o lucrare, după cum Eu, Domnul, ți-am spus. Te îndemn să fii blând și smerit cu inima, ca să Mă poți primi cu povața, fiule, căci cel ce are părere bună despre sine, acela nu Mă primește, ba Mă și pedepsește dacă îl cercetez, iar cel ce este așa și se deprinde așa, nu mai poate unul ca acela pentru duhul frăției, duh care prin diferite daruri se desăvârșește și se întocmește între frați.

O, poporul Meu, vorba întoarsă este omul care calcă în el voia lui Dumnezeu pentru voia sa, iar Eu atunci slăbesc cu veghea Mea prin cei veghetori din partea Mea peste poporul cel venit ca să fie cu Mine, căci cel ce vine ca să fie tot cu el și tot ca el, acela nu poate ca Mine, și poate ca el și întoarce vorba celui ce stă și privește din lături tot lucrul lui, și se întoarce împotriva Mea și împotriva lui lucrul lui cel fără călăuzire peste el.

Duhul iubirii de frați și dintre frați se numește duh iubitor de oameni, iar cine nu-l are pe acesta, acela stă îngâmfat și nu-și cunoaște îngâmfarea și vătămarea care vine de la ea, chiar dacă cei ce văd îi spun lui aceasta. Duhul iubirii dintre frați, duhul iubitor de oameni, acest duh voiesc Eu, Domnul, să-l văd în tine, fiule al poporului Meu, iar dacă nu-l ai, caută să-l capeți, că fără el nu poți avea iubire, nu poți fi plin de Dumnezeu, și, din contra, ești plin de nemulțumire și de pretenții și rănești, și nu legi rana dacă nu ai iubire, dacă nu ai milă, iar Eu, Domnul, altfel l-am povățuit pe creștin prin cuvântul Meu cel plin de viață pentru om. O, mare mângâiere este la Dumnezeu umilința omului, smerenia cea pentru Dumnezeu în om, și doresc să am ucenici-mângâiere, căci cel smerit nu-și cunoaște smerenia sa, și mereu se umilește pentru roada ei și mereu lucrează în ea, și se face mângâiere Mie cel cu duhul umilit. Amin.

O, copii călăuzitori din partea Mea pentru cei ce se alătură vocii Mele în ei! Învațați-i pe ei prin cuvânt și prin faptă, căci cei ce nu lucrează lucrare cu știre și în lumină, aceia stau

durere a Mea și a voastră și se ascund în ei și nu știu să se scrie cu cei credincioși, care se leapădă de sine pentru duh iubitor de oameni, pentru iubirea care se face Dumnezeu în om.

O, câtă mângâiere aș afla dacă ar vrea toți să fie ca voi sau să vă asculte pe voi, căci voi Îmi sunteți ucenici-mângâiere, fiindcă stați în Duhul Meu, și stați cu greu la cârmă din pricina vocii omului. Povățuiți mereu peste tot pe poporul Meu să caute cu duhul frăției sfinte, ca să fie el cu binecuvântarea Mea peste el, așa cum este făgăduința Mea cea lăsată prin Scripturi. Amin.

Am lăsat povețe mari în carte, și voiesc să fie ele trezi-toare, tată. Vremea postului este vremea curățeniei a toate: și a iubirii, și a umilinței, și a răbdării sfinte. Nimeni să nu întristeze pentru el însuși pe fratele său, căci muștrarea cea plăcută Mie are lucrare pentru Mine peste om, și nu pentru om. Să învețe acest popor lucrarea neîntristării de la cele pământești între frate și frate, căci Eu sunt Cel ce cunosc inimile, și nimeni să nu voiască altfel și nimeni să nu-Mi ia această lucrare a cunoașterii inimilor. Am lăsat povața cea mare în această zi de învățură pentru viață și pentru cruce plăcută Mie de la om și am spus așa: omul trebuie să-și cunoască îngâmfarea și mândria care vine de la aceasta, iar smerenia și toată lucrarea care vine de la ea, să i-o cunoască Dumnezeu. Amin.

Vă voiesc dulci unii pentru alții, fii ai poporului Meu. Învațați să fiți fii. Eu duhul iubirii cerești l-am adus peste voi. Învață, poporul Meu, lucrarea iubirii lui Dumnezeu între frate și frate și nu sta din această lucrare, căci am spus să fie potrivire între frați acolo unde se strâng ei ca să facă voia Mea împreună. Învață, poporul Meu, lucrarea credinței, căci crucea Mea cea grea este necredința și îngâmfarea omului cel plin de sine, și care calcă în el voia Mea pentru voia sa. O, Mă uit în mijlocul tău și văd duh încordat, iar acest duh vine de la îngâmfare, poporul Meu. Eu sunt Dumnezeu, și sunt cu duhul umilit, și aceasta este lucrarea Mea. Iubește și tu lumina și fii fiu al luminii, fiu al Tatălui Meu, precum Eu, Cel umilit, sunt Fiul Său, poporul Meu cu nume din cer.

O, fiule, încruntarea inimii se vede pe chipul omului când ea își face lucrarea în om, dar Eu voiesc chipul luminii cerești pe chipul tău, și plâng după odihna feței Mele pe fața ta, fiule care vii să te faci al Meu cu duhul, și apoi cu trupul tău și cu lucrarea lui cea pentru mântuirea ta, și apoi pentru slava Mea. O, primește-Mă așa cum te-am învățat să Mă primești, poporul Meu, căci muștrarea cea pentru voia Mea în tine nu este decât iubirea Mea cu care te cresc ca să fii al Meu și nu tot al tău dacă ai venit să fii al Meu. Muștrarea care poartă în ea voia Mea, aceea nu e duh de om, iar tu învață-te din ea să fii casa Mea, poporul Meu, și să intru la tine ca să fii tu voia Mea și să fii mângâierea Mea, că am nevoie de ucenici-mângâiere, iar cel ce știe cum să-Mi fie fiu, acela știe să fie copil și să se păstreze el împărăție a Mea și să se dea cu ea și să primească pentru ea. Amin.

Iar tu, poporul Meu, stai cu iubire la învățat, căci numai copiii sunt cei ce învață, și așa să înveți tu să fii, și așa să fii tu voia Mea, și ucenic-mângâiere să-Mi fii, fiule poporul Meu. Amin, amin, amin.

26 februarie/11 martie 2007

*Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria
Egipteanca*

Domnul este străpuns în trup și în duh de voia omului. Cei nemulțumiți își pierd înțelepciunea mântuirii.

Sunt Domnul Cel îndurerat de la nedragostea omului. Sunt Domnul Cel străpuns în trup cu cuie prin mâna omului necredincios, căci crucea Mea cea grea a fost și este necredința omului, nedragostea omului. Mi-e Duhul îndurerat pe pământ. Vin pe pământ cuvânt după două mii de ani de la trupul Meu cel răstignit pe cruce și nu găsesc credință pe pământ și nu găsesc dragoste, căci dragostea s-a sfârșit în om. Credința în Mine este omul blând și smerit cu inima, și care seamănă cu Mine la chip și la faptă și la dragoste, și care-și dă Mie viața, după ce el cunoaște cu înțelepciune minciuna cea de pe pământ, vremelnicia care-l ține rob pe om cu fața ei și cu lucrarea ei cea văzută, iar Eu, Domnul, sunt Cel îndurerat de la necredința omului și stau străpuns în trup și în duh de la voia omului care nu-L iubește pe Dumnezeu.

Mi-e Duhul îndurerat pe pământ și nu găsesc mângâiere de la om. O, până când, omule? Eu sunt Domnul Cel îndurerat de la nedragostea ta și sunt străpuns în duh și în trup de la acest păcat al tău, și e grea de tot crucea Mea cea de la nedragostea ta. Vin pe pământ cuvânt și nu știu cum să fac cu tine ca să Mă crezi că Eu sunt acest cuvânt, așa cum Eu am fost Cel răstignit pe cruce cu cuie, căci așa a fost voia omului necredincios să facă pentru Mine. S-au scurs de atunci două mii de ani, și Eu iarăși vin și bat la inima omului, dar nu vin arătat, ci vin îmbrăcat în duh și în cuvânt, și cuvântul Meu este adevărul, și nu știu cum să fac cu tine, omule, ca să Mă crezi că Eu sunt acest cuvânt cu care bat la ușa ta, la inima ta străină de pacea Mea din tine, căci pacea Mea voiesc să ți-o dau când te strig ca să-Mi deschizi și ca să Mă crezi. O, te-ai făcut stăpân pe pământ și ți-ai făcut gospodăria ta pe el, iar pe Mine nici ca pe un străin nu Mă mai primești, nici ca pe un drumeț nu Mă mai adăpostești. O, nu mai știi să-I mulțumești lui Dumnezeu pentru suflet, omule, și ești nemulțumit de Mine când nu Mă primești, și tu ești dator Mie pentru viață și nu vrei să iei de la Mine înțelepciune și să te naști din cer pentru ea, căci fără înțelepciunea Mea în tine, fără Duhul Meu în tine tu nu Mă primești, tu nu Mă cunoști, omule. Eu însă îți amintesc de sfinții Mei care au făcut și în pustiu și în loc umblat gospodăria lui Dumnezeu, iar ei s-au făcut slujitori sfințeniei Mele în ei pe pământ și s-au sfințit și Mi-au sfințit pământul și cerul, pământul cel de sub ei și cerul cel din jurul lor, și umblau cu trupul pe cer și pe pământ blânzi și smeriți cu inima așa cum sunt Eu, și mulțumiți trăiau ei în Duhul Meu.

Apleacă-te, omule, ca să-Mi auzi cuvântul și roagă-te lui Dumnezeu să-ți dea credință sfântă în venirea Mea după om, căci voia Tatălui Savaot este să-l trag pe om la Tatăl prin venirea Mea așa cum vine ea acum, purtându-Mă cuvânt peste pământ. Eu M-am născut Om pe pământ ca să Mă las răstignit de om și ca să înviez din moarte și ca să Mă duc la Tatăl iarăși și să-l trag pe om la Tatăl prin lucrarea Mea cu care stau pe pământ, prin puterea înțelepciunii cuvântului Meu, care are în el viața cea veșnică, omule sărac de viață. O, roagă-te lui Dumnezeu, omule, și cere-I să te ajute să nu mai fii tu, ci să fie Domnul în tine cu dragostea Lui, blând și smerit cu inima așa cum este El, și ca să te cunoască El apoi de adăpost al Său. Amin.

O, poporul Meu, Mă las cuvânt în mijlocul tău pentru tine și pentru tot omul de pe pământ, că plâng sfinții Mei de mila Mea când Mă văd stând blând și smerit cu inima și

străpuns în duh și în trup de la voia omului care nu-L iubește, care nu-L miluiește pe Dumnezeu pe pământ. Eu sunt Domnul, iar omul este crucea Mea cea grea și nu voiește să se facă el mângâierea Mea sub crucea Mea nu vrea omul să-Mi mulțumească pentru suflet și să Mă cunoască de Stăpân al vieții.

O, n-am fost suferit de om când am venit, și iată, vin și tot vin și nu încap cu omul să-i fac bine omului prin omul în care Eu Mă adăpostesc și călătoresc între oameni. La prima Mea venire am spus la cei pregătiți de Mine pentru oameni că oamenii care nu Mă vor primi pe Mine nu-i vor primi nici pe ei, și am spus că, ascultând de la ei, pe Mine Mă vor primi oamenii.

O, poporul Meu, grăiesc în mijlocul tău durerea Mea și a sfinților Mei. Învață, fiule, lucrarea mântuirii și mângâie-L pe Dumnezeu cu viața ta mântuitoare, căci oamenii nu-L primesc pe Dumnezeu și își fac pe pământ gospodăria lor, dar mântuirea nu se lucrează cu lucrare ca pe pământ, ci ea se capătă prin lucrarea ei în om, nu prin lucrarea omului. O, poporul Meu, lucrează, fiule, lucrarea alegerii tale, căci mântuirea se capătă cu lucrarea ei în om, nu cu lucrarea omului. Dau sfinții să se măsoare cu tine când îți văd alegerea ta, dar una e să se măsoare ei cu tine pentru darul Meu din mijlocul tău, și alta ar fi să dai să te măsoare tu cu ei când ai da să te pitești sub viața lor cu viața ta, căci iată, oamenii care se cred credincioși Mie și sfinților Mei dau să se măsoare cu sfinții pentru viața lor cea după plăcerea lor și spun că Maria Egipteanca a umblat goală, dar Eu îi spun omului că n-a fost și nu este om pe pământ mai îmbrăcat decât ea. Ea avea ca haină cerul, iar sfințenia avea de casă trupul ei. Ea asculta de sfințenie, nu asculta de trup, și a făcut aceasta pentru ca să pedepsească în însuși trupul ei toată viața ei deșartă, tot ce a fost ea până să fiu Eu, Domnul, în ea apoi.

O, poporul Meu, Mi-e Duhul îndurerat. Nici în mijlocul tău nu-Mi pot spune toată durerea, toată jalea Duhului Meu, pe care Mi-o împart tainic cu cei ce Mă poartă spre tine și spre om. O, duhul mângâierii nu mai este pe pământ, iar crucea Mea cea grea este necredința și nedragostea omului care-Mi face cruce Mie ca să fie el stăpân pe pământ și să se așeze el dumnezeu peste om și să-și aibă el gospodăria sa peste cele știute a fi locuri pentru cer, și pe care omul le strică, făcându-și lui gospodărie și nu Mie, așa cum templul de la Ierusalim s-a stricat de tot pentru că și-a făcut omul în el gospodăria sa și adunătura sa și nu pe-a Mea, căci voia Mea este prin prooroci, și nu oricum este ea. Iată, și cei din casa în care Eu am trâmbițat prin trâmbița Mea Verginica au propășit prin Evanghelia Mea cu ea, și apoi nu M-au mai voit, și acum sunt ei acolo, iar Eu nu, și plâng în lături ca unul care nu are rod după truda lui. Îi aud gândind și zicând: „Dar ce să facem cu casa asta? Să nu aibă ea folosire?“. O, dacă n-au putut face în ea cer, pământ nici atât nu trebuia să facă în ea, căci pământ este pe pământ. Maria Egipteanca nu a avut templu ridicat în loc pustiu, dar și așa a făcut ea cer pe pământ, căci s-a făcut ea însăși templu pentru Dumnezeu, sfințindu-Mă pe Mine în ea ca pe Stăpânul ei și iubindu-Mă ca pe Dumnezeul ei, Care a mântuit-o pe ea de rău.

O, poporul Meu, una este să se măsoare sfinții cu tine, și alta este să te măsoare tu cu ei. O, tu să fii înțelept, fiule. Tu să fii blând și smerit cu inima și să Mă ai pe Mine de Stăpân al cugețului tău, al sufletului tău și al lucrării tale cea pentru mântuirea ta. Măsura ta Eu trebuie s-o măsoare, și ferice ție dacă știi această lucrare a înțelepciunii mântuirii, căci iată, cei de ieri și cei de azi răzvrățiți în poporul cuvântului Meu nu încetează să găsească nod în papură ca să nu Mă primească prin felul cum Eu vin ca să-Mi orânduiesc un popor și să-l veghez pe el prin cuvânt pentru fapta lui, pentru dragostea lui, pentru rodul Meu în el. Iar Eu,

Domnul, le spun celor ce și-au pierdut și își pierd înțelepciunea prin judecată peste lucrarea Mea: vai celor nemulțumiți, care judecă și învinuiesc așezarea venirii Mele acum pe pământ, căci aceia își pierd înțelepciunea mântuirii și nu mai știu să gândească și să grăiască, de vreme ce înlăuntrul lor este plin de răzvrătire și de ne iubire, lipsit de duh iubitor de frați și de oameni, și iată, fiecare are după cum a fost și este fapta sa. Amin.

O, poporul Meu, Mi-e Duhul îndurerat. Învață-te frate pe frate smerenia inimii ca să-Mi poți înțelege durerea și să umbli în lumină, fiule, că Mă doare noaptea omului, Mă doare neascultarea omului, care este noaptea omului cel ne iubitor de lumina Mea. O, poporul Meu, fă-te mângâierea Mea sub crucea Mea cea grea și dă-Mi putere sub ea.

Sunt Domnul Cel îndurerat de la nedragostea omului și sunt străpuns în trup și în duh de la voia omului care nu-L iubește pe Dumnezeu, dar tu mângâie-Mi suspinul, căci ucenic-mângâiere voiesc să-Mi fii tu, fiule al poporului Meu. Amin, amin, amin.

12/25 martie 2007

Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim

Oamenii nu pricep Scripturile venirii Domnului. Orb pe orb nu se poate călăuzi. Slava Domnului cu poporul Său.

Cartea Mea de azi se deschide la porunca Mea, și Eu intru în ea cuvânt, căci sunt Domnul puterilor și împlinesc tot ceea ce Eu grăiesc în cer și pe pământ. Am străjeri în cer și pe pământ pentru împlinirea cuvântului Meu, și altfel Eu nu-Mi rostesc cuvântul. Amin.

Cu mult timp mai înainte de a Mă face Eu, la porunca Tatălui, Fiu al omului, Duhul lui Dumnezeu a grăit prin prooroci și a zis: *«Bucură-te, Sioane, că iată, vine Împăratul tău, vine la tine drept și biruitor, șezând pe asin, pe mânzul asinei. El vine cu plata, și răsplătirile merg înaintea Lui, și ție și se va zice popor răscumpărat de Dumnezeu, cetate nepărăsită, căci pentru Sion Eu nu voi tăcea și pentru Ierusalim nu voi avea odihnă până ce dreptatea lui nu va ieși la lumină și mântuirea lui nu va arde ca flacăra, până ce neamurile nu vor vedea și toți regii slava ta, și te vor chema pe tine cu nume nou, pe care îl va rosti gura Domnului, și numele tău va fi: „Întru tine am binevoit“, iar țara ta, „cea cu bărbat“, și pământul tău va avea soț, și Cel ce te-a zidit Se va însoți cu tine, Ierusalime. Pe zidurile tale Eu pun străjeri, care nici zi, nici noapte nu vor tăcea, și ei îți vor aduce Domnului aminte de făgăduințele Lui, și Domnul va așeza din nou Ierusalimul, ca să facă din el lauda pământului, și numai cei ce vor fi adunat grâul și mustul vor mânca și vor lăuda pe Domnul, iar cei ce vor fi făcut culesul vor bea vinul în curțile templului Meu cel sfânt».* Amin.

O, Mă doare când Mă uit pe pământ și îi văd pe cei ce-și zic credincioși și creștini că nu știu ce înseamnă să-Mi sărbătorească ei sărbătorile Mele și să se împlinescă ele în ei ca o proorocie împlinită. Mă doare când văd că nu sunt pricepute Scripturile care au vestit despre venirea pe pământ a Mântuitorului lumii, căci este scris: *«Nu te teme, fiica Sionului, Mântuitorul tău vine la tine drept și biruitor, blând și smerit șezând pe mânzul asinei, ca să Se însoțească cu tine ca un Mire».* O, nici cei de atunci, nici cei de apoi nu au priceput Scripturile care s-au împlinit atunci și care iarăși se împlinesc acum, căci ceea ce a fost, iarăși este, și omul piere din lipsă de înțelepciune, precum este scris, iar Eu, Domnul, sunt Cel îndurerat de la nedragostea omului, și crucea Mea cea grea a fost și este necredința omului, căci cel ce nu Mă împlinește pe Mine în el,

acela este necredincios, căci credința în Mine este omul blând și smerit cu inima și care seamănă cu Mine la duh și la faptă, și iată, Mi-e Duhul îndurerat în cer și pe pământ și nu găsesc mângâiere de la om, iar Scripturile Mele s-au împlinit și se împlinesc, și nu pricepe omul taina lui Dumnezeu, voia lui Dumnezeu, care va să se împlinescă peste pământ spre bucuria Mea și a omului. Am intrat pe mânz de asină în Ierusalim acum două mii de ani, mai înainte cu o săptămână de moartea și de învierea Mea, și am împlinit Scripturile așa cum au fost ele scrise, dar nu le-au priceput cei care măcar o zi au dat să le împlinescă și să Mă primească de Mântuitor al lor și să-Mi cânte: *«Osana, binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel».*

O, poporul Meu de azi Ierusalim! Nu se poate călăuzi orb pe orb. Cel orb trebuie purtat de cel ce vede, și trebuie să se lase purtat și să știe unde merge și să asculte ca să poată merge, căci Eu am pus și pun mereu călăuză înaintea omului, și iată, Eu sunt Părinte și sunt Stăpân. Celor ce Mă ascultă ca niște fii, ca niște copii, lor le sunt Părinte, iar celor ce Mă ascultă ca niște slugi le sunt Stăpân, și nu știe sluga taina stăpânului ei ca să aibă înțelepciune pentru credincioșie înaintea stăpânului ei. Fiii cei credincioși sunt numai cei ce-și iubesc cu putere părintele, supunându-se lui cu iubire, în duhul sfiei fiefști cu duhul și cu trupul și cu sufletul lor, iar slugile cele curate sunt cele ce slujesc cu credincioșie pe stăpânul lor, în duhul supunerii și al dreptății a toate, fiind călăuzite de stăpânul lor, de duhul stăpânului lor.

Mă uit înapoi cu două mii de ani și-i văd pe cei ce stăpâneau în numele Domnului, așezându-se peste gloate, îi văd călăuzindu-i pe cei orbi, pe cei ce nu știau ca și ei proorociile și împlinirea lor, și îi văd necredincioși Stăpânului Căruia ziceau ei că Îi slujeau înaintea supușilor lor. O, nu poate orb pe orb să se călăuzească, și iată, au căzut cei necredincioși care nu L-au văzut pe Domnul cu ochiul credinței lor drept și biruitor venind pe pământ pentru Ierusalim, precum era scris să se împlinescă.

O, poporul Meu, credința fiilor trebuie să fie curată și sfântă, și statornică să fie ea ca a unor prunci care cred când văd și când aud. O, poporul Meu, să te ferești, tată, de duhul înțelepciunii omenești care îl îngâmfă pe om ca să nu-L aibă pe Domnul de Stăpân peste el. Te-am povățuit mereu spre pruncie cu iubire în ea ca să-ți dau ție împărăția Mea. Lucrează așa cum te-am povățuit, căci Eu, Domnul, te călăuzesc ca să te am, poporul Meu, și ca să nu te pierd, și ca să nu te pierzi tu dinaintea Mea dacă ai merge singur fără Mine înaintea faptei tale, înaintea pașilor tăi. Ai grijă să Mă ai Mântuitor al tău drept și biruitor, căci Eu pentru tine nu am odihnă până nu voi vedea că dreptatea și mântuirea ta nu va lumina și nu va arde ca flacăra și până ce neamurile și regii de peste ele nu vor vedea slava Mea din tine și cuvântul Meu împlinit peste tine pe pământ. Ai grijă, Ierusalime, de numele tău cel nou și de numele Meu cel nou, căci Eu Mă numesc peste tine Cuvântul lui Dumnezeu, precum este scris, și vin la tine ca un Mântuitor, ca un Mire, iar tu ai grijă să stai în taina miresei, poporul Meu. Iată, e sărbătoarea stâlpărilor, e duminica Floriilor, iar Eu, Domnul, deschid porțile tale și intru la tine, și binecuvântat este Cel ce vine la tine întru numele Domnului. O, mângâie-Mi suspinul, poporul Meu Ierusalim. Păstrează-te, tată, în taina și în fapta Ierusalimului nou. Așează-te, tată, din zi în zi mai mult în chipul și asemănarea Mea. Uită-te mereu în Mine și la Mine, și caută să semeni cu Mine la cuvânt și la faptă și la viață, ca să ia totul viață de la tine precum ia de la Mine, și să fii și tu cu duh dătător de viață precum sunt Eu, căci una este să fie

omul cu suflet viu, și alta este să se facă el din Mine cu duh dătător de viață, căci viața când este în om, este cea care se împarte, și numai aceea care se împarte este viață. Eu am venit ca viață să dau, și din belșug să dau. Așa și tu să lucrezi frate peste frate, poporul Meu, și apoi peste omul necunoscător de taina vieții, de taina lui Dumnezeu, Ierusalime.

O, mângâie-Mi suspinul, popor miluit de Dumnezeu, și așa vei avea și vei împărți viață din viață și vei fi din Mine precum Eu sunt din Tatăl. Cuvântul Meu tu să-l împlinești și să ai grijă de el și să nu-l pui deoparte după ce ți-l dau, poporul Meu, ci să-l faci faptă, tată. O, dă-Mi putere să stau în mijlocul tău drept și biruitor și să-ți fiu Mântuitor și să ardă ca flacăra mântuirii ta, și să vadă neamurile pământului și regii lor, și să vadă sfinții și îngerii și să se înveselească de la tine, căci gura Mea ți-a pus nume nou, și ți trebuie înțelepciunea Mea ca să lucrezi la asemănarea ta cu numele tău cel nou. O, stai în Duhul lui Dumnezeu, poporul Meu. Fă-te vas al cuvântului Meu și al Duhului Meu Care grăiește peste tine și Care mântuiește din mijlocul tău. Voiesc mereu să-ți grăiesc și să te înțeleptesc, iar tu să ieși și să poți după voia Mea, poporul Meu. Fiii sunt cei ce au părinte, sunt cei ce împlinesc ascultând de la el, blânzi și smeriți cu inima ca și el, căci Eu sunt Părintele celor ce Mă iubesc așa cum Eu Îl iubesc pe Tatăl și voia Lui o fac și stau copil înaintea Lui și iau din slava Lui și dau din ea celor ce o iubesc pe ea, împărțind-o pe ea, precum Eu o iau de la Tatăl și o împart celor ce o iubesc pe ea, căci cei ce iubesc slava lui Dumnezeu, sunt cei ce o împart pe ea. Amin.

Binecuvântate și împlinite să fie în mijlocul tău sărbătorile Mele, poporul Meu, și peste șapte zile să cânti cu îngerii și cu sfinții învierea Mea cea de acum două mii de ani, și să te audă lumea că tu cânti, și să adeverești tu în tine și în mijlocul tău că Eu sunt înviat în tine, și cu adevărat să cânti și să se audă când tu cânti Hristos a înviat. O, să nu cânti cum cântă lumea sau cum au cântat Osana la Ierusalim cei ce M-au primit pe mânzul asinei intrând, și care apoi Mi-au strigat răstignirea. Tu să cânti ca fiii, Ierusalime, și cu credințioșia iubirii să te porți înaintea Mea și cu Duhul Sfânt să fie plină ființa ta, și așa să cânti și așa să știi ce cânti, și așa să te porți tu înaintea Mea, iar Eu să am în Mine și în Tatăl deplină bucuria că tu ești după adevăr și după faptă și după duh popor al Meu, și așa să-Mi mângâi tu multul și îndureratul Meu suspin, poporul Meu. Amin, amin, amin.

19 martie/1 aprilie 2007

Praznicul Învierii Domnului

Taina ingenuncherii. Puterea învierii prin ingenunchere. Duh de înviere peste țara română.

Sunt Domnul slavei în cer și pe pământ. Amin. Să se ridice porțile pentru cuvântul Meu ca să intru în carte și să rostesc Eu Însumi urarea învierii Mele cea de acum două mii de ani când după moartea Mea prin cruce M-am sculat biruitor și Dumnezeu adevărat. Amin.

Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Pun pacea Mea peste porți ca să rostesc cuvânt cu duh de mângâiere în el pentru cei ce au adevărul în ei și cu el ei știu ce înseamnă Dumnezeu cu omul pe pământ. În toată vremea Eu am avut coborâre la om pe pământ, dar zadarnic am avut, căci oamenii, fiind fără minte din cer, n-au știut și nu știu ce înseamnă Dumnezeu cu omul pe pământ, și știu numai ca omul, și nu pot oamenii să fie mângâierea Mea în vremea durerilor coborârii

Mele din cer pe pământ pentru om și după om ca să-l îmbiu spre viață și spre cer pe om. Am avut mereu și am și azi popor în mijlocul căruia Eu cobor și Mă las cuvânt, dar greu îi este omului să fie statornic pentru Dumnezeu.

De la o margine la alta a poporului Meu care ia cuvântul Meu de la izvorul lui, Eu, Domnul, rostesc pentru el vestea învierii Mele: Hristos a înviat!

O, poporul Meu cel de azi! Dacă unii în tine Mă rănesc și Mă tot rănesc, alții în tine să caute să Mă mângâie, că nu vreau să cad și să fiu Cel căzut în mijlocul tău. O, greu mai înțelege omul ce înseamnă Dumnezeu cu omul pe pământ, iar Eu, împătimit de dor după om, spun iarăși ca și acum două mii de ani: fericiți cei săraci cu duhul și în care Eu pot să-Mi fac împărăție dulce pe pământ, și, iarăși, fericiți cei ce rabdă muștrarea cea pentru facere nouă și pentru viață nouă în om, iar cel ce nu o rabdă pe ea, acela fuge de ea și nu cunoaște calea Mea spre el și bătaia Mea la ușa lui ca să Mă primească în el cu voia Mea. Numai cel ce știe să stea în genunchi, numai acela iubește muștrarea. Numai cel ce iubește muștrarea, numai acela știe să stea în genunchi. Nu cel la arătare este statul în genunchi, nu, tată, nu. Iată, omul nu simte din inimă statul în genunchi, și numai cu trupul știe el să stea îngenuncheat, iar învierea din îngenunchere, ridicarea din genunchi nu se mai arată ca o minune nouă mereu peste om.

O, poporul Meu care auzi de la Dumnezeu cuvânt! Mai este, oare, om care să știe ce este umiliința și s-o iubească și s-o lucreze pe ea? Mai este om care să știe taina îngenuncherii, așezarea și ridicarea din genunchi? Îți dau lecții de înviere, tată. Fii blând și smerit cu inima ca să înțelegi, că urât este omul care nu înțelege cuvântul lui Dumnezeu spre împlinirea plăcerii Mele în el și spre mângâierea celor din jurul lui. Toți cei ce stau așteptând cuvânt de la Dumnezeu, să nu rămână numai cu auzirea lui, că e păcat aceasta, și pentru acest păcat aș da să-Mi opresc cursul cuvântului și să intre în pedeapsa aceasta cei ce nu înfăptuiesc în ei lucrarea cuvântului Meu auzit de ei. Eu însă în mijlocul tău rostesc și spun: dacă unii în tine Mă rănesc, alții în tine să caute să Mă împlinească în ei și să Mă mângâie așa, că nu vreau să cad și să fiu Cel căzut în mijlocul tău, ci vreau să te povățuiesc mereu spre înviere, spre învierea ta, poporul Meu.

O, copiii care stați porți pentru venirea cuvântului Meu pe pământ la om! Este scris prin proroci: «*Dacă de cel fără de rânduială ne este milă, el nu va învăța ce este dreptatea a toate, și în pământul celor sfinți va săvârși acela strâmbăta-tea*». O, nu e bine, nu e bine să se apropie omul de Mine și apoi să fie cum poate și cât poate el să fie, ci e bine să vrea să fie cât Mine, și să Mă ceară să-l fac să poată să fie atât cât este cel ce este copil al Meu, iar dacă nu poate să fie copil, să nu se apropie omul spre Mine, căci Eu sunt Fiul supunerii sfinte și al smereniei sfinte înaintea Tatălui Meu, așa cum trebuie să fie și cel ce locuiește în muntele Domnului, în preajma Domnului, în fața Domnului. Eu trebuie să pot să merg și nu să stau, și vreau prin voi să pot să merg. Vă întăresc la cârmă. Nu lăsați din mână cârma Mea, că vreau să pot să merg, fiilor copii. Când sunteți răniți din părți, Eu vă întăresc, și pentru Mine fac aceasta. Nu uitați că rana care se lasă peste voi vine mai întâi la Mine și vine rânind, iar Eu apoi v-o arăt și Mă mângâi ca s-o port cu voi și ca să vă am pe voi purtători ai Mei. V-am arătat vouă cum stau Eu între voi și cel ce vă lovește pe voi. V-am arătat că Eu sunt Cel în Care se oprește lovitura, și Mă doare, și iarăși spun: Mă doare că nu este pricepere la om ca să cunoască el bătaia Mea la ușa lui și neprimirea Mea de către

el. Dar voi, umiliți cum sunteți, pentru aceea căutați să-l îmbiați pe om spre bine și spre plăcerea Mea în el, și greu mai primește omul, fiilor copii, căci omul urăște mustrea, urăște viața cea de sus în el și trăirea Mea cu omul pe pământ, căci viața, de sus vine, și rău e să n-aibă omul pentru viața lui înțelepciunea cea de sus, copii ai suspinului Meu.

O, poporul Meu de azi! Bucură-te cu duh de înviere în tine. Nu te bucura de venirea Mea cuvânt la tine, nu, tată, nu, ci bucură-te dacă poți să fii al Meu după plăcerea Mea. Poporul Israel a greșit amarnic când s-a bucurat de Mine și când s-a crezut poporul Meu, și l-a doborât pe el mândria și așa a pierit Israel prin duhul semeției și nu s-a făcut el pe placul lui Dumnezeu ca să nu cadă de la fața Mea, căci fața Mea e sfântă, ca și cei ce stau în fața Mea. O, nu te ascunde sub faptul că Eu vin la tine cuvânt ca să te bucuri de aceasta și doar atât. O, nu așa, poporul Meu. Nu te bucura că vin la tine cuvânt, că Eu nu Mă bucur de la tine decât dacă te văd că te faci tu cuvântul Meu cel împlinit, și iată, Eu, Domnul învierii, îți dau lecții de înviere, poporul Meu, și sunt Învățătorul celor ce învață.

O, învață taina îngenuncherii, Ierusalime. E mare taină statul în genunchi și ridicarea din îngenunchere. Învață moartea și învierea ta, învață taina îngenuncherii, poporul Meu. Nu sta în genunchi fără să știi că nu cu trupul este statul în genunchi. Cel ce îngenunchează este cel ce se leapădă de sine ca să fie al Meu întru toate ale lui și apoi întru toate ale Mele în el, prin supunere sfântă și prin iubire ca a Mea, căci M-am dat pildă de iubire pentru iubirea cea din om. Cel ce se așează cu adevărat în genunchi, este cel ce știe puterea învierii prin îngenunchere, puterea iubirii prin jertfă, căci Eu am înviat prin cruce, poporul Meu, și nu poate omul să aibă altfel înviere, altfel decât Dumnezeu. O, nu te bucura că vin cuvânt la tine, ci bucură-te să te așezi înaintea Mea după plăcerea Mea și a îngerilor Mei, căci cel fără de înger nu stă înaintea Mea, nu poate veni înaintea Mea, fiindcă lucrarea Mea pentru om este prin îngeri, și altfel nu este ea.

Voiesc să te învăț mult, și să înveți tu mult taina și lucrarea învierii, Ierusalime. Învierea ta înaintea Mea și mereu viața ta prin ea, aceasta este mângâierea Mea, iar dacă tu lucrezi așa, numai așa poți tu arăta că ești tu născut de sus, din Mine, Cel născut din Tatăl și din om apoi ca să Mă răstignesc pentru om și să vadă omul învierea Mea din răstignirea Mea pentru el, și să prețuiască el răbdarea și iubirea Mea de pe cruce și prin care Eu am înviat biruitor peste toți vecii, căci M-am așezat de-a dreapta Tatălui apoi, și cu El călătoresc în car de slavă, judecând peste vii și peste morți și fără de sfârșit împărțind și lucrând cu Tatăl și cu toți îngerii slavei viața veacului ce va să fie. Amin.

Hristos a înviat! Această veste bună a avut puterea și adevărul cel mai mare pe buzele celor ce au rostit atunci că Eu am înviat, și apoi a slăbit în om tot mai mult adevărul și puterea vestirii și a trăirii fiorului învierii Mele de atunci. Omul nu mai zice Hristos a înviat. Numai cei adevărați ai Mei știu să arate acest adevăr și să-l împartă apoi ca și cei de acum două mii de ani care rosteau cu adevărat Hristos a înviat.

Și pentru țara Mea română rostesc Eu Însumi peste ea: Hristos a înviat, țara Mea de azi, căci azi la tine vin. O, tu ești sub cruce și ești pe cruce pusă de cei îngâmfați și lacomi în tine. O, tu ești străpunsă de omul fărădelegii, de omul minciunii, căci lupul numai părul și-l schimbă și glasul lui viclean. O, lasă-Mă să înviez în tine, lasă-Mă să pot pentru tine, și Eu te voi izbăvi; Eu, țara Mea, Eu și nu tu, că tu fără Mine nimic nu poți și nimic n-ai putut. O, numai Eu sunt Cel ce pot, numai

Eu, țara Mea, și vei putea și tu dacă vei ști să îngenunchezi înaintea Mea pentru învierea ta, și nu înaintea omului, țara Mea. Eu te cuprind în umilința Mea și te învăț taina și puterea îngenuncherii și a învierii din îngenunchere. Ia de la Mine și te scoală frumos, așa cum Eu M-am sculat dintre morți, și dă-Mi mâna ca să te ridic Eu, țara Mea, dar învață să cunoști mâna Mea, și credincioasă să fii tu, și înțeleaptă să fii, căci Eu, Domnul Dumnezeu tău, Făcătorul tău de la nașterea Mea și a ta odată cu a Mea, Mă aplec, și așa te învăț Eu pe tine înțelepciunea Mea și învierea ta din îngenunchere, țara Mea de la sfârșit de timp, și în care Eu vin, și cuvântând vin, și te învăț scularea și te învăț învierea, țara Mea, țara Mea cea de azi. Amin, amin, amin.

26 martie/8 aprilie 2007

Sărbătoarea Izvorul tămăduirii

Viața care îl mântuiește pe om este învierea omului. Milostenia celui ce nu se lasă de păcate nu-l scapă pe el de iad. Omul a rămas rana Domnului. Maica Domnului grăiește peste țara română.

Eu sunt Cel ce sunt. Domnul învierii sunt. Mă aplec din dreapta Tatălui și rostesc peste pământ salutul învierii Mele dintre morți. Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat!

E zi de tămăduire a omului, iar Eu te cuprind în duhul învierii Mele, popor adunat la izvor. Cuvântul Meu de azi s-a făcut izvor peste pământ. M-am făcut Eu Însumi râul vieții, ca să le dau viață oamenilor, învățându-i să păzească ei toate câte Eu am grăit și grăiesc spre viața lor, căci viață am venit să aduc pe pământ. Întărește împlinirea cuvântului Meu în tine, popor adunat la izvor, că viață veșnică ia de la Mine cel ce împlinește în el cuvântul Meu cel dătător de viață. Amin.

Vin Învățător peste pământ și îl învăț pe om învierea. Acum două mii de ani l-am învățat pe tot omul cum să învieze, și apoi i-am spus să creadă în Mine prin toate câte Eu am vestit despre Mine mai înainte de patima și de învierea Mea, iar acum Mă fac râu de cuvânt de viață dătător și îl chem pe om de la el la Mine, de la moarte la viață, de la întuneric la lumină, de la minciună la adevăr, și fericit este cel ce se apleacă să asculte glasul Meu și să creadă cu supunere că Eu sunt, și că pentru viața omului am venit și vin pe pământ cuvânt. Nu vin pentru ca să încerc credința omului, ci vin pentru ca să împlinesc Scripturile venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl, așa cum am împlinit acum două mii de ani venirea Mea prin nașterea Mea din Fecioară, și apoi răstignirea și învierea Mea dintre morți, iar acum vin să-l înviez și pe om, căci n-am altă lucrare de lucrat, decât învierea omului, și apoi viața cea veșnică peste om. Amin.

O, popor adunat la izvor, sunt cu mama Mea Fecioara și Mă fac râu de cuvânt ca să tămăduiesc cu el toată neputința ta, că vreau să poți pentru viața ta, și cu ea să poți pentru viața Mea, căci oamenii sunt necredincioși și nu iubesc în ei viața Mea și nu se scoală când îi chem să se ridice și să vină la Mine ca să-i am și să-i hrănesc cu duh de înviere și ca să fie ei ca Domnul, Care a înviat și a adus viață pentru om. Zi după zi se înșeală omul pe sine că este al Meu, dar viața nu-și lucrează, iar viața cea fără faptele vieții, fără viața Mea în om, nu poate pe om să-l mântuiască, și iată, nu are cine să-l învețe pe om viața cea care nu trece, care nu moare și care se înnoiește prin puterea ei cea din faptele vieții luată.

Este pe pământ o povestioară despre mama Mea Fecioara cum că, mergând ea de mână cu îngerul Meu Mihail, el i-a

arătat ei oamenii care au plecat de pe pământ și locurile lor de petrecere, după faptele lor dobândite în viață, iar între rai și iad a văzut mama Mea mulțime de oameni atârnați cu capul în jos și cu picioarele legate sus, tânguindu-se ei cu amar și fără mângâiere pentru suspinul lor. Ea l-a întrebat pe îngerul Meu Mihail să-i spună pentru ce aceștia nu au loc nici în rai, nici în iad, iar îngerul Meu i-a spus ei că aceia au făcut fapte de milostenie peste biserici ca să scape ei din iad prin faptele acelea, dar fapte de viață veșnică în ei pentru fericirea lor între cei sfinți, ei nu s-au așezat să facă pe pământ, și de aceea nu sunt ei în rai, dar nu sunt nici în iad, pentru că, în păcate petrecând cu trupul, au dat bisericilor ajutoare ca să-i scape Domnul de iad. O, dacă n-are cine să-l învețe pe om viața lui cea de pe pământ și viața lui cea din cer sau cea din iad, omul nu știe să-și croiască singur haina vieții, și își face rost, bietul de el, de chinuire veșnică între rai și iad, și nimeni nu-l învață pe el cum să-și lucreze viața. O, nu se poate din păcate să-și facă omul haină, și nici să-și cumpere nu poate, ci poate numai din sfințenie să-și țeară el haina vieții, și poate numai din înviere să-și aprindă el lumina cărării lui spre Dumnezeu. Amin, amin, amin.

— **O**, Fiule Emanuel, Fiul meu străpuns cu rană grea, Fiul meu străpuns de păcatele omului! Mă fac de lângă Tine izvor tămăduitor pentru cei credincioși și sfinți, căci trupul meu cel fecioresc Te-a dat pe Tine oamenilor, Te-a adus de la Tatăl Om pe pământ ca să fii Tu tămăduirea omului, și apoi viața lui. Bindecuvintează, Fiule scump al meu, duhul mângâierii mele, darul tămăduirii, cu care eu, în zi de sărbătoare pentru mine, mă las, ca să-l îmbiu pe om spre iubirea Ta, spre înviere, Fiule al suferinței și al învierii prin suferință, dar și după ce Tu ai înviat prin răstignirea Ta cea pentru om, omul a rămas suferința Ta și rana Ta, Fiule străpuns de păcatul cel din om. O, nu știe omul, nu știe nici un om pentru ce trupul Tău a rămas nevindecat pe locurile în care a fost străpuns el de cuie când ai fost pironit pe crucea răstignirii. Omul a rămas rana Ta, Fiule jertfit pentru viața omului. Omul a rămas păcătos, și nu se scoală din păcat ca să Te miluiască și ca să-Ți umple la loc rana cea de la cuie, Copil străpuns pe cruce. Fruntea Ta rănită nu se mai vindecă, o, Doamne slăvit, iar mânuța Ta găurită de cui și nevindecată, de atunci și până azi, se întinde după om ca să-l îmbie să-și lase păcatul și să-L ia pe Dumnezeu în el de viață, și dulce e mânuța Ta întinsă după om prin rana ei cea fără de mângâiere de la om, căci păcatul în care omul stă, a lăsat deschise pe Tine semnele cuieilor care Ți-au străpuns trupul pe cruce, Copil rănit de dor după om. Când Te-ai arătat la ucenici după scularea Ta dintre cei morți, le-ai spus lor: *«Pipăiți-Mă și vedeți, căci Duhul nu are carne și oase așa cum Mă vedeți pe Mine că sunt. Vedeți mâinile și picioarele Mele străpunse de cuie. Eu Însumi sunt. Nu vă temeți. Acestea sunt cuvintele pe care le-am grăit vouă pe când încă eram cu voi că trebuie să se împlinescă toate cele scrise despre Mine în legea lui Moise, în Prooroci și în Psalmi, cum că așa trebuie să pătimească Hristos și să Se scoale înviat din morți a treia zi, și apoi să vestească în numele Său la toate neamurile pocăința spre iertarea păcatelor»*.

O, Fiule străpuns de cuie, nu se pocăiește omul ca să se lase de păcate și să fie iertat apoi, iar rana Ta cea de la om Ți-a lăsat trupul străpuns, de atunci și până azi, și mă doare în cer între sfinți trupul Tău cel străpuns și nevindecat, și nu știe omul de ce nu Te-ai mai vindecă de suferința Ta de pe cruce. Ai înviat, dar ai rămas cu găurile de la cuie în mâini și în picioare, și acestea adevăresc că Tu ai fost și că Tu ești Hristos, Cel ce ai fost răstignit, și nu se înduioșează omul de semnele

ranelor Tale de pe cruce. *«Vedeți mâinile și picioarele Mele, că Eu Însumi sunt»*, așa le-ai spus la ucenici după ce ai înviat și așa Te-ai arătat lor și așa ai rămas și așa ești și azi, străpuns, Doamne milos pentru om și chemându-l pe el la milă pentru rana Ta cea de la păcatele lui.

O, popor de azi al Fiului meu Cel străpuns pe cruce, și tu, popor de demult al cuvântului Lui de azi! Domnul este peste tine cuvânt și te învață învierea și slava Lui cu tine și împlinirile făgăduințelor Lui cele făcute pentru slava Lui cu poporul Lui cel de la sfârșit. Acestea sunt cuvintele pe care El vi le spunea vouă în vremea celor cincizeci de ani de cuvânt peste voi că trebuie să se îplinească. El a arătat în vedenie acest pământ de nou Ierusalim mai înainte să se vadă el pe pământ cu slava Domnului pe el ca să-i cheme Domnul pe oameni la El, la izvorul cuvântului Lui cel dătător de viață. El prin învierea Lui a judecat lumea și pe stăpânitorul ei, și nici tu nu vei putea altfel judeca lumea aceasta pierdută din Dumnezeu ca să vină ea spre mântuire apoi, popor al venirii Domnului la tine. Fericii cei ce iubesc suferința, căci Fiul meu a spus tuturor: fericii cei ce plâng, fericii cei prigonii pentru El.

O, câtă vreme oamenii nu vor iubi suferința nu vor fi fericii, nu vor ajunge să cunoască fericirea cea cu Domnul. Eu sunt mama Celui ce a suferit pentru om și te învăț iubirea Lui, iubirea prin care El a suferit, popor al Domnului. El prin învierea Lui a judecat lumea, și nici tu nu vei putea altfel să biruiesti lumea. Înviază, dar, în Duhul Sfânt tot mai mult și dă-i lumii păcătoase glasul cel de înviere al Fiului meu, Cel străpuns pe cruce pentru om, și să-L audă de la tine tot omul pe Fiul meu spunând peste pământ cuvânt de praznic sfânt: Hristos a înviat!

Dar pe tine, o, țara venirii Domnului acum, la sfârșit de timp, cum să nu te pomenesc eu în grăirea mea de azi odată cu ziua de amintire a duhului tămăduirii cea de la mine peste cei credincioși și sfinți! Îți rostesc numele, țară română, că tu ești mereu, mereu sub brațul meu de mamă și te ocrotesc ca pe cea a Fiului meu aleasă de pe pământ pentru slava Lui cea de acum, pentru râul Lui de cuvânt care curge peste tine din mijlocul tău, căci în mijlocul tău vine Domnul cuvânt de biruință și de înviere și împlinește Scripturile acestor zile, și are în tine popor credincios, care-ți dă ție glasul Lui de peste tine, glasul Domnului. Amin.

O, scoală-te, popor român, căci Domnul te învață scularea. Ai grijă să nu dormi. Scoală-te din somn, că tu dormi, și iată, trebuie să te rogi cu suspin pentru viața ta, că tu ești sub cruce și nu vrei să știi aceasta, dar scoală-te și veghează, căci tu ești patria cerească dacă Domnul este în tine cu lucrarea Sa cea pentru venirea Sa. O, nu-i lăsa pe cei lacomi, care-ți sug vraga și viața pentru ca să fie ei bogați și îngâmfați pe fruntea ta senină prin darurile Domnului de peste tine și înseninată acum de fața Domnului, Care stă în mijlocul tău lucrând salvarea ta. Nu-i lăsa pe cei vrăjmași ai tăi să te tot țină sub robie, o, nu-i lăsa, ci scoală-te pentru biruința ta, căci tu ești străpunsă de faptele omului fărădelegii, care ți-a supt vraga și slava ta ca să aibă el slava ta, și nu tu. Au trecut demult cei șaptezeci de ani de stăpânire a fiarei roșii peste creștetul tău slăvit de darurile Domnului de peste tine încă de la facerea ta, și iată durere în cer pentru tine, că lupul numai părul și-l schimbă și glasul lui viclean și stă peste tine și-ți sugă slava ta ca să aibă el slavă, și nu tu, dar Domnul vrea să te învețe scularea, țară scumpă a Lui. O, ascultă glasul Celui înviat! E Domnul. Nu te teme! El este Domnul Dumnezeuul tău și al părinților tăi cei credincioși și sfinți, care se roagă înaintea Lui pentru tine și

pentru izbăvirea ta. Ascultă-L pe El, căci tu nu poți nimic fără El. Eu stau deasupra ta și te ocrotesc cu cete de sfinți și de îngeri. Sunt mama Lui, și sunt mama ta, căci tu ești țara întoarcerii Lui de la Tatăl la om. Învață să îngenunchezi înaintea Lui cu slavă și să-I ceri Lui izbăvirea ta și slava ta cea de la El, o, țară a Lui și a mea, căci eu te ocrotesc și te veghez, fiindcă ești aleasa Lui cea de acum. O, scoală-te și vezi. Iată, te robesc cei lacomi, și n-au milă de tine cei lacomi, dar învață scularea, învață învierea, căci Fiul meu este Stăpânul tău, El, și nu omul de peste tine care-ți robește slava ta. Tu trebuie să știi să stai în genunchi înaintea Lui pentru învierea ta, și nu înaintea omului, o, țară a iubirii mele pentru Fiul meu, Care te-a ales a Lui. Eu te cuprind pe tine în umiliința mea, ca și Fiul meu. Învață taina îngenuncherii și a învierii din îngenunchere și te scoală frumos, așa cum Fiul meu S-a sculat dintre morți, și dă-I Lui mâna ca să te ridice El, dar să cunoști peste tine mâna Lui cea străpunsă, și credincioasă și înțeleaptă să-I fii Lui, așa cum El te-a învățat și S-a aplecat să te învețe mereu învierea din îngenunchere, să te învețe scularea, țara mea, că tu ești țara Lui și a mea ca să te ocrotesc. Scoală-te și cântă cu dor: Hristos a înviat, căci El îți lucrează învierea, dar roagă-te Lui și cheamă-L, și credincioasă să-I fii tu Lui prin rugăciunea ta. Amin.

Ți-am mângâiat pe poporul Tău român, Fiule însuspinat pentru neamul român cel apăsător de îngâmfarea și de lăcomia celor ce vor să-i țină ei în mâna lor soarta lui, punând la cale durere pentru țara Ta prin lucrarea lor de slavă a lor și de iubire de arginți în mijlocul ei, prin duhul lăcomiei lor. Dar eu Te rog, ascultă-mi ruga de mamă și gătește-i ei scularea și suflă peste ea duhul învierii și scoal-o din cruce, iar pe cei ce o țin pe ea în umiliință fără de dreptate, îngenunchează-i, Fiule Doamne, și întărește peste ea statul celor ce au milă de ea, căci Tu ești Cel ce poți, și ești Domnul învierii, și ești Fiul meu Cel însuspinat, și-Ți mângâi ranele răstignirii și pe cele pentru țara Ta de azi, dată Ție de Tatăl când eu, acum două mii de ani, de la Tatăl și de la Duhul Sfânt Te-am născut pe pământ. Amin, amin, amin.

O, mamă Fecioară, Mi-ai pus alin pe rane în zi de izvor de tămăduire, mamă. O, Mă tare doare pentru țara Mea de nuntă, mamă. Suspin pentru ea în mijlocul poporului Meu pe care-l hrănesc cu cuvânt de înviere, mamă. Eu Mi-am așezat în mijlocul ei masa Mea de cuvânt, masa Mea de nuntă, mamă, iar în ea vrea să poată omul fărădelegii cu mintea și cu mâna lui, mamă, dar Eu Mă așez pentru trezirea ei, pentru scularea ei din îngenunchere, căci ea este robită, și este legată la ochi ca să nu știe, ca să nu-și vadă ea dușmanul cel viclean, mamă.

O, țara Mea! Hristos a înviat, îți spun Eu, Domnul învierii! O, scoală-te, țara Mea! O, nu sta fără putere când vezi robia ta. Tu ești sub cruce și ești pe cruce, iar Eu sunt Cel ce te scol. Uită-te la Mine și te scoală frumos, așa cum Eu M-am sculat dintre morți, și fă-ți semnul sfintei cruci pe chipul tău și peste tot neamul tău și dă-Mi mâna ca să te ridic Eu, țara Mea, căci te cuprind în umiliința Mea ca să te învăț nădejdea prin umiliința duhului tău, care te ține pe tine a Mea, și vai celor în tine îngâmfăți, care vor să-ți ia lumina și calea de sub picioare și să grăiască ei în numele tău peste ei și peste tine și peste pământ. Eu, Domnul, voi fi cu tine, țara Mea, și îi voi întări peste tine pe cei buni pentru tine, pe cei cu milă de tine, dar cheamă tu spre tine mila Mea, și ea va fi scularea ta la rugăciunea ta, o, țara Mea de azi. Amin.

Iar pe tine, popor al cuvântului Meu, te îndemn spre duh de rugăciune către Tatăl pentru țara Mea și a ta, pentru neamul

Meu român, pe care vreau să-l scol din necredință și din cruce. Închină-I Domnului zile noi de veghe și de jertfă sfântă pentru țara Mea și a ta, și nu te îndoi ca păgânii, care nu-și iubesc părinții și care s-au făcut păgâni cu credința lor, zdrobită de viața lor deșartă. Păzește de nouă ori toate zilele de marți și de joi și fă din ele trăiri cerești și creștere a Duhului Sfânt în tine și rugăciune pentru țara Mea română și pentru împlinirea făgăduințelor Mele cele pentru tine și pentru ea rostite și fii ascultător Domnului tău, popor al venirii Mele cuvânt de înviere peste pământ. Strămoșii tăi au știut de la Duhul lui Dumnezeu și de la semnele de peste ei zilele acestea, zile despre care oamenii nu mai știu puterea lor de biruință dacă le-ar pune pe ele înaintea Mea jertfă de izbăvire pentru ei. Dar tu înnoiește de nouă ori jertfa aceasta de rugăciune pentru biruința Mea peste pământ, și numără de la ziua de pomenire a învierii Mele zile de rugăciune și de cinstire Mie de la tine, și să biruiești tu așa cum biruia strămoșii tăi, care cunoșteau semnele Mele de peste ei, și apoi ei aduceau Domnului cinstire și slavă și zile de veghe pentru izbăvirea lor. O, nu te lua după cei cu credința cea omenească și care au lepădat de peste ei puterea credinței strămoșilor lor creștini, care aveau frica lui Dumnezeu în ființa lor, ci arată-te popor de rugăciune și adu-Mi zile de stăruință, zile în care tu poți să fii al Meu și nu al trupului tău, căci lucrul cel cu mâna e pentru trup, iar lucrul cel cu duhul e pentru Dumnezeu și pentru biruința Lui peste pământ, poporul Meu. O, fii credincios ca Avraam, căci el a fost simbolul Tatălui Meu Savaot, Care i-a cerut lui pe Isaac jertfă, și nu s-a îndoit Avraam, ci a crezut că și din morți i-l voi scula pe Isaac, și a fost Isaac înainte pildă pentru jertfa Mea pe cruce și pentru scularea Mea cea biruitoare și pentru seminția cea prin Mine credincioasă, așa cum Tatăl i-a făgăduit lui Avraam.

Ai grijă, Ierusalime, căci primăvara se taie de uscăciuni pomii, ca să rămână numai ramurile verzi, care dau muguri. Această lucrare să răsară de la rugăciunea ta înaintea Mea pentru țara Mea română, că e vremea Mea cu tine în ea, și e vremea ei, iar ea este încă ținută în robia celor ce o înșeală pe ea cu fața lor vicleană, dar să se scoale ea și să vadă bine pe cel ce-i vrea ei binele, și așa să vegheze ea pentru ea, iar Eu voi fi scutul ei și voi fi scularea ei din îngenunchere. Amin.

O, e zi de izvor de tămăduire. E mama Mea Fecioara tămăduitoare peste țara Mea română. O, stai la lucru sfânt, poporul Meu. Întărește-te în Duhul Sfânt, căci Eu, Domnul Dumnezeuul tău, cu tine lucrez pe pământ, și am cerul venit cu Mine la tine, și vom putea pentru Tatăl, și vom putea pentru om, și omul va învăța taina îngenuncherii și a sculării din genunchi, și va învăța să-Mi vindece rana Mea cea pe cruce primită în trupul Meu, și prin care Eu am judecat pe stăpânitorul acestei lumi, și până la capătul lui îl voi judeca pe el, căci rana Mea este dovada slavei Mele cea prin învierea Mea dintre morți, și care Mă arată Domn al biruinței, Domnul slavei, poporul Meu. Amin, amin, amin.

31 martie/13 aprilie 2007

Duminica a doua după Paști, a sfântului apostol Toma

Strigarea omului către înțelepciunea vieții. Iubirea de vremelnicie este nălucă.

În cer și pe pământ, Eu, Domnul Cel înviat dintre morți, rostesc, spre duh de bucurie sfântă, salutul învierii Mele: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat!

Tot sufletul care știe acum glasul venirii Mele cuvânt în mijlocul neamului român, să ia din izvorul Meu duh de cre-

dință, duh de înviere să ia, căci Eu Mă fac cuvânt cu duh dă-tător de viață în el și Mă împart în lung și în lat și spun la tot omul să ia calea învierii și să meargă pe ea, iar Eu să-i fiu Mântuitor și Stăpân al vieții lui, dacă el se va întoarce de la păcat la sfințenie, de la moarte la viață, de la întuneric la lumină și la duh de înviere, căci scris este în Scripturi: *«De voi zice păcătoșului că va pieri prin păcatele sale, iar el se va pocăi și va începe să lucreze dreptatea și faptele vieții, el își va scăpa sufletul său și va trăi prin faptele vieții»*. Amin.

Apleacă-te, omule, să crezi venirea Mea acum cuvânt pe pământ. Nu vin să-ți fac rău. Vin să te chem și să te scol de la moarte la viață, și apoi să înveți lucrarea vieții și s-o lucrezi pe ea. Vin să-ți fiu povățuitor, omule zdrobit de timp și de deșertăciunea lui, și vin să te învăț să crezi în învierea Mea și a ta, și ca să crezi în venirea Mea spre tine ca să te iau în barca salvării, că am ieșit cu bărcuța înaintea ta și Mi-s mâinile și picioarele înțepate de cuiele cu care am fost ținut pe cruce pentru salvarea ta din moartea cea de veci, omule scump. O, mult voiesc să-ți fiu și Eu ție scump și să Mă dorești ființă a ta, spre dreptatea Mea și a ta, și să te porți cu Mine între pământ și cer, căci l-am zidit pe om să-Mi fie Mie așternut și zi de odihnă a Mea și să-l îmbiu pe el spre taina pentru care Eu l-am zidit pe om și să-l chem ca să vină și să-l învăț să aibă credință ca să poată veni. Amin.

Când am venit acum două mii de ani de la Tatăl pe pământ, Duhul Sfânt, Cel prin îngeri vestitor cu cuvântul Lui, M-a însămânțat în Fecioară și M-am născut Om, și M-am numit Fiul Omului, și Mi-am cules de pe pământ doisprezece oameni și am făcut din ei ucenici ai Mei prin multa Mea învățătură de viață peste ei, și am pus în ei din Mine putere ca să urmeze ei cu Mine, și i-am ajutat să creadă în Mine, făcând înaintea lor vindecări peste suferinzi și învieri peste cei morți și semne minunate și lucrări cerești, și apoi i-am vestit pe ei că trebuie să se împlinescă peste Mine Scripturile pentru care am venit de la Tatăl pe pământ, și apoi M-am lăsat spre jertfă și M-am arătat Mielul Cel junghiat și însângerat prin moarte pe cruce ca să-i plătesc omului viața și să-l scot pe el din brațul lui satan, și apoi am înviat din cruce, biruind prin ea puterea morții, și am deschis ochii ucenicilor Mei, arătându-Mă lor înviat și îndemnându-i pe ei spre bucurie pentru învierea Mea. Ei aveau atunci inimioarele triste și pline de teamă și Mă priveau cu fior și cu durere și stăteau nedumeriți și se simțeau vinovați că nu Mi-au fost alături în durerea Mea cea grea, dar am avut între ei pe cel plin de dor și de credință și de patos sfânt, și acela le-a dovedit lor că Eu sunt Cel răstignit și înviat din răstignire, căci Mi-a cerut să-Mi arăt urmele cuielor și împunsătura cea din coastă, iar Eu Mi le-am arătat, și M-a mărturisit Toma, plin de dor și de taină sfântă, și a spus: *«O, Domnul meu și Dumnezeul meu!»*, și așa Mi-am scris Eu pe pământ adevărul învierii Mele dintre morți, și le-am dat lor putere să creadă și să mărturisească atunci și peste timp dumnezeirea Mea și mântuirea Mea pentru cei ce cred în Hristos, Cel venit din cer pe pământ pentru salvarea omului cel căzut din viață prin neascultare și prin păcat.

O, întoarce-te, omule, la înțelepciunea vieții, căci tu rătăcești, dar Eu vin să-ți întăresc credința și să cuvintez peste tine ca un Învățător din cer venit, și nu ca unul de pe pământ, și mila Mea de tine s-a făcut durere grea în Mine, și iată, ca păstorul care și-a pierdut turma caut după tine ca să te păstoresc cu dor și să te învăț pășunea și să-ți dau să bei din apa Mea și să nu mai însetezi după tine, ci numai după Mine, căci Eu sunt Cel ce am apa vieții, și numai ea poate ostoi setea ta, omule

obosit de iubirea care nu este ea, căci iubirea de vremelnicie este nălucă, nu este iubirea, dar Eu am iubirea și ți-o dăruiesc, dacă întinzi spre Mine mâna să ți-o dau. O, nu fugi de calea cea cu veșnicia ta pe ea. Mă fac înaintea ta cale spre viață și-ți dau să bei pe cale apa vieții ca să poți pentru viață, și te chem, cu dor te chem pe calea vieții, omule, și Eu sunt cuvânt de viață în calea ta pe cale și-ți dau mâna ca să mergi. Sunt Domnul Iisus Hristos, Cel înviat dintre morți, și-ți dau mâna ca să te scoli și să fii viu și să-ți așezi credința în viață, căci viața este de la Dumnezeu. Amin.

— **B**inecuvintează-mă Tu, Învățător al meu, Domnul meu și Dumnezeul meu, Iisuse înviat dintre morți! Sunt cu Tine în mijlocul poporului cuvântului Tău, sunt ucenicul Tău cel plin de dor de învierea Ta. Mâna mea Ți-a atins coasta Ta străpunsă de sulită și mâinile și picioarele Tale, care au fost bătute în cuie pe lemnul crucii, Domnul meu și Dumnezeul meu. O, ardeam ca focul, aveam în mine dorul ca focul care mistuie dorirea omului și voiam să-i ajut pe cei împreună cu mine ucenici ai Tăi și voiam să-i aprind pe ei cât mine aprinși și să le dau lor darul meu cel frățesc, înțelepciunea credinței, pe care eu o aveam de la Tine aprinsă în mine și pe care mi-ai dat-o în dar când m-ai căutat printre oameni ca să mă iei cu Tine și să mă faci al Tău, ucenic al Tău, Domnul meu și Dumnezeul meu. Mi-ai spus mie, și le-ai spus prin mine la toți ucenicii, când Te-ai arătat nouă înviat, și mi-ai spus: *«Nu fi necredincios, ci credincios, și fericit ești tu că M-ai văzut și ai crezut, dar mai fericiți vor fi cei ce cred până nu văd»*. Dar eu, Doamne, am voit cu dor aprins să Te dovedesc Domnul învierii, și dorul ardea în mine peste voia mea, căci voia Ta a fost el, și toate sunt după voia Ta acolo unde Tu voiești și Te mărturisești că ești și că pentru viața omului voiești când voiești, o, Domnul meu și Dumnezeul meu. O, fii Tu, Doamne, după făgăduința Ta din ziua aceea când eu Ți-am atins trupul cel rănit de răstignire, fii Tu Domnul și Dumnezeul celor ce cred prin mărturisirea mea și fă-i pe ei mai fericiți ca mine, așa cum Tu ai făgăduit, căci cei ce iubesc ca și Tine, se bucură ca și mine de cei mai fericiți ca ei întru Tine, și așa sunt ei izvorul celor mai fericiți ca ei, prin mărturisirea lor, care dăruiește fericire și înmulțită fericire. Amin.

O, grăiesc vouă, celor de la venirea Domnului cuvânt pe pământ acum pentru voi! Iubiți mântuirea și fericirea celor ce cred în glasul Celui ce a înviat dintre morți acum două mii de ani, căci Domnul a promis mai înainte de crucea Lui cea grea și a spus: *«Vine ceasul când cei din morminte vor auzi glasul Meu și se vor scula»*. Iată, ceasul acela este Domnul, Care cuvintează acum peste pământ și peste om. Precum este de adevărat că Fiul lui Dumnezeu a fost atunci Domnul Cel răstignit și înviat dintre morți, la fel de adevărat este acum că Fiul Tatălui Savaot este Cel ce grăiește din Tatăl pe pământ acum peste cei vii și peste cei morți, ca să dea fiecăruia după cum este fapta sa, și iată cum îi prinde El pe toți în necredință, dovedindu-i pe ei călăuze oarbe și mincinoase și învățând pe oameni calea vieții, dar neatingând-o ei cu mersul lor și cu fapta lor. O, îndurerați vor fi în curând cei necredincioși venirii glasului Lui peste pământ acum pentru împlinirea celor scrise în Scripturi, și, iarăși, fericiți vor fi curând, curând cei ce cred nevăzând, ci numai auzind cuvântul Lui, care vine cu norii și care cheamă neamurile de pe pământ la muntele Lui de cuvânt, pe care Și-l lasă în mijlocul neamului român, spre împărțire prin ucenici credincioși Lui.

Voi, cei ce mărturisiți adevărată Evanghelia lui Iisus Hristos! Dacă voi nu cunoașteți că Domnul este cuvântul acesta

de acum și că El cheamă omul la faptele vieții, ce veți face, oare, când El Însuși va fi să vă arate cu degetul locul și izvorul cu care El vă adapă în vremi de strâmtorare mare cât voi nu știți aceasta? O, ce veți face voi, cei necredincioși? Iată nedumerirea de atunci a Domnului, căci El a spus atunci: «*Când va veni Fiul Omului va mai găsi credință pe pământ?*». O, voi sunteți cei necredincioși, dar este scris în Scripturi că «*dacă păcătosului i se va zice că va pieri prin păcatele lui, și se va întoarce el la pocăință, va fi apoi viu prin faptele vieții și va trăi, și, iarăși, dacă celui drept i se va zice: „viu vei fi”, și va începe el apoi să păcătuiască bizuindu-se pe faptele lui cele bune, acelea nu i se vor mai ține în seamă, ci va pieri, din pricina fărâdelegii pe care el a săvârșit-o*». O, fiți credincioși și nu necredincioși, căci eu de lângă Domnul Cel înviat rostesc, ca un ucenic plin de Învățătorul lui Cel înviat dintre morți, și spun: fericiți sunt și vor fi cei ce cred nu văzând, ci auzind cuvântul lui Dumnezeu, cuvântul Lui cel de azi, și pe care-l aud cei din cer și cei din iad și cei credincioși Lui pe pământ; fericiți vor fi, mai fericiți ca mine vor fi, și eu mă voi bucura de rodul cel mare al mărturisirii mele pentru Domnul meu, și așa voi fi eu izvorul celor mai fericiți ca mine prin mărturisirea mea, care dăruiește fericire și înmulțită fericire. Amin, amin, amin.

— **O**ucenic îndurerat de dor! Durerea dorului tău cel pentru învierea Mea din suferința Mea cea de pe cruce s-a făcut mărturisire de înviere a credinței în Mine a ucenicilor Mei toți, și s-a făcut peste timp dovada cea mărturisitoare a dumnezeirii Mele, Celui venit de la Tatăl pe pământ pentru ca să plătesc cu suferință pe cruce viața și scularea din cădere a omului, ca să se întoarcă omul la Tatăl. Mare taină ai fost tu, taină pregătită de Mine între ucenicii Mei, căci și înțelepciunea ți-a fost mare, iar Eu apoi M-am dovedit ție înțelepciune, și ucenic înțelept Mi-ai fost și Îmi ești. Puterea cu care tu ai lucrat și ai semănat credință în Mine peste oameni, a fost putere și lucrare peste fire, iar Eu te-am întărit ca să poți pentru om, după ce pe toți v-am sortit să mergeți, ca ucenici ai Mei, și să vestiți pentru oameni împărăția cerurilor și numele Meu, întru care să se boteze și să se mântuiască ei de rău. Bine-cuvântată și cu putere să fie peste fiii oamenilor mărturisirea ta din ziua pomenirii mărturisirii tale cea de după învierea Mea, și fericire să-ți strângi tu de la cei ce cred și vor crede prin mărturisirea ta cea de atunci și cea de azi, căci Eu, Domnul, întăresc pe pământ cuvântul Meu de azi și vestesc de la margini la margini mântuirea peste cei credincioși și fericiți prin plata credinței lor, căci plata lor este cu Mine. Amin.

Poporul Meu, o, poporul Meu plin de cuvântul Meu la masa ta! Am în mijlocul tău ucenici care Mă vestesc lumii de la margini la margini, împărțind neamurilor de pe pământ cuvântul Meu cel mântuitor. Ai grijă să cinstești lucrarea Mea din mijlocul tău și ai grijă să stai cu duhul umilit sub slava ei, care se împarte acum peste pământ. Te îndemn spre mare înțelepciune. Ai grijă de înțelepciunea Mea din mijlocul tău și stai sub ea cu umilință, ca să-ți fie ție bine pe pământ, poporul Meu, căci ea ca o mamă te învață din partea Mea. Te-am povățuit cu dor să Mă alini în vremea ranelor pe care le simt în mijlocul tău. Învață-te să Mă alini, sau învață să nu Mă rănești, și din toată inima învață nerânirea Mea, poporul Meu. O, dă-Mi putere să pot și să merg, și hrănește-Mă ca să pot, și miluiește-Mă ca să pot, și-ți voi plăti pentru aceasta, poporul Meu. Amin, amin, amin.

O, cei ce-Mi sunteți porți, ridicați porțile și vestiți pe poporul Meu cel hrănit cincizeci de ani cu cuvântul Meu, vestiți-l să vină să-l hrănesc pe el în zi de praznic sfânt cu cu-

vânt de înviere pentru el, căci vin cu scumpele Mele mironosițe și voi petrece cu poporul Meu, și el va petrece cu Mine și va învăța. Aduceți Domnului miei la supt, ca să-i învăț pe ei să fie miei, și Domnul va da tărie poporului Său, și cu pace îl va binecuvânta pe cel credincios și sfânt. Amin.

2/15 aprilie 2007

Duminica a treia după Paști, a mironosițelor

Săruința Domnului pentru vindecarea iubirii poporului de demult. Domnul strigă trezirea neamului român.

Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Sunt Domnul Iisus Hristos, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Fiul Tatălui Savaot și al mamei Fecioare, din Tatăl născut mai înainte de toți vecii, și din mamă Fecioară acum două mii de ani, iar după treizeci și trei de ani de la nașterea Mea om pe pământ, M-a răstignit pe cruce poporul evreu, în mijlocul căruia am crescut după nașterea Mea, dar a treia zi am înviat din morți și M-am arătat cu trupul înviat, judecând lumea prin moartea și prin învierea Mea și chemând pe tot omul la umilință și la pocăință, spre iertarea păcatelor lui și spre viața veacului ce va să fie pentru cei credincioși și sfinți. Amin.

Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! așa M-au vestit pe Mine mironosițele, căci au crezut în cuvintele Mele pe care le-am spus pe când încă eram cu ucenicii înainte de pătimirea Mea, și apoi ele M-au mărturisit înviat precum M-am arătat lor.

Hristos a înviat! Ți spune Domnul ție, popor venit la izvorul cuvântului Meu care-l hrănește pe om din Duhul Meu dătător de viață. Te-am chemat ca să-ți dau duh de mângâiere. Te-am așteptat să vii la izvorul Meu, te-am așteptat mai mult decât ai așteptat tu să vii la praznicul Meu de cuvânt în ziua aceasta de slavă a Mea, căci cuvântul gurii Mele este slava lui Dumnezeu pe pământ, dar oamenii sunt prea necredincioși și se leapădă de Mine acum când Eu vin și cuvintez iubirea venirii Mele și când găsesc atâta necredință pe pământ, mai mult decât acum două mii de ani, când puțini de tot au voit ca Eu să fiu Mesia, Cel vestit de prooroci ca să vină pe pământ Mântuitor de la Tatăl pentru om.

Am intrat prin porți la tine, căci tu te-ai adunat la masa Mea, poporul Meu hrănit azi de Duhul Meu, și tu, popor hrănit ieri, căci Eu am plâns și plâng pentru tine și nu pot să Mă liniștesc de dor, și îl aștept pe cel ce a fost al Meu și îl învăț pe el să bată, și Eu să-i deschid și să-l primesc și să-l miluiesc dacă el vine și-Mi spune: „*Iubitorule de oameni, Cel ce ridici pe cei căzuți, tămăduindu-le zdrobirea, întoarce-mă la pocăință și dezleagă împietrirea inimii mele și dă-mi umilință cu lacrimi și vindecă-mi iubirea, Bunule, ca să fiu cu totul al Tău, și dă-mi credință nefățarnică, și apoi roadele darului Duhului Sfânt, și fă din mine voia Ta, spre viața mea de la Tine și spre slava Ta, Învățătorul și Păstorul meu. Amin.*”

O, poporul Meu cel de azi și poporul Meu cel de ieri, Eu te învăț, căci sunt Învățător, și să rodească în tine cuvântul Meu, căci mlădița care nu stă în viță, aceea rodește din sine spini și ciulini, și nu sunt din Dumnezeu spinii și ciulini, și sunt pentru foc, ca și mlădița care nu aduce roade din vița ei. O, învață statul în viță, poporul Meu, și învață apoi umilința și pocăința, ca să fii apoi primit la sânul viței și să înveți să mănânci și să ascuți și să fii, căci fără iubire tu nu ești nimic, dar iubirea te naște și te crește ca să rodești în vița ei, popor învățat de Dumnezeu. Amin.

O, copii din porți, am intrat cu duh de mângâiere în carte și Mă fac cuvânt și Mă fac sărbătoare dulce, masă cu iubire pe ea, căci sunt cu mironosițele învierii Mele ca să le bucur și ca să dau bucurie de duh poporului adunat la izvorul vieții, la râul vieții, pe care Eu îl las din gura Mea peste pământ. M-am întărit în voi ca să pot Eu, și nu voi, căci voi sunteți mici, dar pot Eu, fiilor copii, pot Eu. Când pot Eu, puteți și voi, iar când puteți voi, pot și Eu, și unii altora ne suntem putere și poate Duhul lui Dumnezeu și poate credința și nădejdea și poate iubirea, care vindecă și care naște puteri în om și înviere naște ea. Amin.

Când au fost chemați spre pomenire cei adormiți, am spus că vor rămâne ei la masa lor de pomenire toată vremea postului cel pentru întâmpinarea învierii Mele, și iată, azi îi pomenim din nou și le dăm lor praznic de înviere și de mângâiere și de nădejde până la biruința Mea deplină, când nu va mai fi om pe pământ care să nu creadă în ființa Mea de Dumnezeu adevărat și de Salvator al omului căzut prin păcat. Le spun și lor: Hristos a înviat! Le spun și lor salutul învierii Mele și le dau mângâierea, căci sunt obosiți de așteptare și de dor, iar mironosițele învierii Mele le împart lor mirul învierii și mărturisirea cea despre Mine, Cel înviat pentru învierea omului, căci Eu sunt începătura învierii. Amin.

O, popor adunat la izvor și la praznic de înviere! O, ce mult a ascultat Lazăr și toți cei care au înviat de la cuvântul Meu de peste ei ca să învieze ei! Ce mult trebuie să ascuți și tu, care poți cu trupul să lucrezi când Eu te strig ca să poți prin Duhul Meu pe pământ! Vin mereu cuvânt pentru tine ca să-ți vindec iubirea și să-ți-o fac a Mea și să nu-ți mai ia din ea dușmanul Meu și al tău. Stau în mijlocul neamului român cu o mână de ucenici ai venirii Mele și te cuprind în cuvântul Meu cel blând, popor adunat la masa Mea de azi. O, iubirea ta trebuie vindecată, tată. Iubirea ta, popor de demult, a fost micuță, și copiii tăi te-au luat de lângă sânul Meu, și Eu nu te-am mai avut nici pe tine, nici pe ei, și am plâns de atunci, și plâng pe urma ta, și te-am așteptat și te aștept să vii să Mă mângâi cu învierea ta. Ție îți spun să-ți învie iubirea și temerea de Dumnezeu și să nu aștepti până nu mai poți învia cu iubirea, iar celor ce încă te dezbină pe tine, Eu, Domnul învierii, le spun lor așa:

O, nu vă mai dovediți de la mijloc lucrarea dezbinării și nu mai fiți dezbinători de popor cu această lucrare care își are plată rea și grea. Nu-i frumos, tată, să te porți urât și aspru cu cei ce te-au sprijinit pe tine pe calea Mea cu tine și cu lucrarea Mea de azi, căci Eu sunt martor lângă Tatăl Meu că ei numai binele și dragostea ți-au voit. Învață-te să citești și să ascuți și să iubești și să cunoști iubirea, căci vremea este să-l întreb pe fiecare de fapta sa, și el să-Mi dea răspunsul acum. Învață-te să Mă cunoști, că dacă tu duci numai greul tău, pentru că ai greu, tu nu mai cunoști și nu mai duci greul Meu ca să fii al Meu, și faci lucrare rea dacă faci așa. Eu am spus prin prooroci că *«animalul își cunoaște stăpânul și își cunoaște ieslea sa, dar poporul Meu nu Mă mai cunoaște pe Mine»*, și alege el pentru el, bietul de el, până nu va mai avea ce să aleagă, dar Eu îl îndemn pe el să se lase vindecat, căci trebuie vindecată iubirea lui.

Îți spun ție, poporul Meu de demult, că primăvara se taie uscăturile de la pomi și se lasă numai ramurile verzi, ca să le dea muguri și roade să dea. Orice mlădiță care rămâne în viță, Tatăl Meu o curăță ca mai multă roadă să aducă, dar dacă ea nu stă în viță și rodește din sine spini și ciulini, Tatăl o taie și o aruncă în foc. Eu însă vin să te fac pomișor împrospătat cu duh de înviere, poporul Meu de demult, și te rog să Mă lași să te curăț și să te înnoiesc pentru învierea iubirii tale și să te vindec, căci iubirea ta trebuie vindecată, și trebuie Dumnezeu să

ți-o vindece, popor adunat la masa învierii.

O, poporul Meu de demult, voiesc să te învăț scularea, tată, că vreau să Mă mărturisești prin iubirea ta de Dumnezeu și vreau să fii viu precum Eu sunt. Adună-ți iubirea fărâmițată și dă-Mi-o să fac din ea odihna Mea de după lunga ta pribegie de la masa Mea cea plină de hrană din cer. Ia cartea și citește ca să știi carte, popor învățat de Dumnezeu. Ți-am dat cartea Mea, cartea Mea cu tine, cartea Mea cea de cincizeci de ani în mijlocul tău. Învață carte, învață, poporul Meu, să iubești, învață-te iar, căci cartea Mea îți aduce ție lumină și îți amintește de pașii tăi cu Mine și te înviază, popor de demult. O, ține urma oilor Mele, că nu este pentru tine fericire fără Mine și fără învățătura Mea cea de cincizeci de ani peste tine ca să te am al Meu prin ea și să Mă mărturisești tu Dumnezeu al tău, poporul Meu, și să nu te mai porți cu cei care te pot pe tine rupe de la sânul Meu, căci omul nu știe să-L iubească pe Dumnezeu pe pământ, și nu poate orb pe orb să se călăuzească, o, poporul Meu de demult, și e vremea necredinței și a lepădării de Dumnezeu, și e vremea judecării faptelor, dar tu roagă-te Mie să-ți dezleg împietrirea inimii și să-ți vindec iubirea, căci iubirea ta trebuie adunată și vindecată spre slava Mea și a ta, popor cu pecete cerească pe creștetul tău, pe care Eu am scris prin îngeri numele Meu cel nou: Cuvântul lui Dumnezeu. O, am venit să te învăț scularea. Vino la Mine, vino la Mine, vino la Mine, poporul Meu, popor cu numele lui Dumnezeu pe creștetul tău! Amin.

În zi de praznic de înviere și de mărturisire a învierii Mele dintre morți, îți strig și ție iarăși scularea, țara Mea, neam român. O, ce durere pe Mine pentru tine, țara Mea de venire acum de la Tatăl! Mă uit la fața ta și dau să te mângâi și dau să-ți-o curăț ca să cunoști tu apoi fața Mea și mâna Mea vindecătoare. O, nu sta fără pășare și fără veghere pentru întunericul din tine. Scoală-te! S-a stârmit în mijlocul tău viscol mare peste tine. O, scoală-te ca să Mă chemi să pun Eu stavilă viscolului și valurilor care te tulbură pe tine, scumpă țara Mea. Mă doare duhul necredinței din tine. Sunt prea îngâmfați cei ce dau să stea peste tine păstori din partea Mea, iar Eu celor mândri le stau împotrivă, și nu au harul Meu cei ce nu au viața Mea și fața Mea în ei.

O, nimeni în tine nu mai are milă de tine. O, nu mai e nimeni să-i pese de tine cu milă, țara Mea cea de sub durere, dar voiesc să pot Eu pentru tine. O, scoală-te, scumpă țara Mea, scoală-te din morți, căci cei morți cu duhul și cu credința domnesc deasupra ta ca să nu poți tu pentru tine, ca să nu poți tu grăi pentru tine, căci tu ești pe cruce și ești sub cruce și n-ai salvator cu milă pentru durerea ta. Eu văd povara ta. Tu nu o vezi, dar Eu o văd. Eu văd durerea ta. Tu nu o știi, dar Eu o știu, și voi să-ți-o ridic și să te învăț scularea. Trezește-te și lasă-Mă să te pătrund cu slava Mea din mijlocul tău, căci Eu sunt cuvânt de Duh Sfânt în tine. Ascultă-Mi glasul! Te strig! Deschide-Mi! Scoală-te să-Mi deschizi și să ne rugăm Tatălui Savaot pentru lumina ta, pentru slava ta cu Dumnezeu. O, nu-i lăsa pe cei lacomi în tine să-ți vândă darurile tale cele de la Mine. Nu-ți vor pacea și mila cei ce-ți tulbură pacea ta acum, o, țara Mea. Eu sunt glasul mângâierii în mijlocul tău. Ascultă-Mi glasul blând, că-ți sunt Păstor de la Tatăl venit ca să-ți dau putere și înviere.

O, învață carte, și învață din ea să Mă cunoști, căci sunt în mijlocul tău carte și cuvânt, țara Mea de azi. De cincizeci de ani Mă fac cuvânt în tine ca să fac neamurile pământului să afle și să știe că tu ești masa Mea de praznic acum, când Eu iarăși vin, că este scris să vin să dau fiecăruia după cum este fapta sa. Eu voi lucra cu sfinții și cu îngerii și cu Maica Mea

ca să te sprijinesc în greu, scumpă țara Mea, dar te învăț scularea și trezia și înțelepciunea cea din Dumnezeu. Iată-Mă cu izvor de pace în tine.

Pace ție, țara Mea dată Mie de Tatăl la nașterea Mea și a ta acum două mii de ani! Pace ție îți spun Eu, Domnul, în vreme de durere în tine! Scoală-te și spală-ți rochița și spală-ți cămășuța de sub rochița și spală-ți ochii și vezi! O, strigă la Mine ca să te aud și să te izbăvesc Eu. Eu sunt cu cerul Meu de sfinți și de îngeri deasupra ta și sunt cu sfinții Mei din tine ca să te ajut sub povara ta, ca să biruiesc Eu pentru voia Mea în tine, căci tu ești de la Tatăl a Mea și nu a ta, o, scumpă țara Mea. Amin.

Mironosițele Mele rostesc peste tine, poporul Meu, în zilele lor de serbare: Hristos a înviat! și fericiți sunt cei ce-L mărturisesc pe Domnul, Care a înviat pentru învierea omului.

Hristos a înviat! așa rostesc acum toți sfinții din cer și se bucură de praznicul cuvântului Meu din mijlocul tău, poporul Meu de la izvor. Stau cu tine în petrecere și te bucur, și te mângâi cu fiii Mei care Mă împart peste pământ cuvânt, și apoi te binecuvintez pentru întoarcerea ta întru ale tale, poporul Meu venit la izvor, și apoi Eu, Domnul, îți voi trimite tot cuvântul serbării Mele de azi, căci iarăși voi grăi spre sfârșitul serbării și-ți voi da din Duhul Meu.

Binecuvântată să fie întâlnirea Mea cu tine și a ta cu Mine, popor adunat la izvor. Cerul și pământul, Eu și cu tine la masă, Domnul și poporul Său, și să crească în fiii oamenilor credința că Eu sunt Domnul Dumnezeu tău, Domnul Cel înviat dintre morți și Care vine la tine, cel ce crezi în venirea Mea cuvânt de înviere peste pământ și peste om.

Pace ție la masă cu cerul, Ierusalime nou! Hai, fiule, să stăruim la Tatăl pentru țara română, hai să plângem pentru învierea iubirii ei și pentru vindecarea ei din cruce și pentru pacea Mea din ea. Hai să cerem la Tatăl darul credinței sfinte peste neamul român, hai să cerem la Tatăl, poporul Meu, și Tatăl ne va da nouă, și va scoate la liman ceresc țara română, și ea va afla mântuirea Mea. Amin.

O, scoală-te, țara Mea! Eu te învăț scularea și îți dau duhul învierii ca să biruiești întru dreptate și să te cureți de duhul cel străin de Dumnezeu, de oamenii lacomi, care au călcat peste frumusețea ta și care nu vor pacea ta. Eu vreau să fac din tine țara vieții veșnice, covor verde pentru Mine și pentru tine, așa cum Eu ți-am proorocit acum și în vremi de demult, și ți-am dat pe Maica Mea ca să te țină sub mantia ei ca să fii tu a Mea. O, scutură-ți jugul! Scoală-te, că Eu îți dau putere să biruiești pe cei ce te țin încă sub robie. Dă-Mi mâna și stai cu Mine de mână, căci Eu în taină te sprijinesc, și pun cerul în slujire pentru izbăvirea ta și pentru mângâierea ta sub cruce, și apoi pentru slava Mea în tine, o, țara Mea de la sfârșit de timp. Amin, amin, amin.

*

Acum, copii din porți, dacă am slobozit poporul cel adunat la izvor, hai să stăruim acum cu inimi rugătoare și pline de grijă pentru biruință cerească peste neamul român, căci Eu, Domnul, Mă lupt cu toate puterile cerești să fie voia Mea precum în cer pe pământul român. Trebuie însă multă și vie stăruință la Tatăl și multă putere din Mine în voi pentru curmarea durerii Mele cea pentru pământul român. Vă voiesc mereu un duh toți, un cuvânt toți, un singur gând și o voință toți, fiilor, ca să putem din Mine și din voi revărsa duh învietor peste acest neam atât de încercat acum.

Am slobozit poporul chemat azi la masa Mea de cuvânt

între voi, și voiesc să-l învăț încă și să-i trimit lui învățătura, fiilor copii.

O, poporul Meu, popor de demult! O, ce mult te voiesc Eu cu totul al Meu, căci tu ai fost demult poporul Meu, dar răceala ta Mă frige, și Eu voi să te chem la sânul Meu ca să te încălzesc, că ard de dorul mântuirii tale și de viața ta cea veșnică, și îți fac adesea strigarea să vii tu la izvor, la izvorul venirii Mele la tine, și răceala ta Mă frige. Eu te aștept cu căldură ca să Mă încălzesc cu tine și să-ți dau din viața Mea. Te aștept cald să vii dacă vii, căci sufăr după tine, și sufăr în fiii cei de azi, o, popor de demult. Suferă Domnul Dumnezeu tău pentru tot neamul cel de pe pământul român, dar cel mai mult suferă pentru tine, popor hrănit cu Duhul Sfânt. Ia îndemn din gura Mea și caută dragostea și fă-te dragoste și dă-Mi Mie dragostea ta, ca să ți-o vindec, ca să fac din ea folosul mântuirii tale și rod al biruinței Mele acum, la sfârșit de timp, poporul Meu, dar dacă n-ai să te rogi cu foc, nu mai poți cere tu în rugăciunea ta să-ți dau Eu despietirea inimii, și cu pace să-ți dau, căci nu voiesc să te însuspinez, poporul Meu de demult al Meu. O, cât de mult și cu cât dor și suspin te aștept Eu când te voiesc să te strângi tu la izvorul Meu de cuvânt! Te-am învățat atâția ani dragostea frate pentru frate și ți-am spus mereu să lucrezi așa, dar azi îți spun, spre pocăința ta, că greu mai înviază o dragoste zdrobită de nepăsare și de cele străine de ea, care se zbat mereu, mereu s-o ruineze pe ea dintre frați. Te-am învățat cu rugămintea înaintea ta să iubești și să îplinești cuvântul Meu de peste tine, ca să te cunosc Eu al Meu prin ascultarea ta de fiu, și iată, azi îți amintesc din nou aceasta și te rog cu lacrimi dumnezeiești să înveți cartea Mea cu tine, poporul Meu. Cuvântul Meu din vremea ta este cartea Mea cu tine, și Eu te-am pomenit în ea mereu, mereu lângă Mine, poporul Meu. O, pune-Mi tu doctorie pe rana despărțirii tale de Mine și nu Mă lăsa rănit, nu Mă lăsa zdrobit de dorul tău, nu Mă lăsa fără răspuns bun pentru tine înaintea Tatălui Savaot, că Eu M-am dus și vin ca să-i trag pe toți la Tatăl, dacă aceasta am făgăduit. O, iubirea ta trebuie vindecată. Vino, așa zdrobit cum ești, vino cu ea la Mine, căci toate, toate trebuie înnoite, și Îmi trebuie popor viu, în care să Mă sălășluiesc cu Duhul Meu și să am puterea vie prin El și să suflu cu folos peste pământ ca să împlinesc Scriptura de cer nou și de pământ nou și să găsesc drahma cea pierdută, o, popor clătinat de la pieptul Meu cel blând de Păstor al tău. Eu sunt Învățătorul tău, tată, iar tu învață-te să Mă ascuți când îți fac strigare ca să vii să te învăț și să-ți înfiripez iubirea, că fără iubire tu nu ai credință, fiindcă fără roadele ei nu poate nimic credința, poporul Meu de demult. O, dacă tu nu poți să-ți tragi copiii la Mine ca să le dau Eu lor împărăția cerurilor, lasă-Mă să te trag Eu pe tine iarăși la Tatăl, căci tu ai fost al Meu, și te văd sfinții și îngerii pe creștet cu semnul venirii Mele, semn pus de mâna Mea pe fruntea ta, și care fi-va să se vadă bine și să lucreze el pentru sau împotriva ta, după cum e viața ta acum, când Eu îți fac din nou strigare, dar lasă-te mlădios, ca să-ți dau față dulce și viață vie și să poată ea apoi să fie scăparea ta în ziua cea grea, căci iată, suferă toți fiii oamenilor din pricina depărtării lor de Dumnezeu și de lipsa acoperământului Meu de peste ei, și așa vrea să le arăt lor fața Mea prin fața ta, prin viața ta cu Mine și cu mărturisirea cuvântului Meu în ea, căci tu ai fost poporul Meu de azi, dar ți-a fost greu să mergi și să poți, și nu ți-a fost greu să stai și să uiți.

Iubirea ta trebuie vindecată, popor de demult. Adună-te, tată, și leagă cu ea frate cu frate și vindecă tu durerea Mea cea de la despărțirea dintre frate și frate. E greu să mai poată o

dragoste zdrobită, dar te ajut Eu, și te ajută umilința ta, Eu și ea, și apoi cuvântul Meu, care vindecă prin puterea lui, numai să poți tu să intri sub bunul Meu, sub chemarea Mea, care mângâie toată facerea când ea aude glasul Meu duios strigând numele tău, poporul Meu de demult al Meu. O, nu mai sta în liniștea în care stai, și aprinde-te de dor și dă-Mi nădejdea că tu vei fi voia Mea spre învierea ta, spre viața ta de veci cu Dumnezeu. Ți-L dau pe Duhul Sfânt. Apropie-te să-L iei și să fii tu Duhul Meu, iar Eu să fiu duhul tău.

Îmbracă-te cu Dumnezeu, popor dăruit cu daruri cerești. O, unde-ți sunt podoabele, fiule? Îngerii Mei stau cu ele gata să le pună pe fruntea ta însemnată de atâtea ori de pecetea Mea cea de azi, căci în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh te-am pecetluit mereu și te-am binecuvântat mereu cu mângâierea cuvântului Meu și nu M-am uitat dacă meriți aceasta.

Se roagă Dumnezeu la tine, poporul Meu de demult. Roagă-te și tu la El și lasă-te spre viață, căci ți-am citit azi din Scripturi prin cei puși de Mine înaintea ta pentru tine, și tu trebuie să crezi că *«dreptatea celui drept nu-l va izbăvi pe el în ziua păcătuirii lui, precum nici păcatul celui greșit nu-l va apăsa pe el în ziua lui de pocăință dacă el va ști să se arate Mie pentru învierea lui»*. O, nu pot să te am numai pe jumătate al Meu, fiule, și nici tu nu poți să Mă ai pe Mine așa, dar crezi tu, oare, aceasta? O, vino să fii școlar și să înveți cartea Mea cea pentru tine din cer scrisă prin îngeri și dată ție pe pământ, poporul Meu. Vino să înveți carte și să fii al Meu, iar Eu să fiu Învățătorul tău și să te trec clasa apoi, ca la școală, fiule, dar vino și învață și arată-Mi că știi și că poți și că vii. Vino, tată, să lucrezi în vie și să văd rod pe urma ta, poporul Meu. La facerea cerului nou și a pământului nou e greu fără Dumnezeu pentru om, și de aceea te rog Eu, poporul Meu, să vii sub învățătura Mea, și Eu să pot să ți-o dau. Amin.

Și acum, copiii împărățitori, din zi în zi tot mai cu dor, tot mai cu credință aduceți-vă aminte de toate cuvintele Mele de peste voi, ca să fiți fiii făgăduințelor Mele pentru cei ce cred, împlinind ei povăța Mea și creșterea Mea peste ei. Aveți grijă mare pentru tot ce trebuie să fiți voi clipă de clipă, și se vor cunoaște toți cei ce sunt ai Mei, fiilor. Aveți grijă aparte de nerânirea Mea de la voi, ca să vă dau plata cea sfântă, pregătită celor blânzi și smeriți cu inima, care sunt și credincioși și iubitori prin acestea, dar trebuie din toată inima să trăiți voi între voi această iubire, căci plata frăției e mare, fiilor, și se vede bine de departe, din cer și până pe pământ, și de pe pământ până în cer, și fericire mare este pentru cei ce au această înțelepciune în ei, înțelepciunea frăției care poate totul numai pentru cele de sus între frați pe pământ, și apoi în cerul sfânt, și nu altfel frăție, căci vai celor ce se strâng împreună în numele Meu și nu lucrează ei apoi taina celor de sus ziditoare și lucrătoare între frați prin fața Duhului Sfânt, Care mărturisește cu tot cuvântul sfânt și cu fapta lui apoi, căci fapta cea fără de cuvânt pentru ea, arată prin lucrarea ei prihana omului care nu se bizuie pe Duhul Sfânt și pe lumina Lui cea făcătoare de om.

Îți cer ție, poporul Meu de azi, să stai în taina frăției pentru cele de sus și să-I arăți lui Dumnezeu lucrarea ta între frate și frate, că am nevoie să Mă sprijin cu tine în vremea aceasta grea, și ai tu nevoie să te sprijinească Dumnezeu prin vremea grea, poporul Meu. O, Eu aștept de la tine stăruință mare acum, cu rugăciune multă și cu putere în ea acum, trezire pentru iubire ca în cer între frate și frate și fapte cerești, care mântuiesc de la Dumnezeu între oameni, că e duhul cel potrivit cu viscol mare peste pământul român, iar Eu trebuie să te am lampă de veghe pe tine, străjer de la Mine pentru biruința Mea peste

acest pământ, și lupta e grea, și Eu n-am putere din cer dacă nu am așternut pe pământ și corabie de plutire a Duhului Meu, cu care să Mă port pe deasupra și să îndemn neamul român la sculare și la înțelepciune, că toate limbile s-au încurcat în el și viscol mare s-a ridicat deodată și bate cu furie pe vatra română, poporul Meu. O, ce voi face, oare? Cum voi opri această viscolire, care deodată s-a sculat să bată, și iată, frate pe frate se lovește și se dușmănește, și nu este cel ce face dreptate între frate și frate, și e vremea să lucrez Eu, Domnul, și să suflu duhul frăției peste neamul român, neam în mijlocul căruia Tatăl Meu M-a trimis să vin acum pe pământ și să lucrez cerul cel nou și pământul cel nou și popor nou de sfinți și iubire precum în cer pe pământ, iar mama Mea Fecioara udă cu lacrimi mari de la o margine la alta țarina neamului român, pământul întoarcerii Mele la oameni cu cuvântul învierii Mele, precum este scris să vin și să înviez făptura și pe om.

O, mamă, o, mamă a Mea, cât plângi! O, ce vom face, mamă?

— **E**u, Fiul meu Mântuitor de om și de neamul Tău cel ales la sfârșit, eu plâng acum cu lacrimi mari și multe ca să spăl gândul și inima acestui neam înviforat de duhul nefrăției, și plâng, Fiule scump, și îl rog pe acest neam să plângă cu mine și cu Tine către Tatăl și să ceară înțelepciune și duh de trezie și de sculare din moartea aceasta, din noaptea asta grea și neagră a necredinței, a nefrăției, a neibirii, Fiule răstignit de voia cea prea multă a omului înaintea cerului sfânt, care stă cu viață peste pământ și peste om. Plâng, Fiule salvator, și îl rog pe neamul român să ceară peste el voia Ta, nu voia lui, și îl rog să nu se dărâme frate pe frate și să nu arate neamurilor de pe pământ dezbinare în mijlocul lui. Iar la cei ce cred ei că pot face tot ce trebuie să aibă peste ea țara aceasta, eu le spun așa:

Nu puteți fără Dumnezeu, nu puteți numai voi, căci voi nu lucrați după Dumnezeu, ci după voi și după duhul dușmăniei lucrați, iar lăcomia de slavă și de deșertăciune vă orbește, și vă arătați prea mult, prea pe față răutatea și fața și inima care vi se vede chiar când voi dați să vă pitiți în spatele altora, și aceia necurați. Rostesc cuvânt proorocesc și vă spun așa: eu am înviat dintre morți ca și Fiul meu Iisus Hristos și i-am dat apostolului Toma omoforul meu, lăsându-l peste el în văzduh, și Toma m-a văzut înviat cu trupul și mi-a văzut mormântul gol, căci înviasem. Cu duh de înviere vă spun vouă că vă veți nimici între voi dacă nu veți lua ca hrană a inimii iubirea și iertarea așa cum a lucrat Fiul meu, Mântuitorul lumii, și din care a dat celor ce cred în El, iubindu-L pe El între toate și prin toate. Vă veți porni unii spre alții, căci ura și semeția nu vă vor duce spre limanul spre care, treji fiind voi, îl visați. Țara română este patria venirii cuvântului Fiului meu cu învierea omului, dar voi nu voiți să auziți glasul Lui, care răsună pe vatra aceasta. Întoarceți-vă la iubire și îndemnați-vă spre ea, că Dumnezeu coboară iubirea peste voi; întindeți mâinile spre ea, și brațele voastre să se deschidă unii pentru alții și nu unii contra altora. Nu e de la Dumnezeu viscolul pe care l-ați scos de la întuneric; e de la voi, e de la duhul rău. O, căutați Duhul Domnului și intrați sub scutul Lui și învățați pacea cea de sus, că nu veți putea așeza voi pacea nici măcar atât cât pot oamenii, ci, din contra, ațâțați peste voi durerea Domnului, durerea pe care I-o faceți voi lui Dumnezeu și celor osteniți ai neamului român, și care de ani așteaptă izbăvire curată, izbăvire cu Dumnezeu și slavă peste fruntea țării Domnului, țara română, țara întoarcerii Fiului meu Cuvântul, că iată-L cât cuvintează peste cei ce aud și peste cei ce nu aud cuvântul gurii

Lui, mângâierea Lui și mila Lui cea nehotarnică până acum. O, deschideți-vă inima și nu mintea, că voi sunteți români, iar numele de român este noul nume al neamului lui Dumnezeu acum, când El Și-a ales din nou o țară. O, nu faceți ce a făcut Israel, care, ca să-L piardă pe Fiul meu, a ucis mii de prunci, și mormane, mormane stăteau pruncii uciși în țară. Întoarceți-vă la pace, fiți cuminți, fiți iertători și nu vă răzbunați unii pe alții cu vorbe de durere și de dispreț, că voi sunteți neam numit de Dumnezeu neam al Său acum, când El iată-L cum vine pe pământ cuvânt, și se aude de la margini la margini cuvântul Său cel sfânt. Luați din el și sărați-vă inimile și gurile și dați Domnului locul din voi ca să vă învețe El dregătoria cârmuirii, căci El vă iartă și vă ajută dacă veniți spre pace.

O, voi, cei care luptați cu orice chip să rămâneți în frunte, luați aminte la toate inimile care așteaptă și dați-le putere să grăiască și nu încurcați calea inimilor spre a grăi ele, nu faceți această nedreptate, ca nu cumva ea să se întoarcă vouă, căci cel ce lucrează fără dreptate, are plată după faptă. Aplecați-vă frunțile și dați Domnului loc și rugați-vă Lui pentru voia Lui precum în cer așa și pe pământ, căci voi sunteți oameni, și Dumnezeu e Dumnezeu, și vă voiește vouă izbăvirea de voi și iubirea de El în duhul frăției, fii români. O, mama lui Iisus Hristos aduce vouă rugă: fiți cuminți, fiți cuminți, fiți cuminți, fii români, și fiți români cuminți, fiilor, căci Domnul este cuvânt pe vatra voastră și vă așteaptă pe voi să fiți poporul Său cel nou și frați să fiți întru iubirea Lui cea de sus. Amin, amin, amin.

— **O**, suferința ta, mamă, e mare. E țara venirii Mele viscolită deodată, dar Eu am strigat și strig peste ea sculara, mamă. Lacrima ta se unește cu a Mea și plâng cu tine, mama Mea, ca să se moaie inimile încordate și să se lase loc păcii Mele peste țara Mea română, mamă ocrotitoare. Amin.

O, țară scumpă, Eu, Domnul învierii, îți sortesc sculara. Scoală-te și te uită bine și te întărește pe picioare, căci iarăși este amenințată izbăvirea ta, și vremea este să lucrez Eu pentru tine, că tu nu mai poți nimic, nu mai poți nici să grăiești și să-ți arăți inima, iubito, dar scoală-te din somn. Eu, Domnul învierii, îți spun așa: scoală-te, fiică robită, spală-ți fața și vezi, și apoi sporește voia Mea peste tine și cere la Mine izbăvirea ta, și înțelepciune și iubire pentru tine peste cei ce dau să te robească încă. Dar tu ești a Mea, și voiesc să iubești voia Mea peste tine, ca să te izbăvesc Eu, căci tu nu mai poți. O, hai să te trezești, hai să aprinzi lampa și să vezi, hai, că iată, ești toată cuprinsă în veghea mamei Mele Fecioara, și ea varsă lacrimi mari de deasupra ta și te udă ca să-ți dea din cer, căci tu ești strămtorată pe pământ și ești sub cruce și ești pe cruce și nu mai știi să veghezi și să vezi și să poți pentru soarta ta cea de la Mine ție. O, pot Eu pentru tine. Ceea ce e cu neputință ție, pot Eu. Fii cumințe și te roagă la Dumnezeu. Pot Eu pentru tine, numai să vrei tu așa, țara Mea. O, auzi glasul Meu și să nu dormi în vreme grea, căci Eu, Domnul Dumnezeuul tău, îi spun viscolului să tacă! să tacă îi spun! Amin.

Rugăciunea ta și inima ta să ajungă la inima Mea și să ceară pentru țara Mea și a ta, popor al cuvântului Meu. O, vezi ce te-am rugat și lucrează, fiule, așa, și cere la Mine voia Mea peste neamul român, pe care Eu, Domnul, îl mângâi în vreme grea și îi spun lui așa:

O, neam român, alege tu viața ta cu Mine și iubirea Mea, căci Eu voi alege pentru tine și te voi scoate de sub suspin și te voi umbri cu tot cerul Meu, și voi așeza în tine țara vieții veșnice, și voi lucra după credința celor credincioși ai tăi, iar

tu Mă vei binecuvânta și vei sta sub mântuirea Mea, și slava Mea te va bucura și te va încununa, și tu vei uita durerea ta și a Mea, și neamurile vor vedea și vor veni să ia lumina ta, iar Eu, Domnul, le voi da lor. Amin, amin, amin.

9/22 aprilie 2007

Duminica a patra după Paști, a slăbănogului

Domnul grăiește cârmuitorului neamului român, Traian Bănescu, indemnându-l la iubirea vrăjmașilor lui.

Cobor la ieslea cuvântului Meu din mijlocul pământului român. Cobor cuvânt în mijlocul neamului român ca să-l trezesc pe el și cald să-l călăuzesc pe el spre duhul păcii sfinte între frate și frate. Amin.

Sunt Domnul Iisus Hristos Cuvântul, Cel înviat dintre morți acum două mii de ani, după ce poporul Israel Mi-a dat moarte pe cruce, dar Eu prin cruce am înviat, și sunt Domnul învierii, sunt Domnul păcii sfinte peste cei ce se apleacă să ia cuvântul cel rostit din gura Mea și să-l împlinescă pe el ca niște fii ai lui Dumnezeu, precum Eu sunt.

Acum două mii de ani, când M-am apropiat la lacul Vitezda, unde așteptau mulți suferinzi venirea îngerului vindecător peste cel ce intra primul în apă, Eu, Domnul, plin de milă pentru om, l-am văzut pe cel bolnav de treizeci și opt de ani și l-am întrebat dacă voiește să se facă sănătos. El avea credință și nădejde în apa vindecării, dar nu putea intra în ea, căci îi trebuia om cu milă în el ca să-l ia pe el și să-l așeze în apă la venirea îngerului vindecător. El Mi-a răspuns duios: «Eu, Doamne, nu am om ca să mă ajute să ajung în apă când vine îngerul și tulbură apa la venirea lui, și mereu, mereu se coboară altul înaintea mea». Atunci am făcut Eu milă cu el, și i-am spus cuvânt de vindecare: «Scoală-te, ia-ți patul și mergi de acum», iar el, crezând cu putere, s-a vindecat, și apoi mergea, dar nu s-au bucurat iudeii de vindecarea lui, ci, din contra, i-au găsit pricină că e zi de sâmbătă și că nu-i este îngăduit sâmbăta să-și ridice patul și să umble, să-și ridice așternutul pe care stătea jos și să meargă la casa sa.

Am venit pe pământ acum două mii de ani ca să-l ajut pe om, ca să-l scap de dureri pe om, căci sunt milos ca și Tatăl. O, tot de aceea vin și acum, și vin cuvânt pe pământ pe vatra neamului român, și am împlinit cincizeci de ani de când grăiesc cuvântul Meu în mijlocul acestui neam, și M-am făcut carte pe vatra aceasta și am dat neamului român cuvântul Meu, căci am avut și am un popor micuț, care M-a primit să Mă sălășluiesc în el și să-Mi scriu prin el cartea Mea de azi, strigatul Meu după om, acum, când iarăși M-a trimis Tatăl pe pământ.

Când l-am vindecat pe slăbănogul cel părăsit de milă de la om, M-au ocărât iudeii că am făcut aceasta sâmbăta și căutau să Mă omoare ca pe un călcător peste sâmbăta și ca pe unul care le zicea lor că Dumnezeu este Tatăl Său și că El este deopotrivă cu Dumnezeu, de o Ființă cu Tatăl, iar Eu le spuneam lor: «Nu vă mirați de aceasta, căci vine ceasul în care toți cei din morminte vor auzi glasul Meu, și vor ieși cei ce au făcut fapte bune spre învierea vieții, iar cei ce au făcut fapte rele vor ieși spre învierea osândirii, și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut voia Mea, ci caut voia Tatălui, Care M-a trimis».

Mă fac cuvânt peste tine, neam român. Nu caut voia Mea, ci voia Tatălui, Care M-a trimis. Eu ascult de Tatăl, și te învăț să ascuți și tu. Ia pildă de la Mine și ascultă și tu, neam român, că am venit de la Tatăl cuvânt în mijlocul tău ca să te

învăț să faci voia Tatălui, căci pământul român este patria întoarcerii Mele de la Tatăl la om după două mii de ani, precum este scris în Scripturi, dar pe tine cine să te învețe să citești în Scripturi ca să știi venirea Mea? O, te învăț Eu, numai să vrei să stai la învățat, că iată, am venit de la Tatăl pe pământ în mijlocul tău, neam român, iar tu să nu faci ca iudeii care nu M-au primit când am venit să le fiu Mântuitor prin nașterea Mea Om pe pământ, și apoi prin învierea Mea dintre cei morți, după ce Israel M-a răstignit pe cruce, nevrând să-i fiu Mântuitor.

Mă apropii cu cuvânt duios de cel ce este așezat după voia Mea la cârma neamului român ca să vegheze peste el, păzind dreptatea, căci dreptatea va fi să locuiască în muntele Domnului, precum este scris. Am grăit neamului român, și am grăit și cu cei ce vorbesc de sus în numele acestui neam, și i-am povățuit pe ei spre pace și spre duhul frăției sfinte, și le-am spus lor că nu vor putea ei singuri dacă vor singuri, căci țara română este sub iubirea și sub ocrotirea Mea, și este dată Mie de Tatăl la nașterea Mea odată cu nașterea ei pe pământ, și este de atunci sortită să fie țarina cu comoară în ea, și iată, am pe vatra ei acum, la sfârșit de timp, ieslea cuvântului Meu pe pământ.

Grăiesc cu cel așezat la cârma neamului român, și care a fost clătinat de la locul lui, clătinat de cei de lângă el frați, și care-și zic mai buni ca el, ca să-l poată alunga pe el de pe locul pe care este așezat cu voia Mea. Eu am privit, după cum se poate lucra acum, și apoi l-am așezat pe acesta ca să cârmuiască după dreptate, dar cei ce nu iubesc dreptatea cea binefăcătoare peste toți și peste toate, aceia l-au dat pe el de pe locul lui pe care a fost așezat.

Acum, Eu, Domnul, grăiesc cu tine, cel așezat din voia Mea la cârma neamului român. Vin să vindec rana ta. Nu uita că ți-am pus pe brațe cuvântul Meu cel de cincizeci de ani în ziua când l-am împărțit neamului român, cartea Mea de azi, rostită de gura Mea în mijlocul pământului român. În cartea aceasta mare am grăit cu tine pe ultima filă a ei și ți-am spus să nu uiți că pentru tine și pentru așezarea ta la cârma țării Mele regină, Eu am biruit prin fierbintele rugăciuni și prin mânuțele calde ridicate spre Mine de fiii cuvântului Meu de azi, fii români, poporul cuvântului Meu, fii credincioși venirii Mele acum de la Tatăl pe pământ. Te-am rugat atunci să te apleci și să iei din gura Mea cuvântul durerii Mele pentru țara română, apăsată de cei necredincioși. Ți-am spus atunci că vreau să împac pământul cu cerul, și pe om cu Tatăl Savaot, și că aștept prin neamul român salvarea popoarelor. Ți-am spus atunci, în cartea Mea de azi, să iei aminte la cuvântul gurii Mele și să iei putere de la Mine și să stai cârmaci treaz la cârma corăbiei Mele, căci prin ea, prin țara română și prin darurile Mele din ea voi mântui lumea de păcat și voi așeza veac nou pe pământ, așa ți-am spus. Ți-am spus să nu fii necredincios, ci credincios să fii, și ți-am spus că Eu aștept glasul celui ce va ridica la Mine rugăciune din fața neamului român, ca să împlinesc Eu rugăciunea lui pentru salvarea acestui neam. Mi-am destăinuit ție durerea Mea de la necredința celor din biserică acestui neam și care Mi l-au legat în obezi pe cel ales Mie dintre ei, și ți-am spus că îl aștept pe cel legat, care nu mai grăiește, dar Eu și cu Tatăl și cu cerul Meu de sfinți și de îngeri, îl așteptăm pe el s-o împace pe România cu Dumnezeu și să așeze peste ea duh de pocăință și de mântuire apoi. Iar azi vin iar spre tine și te povățuiesc iar, căci tu ești lovit acum de cei plini de semeție și de orbire, care te-au dat pe tine acum de pe locul pe care stai, că aceștia sunt bolnavi de duhul slavei deșarte, iar vremelnicia cea înșelătoare le-a luat din minte credința și temerea de Dum-

nezeu și credincioșia cea dintre frații cei de un nume, și se dau ei singuri a fi buni, cei mai buni, căci sunt hrăniți de duhul cel pierzător al semeției. Tu însă ascultă voia Mea peste tine și nu uita că Eu sunt blând și smerit cu inima. Eu cu așa duh grăiesc cu cei necredincioși, și înțelepciunea Tatălui Meu o lucrez când grăiesc. Grăiește tu neamului român, grăiește-i cu cuvânt duios, așa cum Eu grăiesc, căci cuvântul rostit cu înțelepciune, el este puterea care biruiește răul din om și îl înduioșează spre el pe om. Grăiește-le blând, grăiește-le sfânt, grăiește-le cu sare, fiule, căci limba neamului român e limbă dulce la Dumnezeu, iar Eu grăiesc peste neamurile pământului în limba neamului român, și vreau să înțelegi voia Mea. Inima ta și gura ta să dea numai cuvânt frumos, cuvânt cu dragoste în el, căci ura nu se vindecă cu ură, asprimea nu piere prin asprime, și întunericul nu se îndepărtează cu întuneric, ci numai cu lumina care vine peste el, fiule. Tu peste cuvântul cel greu și spus cu răutate de cei ce te urăsc, rostește cuvântul nădejzii credincioase, căci credința aduce nădejde, precum graiul cel dulce aduce sănătate celor răniți de duhul răutății. Nu da cuvânt fără de sare din gura ta. Lasă să vorbească urât cei ce te urăsc pentru dreptatea ta. Tu însă scutură din inima ta tot ce doare de la ei și le dă lor înțelepciune prin cuvântul cel rostit așa, cu înțelepciune, fiule. Eu, Domnul, sunt cu toate oștirile cerești în mare lucrare peste neamul român, și voiesc să nu te las biruit de cei ce nu te iubesc după ce Eu te-am așezat străjer pentru fața cea frumoasă, cea curată a acestui neam. Nu uita să fii blând și smerit cu inima ca și Domnul Dumnezeuul tău, Care S-a lăsat biruit pentru ca să învieze, și a dat apoi pacea Sa celor credincioși Lui. Când cei ce nu M-au vrut M-au pus pe cruce, Eu am cerut la Tatăl iertarea lor. O, roagă-te la Tatăl pentru tine și pentru țara română și nu aștepta la om izbăvirea ta. Fii înțelept de la Mine și dă-Mi putere să pot Eu pentru tine, iar tu să poți pentru Mine, că Mi-e rana grea pentru țara Mea română și vreau s-o ridic pe ea spre slava Mea înaintea tuturor popoarelor, fiule. Eu am așezat pe poporul cuvântului Meu iarăși să ridice rugăciune la Mine pentru tine, căci așa sunt împlinirile cele de la Dumnezeu peste pământ, și Îmi trebuie trupuri și inimi sfinte pentru această putere de pe pământ spre cer, și pe care Eu s-o împlinesc.

Mergi acum în mijlocul neamului român și îndeamnă-l spre dreptate și spre pace și spre iubire și spre credincioșie. Să se umple de duioșie și de putere sfântă cei cărora tu le vei grăi. Nu te bizui pe tine, ci bizuie-te pe Mine când vrei să poți, când vrei să fii, iar Eu voi privi la duhul tău cel umilit înaintea Mea și voi lucra ca să te izbăvesc de frații cei dușmani pe tine și pe țara Mea română, căci cei ce se vor pe ei peste ea acum, nu sunt cei ce-i vor binele ei. Nu pot cei lacomi să facă bine nimănui, și nici lor prin slava lor cea deșartă și care trece odată cu ei. Îmbracă-te în duhul cel frumos al grăirii și așa să grăiești neamului român, și să-l înveți bunătatea și veghea și scularea, așa cum Eu îl învăț acum pe el cu cuvântul Meu cel sfânt. Ascultă povața Mea și ia înțelepciunea Mea, căci înțelepciunea Mea este duh iubitor de oameni, și pacea Mea îi învață și îi înalță pe ei. O, nu întoarce răul cu rău. Cuvântul cel rău spus despre tine să nu-l întâmpini cu cuvânt rău, căci vreau ca tu să fii blând și să fii cumpătat și înțelept, ca să pot Eu, Domnul, să te ajut acum, căci de mila neamului român voiesc Eu să te ajut, și tot așa și tu să voiești, iar Eu să văd așa și să împlinesc așa. Amin.

Acum, pace ție! Apleacă-te să iei și să lucrezi pentru Mine și nu pentru tine, iar Eu voi fi ajutorul tău, și apoi tu Mă vei ajuta pentru țara Mea de azi, la care Tatăl M-a trimis acum. Amin.

O, scumpă țara Mea de azi, scoală-te! Nu sta în teamă! Umilește-te pentru încercarea ta, căci Eu, Domnul, voiesc să curm viscolul care bate în tine ca să-ți rupă rochița ta cea de la Mine. O, scoală-te bine și așează-l înapoi pe cel pe care Eu, Domnul, l-am pus de veghe pentru tine și, spre dreptate să te poarte el. O, nu lăsa duhul dușmăniei să poată între frate și frate. Scoală-te și împacă-ți fiii, și pace să fie între ei, iar Eu, Domnul, voi fi pacea ta și voi fi mângâierea ta și slava ta, țara Mea de azi. Eu sunt adevărat în acest cuvânt, o, țara Mea. Fii credincioasă! Am venit să-ți fac bine ție. Ridică-te frumos acum și stai sub Duhul Meu, și stai sub scutul Meu, și stai sub povățua Mea, căci Eu te povățuiesc și îți trimit ție pacea Mea. Amin.

Pace ție, neam român! Să se așeze în tine pacea între frate și frate! Să fie pacea Mea la cârma ta, țara Mea de azi! Eu, Domnul, îți voi grăi ție mereu și te voi întări și te voi mângâia, țara Mea, căci Tatăl Mi-a făcut în tine așternut de venire, și Eu te prețuiesc, și Eu te împodobesc cu Duhul Meu, căci am pe vatra ta slava Mea, cuvântul Meu, care-l cheamă pe om la Tatăl, și pe Tatăl la om, o, țara Mea de azi, o, casa Mea de azi. Amin, amin, amin.

16/29 aprilie 2007

*Duminica a cincea după Paști, a samarinencei.
Sărbătoarea sfântului mare mucenic Gheorghe*

Taina duhului umilit poartă în el duhul învierii. Samarineanca: pilda învierii celor păcătoși. Sfântul mucenic Gheorghe cuvintează din cer peste neamul român.

Vin iar cuvânt în cartea Mea de azi, vin din cer pe pământ cuvânt ca să-i hrănesc cu el pe cei ce s-au dat Mie dintre fiii oamenilor, pe cei credincioși, care așteaptă venirea Mea pe pământ și făgăduințele Mele de cer nou și de pământ nou și de om nou, după chipul și asemănarea Mea între pământ și cer. Amin.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Cel ce dă viața oamenilor prin moartea și prin învierea Sa, așa cum Tatăl a voit să lucrez Eu, Fiul Său. O, fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de înviere la glasul Meu, care cheamă omul de la moarte la viață. Învierea am venit s-o aduc peste om, duh umilit am venit să-i dau omului, și ies în calea lui cuvânt ca să-i dau lui. Amin.

Laudă, Ierusalime nou, laudă-L pe Domnul, Care vine la tine cuvânt. «Cei ce stați în casa Domnului, în curțile Domnului, laudați-L pe Domnul, că este bun, și este mare peste toți dumnezeii, și toate câte a vrut Domnul, a făcut în cer și pe pământ», precum este scris. Amin.

O, poporul Meu de azi, Eu, Domnul Dumnezeuul tău, te îndemn tot mai mult să te aduni la rugăciune și să ceri la Mine toate câte Eu voiesc să fac în cer și pe pământ, căci Eu te voiesc pe tine cerul Meu pe pământul român și te voiesc ajutorul Meu în vremea aceasta grea, când omul nu mai are pe Dumnezeu de Stăpân al său. Vin la tine cuvânt, poporul Meu de azi, și Mă port cu el peste pământ ca să-l ajut pe om să bea din apa Mea, din cuvântul vieții, poporul Meu, dar tu trebuie să te rogi mereu pentru biruința cuvântului Meu peste pământ și peste om și trebuie să înțelegi tot mai mult că pentru aceasta te-am ales Eu dintre oameni și te-am născut al Meu din cuvântul Meu și că pe mulți voiesc să-i nasc așa, și să fie ai Mei apoi, precum tu ești. O, păstrează-ți umilința de duh, Ierusalime de azi, și întărește peste tine această înviere, căci fiii oamenilor nu știu taina învierii, nu știu de unde vine ea, de unde începe ea și cum lucrează ea în om, și iată, pe mulți îi ajută firea lor cea bună prin duhul lor cel

umilit în ei, și care îi face să aibă îndrăzneală la Dumnezeu pentru mântuirea lor, iar pe alții mulți nici păcatele lor nu-i ajută să se așeze în duh umilit, în duhul învierii și al mântuirii și al temerii de Dumnezeu și al iubirii apoi, căci oamenii nu se tem de Dumnezeu, ci doar când îi ajung pe pământ plata păcatelor lor, doar atunci dau să se teamă ei de Dumnezeu, Care poate să dea omului scăpare din greu prin iertare ispășitoare.

M-am întâlnit, în mersul Meu pe pământ acum două mii de ani, cu femeia samarineancă, despre care este scris în Scripturi. Ea avea firea bună și blândă prin duhul umilit din ea, iar când Eu am lucrat peste ea ca să-i învederez păcatele și s-o curăț de ele, ea s-a umilit și a prins îndrăzneală spre Mine pentru mântuirea ei de păcate.

O, nu pot Eu avea mai mare avere în om ca și duhul lui cel plin de umilință, poporul Meu, și prin care Eu sunt primit de om când bat din părți la ușa lui ca să intru și să fac curat peste viața lui, prin care să Mă arăt Eu apoi între oameni cu fața Mea, cu trăirea Mea în om, așa cum Mi-am arătat Eu lucrul Meu în femeia samarineancă, după ce ea a înviat la cuvântul Meu cel curățitor de păcat peste om, și apoi a împărțit înviere samarineanca, după cum a primit ea de la Mine, și a adus pe mulți din cetatea ei la credința în Mine și la pocăința de păcate și la duh umilit, duhul învierii omului când Domnul vine și bate ca să-I deschidă omul. O, pentru aceea M-am oprit Eu la fântâna din Sihar când ucenicii Mei M-au găsit grăind cu femeia samarineancă. Venisem pentru mântuirea omului, aceasta era lucrarea pentru care Tatăl Mă trimisese pe pământ, și tot de aceea Mă trimite și azi.

O, popor al cuvântului Meu, se strâng la fântână sfinții care însoțesc pe samarineanca, cea cu care Eu am grăit atunci cuvântul mântuirii. E zi de pomenire în curțile Mele cu tine, căci am fântâna întâlnirii aici, și am la ea de înger pe samarineanca cea din Scripturi, pe cea cu care Eu M-am întâlnit la fântâna lui Israel când mergeam din loc în loc cu ucenicii Mei ca să Mă vestesc venit Mesia Cel de la Tatăl și să Mă așez cu fapte minunate înaintea celor ce avea să ia în ei darul și lucrarea credinței în Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos. Învățătura Mea de azi, duhul umilit, duhul învierii Mele în om, și a omului în Mine, aceasta întăresc Eu în mijlocul tău, poporul Meu, și vreau să-l strig iarăși la izvor pe cel de demult popor al Meu și să-l învăț învierea, și cu dor să-l învăț pe el taina și puterea duhului umilit, prin care omul nu se mai ascunde în el, ci se descoperă înaintea Mea, spre învierea lui din păcat și spre mântuire apoi. Amin.

O, Doamne și Dumnezeul lui Israel cel credincios al Tău! Primește și iubirea mea, ca să mă las și eu cuvânt lângă Tine și să-i spun poporului Tău de azi că taina duhului umilit poartă în ea duhul învierii, Doamne. Cuvântul gurii Tale, cu care Tu m-ai înconjurat atunci ca într-un giulgiu din care apoi am ieșit înviată, a fost cuvântul învierii mele, și m-ai scos cu el din mormântul în care dormeam, din trupul meu, în care îmi zăcea neputincios sufletul, și m-ai trecut din trup în duh în ziua aceea, Doamne, și m-ai înviat, pentru umilința de duh, pe care eu o aveam în fire, chiar dacă slăbiciunea firii mă ducea spre păcat în însuși trupul meu, stricând eu în el mereu sămânța vieții sufletului meu, pe care-l aveam în trupul meu de la Dumnezeu.

Îi îndemn pe oameni la pocăință și la umilință, și apoi la iubire pentru Tine, Doamne, și apoi la mărturisirea Ta, așa cum eu, după întâlnirea mea cu Tine, am lucrat peste mine și peste cetatea Samaria, în care viețuiam. Iar pe Tine Te rog acum, ajută-i pe oameni și dă-le putere să se facă ai Tăi, așa

cum mie mi-ai dat, și am fost eu apoi rodul aplecării Tale înaintea omului ca să-i dai lui învierea, Doamne. O, dă-le oamenilor duh de înviere, duhul umilinței și al mărturisirii, și să Te cunoască oamenii în cuvântul Tău de azi, grăit de însăși gura Ta pe vatra pământului român, și să se umple de Tine cei ce-Ți află glasul și cuvântul Tău de azi, așa cum eu m-am umplut de Duhul Tău când m-ai întâlnit și mi-ai grăit la fântâna lui Israel. Eu sunt venită în zori aici, în curțile Tale cu poporul Tău, lângă fântâna pe care Tu mi-ai dat-o în grijă, și sunt cu cete de sfinți, Doamne, când grăiesc azi la fântână, și le dau sfinților să bea din apa Ta, din cuvântul coborârii mele la fântână cu sfinții, și Te rog să dai oamenilor învierea, așa cum mie mi-ai dat, Doamne, și Ți-ai făcut în mine cale prin duhul meu cel umilit, cu care m-am așezat înaintea Ta când Tu m-ai întâlnit la fântână și m-ai curățat de păcat și de întunericul cel de la păcat. O, ajută-i pe oameni, Doamne, ajută-i cu graiul cuvântului Tău de azi și dă-le lor puterea să Te cunoască în acest cuvânt și să se umilească ei, și precum pe mine m-ai primit, așa să-i primești și pe ei, pe cei ce se umilesc, Doamne, la glasul Tău, care îl curăță pe om de păcat și îi dă lui duhul învierii. Amin, amin, amin.

— **S**i iată, poporul Meu, sărbătoare de sfinți, venită cu Mine la tine în ziua aceasta, căci mucenicul Gheorghe, sărbătorit și el de sfinți acum, stă gata să se arate venit cu Mine și să dea glas duhului lui cel plin de cuvânt.

Hai și tu, o, mărturisitor al Meu, hai, fiule, și cu bucurie sfântă lasă-ți cuvântul și te bucură între sfinții venirii Mele, căci Eu cu sfinții vin, iar ei ca și Stăpânul lor lucrează, ca niște ucenici, și adevăresc ei Scriptura venirii Mele cu sfinții acum, la sfârșit de timp, când Tatăl iarăși M-a trimis din cer pe pământ. Amin, amin, amin.

— **B**inecuvintează, Doamne, puterea credinței în Tine și întărește-o în cei ce cred venirii Tale acum pe pământ cu sfinții Tăi, și binecuvintează biruința neamului român, pentru slava Ta din mijlocul acestui pământ, vatra română, pe care Tu Ți-ai așezat calea întoarcerii Tale de la Tatăl la om după două mii de ani de la biruința Ta prin cruce și prin înviere, Doamne. Te rog, o, Te rog în ziua aceasta de sărbătoare a mea între sfinți, Te rog primește ruga mea pentru neamul român, viscolit acum atât de aprig de către cei din el flămânzi de duh de stăpânitori peste acest neam. S-a stârnit întuneric mare sus, la cârma acestui neam, și bate viscolul, Doamne. Duhul trufiei, duhul lăcomiei, duhul invidiei a îmbrăcat haina trădării și a lovit fruntea acestui neam, hărăzit de Tine să fie neam de sfinți, Doamne. Voiesc să mă pornesc ostaș ceresc, cum sunt, și să ajut iarăși acest neam, așa cum l-am ajutat de atâtea ori când am stat lângă vitejii lui și am biruit pentru el din partea Ta. Ridic sabia duhului și mă pornesc, Doamne, împotriva duhului trufiei, care se luptă să răstoarne cele așezate de Tine pentru cârmuirea acestui neam. Pe cei ce stau cu dreptate și cu milă la cârma neamului român, întărește-i Tu, Doamne, iar celor ce dau să răstoarne de la locul ei dreptatea, surpă-le lucrarea lor trufașă și nu lăsa duhul minciunii să poată. Așa rugă aduc eu Ție dintre sfinți, în amintirea zilei mele de biruință pe pământ peste cei credincioși din vremea mea. Amin.

O, oameni îngâmfați și plini de voi, de duhul trufiei din voi! Domnul și Dumnezeuul sfinților este Stăpânul acestui neam ales acum, la sfârșit neam al Său, vatră a venirii Lui de la Tatăl acum pe pământ cuvânt care înviază morții din morminte și pe cei vii, care iubesc învierea. Nu voi sunteți stăpânii acestui

neam. O, stăpâniți-vă pe voi și trufia cu care v-ați sculat împotriva duhului păcii și al dreptății a toate, dar nu vă mai luptați să stăpâniți voi neamul român, neamul Domnului la sfârșit de timp, țara Lui de azi. Umiliți-vă și faceți-vă fii ai lui Dumnezeu dacă vreți iertarea prin pocăință, dar nu vă mai îngâmfați peste acest neam, căci neamul român Îl are pe Iisus Hristos, pe Domnul învierii Domn și Cuvânt peste el, și este neam ales dintre neamuri ca să-I fie Lui sală de nuntă și masă de cină de cuvânt pe pământ cu cei ce cred Lui și lucrării Lui de la sfârșit de timp. Eu am fost dat spre mucenicie de către stăpânii trufași din vremea mea, și am putere acum să umilesc trufia din om. Cu Domnul vin și Lui Îi cer binecuvântare mare ca să lucrez cu biruință de la El pentru paza cea cerească a neamului român, pe vatra căruia stă Domnul cuvântând peste pământ. Aplecați-vă și umiliți-vă și fiți români cuminți, că în cer este scris să fie duh de frăție peste neamul român și nu duhul învrăjbirii, care se vede acum în preajma locului de cârmuire a acestui neam. Eu cer pentru voi de la Domnul duhul învierii voastre, duhul cel umilit, care vă aduce liniște și înviere vouă, și iată, fiecare va lua peste el ceea ce va da în părți, căci Domnul vine și dă acum fiecăruia după faptă, precum este scris. Amin.

Iar Tu, Doamne biruitor prin sfinții Tăi, așează pe pământul român rodul credinței poporului Tău cel din mijlocul lui și rodul rugăciunii lui, și fă-l pe el popor al rugăciunii pentru biruința Ta cea mare, pentru împlinirea venirii Tale acum cu slavă pe pământ, și dă oamenilor de pe pământ cuvântul Tău, care cârmuiește și se slăvește chemând omul la înviere, la duh umilit în om, la voia Ta în om și pe pământ, precum în cer, Doamne, căci vremea este să lucrezi Tu, o, Doamne, și să biruiești Tu, căci ești Domnul Biruitorul, Cel ce este și Cel ce va fi, Domn și Stăpân în cer și pe pământ, Domnul biruinței sfinților Tăi, și ești Domnul slavei, Doamne. Amin, amin, amin.

— **A**cum, poporul Meu, întărește în tine din zi în zi în zi mai mult lucrarea rugăciunii sfinte pentru biruință sfântă peste neamul român, căci lupta e grea, iar Eu, Domnul, cu tine lucrez, și cuvintez în mijlocul tău și împlinesc. Este scris în Scripturi așa: «*Cei ce stați în casa Domnului, în curțile Domnului, laudați și binecuvântați pe Domnul, căci El este bun și mare peste toți dumnezeii, și toate câte voiește Domnul, face în cer și pe pământ, că binecuvântat este Domnul în Sion, Cel ce locuiește în Ierusalim*».

O, în casa Mea și în curțile Mele cu tine laudă-Mă și te roagă Mie, poporul Meu, și aceasta să fie lucrarea ta în curțile Mele cu tine. Am făcut din tine unealtă a Mea, poporul Meu. Unii pe alții îndemnați-vă să ascultați de tot cuvântul Meu și să-l împliniți, fiilor. Unii pe alții îndemnați-vă la duh de rugăciune cu cerere în ea, fiilor, și la duh umilit în voi, duhul rugăciunii, duhul învierii, duhul care cere la Dumnezeu, o, fiilor. Iar Eu, Domnul, voi fi și voi împlini cuvântul Meu și glasul rugii voastre pentru împlinirea cuvântului Meu peste pământ, căci Eu sunt Cel credincios și adevărat, Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

23 aprilie/6 mai 2007

Duminica a șasea după Paști, a orbului

Strigarea Domnului peste neamul român și așezarea poporului la rugăciune stăruitoare pentru soarta țării.

O, popor al cuvântului Meu cel rostit în vremea aceasta! Eu, Domnul Dumnezeuul tău, te vestesc să te ridici acum mai cu putere la veghe și la rugăciune pentru

neamul român, căci Eu suspin mult, și cu tot cerul suspin pentru acest neam. Am rostit cuvânt de sculare peste neamul român și l-am îmbiat pe el la duh de înviere și de mare trezie apoi, căci duhul cel potrivit se zbate din mijlocul lui cu disperare să nu scape din robia lui neamul român, și lucrează neobosit și neastâmpărat pentru ca să biruiască el și să țină cu fruntea la pământ acest neam. Eu însă Mă întăresc în mijlocul tău și te vestesc că Eu sunt bun și mare peste toți dumnezeii, și toate câte Eu voiesc, fac în cer și pe pământ, numai să am de la cine să aud strigându-Mă de pe pământ ca să vin și să lucrez de sus și de jos și să fac biruință de partea dreptății, căci sunt Cel ce pot să fac aceasta. Și te rog, poporul Meu, să stai cu Mine de veghe către Tatăl, cu rugăciune pentru neamul român și pentru scularea lui la veghe și la biruință pentru el, că el e în mare durere, atât de mare cât el nu știe, dar Eu, Domnul, văd primejdia și îl vestesc pe el pentru sculare, căci l-am învățat scularea și l-am învățat credința în iubirea Mea cea pentru el, și l-am învățat înțelepciunea cea din cer pentru el. Amin.

Stai înaintea Mea acum, poporul Meu, stai, tată, cu rugăciune și cu postire și cu lacrimi, și cu mare stăruință a duhului și a trupului tău cere-Mi să ajut Eu duhul și scularea poporului român, și apoi biruința lui în numele Meu asupra celor potriviți din mijlocul lui, care se zbat să-l abată pe el pe căile nedreptății și ale părăsirii de Dumnezeu și ale rătăcirii, poporul Meu. O, scoală-te cu putere de credință și stai înaintea Mea cu mânuțe ridicate de rugăciune și cu gurițe strigătoare pentru salvarea neamului român de sub duhul întunericului din mijlocul lui și pentru luminarea lui cu lumina Duhului Sfânt, căci Eu și cu cerul Meu de sfinți și de îngeri lucrăm să așezăm putere de Duh Sfânt peste el, sculare și trezire apoi, duhul învierii și iubire de Dumnezeu peste el, că am de la Tatăl Savaot vreme de slavă pentru neamul român, în mijlocul căruia Eu, Domnul, am acum masa Mea de cuvânt, cina cuvântului Meu cel de la sfârșit de timp, precum este scris în Scripturi despre venirea Mea și despre glasul Meu, care se aude grăind cu omul așa cum se auzea el în rai când grăiam Eu cu omul cel zidit de mâna Mea ca să fac din el casă a Mea, loc de odihnă a Mea în om. Am vestit acum două mii de ani că va să vină vremea ca toți cei din morminte să audă glasul Fiului lui Dumnezeu, glasul lui Iisus Hristos, Cel înviat dintre morți, glasul Meu, glasul care grăiește azi cu tine, poporul Meu cel din români luat. O, Eu am fost adevărat în cuvântul Meu cel rostit atunci, și te-am făcut și pe tine adevărat, căci tot cel ce împlinește cuvântul Meu, acela este adevărat ca și Mine, căci Eu împlinesc tot cuvântul Tatălui, și Mă numesc adevărat Fiu al Tatălui Savaot. Amin.

O, neam român, o, neam robit de cei cu față mincinoasă în mijlocul tău și care nu-ți sunt ție ajutor, de vreme ce ei n-au de tată pe Dumnezeu! O, Eu te-am învățat scularea, tată. Eu, Domnul Dumnezeuul tău, strig peste tine cuvânt de trezire, strig la tine încă din ziua de praznic al învierii Mele dintre morți, când ți-am spus ție salutul învierii Mele: Hristos a înviat, și când te-am povățuit să înviezi și tu, ca și Mine, și să te scoli dintre morți, ca și Mine, și să fii viu, popor român, și apoi să cunoști bine lucrarea învierii tale și lucrarea Mea peste tine, căci Eu stau cu tot cerul de veghe pentru tine acum, iar Maica Mea te veghează cu mare iubire, și cu mare durere și te spală cu lacrimile ei durute și suflă peste tine duhul înțelepciunii cerești și te apără și te ajută să vezi. Amin.

O, am venit la tine să te învăț să vezi și să știi și să fii și să poți pentru tine și pentru Mine, scumpă țara Mea de la sfârșit de timp. Numele tău și al pământului tău este purtat de îngeri

în văzduhul tău. Te cântă îngerii, țara Mea. O, deschide ochii ca să vezi, deschide sufletul tău ca să înțelegi și să crezi, și așa să vezi. Ia cuvântul Meu și te primenește cu el, și te înveșmân-tează cu el, căci el este scut pentru cei care-l iau din gura Mea, și se face slavă a celor ce cred în el, căci cuvântul lui Dumnezeu este el.

Stau deasupra ta, țara Mea de la sfârșit de timp, și îi scol la veghe și la rugăciune înaintea Mea pentru tine pe cei ce s-au lăsat casă a venirii Mele cuvânt peste pământ acum. Le spun lor să ridice mânuțe și gurițe veghetoare pentru biruința cea pentru tine, dar scoală-te și tu, de peste tot scoală-te, o, scoală-te și fă voia cea bună a salvării tale din robie, țara Mea cea de azi! O, nu sta în nepăsare! Scoală-te! Eu, Domnul Dumnezeuul tău, îți strig scularea și lucrarea ei. Scoală-te și rostește-ți soarta, căci soarta ta cea de la Mine atâră de tine și de ascultarea ta de Dumnezeu acum, și apoi îmbracă-te în slava ta cea de la Mine ție, căci stau cuvânt de slavă deasupra ta și te înveșmântez cu daruri cerești ca să fii întâia, o, țară îndurerată acum, dar iată, Eu îți lucrez salvarea, și scoală-te și tu să lucrezi, și ca Mine să lucrezi, căci cel ce împlinește tot cuvântul Meu, acela este adevărat ca și Mine, după cum Eu împlinesc tot cuvântul Tatălui și Mă numesc adevărat, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Fiu al Tatălui Savaot, Fiu ascultător. Amin.

Am venit spre tine cuvânt ceresc, ca să te ajut să vezi, o, scumpă țara Mea! Am venit să-i fac să vadă pe cei ce nu pot să vadă, și am venit să-i fac să nu mai vadă pe cei ce-și zic: Vedem! O, Eu luminez am venit pe pământ și atunci, și acum. Iată, împart Duh Sfânt și lumină. Luați din Duhul Meu, luați lumină, fii români. Aplecați-vă și luați și faceți-vă fii ai lui Dumnezeu prin puterea credinței sfinte, căci credința sfântă nu este a tuturor, ci este numai a celor ce iau din ea cu Dumnezeu, și nu fără Dumnezeu. Amin.

Acum îți rostesc scularea, popor român. O, scoală-te tu, popor robit de duhul minciunii celor ce dau să te arunce pe tine cu fruntea în țărână ca să aibă ei, și nu tu, slava cea de la Mine sortită să stea pe fruntea ta înaintea neamurilor de pe pământ, acum, la sfârșit de timp, acum când Eu, Domnul, Mă întorc iarăși la om! O, ridică-te din îngenunchere și spală-ți ochii și vezi, țara Mea, și vezi mâna Mea, care te ridică acum! Învață tu taina îngenuncherii și a ridicării din îngenunchere. Așază-te în genunchi înaintea Mea, și apoi scoală-te din îngenuncherea în care te țin cei ce-și vor slava lor în mijlocul tău, și nu salvarea ta. Ție îți zic: scoală-te și vezi! Scoală-te și grăiește pentru tine, și apoi pentru Mine, neam român, neamul Meu de la sfârșit de timp! O, curățește-te prin credință sfântă și prin iubire din cer în mijlocul tău și vino să-ți vadă fața, și vino! O, vino la Mine, că Eu vin la tine și iată cum vin ca să te ajut să fii a Mea, și să te arăt că ești a Mea și că ești, o, țara Mea cea de azi. Amin, amin, amin.

Iarăși te îndemn Eu pe tine aparte, poporul Meu din români luat ca să fii de mijlocire pentru el, după cum Eu te-am așezat să fii; te îndemn la rugăciune cu mare putere în ea acum, căci lupta e grea pentru salvarea de sub robie a neamului român, și Eu ți-am spus că e grea, și iată, e tot mai grea, iar ție să-ți fie tot mai vie, tot mai cu putere rugăciunea spre Mine pentru neamul român și pentru cei ce îl iubesc pe el la cărma lui. Eu, Domnul, sunt tot într-un suspin pentru neamul român, și așa cer Tatălui Savaot izbăvire pentru el și înviere și duh de veșnicie cerească peste fiii români. Ridică-te acum cu mare iubire, poporul Meu, și adu-Mi aminte, din zori și până-n seară și din seară până-n zori, de tot ce Eu am făgăduit să fie peste

acest neam și peste tine, cel ce stai din partea Mea de mijlocire ca un străjer înaintea Mea pentru el și pentru slava Mea din el. Îți dau puteri noi acum și îngeri fel de fel, după darurile lor, și te ajut să stai de veghe ziua și noaptea pentru biruință cerească peste neamul român. Iar în ziua când va fi să se vadă soarta acestui neam acum, tu să stai înaintea Mea, și mai fierbinte să stai, și să fii cuminte, și să fii credincios și rugător aparte în toată ziua, și să ceri veghe și biruință peste tot în neamul român, și îngeri veghetori și luptători peste tot, căci lupta este grea, poporul Meu.

Binecuvântate să-ți fie duhul și puterea rugăciunii, iubirea și veghea, unirea și strigarea la Mine pentru neamul român, Ierusalime de azi. O, Eu te-am învățat cum să te rogi, și te voi mai învăța, iar tu să fii unealta Mea și să-Mi fii ucenic mângâiere, că Mi-e durerea mare pentru neamul român, și cu tot cerul Mă doare, și te am pe tine în durerea Mea, și te am alin, și mare este la Mine cel ce mângâie pe Dumnezeu în durerea Sa cea de la om, poporul Meu. Amin, amin, amin.

30 aprilie/13 mai 2007

Praznicul Înălțării Domnului

Chemarea poporului la izvorul cuvântului. De la omul cu suflet viu la omul cu duh dătător de viață. Pe coroana română este scris: „Nimic fără Dumnezeu“.

In zi de praznic de înălțare a Mea la Tatăl, Eu Îmi cobor cuvântul pe pământ, că e vremea venirii Mele iarăși de la Tatăl la om, și, iată, numai necredință, numai nepăsare de Dumnezeu găsesc la om, și omul nu mai este adevărat, dar venirea Mea este adevărată precum Eu sunt, și am putere să grăiesc peste pământ, și apoi să împlinesc. Amin.

Fiți de veghe mereu înaintea Mea voi, cei din porți, căci Eu prin porți intru când vin, dar puțin se pricepe și se prețuiește și se pătrunde această mare taină, căci omul este nepăsător de Dumnezeu și se mărește pe sine, iar Eu Mă umilesc cu răbdare mare și Îmi grăiesc cuvântul pentru cei ce cred ca și Mine, și nu ca omul, în taina venirii Mele de la Tatăl la om. Fiți veghetori, fiilor. Am coborât în voi cuvintele Duhului Sfânt, căci am făcut din voi porți ale Mele, iar voi lucrați ca niște ucenici, și Îmi sunteți mângâiere, fiilor copii, și fericiți sunt cei ce vă primesc pe voi așa cum voi Mă primiți pe Mine spre viața multora, împărțindu-le lor duh dătător de viață așa cum Eu v-am așezat să lucrați, și iată, vă dau de veste, vouă și poporului Meu cel de demult, că voiesc să-i fac chemare și să-l strâng lângă izvor în ziua de prăznuire a venirii Duhului Sfânt peste ucenici acum două mii de ani, și apoi de la ei împărțit la mulțimile adunate la Ierusalim în ziua aceea, și voiesc să fac și acum tot așa, și să-l dăruiesc cu darul Duhului Sfânt pe poporul Meu și să-l învăț pe el calea lui cu Mine și calea Mea cu el și să-l mângâi pe el cu povața Mea, cu multa Mea învățătură, prin puterea ei cea multă peste poporul Meu. Eu dacă sunt Învățătorul poporului Meu, el este cel ce trebuie să asculte și să se facă asemenea Mie prin învățătura Mea de peste el, dar el trebuie să aibă grijă mare și dragoste mare pentru învățătura Mea, căci fără dragostea aceasta nu poate el să se facă asemenea Mie, nu poate să creadă așa cum trebuie să creadă, nu poate să înțeleagă ce trebuie și cum trebuie să fie cel ce stă sub ploaia Mea de cuvânt, care se face botezul cel cu Duhul Sfânt peste om. Amin.

O, nimeni să nu se creadă, nimeni să nu se facă mai mare decât Mine între pământ și cer, ci numai cât Mine să se facă omul, și să se facă, amin, căci scris este: *«Vor fi asemenea Lui*

și Îl vor vedea pe El». O, numai cel ce se face copil ca și Mine, numai acela poate să fie ca Mine, căci copil înseamnă cel ce ascultă de Tatăl așa cum Eu ascult, ca să Mă asemăn întru toate cu Tatăl, căci Eu de aceea am spus: *«Tatăl este în Mine, și Eu întru Tatăl sunt»*, și, iarăși, de aceea am spus: *«Cel ce vede pe Fiul, vede și pe Tatăl, căci Tatăl este în Fiul»*. Amin.

O, poporul Meu, Eu am mai spus un cuvânt frumos atunci când am venit pe pământ de Mi-am ales ucenici ca să-i fac credincioși Mie așa cum Eu Îi sunt Tatălui, și le-am spus lor ca pe o urare a Mea peste ei, ca pe o dorință arzătoare a Mea le-am spus lor așa: *«Eu în voi, și voi în Mine, ca să creadă lumea că Tatăl M-a trimis, că sunt trimisul Tatălui la om»*. O, ei trebuia să Mă arate apoi oamenilor venit în ei, venit pe pământ de la Tatăl la om, căci scris este în Scripturi: *«Orice duh care mărturisește pe Iisus Hristos venit în trup, este Duhul lui Dumnezeu»*, iar cel ce Mă are pe Mine întru trăirea lui, acela trebuie să mărturisească prin fapte dovedite, prin viață ca a Mea în el, ca să vadă la el lumea că Tatăl M-a trimis la om. Amin.

O, poporul Meu, dacă cel învățat de Mine nu este ca Mine apoi, acela nu este al lui Dumnezeu chiar dacă știe el de la Dumnezeu după ce Dumnezeu îi spune lui toate. Eu când M-am înălțat de lângă ucenici de Mi-am ascuns de ei trupul, am spus că Mă duc să-i trag pe toți la Tatăl, dar dacă omul aude din gura Mea cuvântul vieții și nu-l face pe el viața a Mea în trupul, în duhul și în sufletul lui, acela nu vine și nu se lasă atras în Tatăl după cum Eu am făgăduit că voi lucra pentru om.

O, poporul Meu, am lăsat pe Duhul Sfânt peste ucenici ca să-L dea ei pe El la cei ce erau adunați la Ierusalim, și ei L-au dat, căci Duhul Sfânt este duh dătător de viață, poporul Meu, și iată taină desfăcută îți deslușesc acum și îți spun așa: cel ce se face asemenea omului și îl ajută pe om în slăbiciunile lui, mângâindu-l ca să-l ajute, acela este om cu suflet viu și se face asemenea omului prin lucrarea sa, iar cel ce îl muștră pe om pentru slăbiciunile lui, dojenindu-l pe el și trezindu-l la viață și la faptă sfântă în el ca să-i dea lui viață și să-l învețe calea cu lumină pe ea, acela este om cu duh dătător de viață și se face asemenea Mie prin lucrarea sa, și iată, poporul Meu, prin lucrarea sa se cunoaște omul, și această taină voiesc Eu s-o pui tu la inimă și să înveți s-o cunoști pe ea în omul care o poartă pe ea, și să iubești peste tine omul cu duh dătător de viață ca și Duhul Meu, căci Eu așa am lucrat pe pământ când am venit de la Tatăl, și tot așa lucrez și azi când iarăși vin ca să-l fac pe om, și asemenea Mie să-l fac pe el, și nu asemenea omului, sau al omului cu suflet viu, căci scris este: *«Făcutu-s-a omul cel dintâi cu suflet viu, iar cel de al doilea, cu duh dătător de viață»*. Amin.

O, poporul Meu de demult al Meu, și tu, poporul Meu de azi, voiesc să te învăț la izvor. Te chem la izvor și apoi te aștept să vii la praznic de Duh Sfânt, că vin cu zi de Rusalii ca să lucrez de deasupra ta cu duh dătător de viață și să-ți dau ție, Eu și fiii cei lucrători ai Mei, pe Duhul Sfânt, precum L-au dat pe El ucenicii Mei mulțimii adunate la Ierusalim acum două mii de ani. Te chem la izvor și apoi te aștept, iar tu vino! Poporul Meu de demult, vino la izvor! Te cheamă Domnul! Și dacă te-am chemat, te aștept să vii și să te învăț ca un Învățător Care are putere, și nu cum te învață cărturarii care-și zic ai Mei și ai tăi pe pământ.

O, poporul Meu, Eu am grăit prea frumos în vremea Mea cu tine, dar acum două mii de ani nu am lucrat tot așa. Am zis că tu ești cel mai mic, cel de la sfârșit al Meu, și de aceea am dat să fiu cu duhul cald și blând înaintea ta și să te aștept, iar tu ai înțeles prea puțin că ascultarea ta de Mine tre-

buia să fie plata Mea pentru că Eu te învăț, și apoi ea trebuia să fie paza ta, căci cel ce vine pe calea Mea ca să stea pe ea, are apoi datoria să ia seama în toată clipa să nu cadă de pe calea Mea. Cel ce se face creștin, o, să nu se bucure că se face creștin și că este al lui Dumnezeu sau că Dumnezeu este Tatăl lui, ci să vegheze apoi unul ca acela ca să nu cadă de pe calea aceasta a biruinței vieții lui asupra morții lui, care tot timpul îl pândește pe el ca să-l tragă de pe cale. Cel ce caută să se facă asemenea omului, acela nu are folos de suflet pentru aceasta, ci are pagubă, și mereu, mereu am văzut Eu această lucrare slabă în mijlocul tău, poporul Meu, lucrare care s-a pus mereu, mereu împotriva Mea pentru viața Mea în creștin, căci puțin de tot se prinde de om binele cel de la muștrarea cea îndreptătoare de viață, iar omului îi trebuie învățător cu duh dătător de viață, o, poporul Meu de demult al Meu, și iată, tată, te chem la pieptul Meu ca iarăși să mănânci din el și să fii iar al Meu dacă vei veni ca să mănânci și dacă vei mânca așa cum vei putea să crești și să fii, căci prea mulți mănâncă și nu cresc, iar Eu prea mult le dau, și ei nu știu să mănânce dacă nu știu ce este hrana aceasta, dacă nu pun preț pe ea când mănâncă din ea. O, vino, poporul Meu, la pieptul Meu duios, vino ca să te învăț să mănânci și să crești, vino, tată, căci te aștept, și Mă voi uita în calea ta ca să te văd când vii și cum vii, și apoi Eu să te învăț. Scoală-te și vino la izvor! Bindecuvântați să-ți fie pașii spre izvor, și ne vom întâlni, și Eu te voi învăța pe tine taina iubirii cea cu duh dătător de viață în ea, o, poporul Meu cel de demult al Meu, și tu, cel de azi poporul Meu. Amin.

O, copii împărțitori de Duh Sfânt peste poporul Meu! Să le împărțiți celor ce vin la izvor cănuțe, fiilor copii, cănuțe cu apă și cu flori, că vin la masă de Duh Sfânt cei ce nu mai sunt cu trupul pe pământ, fiindcă îi vom chema și pe ei. Dați-le flori, întâmpinați-i cu flori, cu apă și cu flori, copii ascultători de Dumnezeu, căci ei vă așteaptă pe voi pentru întâmpinarea Mea și a lor, iar pentru această mare întâlnire voi trebuie să ascultați de Duhul Sfânt, Care vă învață pe voi taina întâlnirii cu Dumnezeu, cerul cel nou și pământul cel nou, prin lucrarea Duhului Sfânt lucrare, și dăruite apoi celor ce cred în taina aceasta. Amin.

O, țara Mea de azi, o, neam român, te strigă Domnul Dumnezeuul tău să te trezești și să veghezi cu sfântă trezire pentru viața ta. Din nou îți strig sculara, din nou te strig ca să te scoli, și îți strig ca să aibă putere peste tine cuvântul lui Dumnezeu și să înviezi prin el, prin glasul Meu de peste tine, căci Eu sunt Cel ce am înviat cu putere dintre morți, și sunt omul cel nou, cu duh dătător de viață pentru om. O, lupta pentru izbăvirea ta e luptă grea, țara Mea de azi, iar duhul minciunii ia toate înfățișările înaintea ta ca să-l crezi tu pe el, dar tu ia înțelepciunea cea de sus acum, cea care știe în om ca Dumnezeu, ia, tată, că numai Eu sunt Cel ce te poate milui acum, căci peste tot este numai trădare, numai minciună, numai slavă omenească, și tu nu mai ai învățători curați și văzători cu duhul și veghetori cu milă la căpătâiul tău. Dar Eu voiesc, ca un Dumnezeu adevărat ce sunt, să-ți fiu ție Dumnezeu și să te conduc pe tine spre slava ta cea de la Mine sortită ție, dar ai răbdare, tată, o, ai răbdare, ai încă un pic de răbdare, căci Eu cu mare răbdare am lucrat și lucrez pentru slava Mea din mijlocul tău, și Mă doare când văd duhul trufiei și al trădării că voiește să se dea binefăcător ție, dar Eu îți spun așa, spre înțelepciunea ta: cel ce nu a putut să fie credincios celui ce i-a încredințat lui dregătorie, acela nu poate să fie credincios binelui tău, de vreme ce s-a îmbrăcat în duhul trădării. Nimic nu este bun și sfânt de la trădare. Nu-ți poate fi ție credincios

cel ce trădează pentru aceasta, și acela se scrie cu cei nerecunoscători lui Dumnezeu și celor ce îi fac lui bine mai întâi, iar tu să crezi cuvântul Meu de peste tine și nu al omului care nu are față curată, față văzută bine din mijlocul tău. Eu, Domnul Dumnezeuul tău, ceea ce ți-am făgăduit, aceea îți voi da, și prin duhul luminii îți voi aduce ție la vedere coroana de pe fruntea ta, și prin cinste și dreptate voi lucra, țara Mea, căci fruntea ta trebuie să fie curată, o, țara Mea de azi, țară regină peste pământ, așa cum Eu te-am făgăduit să fii. Eu, Domnul Dumnezeuul tău, voi sta treaz cu tot cerul Meu pentru viața ta, și voi lucra cerește pentru tine. Nu omenește trebuie să fii tu sprijinită acum, în vreme de durere mare peste tine, căci oamenii au stricat toate legile sfinte, și e vremea să lucrez Eu, Domnul, peste tine, țara Mea de azi. O, nu uita că pe coroana ta este scris cuvânt sfânt: Nimic fără Dumnezeu. Nu uita acest cuvânt frumos, care-ți dă ție viață și faptă dacă vei asculta așa. Dar acum ai răbdare, mai ai un pic de răbdare, precum Eu am, și lasă-te spre înțelepciunea cea de sus, căci Eu, Domnul Dumnezeuul tău, sunt cuvânt de slavă și de izbăvire în mijlocul tău, că am venit la tine și am pus masă cerească pe vatra ta, masa cuvântului Meu în tine, și iată, grăiesc peste pământ din mijlocul tău, și merge cuvântul lui Dumnezeu ca fulgerul, care iese de la răsărit și până la apus, precum este scris despre venirea Mea, o, țara Mea de azi. Amin.

Și acum îți spun duios: Pace ție, neam român! Țara ta e țara Mea de azi. Duhul Cel Sfânt al cunoașterii și al tainelor cele de nepătruns ale lui Dumnezeu să te cuprindă acum în El și să fii călăuzită prin vânt de Duh Sfânt, și tu să înțelegi șoapta lui, o, țara Mea de azi. Eu în taină te cuprind, în taină îți șoptesc și tainic îți dau putere să împlinești taina Mea, o, țara Mea de la sfârșit de timp, dată Mie de Tatăl la nașterea Mea pe pământ, nou-născută atunci, ca și Mine, pentru ca să fii tu a Mea, să fii tu țara Mea de venire, și iată, la tine Tatăl M-a trimis, iar Eu am venit. Am venit și vin, și voi fi cu tine ca să te învăț credința cea sfântă, credința care nu mai este acum pe pământ, credința în venirea Mea iarăși de la Tatăl la om, țara Mea de azi. Amin.

Pace ție, neam român! Duhul Sfânt să fie călăuză ta din partea Mea. Eu, Domnul, stau deasupra ta cuvânt și în taină te călăuzesc, iar tu în taină primești, căci Duhul lui Dumnezeu Se apleacă spre tine ca să știi tu de la Dumnezeu, căci Domnul întru tine Se slăvește în cuvânt, și curând, curând va fi să se vadă slava Mea din tine, și popoarele te vor binecuvânta pe tine în numele Meu și te vor vesti a Mea, căci Duhul Sfânt și darurile Lui cele tainice, care nu se suie la mintea omului, se vor descoperi peste tine, iar pe fruntea ta se va putea vedea scris cuvântul sfânt: Nimic fără Dumnezeu. Amin, amin, amin.

4/17 mai 2007

Duminica a șaptea după Paști, a sfinților părinți de la Niceea

Biruința Domnului pentru neamul român. Cuvântul lui Dumnezeu este Păstorul Cel cu crucea pe vatra neamului român. Domnul grăiește cărmuitorului neamului român: Traian Băsescu. Țara română, cetatea cuvântului lui Dumnezeu.

Să se audă clopot de biruință sfântă și de slavă, să se audă din cer și până pe pământ, și de pe pământ până în cer, căci Eu, Domnul, rostesc acum, la sfârșit de timp, cuvânt cu putere în mijlocul neamului român, și apoi împlinesc, căci sunt adevărat în cuvânt, sunt Cel adevărat. Amin.

Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, o,

neam român. Pe țarina ta Mi-am așezat cina cuvântului Meu acum pe pământ. Mai bine de cincizeci de ani cinez în tine cu ucenici culeși de Mine din neamul tău. Iată, te-am văzut sub cruce grea, cruce umilitoare, o, țară a slavei Mele acum, la întoarcerea Mea cuvânt de la Tatăl la om. Am întins mâna peste tine ca să te izbăvesc de cei ce în mijlocul tău iubesc minciuna și slava omenească și care se luptau să te împingă iarăși cu fruntea în țărână și să se fălească ei cu tine, iar tu să rămâi sub cruce, sfântă țara Mea. O, nu știe omul să lucreze izbăvirea ta, dar veghez Eu pentru tine. A trecut ziua cea grea, dar am fost în lucru cu tot cerul de sfinți și de îngeri pentru ca să nu te las și pentru ca să te ajut să biruiești în lupta aceasta atât de grea, atât de neagră împotriva ta, atât de ascunsă de fața ta, țara Mea de azi. Pe poporul cuvântului Meu cel din mijlocul tău luat în slujba venirii Mele acum, la sfârșit de timp, l-am ținut în duh de rugăciune cu mânuțe ridicate pentru tine înaintea Mea, iar sfinții și îngerii au stat peste tot pe vatra ta, ca să biruiască pentru viața ta, și au biruit. Amin.

O, nu știe omul cum să-ți lucreze salvarea, țara Mea de azi, neam român. Planurile omului sunt departe de planurile Mele. Tu ești țara Mea de azi. Mă fac în tine cuvânt și te țin de mână și îți descopăr planul Meu, dar lupta pentru ieșirea de sub obroc a slavei Mele din tine e luptă grea și pentru sfinți și pentru îngeri, darămite pentru tine, o, țara Mea de azi. Cei ce s-au îmbrăcat cu minciuna pe deasupra ca să nu se vadă viclenia lor, se dădeau binefăcători ție, și milă Mi-a fost, și milă Îmi e de tine, scumpă țara Mea. Eu, Domnul Dumnezeuul tău, l-am sprijinit cu biruință pentru tine pe cel ce te iubește curat și drept, pe cel ce iubește să umble în lumină și să sfarme de peste tine întunericul în care te înfășoară cei ce iubesc minciuna în tine, și te îndemn și pe tine să iubești să umbli în lumină, țara Mea de azi. Acum două mii de ani le spuneam la toți cei care Mă auzeau: *«Cât timp aveți lumina, umblați în lumină, că vine noaptea, când nimeni nu poate să lucreze»*. O, tot așa spun și acum. Îți spun și ție, neam român: umblă, tată, în lumină! O, nu umbla cu întunericul! Ai pe Domnul lumină ție în mijlocul tău; umblă în lumină, popor român. Iată, te vestesc pe tine să nu te bucuri cu mâncări și cu băuturi și cu petreceri lumești pentru biruința în care Eu acum iarăși te-am îmbrăcat, ci să te umilești cu pace sfântă și să te pocăiești cu lacrimi de iubire înaintea Domnului Dumnezeului tău, Care S-a sculat cu putere pentru tine și a biruit după voia Sa în mijlocul tău. Îl îndemn pe cel ce a fost iarăși ridicat la locul său cel de veghe pentru tine, îl îndemn la iubire sfântă și la duh de pace și de iertare pentru cei ce l-au lovit și l-au defăimat ca niște răufăcători. Îl îndemn să lucreze ca Mine, blând și smerit cu inima, dar îmbrăcat în duhul dreptății, căci scris este: *«Pe pământul celor sfinți va locui dreptatea»*, amin, și îl îndemn la sfântă și curată lucrare pentru tine, țara Mea de azi, căci slava Mea din tine este cuvântul Meu, care rostește și se împlinește el, spre biruința ta și a Mea, căci fi-va să biruiesc tot pământul și să-l cuprind apoi în slava aceasta a Mea din mijlocul tău, iar venirea Mea este sigură precum zorii dimineții, și voi fi împlinitor. Amin.

Sunt cuvânt deasupra ta, țară română, țara Mea de azi. Îmi las fiii cuvântului Meu din mijlocul tău lucrători cu Mine peste tine, îi las acum spre pace și spre odihnă, iar la scursul zilei intru iarăși pe porți în carte și-ți voi da ție tot cuvântul de azi și te voi povățui cu el, scumpă țara Mea. Vrei, nu vrei, știi sau nu, crezi sau nu crezi, Eu sunt cu slava cuvântului Meu pe vatra ta, și dacă sunt, Mă fac cuvânt și îl pun pe masă ca să te hrănesc și ca să-ți dau viață din cer, țara Mea. Cei ce nu cred

că Eu sunt acest cuvânt, care se face cărare a Mea spre om, aceia au și fost judecați de acest cuvânt. Cuvântul acesta sunt Eu, Domnul Iisus Hristos, căci numele Meu acum, la sfârșit de timp, este Cuvântul lui Dumnezeu, precum este scris în Scripturi. Tatăl este în Mine când grăiesc. Nu grăiesc de la Mine Însumi acest cuvânt, căci sunt Fiul Tatălui Savaot și al mamei Fecioare, și sunt Fiul ascultător. Amin.

Am glasul cald prin cuvânt, și așa îți sunt Eu ție Dumnezeu, neam român. Țara ta e țara Mea de azi, iar tu ești neamul cel de pe ea. Țara ta este țarina cea cu comoară în ea, și Eu sunt cuvânt în mijlocul tău și Îmi descopăr slava Mea și îți arăt ție calea. Eu sunt calea. Eu sunt Păstorul Cel cu crucea. Învață-te cu calea Mea, țara Mea de azi, ca să-ți fiu ție izbăvitor. Amin. Învață-te cu Mine, învață-te să crezi și să ascuți, învață calea cuvântului Meu spre tine, învață-te de acum, și îmbracă-te de acum cu podoabele cele de Mine lucrate la nașterea ta și a Mea, când Tatăl Mi te-a dat pentru ca să fii a Mea la sfârșit de timp, precum la început Mi-ai fost, căci tu ai fost la facerea lumii primul petec de pământ ieșit din ape, pe care Eu am stat întâi. Fii credincioasă și nu necredincioasă. O, nu te lua după omul cel cu limbă de lemn în mijlocul tău. Învață-te să cunoști și să știi pe cel ce-ți face ție bine, țara Mea de azi. Cuvântul Meu din tine te ține de mână și te învață, dar fii fiică a credinței sfinte, și vei fi, căci Eu în tine binevoiesc și în tine Mă slăvesc cu slava cuvântului Meu. Amin.

Voi, copiii din porți, stați porți ale Mele între pământ și cer, stați atenți la glasul Meu, stați, tată, stați. Stați străjeri în calea cuvântului Meu din ziua aceasta, căci la scursul ei intru iarăși în carte, și voi grăi neamului român cartea cea din ziua aceasta. Pace vouă! Odihniți-vă în pacea Mea și dați slavă Celui ce stăpânește veacurile și neamurile sub cuvântul Său, fiilor, și ne vom întoarce în carte și vom face hrană și vom pune masă și vom împărți, și voi mângâia în cuvântul Meu pe cei ce mângâie, și voi învăța prin el pe cei ce rănesc, fiilor. Amin, amin, amin.

*

Intru iarăși în cartea Mea, pe care cu lucrarea Duhului Sfânt o scriu în mijlocul neamului român. Eu sunt Păstorul Cel cu crucea. Eu Însumi păstoresc, Eu Însumi port grijă de oi, căci așa am vestit prin prooroci, și așa împlinesc acum, la sfârșit de timp, când nimeni, nimeni ca și Mine nu mai are grijă de oile Mele, de turma care nu mai știe ce este cărarea ei spre Dumnezeu și cărarea lui Dumnezeu spre ea. Eu Însumi vin, Eu Însumi grăiesc și păstoresc. Amin.

Intru pe porți la tine, neam român. Eu sunt Cel ce sunt. Când l-am ridicat pe Moise pentru ca să meargă să-l dezrobească pe Israel, care era în robia Egiptului, M-a întrebat Moise: *«Cine, Doamne, să le spun lor că ești Tu, Cel ce acum mă trimiți la ei?»*, iar Eu i-am spus lui să le spună lor că *«Eu sunt Cel ce sunt»*.

O, neam român, vrei nu vrei, știi sau nu, crezi sau nu crezi, poți sau nu poți să cunoști glasul Meu, care grăiește acum cu tine, Eu sunt Cel ce sunt, și sunt cu slava cuvântului Meu pe vatra ta. Cei ce nu cred că Eu sunt acest cuvânt, aceia au și fost judecați de cuvântul acesta, căci acest cuvânt sunt Eu, Domnul Iisus Hristos, Păstorul Cel cu crucea, Păstorul Care păstorește blând și smerit cu inima și cu glasul Său. Cuvântul lui Dumnezeu este numele Meu acum, la sfârșit de timp. Sunt blând și smerit în cuvânt, și așa îți sunt Eu ție Dumnezeu, neam român. O, dacă ești credincios, apleacă-te să crezi, și apoi să

împlinești cuvântul Meu, care te păstorește cu dor, căci țarina ta este patria cerească pe pământ, este țara Mea cea de la sfârșit de timp, și în care Eu vin, precum Israel a fost țara venirii Mele acum două mii de ani. De cincizeci de ani Mă fac cuvânt pe vatra ta, și mult cuvânt am grăit prin cartea Mea din vremea aceasta și mult am așteptat sub obroc, căci tainic am grăit cu un popor cules din mijlocul tău ca să-Mi așez în timp prin cuvânt lucrarea Mea de facere nouă, venirea Mea după om, precum este scris în Scripturi să vin iarăși pe pământ și să grăiesc, și să audă cei din morminte glasul Fiului lui Dumnezeu, și apoi să audă cei vii, cei credincioși și cei necredincioși de pe pământ. Amin.

O, neam român, am văzut viscolul care se ridicase acum din mijlocul tău ca să te doboare iar, și M-am sculat să-i spun viscolului să tacă. Ți-am trimis de la ieslea lui glasul Meu și ți-am spus să te scoli și să nu dormi în vreme grea, și i-am spus viscolului să tacă. Ți-am spus că Eu, Domnul, voi alege pentru tine și pentru soarta ta și că te voi scoate de sub suspin și că te voi umbri cu tot cerul Meu, și apoi voi așeza peste tine țara vieții veșnice, și voi lucra după credința celor credincioși cuvântului Meu rostit pentru soarta Mea și a ta pe vatra ta, iar tu Mă vei binecuvânta și vei sta sub mântuirea Mea și vei uita durerea Mea și a ta, și neamurile pământului vor veni să ia din lumina ta, iar Eu, Domnul, le voi da lor, amin, și iată, le dau, căci ele aud șoapta Mea de peste tine când ție ți-o dau ca să te izbăvesc prin ea de sub greu, o, țara Mea de azi. O, iată povăța pe care azi ți-o dau: umblă în lumină, țara Mea, nu umbla cu întuneric! Umblă în lumină, popor român! Amin.

Vă amintesc vouă, celor ce ați lucrat acum la întuneric rană pe fruntea neamului român, vă amintesc glasul mamei Mele Fecioara, când după praznicul învierii Mele ea v-a spus așa: *«Nu puteți fără Dumnezeu, căci după inima voastră și după duhul dușmăniei din ea lucrați voi viscolire peste neamul român, și apoi vă veți porni unii spre alții voi între voi, căci ura și semeția nu vă vor îndrepta spre limanul pe care-l visați»*. Ați fost îndemnați prin glas ceresc să vă deschideți inima și nu mintea, și să ascultați de Dumnezeu, căci voi sunteți români, iar numele de român este noul nume al neamului cel nou al lui Dumnezeu acum când Eu Mi-am ales din nou o țară, când Eu iată cum vin pe pământ cuvânt, și se aude de la margini la margini cuvântul Meu cel sfânt. O, dați-Mi loc în voi ca să vă învăț dregătoria cârmuirii dacă vreți să stați printre cârmuitori. Veniți spre pace și nu mai mânuiți arme dușmane cu inima și cu gura voastră, ca nu cumva să se întoarcă vouă răutatea pe care o lucrați, căci scris este: *«Cel ce lucrează fără de dreptate, are plată după fapte»*. O, aplecați-vă frunțile cu umilință și dați-I Domnului loc, că voi sunteți oameni, și Dumnezeu e Dumnezeu, și El este cuvânt pe vatra voastră și vă așteaptă să vă faceți poporul Său cel nou și frați să fiți întru iubirea Lui cea de sus, și așa să învățați să vă faceți bine unul altuia, așa, și nu cum voi ați pornit să lucrați și la întuneric să stați cu lucrarea voastră, care, iată, a ieșit la lumină și v-a vădit răutatea și v-a pătat fețele și v-a rușinat, căci așa pățesc cei răzvrățiți. O, așa au pățit și în vremea trupului Meu Caiafa și Pilat și Irod și toți cei ce au ascuns între ei lucrarea răstignirii Mele și tănuirea învierii Mele apoi, dar Eu am înviat cu adevărat, iar ei s-au rușinat, și rușinați au rămas pe pământ și în cer, și Mi-e milă și azi de ei, căci sunt Cel milos și blând. O, ați ascuțit pe ascuns armele voastre și ați instigat neamul român, iar limba voastră a fost defăimătoare asupra celui ce l-ați îngenuncheat voi, alungându-l de pe locul lui. Dar Eu M-am ridicat cu milă mare pentru neamul român și am liniștit viscolirea voastră de peste

el, lucrată de voi la întuneric, și am scos la țarm, am scos din valuri țara română, am scos-o iarăși, dar apa e încă turbure, căci voi nu vreți să fiți fii cuminți. O, ce veți face, oare? O, ce vreți să vă faceți vouă? Vreți să vă faceți vouă bine, sau vreți să vă faceți rău? O, fiți cuminți, fiți cuminți, fiți români cuminți, căci Eu, Domnul, sunt cuvânt de Duh Sfânt, cuvânt de pace și de mântuire pe vatra voastră și aștept neamul român să fie poporul Meu cel nou și iubire să fie între frate și frate, prin iubirea Mea cea de sus între ei. Amin. Iată, taină vă spun vouă: nimeni și nimic fără Dumnezeu nu poate peste țara română, căci Eu sunt în ea cu planul de mântuire a neamului omenesc cel de la Adam și până azi și până mâine. Amin. Eu sunt Cel ce o ridic pe ea și Cel ce o pedepsește pe ea pentru greșeala ei dacă ea greșește, dar Eu, și nu omul. Nimic nu poate peste ea decât după voia Mea, și iată, v-am lăsat să vă ridicați împotriva ei ca să vi se descopere vrăjmășia din inimi și semeția prin care v-ați suit voi sus spre cârmuire peste acest neam, dar acum a venit peste voi cuvânt din cer și v-a spus: *«Nu puteți fără Dumnezeu, nu puteți numai și numai voi, căci voi nu lucrați după Dumnezeu, ci după voi și după duhul dușmăniei și al lăcomiei de slavă și de deșertăciune, și apoi vă veți porni unii împotriva altora, căci lucrarea semeției are plată rea și grea»*. O, lăsați pacea și dreptatea să stea și să domnească pe pământul român, și iubiți și voi dreptatea a toate, căci ea este odihnă pentru inimi. Este scris în Scripturi: *«Iubiți dreptatea, voi, cei ce voiți să cârmuiți și să judecați pe pământ!»*, și dacă nu veți lucra așa, o, vă vor ajunge din urmă păreri de rău, și va fi târziu atunci. Dar Eu, Domnul, vă povățuiesc să fiți ca Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima și sunt Fiu ascultător Tatălui Meu Savaot și mamei Mele Fecioara. Amin. Tatăl Meu și mama Mea au grijă sfântă de pământul român și de neamul de pe el, căci Eu sunt cu cuvântul venirii Mele pe pământ în mijlocul pământului român. Luați pildă de la Tatăl Meu Savaot și de la mama Mea Fecioara. Aveți și voi grijă sfântă de acest pământ și de acest neam, și cu mare sfială purtați-vă pașii pentru ceea ce voiți voi să lucrați peste acest neam, ales de Dumnezeu dintre neamurile de pe pământ neam al Său acum, că iată, planurile voastre sunt departe de planurile Mele, și voi nu știți aceasta, dar vin spre voi și vă spun ca să știți, că dacă n-ați ști n-ați avea păcat când păcătuiți din voi peste acest neam. Vin cuvânt spre voi ca să vă îndemn la liniște curată și sfântă, căci adevăratul om este cel ce este unul înăuntrul și în afara lui, iar cel ce nu umblă așa, acela este în întuneric și așa lucrează. Eu am lăsat cuvânt sfânt în Scripturi despre viața Mea în om și am spus așa: *«Cel ce urăște pe fratele său, este în întuneric»*, iar ucenicii Mei cei de acum două mii de ani au spus și ei între ei: *«Noi știm că am trecut de la moarte la viață pentru că iubim pe frați»*.

O, cum veți mai putea voi face bine acestui neam când voi urâți și dușmăniți și trădați pe cel de lângă voi, care v-a făcut bine? O, ce veți face cu păcatul trădării, păcat făcut de voi? Pocăi-vă-veți, oare, de acest păcat? Și dacă veți rămâne în acest păcat, ce față veți mai avea înaintea acestui neam? Eu, Domnul, vă îndemn, ca un Păstor adevărat ce sunt, și dau să vă deschid inima spre pocăință și spre duh de umilință. Dacă nu veți face pace adevărată și ascultare de cel ce stă de partea dreptății și a luminii peste toate, dacă nu veți iubi și nu veți împlini sfatul cel bun, veți rămâne voi în voi, iar voi veți lucra fără dreptate și fără iubire peste acest neam, și Eu vă voi lăsa așa, și voi vă veți agonisi după cum ați lucrat, dar Eu voi avea pe mai departe lucrare de izbăvire pentru neamul român, și tainic voi lucra, și voi lucra prin cei ce lucrează credință și

credincioșia ei, dreptate și pacea ei peste acest neam, căci neamul român nu este neamul celor ce se fălesc cu el pentru slava lor, ci este neamul lui Dumnezeu, neamul cel de la sfârșit neam al Domnului, Care vine pe pământ cuvânt în mijlocul neamului român. Eu Însumi port grijă de acest neam când nimeni, nimeni ca și Mine nu mai are grijă de el. Eu Însumi îi grăiesc și îl păstoresc pe el și îi dau lui din slava Mea, iar slava Mea din el este cuvântul Meu de peste el. Amin. Nu vă întreb pe voi, nu vă cer vouă voie dacă pot să fac Eu aceasta pe vatra neamului român. Vreți sau nu vreți, știți sau nu, credeți sau nu credeți, Eu sunt cu slava cuvântului Meu aici, pe pământul român, și dacă sunt, grăiesc și păstoresc, grăiesc și împlinesc. Amin.

Cei ce nu cred că Eu sunt acest cuvânt, aceia au și fost judecați de cuvântul acesta, căci adevărat este cuvântul acesta, și de cincizeci de ani am casă cu el pe vatra aceasta, căci scris este: *«Al Domnului este pământul și tot ce e pe el»*. Amin.

Acum îl întăresc la veghe dreaptă și sfântă peste acest neam pe cel ce a fost clătinat de la locul cel de veghe al neamului român, căci viscolirea cea de la mijloc a bătut pentru ca să lovească în locul cel de strajă al acestui neam. Am trezit neamul român, am rostit cuvântul Meu și am făcut trezire lui, și am așezat iarăși la locul lui străjerul. Îl îndemn pe el la iertare și la milă și la iubire ca a Mea pentru cei ce l-au izgonit pe el de la locul lui, și îi spun lui cuvântul Scripturii Duhului Sfânt, care spune așa: *«A Mea este răzbunarea. Eu voi răsplăti, zice Domnul»*. Amin. O, Eu M-am purtat cu iertarea pentru cei ce M-au răstignit, și apoi Eu am înviat, și ei n-au avut putere peste Mine așa cum au crezut ei că vor avea. Îi dau lui de pildă pe regele acestui neam, care a fost alungat de la locul lui de strajă, dar Eu l-am ocrotit apoi pe el cu mare putere și cu strajă de îngeri în toată vremea lângă el, de atunci și până azi, iar el i-a iertat pe toți cei ce l-au lovit pe el pentru ca să-i ia lui slava pe care Eu o pusesem peste el pentru slava acestui neam și nu pentru el. Ca și cei ce l-au lovit pe el atunci, alungându-l străin, așa au dat să facă acum și cei ce au lovit locul de strajă al acestui neam și pe cel de strajă peste neamul român. Dar azi neamul român este stăpân din partea Mea pe vatra lui, și Eu îl păstoresc pe el și cuvintez și împlinesc, și voi împlini peste el voia Mea, dar Eu, și nu omul, iar omul se va supune și va face voia lui Dumnezeu. Amin.

Întăresc acum locul de strajă al neamului român și am grijă Eu, Domnul, căci omul dă să strice legea și s-o calce și să facă el alta, și nu este drept să se lucreze așa, și nu este frumos să vadă neamurile pământului lucrare urâtă și fără de dreptate în ea peste neamul român, în mijlocul căruia Eu, Domnul, Mi-am făcut așternut și vin cuvânt pe vatra lui pentru tot omul de pe pământ.

Îl îndemn pe cel de la locul de strajă să stea drept și curat, să stea blând și smerit cu inima, precum Eu sunt, și să stea hotărât pentru lumina a toate câte sunt de lucrat, căci Eu lumina am venit acum pe pământ, și lucrez ca și la început, cu cuvântul, după cum este scris: *«La început a fost cuvântul, și cuvântul era la Dumnezeu, și Dumnezeu era Cuvântul, și toate prin El s-au făcut din câte s-au făcut, și întru El era viață, și viața este lumina oamenilor, și lumina luminează în întuneric, și întunericul nu o cuprinde pe ea»*. Amin.

O, țara Mea de azi, Eu, Domnul Dumnezeu tău, lucrez la mântuirea ta și blând lucrez. Ascultă glasul Meu de peste tine și stai înaintea Mea, căci Eu te păstoresc și te învăț credința în venirea Mea. Eu sunt în tine cuvânt de Duh Sfânt. Fii credincioasă și nu necredincioasă. Iată, Eu te izbăvesc mereu de sub ispită și te voiesc frumoasă, țara Mea. Am făcut din tine

cetatea cuvântului Meu la sfârșit de timp, și merge cuvântul Meu de la margini la margini, și dacă merge, te vestește a Mea. O, învață din ispite, învață să veghezi pentru tine ca să nu îți se spargă casa, țara Mea. O, veghează mereu, veghează-ți casa și nu dormi, căci iată, ești încă pândită, ești încă lovită, și de la mijloc ești ispitită, și pe fruntea ta se văd rane vechi și noi, țara Mea de azi. Dar Eu îți șterg fruntea, cu marama Mea și-o șterg, și se fac slavă ție ranele de pe fruntea ta, și curând, curând, pe fruntea ta va străluci coroana ta și te va arăta a Mea, țara Mea, și Mă vor vedea cu tine neamurile pământului și vor învăța ele lucrarea tainei Mele, scrisă pe fruntea ta, căci pe fruntea ta, țara Mea, stă scris cuvântul cel sfânt: *„Nimic fără Dumnezeu”*. Amin, amin, amin.

Și voi veni pe vatra ta iarăși, cu praznic de Rusalii voi veni și iarăși te voi păstori și iarăși te voi mângâia, țara Mea, și voi mângâia cu cuvântul Meu pe cei ce mângâie, și voi povățui prin el pe cei ce rănesc, o, țara Mea, cea de azi a Mea. Amin.

7/20 mai 2007

Praznicul Pogorării Duhului Sfânt

Domnul răvășește iubirea cea dintâi a poporului Său cel de demult. Cei adormiți sunt chemați să vadă slava poporului Noului Ierusalim.

Cu mare slavă de Duh Sfânt te cuprind la sânul Meu părintesc, popor venit la izvor. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, în numele acesta și-am făcut chemarea ca să te aduni, iar Eu să Mă dau ție cuvânt de Duh Sfânt, și mângâiere și putere să-ți dau, căci ca să-L iubească omul pe Dumnezeu, îi trebuie putere ca să creadă, și apoi îi trebuie dor sfânt. Amin.

Când M-am înălțat de lângă ucenici la Tatăl, le-am spus lor: *«Rămâneți în dragostea Mea, și alt Mângâietor vă voi trimite Eu ca să rămână cu voi, și Care din al Meu va lua și vă va aduce vouă și vă va mângâia pe voi»*.

Eu, Domnul Dumnezeuul tău, îți înseninez inima și fruntea și te înfășor în taina dorului, căci dorul este cel ce hrănește dragostea, poporul Meu. Cel plin de dor este cel ce-și hrănește cu el dragostea, și de aceea am spus Eu celor ce Mă iubeau: *«Rămâneți în dragostea Mea»*. Celui cuprins de dor îi este frică să nu-l piardă pe cel dorit de el, și se hrănește cu dorul de el, de cel dorit, iar dorul îi dă putere, îi dă dragoste, poporul Meu, și îi dă lepădare de sine, și merge după Mine cel ce Mă iubește, și se face cetate a Mea, pe stâncă întărită zidită, și valurile nu o strivesc pe ea. Amin.

O, te-am adunat, poporul Meu de demult al Meu. Mi-a fost dor. O, Mi-e tare, tare dor de dragostea ta de demult, și te-am chemat să-ți amintesc de ea și să îți-o răvășesc ca să te umpli de dor, iar taina dorului să întărească în tine împărăția Mea și minunile ei și să te umple de adierea Duhului Sfânt, poporul Meu, căci vin să te mângâi cu Duhul Sfânt Mângâietorul. O, taina de nou Ierusalim peste ființa ta, voiesc să-ți amintesc de taina aceasta cu care Eu te-am mângâiat mult de tot când îți vorbeam pe cale și când Eu și-o făgăduiam că ea va veni și că se va împlini pe pământ. Te învățam să fii copil frumos, să fii sfânt te învățam, și să rămâi în dragostea Mea te învățam, poporul Meu. Ca și pe ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, așa te-am învățat. Te-am hrănit cu dragostea Mea ca să rămâi în ea, și am fost mereu rănit de dor, rănit după tine, poporul Meu. O, dar tu, luând mângâierea Mea de tată, îți pierdeai iubirea cea pentru Mine, și lucrul tău pentru împărăția

Mea înăuntrul tău rămânea fără rod, iar Eu te mângâiam ca să nu te pierd, ca să nu slăbești pe cale, poporul Meu, ca să nu Mă părăsești, tată. O, iată, te adun din nou la sân și îți răvășesc amintirile tale cu Mine pe cale și îți arăt rana Mea cea de la nedragostea ta și voiesc să te învăț scularea, căci iubirea ta trebuie vindecată, o, poporul Meu de demult al Meu, că mergeam, tată, cu tine pe cale și Mă uitam în tine după rod, mereu Mă uitam, o, și Mă uitam după mlădițe, Mă uitam după iubire ca să iau din ea și s-o pun la lucru sfânt, la rodire care rămâne și care înmulțindu-se se înmulțește, și apoi aduce rodul ei cel scump, răscumpărarea vieții omului, învierea lui cea pentru vecii, poporul Meu.

O, scumpul Meu popor, îți spun, tată, azi, o rană de-a Mea. Acum șapte mii de ani, după ce omului întâi zidit i-am spus greșeala, el s-a supărat pe Mine și nu M-a mai iubit, și am rămas de atunci cu rană grea, și de atunci l-am tot așteptat pe om să se întoarcă la Mine și să-Mi vindece rana, și Eu să i-o vindec pe-a lui și să-l așez pe el în iubirea din care a căzut și să-i dau lui minte și inimă din cer, iubire din cer să-i dau, căci iubirea cea care vine de la trup, iubirea cea zămislită de om cu inima din el, nu este iubirea cea din Dumnezeu, ci este iubirea care l-a despărțit pe om de Mine, și este rana Mea cea grea iubirea omului. O, sufăr cu suspin și Mă doare rana cea de la început și cea de la sfârșit, căci omul M-a lăsat fără casă, poporul Meu, iar azi îți spun ție rana Mea, rană nevindecată, tată. Acum două mii de ani am spus suspinând, am spus că vulpile au vizuine, că păsările au cuiburi și câinii au ungherul lor, dar Eu n-am casă și n-am unde să-Mi plec capul și să Mă odihnesc, și sunt Cel scump, sunt Cel dulce, sunt Cel blând, și voiesc să locuiesc în om cu toată podoaba ființei Mele și să fac din om palat ceresc și să petrec în el cu sfinții și cu îngerii și să-l fac pe om să trăiască pe pământ viața veacului ce va să fie și să-l știu al Meu pe om, dar dacă omul nu poate așa pe pământ, el vede numai după trecerea lui truda Mea în urma lui, așteptarea Mea după el, și își ia apoi sarcina cu suspin și și-o duce apoi cu el, și și-o duce cu greu, și numai așa și numai atunci Îmi vede și Îmi crede el Mie rana Mea cea de la el, neputința pe care Eu am purtat-o de la el, nedându-se el Mie casă pe pământ, și iată, Dumnezeu nu are unde să-Și plece capul pe pământ așa cum are omul, și zadarnic dă omul să Mă înșele și să-Mi tot facă el case în care să stau, o, în zadar, căci Eu nu pot cum poate omul care Mă înșeală ca să stau tot fără el în casa pe care Mi-o face el să stau, și iată, nu am unde să-Mi plec capul pe pământ și să simt odihnă și alifie pentru rana Mea cea de la depărtarea de Mine a omului, căci pe Mine nu Mă mângâie temple făcute de mâini, ci omul în care pot să locuiesc Eu cu iubirea Mea, rămânând el în ea și dându-se el locaș al Duhului Sfânt și făcându-se împărțitor de slavă netrecătoare și nepieritoare prin lucrarea ei.

O, scumpul Meu popor, nu te grăbi să pleci întru ale tale, ci stai acum să petrec cu tine dacă ai venit la chemarea Mea. O, cum să fac, tată, cum să fac cu tine ca să-ți dau dor, care să-ți hrănească și să-ți trezească dragostea ta, o, cum să fac, oare? Îmi amintesc cât de greu te supărai pe Mine când îți descopeream păcatul tău ascuns. Dacă ți-l descopeream prin om, te supărai pe el și nu mai puteai să-l iubești pe acela, și apoi te răzvrăteai. Dacă ți-l descopeream Eu, te supărai pe Mine și te răceai de Mine și te ascundeai, ba Mă și părăseai, tată, și iată, așa M-ai părăsit și așa nu M-ai primit de la Tatăl venit în calea ta ca să-ți arăt calea, ca să-ți arăt greșeala, tată, ca să te vindec de ea și ca să fii curat de ea, căci cel ce este curat și smerit, nu cade, fiule. O, Eu îți spuneam greșeala pentru ca să

te cruț de căderea cea de la ea; Eu așa te iubeam, Eu așa îți arătam calea, Eu așa voiam să te scap de greșeala de mâine și nu voiam să te pierzi prin ea, căci greșalele îl pierd pe om, și nu pot fi ele cale a omului spre Mine sau cale a Mea spre om dacă el nu are în el darul umilinței, lumina care să-i lumineze lui calea.

O, poporul Meu de demult, am luat din mijlocul tău mlădițe, și am făcut aceasta pentru că te-am iubit, și le-am pus pe ele de mijlocire pentru tine înaintea Mea, și iată, ies în calea ta și te strig la izvor, căci izvorul cuvântului Meu nu stă, ci izvorăște, și este fără de sfârșit, precum Eu sunt. Poporul Meu, am ridicat din mijlocul tău fii cu iubire în ei pentru Mine și pentru tine și am dat să te povățuiesc pe mai departe după ce Mi-am luat la cer trâmbița Mea cea plină de suspinul Meu înaintea ta. Am dat să nu te las să mori, am dat să suflu peste tine și să te păzesc de diavolul, care stătea înfometat ca să te smulgă de la pieptul Meu, și am dat să te izbăvesc de lume, poporul Meu, dar puntea Mea către tine Mi-a fost frântă de la mijloc, și tu apoi n-ai mai mâncat, și tu apoi n-ai mai știut, și tu apoi n-ai mai putut pe cale cu Mine, ci ai putut cu tine și M-ai părăsit. Au trecut apoi peste Mine zece ani de suspin, și apoi mlădițele au odrăslit, și Eu M-am așezat pe pământ cu vremea celei de a treia iubiri, căci te-am iubit la începutul Meu cu tine și te-am așteptat să fii al Meu, și te-am iubit la mijlocul vremii apoi, și am luat atunci din mijlocul tău punte spre Mine pentru tine, dar puntea, tată, Mi-a fost frântă; și iată, te-am iubit la sfârșit, și te iubesc cu vreme nouă, cu vremea celei de a treia iubiri, poporul Meu de demult al Meu, căci Mi-am ridicat din tine popor mireasă, popor de nou Ierusalim, așa cum Eu îți spuneam ție pe cale când îți vesteam cele ce au să fie după lucrarea aceasta de râu de cuvânt. O, te-am iubit, poporul Meu, te-am iubit și te-am așteptat, tată. Am așteptat cu răbdare, am așteptat înlăcrimat în fiii cei mijlocitori la Mine pentru soarta ta cea de la Mine pe pământ, am așteptat până acum, și iată, încă aștept, și iubirea Mea pentru tine s-a făcut carte deschisă înaintea ta, și te strig prin ea, te strig cu dor și cu rană, poporul Meu de demult al Meu. O, cel ce greșește și nu se pocăiește apoi de greșale, pe acela îl prinde din urmă plata cea pentru greșale, și iată, ți-au crescut copiii și te-au luat din brațul Meu, și M-ai lăsat să plâng și să Mă uit înlăcrimat pe urma ta cum împlinești tu Scriptura cea care spune despre venirea Mea, când în vremea ei oamenii mănâncă și beau, se însoară și se mărită, și chiar de la tine am pățit Eu această durere, poporul Meu hrănit cu Duhul Sfânt atâta vreme, tată, căci de la lume nu Mă doare ca și de la tine. O, cum să fac să Mă primești să te îndemn la pocăință, cum să fac, poporul Meu? O, cum să fac, tată, cu tine, ca să te am din nou al Meu și să faci tu voia Mea de acum, și nu tot voia ta, și să nu mai plâng Eu de la tine, măi poporul Meu? O, vino, tată, să te învăț scularea! Să știi că de aceea te chem cu glas atâta de duios. Să știi, poporul Meu, că vreau să fii al Meu și vreau să-ți înnoiesc dragostea și vreau să te învăț lucrarea dorului și să te vindec de depărtarea ta de Mine, și să te vindec de toate suferințele tale, și care te-au cuprins și te cuprind fiindcă M-ai părăsit. Dar, oare, tu n-ai știut că o iubire părăsită se răzbună? N-ai știut, tată? Tu n-ai știut că Eu te-am născut al Meu prin cuvânt nou și că apoi te-am iubit? O, cum de ai uitat că te-am iubit? După ce atâta timp te-am învățat atâta de cerește, cum de ai uitat că te-am iubit? Cum de nu te-ai temut că iubirea Mea îți va cere socoteală dacă o vei părăsi? O, cum, poporul Meu? O, Eu am avut iubire pentru tine, iubire mare, tată, și de aceea nu te-am părăsit, și iată, stau și te aștept, stau și acum, poporul Meu de demult al Meu,

și vin și ies în calea ta ca să te vindec, căci iubirea ta trebuie vindecată, tată. Am ridicat din mijlocul tău vindecători ție din partea Mea, dar cere-Mi să-ți dau iubire și credință și sculare, tată, și zile de înviere, poporul Meu, că iată-i pe cei ce nu mai sunt cu trupul pe pământ, căci i-am adus cu Mine la masă de Duh Sfânt, la masă de pomenire pentru ei, și stau cuminți ca să primească din mânuțele celor ce împart pentru ei, iar Eu le dau lor, poporul Meu. Amin.

O, veniți voi, cei ce ați lăsat trupul și v-ați îmbrăcat în casa cea de sus, așteptând răscumpărarea voastră! Veniți și luați cănuțe cu apă și vă ostoiți setea; cănuțe cu apă și cu flori, căci vi se face cu flori întâmpinarea! Luați colăcuț, luați colivă și vin, luați și mâncăți și beți din masa Mea cu poporul Meu pentru voi și mângâiați-vă voi, cei ce așteptați veacul ce va să vină, și a cărui cheie este în mâna celor ce sunt ai Mei, fii ai cuvântului Meu din vremea aceasta și căroră Eu le-am dat taina împărțirii cerurilor pe pământ! Veniți voi, cei ce nu mai sunteți cu trupul văzut pe pământ, veniți și priviți lucrarea Mea de nou Ierusalim, și prin care Eu, Domnul, lucrez să răscumpăr din moarte făptura! Și veniți voi, cei ce ați plecat la cer din lucrarea aceasta de cuvânt, din poporul cel hrănit azi cu glasul cuvântului Meu cel plin de Duhul Sfânt al învierii; veniți și priviți slava lucrării Mele de nou Ierusalim cu poporul Meu cel nou și mărturisiți-o pe ea! Amin. Și după ce vom petrece praznic de Duh Sfânt, Eu și cu poporul cel adunat la izvor, și cu voi în slavă de Duh Sfânt de sfinți și de îngeri, vă voi da vouă glas, și așa vom întregi lucrul cel de azi al cuvântului vieții și vom învăța poporul, și el va fi destoinic de la Dumnezeu și va primi puterea să creadă și să învieze, și apoi să împartă înviere. Amin.

O, poporul Meu de demult al Meu! Să știi, tată, că a venit vremea Scripturii cea care spune că *«toți cei din morminte vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și vor învia, unii spre viață veșnică, iar alții spre osândă veșnică, după cum a fost fapta vieții lor»*. Să știi, poporul Meu, că a venit și vremea să crezi și să te scoli pentru Mine și pentru tine, tată. O, scoală-te și fă-te harnic și curăță-te de lume și de duhul ei și fă-ți curat în căsuță și fă-ți rost de hăinuță nouă, căci la masa Mea de azi îți trebuie haină scumpă, tată, și tu știi cum te-am învățat Eu să fii acum pentru venirea Mea, și știi cât te-am învățat, căci te-am învățat mult și sfânt, te-am învățat pe tine în toată vremea trâmbețării Mele prin trâmbețarea Mea cea din mijlocul tău și prin care Eu te-am născut ca să fii al Meu, și n-ai să poți să stai înaintea Mea fără răspuns, căci Eu te-am învățat mult, poporul Meu, și acum Eu îți cer răspuns pentru învățătura Mea, și nu e de glumă pentru acest răspuns. O, scoală-te! O, scoală-te! O, scoală-te! Ascultă glasul Fiului lui Dumnezeu, ascultă-Mă, poporul Meu, și nu Mă lepăda, ci umilește-te și vezi, și scoală-te să vezi, și zorește-te să-ți faci hăinuță scumpă, fiule, și așa să stai tu înaintea Mea, și așa să Mă ai tu de Dumnezeu al tău, căci iată, nu Mă duc la cei mari și tari de pe pământ, ci vin la tine, vin, că Mi-ai fost popor, vin și bat la poarta ta ca să te vestesc să vii și tu, că iată, Eu vin. O, vino și tu, că iată, Eu vin! Vino, poporul Meu de demult al Meu, vino, tată, vino! O, vino să fii copil și să ascuți, căci de copii are grijă Tatăl, o, poporul Meu de demult al Meu. Amin. Iar spre sfârșitul zilei de Rusalii îți voi aduce Eu ție toată hrana Mea cea de azi cu tine, căci am încă să-ți grăiesc, tată, și cu sărbătoare de Duh Sfânt să te întăresc și să te povățuiesc, Eu și sfinții Mei, poporul Meu. O, așează-te acum să petreci sărbătoare de Rusalii, masă pregătită pentru cei din cer, și pentru tine cu cerul, și pentru toți cei de pe pământ care iau și mănâncă de la masa Mea de azi. Amin.

O, învață-te să fii, poporul Meu, învață calea, tată, calea pe care Eu vin la tine ca să te povățuiesc, și învaț-o bine, ca să poți să mergi pe ea spre Mine, fiule. Iar dacă nu înțelegi ceea ce Eu ți-am spus acum, deschide gurița și Mă întreabă ca să-ți spun Eu cum să știi tu și cum să înveți tu calea Mea spre tine, și pe care tu să vii spre Mine așa cum Eu pe ea vin la tine și te învăț și te chem de la tine la Mine, și de la lume la Dumnezeu, poporul Meu. O, ieși din lume, tată, ieși, poporul Meu, ieși, căci în lume e sfârșitul lumii, iar Eu te-am povățuit aceasta adesea când veneam să te pecetluiesc cu pecetea cea ocrotitoare de lume, și îți spuneam așa: *«Poporul Meu, nu te mai închina la idoli, tată. Ieși din lume, ieși, poporul Meu, ieși, tată, ieși!»*. O, iată, așa te învăț și azi, așa te rog și azi, așa îți strig și azi: ieși din lume, ieși din Sodoma, popor hrănit cu Duhul Sfânt! Lumea îți face cu mâna, dar tu uită-te la Cel ce grăiește cu tine din ceruri și fă-te vrednic de vremea Mea cu tine și dă-Mi vrednicia să-ți fiu Păstor și să-ți fiu Domn și Dumnezeu, și să-ți fiu cu mare dor Învățător ție, poporul Meu, popor născut din nou, nou-născut din cuvântul lui Dumnezeu acum pe pământ. Amin.

O, neam român, o, țara Mea de azi! Te mângâi, tată, și pe tine, te mângâi cu mângâierea Duhului Sfânt Mângâietorul, te mângâi și pe tine în zi de sărbătoare de Rusalii, căci sunt cu sărbătoare pe vatra ta în mijlocul poporului cuvântului Meu, popor luat din tine, țara Mea. Îți dau și ție pe Duhul Sfânt, numai să-L iei, tată. Îți dau putere să crezi în cuvântul Meu de azi pe vatra ta, și cu care te povățuiesc și pe tine, numai să vrei să iei povăț, țara Mea. Dar acum, stai sub binecuvântarea Duhului Sfânt Mângâietorul și învață, tată, căci Eu Îmi învăț poporul, și învățătura Mea e bună, țara Mea. Eu sunt Învățător pe vatra ta și sunt Fiul Tatălui Savaot și sunt Păstorul Cel cu crucea. O, învață să stai frumos sub cruce, și vei fi asemenea Mie, țara Mea; și învață-te să te ridici frumos și să înviezi ca și Domnul Dumnezeuul tău Iisus Hristos, și vei fi asemenea Mie și vom avea amândoi același Învățător, pe Duhul Sfânt Mângâietorul, o, țara Mea cea de azi a Mea, țara Mea de la sfârșit de timp. Amin, amin, amin.

14/27 mai 2007

Praznicul Pogorării Duhului Sfânt - ziua a doua

Nu trebuie să mănânce omul carne. Glasul celor din morminte.

Lucrarea Duhului Sfânt se slăvește cu mare taină peste om, căci omul, din pricina puținei lui statornicii, ar fi să dea prea greu răspunsul față de marea lui Dumnezeu, Care îl călăuzește pe om. Am stat cu cerul Meu de sfinți și de îngeri în văzduhul cortului alb, sub care am chemat la masa Mea poporul, pe poporul Meu cel de demult, și pe cel de azi poporul Meu. Am privit cu părintească duioșie. I-am așezat să stea și să privească și să asculte glasul sărbătorii toți cei ce au fost pomeniți după ce și-au lăsat trupul, iar Eu, Domnul, M-am făcut cuvânt de Duh Sfânt. Inimile celor adunați s-au mângâiat de la lucrarea Mea cu voi peste ei, copii lucrători, dar trebuie, tată, să avem mulți ucenici lucrători și mărturisitori, căci lucrarea mărturisirii a avut în toată vremea puterea să-i cheme pe oameni la înviere și la credință și la umilință și la viață apoi.

Iată, acum, duhul mărturisirii intră în cartea Mea cu poporul Meu și îl învață pe el darul acesta, că e mare, mare dar mărturisirea. Cu el Îmi culegeau dintre oameni apostolii Mei pe cei ce se ridicau spre dragoste de Dumnezeu și spre credință

care-l mântuiește pe om din moartea păcatelor. Iată, duhul mărturisirii se slăvește învățând cu putere de lângă Mine prin sfinți pe cei ce s-au adunat la izvor în zi de praznic de Duh Sfânt, și le voi da lor glasul celor ce mărturisesc, glasul sfinților Mei. Amin.

— **C**u tine veniți, în taină de Duh Sfânt a sărbătorii de Rusalii, mărturisim, Doamne, pe cele ce nu se văd de ochii omenești, dar se văd cu duhul credinței, și apoi cu duhul dragostei de cele cerești, o, Învățătorule milos. O, ce frumos ai învățat Tu azi poporul, ce frumos! O, ce frumos am stat și noi, ascultând și hrănindu-ne din gura Ta! Noi, sfinții Tăi, am fost și pe pământ, și suntem și acum de lângă Tine mărturisitori ai Tăi peste oameni. Viața noastră plină de Tine pe pământ mărturisea pe pământ și în cer, Doamne, căci iubirea cea pentru Tine se slăvea din noi și mărturisea lucrarea ei. O, așa să ai și azi ucenici, Doamne, iar numărul lor să se înmulțească, și Tu să Te mângâi, că mare, prea mare, prea dureroasă îți este durerea și rana de la nedragostea omului, de la necredința lui și de la atât de marea lui depărtare de Tine, Doamne. Carne pe care o tot mănâncă omul, omorând animalul sau pasărea ca să mănânce el carne, această cădere mare a omului îi întunecă lui trupul și mintea și inima și puterea de a se opri de la acest păcat. Nu se mai poate întoarce omul în Scripturile poruncilor vieții, și în care spune: «*Să nu ucizi, omule*». O, Doamne, o, Doamne, o, Doamne! o, cât de greu îți este Ție pe pământ cu omul, dar cât de milos ești Tu pentru om! N-ai putut, de două mii de ani aștepti să poți, dar n-ai putut să Te bucuri de un popor cu totul curat de duhul cărnii, Doamne. Duhul cărnii este ceea ce îl stăpânește pe om, iar omul, chiar dacă dă să Te iubească, nu Te poate iubi, Doamne, căci Tu trebuiești iubit cu toată ființa și fapta omului, și nu cu picățica, Doamne. O, cum să poată omul lucra poruncile vieții, și pe care Tu le-ai scris pe piatră cu deget de foc ca să le lași oamenilor, cum să poată oamenii să le pună peste ei când ei nu se uită și nu vor să nu uite că în capul poruncilor stă scrisă porunca iubirii de Dumnezeu din tot cugetul, din tot sufletul și din toată puterea omului, ca să le poată el împlini apoi pe toate celelalte porunci scrise sub porunca cea mare, mama poruncilor, mama care naște pe celelalte porunci în omul care împlinește porunca Ta cea dintâi peste om? O, cine poate împlini poruncile vieții fără să o împlinească pe cea întâi între ele, Doamne? Noi, sfinții Tăi mărturisitori, rostim cuvântul mărturisirii noastre pentru Tine și spunem poporului Tău cel de demult al Tău, și apoi celui ce se naște acum și de acum, ca să împlinească în el viața și poruncile ei, și spunem așa: Ascultă, Israele, poruncile Domnului, Care îți spune ție: «*Să nu ucizi, să nu fii desfrânat, să nu furi, să nu mărturisești strâmb, să nu te lăcomești spre cele ce nu sunt ale tale, căci Domnul când a scris poruncile vieții s-au stărnit tunetele și fulgerele și trâmbițele cerești, și muntele fumega tot, și Israel a văzut și s-a temut foarte, căci Se coborâse Dumnezeu pe munte în foc și se ridica fum de pe munte ca fumul din cuptor, și tot muntele s-a cutremurat sub slava aceasta*», așa precum este scris în Scripturi. Ascultă, Israele de azi și de mâine, ascultă glasul poruncilor și umple-te de râvnă mistuitoare pentru Domnul Dumnezeuul tău, căci de atunci și până în zilele acestea n-ai putut Domnul să Se bucure de un popor împlinitor de porunci, căci omul nu poate să creadă și să nu mănânce carne.

O, Israele, o, Ierusalime, nu trebuie să mănânce omul carne, căci Domnul a scris cu deget de foc poruncile vieții și i-a spus să nu mănânce carne, căci când a spus «*Să nu ucizi*», a spus să nu mănânci carne, omule. O, nu te uita, nu te uita în

Scripturile care scriu că omul a mâncat carne și că Domnul a zis ca omul. O, nu asta are omul de făcut. Omul trebuie să se uite în porunci și să le îplinească. Amin. Aceasta mărturisim noi, sfinții Domnului, sfinții cu care Domnul vine când El vine cuvânt pe pământ, însoțit de slava Lui, de îngerii și de sfinții Lui. Cel ce ucide ca să mănânce, acela face și desfrânare apoi, căci mâncatul de carne îl desparte pe om de Dumnezeu, și omul își alege trupul și gustul lui, așa cum Israel și-a ales carnea, și pentru ea nu L-a mai iubit pe Dumnezeu.

O, popor al Domnului, nu fi mic la înțelepciune. O, nu trebuie să mănânce omul carne. Omul trebuie să se întoarcă la începutul lui și să se uite la glasul Domnului când Domnul i-a spus omului ce să mănânce de pe pământ, și apoi i-a spus ce să mănânce din rai. Omul trebuie să citească în Scripturile cele de la început și să vadă în ele căderea omului prin neascultare și să învețe din aceasta și să se cutremure, și apoi să ia calea vieții, calea cea cu ascultare de Dumnezeu pe ea. Amin.

Noi, sfinții Tăi, Doamne, am grăit poporului Tău adunat la izvor și am mărturisit lui durerea Ta cea de la om și am strigat la el să Te asculte și i-am spus că omul nu trebuie să mănânce carne, ci numai ce i-ai spus Tu să mănânce. Amin. Am voit să mărturisim ca să Te mângâiem, Doamne, căci duhul mărturisirii are putere prin lucrarea lui, și iată, stau acum să mărturisească și cei pomeniți cu sufletele lor pe jertfelnicul la care ei sunt chemați spre învierea lor, Doamne, și iată, așa se întregește azi duhul mărturisirii, care de lângă Tine lucrează acum și îl învață pe poporul Tău înțelepciunea vieții, o, Doamne al sfinților și al mărturisitorilor Tăi. Amin, amin, amin.

— **D**in neamul cel mare și atât de mare cât toate veacurile de oameni de până acum, Doamne, dintre cei atât de mulți la număr pomeniți acum pe jertfelnicul Tău de foc, în care sunt puse la ars păcatele oamenilor ca să fie oamenii iertați de ele și să învieze trupurile lor apoi, noi, cei ce am fost desprinși din trupul poporului Tău care a auzit glasul Tău din vremea aceasta, mărturisim și noi că poporul Tău cel adevărat de azi este cel ce se sfințește pentru Tine cu trupul, cu sufletul și cu duhul, Doamne. Cât am fost noi pe pământ în trupul poporului Tău, n-am înfăptuit în noi duhul și trupul vieții, căci am fost fără de înțelepciune și n-am învățat din Scripturi viața. Îi spunem poporului Tău cel de ieri, și îi spunem și celui de azi popor al Tău, îi spunem noi, cei care acum mărturisim din cele ce nu se văd, și în care se văd cele făcute de oameni cât stau ei pe pământ, îi spunem lui, pe de-a dreptul îi spunem să nu mănânce carne, să nu mai mănânce carne de acum. La toți oamenii de pe pământ le spunem că omul nu trebuie să mănânce carne, că omul nu trebuie să facă desfrânare, și că trebuie să citească în Scripturi poruncile lăsate de Tine pentru om, Doamne. Îi spunem poporului Tău cel de ieri și cel de azi al Tău, îi spunem că ascultarea de Tine este salvarea lui, și apoi salvarea pământului și a oamenilor de pe el, Doamne; și îi spunem lui să se apropie tot mai mult de izvorul glasului Tău și să se hrănească și să învieze, căci moartea nu este alta decât neascultarea, care alungă de la om învierea și viața. Mărturisim neascultarea noastră, care ne-a dus la suferință pe pământ și la lacrimi de păreri de rău în cer, dar în cer avem mare mijlocitor pe trâmbița Ta, vasul din care noi ne-am adăpat pe pământ cu cuvântul Tău, pe care din neînțelepciune noi l-am călcat.

Îți mulțumim că ne-ai dat din poporul Tău milă pentru noi pe cei ce lucrează cu Tine spre mântuirea neamului omenească, Doamne. O, păstrează-i Tu pe ei sub scutul Tău cel de nebiruit și învață-i, mereu, mereu învață-i să Te asculte, căci

neamul omenesc de aici, și cel de pe pământ, are nevoie de slujitori de-ai Tăi curați și sfinți prin ascultare și prin jertfire, Doamne. Și acum le mulțumim lor că ne iubesc, și mărturisim de lângă Tine cuvântul Scripturii, cuvânt cu putere de înviere în el, și care spune așa: «Iubirea, ca moartea e de tare, și o biruiește pe ea». Amin, amin, amin.

— **S**i acum, Eu, Domnul, alinându-Mă de la duhul mărturisirii, Îmi odihnesc Duhul, Mie și celor ce Mă poartă cuvânt peste pământ, și iarăși voi coborî cuvânt, ca să întregesc lucrarea acestei zile lungi de sărbătoare de Duh Sfânt, întreită zi de serbare peste poporul Meu, și să-Mi învăț poporul și să-l ajut pe el să Mă împlinească în el. Amin. Mângâindu-l îl voi învăța pe el și chemându-l îl voi chema și îl voi apropia pe el de mântuirea lui cea de la Mine. Amin, amin, amin.

15/28 mai 2007

Praznicul Pogorârii Duhului Sfânt - ziua a treia

Cuvântul lui Dumnezeu, corabie biruitoare prin valurile vremii. Vorbirea de rău, păcat care strivește ființa omului. Domnul îndeamnă poporul la pocăință.

O Eu te îmbrățișez iarăși acum în cuvântul Meu, poporul Meu cel de demult al Meu. Vreau, tată, să te învăț ce înseamnă Dumnezeu și ce înseamnă omul. Când îți călăuzește Dumnezeu iubirea și veghea și credința și pacea ta, atunci tu ești aproape de Mine și poți ca Dumnezeu, dar când îți conduce omul puterea ta de a iubi și de a veghea și de a crede pe cele de la Dumnezeu, atunci omul își face peste tine placul său și tu ești atunci aproape cu omul și poți ca omul și poți împotriva lui Dumnezeu. Eu, Domnul Dumnezeuul tău, te-am călăuzit mereu, mereu, și-am spus mereu tot cuvântul Meu cel pentru viața ta și pentru paza ei, dar cel ce uită cuvântul lui Dumnezeu de peste el, acela îl calcă pe el și se face potrivit.

O, poporul Meu cel de demult al Meu, și-am proorocit, tată, și-am spus din timp că voi lua din mijlocul tău blidul din care mâncai de la Mine, și și-am spus că după ce voi lua acest vas dinaintea ta, tu te vei rupe în două părți și te vei face două tabere, și unii din voi se vor face oi și vor prăsi miei, iar alții din voi se vor face lupi și vor sfâșia oi. Tu însă n-ai mai ținut minte acest cuvânt și, apoi, din pizma diavolului viclan și dușman pe Mine și pe tine, acest cuvânt s-a împlinit în tine, poporul Meu. În vremea ta de somn și de neveghe tu nu te-ai mai lăsat călăuzit de Dumnezeu, iar puterea ta de a iubi și de a veghea s-a stins apoi, și tu ai împlinit cuvântul Meu cel spus ție din vreme, și ai putut ca omul și n-ai mai putut să lucrezi ca Dumnezeu, poporul Meu. Îmi luasem vasul din mijlocul tău, și numaidecât tu te-ai clătinat. Eu căutam cu tot cerul Meu de sfinți și de îngeri să nu te las pribeag de Mine, să nu te las să calci în tine voia Mea, ci, din contra, căutam să împlinesc peste tine învățătura Mea de până atunci, sfințenia și puterea ei, credința și roadele ei, duhul pocăinței și duhul proorociei, poporul Meu. O, s-a sculat atunci diavolul invidiei, și din mijlocul tău a lovit cu putere, căci s-a îmbrăcat în haină de bine ca să nu-i știi fața, iar tu atunci n-ai mai vegheat, n-ai mai stat de mână cu Mine, căci Eu întinsesem mâna peste tine ca să nu te las să slăbești pe cale, ca să nu te las să te stingi, ca să nu se stingă lampa Mea de veghe în mijlocul tău, dar tu mâna Mea n-ai cunoscut-o, și n-ai cunoscut nici mâna care s-a întins deasupra ta ca să te tragă dinaintea Mea, căci locul tău, poporul Meu, era înaintea tronului Meu, de pe care douăzeci și cinci

de ani Eu, ca un Dumnezeu adevărat, te-am povățuit, ca să fii tu poporul Meu cel de azi pe pământ.

Am lucrat apoi cum am putut și am dat, tată, să găsesc sprijin pentru Mine ca să stau în mijlocul tău și să-ți întăresc în Mine pașii și credința, căci dădea să se stingă credința ta în cuvântul Meu cu care Eu te-am călăuzit până atunci, și pe care tu ai dat să-l uiți și n-ai mai lucrat frate peste frate ca să-ți amintești cuvântul Meu și voia Mea peste tine. Am suferit neputincios în mijlocul tău apoi, căci puterea ta de a iubi și de a veghea pentru viața Mea în tine s-a stins, poporul Meu, și tu te-ai lăsat condus de duh de om și te-ai clătinat, și eu am suferit. Ridicasem, de mila ta ridicasem din mijlocul tău duh viu de veghe și de trezire și de îndemnare la viața sfântă, la înțelepciune sfântă, la credință cu putere în ea pentru Mine în tine. Tu însă n-ai voit să cunoști mila Mea, care căuta din partea Mea să te țină al Meu și să te așeze în darul sfințeniei, darul pe care Eu, Domnul, voiam să și-l dau atunci ca să-l porți și ca să te faci prin el popor neînfricat înaintea duhului rău cel dușman pe Mine și pe tine și care știa că tu ești poporul Meu și că ai mâncat de la sânul Meu. Venise vremea să te sfințesc, tată, și dădeam să însuflețesc în tine această iubire, dar cei ce în mijlocul tău nu iubeau sfințenia s-au sculat cu duh viclan, cu duh de om, luând chipul binelui cel pentru tine, și s-a făcut încurcătură de limbi în tine, poporul Meu, iar păstorii tăi și străjerii tăi cei din casa Mea n-au vegheat pentru viața ta cea de la Mine, n-au vegheat să-ți păzească credința și viața. Am plâns cu jale atunci, și M-am tras în lături și te-am lăsat să poți cum vrei tu, și apoi tu ai lucrat ca omul, și ai lucrat ca tine, și n-ai mai făcut pași înainte, ci numai înapoi, poporul Meu. Zadarnic am căutat Eu altă cale spre tine ca să te ajut cumva, ca să-ți fac cumva punte peste ape și să nu te las să te îneci, și să ne întâlnim iarăși și să te pot povățui iarăși cu taina cuvântului Meu. Trâmbița Mea Verginica și-a pregătit surioara și a pus-o înaintea ta ca să putem veni la tine, Eu și ea, și să nu te las. Tu însă n-ai mai voit să te apleci și să-L ai pe Domnul de veghe peste tine, și mai degrabă și-ai mărturisit necredința, și ai făcut această după mintea ta, căci te învățasei fără cârmă peste tine și n-ai mai voit în mijlocul tău nici prooroc, nici vedenie, nici mijlocitor. M-am tras atunci în lături, dar am lucrat cu putere de Mi-am pregătit cărare spre tine, și M-am întărit în lucrare de nou Ierusalim și am ieșit în calea ta cu carte scrisă pentru fiecare cetate și te-am chemat spre Duhul Meu ca să vii și să-ți pecetluiesc fruntea cu pecetea viului Dumnezeu, prin glasul venirii Mele și al numelui Meu cel sfânt: Cuvântul lui Dumnezeu. Tu te-ai sculat atunci și M-ai întâmpinat ca să auzi glasul strigării Mele în calea ta, dar viața ta cea trăită după trup atunci, nu te-a lăsat să poți cu Mine, nu te-a lăsat, poporul Meu, și s-au sculat atunci iarăși iscoade și și-au strâns pui și au plecat la luptă ca iarăși să doboare uneltele Mele cu care îți lucrăm sculare la sfințenie și apoi la biruință pentru Dumnezeu, poporul Meu.

O, Eu n-am stat din lucru, și Mi-am ridicat și Eu un nou popor și l-am îmbrăcat pe el în darul credinței sfinte ca să împlinesc prin credința lui toate câte Eu am proorocit în mijlocul tău prin trâmbița Mea Verginica, cer nou și pământ nou și popor nou pe el, popor de nou Ierusalim, și M-am uitat pe hartă și am găsit aproape bucățica de pământ pe care Eu am stat întâia oară când am scos din ape cerul și pământul, și Mi-am bătut pe pământ țărșu nou atunci, însemnând cu el locul izvorului Meu cel înnoit și pe care Eu Mi-am ridicat chivot, ca semn al începutului cel nou cu Dumnezeu pe pământ. Și nu după mult timp, când am scris patruzeci de ani de la coborârea Mea

cuvânt prin trâmbița Mea Verginica, Eu, Domnul, sprijinit de ucenicii Mei cei mai mici, am scos din carte, poporul Meu, și ți-am dat, tată, să citești din istoria cuvântului Meu de peste tine și ți-am arătat prin ea pe cele ce tu le-ai călcat până atunci, și, iarăși, pe cele ce tu le-ai călcat după ce Eu Mi-am luat trâmbița la cer.

Trecuseră zece ani de la clătinarea ta, zece ani de când tu te-ai lăsat luat de valul necredinței, poporul Meu. Apoi Eu Mi-am lucrat luntriță, tată, și, milos cum sunt, am ieșit în calea ta și ți-am pus pe brațe carte ca să înveți din ea și să te pocăiești și să crezi venirea Mea la tine cuvânt proorocesc și să-l împlinești, poporul Meu. Dar mare, o, mare durere a lovit iarăși în Mine atunci, căci dintre cei ce te-au clătinat atunci, s-au ridicat mai apoi și s-au sfătuit și și-au adunat iscoade și au pornit cu vijelie spre locul de salvare pe care Eu l-am lucrat pe pământ sfânt, pământ ales dintru început să fie pământ sfânt. O, cât de vopsit s-a îmbrăcat atunci duhul minciunii, poporul Meu. O, cât rău și-au lucrat cei care s-au sculat să-Mi frângă corabia prin care Eu voiam să-ți ies în cale și să te chem și să te izbăvesc, poporul Meu. S-au dus cei răzvrățiți la Anna și la Caiafa și la Pilat și la Irod și au făcut pace cu ei, și au făcut război cu Mine, precum era proorocit din vremea trâmbiței Mele în mijlocul tău, poporul Meu, și când Eu am spus așa: «*Se va face război între oamenii răi și oamenii Mei, și Eu le voi fi comandant*». Am stat atunci cu mare durere la cârmă în război. Am trimis atunci toate puterile cerești ca să-Mi ocrotesc corabia cea nouă, și s-au strivit apoi în ea toți cei ce s-au răzvrătit împotriva venirii Mele la tine, poporul Meu, căci scris este în Scripturi: «*Cel ce va lovi în această piatră, se va sfărâma, iar cel ce se va lovi în ea, se va face puzderii*», și a fost precum este scris, iar Eu, Domnul, iată, sunt biruitor prin lucrarea Mea de nou Ierusalim și stau pe tron de heruvimi și cârmuiesc peste pământ. Amin.

O, poporul Meu de demult al Meu, cum, tată, cum să fac cu tine ca să-ți limpezesc mintea și apoi să te aduc spre duhul pocăinței ca să-ți pară rău de rana Mea cea de la tine? Duhul pocăinței și duhul proorociei, aceasta vreau să-ți dăruiesc, și apoi să te izbăvesc. Cum, tată, să fac cu tine ca să te poți tu izbăvi de plata răului pe care ți l-ai lucrat de când n-ai mai vrut să-ți fiu călăuză, tată?

O, poporul Meu, prea mult, prea mult ai iubit și ai lucrat păcatul vorbirii de rău. Prea multă vorbire de rău ți-a pierdut timpul pe care trebuia să-l folosești pentru cele din cer, poporul Meu. O, prea mult, tată, acest păcat. Meteahna aceasta rea prea mult ți-a strivit inima și ființa ta și sănătatea ta, măi tată, și sănătatea Mea în mijlocul tău, poporul Meu. O, Mă uit peste tine, Mă uit peste tot pe unde ești și văd fii striviți de răutatea din ei. Aceștia și-au hrănit în ei necredința și apoi îngâmfarea, căci cei nu știu să creadă în lucrările Mele, cad în prăpastia duhului îngâmfării și cad cei necredincioși.

Mi-e milă de tine, poporul Meu, Mi-e milă, tată. Vreau, tată, să te învăț ce înseamnă Dumnezeu și ce înseamnă omul. Când îți călăuzește Dumnezeu iubirea și veghea și credința, atunci tu poți ca Dumnezeu, dar când îți conduce omul cel tru-faș puterea ta de a iubi și de a veghea și de a crede pe cele de la Dumnezeu, omul își face peste tine placul său, și atunci tu ești ca omul și poți ca omul și poți împotriva lui Dumnezeu, și poți acestea prin duhul cărnii tale, dar Eu vreau acum, poporul Meu, să te învăț ce înseamnă Dumnezeu și ce înseamnă omul. Amin.

Iată, am stat cu tine în cuvânt cu zi de Duh Sfânt, întreită zi după lungimea ei și după lucrarea Mea peste ea și peste tine, poporul Meu de demult al Meu. Grăindu-ți blând, așa te învăț

și, chemându-te duos, așa te chem, iar tu să te apropii, tată, de mântuirea ta cea de la Mine ție. Te învăț, poporul Meu, povață proaspătă. Adu-ți aminte de cartea poruncilor, tată. Îți citesc din ea Eu: «*Să nu mărturisești strâmb!*». Amin. O, să nu calci, să nu mai calci această poruncă, poporul Meu. Eram în mijlocul tău cu trâmbița Mea și strigam la tine cu jale și spuneam acest păcat al tău și spuneam zicând: «*Sioane, copiii tăi mint*». Îți aduci aminte când îți spuneam Eu ție așa, poporul Meu? Îți aduci, tată, aminte? Îți mai amintești tu câte te-am învățat Eu pe tine, câte ți-am spus să nu le faci și, iarăși, câte ți-am spus să faci, poporul Meu?

O, ți-am dat cartea vremii tale cu Mine, minunea lui Dumnezeu din mijlocul tău, poporul Meu cel de demult al Meu. Am făcut cartea cea mare, cartea Mea cu tine, cartea Mielului Cel junghiat și ți-am dat-o, tată, și am scris acum prin ea cincizeci de ani de cuvânt cu tine pe vatra neamului român. Tu ai pierit din lipsă de înțelepciune, mereu, mereu ai pierit din pricina aceasta, poporul Meu, dar Eu ți-am dat acum cartea Mea cu tine, tată. O, nu pieri, nu mai pieri, poporul Meu. E vremea să știi ce înseamnă Dumnezeu, măi tată. E vremea să vezi și să cunoști și să înțelegi și să poți ca Dumnezeu, poporul Meu. Peste câteva zile cobor iarăși la tine, tată, dar iau cu Mine trâmbița din care am trâmbițat cuvântul Meu în mijlocul tău și o pun să sune peste tine ca să-ți amintești de ea, că vine sărbătoarea tuturor sfinților, zi în care ea s-a născut pe pământ și, iarăși, zi de sărbătoare în care ea a rostit peste tine cel din urmă cuvânt al ei, cuvânt de moștenire pentru tine, și care trebuia să ia viață în tine, poporul Meu. Te voi povățui și Eu, te va povățui și ea, și-ți voi trimite această carte de povețe, tată. Voiesc să fac din tine începutul cel nou, viață sfântă, casă sfântă, iubire sfântă să lucrez peste tine, poporul Meu. Voiesc, tată, să te curăț de păcat, de păcatul vorbirii de rău și al clevetirii și al urii și al hulei, poporul Meu. O, tu n-ai știut și nu știi că ai păcat prin aceasta, dar știu Eu, și știu diavolii care ți-au scris pomelnic de păcate ca să te pomenească cu el înaintea Mea ziua și noaptea; știu diavolii care ți-au pus zăbranic pe față, tată, căci tu l-ai făcut pe diavolul zaraf peste tine, iar el te-a scris datornic pe răbojul lui, poporul Meu, dar Eu te îndemn: vino la Mine cu păcatele tale, vino, tată, vino și dă-le de pe tine, că ele stau zăbranic peste fața ta! Ți-am proorocit demult și ți-am spus despre vremea aceasta a rătăcirii tale, și ți-am spus atunci că nu va fi casă de creștin să nu aibă zăbranic la grinda sa, și iată, păcatul vorbirii de rău și al hulei, păcat făcut din necunoștință, s-a făcut pânză de doliu pe fața ta, pe casa ta, poporul Meu. Nu e creștin să nu fi vorbit de rău, să nu fi hulit încercarea Mea cea cu trudă de a nu te lăsa fără călăuză, poporul Meu.

O, vino afară! Te strig ca pe Lazăr cel din mormânt: vino afară și vino la Mine, poporul Meu! Am ridicat din mijlocul tău mlădițe miloase și le-am pus de mijlocire pentru tine înaintea Mea și sunt pline de iubire pentru tine, căci Eu am pus în ele milă și iubire, duh blând și smerit ca și Duhul Meu. Dacă tu i-ai dușmănit cândva pe aceștia, dacă tu ai mărturisit cândva strâmb împotriva lor, vino acum la Mine și la ei ca să te izbăvesc de păcat, poporul Meu. Iată, îți citesc din cartea poruncilor. Eu Însumi îți citesc, Eu, Domnul, îți amintesc: «*Să nu mărturisești strâmb*». Să nu mai mărturisești strâmb, că e păcat, tată. Mângâindu-te te învăț și chemându-te te apropii pe tine de mântuirea ta cea de la Mine, și te rog scoală-te, tată, din păcat! Amin.

Vino, poporul Meu, vino să fii iar al Meu și să uităm vremea despărțirii, căci vremea cea de război a pârjolit fără de milă calea ta spre Mine și calea Mea spre tine, și tu n-ai mai

mers pe cale, tată. O, hai la înviere, Israele! Hai, tată, hai, tată, hai, tată, hai! Sunt Domnul Dumnezeul tău și te mângâi și așa te chem. Amin. Și vei veni, căci Eu am putere să te ajut, am putere să te scol din păcat, am putere pentru izbăvirea ta, poporul Meu cel de demult al Meu. Amin, amin, amin.

16/29 mai 2007

Duminica a doua după Rusalii, a tuturor sfinților

Viața sfintei Virginia a fost jertfă mistuitoare. E greu fără călăuză pe pământ. Duhul minciunii este răsturnarea de la cârmă a Domnului. Trâmbița Domnului îndeamnă poporul la curățirea păcatelor.

Vin cu sfinții pe pământ cuvânt. Sunt Domnul. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh Mă fac cuvânt de sărbătoare, Mă fac Învățător de viață și îl hrănesc și îl adăp pe cel ce iubește să fie cu Dumnezeu pe pământ ca și în cer, căci cerul și pământul își fac întâmpinarea când Eu grăiesc de Mă aud pe pământ, și mărirea cerească este locul în care Domnul Se întâlnește cu omul și cinează cu el cină de cuvânt. Amin.

Să meargă acest cuvânt peste pământ, și să meargă peste tot pe unde Eu, Domnul, am poposit prin glas de trâmbiță și Mi-am hrănit multă vreme un popor. Amin.

E sărbătoarea pentru toți sfinții în ziua aceasta, și vin cu ei în cete-cete deasupra pământului Meu cel ales acum pentru slava cuvântului Meu pe el, și grăiesc ca să-i hrănesc cu hrană proaspătă de cuvânt pe cei ce au fost demult poporul Meu de azi, și pe cei ce-Mi sunt acum popor ascultător, popor de venire a cuvântului Meu pe pământ. Amin.

Sunt cu trâmbița Mea Verginica. Ea a luat ființă cu trupul pe pământ în ziua duminicii tuturor sfinților. Atunci, Eu, Domnul, am luat-o pe brațe și am închinat-o cu numele lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt și am arătat-o sfinților Mei și le-am spus lor că voi face din ea trâmbița cea de dinaintea venirii Mele, a șasea trâmbiță care să sune în calea Mea și să vin. Ochiul Meu a fost de atunci mereu pe urma pașilor ei, și M-am arătat în calea ei și i-am grăit minunat, și apoi ea a crescut, iar Eu am făcut din ea cale a Mea peste pământ spre om și Mi-am adunat prin glas de trâmbiță un popor și i-am spus lui tainele Mele cele pentru sfârșit de timp. I-am grăit dulce acestui popor, mereu, mereu dulce i-am grăit, și i-am dat lui darul credinței sfinte, și apoi Mi-am desfăcut tainele veșniciei ca să-l cuprind pe el în ele pe pământ, dar, ca și la început, omul L-a iubit puțin, puțin de tot pe Dumnezeu. Venea poporul și Îmi asculta cuvântul, venea și iar se ducea, și iar venea și se ducea; venea și se ducea, și Eu sufeream de la puțină lui iubire, și sufeream în trupul trâmbiței Mele, o, și așa am suferit în ea, până ce trupul ei s-a făcut scrum, căci focul Meu mistuitor ardea în ea când Eu coboram în ea cu hrană de cuvânt la popor. Ardeam în ea, și ea ardea în Mine, și unul altuia Ne eram alin, și cuvântam și-Mi învățam poporul, chemându-l pe el la viață sfântă pe pământ. Cerul cel nou și pământul cel nou, aceasta am voit, și aceasta voiesc să împlinesc peste poporul cu care Eu, Dumnezeu Cuvântul, am grăit și grăiesc. Amin.

E sărbătoare pentru toți sfinții Mei, și toate puterile cerești saltă în ziua aceasta de prăznuire. În mijlocul slavei sărbătorii stă trâmbița Mea Verginica, mângaiată de îngeri și de sfinți și de glasul Meu, care grăiește cu ea în cer și pe pământ deodată. Amin.

O, Verginica Mea! Copil supus, cum ai fost, Eu am putut să fac în tine venirea Mea cea după două mii de ani de la

înălțarea Mea la Tatăl, căci am făgăduit atunci că Mă duc și vin. O, Verginico, o, tată, cât ai suferit ca să Mă poți purta în trupul tău cuvânt de Duh Sfânt! O, numai o suferință și-a fost viața, numai o jertfă, jertfă mistuitoare, tată! Este scris în Scripturi că Dumnezeu este foc mistuitor. O, cât și-a ars trupul sub văpaia venirii Mele! O, cât ai fost de supusă sub puterea Mea cu care te aplecam să Mă porți și să Mă dai omului cuvânt de învățătură la sfârșit de timp! Hai, tată, grăiește! Hai, sună, să te audă poporul cel hrănit de Dumnezeu prin gurița ta! Hai, trâmbițează cu glas de chemare și de trezire peste poporul tău și al Meu, căci Noi suntem din cer învățători și nu de pe pământ. Binecuvântat să-ți fie cuvântul tău cel sfânt, o, scumpă trâmbiță a Mea. Amin, amin, amin.

— Fii binecuvântat de mine în ziua aceasta de sărbătoare de sfinți, o, Doamne al poporului sfânt în cer și pe pământ! Te slăvesc pe Tine, Dumnezeule bun, că ai ascuns de cei înțelepți tainele Tale cele pentru sfârșit de timp și le-ai luat pe ele și le-ai descoperit celor din urmă copii ai Tăi, celor ce știu să se facă prunci pentru slava Ta și locaș credincios pentru venirea Ta. Amin. O, dar focul cel mistuitor din mine este altul acum, Doamne Mângâietor. Mi-e dor, Doamne, de popor, de poporul care a mers cu mine pe cale ca să audă glasul Tău cel învățător peste om prin glasul meu de trâmbiță, glas de cloșcă, Doamne, glas chemător și iubitor, o, Doamne.

O, mi-e dor, Doamne, de popor. Ca și Tine mi-e dor. Tu ai făcut din mine blid cu hrană din cer în el pentru un popor chemat la masa Ta de venire, Doamne, iar el venea și se ducea. Venea poporul și Îți asculta cuvântul, venea și iarăși se ducea, și iar venea și se ducea, și Tu sufereai de la puțină lui iubire, și în trupul meu sufereai, și așa ai suferit în mine până ce m-ai luat din trup, până ce poporul cel hrănit s-a întors apoi într-ale sale și n-a mai venit apoi. O, dar acum Tu, Doamne, îl strigi pe el spre Tine iar, Învățătorule milos, dar el venind nu știe să vină și uită că Tu ești Sfântul sfinților și că Te vei arăta celor asemenea Ție, Doamne. Este scris în Scripturi: «Vor fi asemenea Lui, căci Îl vor vedea pe El». O, în toată vremea Ta cu acest popor hrănit de glasul Tău cel învățător, Te uitai mereu, mereu și iar mereu după mlădițe, ca să ai Tu rod în viță, Doamne, dar poporul cel purtat la sânul Tău de Păstor nu voia să citească și apoi să creadă în Scriptura aceea care spune că mlădița care nu rămâne în viță se usucă și apoi se aruncă în foc. Tu îi îndemnai pe ei să rămână în viță și să stea la curățat, ca roade să aducă apoi, dar ei nu înțelegeau taina viței și lucrarea ei, Doamne. O, se supărau când umblai să-i cureți și să-i păstrezi în viță, se supărau, Doamne, iar Tu mereu, mereu și iar mereu Te uitai după mlădițe, după rod în viță, după fii curați cu duhul și cu sufletul și cu trupul, o, Doamne milos. Îți trebuiau coarde din viță roditoare ca să faci vin nou și să pui masă nouă pe pământ nou, praznic de nuntă din cer pe pământ, Tu Mire, iar poporul, mireasă, dar înțelepciunea aceasta nu a cuprins-o poporul Tău cel hrănit din gura Ta, o, Doamne. Plângeam cu jale mare și mă rugam la Tine să ai grijă de popor, și Te rugam să-l păstrezi al Tău pe el, dar dacă el nu s-a păstrat, dacă el nu s-a sfințit ca să stea lângă Tine, Cel sfânt, cum ești, el venea și Îți asculta cuvântul, venea și iar se ducea, și iar venea și se ducea, venea și se ducea, și Tu sufereai de la puțină lui iubire, și în trupul meu sufereai, și Tu ești foc mistuitor, Doamne, și în el îmi mistuiam eu dorul meu cel pentru poporul Tău.

O, popor hrănit din gura Domnului! În ziua aceasta de sărbătoare de sfinți m-a așezat Domnul să fac hrană pentru tine și să-ți dau. Mai întâi Îl rog pe El să te dăruiască cu o nouă

înțelepciune, ca să citești cartea Lui cu tine și să înțelegi ceea ce n-ai voit până acum să știi și să înțelegi, dar în cartea aceea scrie deslușit despre vremea aceasta de acum, vreme în care te cheamă Domnul și pe tine, poporul meu cel de demult al meu. O, n-am putut să stau în mijlocul tău așa cum Domnul ar fi voit să stau eu înaintea ta. O, n-am putut, și în loc să pot, a fost să pot ca tine, ca să poți tu sta și auzi glasul Domnului, care îți spunea ție de vremea aceasta de slavă a Lui de nou Ierusalim pe pământ.

Te-a povățuit Domnul acum trei zile, trei zile într-o săptămână, și te-a hrănit în zi de Rusalii, poporul meu de demult al meu. Te-a hrănit Domnul cu puterea Duhului Sfânt în cuvântul Său și ți-a amintit ție vremea cea de la început a Sa cu omul, vremea când El i-a spus omului ce să mănânce de pe pământ, și apoi i-a spus ce să mănânce din rai.

O, poporul meu de demult, greu e fără călăuză, dar tu nu mai știi să simți acest greu, această viață grea a ta. O, nu ți-a fost greu să arunci din calea ta veghea cea sfântă pentru viața ta după ce eu m-am dus în Domnul ca să-ți fiu ție mijlocitoare, și de jos călăuzitoare pentru viața ta, pentru pașii tăi amenințați atunci de cădere și de duh de lume peste ființa ta. Ai voit apoi fără călăuză pentru tine. O, câte daruri ai pierdut tu atunci! O, câtă pază din cer ai pierdut atunci peste viața ta! O, câtă iubire ai aruncat atunci din calea ta, poporul meu! O, câtă înțelepciune ai pierdut, de n-ai mai știut calea, de n-ai mai iubit viața cea cu Dumnezeu, poporul meu!

Când Israel n-a mai voit să-și poarte pașii sub călăuză de la Domnul peste el, s-a sculat cu dușmănie și i-a găsit lui Moise pricină cu orice chip, învinuindu-l pentru femeia etiopiană, și apoi l-a asuprit pe Moise ca să aibă Israel voie liberă și trup care să-l biruiască pe el, căci trupul pofteste împotriva duhului, precum este scris, și l-a lepădat atunci Israel pe Moise, și apoi a pierit Israel, a pierit pic cu pic. O, așa ai pățit și tu după ce n-ai mai voit să ai de la Domnul călăuză pentru pașii tăi spre El, poporul meu. Pe Moise nu l-a mai ascultat nimeni din Israel după ce s-a răzvrătit Israel, dar l-a ascultat Iosua, și acest fiu nu părăsea cortul întâlnirii cu Domnul, nu-l părăsea cu nici un chip, și a avut mlădiță Domnul, a avut pe Iosua, și a mers Iosua înainte cu poporul cel pe cale născut și l-a dus pe el în Canaan. O, așa se petrece și azi, așa, poporul meu, căci cei născuți pe cale îmi sunt azi popor, mie și Domnului, și merg aceștia pe cale cu Domnul și stau cuprinși în taina nouului Canaan. Și te rog, în ziua mea de sărbătoare între sfinți, te rog să mă primești cu povăț și cu duh învățător peste tine, și să crezi că așa s-a petrecut și azi, poporul meu. Tu ai rămas fără călăuză în vremea zilelor tale de răzvrățire în mijlocul tău, după ce Domnul m-a luat în Sine când m-a luat de lângă tine, și apoi tu n-ai mai ascultat învățătura cea de sus prin duhul proorociei cu care Domnul îți descoperea taina venirii Lui, învățându-te să-ți păzești viața și să te păstrezi popor al Său și să te păzești de duhul lumii, popor hrănit de Dumnezeu. Îți proorocise Domnul că așa vei face și că te vei răzvrăți și că te vei rupe în două și vei face război împotriva Lui și a ta, și s-a făcut atunci în două poporul, și oi au mai rămas puține, puține de tot în popor, iar ceilalți au luat înfățișare de lupi și au sfâșiat cărarea Domnului și au făcut și aceștia ceea ce i-a făcut lui Moise Israel.

Ai rătăcit apoi fără cale, fără sfințenie, fără mers frumos, fără frică de Dumnezeu, poporul meu. Sunt douăzeci și cinci de ani de când stai fără călăuză. A voit Domnul atunci să întărească peste tine păstorii, dar tu nu l-ai primit pe cel de Domnul pus peste tine și n-ai știut să înțelegi atunci puterea

tainelor Domnului, Care a dat să-ți deslușească ție lucrarea Sa de veghe pentru viața ta. A voit Domnul să deschidă în fața ta duhul proorociei, și prin el să lucreze și să nu te lase fără de cărare din cer și de pe pământ, căci «*Vai de cetatea care n-are peste ea duh de prooroc*», precum este scris.

Să știi, poporul meu, că azi voiesc să-ți grăiesc și să te trezesc, și să te povățuiesc de acolo de unde tu ai rămas gol de învățător, gol de Dumnezeu, poporul meu. Voiesc azi să-L mângâi pe Domnul pentru toată rana Lui cea de la tine de atunci și până azi, și voiesc să-ți vindec mintea, și voiesc să-ți vindec iubirea, poporul meu de demult al meu. O, fii cuminte, fii cuminte și fii credincios, că voiesc acum să-ți fac înviere și să-ți îmbrac mintea în înțelepciunea cea de sus, și pe care voia Domnul să ți-o dea de mult. O, scoală-te și înțelege acum, poporul meu cel de demult al meu. Amin.

Dar acum, voi, cei ce v-ați adunat la izvor în sărbătoare de sfinți și în duh de slavă și de rugăciune pentru ziua aceasta, dați Domnului mărire pentru mărirea Sa cu voi, și apoi eu, trâmbița Lui cea de odinioară, îmi voi lua la sân poporul și îl voi învăța pe el în ziua aceasta. Amin, amin, amin.

— **O**, Verginico, o, trâmbiță miloasă! Vom lucra, tată, în ziua aceasta peste poporul cel de demult și îi vom întinde lui mâna ca să se scoale, tată, și apoi să poată el cu voia lui Dumnezeu, dacă va voi să poată. Amin.

Acum, un picuț de odihnă le dau celor de sub povara coborârii Mele cuvânt pe pământ, și iar îi vom lua pe ei apoi sub lucrare de cuvânt, și îi vom da poporului hrană tare, hrană cu har în ea. Duhul pocăinței și duhul proorociei, aceasta voiesc să-i dau acum poporului Meu. Har, har peste el, Verginico! Har, har peste poporul cuvântului Meu! Amin.

Har ție și pace, poporul Meu! Și te voi hrăni, tată, în ziua aceasta, cu duh dătător de viață te voi hrăni, și tu vei sta sub harul Meu, iar Eu te voi ajuta să înțelegi mai mult decât oricând lucrarea viței și lucrarea mlădiței, poporul Meu. Amin, amin, amin.

*

Eu sunt Vița cea adevărată, iar Tatăl Meu este Lucrătorul. Amin.

Cu duh dătător de viață te hrănesc, poporul Meu cel de demult al Meu. Dau să te ajut să înțelegi lucrarea viței și lucrarea mlădiței, fiule de demult. Eu, Domnul, și trâmbița Mea Verginica, te luăm la sân în ziua aceasta de sfinți și te hrănim, tată, căci Domnul Dumnezeul tău voiește să-ți vindece acum mintea și iubirea. Voiesc, poporul Meu, să-ți fac înviere și să-ți îmbrac mintea în înțelepciunea cea de sus, că de mult am voit să ți-o dau. De când Mi-am luat trâmbița la cer am voit să te îmbrac în înțelepciunea Mea, și apoi să-Mi desfac înaintea ta duhul proorociei și să nu te las fără de cărarea Mea din cer pe pământ, că e vai de cetatea care n-are peste ea duh de prooroc, precum este scris. Voiesc, tată, azi să-ți dau din Mine și să te povățuiesc de acolo de unde tu ai rămas gol de cele din Mine peste tine, gol de Dumnezeu, poporul Meu de demult al Meu, căci Eu îți strigam pe nume fiii când îi adunam, și îi hrăneam prin glas de trâmbiță, și le spuneam lor tainele Mele cele pentru sfârșit de timp, și dulce le grăiam lor. Îi îmbrăcam pe ei cu duhul credinței sfinte și-Mi desfăceam peste ei tainele veșniciei, ca să-i cuprind pe ei în ele pe pământ, dar puțini de tot au avut statornicia iubirii cerești, iar Eu, Domnul, sufeream cu suspin durut de la puțina lui iubire, și în trupul trâmbiței Mele sufeream Eu înaintea lui, și focul Meu ardea în trupul ei când coboram cuvânt de hrană la popor, și Mă uitam, tată, Mă uitam

mereu după mlădițe, ca să-Mi fac din ele coarde tari și să le lucreze Tatăl pentru rod, căci Eu sunt Vița cea adevărată, iar Tatăl Meu este Lucrătorul. Îmi udam mereu țarina poporului Meu, ca să crească el mlădiță de viță de soi, căci mlădița care nu are rod din viță, se usucă, tată, și apoi se aruncă în foc.

O, poporul Meu de demult al Meu, ce puțin ai înțeles tu lucrarea viței și lucrarea mlădiței, fiule! Te adun iarăși acum la sânul Meu și iarăși te învăț această lucrare, căci te-am purtat atâta vreme la sânul Meu de Păstor, și tu n-ai voit să citești ca să înțelegi și ca să crezi că e adevărată Scriptura care spune că mlădița care nu rămâne în viță, se usucă și apoi se aruncă în foc. O, Eu nu voiam să te supăr când dădeam să te curăț și ca să crești mlădiță sănătoasă, dar trâmbița Mea, prin care Eu te hrăneam, plângea spre Mine cu jale și Mă ruga să am grijă de tine și să te păstrez al Meu și să nu las să te fure diavolul cel viclean, lumea cea păgână, dar tu, tată, veneai și-Mi auzai cuvântul, veneai și iar te duceai, și iar veneai și te duceai, veneai și te duceai și Mă făceai să sufăr de la puțina ta iubire, și-Mi mistuiam focul și dorul lui în trâmbița Mea, tată.

Te dăruiesc acum cu o nouă înțelepciune, poporul Meu de demult al Meu, iar tu ia din darurile Mele de azi și citește, tată, cartea Mea cu tine, ca să înțelegi ceea ce n-ai putut până acum să înțelegi, și vei găsi în cartea aceasta vremea Mea cea de azi, și în care te chem, tată, iarăși te chem să fii poporul Meu și să te faci purtător de Dumnezeu și să Mă vindec de rana Mea cea de la depărtarea ta de Mine și de venirea Mea cea de acum, venire scrisă în Scripturi, tată.

O, greu e fără călăuză pe pământ, poporul Meu. E grea viața fără călăuză, dar inima ta nu mai plânge sub acest greu, căci după ce Eu Mi-am luat din calea ta trâmbița, ție nu ți-a fost greu să arunci din calea ta veghea Mea cea sfântă pentru viața pașilor tăi, amenințați atunci de mare cădere, de duh de lume peste ființa ta, și multe daruri ai pierdut tu atunci, și multă pază din cer, căci ai aruncat atunci din calea ta iubirea Mea cea călăuzitoare, tată, și n-ai mai păstrat calea, și n-ai mai iubit viața cea cu Dumnezeu, poporul Meu. Ai vrut apoi fără călăuză, și ai făcut și tu ca Israel, căci când Israel n-a mai iubit viața cu călăuză de la Mine peste el, s-a sculat dușmănește și i-a găsit cu orice chip pricină lui Moise, și apoi l-a asuprit Israel pe Moise, și apoi Israel a iubit voia liberă și trupul, ca să-l biruiască, căci trupul pofteste împotriva duhului, precum este scris. Și dacă l-a lepădat pe Moise, a pierit Israel, pic cu pic a pierit, dar a ascultat de Moise Iosua, și a avut mlădiță Moise, și a călăuzit Iosua poporul lui Moise și l-a dus în Canaan pe poporul cel născut pe cale, și iată și azi, o, poporul Meu, cei născuți pe cale Îmi sunt azi popor și Eu merg cu aceștia și merg, tată, și strig după tine din mijlocul poporului Meu cel mic de azi și te chem la sânul Meu ca să te cuprind și iarăși să te învăț Eu pe tine lucrarea viței și lucrarea mlădiței și să plâng înaintea ta, îmbrățișat cu cei mai mici, care au priceput adânc această taină, și pe care fii ți-i dăruiesc ca pe un dar al întoarcerii tale la Mine, numai să te întorci ca să te călăuzesc iarăși, poporul Meu. Tu ai mers fără călăuză după ce Eu Mi-am luat din mijlocul tău trâmbița prin care te strângeam mereu la chemarea Mea. Tu ai ieșit atunci de sub duhul proorociei, și-ți proorocise Domnul că așa vei face, că te vei răzvrăti, că te vei împărți, că vei face război, dar numai împotriva ta au luptat acestea, căci Eu, Domnul, am mers cu câți au mai rămas cu Mine, și am stat tare în ei înaintea celor ce în tine au luat înfățișare de lupi care-Mi sfășiau cărarea, căci au făcut și aceștia de acum ceea ce i-a făcut lui Moise Israel. Au trecut de atunci mai bine de douăzeci și cinci de ani, atât de multă vreme de când tu stai fără călăuză peste tine, poporul Meu

de demult. O, n-ai vrut atunci să înțelegi că tu trebuia să intri sub păstorire și să-i primești peste tine pe păstori, tată, și să înțelegi puterea tainelor Mele cu tine dacă Eu am dat să-ți deslușesc ție lucrarea Mea de veghe peste viața ta ca să nu te las fără de cărare din cer și de pe pământ peste pașii tăi. Dar azi, să știi, tată, că Eu voiesc să te trezesc și să-ți grăiesc și să te păstoresc de acolo de unde tu ai rămas gol de învățător, gol de Dumnezeu, poporul Meu.

O, tu trebuia să-ți ridici trăirea spre cer și să am în tine mlădițe multe, tată, și începusem atunci să lucrez cu putere pentru viața ta, pentru sfințenia ta, prin duhul proorociei, duhul care-l face sfânt pe om, dar M-a răsturnat atunci de la cărma ta duhul minciunii, tată, duhul răzvrătirii, care se naște de la invidie, de la dor de viață de pe pământ peste om. Puseseam atunci mlădițe noi să lucreze în viță, ca să se vadă pe urma trâmbiței Mele lucrarea viței și lucrarea mlădiței. Și Eu, și trâmbița Mea Verginica, împreună lucrăm din cele cerești peste tine, ca să nu rămâi tu fără călăuză, poporul Meu, dar tu ai făcut atunci păcat de moarte, tată, și Mi-ai înăbușit și Mi-ai închis apoi spre tine calea, poporul Meu. Plângea atunci spre Mine trâmbița Mea pentru viața ta, dar au fost mai tari peste tine cei ce erau fără de lucru sfânt în mijlocul tău, și aceștia au făcut loc diavolului cel viclean și duhului minciunii, și cu mare vicleanie Mi-a doborât Mie căraruța Mea spre tine și Mi-au gonit aceștia din cale mlădițele care rămăseseră în viță ca să rodesc Eu în ele pentru tine duh dătător de viață pe mai departe cu Dumnezeu, poporul Meu.

O, Verginico, o, cât s-a zăbătut cerul atunci! Câtă jale, câte lacrimi în cer atunci! S-a împlinit atunci proorocia cea din timp rostită de Mine prin tine și s-a rupt în două poporul, și apoi s-a rupt de tot, s-a rupt din Mine, iar Eu am rămas suspinând de mila lui, în brațe cu cei dușmăniți și vânduți de cei din popor care-și ziceau că-I fac bine lui Dumnezeu. Minciuna, tată, ea a fost să poată atunci, iar duhul adevărului a fost batjocorit, și poporul cel de atunci s-a smuls din brațul Meu și și-a iubit viața sa, de atunci și până azi, și s-a împlinit Scriptura Mea, că iată, cel ce-și iubește viața, acela și-o ia din mâna Mea și și-o pierde pic cu pic prin trăiri trupești și prin depărtare de Dumnezeu, tată. O, câte lacrimi pentru acest popor răzvrătit în el însuși de atunci și până azi, Verginico! O, câtă jale, câte lacrimi în cer, de atâta vreme, tată!

— **O**, Doamne, eu sunt mlădița Ta. Tu ești vița, eu sunt mlădița, și din Tine am avut eu lucrare pentru viața acestui popor, pe care l-am lăsat în grija Ta când Tu m-ai luat de lângă el lângă Tine. Lucrarea viței și lucrarea mlădiței, pentru această lucrare îi trebuia minte și credință din cer acestui popor, dar el a fost atât de trupesc cât n-a putut să înțeleagă lucrarea cea pentru paza vieții lui pe mai departe, dacă eu am plecat la Tine. La mulți din ei le dăduseși Tu câte ceva de lucru ca să-i poți ține lângă Tine, ca să-i ai ai Tăi prin lucrul lor cel pentru Tine, și aceștia s-au îngâmfat, Doamne, și apoi s-au răzvrătit cu nemulțumire, și dacă au lovit, în Tine au lovit, și nu în om în vremea îngâmfării lor. Era slab de tot în împlinire și în credință și în statornicie poporul, iar Tu Îți ridicasei prin nașterea cea de sus mlădițe proaspete din Tine, și cu care Tu ai voit să-i slujești poporului Tău pe mai departe pe calea Ta cu el. El însă s-a ridicat ca pe vremea Israelului lui Moise, și cu duh de răzvrătire a lovit și a biruit împotriva Ta și împotriva vieții lui sub paza Ta păstrată, Doamne. Duhul prostiei omenești, duhul îngâmfării și al minciunii Ți-a împroșcat atunci fața în fel și chip, căci necunoștința și neînțelepciunea au lucrat cu putere în cei ce Ți-au doborât dintre Tine și ei

mlădițele care rămăseseră în viță, copiii care rămăseseră în Tine și în mine, Doamne, ca să-l călăuzim pe mai departe pe Israel. O, n-a fost chip, Doamne, să ne primească Israel pe mai departe călăuză peste el. Minciuna a luptat atunci cu putere și a biruit. O, cum să facem noi acum, Doamne, cum să facem să-i arătăm poporului ce a făcut el atunci împotriva Ta și a lui? Cine se scoală ca să mărturisească în vremea aceasta și să șteargă obrazul Tău și al meu, și să șteargă, Doamne, obrăjorii celor ce au fost atunci acoperiți de batjocuri pentru lucrarea lor cu Tine și cu mine, o, Doamne al răbdării sfinților Tăi? Iată, cei batjocoriți atunci sunt cei prin care Tu Îți împarți acum peste pământ lucrarea cuvântului Tău de înnoire a lumii, dar poporul Tău și al meu din trecut a rămas necălăuzit, a stat fără călăuză peste el, de atunci și până azi, Doamne.

O, cum să facă Dumnezeu cu tine, popor de demult? Cum să facă Domnul ca să te spele de păcatul sub care ai căzut tu atunci când te-ai răzvrătit și I-ai închis Domnului spre tine calea? Din mijlocul tău s-au sculat cei ce te-au dărâmat atunci pe tine de la fața Domnului, iar tu n-ai mai știut de atunci ce înseamnă statul tău cu Dumnezeu, Care n-a stat din cuvânt în mijlocul tău.

O, popor de demult, ce frumos începuse Domnul pe mai departe lucrarea Sa cea pentru viața ta înaintea Lui prin cei iubitori de sfințenie în mijlocul tău, prin cei mai mici născuți ai Domnului în acest popor! O, câtă milă mi-a fost de cei mai mici din tine atunci, loviți de tine cu atâta încrâncenare, alungați de lângă tine prin multa ta răutate pe ei! Dar iată-i, merge Domnul prin ei astăzi cu lucrarea Sa peste pământ de la margini la margini, merge Domnul și nu stă, dar tu stai de mult din mers, poporul meu de demult. Mă doare cu mare jale pentru toți din tine care i-au hulit pe ei, pe cei rămași mlădiți în viță la plecarea mea la Domnul. Mulți din cei ce au hulit atunci și mai apoi, mulți din ei au ieșit din trup hulindu-i pe cei mici, hulindu-i și disprețuindu-i pe cei ce au rămas mlădiți în viță, hulindu-i prin necunoștință pe aceștia, căci adevărul lucrurilor era luat și pitit bine ca să nu-l știi tu, popor care te-ai răzvrătit atunci. O, cum să fac cu tine ca să te căiești de acest greu păcat al tău? O, cum să fac cu păcatul acesta care s-a sculat din mijlocul tău și te-a doborât pe tine de pe cale? Acest păcat te-a învăluit prea mult, prea mult, și de atunci tu ești buimac de minte, și de atunci tu nu te-ai mai curățat de el, și mulți în tine au ieșit din trup și au plecat cu acest păcat în ei, păcat nedezelegat, poporul meu. O, strânge-te la sânul Domnului ca să te păstorească El din nou și să-ți pună iarăși calea sub picioare și să te dezrobească Domnul de sub acest păcat al tău, păcat lucrat prin invidia celor ce s-au împuternicit atunci să stârpească dinaintea ta lucrarea viței și lucrarea mlădiței, fiule. S-a întins apoi păcatul tău peste lumea cea din jur, și lumea a fost pedepsită, dar tu nu te-ai mai trezit, popor de demult. O, e suferință în tine și acum de la acest păcat. Mă uit cu suspin, mă uit plângând peste cei rămași în casa în care eu am viețuit cu Domnul și cu lucrarea cuvântului Său peste pământ, mă uit câtă suferință este în casa aceea peste cei rămași în ea, suferință și cu trupul, suferință și cu duhul, și nu știu cum să fac s-o curm cumva, și să așez în locul ei credința și lucrarea ei, căința lor și roadele ei peste tine apoi, popor căzut de la pieptul Domnului, că de mai bine de douăzeci și cinci de ani tu stai fără călăuză peste viața ta cu Domnul, și fiii tăi s-au dus și se duc și acum în lume, și se tot duc, și trăiesc ca lumea fiii tăi, popor pierdut pe cale.

O, trezește-te și căiește-te! Strig la tine cu glasul meu de trâmbiță a lui Dumnezeu; căiește-te de păcatul tău cel greu, de

păcatul tău cel învechit peste tine, că iată, Domnul a biruit din mijlocul tău prin coardele care au rămas în viță, iar Duhul Domnului, duhul proorociei cârmuiește popoarele, și tu stai căzut pe cale, popor de demult. Scoală-te și scutură-ți hăinuța, căci Domnul te învață dacă te scoli. O, ridică-te și intră sub cuvântul Domnului și vino la apă și te spală, popor de demult. O, vino la apă! Sunt trâmbița Domnului cea de odinioară; vino la apă și învață de la Domnul scularea, învață căința, învață lucrarea viței și lucrarea mlădiței, învață acum, învață ceea ce n-ai voit să înveți atunci, o, popor de demult. Amin, amin, amin.

— **O**, Verginico, dar vor să știe ei ce au stârpit ei atunci? Lucrarea viței și lucrarea mlădiței au stârpit-o din calea lor, dar Eu, Domnul, Vița cea adevărată, Mi-am păstrat mlădițele, și în Mine le-am păstrat și le-am îngrijit, și le-am umplut de sevă nouă, tată, și iată-Mă lucrând peste pământ pe mai departe cu lucrarea cuvântului Meu, începută prin tine acum cincizeci de ani, căci Eu sunt Vița cea adevărată, iar tu ai fost mlădiță cu mlădițe, tată. Acum lucrăm ca să-l ridicăm spre Noi și pe poporul cel hrănit de Noi cu viață din cer în vremea ta de pe pământ, căci el s-a răzvrătit, și apoi s-a dus în lume și M-a părăsit, tată, dar Eu îl strig acum și îi spun lui așa:

Eu sunt Vița cea adevărată, și Tatăl Meu este Lucrătorul, iar tu scoală-te acum, popor de demult, că prea mult, prea mult ai stat departe de Mine după ce atâta vreme te-am hrănit din cer ca să fii al Meu. Scoală-te și vino la apă! Fă-ți rost de cofiță nouă și vino după apă, că vremea e cu uscăciune mare și tu nu mai știi să trăiești prin pustiul ei. O, scoală-te și vino la sânul Meu de Păstor al tău, căci Eu, Domnul Dumnezeuul tău, îți șterg ție vina, dacă și tu ți-o ștergi, poporul Meu cel de demult al Meu. Amin, amin, amin.

21 mai/3 iunie 2007

Soborul sfinților apostoli Petru și Pavel

Omul fuge de voia lui Dumnezeu pe pământ. Cuvântul care așează viața sfântă în om nu este de la duhul rău. Cetatea cu mulți conducători se surpă. Poporul este îndemnat să stea sub călăuză. Puterile cerești lucrează pentru țara română. România, munte al fericirilor. Îndemmuri sfinte peste poporul cuvântului.

Cobor din cer pe pământ cuvânt, cobor plângând, și-Mi întăresc calea pentru coborârea Mea. Amin.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot. Dacă acest cuvânt ar fi de la duhul rău, s-ar fi strâns pe lângă el lume de pe lume și și-ar fi făcut voia așa cum este pe pământ, dar cuvântul Meu este foc mistuitor și nu se apropie de el omul de peste tot, căci omul ține la voia sa însăși și și-o face mai mare ca el și fuge omul de voia lui Dumnezeu pe pământ. Foc mistuitor este cuvântul Meu, și lângă el stă numai cel ce se aduce pe sine lui Dumnezeu jertfă de iubire fără de prihană, fără de meteahnă, iubire sfântă ca și a Mea, iubire din iubirea Mea în om, și fericit este omul hărăzit de Dumnezeu să fie purtat de voia Mea pe pământ așa cum au fost apostolii Mei, cărora Eu la vremea potrivită le-am făcut chemarea ca să fie ai Mei, și apoi să fie ei după chipul și asemănarea Mea înaintea Mea, prin iubire jertfitoare pentru mulți din cei ce, așteptându-Mă să vin, iubesc pe cele veșnice în ei și care nu trec, precum Eu, Domnul, nu trec, căci sunt Cel ce sunt. Amin.

Pace vouă și putere din Mine în voi ca să-Mi deschideți, copii care-Mi stați cărare a Mea ca să vin de la Tatăl la om! O, vă e zdrobită puterea, vă e clătinată nădejdea că vom putea peste greurile de multe feluri. O, nu așa, tată. Vin cu îngerii și

vă întăresc puterea cea pentru coborârea cuvântului Meu, care poate, fiilor copii. De multă vreme Îmi învăț poporul cuvântului Meu să nu poarte el o mai întâi grijă ca și de Mine, ca și de coborârea Mea cuvânt la el, și l-am învățat mereu, mereu să treacă din trup în duh, că nu-i trebuie timp aparte să lucreze la această minune, care este mai presus decât orice împlinire între oameni, și ca să pot Eu veni cuvânt pe pământ, tată, căci cuvântul Meu este foc mistuitor, în care orice neputință care stă împotriva Mea se nimicește și îi ia locul puterea lui Dumnezeu, fiilor copii. O, tare, tare mult i-am învățat și pe ucenicii Mei cei de acum două mii de ani. Le tâlcuiam lor lucrul împărăției cerurilor cu ei și îi împuterniceam în lucrul Meu cu ei și îi încredințam prin semne mari că Eu sunt Hristosul Cel venit de la Tatăl pe pământ ca să-l mântuiesc de el însuși pe om și să-l umplu de Mine și să-i dau viață fără de moarte în locul vieții lui cea plină de păcat și de dureri de la păcat, și Mă purtam cu ei din loc în loc sub privirea Tatălui Savaot și printre oameni ca să-i trag la Tatăl și la Mine și să-i dezbar de minciuna vieții cea plină de păcat și din care omul scapă greu de tot, fiilor copii. O, toată împărăția de pe pământ e gunoi și slavă deșartă. E plin omul de slavă deșartă și nu poate scăpa de acest păcat, nu poate nici mort, tată, căci omul își face rost cu multul de slava deșartă și o lasă după el urmașilor lui ca să i-o cânte, ca să i-o țină vie și ca să piară din Dumnezeu omul prin ea. Când văd această durere peste oameni, Mă pornesc din cer pe pământ, Mă pornesc plângând și vin și cuvintez peste om ca să-i arăt prăpastia în care stă și să-i dau cumva o portiță de scăpare și să-l scot din adâncul acestui păcat și să-l învăț să privească la Mine și să se lase biruit de iubirea Mea, cu care vin din cer pe pământ după om ca să-i dau lui viață vie, viață sfântă, care nu pierie niciodată dintre om și Mine când omul iubește viața cea fără de păcat în ea. Eu am venit din cer pe pământ în chipul Sfântului sfinților și așa am ieșit în calea celor ce i-am făcut dintre oameni ucenici ai Mei, și le-am dat putere să se facă fii ai lui Dumnezeu după ce Eu i-am născut pe ei din cuvântul Meu cel de sus, cuvânt ca focul care arde din om duhul și trupul cel vremelnice ca să se facă omul ființă vie, viață din viața Mea în el apoi.

O, fiilor copii, cuvântul care așează viața sfântă în om nu este de la duhul rău, ci este cuvântul Meu, și pe unde el încap, se mișcă duhul vieții, se lucrează cerul pe pământ în om, iar Eu, Domnul, Îmi fac așternut în trupul și în duhul omului, și fericit este cel ce aude acest izvor de cuvânt și se face copil ascultător al Meu, căci viața unuia ca acela este în paza Mea, este în numele Meu lucrată și păzită pe pământ, supusă Mie și mântuitoare peste mulți, și veșnică este ea, căci toate cele veșnice, care lucrează în om de la Mine, sunt viață veșnică în om, dar omul care cunoaște de la Mine acest izvor de viață și se mai dă și duhului slavei trecătoare, pe acela îl plâng îngerii din cer și sfinții, și iată, tată, Eu îl plâng pe omul care nu mai are scăpare, îl plâng și iar îl plâng și nu știu cum să fac să-l trezesc pe el, căci am venit de la Tatăl pentru ca să-l deștept pe om și să-l lucrez pe el, dacă poate, dacă vine să se dea Mie să-l fac, și apoi să fie el. Amin.

O, ucenici ai Mei iubiți, v-am cules dintre oameni acum două mii de ani și v-am făcut vestitori ai împărăției cerurilor, și ce puținii între oameni pricepeau această viață împărătească pe pământ! Omul nu dă de la el viața lui în el, ci, din contra, se zbate pentru ea, dar este scris în Scripturi cuvântul Meu care spune: *«Cel ce-și câștigă viața, acela o va pierde»*. O, ucenici scumpi, v-am arătat vouă dumnezeirea Mea, cu care lucrăm putere și semne peste oameni ca să vă pot culege pe voi fii ai

credinței statornice, fii ai minunilor, tată. Ați luat apoi duh din Duhul Meu, căci am suflat peste voi cu gura Mea Duh Sfânt și v-am spus: *«Luați Duh Sfânt și mergeți în toată lumea și arătați-vă împărăția cerurilor prin semnele și minunile credinței voastre, și botezați neamurile în cuvântul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și căroră veți ierta păcatele, iertate vor fi, iar căroră le veți ține, ținute vor fi»*. Iată, taină mare spun acum: Duhul Sfânt Se arată peste omul căruia i se iartă păcatele, și așa se cunoaște cel iertat, iar cel ce nu primește în el semnul Duhului Sfânt, acela rămâne în păcatele lui, în sângele lui, departe de viața împărăției cerurilor în om. Amin.

O, ucenici scumpi, deschideți gurițele slavei Mele din voi și dați glas de învățătură peste pământ, căci v-am ales și v-am făcut trimitere zicându-vă: *«Mergeți în toată lumea și botezați neamurile pământului în numele și în cuvântul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, vestind de la margini la margini împărăția cerurilor venită pe pământ cu Mine, Fiul lui Dumnezeu, Mântuitor venit de la Tatăl atunci și acum pentru tot cel ce crede această minune: venirea Mea»*. Amin, amin, amin.

— **V**enirea Ta, Doamne Cuvinte, este sigură ca ivirea zorilor, precum este scris despre ea în proroci, dar oamenii au făcut zid între Tine și ei duhul slavei deșarte, căci nici mort nu scapă omul de ea, o, Doamne plin de milă pentru omul pierdut. Strigăm cu Duhul Tău ca să se audă de la margini la margini și spunem că împărăția cerurilor vine cu putere peste oameni și îi zdruncină din temelii ca să cadă ele și să se așeze în om împărăția Ta, pentru unii cu slavă, iar pentru alții cu mânie, Doamne drepte. Ai făcut din noi cuvântul Tău pe pământ, și iată, și în cer, Doamne Cuvinte, și suntem pildă a împărăției cerurilor, pe care Tu ai pus-o în noi când ne-ai chemat spre ea cu puterea Ta. O, cu puterea Ta smulge-i și pe oameni din duhul lor și așează-i în Duhul Tău. Așează Duhul Tău în ei ca să vadă oamenii venirea Ta, că iată, ea face zgomot și glasul ei suflă ca să se audă, și glasul ei dă în oameni ca să-i deștepte pe ei și să vadă ei cât de trecătoare este truda lor și cât de adevărată este Evanghelia ta care spune oamenilor așa: *«Cel ce-și câștigă viața, acela o va pierde»*.

Ne așezăm cu Tine cuvânt peste pământ și peste neamul român și peste poporul Tău cel micuț de azi, căci suntem trimișii Tăi, Doamne, și numai cel ce este trimis are rod însutit, rod bun de pus în hambar. Acum sărbătorim ca și în cer ziua noastră de sobor între cei mici ai Tăi și ne așezăm apoi să lucrăm, Doamne. Pacea Ta să ne fie azi temelie pentru lucru, și să se zidească apoi pe ea, Doamne, împărăția cerurilor în oameni, ca să Te odihnești și în cei ce nu cunosc această vreme: venirea Ta, că iată, plângând cobori din cer pe pământ cuvânt, plângând Te porți de la Tatăl la om, plângând Te întărești ca să poți, o, Doamne al puterilor. Amin, amin, amin.

— **P**ace vouă, ucenici trimiși! Avem sărbătoare pentru voi în cer și pe pământ, fiilor veniți cu Mine din cer pe pământ. Bindecuvântat să vă fie lucrul și cuvântul sărbătorii voastre, dar să întărim puterea în porți și apoi să ne dăm oamenilor, iar cei ce vor crede vor primi în ei semnul Duhului Sfânt și iertate vor fi păcatele lor, căci cei iertați sunt cei ce au în ei semnul și lucrarea Duhului Sfânt Mângâietorului, Împărțitor al împărăției cerurilor peste cei ce, trudind spre ea și prin ea, și-o dobândesc lor. Amin, amin, amin.

*

Eu, Domnul, mai înainte de facerea cerului și a pământului am așezat puterile cerești și îngerești, și tot prin cuvânt le-am așezat, prin înțelepciune și prin cuvânt, și apoi le-am făcut pe cele ce se văd. Amin.

Eu, Domnul, Îmi desfășor acum tot cuvântul și lucrul sărbătorii ucenicilor Mei cei de acum două mii de ani și pun puterile cerești să întărească porțile ca să intru pe ele cu tot cuvântul care este de așezat în cartea Mea, cartea Mielului. Lucrez cu ucenici, căci așa este lucrul Meu peste om. La facerea cerului și a pământului am avut ca ucenici ascultători cuvântului Meu puterile cerești și îngerești, iar apoi, la facerea omului nou, Mi-am făcut dintre oameni ucenici, și i-am înfășurat pe ei în taina puterilor cerești, ca și pe Mine, și așa am lucrat pe pământ, și așa lucrez și azi, și plâng de durerea că omul nu are tragere de inimă pentru Dumnezeu, pentru zbaterea Mea după om ca să-l fac pe el al Meu, și apoi să-l fac după chipul și asemănarea Mea prin lucrarea Mea cea cu ucenici. Amin.

După ce M-am lăsat acum două mii de ani pus pe cruce de către om și după ce am înviat și Mi-am arătat deplin adevărul dumnezeirii Mele, ființa Mea de Fiu al Tatălui Savaot, născut din El mai înainte de toți vecii, și apoi pe pământ născut din om Fiu al Omului, Eu am spus ucenicilor Mei așa: «*Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ. Luați Duh Sfânt și, mergând, vestiți peste neamuri împărăția cerurilor venită la ei pentru toți cei ce vor crede și se vor boteza în numele lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh*». O, dar acum cum să le spun ucenicilor Mei să lucreze peste oameni? Oamenii își zic că sunt botezați, că sunt credincioși, că-L au pe Dumnezeu de Tată și pe Fiul lui Dumnezeu de Mântuitor al lor și că le ajunge așa cum sunt ei.

O, cum să vă spun în vremea aceasta să lucrați peste oameni, ucenici iubiți? Vin cu voi din cele cerești pe pământ și suntem între cei din cer masă de ucenici cu Învățător, așa cum am fost și pe pământ cu voi. Cum să lucrăm peste oameni pe pământ? Cuvântul Meu cel de cincizeci de ani, acest cuvânt care izvorăște din tronul lui Dumnezeu și al Mielului, după cum i-am arătat Eu, Domnul, ucenicului Meu Ioan ca să vadă el vremea aceasta de acum și s-o vestească să fie, în acest rău de cuvânt nu se spală omul, nu se uită omul ca să-și vadă fața și să înseteze și să caute apoi după izvorul Meu. Eu am spus prin Scripturi: «*Cel ce însetează, îi voi da să bea în dar din izvorul apei vieții, și apoi cel ce va birui va fi moștenitor*».

O, ucenici iubiți, vin cu voi din sâmurile cerului ca să lucrăm pe pământ și să audă omul acum cursul izvorului apei vieții și să înseteze după el. Eu în voi, și voi în Mine, așa lucrăm. Binecuvântat să vă fie lucrul și cuvântul vostru cel din cer peste pământ, căci pământul Ne este așternut de lucru, precum cerul Ne este scaun de sfat. Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul și Dumnezeu Duhul Sfânt, în acest nume lucrați și cuvântați de la masa sfatului ceresc cuvânt de înnoire a lumii, căci scris este despre voi cuvântul Meu care s-a scris atunci, că «*la nașterea din nou a lumii voi veți sta pe douăsprezece scaune și veți judeca peste pământ*». Amin, amin, amin.

— **O**, dulce și slăvit Învățător! Noi Te-am cunoscut în toată slava Ta cea de după învierea Ta dintre cei morți, când Tu ai rostit peste noi cu multă mărime cerească trimiterea peste neamuri cu vestea împărăției Tale, zicându-ne: «*Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ. Mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și învățându-i să păzească toate câte v-am poruncit vouă să păziți, iar Eu voi fi cu voi până la sfârșitul timpului*». Amin. Ne-a durut adânc în

ziua când Tu ne-ai îmbrăcat cu Duhul Sfânt, la zece zile după slava înălțării Tale, și am suspinat cu durere pentru toate clipele de îndoială pe care le-am avut, ca niște oameni, pentru dumnezeirea Ta, înainte și după slăvită învierea Ta. Greu Ți-a mai fost și cu noi, îndoielnici cum eram, greu, Doamne, Ți-a mai fost. Ne-am îndoit la vestea martorilor învierii Tale, ne-am îndoit chiar și înaintea Ta în Galileea, pe muntele unde Tu rânduisei să Te arăți nouă înviat, și ne-am închinat Ție atunci, dar ne-am și îndoit, Doamne, iar Tu Te-ai îndurerat. Când ne-ai îmbrăcat în veșmântul Duhului Sfânt în ziua cincizecimii, atunci duhul nostru, îmbrăcat în nașterea de sus, a fost în Duhul Sfânt, și am văzut desăvârșit, și tot așa am și știut, și ne-am căit atunci pentru toată durerea Ta cea de la noi. O, nu cel ce Îl cunoaște pe Dumnezeu, nu acela este cel ce Îl iubește pe Dumnezeu. Cel ce Îl iubește pe Dumnezeu, este cel ce este cunoscut de Dumnezeu, și altfel nu este iubirea de Dumnezeu în om, Doamne. Tu ne-ai cunoscut îndoiala și ne-ai muștrat pentru necredința noastră, și așa Te-ai dovedit că ești Cel ce știe toate, și apoi noi Te-am iubit, și prin Duhul Sfânt Cunoșcătorul în noi, Te-am cunoscut și Te-am iubit, după ce Tu ne-ai arătat că ne cunoști. O, ce frumos i-ar sta omului să Te iubească după ce Tu îi arăți că îl cunoști! Omul însă se supără când Tu îi spui pe pământ păcatul. «*Cel ce iubește pe Dumnezeu, este cel cunoscut de Dumnezeu*», precum este scris în Scripturile ucenicilor Tăi, dar taina aceasta este prea străină de inima și de simțirea omului, Doamne, și omul ar trebui să nu mai greșască dacă nu poate să se căiască, dacă nu poate să-și omoare păcatul, căci păcatul neomorât face pui, Doamne. O, păcatul nemărturisit este cel ce face pui, și vai celui ce nu-și mărturisește cu căință statura sa cea nevăzută pe deasupra, și aceluia i se scrie că are alt dumnezeu, și nu pe Tine, Doamne. O, Ți-a acoperit diavolul fața cu pomelnicele păcatelor oamenilor, și nu știe omul să și le șteargă de la fața Ta, Doamne. Îi plângem pe cei ce stau sub numele de creștin și nu au peste ei semnul iertării păcatelor lor, și dăm să-l învățăm pe tot omul cum să meargă pe calea care se numește calea Domnului pe pământ. Ne așezăm cu Tine cuvânt peste pământ și peste neamul român și peste poporul Tău cel mic de azi, căci suntem trimișii Tăi, și numai cel ce este trimis de Tine are rod înaintea Ta, o, Dumnezeule adevărat. Pace Ție! Șterge-Ți lacrima! Plângând cobori din cer pe pământ, plângând Te porți de la Tatăl la om, plângând Te întărești în porți ca să poți pentru venirea Ta, o, Doamne. Amin.

— **E**u, Domnul, cobor plângând pe pământ și așa Îmi întăresc porțile ca să vin. Îmi este zdrobită puterea în porți. Le este clătinată nădejdea celor din porți că vor mai putea prin greu. Precum lipsa ploii usucă pământul, așa lipsa credinței lucrătoare din creștin usucă puterea nădejzii în cei ce poartă pe umerii lor lucrarea Mea cea pentru om, venirea Mea cea după om.

O, vă dau Eu putere, copii care-Mi stați de veghe pentru venirea Mea cuvânt pe pământ și peste neamul român, la care vin, și peste fiii cei hrăniți cu bogăția cea de har a cuvântului Meu cel făcător de om și de lucrare a credinței în om. Pun puterile cerești să vă învieze și să împlinescă aceasta, o, copii zdrobiți în porți. De pe pământ numai zdrobită vă este puterea cea pentru venirea Mea, iar vremea de acum aceasta este: venirea Mea. Amin. O, tată, stați deschiși pentru venirea Mea. Cuvântul venirii Mele este cel ce poate, și pot puterile cerești pentru el, și pot acestea și pentru voi. Fiți-Mi ucenici mângâiere, așa cum v-am tocmit să-Mi fiți, căci plămada voastră este bună, iar cel ce este cunoscut de Dumnezeu, acela este cel ce Îl iubește pe El. Amin.

Acum lucrează prin porți ucenicii Mei cei din cer. Eu în ei, și ei în Mine, ca să creadă lumea că Eu i-am trimis. Amin, amin, amin.

— **S**untem așezați la vestirea împărăției cerurilor pe pământ, ucenici din cer, veniți pe pământ cu Învățătorul lor, Hristos. Amin.

O, oameni de pe pământ, Dumnezeu stă în mijlocul dumnezeilor și face sfat pentru mântuirea neamurilor pământului. Peste toată făptura cuvântăm prin trimitere. Cel ce va crede și se va boteza în acest cuvânt, se va mântui, iar cel ce nu va crede, se va osândi, precum Domnul a spus prin Scripturi. Îngerul sfatului cel mare este cu noi, iar noi Îi suntem ucenici. Precum L-a trimis pe El Tatăl, și El ne trimite pe noi. Amin.

O, oameni de pe pământ, nu umblați după daruri! Nu iubiți slava, ci iubiți umilința, căci omul este păcătos, și îi trebuie iertare și înviere, nu daruri care să-l slăvească pe el pe pământ. Slava deșartă l-a luat mereu pe om dinaintea Domnului. Slava deșartă este boală grea și miroase urât din om, și fug îngerii lui Dumnezeu de ea și de omul în care se încuibează ea. Nu mai este pe pământ om nedoritor de slavă. Dacă s-ar uita și spre el omul, și-ar vedea păcătoșenia și s-ar căi de ea și ar sta în umilință prin darul căinței, care i-ar aduce lui iertarea păcatelor.

O, omule lipsit de harul cel de sus! Tu n-ai citit, oare, în Scripturi lucrarea celor credincioși și iertați prin credința cea cu folos pentru om? Pe noi Domnul ne-a trimis, și dacă ne-a trimis, ne-a învățat să-i cunoaștem pe cei ce cred așa cum se crede în El, și ne-a spus: *«Celor ce cred, le vor urma aceste semne: în numele Meu demoni vor izgoni, în limbi noi vor grăi, vor lua în mână șerpi și nu-i vor vătăma, își vor pune mâinile pe cei bolnavi și îi vor face sănătoși»*. O, oameni de pe pământ, nu pot lucra puterile cerești prin cei ce iubesc pentru ei slava acestor puteri!

O, omule lipsit de umilință, îți lipsește căința. Nu mai greși, că iată, nu poți să te umilești nici pentru iertarea ta cea de la Dumnezeu, darămite să mai lucreze prin tine puterile cerești pentru oamenii cei pierduți din Dumnezeu. Apleacă-te, dar, și caută să însetezi după Dumnezeu, căci ești păcătos și ai nevoie de iertare și de înviere. Celui ce însetează, Domnul îi dă să bea în dar din izvorul apei vieții, și dacă va bea și se va birui pe sine, va fi moștenitor al împărăției cea vestită de noi pe pământ, căci Domnul ne-a trimis pe noi, și dacă ne-a trimis, ne-a spus așa: *«Mergeți în toată lumea și vestiți Evanghelia Mea la toată făptura. Cel ce va crede și se va boteza, se va mântui, iar cel ce nu va crede, se va osândi»*. Amin.

Te osândești, omule, la slava cea trecătoare dacă nu vrei să crezi și să îmbrățișezi lucrarea umilinței, care să te ajute să înțelegi împărăția cerurilor, Evanghelia venirii Domnului cu plata pentru orice faptă. Cei ce nu-L așteaptă pe Domnul sunt osândiți să guste pe pământ din slava cea trecătoare, din toate câte se veștejesc sub ochii omului care trece odată cu ele. Iată, aceasta este osânda celor ce nu cred. Dar noi, trimișii Domnului, aducem pe pământ duhul umilinței cea de sus, duh care îi dă omului putere să creadă și să-L cunoască pe Dumnezeu pe pământ și apoi să ia el moștenire cerul, precum noi l-am luat dacă L-am urmat pe Domnul cu viața din noi, cu iubirea din noi. O, apleacă-te, omule, și Domnul te va înălța aplecându-Se spre tine ca să-ți dea și să poți pentru mântuirea ta. Amin.

Dar tu, o, țară a Domnului, țară a venirii Lui iarăși la om, ascultă și mai cu dor glasul Lui, care se face izvorul apei vieții și care curge din tronul lui Dumnezeu Cuvântul, precum este scris despre cuvântul Lui cel de azi și proorocit ca să fie,

și dacă te scoli, stai trează la glasul Lui. O, nu te supune mâniei Lui cea plină de durere pentru necredința omului, ci supune-te slavei Lui cea plină de ocrotire pentru cei ce se apleacă spre El. Iată, tot stă peste tine jalea, și fiii tăi se înfricoșează de glasul mâniei Lui. Ai în mijlocul tău comoară din cer, izvor de mântuire pentru tine. Apleacă-te ca să înveți din gura Domnului. Învăță din cer, că tu ești sub cruce și nu poți pentru dezrobirea ta dacă nu înveți ca să poți.

O, țară a venirii Domnului, e Domnul cu ucenicii Lui cei din cer în mijlocul tău cu sărbătoare. Tu trebuiești curățată și udată și plivită și îngrijită, dar trebuiești desțelenită, o, țară de nuntă. E Domnul Mire în tine, cu mireasă din mijlocul tău peștită. Deschide ușa și te uită! Deschide-I Lui! Deschide-I! Învăță de la El și fă-te tu faptă a Lui, împărăție a Lui. El are lopata în mână și Își curăță aria. Privește și deschide-I ca să înțelegi venirea Lui la tine, venirea Lui de la Tatăl, și vei înțelege, căci puterile cerești vor împlini aceasta. Amin.

O, fii români care stați să conduceți de sus acest neam! Fiți credincioși, nu fiți necredincioși, fii români! Luați aminte la cele scrise în Scripturi și care spun că cetatea cu tot felul de conducători peste ea se surpă și este ca o cetate fără de conducător. O, așa arată fața ta cea de sus, cea de la cârma ta, țară română, dar noi, ucenicii Domnului, trimișii Lui pe pământ atunci și acum, îți spunem ție pentru cei ce în tine nu iubesc dreptatea și pacea, și îți spunem așa: *«Pe cei ce se abat pe căi nedrepte, Domnul îi va duce cu cei fără de lege»*, precum este scris. Amin.

O, nedreptatea care se vrea stăpână peste creștetul tău, țară a venirii Domnului, va fi să cadă de pe fruntea ta, și Domnul te va face să înțelegi ce este dreptatea și ce face ea când este, și-ți va limpezi fața ta, și va învăța Domnul pe cei drepti din tine lucrarea dreptății, dreptatea și slava sa. Amin.

O, coboară, Doamne, pe scara puterilor cerești dreptatea în mijlocul neamului român și biruința ei, și apoi fă-Te slavă, și Tabor de slavă Te fă în țara Ta de venire, căci pământul român așteaptă pe el biruința Ta cea de la sfârșit de timp și poartă pe el calea venirii Tale de la Tatăl la om. Întărește, Doamne, cârmuire cu dreptate în fruntea acestui neam, căci pe pământul alegerii Tale va locui dreptatea, precum este scris, iar fâgăduințele Tale sunt drepte și vin pe pământ. Amin.

Vino și tu spre dreptate, țară a venirii Fiului lui Dumnezeu la tine, vino să crezi, și prin credința ta toate se vor face noi. Cer nou și pământ nou să fii tu, precum Domnul ți-a hărăzit ție, o, țară scumpă a venirii Lui. Amin.

Tu, popor micuț din mijlocul neamului român, adăpostit de Domnul pe colină de nou Sion, strânge-te la pieptul Domnului și stai alipit cu El, căci vremea venirii Domnului e cu mânie peste cei ce nu cred venirii Lui. O, nu te teme, dar întărește-ți iubirea și glasul către Dumnezeu și cere-I Lui toată slava venirii Lui peste pământul român. Învăță lucrarea cea pentru ucenici și lucrează după cum Domnul te-a învățat. Umpleți-vă gurițele de lucrarea Duhului Sfânt peste voi, ca să fiți udați și să purtați rod, și învățați ce înseamnă să stați sub călăuză, fiilor. Nu cumva să dați să înțelegeți oricum aceasta. Cât timp stați sub călăuză Îi este bine Domnului și vouă și lucrează Domnul minuni cu voi peste pământ și peste om. Fiți înțelepți, căci Domnul are peste voi fii plini de har, plini de milă pentru voi, plini de înțelepciunea cea care va aduce vouă izbânda Lui și pacea. Din tot poporul care a fost și care este răsărit din cuvântul Domnului, Domnul i-a făcut pe ei mari, căci ei au stat mici ca David cel mic între frații lui și tânăr în casa tatălui lui. Frații lui erau buni și mari, dar Domnul a

binevoit în cel mic între ei și l-a uns cu untdelemnul ungerii Lui și el a cârmuit poporul. O, stai sub călăuză, popor al lui Dumnezeu Cuvântul, și învață ce înseamnă să stai așa, și fă-te rod în viță, căci nerodirea va fi îndepărtată, precum este scris. Amin.

O, Doamne, învață-i să fie, căci Tu ești Domnul Învățătorul celor ce sunt ucenici ai venirii Tale. Pace Ție! Șterge-Ți lacrima, căci Tu plângând cobori din cer pe pământ, plângând Te întărești în porți ca să poți pentru venirea Ta, plângând, Doamne, plângând. Amin.

— **O**scumpi ucenici veniți cu Mine cuvânt pe pământ! Îi las o clipă de sub puterea venirii Mele pe cei ce Ne poartă, căci venirea Mea e grea și pentru Mine, dară pentru ei. Plângând Îmi întăresc cărarea pe care vin, plângând Mă port după om ca să-Mi mângâi durerea, căci sunt îndurerat și prea îndurerat de la om. Amin, amin, amin.

*

Incă un picuț de cuvânt al Meu, căci dorul Meu e prea mare ca să-l pot ostoi, dar torn cu picul din el, ca să-l fac știut de om și să găsec cumva alinare de la om, căci numai omul Îmi poate stinge vâpaia Mea cea de șapte mii de ani, de când, plângând, ca un Dumnezeu adevărat, am rămas fără casă, fără odihnă, fără așternut al durerii Mele, după ce Mi-am pierdut bucuria. Omul Îmi era bucuria, dar ea M-a părăsit. Și dacă Eu am pierdut bucuria, a pierdut-o și Tatăl, chiar dacă Eu, Fiul Lui, Îi eram Lui casă și bucurie și ascultare și odihnă, dar Eu am rămas zdruncinat de durere după ce l-am pierdut pe om, și așa am stat și așa stau în Tatăl, plângând stau și plin de dor stau, iar Tatăl este în Mine.

O, oameni de pe pământ, dau să vă plămădesc din nou credința și simțirea. Vin cuvânt de dor pe pământ. Când M-am înălțat la Tatăl, după învierea Mea dintre cei morți, le-am spus la ucenici că voi fi cu ei până la sfârșitul timpului, dar un nor M-a acoperit de la fața lor, ca să rămân tainic cu ei, și norul s-a ridicat în văzduh, iar Eu stau acoperit de fața omului, dar stau până la sfârșit cu cei ce cred iubindu-Mă și primindu-Mă să fiu cu ei. Sunt și cu Tatăl, sunt și cu omul, și sunt fără de sfârșit peste tot, căci așa este Dumnezeu, Cel ce a făcut cerul și pământul și pe om. Amin.

O, oameni de pe pământ, nu stați fără Dumnezeu pe pământ, o, nu stați, că e greu pe pământ, și omul nu știe, săracul, că e greu fără Dumnezeu pe pământ. Cât am stat pe pământ cu ucenicii Mei, Eu i-am păzit pe ei de tot răul, de tot greul, și apoi i-am lăsat și M-am așezat în taină, M-am așezat în Tatăl, și sunt tainic cu omul, și apoi ucenicii Mei au semănat cu Mine pe pământ, au suferit ca Mine și au fost după chipul și asemănarea Mea, căci când Ne-am sfătuit, Eu și cu Tatăl, să-l facem pe om, am spus să-l facem după chipul și asemănarea Noastră pe om. Cel ce vine să fie al Meu și nu vrea să fie apoi după chipul și asemănarea Noastră, a Mea și a Tatălui, acela este cel ce nu Mă vede, căci despre cei ce Mă văd este scris: «*Vor fi asemenea Lui, căci Îl vor vedea cum este*».

O, iată, omule, cât sunt Eu de îndurerat de la depărtarea ta de Dumnezeu. Vreau să-ți plămădesc din nou credința și simțirea după Dumnezeu, vreau să trăiesc în tine după chipul și asemănarea Mea, plin de durerea de la om și de dor după om. Vreau să te doară și pe tine durerea Mea de la tine, vreau să Mă porți, omule. Sunt plin de milă după tine. Vreau și tu să fii așa după Mine, ca să ne asemănăm, omule. Omul cel zidit de mâna

Mea n-a vrut să fie asemenea Mie, și Mi-a dat Mie durerea, iar el și-a ales bucuria vieții lui și și-a luat din Mine locul. De atunci Mă port pribeag după om, și plângând Mă port. Am plâns prin prooroci și M-am purtat după om cu glasul cuvântului Meu cel prin prooroci, dar omul este împietrit. Acum Mă fac râu de cuvânt duios, cuvânt dulce spre om, și n-aș fi lucrat așa dacă n-ar fi fost scris în Scripturi să Mă fac peste pământ râul și apa vieții, limpede cum e cristalul, și care izvorăște din tronul lui Dumnezeu și al Mielului, căci am spus acum două mii de ani: «*Cerul și pământul vor trece, dar nici o iotă a cuvântului Meu nu va trece ca să nu se îplinească așa cum a fost el rostit*». Iată, s-a făcut râu peste pământ cuvântul Meu, și l-am dat oamenilor și îl dau mereu. Ia și bea din el, omule, și caută-l cu sete, că el te caută umblând de la margini la margini și te strigă să însetezi după el. El este Dumnezeu Cuvântul, și din gura Mea izvorăște el, iar Eu sunt locașul Tatălui, tronul lui Dumnezeu sunt, Mielul lui Dumnezeu sunt. Amin.

Și acum, o, țara Mea de venire pe pământ acum, la sfârșit de timp, dacă Eu, Dumnezeu Cuvântul, Mă revărs pe vatra ta cu râul și apa vieții, precum stă scris în Scripturi, tu ești cea vestită peste popoare că ești țara Mea de nuntă, că ești vatra în care Eu, Domnul, Mielul Tatălui, M-am așezat cu masă de cină a cuvântului Meu, și în acest cuvânt voiesc să botez toate neamurile pământului, și iată, aceasta fac, și aidoma ca în vremea lui Noe lucrez, aducând pe pământ râul și apa vieții și prinzând sub el popoarele, ca să vină să bea și să înseteze apoi după viața cuvântului Meu de peste el, dar iată, găsec peste tot petrecere, mâncare și băutură găsec pe pământ, în-surat și măritat găsec pe pământ, și omul nu aude vuietul venirii Mele, căci Eu vin lin, și lin grăiesc în cuvânt.

O, țară aleasă între popoare, dacă tu nu poți să te trezești la glasul Meu cel lin, cel duios, cel blând, așa cum vin Eu spre tine, iată, tată, te trezește viscolul cel iute, care fără milă te bate și-ți strică agoniseala, căci puterile cerești s-au sculat să îplinească ele cuvântul Meu și să te măie spre el, spre strigarea Mea la tine, că te strig cu glasul durut, prin vuiet de vânt iute te strig, dacă nu vrei cu glasul Meu cel lin, care te învață să fii cea sfințită de cuvântul Meu, și cu fapte sfinte să fii, și cu credință sfântă înaintea Mea să fii.

O, țară a venirii Mele acum, la sfârșit de timp! Puterile cerești nu te vor lăsa să te odihnești, și te vor zdruncina încă dacă tu nu te vei împăca cu Domnul Dumnezeuul tău, că iată, stau cuvânt de Duh Sfânt pe vatra ta și te vestesc a Mea între popoare, și tu trebuie să ascuți de Dumnezeu și să faci voia Lui dacă ești a Lui. O, te chem sub slava cuvântului Meu, te chem la masă cu Mine, îți pun masă din cer, căci hrana Mea este din cer, și este pentru învierea ta. Te chem cu glasul lin, iar dacă nu auzi, strigă la tine puterile cerești, stihiiile cerești strigă la tine cu tărie, și te umple de spaimă strigătul lor. Strigă la tine puterile cerești ca să te trezească și să auzi glasul Meu, care te cheamă să te întorci în duhul credinței sfinte și să te împaci cu Dumnezeu, că a venit la tine vremea împăcării tale cu Mine, o, țara Mea de azi. Vrei nu vrei, crezi nu crezi, știi nu știi, tu ești țara cea de la sfârșit de timp a lui Iisus Hristos, și vine Domnul la tine cuvânt pentru toate neamurile pământului, și ele iau din râul Meu de cuvânt, care curge în tine de la Dumnezeu. O, nu sta străină de taina Mea din tine, că am făcut din tine munte al fericirilor rostite de Mine peste pământ, ca să fie ele peste cei ce intră sub slava lor.

O, scoală-te, țara Mea de azi! De multă vreme te strig ca să Mă auzi. Scoală-te! E Domnul. Scoală-te la strigarea Lui! Iată Mirele! Fii fecioară înțeleaptă, țara Mea! Am în tine gura

izvorului Meu și nu-ți cer altceva decât să bei și să înviezi și să fii a Mea, căci Eu sunt Dumnezeu. O, ieși de sub vuietul puterilor cerești, care bat cu vuiet peste tine ca să te zdruncine și ca să te trezești, sau care iau din tine binecuvântarea dacă tu nu o prețuiești, mulțumind pentru ea lui Dumnezeu. O, Eu nu vreau ca tu să plângi sub durere și sub varga mâniei Mele pentru neascultarea ta, ci vreau să-ți cânti cântarea răscumpărării, țara Mea, și vreau să-i învăț pe cei ce s-au așezat păstori peste tine dar nu te păstoresc, și vreau să-i învăț Eu să ia de la Mine darul credinței sfinte și să te învețe ei apoi să crezi în venirea Mea la ei și la tine, căci n-am venit să-ți fac rău, ci fericirea cu Mine am venit să-ți dau. Vreau apoi să strig la cei ce s-au așezat să te cârmuiască, vreau să-i învăț, căci sunt îndărătnici și sunt fățarnici și vor numai slava lor, iar cei ce iubesc slava oamenilor nu pot iubi dreptatea, o, țara Mea. Vreau să strig la ei și să-i povățuiesc încă, și îi voi povățui până ce vor asculta vrând nevrând, căci puterile cerești Îmi sunt ucenici pentru împlinirea a tot cuvântul care iese din gura Mea ca să se facă, și apoi Eu să spun: «*Făcutu-s-a!*». Amin.

Și acum grăiesc cu tine, popor hrănit de Mine pe vatra neamului român. O, greu Mi s-a făcut lucrul Meu peste om, greu, tată, greu. Dacă îi spun omului păcatul, el se încruntă și păcătuiește și mai rău, fiindcă omul este neprimitor și neumilit. Așa am pățit Eu încă de la început cu omul; el n-a ascultat de Mine, Făcătorul lui, și s-a supărat când i-am arătat că știu păcatul lui cel ascuns în el, și s-a supărat pe Mine omul cel zidit de mâna Mea din pământ, și dacă s-a supărat, s-a smuls din Mine și nu M-a mai primit să-i spun păcatul și să-l îndrept pe el; și dacă a făcut așa, a căzut păcatul lui pe toți urmașii lui până azi și până mâine, tată.

O, copiii învățători de la Mine pentru poporul cel care stă sub venirea Mea cuvânt pe pământ! Să nu se supere ei pe voi dacă le spuneți lor greșalele. O, să nu vă doboare, ci să vă primească, tată, ca să le faceți bine și pază de tot răul. O, s-a făcut grea coborârea Mea și pentru Mine, dară pentru voi! dar durerea după om ne dă putere, tată. Omul, săracul, vrea laudat, vrea mângâiat, vrea înțeles, dar el nu le lucrează pe cele vrednice de laudă, căci omul e nedrept cu dreptatea a toate câte sunt. Numai după ce trece cu trupul omul, numai atunci stă el umilit și față în față cu toate păcatele lui dacă el nu se umilește înaintea tuturor oamenilor în vremea lui de pe pământ. Ba, din contra, omul cel cu slăbiciuni ale firii lui nemulțumite din pricina mândriei din el, își face fără să caute prea mult, își face ucenici ai slăbiciunilor lui, și cei slabi se iau după cei slabi, căci omul este slab, e slab ca și cel după care se ia el ca să cadă în slăbiciuni, și omul își întărește slăbiciunile, și Eu îndur multa Mea durere de la om, tată. Eu trebuie să Mă las biruit de om ca să Mă primească omul cumva. Nu pot fi mai drept ca omul, că nu vrea, tată, omul să nu aibă el dreptate. Mă uit la omul care nu Mă primește cu voi, iar cine nu vă primește pe voi, pe Mine Mă alungă, pe Mine Mă depărtează, și nu pe voi. Omul se ia după omul care seamănă cu el, care vrea ca el, care zice ca el, și nu primește omul muștrare peste el de la alt om pentru îndreptarea vieții lui. Se ține tare omul, bietul de el, dar el rămâne tot neputincios, și numai cel neputincios se luptă să poată. Nu Mă primește omul, decât cu mângâiere peste el și cu ajutor pentru el, fiilor, iar altfel nu Mă primește, și dacă vin cu îndreptare spre el, el Mă gonește, măcar cu supărarea pe el însuși Mă gonește, dacă nu chiar cu supărarea pe Mine cum că nu sunt bun cu el așa cum poate el să Mă primească și nu altfel. O, numai în fața mâniei Mele nu poate omul să se așeze mai mare ca Dumnezeu.

O, câtă durere pe Mine! Omul nu îndură să fie de nimeni supărat sau umilit, dar nu tot așa Mă iubește el și pe Mine, nu tot ca pe el, tată, căci pe Mine el Mă supără mereu, Mă uită mereu, Mă părăsește mereu, Mă ingenunchează mereu, Mă pune mereu înaintea diavolului față în față cu depărtarea lui de Mine, și Eu îndur și iar îndur neprețuire de la om și lacrimi pentru părăsirea Mea de către el, și iată, omul are mai multe drepturi ca Mine și stă nepăsător pentru acest păcat din el, iar cel ce face așa cu Dumnezeu, tot așa suflet are și pentru omul care i-ar arăta lui păcatul și despărțirea lui de Dumnezeu. Nu zadarnic am spus Eu că nici dacă ar veni la om cineva dintre morți, nu poate omul mai mult, și iată, cel ce nu poate este necredincios.

O, fii ai cuvântului Meu, care vă hrănește pe voi! Căutați să trăiți taina cuvântului Meu de peste voi, căci plâng prin cuvânt. Fiți îndurători cu Mine! Faceți milă cu Mine, fiilor, ca să-Mi alinați durerea Mea cea de la om. Învățați din învățătura Mea și împliniți, spre bucuria Mea și a voastră, tot cuvântul Meu, căci împlinirea lui vă păzește pe voi de tot răul care vine peste pământ pentru curățirea a toată fărâdelegea de pe el, ca să am Eu apoi pământ curat și să calc pe el cu pas ceresc și să Mă odihnesc de dureri, fiilor. A intrat sub biciul puterilor cerești țarina neamului român, căci puterile cerești sunt ucenicii Mei cei ascultători, dar voi fiți muntele odihnei Mele, fiilor, ca să vă ocrotesc și să-i strig de pe el pe oameni la Mine, la stânca lor de scăpare, tată, dacă vor fi credincioși așa cum cer azi Scripturile venirii Mele cu cerul cel nou și cu pământul cel nou pe pământ. Amin.

O, fii ai cuvântului Meu! Pe cei ce vă povățuiesc spre Mine pe voi, pe cei ce Mă poartă pe Mine spre voi, iubiți-i cu sfială, ca să vă fie tare iubirea, și iubiți-i cu dor, și dor să vă fie de ei ca și de Mine, căci Eu prin ei sunt cu voi și pentru voi. Amin. Iubirea este cea care are sfială, iar sfiala are iubire, fiilor, și acestea două să vă fie curate, căci altfel nu sunt sfinte în voi acestea două. Fiți după chipul și asemănarea Mea, purtând în voi durerea și iubirea Mea cea pentru voi și pentru om, fiilor.

Și iată, tată, ucenicii Mei, de lângă Mine vă vestesc vouă că veți lucra în grădinile Mele cu voi fântâna apostolilor. De lângă Mine vă vestesc ei vouă vestea că vor sta străjeri și îngeri vor sta pentru lucrul fântâni celei noi, care va lua ființă acum în grădinile Mele cu voi. Fântâna sfinților apostoli, fântâna ucenicilor Mei. Eu și cu ei vă dăm binecuvântare prin cuvânt pentru începutul și sfârșitul acestei lucrături, din cer rostită ca să se îplinească. Lucrați cu pace, lucrați cu puterile cerești, tată. Cu blânde puteri cerești vă înzestrez Eu acum pentru această lucrătură sfântă. Lucrați-o sfânt, așa cum v-am învățat când v-am dat vouă să înfăptuiți pe pământul Meu cu voi fântâna îngerilor. Lucrați-o și pe aceasta, lucrați-o cu sfială sfântă, cu iubire sfântă, căci iubirea sfântă are sfială sfântă, iar sfiala sfântă are iubire.

Lucrați fântâna apostolilor Mei. Nu stricați vremea rugăciunii și a veghii sfinte, căci sporul și izvorul a toate, așa vine, fiilor. Fiți ca îngerii din cer pe pământ, căci am nevoie de viață îngerească în om, ca să pot să lucrez cu voi lucrările Mele pe pământ. Fiți curați în cuvânt și în lucrarea păcii și a frăției sfinte, fiilor. Fiți curați înăuntrul și în afara voastră, fiți curați, ca să vă mângâie îngerii Mei și cu bucurie să vă mângâie, dar fiți-le pe plac, fiți curați ca îngerii. Amin. Unii altora dați-vă de la Mine, unii de la alții luați de la Mine. Amin.

Acum îmbrăcați-vă cu puterile cerești, fiilor, și lucrați plini de duhul păcii sfinte fântâna apostolilor Mei. Pace și binecuvântare pun peste voi și peste lucrul fântâni celei noi.

Amin.

Mergem să însemnăm locul fântânii. Ucenicii Mei stau nedespărțiți de voi, ca și Mine, fiilor. Fiți fiii iubirii de Dumnezeu pe pământ, precum ei sunt în cer fiii iubirii Mele. Amin.

Pace vouă, fiilor! Vreau mereu să le grăiesc cu voi pe toate cele din Mine. Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Amin, amin, amin.

29-30 iunie/12-13 iulie 2007

Sărbătoarea de șaisprezece ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Nouului Ierusalim

Locul odihnei Domnului este omul. Domnul grăiește peste cei ce stau pe scaun de păstori și de cârmuitori peste neamul român. Cel ce ia înțelepciune este mai înțelept decât cel ce are înțelepciune.

Cartea Mea de azi este iubirea Mea cea de la sfârșit de timp pentru om. Cartea pe care o scriu Eu, Domnul, în zilele acestea prin cei peste care Mă fac cuvânt auzit pe pământ, cartea aceasta este cartea Mielului. Am deschis-o ca s-o așez pe pământ și ca să fie ea împlinirea venirii Mele a doua oară de la Tatăl la om. Amin.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Mielul Tatălui Savaot. Îmi revărs pe pământ cuvântul gurii Mele, și el se face carte de învățat. Îl chem pe om spre venirea Mea, și trimit spre el carte ca să-l chem. Nu-Mi trebuie temple și zidiri făcute de oameni ca să-i chem pe oameni în ele și să se închine ei Mie ca unui Împărat și să ia de la Mine cuvântul Meu. O, Mie Îmi trebuie loc în om, în urechea și în inima omului, nu în casă făcută de om. Mie Îmi trebuie duioșie și iubire de la om. Nu-Mi trebuie casă înaltă ca să Mă întâlnesc în ea cu omul și ca să-i grăiesc lui, ci Îmi trebuie inimă înfrântă și smerită în om. Numai așa încap Eu cu omul, iar altfel nu. Amin.

Pace vouă, copii din porți! Deschideți Domnului! Iată, așa intru Eu ca să fiu cu omul și să-i grăiesc. La facerea a toate câte sunt, după ce am zidit puterile cerești și îngerești la început, Eu Mi-am zidit apoi casă pe pământ, l-am zidit pe om din pământ și din cuvânt, și apoi l-am făcut ființă vie, cu puterea Mea, căci puterile cerești Îmi erau ucenici, și apoi M-am așezat în inima omului și l-am iubit și M-am odihnit în el, căci l-am făcut pe om ca să-Mi fie el loc de venire a Mea la om pe pământ. Iată, așa lucrez Eu venirea Mea pe pământ. Lucrez lin și sfânt și calm cu omul care-Mi dă Mie ajutor ca să vin, și, iarăși, apoi, lucrez cu putere și cu venire pe neașteptate peste omul care nu voiește să-L cunoască din fapte pe Domnul Făcătorul și Atoateștiutorul și Văzătorul. Amin.

Pace ție, popor al venirii Mele de la Tatăl la om, acum, la sfârșit de timp. Te-am povățuit mereu, mereu să ridici mai presus decât toate grijile cele pentru tine grija cea pentru venirea Mea la tine cuvânt, și de la tine peste pământ cuvânt. Ți-am spus, tată, să porți în inimă și în iubirea ta această faptă, căci fapta aceasta este altfel decât orice faptă a ta. Ea trebuie să-ți fie pernuța de pe care-ți ridici capul când te trezești din somnul odihnei trupului tău în zori, și trebuie, iarăși, să-ți fie pernuța pe care să-ți așezi capul când te apleci spre seară pentru odihna trupului tău ostenit de truda zilei. Să nu te scol și să nu te culci fără griji, așa te-am învățat Eu pe tine, popor al ascultării de cuvântul Meu cel povățuitor peste om în zilele acestea. Nu grija de tine să-ți fie ție prima și ultima grijă a grijilor tale de zi cu zi; nu, tată, nu așa, căci dacă Eu nu sunt, tu cum mai ești? Mai ești dacă Eu nu sunt? Dar nu numai să crezi sau să-Mi spuți că sunt, căci Eu sunt Cel ce lucrez, nu sunt Cel

ce stau să Mă uit și atât, poporul Meu.

O, poporul Meu Ierusalim de azi, Mi-am făcut acum șaisprezece ani grădinița cuvântului Meu pe pământ. Mai întâi Mi-am zidit-o din fii credincioși Mie și venirii Mele de la Tatăl la om, și numai apoi am înființat prin mânuțele lor fapta văzută a grădiniței Mele cea pentru venirea Mea la sfârșit de timp, așa cum ea Mi-a fost loc de lucru când l-am zidit la început pe om. Aduc, spre amintire de lucrare a Mea, ziua când Eu, Domnul, și cu fiii cei zidiți de Mine în această grădiniță am așezat întâia piatră de temelie a începutului Meu cel nou pe pământ cu omul. O, iată ce înseamnă să facă omul faptă pentru Dumnezeu pe pământ! Mai întâi de orice, trebuie să fie cuvântul lui Dumnezeu peste om, și apoi fapta lui cea împlinită. Tot așa lucrează și omul faptele lui pe pământ. Mai întâi zice, și apoi face, dar una este să zică Dumnezeu și să se facă, și alta este să zică omul și să facă el apoi. Lucrarea omului nu e tot una cu lucrarea lui Dumnezeu. Omul își face pentru sine, iar Domnul face pentru om. Omul lucrează ca un om, iar Domnul lucrează ca Dumnezeu. Amin.

Am zidit acum șaisprezece ani pe pământul român grădinița cuvântului Meu cel de la sfârșit de timp, și apoi am arătat-o oamenilor că ea este și că Mă fac în ea masă și cuvânt de Duh Sfânt peste om. Masă de cuvânt de la Dumnezeu pe pământ, aceasta am așezat Eu pe acest petec de pământ, ales dintru început să fie loc de poposire a Mea la venirea Mea cea de azi pe pământ la om, dar dacă n-aș avea casă în om în această grădiniță, Eu n-aș putea să-Mi arăt fața cuvântului Meu, fapta cuvântului Meu rostit peste această grădiniță de fii, căci am zidit în ea chivotul care este în ea înaintea ochilor oamenilor, și am scris apoi peste această grădiniță, am scris loc sfânt, loc pentru Domnul, ca să știe cei ce trec și cei ce văd, să știe aceștia când văd, să știe că *«acolo este Domnul»*, precum este scris în Scripturi pentru numele acestei grădinițe. Iată, în ea vin de la Tatăl cuvânt de durere a Mea de la om, în ea vin plângând în cuvânt, în ea vin strigând după om, cerându-l pe el de casă a Mea și de viață a Mea în el; în ea Îmi deșert suspinul Meu cel plin de jale, în ea pot sta Eu curat de duhul lumii, căci am împrejmuț-o pe ea cu hotar ca să fie ea locul plânsului lui Dumnezeu după om, locul glasului Meu strigător după om, strigătul Meu, care se face carte înaintea omului ca să învețe omul. O, Eu nu de altceva am înființat această grădiniță atunci când am adus-o la vedere și la știre că ea este și că s-a făcut văzută pe pământ. O, și câtă împotrivire a stârnit ivirea ei pe pământ! Iată ce va să zică lucrarea Domnului față de lucrarea omului! Când Eu M-am ivit prunc pe pământ, a proorocit Simeon cel bătrân, purtându-Mă în brațe și zicând: *«Acesta este pus spre căderea și spre ridicarea multora, și este pus ca semn de tăgadă»*. Iată ce este lucrarea Domnului față de lucrarea omului, poporul Meu, iar azi sărbătoresc cu tine al șaisprezecelea an de când Eu, Domnul, am așezat temelie nouă de nou Ierusalim pe pământ, zidire ivită la cuvântul Meu, căci Eu am zis și s-a făcut, și acest semn este pus ca semn de tăgadă. Amin.

O, Mă uit și iar Mă uit la ziua aceea când Eu, Domnul, am avut în această grădiniță, lângă fiii cuvântului Meu, pe arhiereul Meu cel de la sfârșit de timp, pe cel credincios venirii Mele de la Tatăl cuvânt de facere, cuvânt de înnoire a lumii, așa cum Scripturile au prezis că Eu voi lucra. Mă uit cu duioșie dumnezeiască și iau în mână ziua aceea de iubire și o mângâi pe ea cu sfinții Mei și cu îngerii Mei, și îi mângâi creștetul și inimioara arhiereului Meu și îl fac să simtă el mângâierea Mea acolo unde este el. El este în mijlocul durerii cea de la necredința omului care, unul lângă altul și unul pe altul numindu-se,

își zice el casă a Mea spre oameni și casă a oamenilor spre Mine, dar el este mincinos, fiindcă iată cum este venirea Mea spre om, căci Eu sunt Dumnezeu și nu om, și nu sunt ca omul, ci sunt Dumnezeu. Amin.

Îi mângâi creștetul și inimioara arhierului Meu prin care Eu, Domnul, acum șaisprezece ani Mi-am dat de știre peste pământ grădinița Mea de cuvânt și lucrarea Mea din ea peste om, iar în ziua aceasta de amintire sfântă, Eu, Domnul, Mă pornesc din grădiniță cuvânt, ca să strig cu el la cei ce s-au așezat păstori, dar ei nu păstoresc, să strig la ei și să-i învăț să ia de la Mine darul credinței sfinte ca să te învețe ei pe tine să crezi în venirea Mea la ei și la tine, țara Mea de venire, neamul Meu de azi, neam român, căci n-am venit la tine să-ți fac rău, ci fericire am venit să-ți dau și să las pe vatra ta. Și tot în ziua aceasta de amintire dulce vreau să strig și la cei ce s-au așezat peste tine ca să te cârmuiască ei, popor român, și voiesc încă să-i învăț pe ei de la Mine, căci sunt îndărătnici și sunt fățarnici cu tine, țara Mea de azi, și vor numai slava lor, tată, iar cei ce iubesc așa, nu pot iubi dreptatea cea pentru tine, o, țara Mea. Îi voi povățui pe ei până ce ei vor asculta vrând-nevrând, căci puterile cerești Îmi sunt ucenici pentru ca să împlinescă ele tot cuvântul care iese din gura Mea ca să se facă, iar Eu să rostesc apoi și să spun: «*Făcutu-s-a*». Amin.

Binecuvântată să fie sărbătoarea aceasta în mijlocul tău, popor de nou Ierusalim pe pământ! Îndeletnicește-te, tată, din zi în zi mai mult cu lucrarea și cu puterea binecuvântării Mele de peste tine și ai grijă de rodul ei, tată. I-am găsit neputințioși în porți pe cei ce Mă primesc în grădiniță cuvânt. Le este istovit trupul și duhul de greutatea de peste ei, care sunt Eu, și tu, poporul Meu de azi. Am spus acum două mii de ani că jugul Meu este ușor. Am spus așa că pentru jugul Meu omul are cea mai mare iubire pe pământ, căci fără ea mare, omul nu poate purta peste el jugul Meu. Am spus așa pentru că iubirea cea din cer este cea mai dulce povară de dus pentru om, cea mai ușoară între poveri, căci ea înseamnă mângâierea omului aici și pe vecii apoi. Am spus că jugul Meu este ușor de dus de om, dar când omul necredincios apasă pe jugul Meu de pe om cu necredința și cu depărtarea lui de Dumnezeu și când Eu îl strig pe om, iar el nu Mă aude, o, e greu de tot atunci jugul Meu peste cel ce Mi-l poartă ca să vin Eu la om și să grăiesc și să-l îmbiu pe el spre viață și să-l învăț pe el viața. O, nu-Mi trebuie temple și zidiri făcute de oameni ca să vin și să-l strig pe om să vină la Mine, ci Îmi trebuie loc în om, nu casă făcută de om. Îmi trebuie duioșie și iubire de la om, nu casă înaltă ca să Mă întâlnesc în ea cu omul și să-i grăiesc lui. Umilința și smerenia inimii omului, aceasta este calea Mea spre om, așa încap Eu cu omul, așa pot Eu avea casă pe pământ, așa, și nu altfel, poporul Meu. Amin.

O, copii din porți! Spre sfârșitul zilei ne întâlnim iarăși în carte, tată, căci am de așezat în ea cuvânt de strigare. Vă iau în mâna Mea neputințele, vă mângâi și vă întăresc împotriva lor, vă aduc din cer alinare, că pe pământ e rece, tată. O, e rece de iubire pe pământ. Mi-e dor de mângâiere, dar unde este cel ce ar înțelege dorul Meu? Eu, Domnul, Mă las mereu mai mic ca omul, ca să nu-Mi facă omul rău venirii Mele la el, dar mângâiere pentru Mine nu găsesc, că e rece pe pământ. Le-am spus la ucenici, acum două mii de ani, ca să se roage Tatălui, Care este în cer, și să ceară ei de la El împărăția Lui și voia Lui pe pământ, precum în cer așa și pe pământ. Le-am spus să ceară ei așa, fiindcă e rece pe pământ. Numai unde este voia Tatălui pe pământ ca și în cer, numai acolo este mângâierea Mea, numai acolo găsesc Eu alin, numai acolo, fiilor scumpi,

numai acolo, tată. Și va veni curând, curând mângâierea Mea pe pământ de la om, căci puterile cerești vor împlini aceasta și vor aduce pe pământ cu omul voia Tatălui ca și în cer, iar voia omului se va supune atunci vrând-nevrând voii Tatălui ceresc, și își va întoarce omul în Dumnezeu voia sa și se va face omul casa Domnului, iar Eu voi sta în ea și Mă voi mângâia, și atunci Îmi voi afla Eu odihna, atunci, fiilor, numai atunci. Amin, amin, amin.

*

În ziua aceasta Îmi așez în carte cuvântul strigării Mele după om. Mă pornesc din grădiniță cuvânt, ca să strig cu el la cei ce s-au așezat păstori, dar ei nu păstoresc, și voiesc să-i întreb pe ei de ce nu păstoresc dacă s-au așezat pe scaun de păstori? Neamul Meu român rătăcește fără Dumnezeu pe pământul lui și nu mai știe să ceară peste el paza Mea, ajutorul Meu, iertare pentru fărâdelegile lui să ceară de la Mine, și s-au ridicat acum peste el oameni fără de milă de el ca să-l cârmuiască pe el, și e în durere fără mângâiere neamul român, și el nu-și știe rana, fiindcă este nepăstorit acest neam.

O, vin Eu, Domnul, vin Eu și te păstoresc cu dulce cuvânt de deasupra ta, țara Mea de azi, căci Eu am în mijlocul tău grădinița cuvântului Meu, și în ea cobor cuvânt ca să te păstoresc, căci cei ce în tine stau pe scaun de păstor, nu te păstoresc, tată. O, vin Eu, și am tot venit, și iarăși vin și-ți grăiesc. Iată, ești și tu sub biciul mâniei Mele, țara Mea de azi. O, cum să fac să te înțelepțesc, neam român? Să te dăruiesc cu darul credinței sfinte în cuvântul Meu, care te cheamă spre Mine, cum să fac, țara Mea de venire acum de la Tatăl la om, țara Mea de la sfârșit de timp? O, cum să fac, tată, să te mângâi și să-ți dau putere să știi și să crezi că Eu, Domnul, vin și te păstoresc și te chem sub vița Mea și sub smochinul Meu ca să-ți dau de la Mine? Iată, așez cuvânt de strigare peste cei ce în tine stau pe scaun de păstor, țara Mea de azi, și le spun așa, iară și iară le spun lor:

Eu, Domnul, vin la voi și vă întreb pe voi de viața oilor Mele, căci v-ați așezat păstori de oi, dar oile Mele duc lipsă de păstori și au rămas demâncarea fiarelor sălbatice, popoarelor păgâne, și rătăcesc peste fața pământului fără să aibă cine le căuta și îngrijă și apăra. Iată-Mă să vă cer socoteală și apoi să curm minciuna că voi le păstoriți, și să scap apoi din gura voastră oile Mele, căci ele au ajuns demâncarea voastră, însă întocmai cum priveghează ciobanul turma lui în vreme de vijelie, așa păstoresc Eu, Domnul, turma Mea, și o voi scăpa pe ea de ziua furtunii, și-Mi voi chema oile pe lunci și pe pășuni frumoase, iar stâna lor va fi pe munții slavei Mele, și Eu le voi odihni pe ele, precum este scris, și voi scrie între Mine și ele legământ de pace, și voi prăpădi fiarele sălbatice din țară, ca să poată oile să sălășluiască fără primejdie pe pământul lor, și le voi binecuvânta și le voi trimite ploaie și vor cunoaște ele că Eu sunt Domnul și Păstorul lor când voi sfârâma jugul lor și le voi mântui și le voi întemeia sădire desăvârșită și când nu vor mai fi ele pradă popoarelor păgâne și fiarelor din țară, căci Eu le voi păstori și le voi priveghea. Amin.

O, strig la voi ca să vă întreb de oi, căci v-ați așezat păstori. Vă chem spre duh de credință sfântă ca să Mă pot înțelege cu voi pentru viața oilor. O, nu puteți să vă ascundeți sub necredință față de strigarea Mea la voi. Dacă voi spuneți că nu sunt Eu, Domnul, Cel Care strigă la voi, iată, și Eu vă spun vouă că Eu sunt Cel ce sunt, că Eu sunt Cel ce strig la voi și că veți vedea că sunt. Amin. Eu sunt Cel ce grăiesc cu voi, căci

v-ați așezat pe scaun de păstor și nu păstoriți și nu privegheați peste oi. Ați luat în mână toiag de păstorire, dar Eu nu vă văd că aveți grijă de oi; ba, din contra, văd că le sfâșiați și că le aveți pradă. Iată, voi scoate din mijlocul vostru foc și vâlvătaie de foc și vă va ajunge durerea care se urcă la Mine de la voi. Eu sunt Păstorul Cel bun și Mi-am pus viața pentru oi și așa le-am fost Păstor și așa le sunt și așa le strig ca să le priveghez. O, cum să fac cu voi ca să vă scap de răspunsul cel greu pe care-l aveți de dat lui Dumnezeu pentru viața oilor Lui? Luați cuvântul Meu și uitați-vă în el; el curge din tronul lui Dumnezeu și al Mielului și este apa râului vieții, care dă peste margini, precum este scris. O, nu fiți necredincioși! Nu vă veți putea piti sub necredința voastră; ea nu vă poate fi scut și scăpare; ea vă va împinge spre plata celor necredincioși.

O, hai să fac cu voi legământ, tată, și hai să vedem ce facem cu soarta oilor. Eu sunt îndelung răbdător și Mi-e dor de Mine în voi ca să lucrăm în Tatăl. Eu în voi, și voi în Mine, așa aș voi să puteți voi să fiți. Dar dacă voi vă faceți că dați mereu la spate venirea Mea la voi cu strigarea și cu trezirea și cu iertarea apoi, ca să putem lucra curat peste om, dacă voi vă faceți că nu auziți și că nu vedeți și că nu știți de strigarea Mea și de lucrarea cuvântului Meu în mijlocul neamului român, dacă voi nu-Mi răspundeți când grăiesc cu voi, o, cum să fac cu voi? Dar cum să fac cu viața oilor? Eu sunt Păstorul Cel bun și Cel milos și, iată, vă păstoresc și pe voi, darămite pe oi. Mi-e milă de oi, căci voi nu le păstoriți, și oile nu știu ce înseamnă păstorire peste ele. Neamul român este neamul Meu cel ales pentru sfârșitul lucrărilor Mele peste pământ, dar voi nu vreți să lucrați în via Mea după planul Tatălui Meu. O, nu pe dinafară trebuia să vă arătați voi păstori de oi, că iată, partea dinăuntru a vasului vostru este plină de răpire și de nedreptate, tată. O, pocăiți-vă, și nu vă fie rușine sau greu să faceți aceasta. Așezați-vă înaintea Mea, că am venit spre voi ca să vă deschid inimile și să torn în ele cuvântul venirii Mele și credință sfântă pentru el în voi. O, nu vă îndoiiți, și temeți-vă să faceți aceasta, căci curând, curând Eu, Domnul, Mă voi arăta slăvit din mijlocul lucrării Mele de nou Ierusalim în neamul român, și puterile cerești Îmi sunt ucenici, și ele vor împlini. Sculați-vă să facem sfat, căci Dumnezeu nu vine la voi ca să vă facă rău, ci vine să vă scape de întunericul din voi și să pună peste voi darul Duhului Sfânt, căci cei credincioși Mie sunt numai aceia care, crezând, se mântuiesc, precum cei mincinoși sunt cei care, necrezând, se osândesc să guste mereu din trecătoarea deșertăciune a vieții vremelnice pe pământ. Fiți credincioși și dovediți-vă așa, căci cei credincioși sunt cei care au peste ei semnul iertării păcatelor și care în numele Meu scot demoni și îi însănătoșesc pe cei bolnavi și suferinzi pe pământ, și sunt cei care, în limbi noi grăind ei, iau șerpii în mâini și nu-i vatămă șerpii, și sunt cei ce, botezându-se în numele Meu, își dovedesc apoi darurile credinței, lucrarea Duhului Sfânt, care se face semn din cei credincioși. Amin.

Luați aminte la glasul Meu de peste voi, cei ce v-ați așezat păstori de oi. Vine la voi Păstorul Cel bun și vă întrebă de oi. O, e turma Mea în jale și în rătăcire, și ea nu știe, dar puterile cerești lovesc în ea ca s-o trezească și ca s-o învețe minte. Sculați-vă pentru viața oilor dacă vreți să aveți plată de păstori, căci cel ce are grijă de oi pentru că sunt ale Mele, acela plată de păstor va lua. Amin. Aplecați-vă și beți și spălați-vă și curățiți-vă în apa râului vieții, și beți cu credință, căci cuvântul Meu este adevărat, dar dacă nu vă veți apleca spre el ca să-l luați în voi și să păstoriți cu el turma Mea după voia Mea, Eu, Domnul, Mă voi judeca după dreptate cu voi. Și acum sfârșesc

grăirea Mea cu voi. Eu sunt Cel ce sunt. Amin.

Acum Mă îndrept să strig cu glasul Meu cel îndurerat și la cei ce s-au așezat să cârmuiesc soarta neamului român. Eu am pe pământul român tronul cuvântului Meu, și de pe el cuvintez. Eu am în neamul român popor născut de sus, vas al sfințeniei Mele, casă a lui Dumnezeu pe pământ, și vai celor ce tăgăduiesc glasul Meu de azi!

Eu, Domnul, strig la voi ca să vă întreb de soarta oștirii Mele române, căci v-ați așezat cârmuitori peste ea ca și cei ce s-au așezat păstori peste ea de la ei dorință. Vă dau și vouă darul credinței sfinte. Luați din el ca să Mă pot înțelege cu voi pentru soarta acestui neam. Nu puteți nici voi să vă ascundeți sub necredință față de cuvântul strigării Mele la voi. Chiar dacă voi spuneți că acest cuvânt nu sunt Eu, Domnul, Eu vă spun și vouă așa cum le-am spus egiptenilor când l-am trimis pe Moise să Mi-l scoată din robie pe Israel; vă spun și vouă că Eu sunt Cel ce sunt, și veți vedea curând, curând că Eu sunt Cel ce strig la voi ca să Mă auziți și să-Mi deschideți ca să stau în sfat cu voi. Am venit spre voi cuvânt și v-am spus vouă cuvânt din Scripturi, că *«dacă într-o cetate sunt tot felul de conducători, ea se surpă ca și una care nu are conducător»*. O, voi umblați înaintea acestui neam pe căi nedrepte și sunteți îndărătnici, și sunteți fățarnici, dar este scris: *«Cei ce se abat pe căi nedrepte, Domnul îi va duce cu cei fără de lege»*. Vin să vă spun că nu iubiți dreptatea și pacea și că așa stați voi pe fruntea acestui neam. Îndărătnicia este boală urâtă, iar plata ei vă va umple de suferință dacă nu veți lua aminte acum la glasul Meu care vă cheamă să învățați dreptatea Domnului pe pământ și nu strâmbătatea așa cum lucrați voi de când v-ați așezat să tocmiți cu soarta neamului român. O, neamul român este neamul în mijlocul căruia Eu, Domnul, Mi-am așezat casa Mea de venire acum, a doua oară de la Tatăl la om. Dați-Mi dreptul să vă învăț, căci sunt Învățător din cer pentru om. Eu vreau să vă scap de pedeapsa faptelor voastre rele, căci păcatul lăcomiei și al minciunii v-a biruit de tot, și stați cu el împotriva lui Dumnezeu Atotfiitorul. E țara română lovită din pricina fărădelegilor voastre, pe care le săvârșiți fără frică, în numele acestui neam. Am dat povață neamului român să se trezească și să se scoale să-și vegheze soarta, dar voi stați împotriva puterii cea bună a acestui neam. Voi v-ați așezat tari, și vă țineți cu amândouă mâinile de scaunele pe care stați, dar dacă veți iubi fărădelegea pe mai departe și nesupunerea pentru ceea ce este bine acestui neam, Eu, Domnul, vă voi smulge pe voi pe toți de pe locurile voastre și veți fi aruncați la pământ, căci voi brăzdați cu rușine obrazul neamului român înaintea neamurilor de pe pământ. Iată, nici un glas al acestui neam, care strigă la voi, nu-l auziți ca să vă îndreptați spre dreptate, căci vă priește cu păcatul slavei deșarte și nu vă pasă de fața și de fruntea cea brăzdată de rușine a neamului român, peste care stați mari. Voi sunteți lacomi și slujiți minciunii și iubiți desfrânarea a toate, și e păcat aceasta, și e păcat să stați la cârma unui neam așa cum sunteți voi. Vin Eu acum din cer cuvânt ca să cârmuiesc cu el peste neamul român și peste pământ, și iată, cuvintez și împlinesc. Amin. Am spus că vor lucra stihile cerești și vor trezi acest neam, căruia i-am spus să nu se supună glasului mâniei Mele cea plină de durere pentru necredința omului, ci să se supună slavei Mele cea plină de cuvânt și de ocrotire pentru cei ce se apleacă Domnului și ocrotirii Lui. Amin.

O, nu vă mai țineți cu mâinile de scaunele pe care stați. Nu așa se cârmuiește peste un neam, o, nu așa. Vine pe pământul român dreptatea cea sfântă, vine din cer pe pământ rochiță scumpă și serbare cerească peste țara română. Faceți loc sfa-

tului Domnului, că Mie Îmi trebuie cale cu dreptate pe ea, cale care să se vadă bine de la pământ la cer și de la cer la pământ. O, numai adevărul vă poate face liberi de vină, dar dați loc pe pământ dreptății a toate, căci cei ce iubesc strâmbătatea și minciuna, sunt fiii diavolului pe pământ, fiindcă diavolul este tatăl minciunii. Lăsați pământul român și neamul Meu de pe el, lăsați-l să intre sub slava Mea, căci Eu, Domnul, i-am sortit slavă cerească peste el, și tainic i-o lucrez, și vreau să pun această coroană pe creștetul neamului român și să strălucească ea de slava Mea înaintea popoarelor. Amin.

O, iată ce faceți voi! Prin fărâdelegile voastre atrageți mânia puterilor cerești peste țara română, iar Eu, Domnul, voiesc s-o ocrotesc și s-o mângâi pe ea sub crucea ei. O, dați loc iubirii Mele peste neamul român, căci fățarnicia voastră se vede prea bine ca să vă mai puteți piti cu ea unul în spatele celuilalt. Puterile cerești strigă la voi prin glas puternic de vijelie cu spaimă în mersul ei de deasupra acestui neam, căci din pricina celor ce s-au numit ei înșiși păstori peste neamul acesta, dar ei nu păstoresc, și din pricina voastră că stați de la voi putere pe pieptul acestui neam ca să-l supuneți vouă, din aceste pricini vine mânia lui Dumnezeu peste neamul acesta apăsător pe calea lui, și care nu mai știe ascultarea de Dumnezeu și temerea cea pentru paza vieții lui. Aplecați-vă, dar, și lăsați-vă treziți de duhul adevărului și al dreptății a toate, căci îndărătnicia și fățarnicia și slava deșartă vă aduc vouă pedeapsa lor, dar Eu, Domnul, voiesc să vă cruț pe voi și să vă povățuiesc, fii români. O, nu mai stați așa de mari peste acest neam, căci voi sunteți oameni neputincioși, iar Eu sunt Domnul, și vă chem cu Mine în sfat pentru soarta neamului român. Iubiți adevărul, iubiți duhul dreptății, căci voi ați părăsit cinstea și datoria cea pentru adevăr, și ați părăsit frica cea binefăcătoare, care-l ține pe om pe calea dreptății a toate, și iată, domniți de la voi putere și apăsați pe viața neamului român. O, ajunge! Nu mai oropsiți țara alegerii Mele. Sunteți nedrepti cu ea. Ajunge! Treziți-vă și veniți-vă în fire, că prea multă vină vă strângeți, și ea vă va apăsa prea greu. Veniți spre părere de rău și faceți cale milei Mele spre voi, ca să vă scap cumva de plata faptelor voastre. Eu sunt Păstorul Cel bun, Cel milos. Mi-e milă de cei ce păcătuiesc greu, că aceia și nu alții au nevoie de milă, și vreau să vă trezesc spre pocăință și spre umilință, și apoi să vă dau din mila Mea, dacă veți vrea. Eu, Domnul, strig la voi: faceți cale dreaptă dreptății, și Eu vă voi lucra izbăvirea. Dar dacă nu veți vrea și nu Mă veți asculta, faptele voastre își vor primi plata lor. Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

Binecuvintez și întăresc locul de cârmuire de peste neamul român, și pe cel ce se luptă prin valuri la cârma cea de veghe a acestui neam. Eu, Domnul, voi ocroti și voi mângâia cu cuvânt de veghe neamul român. Eu sunt Cel ce sunt. Amin.

Acum, poporul Meu, Mă odihnesc de strigătul Meu cel îndreptat spre cei ce se numesc pe ei înșiși păstori, și, iarăși, alții, binefăcători și conducători peste neamul român. Am sprijinit la locul ei cârma acestui neam, dar ceilalți, la care strig, auzind nu aud, dar Eu, Domnul, Mă voi arăta prin lucrarea puterilor cerești și voi scoate îndărătnicia și fățarnicia de pe scaunele pe care ele stau prin cei ce vor să poată ei tot ce trebuie să poată neamul român. Am spus aceasta, și voi fi împlinitor, căci am ucenici puterile cerești, și acestea Mă vor asculta. Amin.

O, fiilor, grăiesc și cu voi cuvânt de facere. Stați frumos, tată, în planul Meu cu voi, căci avem de așezat, prin cuvântul Meu de peste voi, slavă cerească peste pământul român, și vom lucra prin cuvânt de sus, și nu de jos, vom lucra așa cum am lucrat Eu acum cu voi fântâna ucenicilor Mei, fântâna sfinților

apostoli, căci aceștia în curând, prin cuvânt sfânt, vor fi puși lucrători și veghetori ai ei și vor înprospăta cu apă și cu duh ceresc grădinile Mele cu voi, și pe voi. Binecuvintez începutul și sfârșitul fântânii, așa cum am rostit peste voi când am însemnat locul izvorului care s-a înființat acum între voi, izvor rostit din cer ca să fie pe pământ. Vom așeza peste izvor cuvânt de sfințire și ne vom bucura de darul acesta, și vom împlini bucuria aceasta cu poporul cel ce se va aduna în curând din nou pentru mângâiere și pentru creștere, în duh de sărbătoare, în grădinile Mele cu voi. Amin.

Acum împărțiți cuvântul Meu acolo unde el merge cu trimitere din partea Mea. Amin.

Când iarăși voi veni la voi cuvânt, fiilor, Eu iarăși vă voi învăța pe voi viața voastră întru Mine și viața Mea în voi, și voi învăța poporul cuvântului Meu să știe el cum să-și păzească și să-și păstreze fiii lui locul lor din Mine și locul Meu din ei, iar această înțelepciune se învață de la înțelepciunea Mea din voi, fiilor copii care-Mi păstoriți poporul ca să nu piară el din pricina lipsei de înțelepciune de la Mine peste el. O, să nu-i fie greu poporului Meu să se aplece să ia de la Mine prin voi, căci mai înțelept decât cel ce are înțelepciune, este cel ce ia înțelepciune, și apoi ascultare pentru înțelepciune. Amin.

Eu, Domnul, Îmi voi strânge curând, curând poporul și îl voi învăța pe el înțelepciune nouă; îi voi întări inima lui spre Mine și Îmi voi apleca inima Mea spre el. Eu îi voi da lui, și fericit este cel ce va lua și va fi, fericit va fi, căci numai cel ce este, numai acela va mai fi, fiilor, numai acela. Amin, amin, amin.

9/22 iulie 2007

Sărbătoarea sfântului prooroc Ilie

Vorbirea de rău este hrana duhului celui nemulțumit. Lucrarea zidirii omului se lucrează cu martori. Ucenicul are în el duhul învățătorului său. Rugăciunea poporului pentru sufletul celui ce a fost patriarhul neamului român, Teoctist.

Mă port pe nori de slavă, pe nori de cuvânt în grădinița Mea de pe pământ. Sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot. Oștirile de sfinți Mă însoțesc și Mă mărturisesc Domn al slavei, iar sfinții sunt slava Mea. Cu slavă vin să judec viii și morții, precum este scris, căci Eu am spus prin cuvânt proorocesc că «*sfinții vor judeca lumea*». Amin.

Iarăși vin la tine cuvânt, poporul Meu, și iarăși te învăț, tată, căci tu trebuie să înveți mereu dacă ești al Meu. O, păzește-ți și păstrează-ți locul tău din Mine și locul Meu în tine, dar învață, tată, învață ca să știi aceasta, învață mereu, căci cel ce nu învață mereu, acela pierde din lipsă de înțelepciune. Dau mereu să te strig mereu și să te învăț mereu, tată, căci greu mai stă pe picioare cel ce nu învață, greu, tată, greu, și acela își ia din sine tot ce ia, și acela nu mai învață dacă face așa, și acela cade, tată, cade, și când cade, trage după el pe cel slab, care abia stă pe picioare, căci cel ce nu ia înțelepciune de la Mine și nu de la sine, acela nu mai are statul lui în Mine, și apoi se face cădere pentru mulți unul ca acela.

O, poporul Meu, ia de la Mine limpezime de minte, ia și citește cuvântul Meu și învață-l și pentru tine, căci tu când citești, te gândești că e vorba despre altul și nu despre tine, tată. O, ia și citește, și să se cunoască, tată, că citești și că înțelegi cu credință cuvântul Meu cel pentru mântuirea ta. Când citești cuvântul cărții Mele, nu lua din el înțelepciune împotriva fratelui tău, ci ia din el pentru statura ta, pentru mântuirea ta cea prin ascultare de cuvântul Meu cel mântuitor, și lasă-te slab

ca să poți lua, căci altfel nu iei înțelepciunea cuvântului Meu din cartea Mea. Fii înțelept din Mine și nu din tine, căci câtă vreme omul poate, atâta vreme Dumnezeu este neputincios pentru om, iar când omul este el neputincios, atunci Domnul îl face pe el vas al Său, și altfel nu se poate cu Dumnezeu, poporul Meu. Omul putincios pentru el însuși îl răstoarnă mereu, mereu pe Dumnezeu, neținând seamă de Dumnezeu, căci poate el, omul. O, așa am pățit Eu cu Adam, și iată, așa pățesc mereu cu tot omul care poate el, dar Eu Mă fac cuvânt ca să-l învăț pe om, și dacă el nu ia, nu pot să-l conduc pe el spre veșnicia lui cea de la Mine, nu pot, căci el este trup și nu-i place cu duhul, chiar dacă limba lui zice că-i place. Aaron și cu Miriam tot așa Îmi făceau, și nu puteam să-i călăuzesc pe ei prin Moise, căci ei loveau mereu, mereu în puterea Mea cea din Moise, și nu puteau trece din trup în duh dacă voiau să poată ei. Făcusem din Moise un dumnezeu pentru Israel, dar n-am putut nici atunci să am ceată de dumnezei ca să pot fi Eu, Domnul, în sfatul lor și ca să pot pentru viața lui Israel; și pentru că n-am putut, Israel s-a pierdut în sine și a putut prin voia sa însăși, căci voia Mea n-a fost să încapă în voia lui. Vai Mie în mijlocul celor cu minte de om! Eu însă Mă fac cuvânt de veghe pentru om și dau să-l întorc pe om la Mine și ca să pot Eu veni la el și să Mă creadă omul că vin la el, și să Mă primească dacă vin. Amin.

Îl învățam mereu pe poporul Meu cel de azi, dădeam să-l înțeleptesc, dar el își vedea prea mult de treburile lui, și se învățoșea dacă făcea așa, și apoi se ridica împotriva Mea ca să-și acopere vina, și iată, nu lua poporul Meu de azi învățătură pentru veșnicia lui cea cu Mine pe pământ și în cer apoi. O, nu trebuie răstălmăcit cuvântul Meu și pus apoi împotriva Mea de către cel vârtos la cuvânt și la duh răutăcios, de către cel cu minte de sine, minte înaintea căreia Eu, Domnul, stau în genunchi neputincios și nelucrător pentru a Mea putere și sfat ceresc. O, e mare taină și mare minune să înțeleagă omul duhul și puterea rugăciunii. Această putere nu poate în cel cu minte de om. Îmi învățam mereu poporul să iubească rugăciunea, dar el nu putea să fie numai al Meu cu mintea lui, cu îndeletnicirile lui, și își alegea fiecare câte ceva de făcut, și așa se depărta el de Mine după ce Mă gusta dacă Mă afla din om în om în acest cuvânt cu care stau masă întinsă de cincizeci de ani pe pământ în neamul român.

O, Ierusalime, doresc, tată, cu mare dor să pot lucra în mijlocul tău cu duh tare întoarcerea omului spre Dumnezeu, și a lui Dumnezeu spre om. Mă doare când văd clătinare în cei ce au aflat de izvorul Meu de cuvânt. Mulți din poporul Meu, mai de mult și de acum, au ajuns să fie nemulțumiți, căci umilința îi este greu omului s-o ia de toiag al său. Nemulțumirea este duh rău, și aceasta naște din ea vorbirea de rău între frați, vorbirea de rău, tată, hrana duhului celui nemulțumit.

O, nu e tot una vorbirea despre răul care este și care lucrează spre pierzarea omului, nu e aceasta tot una cu vorbirea de rău. I-am spus poporului Meu cel de demult că prea mult, prea mult a lucrat el vorbirea de rău, lucrare care l-a scos de la Dumnezeu pe el, și n-a înțeles taina de creștin, n-a înțeles aceasta poporul Meu cel de demult al Meu, și pe care l-am hrănit cu milă ca și pe cel de azi popor al Meu.

Vin să fac înțeleasă în poporul Meu taina de creștin și s-o întăresc pe ea, și lucrez cu sfinții, căci orice lucrare ziditoare se lucrează cu martori, iar altfel nu. Te învăț, poporul Meu, să-ți păzești și să-ți păstrezi locul tău din Mine și locul Meu în tine, tată, iar această putere se învață de la înțelepciunea Mea, pusă de Mine în cei prin care Eu trec spre tine ca să te

călăuzesc și ca să nu pieri tu fără călăuză, căci cei fără de călăuză peste ei pier, și au pierit și pier, fiule. Am spus prin prooroci că voi trimite pe Ilie proorocul să întoarcă la Mine pe oameni, și pe Mine la oameni, ca să curm de peste ei blestemul care vine peste cei ce nu stau sub scutul lui Dumnezeu pe pământ cu viața lor trăită în voile Mele pe pământ ca și în cer, căci altfel Eu nu-l pot acoperi pe om de blestemul care vine pe pământ. Omul nu știe să fugă de blestem, căci cel ce știe este cel ce fuge sub scutul ascultării de Dumnezeu prin călăuză, poporul Meu. Eu vin și iarăși te învăț, și vreau să pun pe masă învățătură pentru toți cei ce știu să ia și să rămână în ea și să se roage Mie pentru ea, căci duhul rugăciunii este puțin, puțin de tot priceput de cel ce se așează în genunchi ca să se roage la Dumnezeu pentru viață.

Eu sunt cu cetele de sfinți, și sfinții sunt martorii Mei, iar martorii mărturisesc. Numai cei ce mărturisesc, numai aceia sunt martori și numai aceia îl cunosc pe Dumnezeu pe pământ, pe Dumnezeu și pe om, poporul Meu, căci în alt fel nu este lucrarea Mea peste om. Amin, amin, amin.

— **E**u, Ilie, proorocul Tău, sunt martorul Tău, Doamne, și mare este iubirea și credința și lucrarea celor ce Te mărturisesc prin râvna lor cea pentru Tine, râvnă care se scoală spre lucrare ca să întoarcă pe oameni la cunoștința adevărului, la Tine, Doamne părăsit de om. În car de slavă ne purtăm prin cuvânt peste creștetul poporului Tău, ca să-l învățăm pe el statul lui în Tine și statul Tău în el, Doamne, și ca să nu mai fie cadere de fii de la pieptul Tău cel ocrotitor de fii, Doamne Părinte. Amin.

O, popor al slavei venirii Domnului acum cu sfinții pe pământ! Să știi că fiii sunt cei ce au părinte, de care ei ascultă. Noi, sfinții Lui, îl avem pe Domnul de Părinte, și sfânt să fii și tu cu ascultarea de El, căci altfel Domnul nu este Părintele tău și nu stă înăuntrul tău. Când Domnul stă în om, El stă ca un Stăpân, și altfel El nu stă în om, și altfel El nu poate pentru om și pentru paza omului, iar această înțelepciune se păstrează și se păzește numai în omul care stă sub călăuză, așa cum au stat ucenicii pe care eu i-am avut ai Domnului pe pământ și cărora eu le-am dat din duhul meu. Ucenicul trebuie să aibă în el duhul învățătorului său, iar altfel el nu este ucenic, altfel el nu este martor și nu poate mărturisi și nu poate lucra minunat.

O, eu vă mângâi pe voi, copiii care mărturisiți azi ca niște ucenici, căci ați iubit și ați știut să fiți ucenici, și iată, v-a dat Domnul lucrare mare, ca să împărțiți din ea la toți cei ce iubesc să fie un duh cu voi în duhul credinței sfinte și al faptelor ei apoi, în duhul cel pentru ucenici, fiilor copiii. Iată, Se sprijină Domnul pe voi, căci ați știut să stați mici sub măreția venirii Lui după om. Voi aveți în voi duh iubitor de oameni, și de aceea nu sunteți voi iubiți de cei ce se iubesc pe ei în statul lor cu Dumnezeu, căci duhul cel din voi, duhul iubitor de oameni nu-l lasă pe om să stea în rătăcire de Dumnezeu, ci dă să-l tragă pe om din blestem, iar când omul nu este mângâiat și laudat așa cum stă el, vă mușcă omul, fiilor, și vă doare, și vă doare mereu. O, n-așteptați iubire de la cei cărora le mărturisiți voi faptele lor rele, căci aceia se iubesc pe ei și nu pe voi, acelora le e milă numai de ei, fiilor copiii. Adevăratul ucenic al lui Iisus Hristos nu se uită la fața omului, ci se uită la viața lui, ca să i-o îndrepteze, ca să i-o curățească de rău, iar voi aveți duh iubitor de oameni, și puțini știu cât de înălțătoare și de folositoare de suflet este lucrarea acestui duh bun. Ca și Domnul îi îndemn și eu pe cei ce au fost și pe cei ce sunt și pe cei ce vor fi popor al acestui cuvânt al venirii Domnului după om, pe toți îi îndemn să-și muște limba decât să lovească în voi cu vorbire de

rău și cu învinuire pe voi pentru faptele lor cele neascultătoare de Dumnezeu, și îi îndemn să nu se oprească ei în ceata celor răzvrățiți, să nu se mai lase atrași și să nu-i mai atragă pe cei răzvrățiți, căci răzvrățiții sunt cei nemulțumiți, iar nemulțumiții sunt cei ce se cred meritoși pentru mintea lor, pentru faptele lor, dar ei sunt cei semeți, iar cei semeți cad, căci aceasta este plata semeției din om. Voi însă fiți în Duhul Domnului, în duhul dreptății a toate, căci omul trebuie să fie mic, iar Domnul, mare, fiilor copiii. Întăriți-vă la veghe și prindeți puteri bune pentru paza poporului cel credincios, căci omul are nevoie de cârmă peste el, chiar dacă lui îi este greu aceasta. Să-l învățăm umilița pe om, fiilor umiliți. Numai cel cu duh umilit, numai acela are viață călăuzită sub scutul Domnului, iar cei ce nu pot așa, vor înțelege peste ei armele muștrării sfinte, și vor căuta spre pocăință și spre iubire cu sfială, așa cum numai sfinții au. Amin.

O, Doamne, lucrarea ucenicilor e ușor de dus de către cei ce iubesc să fie ucenici, dar lumina lor pentru cei călăuziți de ei, e grea de tot, Doamne. Greu mă mai apăsa și pe mine nepăsarea lui Israel, dar poporul de azi trebuie să înțeleagă de la Tine lucrarea dreptății a toate, Doamne, că vremea e spre sfârșit de timp. Să nu Te învinuiască pe Tine pentru neascultarea lui omul îndărătnic, omul care cade în sine, care cade din Tine, Doamne.

O, popor care stai la învățat! Duhul meu întorcător de om spre Dumnezeu îți spune ție așa, spre înțelepciunea ta: creștinii care cad, nu cad din pricina altora sau din pricina lui Dumnezeu sau a lucrătorilor lui Dumnezeu; aceia cad după ce se învață cu Dumnezeu și pentru că le place să găsească fiecare de făcut câte ceva pe pământ, dar nu ceea ce trebuie făcut pe pământ. Aceia cad în sine, și apoi cad din Dumnezeu; aceia cad din iubire, și apoi din Dumnezeu. Din cei ce au venit și vin în acest popor al venirii Domnului la om, fiecare voiește să aibă ceva de făcut cu mâna sau cu darurile cele din firea lor, și nu poate să-i aibă Domnul tari pentru El, pentru voia Lui pe unii ca aceștia, căci lucrările Domnului sunt tari și veșnice, iar omul e deprins prea mult cu vremelnicia și cu lucrările ei, care îl trag mereu, mereu pe om din Dumnezeu, și iată de ce n-a putut Domnul să propășească mult cu planul Său și cu mult popor, popor încheșat prin ascultare și prin iubire.

O, popor sfințit de cuvântul cel mult al Domnului! Învață ceea ce Domnul a spus pentru cei ce-L vor urma pe El: «*Cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și așa să-Mi urmeze*». Amin. Aceasta înseamnă să asculte omul și să iubească să aibă cruce, să stea sub greul Domnului, căci altfel mintea omului este dusă de valuri; aceasta înseamnă să se nască omul din Dumnezeu și să nu mai aibă alți părinți sau frați sau rude sau prieteni în lume, căci cei ce nu pot așa, aceia nu pot fi ucenicii Domnului, așa a spus Domnul, iar Domnul i-a învățat pe ucenici să-i cunoască ei pe cei ce sunt ai Lui, și le-a spus: «*Îi veți cunoaște după roadele lor pe cei ce sunt ai Mei*». Iată, aceasta este lucrarea ta, popor venit spre venirea Domnului. O, nu poți sluji la doi stăpâni deodată dacă ai venit pe calea venirii Domnului. Tu crezi că poți, tu zici că poți, tu faci să poți, dar asta înseamnă că nu poți, căci pe unul din ei îl părăsești, și tu nu crezi că așa faci, și adevăr adevărat este în cuvântul Domnului care spune răspicat calea celor ce vin să fie cu Domnul. Amin.

O, Doamne, eu am trăit numai în Tine și numai pentru Tine am lucrat, și aspră mi-a fost și pentru mine și pentru omul răvna mea cea pentru Tine, și pentru aceasta nu m-a biruit omul necredincios sau puțin credincios, și m-ai biruit numai Tu, iar

eu numai pentru Tine am râvnit. O, dă-i poporului Tău, dă-i Tu din duhul meu, dă-i, Doamne. Așa să-Ți fie Ție ucenic poporul Tău de azi, Doamne. Amin, amin, amin.

O, adânc al râvnirii după Dumnezeu, o, proorocule mare! Tu M-ai avut numai pe Mine mamă și tată și frate și soră și prieten, și de aceea ai avut tu Mie ucenici, și toți erau în duhul tău, și nu cădeau din el cei ce aveau din duhul tău. Când unui creștin îi este dor de sine, atunci el doar se preface că stă cu Mine dacă stă, și unul ca acela caută cu ochii lui în jur creștin care să-i placă cu el însuși în el și în jurul lui, și unul ca acela se bucură când se clatină încă alt creștin, ca să poată și el să se clatine; unul ca acela se bucură să aibă cu cine se asemăna când îi este dor de sine și de clatinare apoi, căci clatinare este iubirea de sine pentru cei ce caută pe cale cu Domnul în felul lor și nu în felul cel sfânt al căutării. Această clatinare nu este din vina altuia, ci este o fire înăscută în om, și de care omul n-a scăpat când a dat să-și piardă viața ca să și-o câștige apoi în Mine. Eu însă am spus din timp că sîta de sortare este în mâna Mea, ca să rămân în ea cu boabele întregi de grâu, și iată, bobul neîmplinit, bobul știrb, bobul sec dă să-Mi strivească de la mijloc cu îngâmfarea lui grâul cel plin de Mine, dar Eu veghez și caut cu milă după cel îndărătnic și îl strig, doar Mă va auzi când îl strig.

O, nu e nimeni, nimeni vinovat pentru un creștin care se clatină, ci numai dorul de păcat îl face pe el să se lase spre voile lui, în zeama lui, care i se pare mai dulce decât iubirea cea statornică între frați și pentru frați. Eu am spus: vai celor ce pentru clatinarea lor, pentru nestatura și nestatornicia lor lovesc în părți pe cei ce prin greu și prin ispite se păstrează sub lucrul Meu cel călăuzitor și călăuzit! Eu pe cei ce îi iubesc îi îndemn să stea sub călăuză, dar vai celor ce ies de sub călăuză și încă se numesc ai Mei așa cum sunt ei! Este scris în Scripturi: «*Cunoscut-a Domnul pe cei ce sunt ai Săi*», și pe tot poporul Meu, Eu, Domnul, îl îndemn să întărească pentru el statul sub călăuză, ca să-l cunosc Eu pe el. Amin.

O, poporul Meu cel de demult, și tu, poporul Meu cel de azi și cel de mâine, ridică-te dacă ai păcate și curăță-le de pe tine și de pe Mine, fiule, căci Eu sunt bun și blând pentru tine și te aștept, tată. Am adus spre vedere în mijlocul tău multe pomelnice cu păcate, multe ascunderi de Dumnezeu și de cei ce sunt de la Dumnezeu lumină a omului spre Mine, și acestea stau înaintea Mea necurățate, tată. Ascunderea faptelor și a vorbelor ascunse s-a făcut mare întuneric pe calea Mea spre tine și pe calea ta spre Mine. O, curăță-ți, fiule neascultător, calea rugăciunii tale spre Mine. Nu uita că fiecare va sta la rândul cetei sale, precum este scris. Nu uita că dacă nu va avea cine să dea pentru tine mărturie bună înaintea Mea, tu vei plânge fără mângâiere în ziua mărturiilor, fiule. O, scoală-te, dar, și curăță-ți ființa de cele acoperite ale tale între frate și frate, și prin care cad frații, căci biserica Mea este cea care stă în lumină și în unire prin lumină. Cel drept este cel iertat. Cel ascuns stă sub necreștere, sub necunoaștere. Te-am învățat, poporul Meu, să nu fugi, tată, de cei ce trebuie să-Mi dea Mie pentru tine bună mărturie. O, nu fugi de ei, ci fugi spre ei, așa te-am învățat. Te-am învățat să mergi și să-i întrebi pe ei despre Mine și despre tine. Toate te-am învățat pentru viața ta. Împlinește-le, tată, și bate la poartă ca să fii primit și curățat de cele despărțitoare între tine și Dumnezeu. Oricât ai fi de vinovat față de fratele tău, poți să te curățești dacă voiești. Întoarce-te! Vine pe pământ plată pentru faptă. Împacă-te cu Dumnezeu cu inima deschisă și nu altfel, fiule clătinat, fiule nemulțumit. O, vino la Mine cu cel ce i-ai greșit conștiinței lui. Cu cel ce ți-a greșit

ție, vino la Mine și nu veni singur. Veniți, voi, cei greșiți, și Eu vă voi vindeca pe voi. Hai să lucrăm măcar ca pe pământ, tată, măcar așa cum este lucrată pe pământ lucrarea ivirii dreptății și apoi a împăcării între frați. Lucrați scăpare pentru conștiința celor ce pot cădea prin voi de la pieptul Meu. Vreau să Mă laud cu voi pentru această lucrare lucrată între voi ca niște frați iubiți ai Mei, și apoi ca niște fii. Vreau să vă fiu frate ca să vă ajut, și părinte ca să vă povățuiesc. Vindecați-vă de tot ce nu este frumos în voi, de tot ce ați rănit în puterea și în conștiința celor de o cale cu voi. Această lucrare înaintemergătoare aduce după ea slava ei. O, iubirii îi trebuie drum curat, tată. Hai să fim vii, fiilor. Eu sunt Dumnezeuul celor vii, al celor care se văd și al celor care văd ca Mine și nu ca omul. Învățați din cuvântul Meu de peste voi statul vostru în Dumnezeu și statul lui Dumnezeu în voi, fiilor.

O, nu citiți în zadar cuvântul Meu de peste voi! Învățați-l ca Dumnezeu și nu ca omul, fiilor învățați de Dumnezeu și nu de om, tată. O, voiesc să vă păstoresc cu lacrimi, ca să Mă ascultați, ca să Mă primiți, tată. Curând, curând vă strâng iarăși ca să vă păstoresc și ca să vă curăț de cele ce vă despart de Mine, fiilor. Curând, curând Eu vă aștept la izvor, vă aștept cu multul ca să vă așezați sub învățătura Mea și a celor ce vor da mărturie bună despre voi înaintea Mea. O, învățați de la Pavel, apostolul Meu, care și-a spus păcatul învrăjbirii lui peste biserica Mea, și apoi, Eu chemându-l pe el la pocăință, el s-a umplut de Duhul Meu și Mi-a fost ucenic, și apoi și-a scuturat harul Meu din el peste biserica Mea, pe care o creștea și o înțelepțea ca un păstor umilit, ca Mine, tată, căci Eu îl umplusem pe el de har, pentru umiliția lui și pentru credința lui și pentru multa lui apoi lucrare a împărăției Mele peste om și în om.

Învăță, poporul Meu, statul tău în Mine și statul Meu în tine, și Eu te voi învăța dacă vei sta la învățat, dacă vei veni la învățat, dacă vei iubi învățătura Mea. Amin, amin, amin.

Voi, fiilor unși cu untdelemnul sfințeniei Mele pentru ca să ridicați glas înaintea Mea spre iertarea păcatelor lumii, ridicați pomenire și rugăciune la Mine pentru calea celui ce a plecat acum de pe pământ și care a purtat pe pământ numele de patriarh al bisericii neamului român. Inima lui și gura lui l-au așezat ca arhiereu al Meu pe cel ce este de la Mine uns al bisericii Mele acum, la sfârșit de timp, și prin care am biruit cu biserica Mea acum, când nu mai este pe pământ lucrare de biserică după orânduiala Mea. Acesta, care a plecat acum, are la Mine scrisă lucrarea aceasta a Mea prin el, căci Eu i-am cuvântat lui, iar el s-a sculat și M-a ascultat și a împlinit și a rostit peste cel uns al Meu nume de arhiereu al bisericii Mele cea de la sfârșit de timp. Eu, Domnul, vă așez pe voi să-i neteziți lui calea spre Mine acum, iar Eu voi privi și voi lucra pentru el, fiindcă am scrisă de la el lucrarea lui cea pentru Mine, cea pentru biserica Mea cea vie. Puneți pentru el calea psalmilor și rugăciune de iertare, iar Eu voi lupta pentru sufletul lui, căci Mi-a dat împlinire cuvântului Meu când Eu i-am cerut.

Să audă duhul cel potrivit acest cuvânt și să Mă lase pe Mine să judec peste sufletele cele ce au scris la Mine lucrare împlinită a cuvântului Meu rostit peste ele. Amin.

Binecuvântată să fie rugăciunea voastră către Mine pentru el, căci el este adus acum spre voi de către înger și se uită cu durere și așteaptă, fiilor, așteaptă izbăvirea lui, așteaptă, fiilor, așteaptă. Amin.

20 iulie/2 august 2007

Sărbătoarea sfântului mucenic și tămăduitor Pantelimon

Dojana este duh dătător de viață. Meșteșugul păstrării vieții și a sănătății. Biserica neamului român „își caută capul”, dar Domnul proorocește clătinarea ei.

Mă vestesc la porți ca să intru în carte. Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, acesta este numele cu care intru în carte și Mă fac cuvânt. Cei ce se întâlnesc, se salută unii pe alții când se întâlnesc și când se despărțesc. Așa și Eu lucrez când Mă întâlnesc cu poporul cuvântului Meu, cu care-l hrănesc pe el ca pe cel credincios, căci mult de tot îl iubesc Eu, Domnul, pe cel ce crede în venirea Mea cuvânt pe pământ, și cu mult mai mult de atât îl iubesc pe cel ce se face înaintea Mea cuvântul Meu cel împlinit. Amin.

În cer și pe pământ Eu numai cu îngerii și cu sfinții Mă port, iar altfel nu, și i-am spus și omului aceasta, de la început i-am spus că nu e bine să fie omul singur, și apoi Eu am luat din coapsele lui și i-am făcut tovarăș pe potrivă, ca să mărturisească unul pentru altul înaintea Mea când Eu ridic întrebare peste om, peste viața omului, peste ascultarea sau peste neascultarea de Mine a omului.

O, popor al cuvântului Meu, nu este bine să fie omul singur, tată, iar Eu te-am strâns în chiticele ca să ascuți de Dumnezeu și de la Dumnezeu și ca să-ți pot Eu întreba viața, fiule, și ca să pot Eu lucra după orânduiala Mea cea pentru om. Vin azi și te îndemn spre sănătate, tată, sănătate de duh și de trup, și am sfinți vindecători în venirea Mea la tine. Iată ce povățuiești dau: nu căuta să mergi cu înger slab, nu căuta pe cel ce se potrivește cu tine, pe cel bolnav ca și tine, ci caută după cel ce se potrivește cu Mine, tată, și însoțește-te cu el pentru creșterea ta, pentru statura ta, și mergi cu cel treaz peste statura ta, și fericit vei fi când tu te vei însoți cu cel ce are în el duh dătător de viață, că nu-i de ajuns peste tine om cu suflet viu și atât. Dojana este duh dătător de viață, și cu cât omul este mai duhovnicesc, cu atât mai mult greșelile mici el le vede mari, și atunci el caută după cel ce vindecă greșeala lui, și aceasta este înțelepciunea care nu-l lasă pe om să moară, care nu-l lasă să cadă, căci căzut și mult căzut este omul care se înalță pe sine, poporul Meu. O, te învăț, tată, vindecarea, căci duhul cel vindecător este raza care-ți descoperă ție rana cea ascunsă care-ți mănâncă pe dinăuntru viața. Te învăț vindecarea ta, fiule, căci Eu Mi-am pus viața pentru om, iar omul dă să și-o câștige ori de câte ori îi este atinsă viața, dă omul să-și câștige dreptatea înaintea celui ce-i întrebă viața ca să i-o vindece, dar nu este bine să fie omul singur, o, nu este bine aceasta, nu este bine să se ascundă omul cu viața sa cea nevăzută de om. O, nu i-a fost bine lui Cain că s-a ascuns cu fapta vieții sale, ci i-a fost rău, tată. Vin la tine cu sfinți vindecători, ca să te învețe și ei meșteșugul păstrării vieții și a sănătății ei, vin cu lucru sfânt peste tine, poporul Meu, căci Eu vin la tine ca să pregătesc în tine împărăția Mea, iar aceasta cu ce se pregătește? Cu voia Mea în om se pregătește ea, poporul Meu. Amin, amin, amin.

— **C**redința mea în Tine, Dumnezeule Tată, Fiule și Duhule Sfinte, m-a făcut vindecător al meu, și apoi m-a făcut vindecător peste oameni, căci oamenii sunt bolnavi, Doamne. Se duce omul la doctor ca să-și lungească viața, Doamne, ca să-și câștige viața trupului său, Doamne, iar când doctorul nu poate să-l mai ajute din pricina multelor lui pietre ascunse în adâncul rărunchilor lui, atunci caută omul spre Tine și nu știe cum, căci omul n-are peste el învățator, Doamne. Tu Îți înveți mereu poporul, Tu așezi mereu

peste el duh dătător de viață, Doamne, și toți cei ce vor să ia învățatură iau din învățatura cea de peste poporul Tău, căci Tu așa ai binevoit, că iată, de la margini la margini glasul cuvântului Tău se împarte pentru viața oamenilor, căci Tu ești lumina și viața oamenilor dacă ești în lume, Doamne.

O, popor al Cuvântului, Care este Fiul Tatălui Savaot! M-a făcut Domnul doctor vindecător pentru omul credincios Lui. În mijlocul tău este cuvântul vieții, Domnul vindecătorul. Ia-L și fă-L cu putere de vindecare peste tine. Ia-L și dă-L celor bolnavi, căci căzut și bolnav este omul care se înalță pe sine împotriva altui om, și sănătos este omul care primește peste el om cu duh dătător de viață, doctor vindecător peste viața lui.

O, popor de demult, vino la vindecare, vino la Domnul, că i-ai fost demult popor al Său. Vino să iei peste tine împlinirea împărăției Lui în tine, căci scris este: «*Vor fi asemenea Lui, căci Îl vor vedea cum este*». Deschide-ți inima, deschide ochii și vezi-L pe Domnul, vindecătorul tău, că nu este bine să fie omul singur. Cel singur nu se poate vindeca, ci se poate vătăma, și greu mai poate fi scos din el însuși omul ca să fie vindecate pietrele din rărunchii lui cei atât de adânciți în el. Vino, popor atât de mult hrănit cu laptele Domnului, vino la El, căci te-ai abătut de la pieptul Lui, dar scoală-te și vino înapoi ca să-ți dea Domnul iarăși vindecarea, căci tu în ziua mărturiilor vei fi întrebat de toată învățatura cea de peste tine a Domnului și va fi să dai acest răspuns, și te ajută Domnul să-l dai și bun să-l dai, dar vino spre vindecare, vino la lumină, căci lumina le învederează pe toate și te face liber de cele ce apasă peste tine dinăuntru și nu din afara ta, cum dai tu să spui. Vino să stai sub învățatura Domnului cea cu duh dătător de viață în ea, și ai grijă să nu mergi pe cale cu înger slab, căci așa nu crești, ci scazi. Vino la apa vindecării, că vine Domnul și te vindecă, vine cu îngerii și cu sfinții Lui. O, nu sta deoparte! Scoală-te și vino! Umilește-te și vino! E Domnul! Fii credincios venirii Lui și vino! Amin.

O, Doamne, dă-le vindecare, pentru rugăciunile sfinților Tăi. Se duce omul la doctor ca să-și lungească viața sa în el, Doamne. Să vină și la Tine omul, ca să-ți lungească în el și viața Ta, Doamne. Eu așa îl învăț azi pe om, căci sunt vindecător, și de la Tine sunt peste om, o, Doamne. Amin, amin, amin.

— **E**u, Domnul, îl vindec pe cel ce Mă cheamă după adevăr în ajutorul lui pentru viața lui, dar doctoria Mea cea mai dulce este să ia omul de la Mine în el împărăția Mea, și după voia Mea s-o ia, căci dacă omul își alege după voia lui, el risipește, căci nu așa se câștigă, o, nu așa, tată, nu așa, fiilor.

O, copiii care Mă purtați cuvânt de la Mine la om! Să învețe omul să ia de la Mine, nu de la el. Am mai spus poporului Meu, mereu i-am spus lui că cine se leapădă de voi, de Mine se leapădă și nu de voi, căci voi sunteți servii Mei și nu trebuie să fiți disprețuiți și judecați, ci trebuie să fiți primiți, fiilor, căci iată, cei ce M-au judecat pe Mine cu nemulțumire acum două mii de ani, aceia au fost cei ce au fost judecați, aceia, și nu Eu. O, vreau să-l fac atent pe poporul Meu să vegheze și să stea sub veghe și vreau să-l iau la sân și să-l învăț să nu cadă din credință, căci vremea e în ea cu lepădarea de Dumnezeu a omului, și nu se vede această vreme ca să se poată omul feri de ea, căci e ceață peste ea, și nu peste pământ e ceață. Pe pământ e soare, dar peste vremea aceasta a lepădării de Hristos e ceață, tată.

O, poporul Meu cel mult învățat și oblojit de Mine! Veghează, tată, mai mult acum, veghează să nu cazi în păcatul lepădării de Hristos, că a venit lepădarea de credință peste bise-

rica lumii, și ea s-a lepădat, căci n-a vegheat. Acum veghează tu, veghează cu Mine, tată, ca să nu vină pe neștire peste tine ceea ce a venit peste biserica lumii, să nu vină peste tine această ispitire și tu să nu-i cunoști fața, căci ea este bine învelită ca să nu cunoști tu minciuna ei. O, fiule, lepădarea de Hristos începe de acolo de unde tu nu primești îndreptarea pentru viață, și aceasta începe de la păcatul nemulțumirii tale, tată, căci cel nemulțumit se compătimește pe sine și apoi se încruzește și apoi se întunecă și apoi pierde darul credinței și se leapădă de Hristos, și acest păcat al lepădării de Hristos vine de la început, tată, vine încă de la Adam, cel ce s-a nemulțumit în sine când Eu i-am cercetat viața, iar când i-am cercetat-o, când i-am întrebat-o, el a dat vina pe femeia pe care Eu o luasem din coapsele lui, și a fost nemulțumit că Eu am umblat la neascultarea lui, și apoi el M-a lepădat de peste el. Iată, cine-și iubește viața sa, acela uită de salvarea sufletului său, uită de Dumnezeu, și așa este uitarea sufletului, așa și nu altfel, poporul Meu. O, ai grijă să nu cazi în păcatul lepădării de credință, Ierusalime hrănit cu Duhul Sfânt, și acest păcat începe de la păcatul nemulțumirii, fiule, dar sfinții Mei se roagă la Mine pentru tine și Îmi spun așa:

— **O**, Doamne, dacă în poporul Tău sunt fii nemulțumiți de alții și nu de ei, dacă sunt în poporul Tău fii îndărătnici, dacă între ei sunt din cei slabi în credință din pricina prostiei minții lor, o, vindecă-i pe ei, Doamne, în ceasul acesta greu. Ne rugăm Ție, Doamne, pentru vindecarea celor fără de statornicie, vindecă-i pe ei de păcatul îndreptăririi de sine și al judecății și fă-i să se teamă de venirea Ta și să se așeze întru ea și să se așeze ei împărăție a Ta, ca să-i cunoști Tu pe ei, Doamne, căci scris este: «*Vor fi asemenea Lui, căci Îl vor vedea cum este*». Amin.

— **I**ată, cerul de sfinți stăruiește la Mine pentru tine, poporul Meu. O, fii înțelept, tată, că iată ce înțelepciune îți dau azi să înveți. Caută, fiule, să fii asemenea Mie, că dacă nu vei căuta așa, tu vei trage pe mulți de pe calea Mea, iar aceia vor fi asemenea ție, căci te vor vedea cum ești și îți vor urma. O, nu așa, tată, căci dacă faci așa, Îmi risipești agoniseala, iar Eu cu trudă și cu lacrimi Îmi culeg munca. O, nu Mă ține pe Mine să merg în coate și în genunchi pentru viața ta, nu mai fă așa, fiule. Eu Mă fac asemenea ție ca să te atrag apoi în Mine, tată, dar dacă tu nu te faci apoi asemenea Mie, nu poți să fii scris cu cei ce sunt ai Mei. Caută, fiule, peste tine duh treaz pentru viața ta, caută spre cel cu duh dătător de viață în el, nu căuta cu cel cu care te potrivești tu, ci caută pe cel ce împlinește cuvântul Meu peste el și peste cei din jurul lui. O, nu căuta cu cel ce șovăiește ca să șovăiești și tu, nu căuta să te clatini ca să se clatine și altul și să ai tu ucenici ai clătinerii tale, ucenici care să semene cu tine. Caută să am Eu rod, și nu tu. Caută să poți ca Mine și nu ca omul, tată. Eu rabd neghina ca să nu strivesc viața grâului, iar grâul Mi-l îngrijesc și Mi-l ud, și neghina se usucă, căci așa este firea ei, fiindcă ea nu este bună de mâncat. Eu neghinei nu-i spun grâu dacă stă prin grâu, dar tu, fiule, îi spui ei grâu pentru că nu-L iubești pe Dumnezeu, iar dacă faci așa, vine pe neștire peste tine păcatul lepădării de credință și te va prinde sub el și nu-i vei cunoaște fața lui cea ascunsă dacă acum nu te scolii să înveți de la Mine peste tine împărăția Mea în tine și lucrarea Mea pentru cele dinăuntru ale tale, care, iată, te învinuiesc înaintea Mea și caută să te ducă spre păcatul lepădării de credință, tată. O, veghează, fiule. Nu e de joacă ceea ce Eu îți spun acum, că iată ce înțelepciune ți-am dat Eu ție azi să înveți și să știi și să lucrezi, și să fii asemenea Mie apoi, ca nu cumva să-i tragi pe

mulți spre tine dacă nu te vei asemena Mie, ca nu cumva să ajungă aceia să fie asemenea ție și să te urmeze și să Mă părăsească pe Mine, tată. O, nu așa, ci scoală-te să fii după voia Mea și cu inger tare, cu cel ce este al Meu și nu al tău, fiule, căci dacă este al tău, este asemenea ție, căci te vede cum ești, după cum este scris.

Iată, biserica din lume își caută iarăși cap al ei, dar spre Mine ea nu caută cu nici un chip. Privesc peste ea și văd în ea dureri de cap și de trup, zvârcoliri fel de fel ca să-și aleagă capul, căci cel de până acum cap al ei a fost trimis la Mine ca să văd ce fac cu el, iar ea să-și aleagă alt cap. Eu însă întăresc și spun că peste ea Eu nu mai număr, căci am terminat de numărât, Mi-am împlinit numărul și am sfârșit, iar ea se va desface de acum, și foc va ieși din mijlocul ei și o va topi. Amin.

O, tată, o, biserică neascultătoare de Dumnezeu! Am venit la tine cuvânt de pace și nu M-ai primit și nu M-ai crezut că Eu sunt Cel ce sunt. Eu, Domnul, nu mai număr pentru tine, căci Mi-am sfârșit numărâtul, iar tu îți vei pune tu cap așa cum vei voi, așa cum vei birui tu, căci pe Mine nu M-ai lăsat să te cârmuiesc pentru viața ta, pentru pacea dintre Mine și tine. Foc va ieși din mijlocul vostru, voi, cei ce vă ridicați acum să vă puneți cap și să vă numiți pe mai departe biserică, și veți striga la Mine din foc, căci îngerii Mei vor lucra peste voi ca peste Sodoma și Gomora, iar cei ce între voi sunt ai Mei, vor ieși din foc, și curățiți vor fi scoși din foc, iar Eu îi voi îngriji pe ei și le voi da de lucru în via Mea cea nouă, și altfel nu va fi, căci biserica neamului român n-a aplecat urechea ei la strigarea Mea de peste ea, iar acum ea se va frânge și va cădea peste ea vina ei, căci nu M-a primit când i-am bătut în ușă ca să-i dau haină scumpă și să fie ea. Acum Eu, Domnul, voi lucra pentru odihna celui ce a fost trimis la Mine nu din voia Mea, ci din voia celui ce vrea să se așeze cap al bisericii, iar Eu voi vindeca sufletul lui în cer și îl voi mângâia, căci în vremea lui de patriarh al neamului român Mi-a dat Mie ascultare când i-am cerut, și Mi-a așezat pentru Mine și pentru biserica Mea cea vie arhieru după voia Mea, și Eu Mi-am împlinit planul Meu cel pentru dănuirea înaintea Mea a bisericii Mele, biserica lui Hristos pe pământ. Amin.

Și acum, copiii din porți, chemăm la sărbătoare cerească pe poporul Meu cel de demult al Meu, și pe cel ce-Mi este azi popor, și pe cel ce se ridică să fie, și spun așa:

Binecuvântată să-ți fie calea spre izvorul învățaturii Mele, popor purtat cu duhul și cu trupul spre izvor! Îngerii și sfinții să-ți netezească înaintea ta calea. Cerul și pământul să slujească Mie și ție, căci ne întâlnim, tată, ca să ne mângâiem ranele și să ne îndulcim bucuriile. Mama Mea cea dulce își pregătește pentru tine îmbărbătările și mângâierile ei, iar tu, popor pregătit de sărbătoare a mamei Mele în mijlocul tău, scoală-te și așează sărbătoarea și masa ei și toate cele de pe masă, căci Eu voi veni și voi umple masa și voi da poporului Meu. Amin.

Vă las spre odihnă, copiii care-Mi primiți cuvântul. Coborârea Mea e grea peste voi. Eu însă trebuie să-L ascult pe Tatăl, iar voi, pe Mine, fiilor trudiți și atât de puțin ajutați de pe pământ sub sarcina Mea. Dacă cineva iubitor de sine dintre cei ce-și zic ai Mei se gândesc cu rău, cu duh de judecată și de învinuire la voi, unul ca acela îl învrăjbește pe duhul rău ca să-și facă poartă spre voi și să vă facă dureri, fiilor plăpânzi. Omul vrea cale de împăcare cu Mine, dar vrea ca să tai Eu de la Mine din cele ce aștept Eu de la el, și nu vrea să taie el din cele ce îl țin pe el fără chipul și asemănarea Mea peste el, peste ființa lui și peste fapta lui, căci lumea e șireată și nu-l lasă pe

om să stea lângă Mine așa cum este de stat când omul stă pe calea Mea. Îmi voi învăța poporul cum să-și facă bine unii altora fiii poporului Meu, cum să se iubească unii pe alții întru Mine toți, căci dacă Eu nu-i învăț mereu, duhul rău nu stă, și dă să-Mi strivească statul în Mine al poporului Meu.

Pe cel ce între fiii Mei de azi poartă numele de Pantelimon, Eu, Domnul, îl îndemn să-și poarte pașii cu călăuză, așa cum călăuza își poartă pașii după el. Amin.

Iată, se împlinește azi un an de când un copil al poporului Meu s-a smuls din brațul Meu și M-a părăsit, căci s-a uitat prea mult la sine și s-a ascultat prea mult pe sine și nu s-a putut duce pe sine dacă a făcut așa, iar duhul rău a biruit pentru ca să-l scoată pe el de la Mine și ca să-l ducă în lume, și el s-a dus, și Mă doare, Mă doare adânc rana pe care acest fiu a lăsat-o în Mine și în inimile fiilor poporului Meu. Vai celui ce se face cădere pentru cei slabi, și de aceea îți spun să stai sub ascultare cu iubire, să stai sub duh călăuzitor, Ierusalime, căci diavolul are mare ură pe poporul Meu și dă să Mi-l dezbrace de veșmântul slavei, cu care Eu îl îmbrac mereu, mereu pe el, ca să fie el al Meu. Amin.

Pace vouă, fiilor! Cu mare veghe împliniți tot cuvântul Meu de peste voi, ca să fie asemenea vouă cei ce Mă caută la voi. Uniți cu toții într-un gând și într-o faptă, așa să pregătiți voi acum venirea la izvor a poporului Meu, la sărbătoarea mamei Mele cea plină de iubire pentru cei ce învață la școala iubirii iubirea Mea cea fără de sfârșit și fără de schimbare în om, fiilor. Amin, amin, amin.

Încă un picuț de cuvânt peste voi. Vă dau, fiilor, pe mai departe puteri și multă binecuvântare pentru lucrul cel de înnoire și de nou Ierusalim peste casa în care Eu, Domnul, am lucrat înaintea poporului Meu prin trâmbița Mea Verginica. Se schimbă la față locul în care Eu, Domnul, am coborât pe pământ prin trâmbița Mea de Mi-am hrănit un popor. Tot lucrul acolo să vă fie binecuvântat și cu pace multă lucrat, căci am putere peste locul acela, așa cum Eu am proorocit că voi avea. Amin.

*

n taină mare grăiesc acum, în taină, tată, ca să pot să împlinesc mai întâi. Iată, grăiesc acum cuvânt de împlinit, și se va împlini cuvântul Meu, și se va da ascultare cuvântului Meu prin puterea Mea. Amin.

Îmi apropui la sân acum pe cel pe care Eu, Domnul, l-am așezat în zilele începutului Meu prin trâmbița Mea Verginica, l-am luat și l-am așezat pe el atunci însoțitor al trâmbiței Mele, și l-am unit în chip curat pe el cu ea prin cuvântul Meu cel sfânt, iar ei Mi-au împlinit așa, și au fost scriși în cartea vremii.

Mi-am zidit cu poporul Meu, în zilele începutului Meu cu Verginica, Mi-am zidit o casă și Mi-am aciat lucrarea Mea sub acoperișul ei pe pământ, dar păcatul cel de la neveghe și de la neascultare și de la slăbiciunea poporului Meu Mi-a adus casa spre dărâmare, și ea s-a dărâmat cu sat cu tot, și a rămas acolo de mărturie piatră de neclintit, care mărturisește și va mărturisi că Eu, Domnul, M-am odihnit în vremea aceea în locul acela cu calea cuvântului Meu peste pământ. Și dacă s-a dărâmat casa aceea, Eu Mi-am luat trâmbița și am plecat pribegi, și apoi Ne-am oprit și am însemnat un petec de pământ și am ridicat la lucru pe poporul cuvântului Meu din vremea aceea și am zidit o altă casă, și apoi M-am odihnit în ea cu coborârea cuvântului Meu pe mai departe pe pământ sub aco-

perământ sfânt.

Au trecut apoi șapte ani, și Eu Mi-am luat trâmbița la cer, am luat scula Mea din mijlocul poporului Meu, căci trupul ei s-a topit de dureri și de lacrimi și de adânc suspin al Meu în ea, suspin fără mângâiere în trâmbița Mea, dar casa cea binecuvântată pentru lucrarea Mea în ea a rămas pe pământ fără veghe sfântă peste ea, și iată, ea strigă la Mine, demult, demult strigă la Mine cărămida ei, strigă și plânge de atunci mereu și așteaptă să-i dau înfățișare sfântă, căci pentru loc de sfințenie a fost ea zidită pe pământ. Au rămas atunci în casă copiii surioarei trâmbiței Mele. Ei însă au iubit viața și lumea mai mult decât pe Mine, și au atras lumea în casa și în curtea cea binecuvântată și sfințită cu mult cuvânt al Meu peste ea, căci în ea trâmbița Mea Mă purta pe Mine ca să fiu Eu, Domnul, pe pământ cu oamenii și să rămână cuvântul Meu cel trâmbițat prin ea.

Mi-e Duhul mult îndurerat pentru casa sfințeniei Mele, și am cuvântat acum cuvânt din cer și Mi-am pus la lucrul curățirii și al sfințirii ei pe fiii Mei cei ascultători Mie în poporul Meu, căci fiii cei după neam și după nume ai trâmbiței Mele și ai însoțitorului ei s-au depărtat de Mine, și au de dat acum răspuns înaintea Mea pentru casa binecuvântării Mele, pe care ei n-au lăsat-o a Mea prin sfințenia Mea peste ei.

Și iată, acum grăiesc ție, copilul Meu cel de demult al Meu, că vreau, tată, să te scoli și să Mă alini în durerea Mea cea de la strigătul către Mine a zidului casei acesteia, tată, căci te-am așezat să fii însoțitor al trâmbiței Mele pe pământ, și ea ți-a purtat numele pe pământ, și ți-l poartă și în cer. O, dar tu M-ai părăsit de mult, căci ai fost smuls de lângă Mine și de lângă trâmbița Mea, smuls cu puterea duhului rău, care nu te-a mai slobozit de atunci, fiindcă duhul rău a putut asupra ta pentru neascultarea ta, pentru slăbiciunile tale, măi tată. Acum vino lângă Mine cu inimioara ta și ascultă cuvântul Meu de peste tine, că iată, e amenințat de duhul pângăririi templul cuvântului Meu cel ceresc pe pământ. Tu ai fii, și ei sunt fiii lumii. Verginica are fii înfiați cu tine, și ei sunt fiii lumii, tată, și au și urmași aceștia. O, nu lăsa, nu mai lăsa această încurcătură nedescurcată atâta vreme, căci te-am lăsat pe pământ și te-am ocrotit ca să fii și ca să te scoli acum, când Eu îți cer, și să-Mi pui la adăpost trainic templul coborârii Mele, și să intri și tu sub numele trâmbiței Mele, așa cum poporul cuvântului Meu a intrat acum sub numele ei pe pământ. Îți dau povață prin fiii Mei cei curați, și voiesc să fie și ai tăi, căci noi trebuie să-i iubim pe-ai noștri, tată, pe cei ce fac bine lui Dumnezeu și la tot neamul omenesc prin lucrarea Mea cu ei, lucrare dusă de Mine prin ei pe mai departe, căci sunt fiii trâmbiței Mele, tată, și prin ea i-am născut Eu pe ei pentru lucrarea Mea, iar ei au stat cu ea în brațe la plecarea ei la Mine și i-a mângâiat trecerea, și nimeni n-a mai mângâiat-o pe ea ca și ei, și am așezat atunci peste ei lucrarea Mea cu Verginica, și așa sunt ei fiii ei, fiii lucrării Mele prin Verginica, tată, și voiesc să fie și ai tăi, fiule.

Iată cum te povățuiesc Eu acum. Noi trebuie să punem la adăpost și la sfințenie mare acum templul coborârii Mele prin trâmbița Mea pe pământ, căci a venit această măreață vreme, tată. Eu, Domnul, te aștept să te întorci, și te vei întoarce când nu vei mai avea altfel ce să faci, căci Eu te voi elibera curând, curând de sub robie. Tu ai însă fii trupești, care nu sunt de la Mine, și ai fii și pe cei ce sunt trecuți în cartea cea de moștenire a templului Meu. Vino să te povățuiesc cum să lucrăm și cum să adăpostim sub cortul Meu cel sfânt templul coborârii Mele și cum să împărțim noi cerește această sfântă moștenire, căci acolo trebuie să rămână și cei doi copii, Veroni-

ca și Ionel, iar lui Cristian i s-a dat partea sa cu despăgubire, și tot mereu i s-a dat, căci el n-a stat cu nici un chip și în nici un fel pe cale cu Mine. Pe Veronica și pe Ionel Eu, Domnul, îi voi îmbia cu blândețe, dar și cu tărie, să-și îndrepte viața după viața Mea și să caute apoi să-Mi cruțe de lume și de duh de lume curtea templului Meu, în care au și ei acoperământ. Tu ești la Mine trecut levit, și trebuie să fii sub grija poporului Meu, și îți voi da viață ca să Mă ascuți, dacă Mă vei asculta după voia Mea, iar fiii cei sfințiți, împreună cu poporul cuvântului Meu, îți vor da mângâierea pe totdeauna ca unui copil al Meu, iubitor și ascultător cum Mi-ai fost la început, și cum voiesc să-Mi fii și de acum înainte, iar trâmbița Mea se va alina atunci de suspinul ei cel după tine atâta vreme, tată. Iată, îți dau acum spre sprijin sufletesc pe Nicușor al Meu cel de azi, copil dulce, în care Eu am pus puterea Mea pentru lucrarea Mea cea de azi și pentru toată schița ei cea pentru venirea Mea cuvânt pe pământ, tată, și vreau să-l ascuți pe acest copil. Dar vreau să te găsec în curtea templului Meu când voi veni, și vreau să scriu aceasta în cartea cea de moștenire a templului Meu, ca să rămâi tu al Meu, tată, la sfârșit, lucru pentru care Eu îți dau povață acum prin fiii cei sfințiți ai bisericii Mele de nou Ierusalim, și prin care Eu am biruit de Mi-am scos deasupra izvorul cuvântului Meu cel de cincizeci de ani.

O, vino, tată, să punem nume sfânt peste templul moștenirii Mele, așa cum fiii cuvântului Meu de azi au lucrat peste toate cele ce aveau ei pe pământ. Vino să înțelegi voia Mea și biziue-te pe înțelepciunea și pe lucrarea Mea cea prin fiii cuvântului Meu. O, tu nu poți să mergi, că ți-e mersul legat și nu poți să mergi atât cât trebuie ca să descurcăm această lucrare încurcată încă, dar Eu te povățuiesc acum să împuternicești prin hârtie scrisă pe Nicușor al nostru cel de azi, iar Eu voi lucra minunat. Tu ești încă sub robie, și e de umblat pentru această descurcătură, și trebuie să lucrăm tainic, și va umbla el în numele tău și vom descurca, tată, această moștenire sfântă a Mea pe pământ. Eu, Domnul, sunt Cel ce-ți cer aceasta, iar tu ești cel ce Mă ascuți, și apoi te aștept să vii, căci îți voi descurca pașii Eu, Domnul, căci tu nu poți, tată. Eu am pornit acum la drum pentru cartea cea de moștenire a templului sfințeniei Mele, iar tu păstrează tainic între Mine și tine lucrarea aceasta, și apoi Eu îți voi da de știre împlinirea ei după voia Mea cea sfântă peste templul coborârii Mele, în care Eu, Domnul, iarăși Mă voi apropia cu slava Mea și cu împlinirea proorociilor Mele, demult rostite pentru zilele acestea și pentru zilele ce vin, și apoi pentru veșnicie, tată. O, caută cu voia Mea, și cu temere de Dumnezeu așeză-te să împlinești, că Eu nu voiesc să-i iau de pe pământ pe cei ce s-ar scula peste moștenirea Mea, ci voiesc să-i las să vadă ce slavă am avut și am Eu prin lucrarea Mea pe pământ, și în care Eu te am pe tine scris levit și însoțitor din partea Mea a trâmbiței Mele prin care M-am slăvit pe pământ.

Acum pace ție! Te prind la sân și-ți spun că te aștept să fii iar copilul Meu și să te sfințești, și sfânt să trăiești apoi în curțile templului Meu, iar trâmbița Mea Verginica va sta cu numele său peste moștenirea ei și va acoperi sub numele ei și sub numele Meu cetatea, și se va liniști strigătul acestei zidiri, care strigă la Mine să pun peste ea înfățișarea Mea cea pentru ea. Amin.

Sfârșesc cuvântul Meu. Eu sunt Cel ce sunt. Amin.

*

O, e greu pe pământ, e mare strămtorare pentru Mine pe pământ, dar Eu, Domnul, am putere pentru

toate câte sunt în planul Tatălui Meu cu Mine prin lucrarea cuvântului Meu din mijlocul neamului român. Planul casei coborârii cuvântului Meu prin Verginica este în mâna Mea, iar Eu îi voi da casei slavei Mele înfățișarea cea nouă și cea sfântă, căci iată, noi le facem pe toate, după cum scrie în Scripturi. Amin.

Iar voi, copii care Mă purtați pe Mine cuvânt pe pământ acum, dați de știre lucrarea aceasta pentru templul coborârii Mele, că Mă scol ca să împlinesc și să adăpostesc întru Mine și întru trâmbița Mea templul acesta, și am cu Mine puterile cerești, cu care Mă ajut, iar voi fiți fii ascultători și nu vă îndoțiți, căci Eu sunt Cel ce lucrez și Cel ce pot și Cel ce împlinesc. Amin. Lucrați cu încredere și cu toată binecuvântarea Mea tot lucrul cel pentru schimbarea la față a casei trâmbiței Mele, și lucrați cu pace și cu dăruire, căci Eu vă spun aceasta, iar voi fiți împlinitori cu credință, fiți fii ai ascultării, fiți fiii lucrărilor cerești pe pământ. Fiți pentru Mine ucenici-mângâiere, căci tânjesc cu dor să am fii mulți ca și voi, și Eu să le dau lor lucrarea harurilor Mele, fiilor. Amin, amin, amin.

27 iulie/9 august 2007

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Schimbării la față a Domnului

Slujirea cea pentru Dumnezeu se lucrează cu duhul, și nu cu mâna. Cartea Domnului va cere răspuns celui ce a auzit din ea. Plânge în cer un sufletel: copilul Simion.

Intru în carte cu duh de sărbătoare cerească între pământ și cer. Sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot, și din dreapta Lui Mă fac cuvânt peste pământ, iar Tatăl este cu Mine în coborârea Mea la om. Amin.

Acum două mii de ani M-am coborât din cer și M-am întrupat în pântece de fecioară cu ajutorul Duhului Sfânt, Care este în Tatăl și în Mine, și M-am arătat Dumnezeu-om, M-am arătat cu chipul pe care-l am din Tatăl născut mai înainte de vecii, iar acum chipul Meu cel tainic se face cuvânt de slavă a lui Dumnezeu pe pământ, și Eu vorbesc cu omul așa cum am vorbit cu Adam în rai și îl povățuiesc pe om să se întoarcă în patria pe care i-o făcusem lui după ce l-am lucrat pe el după chipul Meu și i-am dat suflet viu și l-am numit om.

Pace ție, popor al cuvântului Meu cel dătător de viață! Mă slăvesc în mijlocul tău făcându-Mă cuvânt și taină de cuvânt, că Mă răcoresc de apăsare când îți grăiesc și când îți pot spune ție cuvânt tainic, cuvânt nenăscut din Mine până acum. Pic cu pic ființa Mea se pregătește de arătarea ei între oameni, pic cu pic Mă deșert, și prin cuvântul tainei Mele lucrez aceasta, și apoi Eu Mă las descoperit. Amin.

Pace ție, popor care crezi venirea Mea cea după două mii de ani iarăși de la Tatăl la om, căci tainic Mi-o lucrez, iar tu ești cel credincios, și voiesc să fii ceresc, nu pământesc pe pământ, tată, căci ucenicii Mei, când Eu M-am arătat lor pe munte în mijlocul slavei pe care o am de la Tatăl în cer și pe pământ, ei M-au îndemnat să-Mi facă o căsuță și să stau în ea pe munte, și să rămână cu Mine Moise și Ilie pe munte, căci M-am arătat cu ei la ucenici, ca să vadă ei vorbirea Mea cea despre patima Mea și despre învierea Mea.

O, poporul Meu, să nu fii, tată, om pământesc, că mare este taina lucrării Mele cu tine în zilele tale, și mare la înțelepciune și la vedere voiesc să fii și tu, că Eu mult te învăluiesc în taina venirii Mele și mult îți cer să lucrezi pentru desăvârșirea ei, și ca în cer să lucrezi, și nu ca pe pământ, poporul Meu. În cer nu se lucrează pentru Dumnezeu cu mâna, ci cu duhul, tată, și de aceea te-am învățat Eu să nu-ți încurce ție lucrul cel

cu mâna pe cel cu duhul lucru pentru Mine, că am nevoie să fii ceresc pe pământ, poporul Meu, și am nevoie de ucenici mulțime, tată, că multă este venirea Mea la tine, și n-o poate omul cuprinde, dar Eu am spus să nu fie omul singur, și pe tine te-am învățat să te strângi în buchețele și să ai în mijlocul tău pe Duhul Sfânt Împărtășitorul și Împărțitorul și Lucrătorul venirii Mele la tine, și apoi peste pământ, poporul Meu. Îți spun acestea toate ca să te înțelepțesc și ca să fii ceresc pe pământ, și nu pământesc, căci pe ucenicii Mei cei de acum două mii de ani i-am învățat îndeaproape toate câte avea să fie cu Mine pe pământ pentru slava Mea din vremea lor, dar ei erau pământesci și nu pricepeau ce înseamnă Dumnezeu și ce înseamnă omul, fiindcă Eu, dacă am venit întrupat pe pământ, M-am arătat pe deplin om.

O, nu se poate să fii tu pământesc pe pământ, poporul Meu, căci Eu am cu tine de îndeplinit lucrări mari pentru Mine cu tine, tată. O, scoală-te ca să înțelegi ca Dumnezeu, căci când Eu eram cu ucenicii pe pământ și începusem să-i pregătesc și să le spun lor despre cele ce avea să se petreacă cu Mine între oameni până la slava învierii Mele, și apoi a înălțării Mele iarăși lângă Tatăl, i-am întrebat într-o zi pe ei cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul Omului, și cine zic ei că sunt Eu, și, răspunzându-Mi Petru că Eu sunt Hristos, Fiul lui Dumnezeu Cel viu, Eu am întărit mărturisirea pe care Tatăl a pus-o în gura lui și i-am spus că pe piatra aceasta Îmi voi zidi biserica Mea, și nu o vor birui pe ea porțile iadului, și apoi le-am spus lor să nu spună nimănui că Eu sunt Hristosul Tatălui. Am început apoi pic cu pic să le spun lor că trebuie să pătimesc în Ierusalim de la mai-marii preoților și de la cărturari și că voi fi răstignit, ca apoi a treia zi să înviez din moarte, dar Petru, luându-Mă deoparte, M-a dojenit și M-a povățuit să-Mi fiu Mie milostiv, ca să nu se întâmple Mie așa. Eu atunci l-am lăsat în urma Mea și l-am numit satană și i-am zis că Îmi este sminteală dacă el cugetă pentru Mine cele ce sunt ale oamenilor și nu cele ce sunt ale lui Dumnezeu. Atunci Eu M-am ridicat cu învățătură pentru ei și le-am spus așa: «Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine și să-și ia crucea să-Mi urmeze Mie, căci cine va voi să-și scape sufletul, pierde-l va pe el, iar cine își va pierde sufletul pentru Mine, îl va afla, căci ce va putea da omul în schimb pentru sufletul lui când Fiul Omului va veni întru mărirea Tatălui cu îngerii Săi ca să răsplătească fiecăruia după faptele sale?». Au trecut după aceea șase zile și, luându-i pe Petru, pe Iacov și pe Ioan, M-am tras cu ei în singurătate pe munte înalt și Mi-am lăsat înaintea lor descoperită fața, care-Mi strălucea ca soarele, iar veșmintele, albe ca lumina, și de-a dreapta și de-a stânga Mea aveam pe Moise și pe Ilie, cu care grăiam înaintea ucenicilor Mei toate cele ce vor fi cu Mine în Ierusalim. Atunci Petru, pământesc fiind, Mi-a zis: «Doamne, dacă voiești, voi face aici trei colibe, Ție una, lui Moise una și lui Ilie una», dar un nor de lumină i-a acoperit pe ei, și din nor Tatăl Meu le-a zis lor: «Acesta este Fiul Meu iubit, întru Care bine am voit; de Acesta să ascultați». Ei însă spăimântându-se și căzând, Eu i-am atins și i-am îmbărbătat și i-am ridicat, și Mi-am sfârșit arătarea slavei Mele și le-am poruncit, la nimeni să nu spună ce-au văzut, până ce Eu voi învia.

Ți-am spus Eu ție acestea acum, poporul Meu, ca să-ți arăt cât de pământesci erau ucenicii Mei cu care Eu Îmi pregăteam pe pământ Evanghelia răstignirii și a învierii Mele dintre morți, și a coborârii Duhului Sfânt peste ucenici apoi, și această coborâre trebuia pregătită, tată. O, așa te pregătesc și pe tine, poporul ucenic, și voiesc să înțelegi cerește venirea Mea, căci ceresc voiesc să fii tu pe pământ, ca să pot Eu să împlinesc ve-

nirea Mea, poporul Meu. O, cu omul pământesc nu pot nimic să fac, nu pot, tată, nu pot, că acela poate el, și poate ca pe pământ, așa cum a vrut Petru să-Mi facă pe munte casă și să rămân acolo, și așa cum Îmi fac oamenii, de atunci și până azi, casă Mie, dar Eu nu stau în ea, ci stau cu cei credincioși și cerești și lucrători cu Mine pe pământ. Amin.

Cuvânt de mare taină îți grăiesc Eu ție, poporul Meu. Te aștept, tată, să te schimbi și tu la față înaintea oamenilor, așa cum Eu M-am arătat înaintea ucenicilor Mei pe munte acum două mii de ani. Fii credincios, că aceasta va fi slava Mea, și nu a ta, dar va trebui să se îplinească, așa cum scrie în Scripturi, tată. Îndeamnă-te, dar, frate cu frate, căci ți-am dat cheia tainelor împărăției cerurilor, și tot ceea ce vei lega tu pe pământ, legat va fi, iar ceea ce vei dezlega pe pământ, dezlegat va fi, precum este scris despre lucrarea ucenicilor Mei. Amin.

Lucrează după voia Mea, poporul Meu, lucrează, tată, lucrează, căci pic cu pic ființa Mea se gătește de arătarea ei între oameni. Pic cu pic Mă deșert, și prin cuvântul tainei Mele cu tine lucrez aceasta, și apoi Eu Mă las descoperit, poporul Meu, și ție nu-ți mai spun să nu spui tu nimănui tainele Mele, ci îți spun să le vestești pe ele, ca atunci când ele vor fi văzute și înțelese pe deplin, să creadă lumea că Tatăl M-a trimis la tine și că am fost cu tine pe pământ și că lumea nu M-a cunoscut și nu M-a crezut că Eu sunt venit la tine de la Tatăl cuvânt, în nor de cuvânt îmbrăcat pe deasupra, cu nume mare venit pe pământ, și numele Meu se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

O, poporul Meu, taina aceasta tu trebuie nu numai s-o pricepi, ci trebuie s-o trăiești și s-o îplinești, că Eu la tine am venit, și-Mi ești casă, tată. Iată ce fel de casă voiesc Eu să-Mi zidească omul pe pământ! Iată taină neînțeleasă de omul care ca și Petru dă să-Mi zidească Mie casă pe pământ. Casa Mea este slava pe care o am de la Tatăl de la întemeierea lumii, slavă pe care nu Mi-o poate cuprinde casa cea făcută de om, și nici mintea și vederea omului n-o poate cuprinde pe ea, căci Eu sunt cât cerul și pământul la un loc, și sunt Făcătorul lor. Amin.

Rostesc acum binecuvântare cu slavă revărsătoare din ea peste cei ce se vor aduna lângă tine la izvorul cuvântului Meu în ziua de serbare cea pentru mama Mea Fecioara, poporul Meu cel pregătit cu Mine pentru zilele de slavă a lui Dumnezeu pe pământ cu oamenii. O, întărește-te în duhul ascultării, tată, că nu e iubire și nu e credință mai mare ca și ascultarea, poporul Meu. Pregătește, dar, ziua slavei serbării, împodobește-o pe ea cu slavă de la tine pentru Mine, iar Eu, Domnul, Mă voi așeza peste ea cu slava Mea și-Mi voi purta din slavă în slavă pe poporul cel de demult al Meu, și pe care l-am chemat și îl chem la izvor ca să Mă slăvesc peste el cu duhul înțelepciunii cerești și să-l ridic pe el de la cele pământești la cele cerești, căci vreau să-l sprijinesc pe el cu mare învățătură dacă el va asculta de ea ca să facă din ea faptă. Amin.

Binecuvântată să fie sărbătoarea cu cerul a poporului Meu care vine la izvor. Deschideți porțile grădinii întâlnirii, fiilor pregătitori ai slavei sărbătorii, și adăpostiți în grădină poporul și faceți-l să se așeze, iar Eu îi voi da poporului Meu, căci sunt plin de daruri, tată. Acum binecuvintez peste voi ziua de azi și sărbătoarea ei și toate cele de pe masa ei, și apoi ne vom mai întoarce un picuț în carte ca să Mă sprijin cu voi în durerile Mele, că mari Îmi sunt durerile, și dor Îmi e de odihna cea de după dureri, poporul Meu, iar tu poartă-Mi dorul și dă-Mi casă pentru el, că mare este la Mine cel ce știe ce înseamnă să-I facă lui Dumnezeu casă pe pământ, o, mare este unul ca acela când nimeni nu mai știe între oameni ce înseamnă Dumnezeu în cer și pe pământ.

Îmi aprind în tine dorul, poporul Meu, și lasă-te aprins, tată, și vino spre duhul mângâierii pentru Mine și pentru durerile Mele, căci Eu de pe pământ Îl aștept pe Duhul Sfânt Mângâietorul ca să Mă mângâie în rana Mea. Ți-am dat Duh Sfânt cu multul, poporul Meu; fă-L pe El mângâierea Mea cea de la tine, și atunci te vei cunoaște al Meu, și atunci Mă vei cunoaște pe deplin înaintea ta, și ne vom cunoaște și ne vom mângâia și ne vom odihni, și vom lucra slava venirii Mele cea văzută, și tot și toate se vor înnoi și vor fi cuprinse în slava Mea și a ta, ca să creadă lumea că Tatăl M-a trimis la tine, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

*

O, copii din porți, mai zăbovesc un picuț cu voi ca să Mă plâng vouă, fiilor, ca să-Mi alin multa Mea durere cea de la neînțelepciunea omului, ba chiar și de la înțelepciunea cea omenească a omului, tată. Am crescut un popor atâta vreme, fiilor copii. El însă, din pricina înțelepciunii lui omenești și a neînțelepciunii lui, M-a făcut să Mă doară de la el și nu să-Mi aline el durerile Mele și ale sculelor Mele în care am stat pe pământ cu ei. O, nu știe omul ce înseamnă să-I facă lui Dumnezeu casă pe pământ, nu știe, tată. Omul Îmi face casă înaltă și pune cruce pe vârful ei, ca să se strângă lumea la Dumnezeu, zice el. O, mare Mi-e durerea că nu sunt pe pământ învățatori care să-i învețe pe oameni să facă lui Dumnezeu casă pe pământ. Acum două mii de ani i-am învățat Eu pe oameni cum să se aducă omul Mie, și Eu, lui. Am spus că adevărații închinători se vor închina Tatălui în duh și în adevăr ca locaș de închinăciune, nu în case înalte, nu pe munte înalt, nu în Ierusalim, cum știau și cum știu și azi oamenii. Zadarnic am spus aceasta atunci. Omul nu citește de la Dumnezeu, și dacă citește nu înțelege omul ce înseamnă pe pământ Dumnezeu cu omul.

N-am, tată, cu cine să-Mi alin durerea asta mare, n-am, fiilor copii. Aștept alinare, dar nu este pe pământ mângâiere pentru durerile Mele. Vi le spun vouă, ca să rămână față în față cu omul oftatul Meu neostoit de la om, oftatul Meu cel după om, tată. O, mare este omul care știe ce înseamnă Dumnezeu în cer și pe pământ, și mare este la Mine creștinul acestei lucrări de cuvânt, care știe să se nască prin cuvântul Meu de azi și să nu mai moară apoi față de el, fiilor. Iată, am dat acum cartea cuvântului Meu cel de cincizeci de ani, vorbirea Mea cea de azi cu un popor hrănit cu ea, și Mă doare că nu ascultă poporul cel hrănit, nu ascultă ca să îplinească el cuvântul cel din carte, tată. Sunt creștini care au stat ani de zile și au ascultat de la Mine cuvântul Meu când venea, și azi nu au aceștia cartea, și se fac aceștia că nu știu calea, căci prea mult s-au depărtat ei de ceea ce înseamnă Dumnezeu în cer și pe pământ, și aceia își zidesc viață pentru ei pe pământ în fiecare zi, și uită de Dumnezeu dacă fac așa, dar cartea vorbirii Mele cu ei stă mărturie în cer că de bună voia lor au auzit ei cuvântul cel din gura Mea, prin care-i ceream omului viața Mea în el, ascultarea lui de Mine așa cum ascult Eu de Tatăl, fiilor miloși cu Dumnezeu. Sunt, iarăși, creștini care au cartea și nu-și așează viața după cuvântul cel din ea. Se iau unii după alții cei ce nu împlinesc și unii după alții mor față de carte, tată, iar cartea aceasta rămâne, precum Eu sunt și rămân, căci ea este Duhul Meu, ea este plânsul Meu și povața Mea cea de viață înaintea omului, și ea va sta și se va întreba cu omul care a auzit din ea și cu omul care o are pe ea și nu face peste el faptă din cuvântul Meu din ea.

O, cartea Mea cea de cincizeci de ani nu se face hrană de creștere pentru cei ce o au pe ea, fiilor cu care-Mi plâng jal-

nica Mea durere de la om. Îi rog pe cei ce iubesc viața Mea cea scrisă în cartea aceasta, îi rog pe ei să creadă cu putere că are viața Mea în el cuvântul acestei cărți și că este duh dătător de viață cartea cuvântului Meu din zilele acestea. Ea este cărarea Mea spre om, acum, la sfârșit de timp, cărare bătută, tată, dar omul nu-și face spre Mine cărare bătută pentru împlinirea cuvântului cărții Mele pentru om. O, mai mult, cu mult mai mult ca pâinea trebuie să fie cartea Mea pentru cel ce crede că ea este cuvântul Meu de creștere a împărăției Mele în om, căci omul este să fie casa Mea pe pământ, în om trebuie să Mă întâlnesc Eu cu el, nu în casă înaltă, tată.

O, copii veghetori cu Mine peste poporul Meu, stați, tată, cu mare veghe în porți, stați pentru Mine, și stați și pentru poporul Meu și întăriți voi iarăși străjerii la lucru pentru poporul Meu, căci străjerii s-au învățat să stea fără lucru sfânt pe pământ și s-au învățat să facă lucruri pământești pe pământ, și atât. Întăriți din nou străjerii la lucru, că e vai de cei ce-Mi slăbesc străjerii de la lucrul cel pentru veghea peste poporul Meu.

Te strigă Domnul pentru întărirea ta în lucrul cel duhovnicesc, o, copilă Veronica. O, scoală-te, tată, și întărește-ți veghea cea pentru împlinirea cuvântului Meu peste poporul Meu prin toate cetățile, tată. Tu ai fost de la începutul tău pusă deoparte de Mine ca să te am în zilele acestea mângâierea Mea în rana Mea cea de la poporul Meu cel neascultător și neîmplinitor de cuvântul Meu. Deschide cartea, tată, mereu, mereu deschide-o și vezi în ea povața Mea de peste tine și împlinește-o peste poporul Meu și strânge-i pe cei ce mai sunt dintre străjeri și întreabă-i de lucrul lor cu Mine, de rodul și de ne-rodul lor, și întreabă-i de Mine, tată. O, întărește-te la lucru sfânt, dă-I Domnului ce ți-a cerut să-I dai, că tu ești rod al poporului Meu cel de demult și te-am pus să ai grijă de cei ce au de vegheat peste zece, peste cincizeci, peste o sută, tată, și să-Mi dai Mie socoteala aceasta despre poporul Meu și să-Mi ajuți lucrarea Mea cea cu greu dusă de la cer la pământ, și de la pământ la cer pe umerii cei plâpânzi ai purtătorilor Mei, tată. Ia cartea și deschide-o tot mereu și iarăși deschide-o și vezi cuvântul ei, care plânge în ea după poporul Meu și după împlinirea lui cea în Mine, căci te-am așezat cu orânduială sfântă ca să stai de veghe pentru mersul cel sfânt al celui ce a venit și al celui ce vine să fie trup al poporului Meu cel de azi. O, cine, tată, te-a slăbit pe tine în lucru? O, cine este cel ce nu știe și nu învață de la Mine să te iubească pe tine așa cum Eu te iubesc și așa cum tu Mă iubești, tată? O, mult aș vrea să am Eu în creștin așezare dulce așa cum am în tine, tată! Dulcele Meu e un dulce pe care nu-l înțelege omul cel pământesc și trupesc cu firea, dar omul cel iubitor de Dumnezeu îl înțelege și îl caută, tată. Dulcele Meu este cuvântul staturii celei sănătoase în creștin, și care are în el dreptate și are îndemnare sfântă mereu și are dojană crescătoare de fii și are lumină care îndepărtează întunericul din om, tată. O, te întăresc Eu, Domnul, la lucrul tău cel împărțit ție de Mine, fiică a lui Avraam cel credincios, iar tu ascultă, tată, și ajută-Mi statura Mea în creștin și învață-l pe poporul Meu ascultarea de Dumnezeu, așa cum tu ascuți. Amin.

O, copii din porți, e mare durerea Mea de la cei ce au cuvântul Meu pe masa și în casa lor și nu ascultă de el. Mulți din cei îmbrățișați cândva cu Mine pe calea acestei lucrări și cărora le-am dat acum cartea Mea cu ei ca să vadă în ea calea lor cu Mine, o, mulți din ei nu vor să așeze peste ei împlinirea cuvântului învățaturii Mele cea pentru mântuirea lor de lume și de păcat, tată. O, nu s-a oprit de la ucidere și de la carne, nu s-a oprit cel hrănit cu izvorul înțelepciunii cerești pe pământ atâta vreme în vremea aceasta cea fără de creștere din cer în ea peste

om. Îi voi striga cu jale pe cei ce dau înapoia lor cuvântul Meu cu care i-am hrănit atâția ani, cuvânt dătător de viață pentru ei, că Mă doare când văd în curțile lor și în casele lor porci și păsări și animale de tăiat și carne pe masa lor, tată, iar Eu Mi-am învățat poporul să mănânce de la mama lui, dar poporul cel de demult al Meu nu M-a auzit, tată. Îl voi striga pe el, voi plânge înaintea lui și Mă voi ruga cu viața după el și-i voi cere să Mă asculte și să cruțe de neascultare casa lor și să asculte de Domnul vieții peste casa lor și peste ei și îi voi ruga să urască și să lepede de peste ei și din casa lor duhul lumii.

O, iată cât Mă doare, o, cât Mă doare și de la neascultarea celor ce au rămas în curtea casei Mele în urma lui Verginica, trâmbița Mea prin care Mi-am născut un popor. Porci și păsări, băutura diavolului și duhul pângăririi curții și al casei, acestea toate sunt rană aspră pe Mine, și rana s-a asprit și se asprește și doare în Mine, și doare, fiilor copii. O, cum să fac, oare, ca să văd în curtea coborârii Mele odinioară pentru popor, cum să fac să văd în ea îngerii Mei fără de lacrimă în ei, căci firea lor cea netrupească nu poate cu toate câte sunt acum stăpâne în curtea cea binecuvântată pentru Mine și nu pentru om, pentru voia Mea în om și nu a omului, tată? Eu, Domnul și toate puterile cerești, Ne-am pornit la lucru sfânt ca să dăm înfățișare sfântă locului coborârii Mele prin Verginica și să cruțe de moarte și de păcatul ei locul Meu cel însemnat sfânt pe pământ. Amin.

O, rău Mă mai doare de la neascultarea poporului Meu, fiilor copii. Mă doare, tată, Mă doare și Mă plâng vouă și plâng cu cei ce plâng. O, tată, am înaintea Mea, am plângând un sufletel de copil pe care l-am luat Eu la cer acum zece ani ca să-l cruțe pe el de căderea lui în lume și în păcat. Voi l-ați adus acum cu pomenire înaintea Mea în ziua aceasta, iar el plânge cu Mine, și Eu dau să șterg lacrima lui, căci are lacrimă în cer acest copil. O, copii din porți, îl doare de la durerea voastră pe acest copil când vă vede el disprețuiți și învinuiți pe voi, tată. El a fost alipit de voi cu iubirea și cu dorul lui, căci voi sunteți copii dulci, iar în cer vede cu Mine acest copil, căci l-am luat pe el lângă durerile Mele și ale voastre pentru lucrarea Mea și plânge cu Mine și cu voi acest copil. Duhul fățarniciei din om a durut mereu în cer și pe pământ pe Dumnezeu și pe cel iubitor de Dumnezeu pe pământ și în cer, fiilor copii. Acest duh a umplut de vicleșug pământul, și s-a atins și se atinge și de cei ce au venit să-Mi fie popor, dar Eu îl voi aduna pe el și-l voi învăța curățirea lui de duhul cel viclean al fățarniciei, căci neascultarea are în ea fățarnicie, tată. Îl mângâi pe acest copil plâns lângă Mine în cer, dar lacrima nu i-o pot usca de pe față, căci durerea lui vine de pe pământ, așa cum orice buruiănă bună sau rea își are pe pământ rădăcina, fiilor.

O, Mi-e dor de odihna cea de după dureri, fiilor copii. Vom aduna poporul și-i vom spune și lui durerea Mea și a voastră și vom plânge înaintea lui și îl vom ruga și îl vom învăța pe el cum să-Mi curme durerea, și dacă Mă va asculta, Eu îl voi ridica pe el ucenic al venirii Mele cea de după două mii de ani de la Tatăl și îl voi face pe el chip după chipul și asemănarea Mea înaintea Tatălui, Care așteaptă de la poporul Meu mângâierea cea pentru Mine și cea pentru Tatăl, mângâierea cea pentru cerul durerilor Mele, cerul cel de sfinți și de îngeri, care plânge cu Mine după mângâierea Mea cea de la om, fiilor. Amin, amin, amin.

6/19 august 2007

Praznicul Adormirii Maicii Domnului

Cei fără temere de Dumnezeu păcătuiesc. Roadele duhului bun și roadele duhului rău. Îndemn la sfințenie. Mâncatul de carne aduce în om boală, desfrânare și părăsire de Dumnezeu. Urâtenia bărbatului care își rade chipul. Viața fără călăuză este scrisă de diavolul. Poporul cel credincios este comoara cea de pe pământ. Îndemn la duh de înviere.

Cobor cuvânt în grădină, căci sunt Domnul puterilor cerești și am putere să cobor pe pământ la om, și grăiesc cuvântul Meu la cei credincioși, la cei ce Mă iubesc cu venirea Mea pe pământ. Amin.

Pace ție, popor adunat la izvor! Sunt Domnul. Numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu, și sunt Fiul Tatălui Savaot. Eu sunt Cel ce sunt, și te-am chemat și te-am adunat la masă cerească și pun pe ea înaintea ta cuvântul Meu și te hrănesc cu el, ca să fii și tu, precum Eu sunt, căci Eu sunt Cel ce sunt. Slavă Celui ce M-a trimis la tine, căci Eu fără trimiterea Lui nu vin, și fără de cuvântul Lui în Mine Eu nu pot să grăiesc, căci sunt una cu Tatăl, de o ființă cu El sunt, și tot așa Îmi este și lucrul. Când Eu îți spun aceasta, Mă fac Învățătorul tău ca să înveți de la Mine să-L iubești tu pe Tatăl Savaot așa cum Eu Îl iubesc, și prin ascultare Îl iubesc, căci sunt Fiul Lui, și nimeni nu-L poate asculta pe Dumnezeu decât prin iubire. Amin.

O, te-am adunat, poporul Meu, ca să te bucur Eu cu venirea Mea spre tine, și să te ajut să vii și tu spre Mine cu bucuria ta, cu venirea ta la izvorul Meu de cuvânt. Am întocmit pentru Mine și pentru tine grădini cerești pe pământ, ca să ne întâlnim pe pășunea lor și să te învăț să fii locaș al împărăției Mele pe pământ, căci dacă nu te faci împărăție a Mea, vine duhul rău și-și face el în tine stăpânire, tată, și Mă lași fără locaș în tine, fiule. Un popor ascultător și iubitor de Dumnezeu în mijlocul oamenilor este cea mai mare comoară de pe pământ, când el trăiește în Duhul Meu Cel bun frate cu frate, lucrare cu lucrare între frați, lumină din Lumină între Dumnezeu și om, și între om și om apoi, ca să am Eu cale cu hrană pe ea când vin de la Tatăl ca să păstoresc pe poporul cel ascultător și iubitor de Dumnezeu. Duhul cel bun din om Îl atrage pe Dumnezeu spre om și îl umple de daruri scumpe pe om și Îl odihnește pe Dumnezeu în om, poporul Meu. O, caută, tată, cu această fericire a Mea în tine, că Eu tânjesc după odihnă, tată, tânjesc după pacea Mea între Mine și om. Sunt cincizeci de ani de când te învăț făcându-Mi cale la tine cu învățătura Mea de cer nou și de pământ nou pe pământ și de înveșnicire a ta pe pământ prin ascultarea ta de Mine, tată. În ziua aceasta de mare sărbătoare pentru mama Mea Fecioara, Eu, Domnul, te cuprind la sân și te mângâi cu Duhul Meu Cel bun și te rog, tată, să fii tu asemenea Mie între frate și frate, căci duhul cel bun din om poate aceasta între om și Dumnezeu și între om și om pe pământ. Duhul cel bun din om este cel care poate ca Dumnezeu în om, și nu ca omul cel bun cu omul, iar duhul cel rău din om este duh care nu poate ca Dumnezeu și pentru Dumnezeu în om și pentru om. Mă fac Învățătorul tău când îți spun aceasta, poporul Meu, căci te voiesc sălaş al Meu pe pământ, tată.

O, ce frumos este omul prin care Eu, Domnul, privesc și înțeleg și grăiesc și lucrez și pot! Ce frumos este omul care se face locaș al voii lui Dumnezeu pe pământ! Ce frumos este cel ce se întoarce de-a pururi de la el la Dumnezeu! Mă fac Învățătorul tău când îți spun acestea, și te învăț slava Mea în tine, poporul Meu cel de demult al Meu, și tu, cel de azi și cel de mâine popor al Meu. Primește, tată, de la Mine facerea ta și fă-te primitor de oaspeți cerești în tine, căci îngerii și sfinții

dau să se veselească în tine și să-ți dea ție fața lor, fiule. O, să nu-ți fie rușine cu Dumnezeu pe pământ în ființa ta cea revărsătoare în părți. Cu diavolul și cu lucrarea lui cea largă să-ți fie rușine, dar nu cu Dumnezeu, poporul Meu. O, caută să ai temere de Dumnezeu, căci ea te ține să nu păcătuiești cu păcat când știi că e păcat ceea ce dai tu să păcătuiești. Cel fără de temere de Dumnezeu păcătuiește numaidecât, iar păcatul, odată făcut, nu te mai lasă să te îngrijești de Dumnezeu în trupul tău și în inima ta, ci te duce spre nepăsare de viața Mea în tine și în sânul Meu cel curat, și unde-și are loc omul curățat de păcat și de neascultare, tată.

O, a venit cu Mine pe pământ vremea cea sfântă, cea din Dumnezeu, căci pe pământ e vreme rea, poporul Meu, fiindcă omul s-a depărtat de Dumnezeu și trăiește întru ale sale, nu întru ale lui Dumnezeu, iar Eu, Domnul, Cel ce am făcut cerul și pământul, plâng biruit de om, căci omul Mă pune pe Mine jos ca să trăiască el în el viața sa, iar pe Mine Mă pedepsește la netrăire, la neființă în el, căci Ființa Mea e dulce când ea este în om, și se numește Duhul învierii din moarte în om, căci așa este lucrarea ființei Mele în om.

O, poporul Meu, am venit cu sânul plin de daruri, tată, și voiesc să ți le împart. Duhul Meu Cel bun, Cel blând și smerit cu inima, are în El toate darurile cerești, și ele sunt cuprinse în darul dragostei de Dumnezeu, dragostea cu care iubește Dumnezeu, cea care niciodată nu cade din Dumnezeu, cea care nu poate fi strivită în om când ea își are sălaş din Mine în om. Dulce este izvorul învățaturii Mele de peste tine, poporul Meu, și iată, Mă întâlnesc cu tine la izvor așa cum M-am întâlnit cu samarineanca la fântâna lui Israel și când am deprins-o pe ea să Mă cunoască și să Mă primească și să Mă poarte în ea, și apoi să Mă vestească Mesia Cel venit de la Tatăl pentru mântuirea lui Israel.

Ia creion și hârtie și scrie roadele duhului bun și roadele duhului rău, căci unde nu locuiește duhul cel bun, locuiește duhul cel rău, poporul Meu, dar Eu te învăț și mai mult de atât în vremea Mea cu tine, căci tu ești poporul venirii Mele a doua oară de la Tatăl, și-ți cer să fii mai sfânt decât toți sfinții care au fost pe pământ sfinți înaintea Mea, și apoi în cerul Meu cel de sfinți, îți cer mai mult pentru că Eu stau în mijlocul tău cuvânt, și învăluit în cuvânt stau, ca să Mă poți purta cu slava cuvântului Meu, care este râul vieții, și despre care scrie Scriptura că va să curgă el peste pământ din tronul Meu, fiule poporul Meu. Sfinții M-au iubit pe pământ cu virtuțile lor încărcate de dorul și de dragostea lor de Dumnezeu, cu mare nevoie de lucrare acestea, dar tu trebuie să Mă iubești cu ascultare de cuvântul Meu cel de la sfârșit de timp, și prin care Eu pregătesc omul pentru împlinirea lui cu Mine și cu ziua judecării faptelor, tată. O, nu te supăra că-ți cer iubire fără margini în împlinirea ta, căci Eu fără de margini te iubesc și te cresc ca să fii, și n-am iubit pe nimeni până la tine ca și pe tine; și precum mama își alăptează pruncul fără încetare ca să crească el, așa te-am hrănit și așa te hrănesc Eu pe tine cu laptele veșniciei ca să crești om veșnic și nu vremelnic, tată; și iată, îți spun și Eu ție, acum, că Mă doare să te văd că nu poți fi pe pământ ca și în cer, când Eu, Domnul Dumnezeul tău, te hrănesc atât de sfânt, atât de mult, atât de dulce, tată. O, nu te supăra pe Mine când îți cer să fii ca Mine pe pământ între oameni, căci vederea trupului Meu se apropie spre ochii oamenilor, pic cu pic se apropie, și tu trebuie să fii fereastra prin care omul Îl va vedea pe Dumnezeu, tată. Fii înțelept, poporul Meu cel atâta de hrănit, căci oamenii te vor ști pe tine, cel hrănit de Mine cu laptele cerului, căci se va vedea pe tine semnul Meu, cuvântul Meu cel scris

pe fruntea și pe trupul tău, fiindcă Eu mereu te-am învăluit în taina cuvântului Meu cel dătător de viață, și taina aceasta se va lăsa descoperită în ziua mărturiilor, și tu te vei vădi dacă ai ascultat sau dacă n-ai ascultat de Învățătorul tău. O, nu te supăra pe Mine că-ți cer să fii ca Mine, căci cei prin care Eu Mă voi vedea, vor fi asemenea Mie atunci, și iată, te rog plângând, ia lacrima Mea și pune-o la inimioara ta și să nu-ți fie rușine cu Dumnezeu pe pământ, ci să-ți fie rușine cu diavolul și cu lumea lui cea largă, iar de Dumnezeu caută să ai temere sfântă, căci cel fără temere de Dumnezeu păcătuiește numaidecât, iar păcatul, odată făcut, te duce apoi în nepăsare de suflet și de curățire de păcat și te lasă neputincios pentru ridicarea ta, măi tată.

O, poporul Meu cel hrănit din cer pe pământ! Sfintește-te, tată, și nu te rușina să fii sfânt pe pământ. O, fiilor, curățiți-vă inimile și sufletele și trupurile și lăsați-vă spre veșnicie cu viața, căci Eu, Domnul, Mă pregătesc să așez pe pământ veșnicia, tată, și să vă cuprind în ea dacă Mă veți asculta. O, Mă doare să văd în viața ta și în casa ta și în curtea ta neascultare de Dumnezeu și de venirea Lui la tine, poporul Meu.

O, fiule care încă nu asculți de pasul venirii Mele la tine cu veșnicia! Scoate, tată, din casa ta și din curtea ta tot ce Eu am zis că nu încap la Mine. Nu te supăra pe Mine că-ți cer să fii sfânt în tine și în jurul tău. Plânge pământul, tată, după veșnicie pe el. S-a umplut pământul de ucideri, iar Eu i-am spus la început omului să nuucidă, și apoi i-am spus celelalte păcate la care ajunge omul prinucidere. Sunt șapte mii de ani de atunci, și omul încă dă să nu înțeleagă ce i-am spus Eu lui să nu facă. Mă aplec plângând înaintea ta, poporul Meu cel de demult al Meu, căci te-am strâns la izvor ca să plâng cu tine și să te rog să Mă asculți. Opriți-vă de laucidere, fiilor! Opriți-vă de la carne, tată! Nu mai mâncați carne, tată! Și dacă nu vă veți opri, veți rămâne cu mâinile pline de sângele cel de laucidere și vă va ajunge spaima în care mor sub mâinile voastre vietățile ucise de voi ca să le mâncați și ca să vă faceți lor mormânt, și vă veți umple de bolile cele de la durerile pe care Eu, Domnul, le trimit acum pe pământ peste toți oamenii careucid vietate cu suflet în ea pentru ca să mănânce carnea ei. O, nu mai mâncați carne, tată! Fiecare să mănânce de la mama lui, fiilor. Nu mai amestecați trupurile, nu mai faceți acest păcat atât de mare, tată, căci de la acest păcat greu, a bătut de la începutul lumii peste om viforul duhului desfrânării și al părăsirii de Dumnezeu apoi pentru pofta cea din om. Eu când am făcut om din om, așa cum ar fi fost să se înmulțească omul, am lucrat altfel, am lucrat ca Dumnezeu, și am luat din bărbat pe femeie pe când bărbatul dormea adânc, și am umplut locul înapoi cu carne și am făcut om din carnea luată din om. Am făcut așa fiindcă atunci când l-am zidit pe om, l-am zidit să fie bărbat și femeie, și apoi am arătat că așa l-am zidit. Pe când cei doi erau un singur trup, nu era păcatul cel doborât în trupul omului, dar când am făcut două trupuri din trupul cel unul, atunci omul L-a depărtat pe Dumnezeu pentru trupul său și s-a făcut pe sine dumnezeu peste sine, iar Eu de atunci plâng doborât de om, plâng fără casă și plâng de șapte mii de ani, și am spus că vulpile au vizuine, iar păsările, cuiburi, dar Eu n-am unde să-Mi plec capul și să Mă odihnesc, căci omul M-a pedepsit la neodihnă și la plâns, poporul Meu. O, tată, nu mai mânca de la animal; nu mai mânca nici animal, nici mâncare de la animal. Nu mai mâncați carne, fiilor! Mâncați de la pânțelele cel sfânt, pe care Eu l-am făcut să vă dea vouă laptele lui. Mănâncă, fiule, ceea ce am zis Eu în rai să mănânce omul și fă-te sfânt, tată, și nu mai sta așa cum stai tu, că vine Domnul la tine cu

sfînții, tată. Învață-te să primești și să odihnești pe Domnul, că e pribeag și e obosit Domnul tău, fiule scump. O, tu ești poporul venirii Mele când vin de la Tatăl, acum, a doua oară, și pentru aceasta sfintește-te, și sfânt să fii mereu, poporul Meu. O, nu iubi viața cea trecătoare, și învață să te folosești de ea numai pentru Dumnezeu, iar pentru tine nici un strop să nu iei din ea, că largă este calea cea cu păcat. Dă-te Domnului, căci Domnul S-a dat ție și te-a luat la sân ca să te crească sfânt, poporul Meu. O, iubește, tată, adunarea ta la sărbătorile cerești în grădinile cele sfinte de Mine, și dor și tot mai dor să-ți fie să vii să te întâlnești cu Mine în cuvânt și în slavă de cuvânt. Nici un fel de deșertăciune și de vorbiri deșarte să nu aduci în grădinile sfinte de Mine pentru sfinți și pentru Mine și pentru tine cu Mine pe pământ, ci să te aduci pe tine Mie, fiule, și să stai la împodobit, hrănind tu Duhul Meu Cel iubitor de fii curați și sfinți și ascultători, că vreau să iau de peste tine toată durerea, toată rana, toată apăsarea, tată, și să te cuprind apoi în duhul veșniciei, că mult și de prea mult timp aștept să am un popor care să Mă legene în durerile Mele de la om și să Mă mângâie în leagănul iubirii lui de Dumnezeu, așa cum și Eu îl mângâi pe el în leagănul așteptării Mele cu răbdare și cu iubire și cu povață peste el și după el.

Desparte-te de lume, poporul Meu! E vremea, tată. Scoate-o pe ea din inima ta și ia-Mă pe Mine în tine, căci Eu sunt Domnul Dumnezeu tău. Să nu te temi că-ți este greu cu Mine și cu viața Mea în tine. Teme-te de viața de care tu nu poți să te desparti, căci iată cât te-a însemnat ea pe tine în trup și în duh! O, fă-te locaș al Meu, fiule atât de așteptat de Dumnezeu! Te-am hrănit, tată, cu mare așteptare după tine. Nu vei avea cum să te furișezi de locul tău de lângă Mine atâția ani cât ai mers pe cale cu Mine ascultând glasul Meu de peste tine.

Petrece acum, poporul Meu, în duhul sărbătorii mamei Mele, căci Eu și cerul Meu de sfinți și de îngeri petrecem cu tine, și apoi, spre scursul zilei, te cuprind iarăși în cuvânt, și iarăși te povățuiesc spre Mine, tată. Mama Mea te cuprinde și ea acum, și te mângâie cu duhul ei cel plin de cuvânt și te ajută pentru ascultarea ta de Dumnezeu, poporul Meu. Amin, amin, amin.

— **O**, mântuiește, Doamne, poporul Tău, și binecuvintează moștenirea Ta de azi și paște-o pe ea, că Tu ești Păstorașul Cel venit de la Tatăl Savaot ca să înalți un popor spre Tatăl. Amin.

Mângâierea mea de mamă, Fiule, Îți mângâie acum Ființa Ta și trupul Tău cu care iată cum stai, măreț și iubitor, cu chip iubitor în mijlocul poporului Tău cu mine în ziua mea de serbare a unirii trupului meu iarăși lângă trupul Tău cel veșnic, când Tu ai venit și mi-ai îmbrățișat trupul și l-ai suit în văzduh și l-ai făcut veșnic ca și pe al Tău, Fiule al meu. Îți mângâi poporul, Fiule scump, și îi spun lui așa:

Mângâie-L pe Cel ce te mângâie, popor mângâiat de Dumnezeu. O, nu te rușina cu Domnul pe pământ, ci rușinează-te să stai fără Dumnezeu între pământ și cer, iar statul cu Dumnezeu este cu fapta și cu vederea, ca nu cumva inima ta, care ar spune că ea are pe Dumnezeu în ea, să mărturisească ea strâmb când n-ar avea pe Dumnezeu faptă împlinită a inimii tale credincioase. Scoală-te frumos și fă voia Celui ce te cere să fii ca El, căci Domnul este Cel ce-ți grăiește chemându-te de la moarte la viață, de la păcat la sfințenie, de la vremelnicie la veșnicie pe pământ, căci pământul înnoi-se-va acum din loc în loc, începând de la tine, de la pământul de sub tine, și ocrotit fiind el pentru înnoirea și pentru sfințirea lui de către cei sfinți de pe el. Amin.

Și acum, Fiul meu Se lasă cu sărbătoarea mea cea plină

de îngeri și de sfinți în grădinile Lui cu tine, și iarăși te vom îmbrățișa apoi în cuvânt la capătul sărbătorii, și va merge după tine apoi duhul învățaturii Lui și te va povățui în pașii tăi pe mai departe cu Domnul Dumnezeuul tău pe pământ între oameni, o, popor al slavei venirii Fiului meu. El, Fiul meu, nu te-a smuls din lume, dar vrea să te așeze în mijlocul oamenilor lumină a Sa pe pământ. O, ascultă glasul Fiului lui Dumnezeu! Acesta este Fiul Tatălui Savaot și Fiul meu Cel Unul născut, iar tu să fii al Lui, și după chipul și asemănarea Lui să te așezi să fii pe pământ, popor al venirii Lui la tine după două mii de ani de la nașterea Sa pe pământ, Om și Dumnezeu desăvârșit între oameni. Amin, amin, amin.

— **O**, mama Mea, Ne vom așterne apoi cu toată slava zilei tale de serbare înaintea poporului cel hrănit cu mila Noastră de el, mamă. Îl vom îngriji, mamă, ca să aibă el cum să Ne slăvească pe Noi pe pământ prin lucrări cerești, așternute de Noi și de el pe pământ prin mânuțele lui, căci cei ascultători sunt mâinile și picioarele lui Dumnezeu pe pământ, mamă. Le vom da fiilor ascultători de povața Mea, le vom da lor tot sprijinul cel din cer și cel de pe pământ, ca să aibă ei grijă de toate ale Noastre care sunt și care vor fi spre mângâierea celor ce se vor ridica din trupul lor spre Noi ca să fie și ei cu Noi, cerești pe pământ, mamă. Amin.

Iar tu, popor adunat la izvor, bea, tată, cu dor și cu iubire și cu ascultare bea, și schimbă-te la față și la iubire și la inimă; bea și înseninează-ți mersul spre voia Mea în tine pe pământ. O, nu mai fi vremelnic, tată, că am venit la tine cu sânul plin de darurile veșniciei și voiesc pe toate să ți le dau ca să le porți, tată, și vino mereu la izvor ca să te păstoresc, ca să te primească și ca să-ți dau putere să poți ca Dumnezeu, poporul Meu. Eu te îndulcesc cu toate ale Mele. Adu-Mi și tu alinare, tată, și îndulcește-Mă cu ea, că plâng de dorul tău, poporul Meu cel de demult al Meu. Alipește-te, tată, cu cei mici ai Mei care M-au ascultat cu toată supunerea; și pentru că ei M-au ascultat și M-au ajutat și-Mi ajută sub crucea venirii Mele după om, ascultă-i tu pe ei în vremea aceasta, poporul Meu, căci iată, cu ei voi încheia Eu veacul cel păcătos de pe pământ și cu ei voi deschide porțile veșniciei, căci Eu așa am făgăduit că voi împlini, și sunt adevărat în cuvântul Meu cel de peste tine, poporul Meu, o, poporul Meu cel mângâiat de Dumnezeu, și cu care Eu, Domnul, Mă mângâi venind la el cu slava Mea cea de azi. Amin, amin, amin.

*

A cum, dacă am hrănit poporul cu cuvântul vieții și dacă l-am slobozit pe el întru ale sale, veghindu-i calea înapoi prin îngeri, fiindcă prin cuvânt și prin îngeri l-am adunat pe el la izvor, hai, copii din porți, hai să ne strângem puterile cele sfinte și să ne așezăm iarăși încă în carte pentru tot lucrul zilei, căci este încă în Mine cuvânt pentru poporul cel hrănit din cer, iar voi să-i trimiteți lui apoi toată hrana zilei, ca să ia el din Duhul Meu și să poată apoi voia Mea cu el pe pământ, fiilor copii. Amin.

— **O**, Fiule Emanuel, e ziua mea cea de ridicare la Tine a trupului meu cel sfânt pe scară de îngeri și pe brațele Tale, căci Tu Te porți pe heruvimi, Fiule Doamne. Mă așez lângă Tine cuvânt pentru poporul Tău cel de demult al Tău, și pentru cel de azi și de mâine popor al Tău, ca să dăm noi hrană de viață celor ce iubesc viața lor în Tine și să întărim dorul de viață a Ta în ei, în cei ce cu mult mai puțin se străduiesc prin temerea de Dumnezeu să facă ei

pe cele ale vieții peste viața lor pe pământ. Le spunem lor că viața pe care o au ei ținută de Tine în ei, este timpul când ei trebuie să-și crească și să-și culeagă roadele vieții, roadele Tale în ei, Doamne al vieții. Ei trebuie să învețe de la Tine viața dacă Tu îi hrănești pe ei cu învățătura vieții, și trebuie să învețe pe dinafară cu mintea și cu inima lor că Tu ești blând și smerit cu inima, Doamne și Fiule al meu. Cel blând și smerit cu inima este cel mulțumit, iar cel mulțumit este cel plin de Tine, și cel plin de Tine Te arată pe Tine pe pământ între oameni blând și smerit cu inima, și se face unul ca acela fereastra Ta, prin care Tu Te vezi cu oamenii pe pământ, făcându-le lor bine, Doamne blând, căci cu blândețe fără de margini cuvintezi Tu cuvântul vieții peste cei ce Te ascultă ca niște fii ai Tăi, și peste cei ce ascultă să facă voia Ta atât cât le rămâne lor să facă din toate voile lor pentru viața lor pe pământ. O, așa a fost poporul Tău cel de demult al Tău, care n-a stat la făcut după viața Ta, după placul Tău, ca un popor chemat și ales și credincios acum, la venirea Ta iarăși de la Tatăl la om ca să-Ți pregătești cea cu slavă văzută venirea Ta apoi, precum scrie despre ea în Scripturile venirii Tale, când toate neamurile care vor fi atunci pe pământ se vor plânge văzând înfricoșata Ta slavă, căci vei fi învăluit în haina judecății fapturii, și oamenii vor muri de frică văzând venirea Fiului Omului cu putere și cu slavă multă, dar fiii cei crescuți cu hrana cuvântului Tău, ascultători de Tine întru toate, Te vor asculta și atunci când Tu le vei zice lor: *«Veniți, copii binecuvântați ai Tatălui Meu, căci voi M-ați iubit întru toate câte Eu am suferit sau am fost lipsit, și pe toate Mi le-ați împlinit ca să am și ca să pot fi pe pământ prin iubirea voastră și prin voia Mea în voi zi după zi, până la venirea Mea cu putere și cu slavă multă, căci slava Mea e slavă ca a Unui Dumnezeu adevărat ce sunt»*. Amin.

O, în ziua mea de serbare întru sfinții Tăi, dau să Te mângâi pe Tine, Dumnezeule îndurerat, că adânc Te doare rana cea de la poporul Tău cel de demult al Tău și care a părăsit împlinirea Ta cea pentru slava Ta în fiul cel hrănit din gura Ta prin trâmbița Ta Verginica, cea care ca și Tine plânge și așteaptă venirea înapoi a poporului Tău cu care ai petrecut pe pământ cu cuvântul gurii Tale în mijlocul lui în vremea ei de pe pământ. Te mângâi, Copil îndurerat, căci omul care știe despre Tine și nu Te crește în el și nu Te slăvește în el apoi, Îți face Ție rană cu neubirea lui, cu nevegherea lui pentru viața și pentru fața Ta în el, Doamne al răbdării și al așteptării. Tu îl tot chemi la sânul Tău pe cel căzut din slava venirii Tale la om, dar el venind, nu vine, căci ca să vină iarăși la sânul Tău poporul, aceasta înseamnă să asculte de Tine cel ce vine ca să fie iar al Tău. O, nu mai plânge, nu mai plânge cu atâta jale, Dumnezeule duios și Fiule al meu, căci Tu ești Cel ce ai spus că tot ce este cu neputință omului, poți Tu, Stăpâne și Doamne al puterilor în cer și pe pământ, și poți ca un Dumnezeu adevărat ce ești. Omul Îți stă împotrivă, dar Tu nu faci tot așa cu el, ci, din contra, îi ajuți lui puțin ca să poată el ca Tine sau măcar să nu mai poată ca el, Doamne și Fiule al meu. O, așa ai făcut Tu cu tânărul cel bogat, care nu putea să lase slava celor pământești și avutul lui cel mult, și pentru mântuirea lui cea de veci l-ai dus pe el în lipsuri mari și în neputință, ca să vadă el cu inima lui cea căutătoare după Dumnezeul vieții veșnice, să vadă el deșertăciunea vieții pământești și să se bucure o clipă de libertatea lui de cele vremelnice și de unirea cu Tine apoi a voii și a doririi lui, ca să-l unești Tu așa cu Tine, și nu cum voia el, plin de bogății, care sunt gunoi și neagoniseală pentru viața cea de veci, căci împărăția Ta și a fiilor ei nu este din lumea aceasta, și așa i-ai învățat Tu pe cei ce auzeau de la Tine cuvânt al vieții veșnice

peste ei, Doamne Care dai viață celor ce știu să se lepede de sine pentru viața Ta în ei pe pământ, și apoi în sânul Tău.

Dau să mă apropii cu glasul meu de mamă a Ta și să-Ți îmbrățișez în duhul învățaturii vieții pe poporul cel adunat azi lângă noi la izvor și să Te mângâi în rana Ta, Fiule rănit de dor după poporul Tău cel hrănit cu hrana vieții. Dă-mi, Fiule scump, să fac voia Ta peste poporul Tău. Amin.

— **F**ie, mamă, voia Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh prin voia ta peste poporul cel venit la izvor! Amin.

— **O**, popor atâta vreme purtat pe aripi de cuvânt! Dumnezeu Cuvântul te-a purtat pe tine pe aripi de cuvânt ca să te aibă al Lui și să-L ai tu pe El Domn și Dumnezeu al tău și să Se arate cu tine lumii necredincioase voii Lui întru ea, căci lumea are voia ei, în care nu încap voia lui Dumnezeu. O, adu-I tu bucuria cea deplină Fiului meu, Care te cheamă iarăși la El pentru voia Lui în tine. Îți amintesc cum îți proorocea Fiul meu că într-o zi dragostea ta de El te va da de gol că ești creștin, că ești copilul Lui după chipul Lui, și îți spun ție cuvânt de învățatură de viață veșnică peste tine, îți spun că urât este bărbatul care-și rade chipul cel așezat de Dumnezeu pe fața omului, căci Domnul l-a făcut pe om după chipul Său cel prea frumos. În ziua aceasta de învățatură la izvor, S-a așezat Fiul meu cu duhul învățaturii Sale în fiii Lui cei din porți ca să-ți dea din Domnul povață de iubire și de viață a Domnului peste tine și peste chipul tău, popor de demult. O, vino înapoi, o, nu mai sta așa, popor al învățaturii cerești, nu mai sta, fiule, înaintea Domnului fără asemănarea chipului Lui pe chipul tău, căci acum dragostea ta poate să arate din tine că ești copilul Lui, că ești creștin, fiule. O, nu te mai împotrivi tu, cel ce ai fost învățat și așteptat de Dumnezeu, căci dacă azi tu te rușinezi între oameni cu chipul cel slăvit pe care l-a făcut Domnul pentru om, rușinat vei sta înaintea Lui și a îngerilor Lui la întâlnirea ta cu El față către față, și nu ți-ar fi durerea o zi, ci veșnică ți-ar fi, iar rușinea tot la fel, căci așa soartă de veci are cel ce se rușinează cu Dumnezeu înaintea oamenilor trecători pe pământ și în cer, căci cine trăiește trecător pe pământ, tot așa va fi și în cer.

O, popor strigat de Domnul iarăși la viață! Adu-ți aminte de toate cuvintele Lui de peste tine și vezi ce faci cu viața ta, căci Domnul te așteaptă. O, popor căzut de pe cale, rău e fără călăuză pe pământ, rău e prin noapte fără zi peste ea mereu, dar tu nu mai știi că viața fără călăuză e scrisă de diavolul cel vrăjmaș ție și lui Dumnezeu. Te-a povățuit Domnul să vii să ștergi de la fața Lui păcatele tale, păcatele împotrivirii tale, păcatele despărțirii tale de voia lui Dumnezeu, și pe cele dintre tine și fratele tău săvârșite și despărțitoare de frați, căci cine nu are frați în Domnul pe pământ, acela nu mai are nici un fel de avere pentru vecii, fiindcă un popor credincios și unit sub brațul Domnului e cea mai mare comoară de pe pământ și din cer, cea mai mare avuție pe care o poate avea omul credincios pe pământ, și apoi în cer, cea mai mare slavă a omului pe pământ, fiule. Poporul cel credincios după voia Domnului pe pământ este cununa de slavă a Domnului, este coroana slavei Domnului pe pământ între oameni, iar cel ce se rușinează pe pământ cu așa avere, acela este om fără minte, om fără mers, fără chip și fără frumusețe între oameni. Dar tu adu-ți aminte de toate cuvintele Domnului și trezește-ți iubirea și hai să faci ca Domnul, căci tu ești scris în cer că a vorbit mulți ani cu tine Domnul și că mult te-a învățat să crezi cuvântul Lui și să-l faci împlinit peste tine la vremea împlinirii toate, și iată vremea aceea când nimeni nu-ți mai pune ție stavilă să poți ca Domnul pe pământ.

Ca și Fiul meu și Dumnezeuul tău, tot la fel te învăț și eu, căci sunt mamă miloasă de fii. Întoarce-te să fii copil ascultător, popor de demult, și uită-te în cartea Lui cea de cincizeci de ani, și pe ale cărei trepte vrea Domnul să te ridice pe treapta mării Lui, și vezi în carte că te-a învățat să-ți faci ție și Lui rai în casa și în curtea ta, și să se apropie îngerii la mirosuri sfinte de flori fel de fel la frumusețe și la miros, iar tu să fii cel binecuvântat de El pentru ascultarea ta în casa ta de pe pământ. O, nu mai călca cu viața ta de pe pământ poruncile lui Dumnezeu, poruncile vieții, fiule. Tu ești popor învățat de Dumnezeu. Ascultă de El, și nu de tine, fiule, și nu de fiii tăi, ci învață-i pe ei ascultarea de Dumnezeu, ca să poți și tu asculta de Dumnezeu apoi. O, de ce nu spui tu copiilor tăi drumul tău cu Dumnezeu atâta vreme? De ce ascunzi tu de fiii tăi glasul Domnului de peste tine, petrecerea ta cu Domnul atâta vreme pe pământ? O, fiii tăi n-ar fi fost atât de lumești acum dacă tu zi după zi mai mult L-ai fi ținut mare în tine pe Domnul înaintea fiilor tăi. Să știi, fiule hrănit din cer, să știi că nu mai e mult, un picuț mai este și te vor judeca fiii tăi și te vor numi tată nemilos de fii și îi vei vedea plângând amar și te vei rușina și vei plânge cu nemângâiat suspin că ți-a fost nepăsarea așa de mare și că ți-a fost rușine cu Dumnezeu pe pământ. Sunt mamă miloasă de sufletele celor ce au fost hrăniții Fiului meu cu laptele cuvântului ieșit din gura Lui ca să te aibă pe tine popor al Lui pentru venirea Lui și pentru cerul Lui de sfinți. Te povățuiesc spre înviere. Dă-I Fiului meu mâna ca să te scoale din zeama ta. Ai rămas cu păcatul și n-ai voit să rămâi cu Fiul meu. O, dă-te Lui acum, când iarăși El te cheamă! Și dacă voiești să poți așa, nu mai păcătui, căci păcatul îți întunecă frica de Dumnezeu și ridicarea ta din păcat. O, nu mai păcătui, nu mai ucide vietate ca să-i mănânci trupul, căci Dumnezeu când a făcut omul, i-a dat altfel să mănânce, dar omul s-a așezat din părinți spre păcat și nu se mai scoală. O, scoală-te, că Se apleacă Fiul meu până spre tine iar! Cei ce au fost cu răul Său de cuvânt și nu mai stau acum lângă El cu ascultarea cea pentru sfințenie, aceia nu au altă cale spre Fiul meu decât întoarcerea la El și la răul învățaturii Lui, cel plin de viață veșnică în el. Sunt mama milei cea pentru om. Învață-te să citești în carte și să poți pentru Domnul Dumnezeuul tău și pentru tine, popor de demult al Domnului, copile rătăcit de la pieptul Fiului meu, Mântuitorul tău. Amin, amin, amin.

— **O**, mamă a Mea dulce, Îmi strigi fiii cei rătăciți de la dragostea Mea, de la pieptul Meu duios după ei. O, mamă, e mai tare omul decât Mine, mamă. Cel ce nu ascultă de povața Mea de peste el, e mai tare decât Mine, mamă. Iată de ce plâng Eu cu atâta jale, mama Mea. O, câtă învățatură le-am dat, mamă. Mă uit la copiii celor ce au fost pe cale cu Mine la începutul și la mijlocul celor cincizeci de ani de cuvânt acum, și Mă podidesc lacrimi pline de rușine înaintea vrăjmașului Meu și al lor, diavolul, mamă. Iată ce copii au cei care au mers cu Mine pe cale cântând sau plângând atâția ani, mamă, după cum era bucuria Mea de la ei, sau jalea Mea de la omul cel lumesc, care Mă ține pe cruce ca să păcătuiescă el, mamă!

O, popor mititel la credință, dacă tu n-ai fi părăsit duhul credinței cea pentru venirea Mea cuvânt de învățatură la tine, n-ar fi ajuns nici fiii tăi fii ai lumii. Adu-ți aminte cum mergeai tu cu Mine pe cale și uită-te la fiii tăi cum merg, și nu mai sta din plâns pentru răspunsul care-l vei răspunde înaintea Mea pentru pașii fiilor tăi, pe care nu i-ai mai povățuit cu viața ta cerească înaintea lor și cu rugăciunea ta fierbinte pentru ei înaintea Mea. O, cât râde de tine satana! O, cât Mă doare că

nu te întorci la Mine așa cum Eu te aștept să fii acum, când Eu, Domnul, Îmi așez pe pământ fața cea văzută a lucrării Mele cu tine cincizeci de ani, poporul Meu cel de demult al Meu! O, tată, te adun mereu, te strig adesea la izvor și te hrănesc și te îndemn, dar tu ești mititel și rece de dragoste acum, când Eu trebuia să te am mare lângă Mine. O, cum să fac cu tine să te temi de Dumnezeu și să-L urmezi cu dor și cu ascultare, fiule? Eu, Domnul, pot să întăresc peste tine unealtă de trezire și de curățire ca să nu mai stai în păcat și în neîmplinirea cuvântului Meu de peste tine, poporul Meu.

Eu, Domnul, voi cerceta acum pe tot fiul care a iubit calea Mea cu el pe pământ atâta vreme în vremea aceasta, și voi lucra cu toate puterile cerești pentru ridicarea sau pentru curățirea lui de păcat și de neascultare, acum, când diavolul Mă îndurerează adânc, arătându-Mi-i pe cei hrăniți de Mine și despărțiți acum de la pieptul Meu pentru ca să facă ei faptele trupului, ei și fiii lor, care, iată-i, nu mai au nici credință, nici rușine, nici port cuvios, nici sărbătoare, nici cruce, nici hrană din cer, nici țară, nici neam sfânt, nici rugăciune pentru iertarea păcatelor lor, căci viața lor cea cu păcat în ea le-a stricat mintea și le-a învăluit inima în mreaja lui cea înșelătoare peste om.

Plâng după tine, poporul Meu de demult al Meu. Te strig, tată, mereu, ca să-ți dau învierea. Dă-Mi mâna ca să te scoli și ca să nu mai cazi iar! Deschide cartea Mea cu tine și vezi în ea ce înseamnă sculare. Bucură-te cu Mine, tată, ca să-ți piară din inimă bucuria cea străină de Dumnezeu. Vino la izvor și cere apă și cere putere sfântă peste tine, fiule, căci Eu am fii scumpi la gura izvorului Meu, și ei îți vor împărți ție viață și putere, tată, dacă vii ca să iei. O, vino și învață sculara ta și viața Mea în viața ta, poporul Meu care M-ai umplut de dor după tine, tată. O, scoate de la tine neîmplinirea, că Eu vin curând cu toate ale sfînțeniei Mele ca să le așez pe pământ, iar pe tine voiesc să te găsec primenit și împodobit pentru cele ce vor rămâne, tată. Adu-ți aminte cu dor de viața cuvântului Meu de peste tine și vino iar să fii cu Mine și dă-Mi iar loc în tine și iartă-Mă de durerea Mea cea multă de la tine, că Mă doare, tată, de la tine, și tu nu Mă mai ierți ca să Mă scoți de sub durere. O, nu Mă mai ține sub durere; vindecă-Mă, fiule, ia de pe Mine această povară! Să ne iubim unul pe altul, tată. Amin.

Acum, pace ție de la Mine, poporul Meu cel de demult al Meu; pace ție dacă vei ști să înțelegi ce înseamnă pacea dintre Mine și tine! Ia pe tine chipul și asemănarea Mea și a mamei Mele, care te cheamă ca și Mine de dulce sub cortul împăcării, fiule. Mă apropii tot mai cu putere de arătarea slavei chipului Meu înaintea neamurilor de pe pământ, care nu veghează pentru venirea Mea și care se vor plânge atunci cu jale fără mângâiere, văzându-Mă venind, așa cum am făgăduit că voi veni arătându-Mă venind. Amin.

O, ascultă glasul Meu de chemare, poporul Meu cel de demult al Meu. Vino, tată, să așez în tine voia Mea ca și în cer și așează-ți gospodăria ta în viață de rai. Fă rai în curtea și în casa ta pentru tine și pentru Mine și pentru sfinți, tată. O, Eu nu te voi lua ca pe unul care n-ai știut, și de aceea te voi cerceta acum, și voi lucra ajutat de puterile cerești pentru ridicarea ta spre voia Mea cea dulce, care te cheamă sub ea, sau pentru curățirea ta de păcat și de neascultare, acum, când diavolul, vrăjmașul Meu și al tău, Mă îndurerează adânc, arătându-Mi-i pe cei despărțiți de la pieptul Meu și care odinioară erau poporul Meu.

Te-am hrănit și te-am adăpat azi la masa Mea și la izvorul Meu în zi de sărbătoare pentru mama Mea, poporul Meu. O, scoală-te, tată, scoală-te, ca să fii tu mângâierea Mea, așa

cum atâta vreme a despărțirii tale de Mine ai fost durerea Mea. Acum scoală-te și dă-Mi iertare de sub durere și ia-Mă să-ți fiu Domnul învierii tale, să-ți fiu iarăși Domnul Dumnezeuul tău, și apoi să fiu Domnul iubirii tale cea pentru Mine, iubire înnoită de Mine, înnoită iar, poporul Meu. Amin, amin, amin.

15/28 august 2007

Sărbătoarea tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul

Învățăture pentru umilință și pocăință. Biserica neamului român își doarme somnul lepădării de credință.

Sunt Domnul slavei. Deschideți-Mi, copii veghetori în porți! Intru cuvânt în carte pentru poporul Meu ca să-l povățuiesc pe el să aibă grijă de mărirea Mea în mijlocul lui, căci Eu sunt Domnul măririlor cerești, fiilor copii. Vă întăresc puterea nădejzii în bine, ca să vă am și în ziua aceasta de sărbătoare puncte a Mea spre poporul Meu de azi. Vreau, tată, să-Mi învăț poporul să-Mi dea Mie mărirea toată, iar el să învețe să stea sub ea, dar mai presus de aceasta să învețe el să-i fiu Eu lui Stăpân, în toate ale lui să-i fiu Stăpân, căci dacă Eu nu-i sunt Stăpân în toate ale lui, el nu va ajunge să fie stăpânit de toate ale Mele pentru el ca să se teamă de el duhul cel potrivit lui Dumnezeu; ba, din contra, va ajunge în suspin unul ca acela.

O, popor micuț al Meu de azi, e sărbătoare în cer, tată. Dau să cobor cu sărbătoarea de azi și la tine, și iată, Îmi întăresc porțile ca să pot să vin, și am venit. Și acum te povățuiesc să ai grijă de mărirea Mea în mijlocul tău, că dacă tu nu faci așa, duhul cel potrivit te împinge să-ți cauți mărirea ta între frați, iar aceasta aduce lacrimi și deznădejde apoi în sufletul tău, tată. Mai mereu Eu te povățuiesc să Mă privești pe Mine, ca să poți fi blând și smerit cu inima, tată, că dacă nu privești mereu spre Mine, tu uiți să fii așa cum Eu te vreau. Nu-ți cer nimic greu, decât să fii după chipul și asemănarea Mea, tată, ca nu cumva să te împingă duhul cel potrivit să calci peste mărirea Mea și s-o cauți pe a ta.

O, ce bine îți este ție să iubești să fii mic, tată, ce bine, poporul Meu! Mulți au plecat din mărirea lor de pe pământ ca să se facă sfinți, ca să se facă mici, poporul Meu, căci cel ce nu stă mic, nu Mă are pe Mine de Dumnezeu al său, de Stăpân al său pe pământ, căci Eu dacă am popor pe pământ, am și vase în mijlocul lui, vase purtătoare de Dumnezeu, prin care Eu cârmuiesc cu mărirea Mea în mijlocul lui. Și dacă Eu vin să-ți spun acum să ai grijă de mărirea Mea în mijlocul tău, asta înseamnă că te învăț să știi cum să am Eu grijă de tine, cum să stai sub mărirea Mea, ca să fii ocrotit, poporul Meu. Duhul cel potrivit te împinge mereu să nu poți așa, și te îndeamnă să fii pretențios, și apoi nemulțumit, și iată, așa își face el cuib în mijlocul tău, aducându-ți zdrobirea păcii și ție, și Mie, tată. Adu-ți aminte de regele Irod, care, pentru slăbiciunea lui cea din fire și apoi cea prin femeie, a călcat în el mărirea lui Dumnezeu și și-a iubit mărirea lui, iar când duhul cel potrivit Mie l-a prins în laț prin făgăduința cea rea, pusă în gura lui, regele a văzut atunci ce a făcut, și a suspinat adânc, dar făgăduința gurii lui, odată făcută, a fost adusă la îndeplinire și a fost atunci tăiat de pe umeri capul purtătorului de Dumnezeu, capul lui Ioan Botezătorul.

E sărbătoare de durere această zi de sărbătoare, poporul Meu. Omul creștin se oprește din lucrul său în ziua aceasta, spre aducere-aminte a zilei când mărirea Mea din cel purtător de Dumnezeu și de cuvântul lui Dumnezeu peste poporul lui

Dumnezeu a fost zdrobită și culcată la pământ de mărirea omului. Irod, regele lui Israel, lăsându-și spre slăbiciune sufletul său, așa a uitat el de mărirea lui Dumnezeu și așa s-a lăsat el spre fărâdelege și așa a adus el rușine și defăimare numelui Meu cel sfânt, aducând durere și teamă peste cei sfinți ai Mei pe pământ, peste ucenicii lui Ioan Botezătorul și peste toți cei care se purtau după Mine spre mărirea Mea peste ei ca să le fiu lor Învățător și Mântuitor.

O, poporul Meu de azi, învață, tată, de la Mine, că Eu stau cu duhul învățaturii Mele peste tine. Ia numai de la Mine, iar de la tine să nu iei cu nici un chip povață peste tine, că dacă dai să nu ascuți aceasta, ajungi în suspin, fiule, și iată, mulți din cei ce n-au ascultat așa, au fost trași din staulul Meu, iar duhul cel potrivit îi îndeamnă să arunce în urmă în purtătorii Mei vina pentru nestatura și apoi pentru nestatornicia lor pe calea venirii Mele pe pământ la om. O, n-ai să vezi niciodată, tată, n-ai să vezi creștin care poate ca el și nu ca Mine, n-ai să vezi să poată el să fie creștin pe placul Meu dacă el se trage în lături prin nemulțumirea sa, căci niciodată nemulțumirea omului n-a fost purtată spre Mine de îngeri, ci a fost purtată de diavoli spre plata duhului îngâmfării omenești, spre lepădarea de Dumnezeu a omului care știe de la Mine voia Mea și, apoi, clătându-se, se prăbușește prin însăși mintea sa, și unul ca acela ajunge apoi în suspin. O, poporul Meu, abia poți tu, tată, să stai în mâna Mea, în sânul Meu când Eu te țin mereu de mână în staulul Meu cel ocrotitor de fii, dară să mai stea în Mine cel care, nemulțumit fiind, găsește cale înapoi și se desparte de trupul Meu, de trupul bisericii Mele, tată! O, acela cade și tot cade în gol, și cade pentru că n-a iubit mărirea Mea peste mărirea lui, căci cel ce vine la Mine și bate ca să-l primesc pe el, și nu învață apoi scara mării, acela își face el scară spre Mine, dar scara lui nu-l ține pe ea, ci îl cade pe el, tată.

Cu lacrimi de tată duios după fii te învăț, poporul Meu, să cauți întru toate să-ți fiu Stăpân, să-ți fiu Părinte, să-ți priveghez, tată, mintea și inima în toate, toate ale minții și ale inimii tale, căci duhul cel potrivit poate oricând prin fața lui vicleană să te dezbrace pe tine de Dumnezeu și să te aducă în vină, și apoi să vină la Mine cu vina ta și să te scrie împotrivor lui Dumnezeu, tată, iar dacă n-ai să te lași apoi cuprins de duhul pocăinței, nu știi și nu poți, și ajungi în suspin, tată, și ajungi în nepăsare, și aceasta este plata cea grea, chiar dacă tu zici că-ți este bine așa, dar acest bine puțin este chiar duhul rău, care a zdrobit în tine scaunul mării Mele, locul pe care Eu stăteam când te povățuiam cu viața, tată, căci viața nu este împlinirea ei cea cu trupul, ci este Duhul lui Dumnezeu, duhul ascultării, duhul care crede ca Dumnezeu în om. Amin.

În ziua aceasta de durere, tot cerul de sfinți și de îngeri aduce mărirea purtătorului de Dumnezeu Ioan Botezătorul, cel care striga cu glas de jale să se lase omul de păcate și să vină spre împărăția lui Dumnezeu, să vină spre Mielul lui Dumnezeu, Care spală păcatele lumii, învățând și iar învățând pe om calea împărătească, mărirea lui Dumnezeu peste om, Dumnezeu Stăpân peste cei ce Îl iubesc pe El, ascultând de la El și împlinind așa. Amin, amin, amin.

— **T**u, Doamne, vezi cum stau ca să-mi dai intrare în cartea Ta cu poporul Tău, Doamne. Îl povățuiesc și eu pe el, în numele Tău îl povățuiesc, ca să fiu mărturisitor al venirii Tale, Doamne. Amin.

Eu, Ioan Botezătorul, strig la tine, popor al venirii Domnului acum pe pământ cuvânt la om. O, pocăiește-te de toate câte nu seamănă cu Dumnezeu și ferește-te de duhul deșertăciunii, fiule, că acest duh viclean lucrează în alt fel peste fiii

lui Dumnezeu decât în felul în care lucrează el peste fiii deșertăciunii omenești, dar tu să stai sub mărirea Domnului, sub povața Lui de peste tine, sub Duhul Lui, căci grea e vremea în care tu lucrezi acum cu Domnul pe pământ. Cel ce se bizuie pe sine pe calea lui cu Domnul acum, acela nu are în el duhul pocăinței, duhul trăirii sfinte cu duhul și cu trupul, căci trăirea sfântă varsă din ea în lături mari bunătăți cerești peste om, mari daruri mântuitoare peste cei ce încă nu văd nimic din cele ale împărăției lui Dumnezeu cu omul.

O, fiule care auzi și știi lucrarea cea de azi a Domnului cu omul! Învață de la Stăpânul tău să știi să fii fiul lui Dumnezeu, căci aceasta este lucrare grea și anevoioasă, nu este ușoară, ci este cu mare trăire ca să nu pieri din ea, căci duhul deșertăciunii te face să nu vezi păcatul ca păcat, și apoi te învinuiește, și apoi te ia de sub duhul mării lui Dumnezeu și te face potrivit Domnului, și te face să nu vezi aceasta, așa cum nici Irod n-a văzut și n-a știut unde îl conduce duhul deșertăciunii, duhul slăbiciunilor omenești. Să știi, popor învățat din cer, că dacă omul nu ascultă de Dumnezeu atât cât Domnul îl învață pe el, acela este om potrivit lui Dumnezeu și îl părăsește pe el duhul pocăinței. Fă-ți rost în toată vremea de duh treaz, de duhul pocăinței, fiule, și stai sub duhul purtătorilor de Dumnezeu, măi fiule. Orice ești, oricine ești, nu iubi mărirea ta, căci dacă iubești așa, nu vei ști ce este aplecarea sub lucrările mării cerești și nu vei semăna cu Stăpânul meu și al tău, Care Și-a aplecat capul și trupul sub mâna mea cea botezătoare, ca un Dumnezeu blând și smerit cu inima, ca Unul Care pe toate le stăpânește în cer și pe pământ prin smerenia Sa.

Apleacă-te, popor povățuit de Dumnezeu, apleacă-te spre mărirea Domnului, ca să-ți fie El Stăpân și ca să fii tu fiul lui Dumnezeu pe pământ, fiu păzit de puterile cerești, care păzesc sub cortul Domnului pe toți cei ce se apleacă, înăuntrul și în afara lor, lucrărilor mării lui Dumnezeu peste cei blânzi și smeriți cu inima, după chipul și asemănarea Stăpânului a toate, Mielul lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

— **O**, poporul Meu! Ioan Botezătorul te îndeamnă și-ți întărește lucrarea ta de fiu al lui Dumnezeu, blând și smerit cu inima așa cum sunt Eu înaintea Tatălui și înaintea omului. Tu ești biserica Mea cea de azi, și voiesc să pot prin ea peste pământ prin mărirea Mea. Te-am înființat pe pământ ca să nu rămân fără biserică înaintea Mea, căci am privit și am tot privit cu durere și am văzut prăbușirea bisericii care-și zice a Mea, și de atunci Eu, Domnul, Îmi zidesc un popor și-Mi aleg din el mereu ca să-Mi fac trup de biserică peste pământ și să am casă la venirea Mea.

Iată, privesc peste prăbușirea bisericii care-și zice a Mea. Neamul român dă să-și pună cap bisericii lui, care nu mai are cap, zice el, dar Duhul Meu Cel Sfânt stă departe de sfatul cel omenesc care se adună acum să pună cap peste biserică neamului român. Duhul deșertăciunii mării omenești, acesta este duhul cel ce se zbate să biruiască acum, să biruiască și să cârmuiască biserică neamului român.

O, neam român, cum de uiți tu, tată, atât de mult că Duhul Sfânt este curat și că nu Se poate amesteca în duhul deșertăciunii mării omenești și lumești, tată? O, ce adânc dormi, neam român! Eu, Domnul, încerc să te trezesc, dar tu dormi somnul nepăsării de suflet, dormi somnul lepădării de credință, și iată cum te dezbracă de cămășuță omul viclean, omul slavei deșarte, care-și învelește rușinea cu haină de om sfânt! Cel ce încă te mai ținea cu un fir mic spre nepierzarea ta, acela a fost trimis la Mine de cei ce azi se bat în fața ta pentru scaun de slavă, pentru cârmaci peste biserică ta. Iată, ești

fără Dumnezeu și tu nu știi, și tu nu crezi când Eu, Domnul, îți spun aceasta de la gura izvorului vieții, care curge din tronul Meu în mijlocul tău, neam român. A venit demult peste tine păcatul lepădării de credință, tată, și iată, acum voiește să ia chipul cel binefăcător ție. Tu de la Mine n-ai luat ca să crezi cuvântul Meu cel de trezire, dar Eu am venit și te-am învățat din vreme, că n-am voit și nu voiesc să te las să fii luat de la fața Mea, neam român. Eu stau în mijlocul tău și te strig și te povățuiesc să te scol și să ridici mâinile în sus, la Domnul Dumnezeu tău, căci Eu, Domnul, dau să-Mi fac loc cu Duhul Sfânt Mângâietorul peste credința ta și să te trezesc ca să vezi cum te strig la pocăință din mijlocul bisericii Mele, zidită de cuvântul Meu în mijlocul tău, căci cuvântul Meu o crește pe ea, și ea este. Tu ești supus acum celor rătăcitori de Duh Sfânt, Care este Duhul bisericii Mele. O, dar nu te teme, neam român; Eu, Domnul Dumnezeu tău, îți fac trezirea și strigarea, și vei vedea în zilele ce vin că biserica din tine se duce spre pieirea ei, iar Eu îți deschid ție ca să vii și ca să ai tată pe Dumnezeu, Care grăiește din mijlocul tău ție cu Duhul învățării vieții veșnice, Care este Duhul Meu, Duhul bisericii lui Iisus Hristos, Salvatorul tău. Cei mari, cei drepti, cei învățați în mijlocul tău, îți zic aceștia că sunt pentru tine, dar Cel drept Eu sunt, iar omul este mincinos.

Îți voi scrie epistola de înviere, neam român, și Mă voi coborî cu ea la tine și voi da să te cuprind în mantia Mea, căci tu ești fără păstor, țara Mea, și milă Mi-e de tine, tată, căci ești a Mea, ești țara Mea de azi, iar Eu te voi păstori ca un Păstor milos și nu te voi lăsa. Amin.

O, popor mititel al cuvântului venirii Mele! Stai, tată, numai sub învățătura Mea, că iată, vremea cea grea de azi ia la vale pe apă pe tot omul care s-a numit casa Mea, biserica Mea în neamul român fără să stea ea în Duhul Meu Cel din cer pe pământ.

O, copii din porți, scrieți, tată, toate câte vin de la Mine pe pământ în cartea Mea cu poporul Meu de azi. Avem de scris epistole, tată, înăuntrul poporului Meu și în afara lui, peste neamul român. Voiesc să vă întăresc pacea, că este lucru mult, fiilor copii. Voi sunteți mereu, mereu supuși încercărilor și temerii, fiilor copii. O, nădăjduiți spre Mine, tată, căci voi sunteți mici. Strigați-Mă să vin și să le spun la toate furtunile care vin fără veste peste voi ca să vă umple de teamă, să le spun să tacă și să nu mai bată, și să puteți voi fi cărarea Mea din cer pe pământ, că am de dat epistole acolo unde văd Eu că e de pus cuvântul Meu cel drept, care poate când voi din partea Mea nu puteți ca soli ai Mei, fiilor copii. O, pace vouă, tată! Întăresc în voi și în mijlocul poporului Meu duhul păcii. Mângâierea Mea o las peste voi cu multul ca să simțiți lucrarea ei. Strângeți-vă sub duhul păcii, plângeți cu cei ce plâng ca și voi, că vremea e grea și dinăuntrul și din afara poporului Meu, și voi plângeți, fiilor, iar Eu sunt Cel ce vă ocrotesc pe voi cu mare milă, lucrând cu voi lucrarea Mea peste pământ, lucrând și așteptând și nădăjduind în voi, Eu, Domnul, fiilor. Amin, amin, amin.

29 august/11 septembrie 2007

Epistola Domnului peste biserica neamului român

Biserica neamului român își vinde rochița pe bani și pe slavă omenească. Mărturisire de dincolo de mormânt: olograful patriarhului Teoctist, după patruzeci de zile de la trecerea lui cu trupul.

Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, în acest nume coboară Cuvântul lui Dumnezeu peste turma bisericii neamului român. Amin.

Eu sunt Cel ce sunt, și sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Am loc pregătit de Mine, de deasupra căruia glasul Meu de Păstor cuvintează, iar locul acesta este în mijlocul neamului român, din care Mi-am ridicat un popor ucenic, lucrător cu Mine în zilele acestea peste via Mea, peste sufletul neamului român, la care Eu am coborât iarăși de la Tatăl pe pământ la om, și sunt învăluit în cuvânt. Amin.

Mâna Mea dumnezeiască ține acum în ea mânuța care-Mi scrie olograful cel pentru turma bisericii neamului român, iar glasul Meu umple de cuvânt grădina în care cobor ca să se scrie cuvântul Meu.

Te îmbrățișez în cuvânt, neam român, turmă aleasă pentru ca să vin Eu, Domnul, în mijlocul tău și să Mă fac cuvânt, acum, la sfârșit de timp. Nu pot să trec peste durerea ta, chiar dacă tu nu știi că o ai, căci cel ce doarme față de Mine, nu-și simte boala și durerea care Mă îndurerează pe Mine de la el. Tu ești sub durerea pe care nu știi că o ai, dar pentru că în curând o vei simți, Mă apropii să te mângâi și să-ți spun că se bucură în numele tău cei ce singuri, unii pe alții, fără de Mine se așează peste tine ca să-ți facă ție bine, zic ei, dar lor nu le e de tine, tată, ci le e doar de ei și de slava lor, pentru că ei uită că deasupra a toate cele omenești ale lor stă Dumnezeu priveghind și judecându-le pe toate ca Dumnezeu, și nu ca omul, căci iată, omul care-și zice slujitor, și mai-mare peste slujitori în numele Meu peste tine, face păcat asupra ta, cum că veghează pentru tine și peste tine, dar cei ce s-au așezat și se tot așează mai-mari peste tine ca să te păstorească, zic ei, nici pe ei înșiși nu se pot ocroti de cele ce vor veni peste tine și peste ei pentru păcatul lepădării de credința cea de la sfinți, căci biserica cea care trebuia să rămână portretul Meu între cei ce pe pământ se numesc pe ei înșiși ai lui Dumnezeu, nu mai este ea cu rochița curată, și iată, și-a vândut și își vinde rochița pe bani și pe slavă omenească, și aceasta prin cei mari de peste ea, tată.

Te strâng la pieptul Meu duios de Păstor din cer venit la tine, turmă a neamului român, căci te cuprinde de peste tot și tot mai mult urâciunea pustiirii, precum proorocii Scripturii au proorocit despre urâciunea pustiirii care iată unde-și lărgeste locul! Tu ești aproape vândută, tată, și tu nu știi, turmă a neamului român. Au venit și s-au așezat în numele tău și peste tine oameni îmbrăcați în cuvânt și în haină de om sfânt, și nu sunt de la Mine aceștia, și sunt de la oameni, tată, că nu așa se așează peste turmă un cioban pentru ea, o, nu așa, tată!

Iată ce lacrimi de jale curg acum înaintea tronului Meu pentru viața ta, turmă robită de cei ce te mint pe tine că sunt de la Mine peste tine! Suspină cu jale cel ce a fost peste tine patriarh până acum, căci i-a fost firul vieții tăiat de cei lacomi de slavă și de scaun înalt de păstor, iar pentru trimiterea lui fără voia Mea la Mine, am trecut multe păcate de-ale lui la cei ce i-au tăiat lui partea vieții trupesti ca să domnească ei, și iată, domnesc, și încă se așează să domnească pe scaune tot mai înalte, dându-și unii altora slavă pentru slavă. Dar deschide-ți tu urechea, turmă a neamului român, ca să auzi duhul celui ce grăiește cu Mine înaintea tronului Meu, acum, când Eu, Domnul, sunt plin de suspin și de jale pentru viața ta, durere pe care el Mi-o vede acum, și o simte cu tot duhul lui. Au trecut patruzeci de zile de la sosirea lui la Mine din mijlocul tău, iar Eu îi slobozesc duhul ca să auzi tu grăirea lui cu Mine înaintea ta. Amin, amin, amin.

— **S**uflețelul meu, mărite Doamne în cer și pe pământ, a primit de la îngerul meu aripioare îndată ce omul m-a desfăcut de trupul meu, după ce am stat pe scaunul bisericii neamului român, așezat pe el o dată

prin voia omului și a mea, și încă o dată prin voia Ta, Doamne, după ce neamul român s-a trezit din somn ca să-și smulgă de pe ochi întunericul și să vadă, iar eu eram atunci pe scaunul bisericii, și am fost amenințat să plec de pe el ca să-mi scap viața și să rămână scaunul gol pentru cel ce era să vină pe el după schimbarea vremii. M-am retras umilit și aplecat, dar îndurerat pentru soarta cea apăsătoare peste turma neamului român. Dar Tu, Cel ce ai în mână tot sfatul Tău cel bine întocmit, ai privit spre mine ca să mă ridici de jos și să mă aduci înapoi peste turma Ta, încercată de cei dușmani ei din mijlocul ei, căci neamul român e neamul Tău cel ales acum, Doamne. Ai coborât atunci cuvânt proorocesc în grădinița cuvântului Tău de la Pucioasa și ai poruncit celor de la gura izvorului Tău de cuvânt să mă caute și să-mi șoptească de la Tine voia Ta peste mine. Ei m-au găsit și mi-au grăit cuvântul cel din partea Ta, care mă vestește să mă întorc înapoi, în fruntea turmei, căci ochiul Tău de Păstor îmi va veghea viața și paza ei și a turmei. Când eu am primit din partea Ta cuvânt, Doamne, Duhul Tău m-a cuprins în El, și eu am crezut și am împlinit cu umilință ceea ce mi-ai cerut. Tu ești Cel ce m-ai așezat atunci iarăși pe scaunul bisericii, iar eu am stat pe el, și apoi am putut să Te ascult și să împlinesc prin puterea Ta planul Tău.

Puțin timp a trecut, și Tu ai trimis apoi la mine din partea Ta pe cel ales de Tine pentru biserica Ta cea vie a neamului român. L-am ascultat pe el atunci cu tot cuvântul cel venit din partea Ta spre mine prin el, cuvânt cu care anunțai planul Tău ceresc peste biserică, și pe care eu l-am crezut și l-am împlinit. M-am ridicat, la cuvântul Tău cel sfânt și drept, și l-am așezat arhieru de la Tine pe cel iubit al Tău pentru vremea aceasta. Nimeni nu l-a numit pe el când a fost să fie el așezat păstor de la Tine pentru oi. Atunci m-am ridicat eu și le-am spus tuturor numirea mea peste el, numire de la Tine, și el a fost atunci așezat, și eu am făcut cum Tu mi-ai poruncit, Doamne. L-ai trimis apoi la mine cu dorul Tău cel mare pentru zidire de nou așezământ sfânt, de la Tine proorocit să fie peste fața neamului român. Eu l-am ascultat părintește și am înțeles trimiterea Ta spre mine cu solie prin el. Duhul meu, cuprins atunci în bucuria Ta, s-a unit cu Tine și s-a bucurat și a crezut și a împlinit, și cu știrea Ta și a mea a mers el și a așezat pe pământ prin poruncă cerească biserica Nouă Ierusalim de la Pucioasa. O, dar n-a trecut mult timp, și toți cei rușinați de neîmplinirea în ei a feței Tale slăvite, a voii Tale mărețe, Doamne, s-au sculat cu dușmănie, cu duh de om, și l-au culcat la pământ pe cel ales de Tine, așa cum și Tu ai pățit de la mai-marii templului, care nu Te-au voit pentru ei de la Tatăl. Eu n-am mai putut atunci să-l ocrotesc pe cel din partea Ta între ei ales, iar el stă de atunci îngenunchat, și toți cei ce-și zic mari și păstori, îl umilesc pe el și îl țin sub robie, Doamne.

Lucrarea cuvântului Tău de la Pucioasa umple cerul cu taina ei cea de la Tine, iar pe pământ toți sunt orbi în jurul ei, și numai cei ce ajung la Tine văd în lumină și se cutremură cu duhul dacă au apăsăat cu mâna lor ca să bage sub obroc lumina aceasta, cu care ai venit din nou pe pământ, și ai venit în mijlocul neamului român. Cuvântul Tău cel blând este lumina, și nu este om să îl urmeze, căci omul stă în întuneric, Doamne, iar întunericul nu poate cuprinde în el lumina, dar lumina Ta de azi a cuvântului Tău duios de Păstor luminează întunericul și fuge în întuneric întunericul, Doamne.

Mi-e tare milă de cel în obezi ținut de cei ce stau pe tronuri de biserică, mi-e tare milă de el, precum și pe pământ mi-a fost după ce el a fost neînțeleș și apoi umilit de mulți. Dar voiesc acum, cu voia Ta, să știe de la mine și de la Tine, să știe

toți cei ce sunt stăpâni peste turma bisericii că ei nu sunt. El este, că e de la Tine așezat, Doamne, dar ei nu sunt. Eu am stat de două ori pe scaunul bisericii neamului român, și a doua oară m-ai așezat Tu pe el, și m-ai numit al șaselea patriarh al bisericii neamului român, căci am stat de două ori pe scaunul ei, iar pe el l-ai numit al șaptelea, vestit de Tine încă din vremea mea. Mi-ai dat acum trecere spre pământ cu cuvântul lângă cuvântul Tău, ca să audă biserica grăirea Ta cu mine, și a mea cu Tine, în numele Tău pentru biserica neamului român, care nu mai are păstori, căci ei sunt și vor fi altceva decât păstori, și toate se strică de la locul lor pentru necredința lor, cu care și-au scris lepădarea de Tine, lepădarea lor de părinți și de sfinți, Doamne. Dar Tu ai avut milă de mine pentru fapta mea cea pentru lumina lucrării Tale, așa cum scrie despre mine în cartea Ta de azi, cartea cuvântului Tău cel de cincizeci de ani peste neamul român, și mi-ai dat acum intrare în odihnă, iertându-mi mie păcatele toate prin jertfirea mea pe altarul Tău, căci am voit să mă scol și să pun stavilă întunericului care s-a pornit să cuprindă biserica neamului român și care, iată-l, se întinde peste ea, Doamne, iar cel ce m-a adus jertfă pe altarul Tău nu mi-a făcut rău, căci eu am ajuns la Tine, și voi fi mărturisitorul Tău din mijlocul bisericii celei biruitoare a Ta, prin care sfinții Tăi se odihnesc și îi sprijină pe cei sfinți ai Tăi de pe pământ. Amin, amin, amin.

— **T**atăl, Fiul și Duhul Sfânt, în acest nume am coborât Eu, Domnul, acum cuvânt peste turma bisericii neamului român, lângă Mine cu cel ce a fost până acum patriarh peste ea, iar peste ea Eu nu mai număr mai mult, căci am sfârșit de numărat. Amin.

Tu, cel ce ai fost de două ori patriarh peste biserica neamului român, te-am scris acum pe nume mărturisitor din cer al lucrării Mele de nou Ierusalim pe pământul român, și te așez în odihnă și în lucru ceresc peste turma neamului român, căci ai fost jertfit pe altarul acestui neam, pe care l-ai iubit și pentru care ai trudit, după ce Eu, Domnul, te-am așezat prin cuvântul Meu să stai încă o dată pe scaunul bisericii acestui neam și să îplinești voia Mea. Cel pe care tu l-ai așezat din partea Mea pentru biserica Mea, acela este, iar ceilalți nu sunt, ci sunt din sinagoga satanei, și se zic pe sine că sunt ai Mei, dar nu sunt, ci mint, și pe aceștia Eu îi voi face să se închine în cer și pe pământ la picioarele celui iubit al Meu și vor cunoaște că Eu îl iubesc, după cum este scris în Scripturi pentru vremea aceasta. Iar ție îți spun: am lăsat înaintea ta o ușă deschisă, pe care nimeni nu poate s-o închidă, fiindcă, deși ai avut putere mică, tu ai păzit cuvântul Meu și n-ai tăgăduit numele Meu. Știu faptele tale, și ai venit și ți-am dat cununa răbdării, și Eu scriu acum pe tine numele Meu și numele cetății Mele, al Noului Ierusalim, care s-a așezat din cer, de la Dumnezeu în mijlocul neamului român, și numele Meu cel nou, Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

Cine are urechi, să audă ceea ce Duhul a grăit bisericii neamului român. Amin.

Sfârșesc cuvântul Meu peste turma bisericii neamului român.

Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

31 august/13 septembrie 2007

Praznicul Nașterii Maicii Domnului

Chemarea omului spre nașterea de sus. Maica Domnului întărește poporul în duhul ascultării. Bindecuvântare pentru lucrările înnoirii casei în care a locuit trâmbița Domnului, sfânta Virginia.

Eu sunt Cel ce sunt. Mă apropii de porți ca să intru cuvânt în cartea Mea de azi, și găsesc suferință în porți.

Eu sunt Cel ce sunt, și cu acest nume M-am coborât în toată mărirea Mea înaintea lui Faraon, care-Mi robea poporul, iar prin semnele cele înfricoșătoare Mi-am dovedit înaintea lui adevărul Meu, puterea cuvântului Meu pentru mângâierea poporului Meu cel de sub robia lui Faraon cel necredincios.

Eu sunt Cel ce sunt, copii din porți. O, deschideți-Mi! Nu vă supun când rostesc peste voi să-Mi deschideți, ci vă întăresc ca să stați înaintea Mea și ca să Mă așezați în carte cu sărbătoarea cea pentru mama Mea Fecioara și cu proaspăt cuvânt de nădejde pentru credința și pentru viața poporului Meu. Chiar dacă sunteți zdrobiți de dureri, de proaspete dureri, Eu, Domnul, vă așez sub puterea venirii Mele ca să Mă așezați în carte, fiilor copii, și să Mă ajutați în dureri, căci pe Mine Mă dor cu disperare toate durerile care se așează apoi peste voi și care dau să-Mi șubrezească venirea Mea cu hrană la poporul Meu cel ținut de mână de cuvântul Meu, ca să-l am și să-l păstrez al Meu pe poporul Meu și al vostru, tată. Vă e și duhul, vă e și trupul în dureri, dar fără venirea Mea la voi vă sfășie de tot durerile, tată. O, lăsați-vă sub mângâierea Mea și luați din ea puteri și dați puteri poporului Meu, căci venirea Mea la el îi dă puteri, îi dă sfinte puteri, iar duhul cuvântului Meu, duhul învățurii îl ridică mereu pe el și îl îndeamnă să poată, căci lucrarea Mea cu poporul Meu se face ridicare din păcat a multora atunci când cuvântul Meu merge peste pământ ca să-l audă omul, și ca să vină spre nașterea de sus cei care au în ei sămânța cea bună a împărăției Mele în om, copii din porți.

Sunt cu mama Mea Fecioara, poporul Meu. Nașterea ei între oameni a fost minune pentru cei din cer și pentru cei de pe pământ credincioși între oameni, căci am găsit atunci pe pământ inimi credincioase, cărora Eu le-am încredințat taina nașterii și a creșterii ei, ca apoi Eu să Mă nasc din ea de la Dumnezeu și să iau pe umerii Mei lucrarea Mântuitorului lumii, căci Eu sunt Mântuitorul celor ce cred în Mine, al celor ce știu din firea lor cea bună să stea sub povața vieții, sub duhul vieții, poporul Meu. O, vin și te povățuiesc, tată, că e sărbătoare de naștere, iar Eu te iau la sân și te învăț, iarăși te învăț să iubești peste tine împlinirea cuvântului Meu și să nu-l uiți, căci dacă-l uiți, Îmi faci suferință, tată. O, Îmi faci suferință cei ce în tine nu se lasă pătrunși și călăuziți de glasul cuvântului Meu, tată. Eu însă lucrez cu milă și nu-Mi folosesc puterea, și Îmi învăț poporul să caute să iubească mărirea Mea, iară și iară îl învăț pe el aceasta, căci cine-și caută mărirea lui înaintea Mea, acela Mă umple de suferință în cer și pe pământ și Mă aduce să ies de sub răbdare și să fiu Izbăvitorul celor apăsați și să le dau credința că Eu sunt Cel ce sunt și că le vin în ajutor. Amin.

O, mamă a Mea, suntem cu sărbătoarea nașterii tale între oameni, mamă. Dă-i poporului Meu mângâiere, dă-i duh de creștere poporului Meu, mamă. Amin, amin, amin.

O, fericit este cel ce ia din cer când cerul coboară cu Tine pe pământ, Dumnezeuul meu și Fiul meu Cel Unul născut din trupul meu cel fecioresc! O, nu putem în ziua aceasta să stăm cu poporul și mult să-l învățăm, căci cei din porți ne poartă greu, fiindcă este suferință în porți, iară și iară este suferință în cei ce Te poartă de la cer

la pământ, Fiule scump, iar eu sunt mamă miloasă pentru cei ce ne miluiesc ca să fim noi pe pământ cu duh ceresc peste om. Tu, Cel Atotputernic, cum ești, nu poți să iei suferința purtătorilor Tăi, dar îi întărești prin mângâieri, și așa stai Tu cu greu la cârma poporului Tău, căci coborârea Ta este cu greu pătrunsă de mintea cea de om, și sunt în poporul Tău din cei grei la minte pentru mila de Tine și de coborârea Ta pe pământ la om, Doamne milos.

O, popor născut din Dumnezeu la cuvântul Fiului meu! În ziua de serbare a nașterii mele te mângâi cu blândețea cuvântului meu lângă Fiul meu, Învățătorul tău, ca să fii tu fiu al lucrării iubirii, al lucrării blândeții și a smereniei Fiului meu și ca să cauți la cuvântul Lui, care te crește, dar ia și iar ia din el viața și față, fiule al Fiului meu, căci Domnul te cârmuiește cu al Său cuvânt de dor. O, e durere în mijlocul tău, dar prin toate tu să crești, și să nu scazi, și biziue-te pe Domnul Dumnezeuul tău, că nu este altă mângâiere pentru tine pe pământ, popor al Fiului meu. Învăță-te frate pe frate să iubești viața cea din cer pe pământ și să ai inimă din cer frate pentru frate, căci cel ce ia în inima lui de pe pământ, acela nu are în el taina nașterii de sus, viața cea fără de moarte a Fiului meu în el. Te povățuiesc să înveți din ascultarea mea, din smerenia mea, din iubirea și din blândețea mea, din duhul bunătății mele să iei, căci eu nu m-am iubit pe mine însămi, ci numai pe Dumnezeu, și apoi pe Fiul meu, Cel Unul născut din Tatăl și din mine Dumnezeu adevărat pe pământ. În biserica Fiului meu dacă este cineva iubitor de sine, acela se face suferință pentru mulți, dar blândețea te face să rabzi pe cele ce-ți cresc viața prin ispite și prin greu, după asemănarea ta cu Fiul meu, Cel plin de suferință și Cel disprețuit pe pământ de atunci și până azi, fiule al Fiului meu Mântuitorul.

O, copii din porți, abia mai puteți, dar nu vă lăsați spre disperare! Fiți cumiți! Ceea ce e cu neputință la voi, poate Domnul, așa să vă fie credința prin greu pe care-l purtați înaintea poporului cel hrănit din cer, copii neputincioși. O, răsplățiți ura cu iubire, căci cine vă îndurerează pe voi, acela face aceasta din lipsa iubirii, din lipsa de Dumnezeu, copii loviți sub greu. O, pace vouă! Mi-e tare milă de voi. Și dinăuntru, și din afară suferiți temeri, și iată, vă doare duhul și vă doare trupul, dar căutați-vă adăpost din fața durerilor, căci pentru voi mângâieri nu sunt, decât din cer și din cei ce au cerul cel dulce în ei ca și voi. Mâna mea de mamă duioasă vă mângâie acum, iar Tu, Fiule Emanuel, mărește-Te în ei în încercări, căci coborârea Ta pe pământ e cu durere, și numai Tu știi aceasta, Tu și ei, Fiule Doamne. Amin, amin, amin.

O, Eu mult Îmi întăresc poporul, mamă, și dulce îl povățuiesc pe el, și mare înțelepciune am Eu în fiii din porți pentru păstorirea poporului Meu, mamă, dar am o bubă care mereu Îmi sângerează și nu pot să dau față slavei Mele în mijlocul poporului Meu, o, nu pot, căci buba aceasta mereu Mă îndurerează, mereu Mă rușinează sub biruința Mea, mereu Mă umple de neputință, mamă. Eu, Domnul puterilor, cad sub neputință când mărirea Mea stă supusă sub cel ce stă mare înaintea Mea; o, și cât de mic e omul, mamă! O, îi este teamă omului să fie mic, să stea mic, mama Mea. Am o bubă dureroasă, care nu mai apucă să prindă coajă ca să Mă vindec apoi de ea, și mereu Îmi este ruptă și-Mi sângerează, și-Mi este pe față buba, și se bucură diavolul de ea și Mă micșorează înaintea îngerilor și înaintea biruinței Mele, mamă. O, de nu Mi s-ar mai pune sare pe ea și sânge pe fața Mea, mamă!

O, Mi-e tare, tare milă de copiii din porți, mama Mea!

Toate, toate se sparg în ei, mama Mea. De ce, oare, se vrea așa, mama Mea? Îi văd mereu înaintând în coate și în genunchi, când Eu am nevoie de ei pentru coborârea Mea, mamă. Sunt plini de temeri acești copii, căci lucrarea Mea cu ei e grea peste ei, și e greu poporul Meu peste ei, căci poporul trebuie îngrijit și întărit, mamă. O, ce să fac? Să-Mi opresc lucrarea? Acești copii n-au îndatoriri față de nimeni pe pământ. De ce li se cere lor atâta, mamă? Dar Eu îi supun pe ei să-Mi stea de ajutor coborârii Mele, mamă, și iată, M-am plâns ție, mama Mea, pentru durerea Mea din ei, căci tu Mă mângâi sub povară, tu îmi știi suspinul și ești mângâierea Mea, mama Mea. Amin.

Ascultă-Mi și tu suspinul, poporul Meu, căci coborârea Mea la tine și peste pământ pentru tot omul Îmi este anevoioasă, și dau mereu s-o întăresc, și-ți cer sprijin, ca unuia care ești sprijinit de Dumnezeu, tată. Înmulțește-ți, dar, rugăciunea ta pentru binele lucrării Mele cu tine peste pământ și roagă-te așa neconținut, tată. Oriunde ești, orice faci, roagă-te Tatălui Meu și al tău să pot Eu peste pământ cu venirea Mea la tine. Roagă-te, și să plângi în rugăciunea ta, iar Eu să văd suspinul tău cel pentru puterea venirii Mele și să împlinesc rugăciunea ta, poporul Meu.

Am scris, și mai am de scris epistole acolo unde văd Eu că trebuie să pot Eu, acolo unde voi nu puteți din partea Mea ca soli ai Mei, copii din porți. Pace vouă, căci sunteți cu pacea zdrobită, tată! O, fiți cuminiți! Nu vă băgați în cele încurcate și nedescurcate, căci omul nemulțumit are în el durerea lui, dar voi o aveți pe a Mea, și e grea de dus durerea Mea, tată. Fiți cuminiți, că iarăși vă spun: nu vă băgați în cele încurcate și nedescurcate; Eu, Domnul, așa v-am povățuit pe voi. Amin. Cel ce ascultă de Mine prin voi, acela este cel povățuit de voi, acela este cel ce ascultă de Dumnezeu, și pe acela să-l povățuiți. Amin. Cel ce vă depărtează pe voi, acela este necredincios. Fiți cuminiți, Eu sunt Cel ce sunt. Dați poporului ascultător ajutor din partea Mea pentru creșterea lui și învățați-l pe el cum să crească, mereu, mereu învățați pe poporul Meu, căci Eu mult îl iubesc pe el și dulce îl povățuiesc, și am în voi înțelepciunea Mea cea pentru viața și pacea poporului Meu care ascultă de Mine prin voi, spre mângâierea Mea și spre puterea venirii Mele acum pe pământ la om, fiilor. Amin.

Împerspătez iarăși peste voi binecuvântarea Mea pentru toate lucrările cele de schimbare la față a casei coborârii Mele prin trâmbița Mea Verginica. O, vă e tare, tare greu, căci cu pietrele e greu. Întăriți-vă puterile și răbdarea, căci Eu voi birui, după cum este la Mine de biruit acolo. Eu sunt Cel ce sunt, fiilor.

Pace vouă! Peste toate durerile Mele din voi, pace vouă, fii ai durerilor Mele! Amin, amin, amin.

8/21 septembrie 2007

Praznicul Înălțării Sfintei Cruci

Drumul crucii sfârșește cu odihna omului. Oamenii pier prin bucuriile lor. Suferința este puterea vieții, iar voia liberă este slăbiciune în om.

In numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, așa rostesc Eu, Domnul, cuvântul Meu cel sfânt peste pământ ca să încălzesc spre Mine inima omului, căci omul s-a răcit de Dumnezeu și-și caută liniștea întru ale sale și nu-i place cu cruce, și dacă nu-i place așa, el rătăcește până cade, dar Eu, Domnul, Îmi cobor după el cuvântul Meu și îl călăuzesc pe el spre bucuria drumului crucii, care are la capătul lui odihna

sfinților, odihna celor credincioși, care caută cu Dumnezeu pe cale, mângâindu-se cu El în durerile de pe pământ și mângâind, ca unii care știu trăirea cea cu Dumnezeu, asemănarea lor cu Dumnezeu. Amin.

O, poporul Meu de azi, să nu cauți, tată, bucurii, căci bucuriile omului se fac spini pe fruntea Mea, se fac hotar pentru calea slavei Mele pe pământ. Voia liberă a omului Mi-a luat pământul sub stăpânire și Mi-a pus cerul în jale, tată, căci aceasta face omul fără de cruce sfântă pe umerii lui. Dar Eu te-am chemat la Mine și te-am ales al Meu, și te îndemn mereu să fii credincios, tată, și mai ales să-ți păstrezi credințioșia și să-ți-o hrănești de la Mine, ca să nu Mă părăsești din lipsa ei, căci cei ce nu-și statornicesc credințioșia cea pentru Mine pe calea aceasta a slavei venirii Mele, se fac aceștia durerea Mea, se fac rana Mea, și aceștia Îmi vor vedea ranele cele de la ei, căci fiecare om se întoarce vrând-nevrând la cele agonisite de el pe pământ pentru viața lui de veci, fie dureri de veci, fie bucurii de veci.

Te învăț, poporul Meu, să-ți strângi pentru viața ta, tată. O, fii credincios în cuvântul Meu de peste tine, căci bucuriile vieții se strâng cu trudă, ca orice lucrare pe care cu trudă o face omul ca să se bucure apoi de ea, iar durerile vieții se fac din bucurii, așa cum mulți fără de veste au pierit în vremea bucuriilor lor, căci prin bucuriile lor pier oamenii, ba chiar și cei de pe calea Mea care nu înțeleg cu ce-și pot ei păstra credințioșia pe calea lor cu Mine.

O, poporul Meu, urâtă și goală este viața omului cel fără de măsură cerească pe calea vieții lui! O, gol este omul cel ce trăiește pe pământ prin ale sale! Cine să-i spună omului că el nu este dacă trăiește așa? Cel ce este, este cel ce va fi apoi pe veci cu ființa slăvită, așa cum Eu sunt. Cel ce este, este cel ce învață să fie, și apoi lucrează așa. Cel ce-L iubește pe Dumnezeu cu viața lui cea plină de lumină în el, împărțind-o pe ea în jur cu multul, acela este cel ce este, iar Eu sunt Cel îndurerat de la nedragostea omului, și tot ca Mine sunt cei ce sunt purtând fața Mea în ei și ajutându-Mă ei sub crucea Mea cea grea și prea îngreuiată pe umerii Mei de la cei șapte mii de ani de când omul s-a învățat fără Mine pe pământ, și din pricina voii lui a pășit el aceasta, căci omul n-a mai vrut și apoi n-a mai putut să fie purtător de Dumnezeu în viața lui pe pământ.

O, poporul Meu, fericiți sunt cei ce M-au purtat în viața lor de pe pământ cu slava suferinței Mele, căci Eu suferind după Tatăl și după om am petrecut pe pământ, și aceasta este cea mai mare putere a vieții omului purtător de Dumnezeu, precum și voia liberă a omului este cea mai mare slăbiciune pentru cel nepurtător de Dumnezeu în viața lui pe pământ. Te-am ales să iubești fața Mea pe fața ta, poporul Meu. Te-am ales dintre oameni, fiule, ca să Mă porți pe Mine, căci Eu sunt plin de slava suferinței cea plină de blândețe, după ce omul M-a lepădat și Mă leapădă mereu pentru viața lui cea fără viața Mea în ea. O, nu e frumoasă viața cea fără cruce. E tare urât omul cel fără de cruce, tată, și acela are de tată pe diavolul, vrăjmașul Meu și al omului, fiilor.

O fărâmiță de cuvânt așez azi în cartea Mea cu tine ca să cinstim sârbătoarea crucii, poporul Meu. Încununează-ți, tată, viața cu slava crucii, și prin cruce să fii plin de nădejde precum Eu sunt, căci cei ce nu iubesc crucea, care-i poartă pe ei după Mine, aceia sunt fără de nădejde, poporul Meu. Ți-am dat cea mai slăvită cruce, tată. Ți-am dat să faci voia Mea pe pământ, și prin ea să te păstrezi în duhul ascultării, în duhul credințioșiei, căci Eu așa sunt înaintea Tatălui, și nimic, nimic nu fac în afară de voia Lui în toată lucrarea Mea, poporul Meu.

Am în mijlocul tău mereu, mereu cărarea Mea spre tine, și prin care Eu îți aduc de știre mereu voia Mea, și prin ea te țin de mână ca să nu cazi, poporul Meu. O, cât de mult te-aș învăța Eu pe tine, tată, o, cât de mult! Învățătura Mea are putere și venire peste cei ce o iubesc pe ea de călăuză a lor după plăcerea Mea, dar Eu, poporul Meu, te-am povățuit să cauți, mai mult decât orice altă lucrare a ta, să-Mi dai stat și primire în mijlocul tău și să duci viață binecuvântată înaintea Mea, ca să-ți slujească îngerii și sfinții, tată, precum Mie, Celui binecuvântat, Îmi slujesc aceștia. Îți amintesc învățătura chemării Mele pentru cei ce vor cu Mine cu viața lor: «*Cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie*». O, poporul Meu, ai grijă mare, tată, că mulți au voit și voiesc să vină după Mine, dar această lucrare se suie cu anevoie la mintea și la inima omului, căci omul nu poate să se lepede de sine ca să aibă cruce și s-o iubească pe ea așa cum Eu am iubit-o și o iubesc. Eu sunt Păstorul Cel cu crucea, așa am spus celor ce au dat și dau să ia pe deasupra lor haină de păstor peste oamenii nepăstoriți, dar oamenii tot nepăstoriți rămân, bieții de ei, căci păstorul fără cruce pe umerii lui și peste viața lui este lup pentru oi, nu este păstor. Eu sunt Păstorul, și prin cruce M-am arătat că sunt, iar cei ce dau să se arate prin slavă omenească păstori, aceia sunt lupi, aceia nu sunt de la Mine, ci sunt de la ei și de la oameni, tată. Iată, vin Eu pe pământ Păstor, căci cel ce nu se leapădă de sine și de slava cea vremelnică, nu poate fi păstor, dar oile au nevoie de păstor, și Eu le chem și le îmbiu pe ele la apa vieții ca să le mângâi și să le dau din viața Mea. Amin.

O, veniți, oilor fără păstori! Veniți să auziți glasul Meu de Păstor, căci hrana gurii Mele este multă și este scumpă și este duh dător de viață, iar cel ce crede în Mine, are viață veșnică, tată. Veniți, că noaptea e pe sfârșite și Eu vin cu dimineața vieții și îl învăț pe om să trăiască frumos ca și Mine, și să fie el apoi fiu al Tatălui Meu, copil hrănit la masa veșniciei și odihnit apoi la sânul Tatălui Meu! Amin.

O, fii ai poporului Meu, am zis vouă că prin lucrarea Mea de cuvânt Eu Îmi fac fii, și din fii Îmi fac copii. Iubiți această facere a Mea peste voi, căci Eu, tată, nu pot trece peste cele scrise în Scripturi, iar în ele Eu am spus tuturor: «*Până nu veți fi ca pruncii, nu veți putea avea împărăția Mea*», și iarăși am zis: «*Cine nu primește împărăția Mea ca un copil, nu este vrednic de ea*». O, învață această lucrare, tată, căci aceasta înseamnă ceea ce Eu am spus pentru cei ce voiesc să vină după Mine, aceasta înseamnă să-și ia omul crucea, să-și ia omul viața și să-Mi urmeze Mie cu ea. Amin.

În ziua sârbătorii crucii te-am povățuit cu duhul vieții veșnice, poporul Meu, și nu uita că-Mi este tare, tare îngreuiată calea venirii Mele la tine, și nu uita să Mi-o netezești, tată, că te-am învățat și te-am rugat aceasta, și nu uita că am de lucru duhovnicește cu tine, poporul Meu, și nu uita că dacă n-ai lucrare duhovnicească înaintea Mea și înaintea omului, tu ești fără rod de viață, căci omul cel fără lucru dumnezeiesc în el, este bob sec, bob care nu prinde rod pe pământ și în cer.

În ziua aceasta binecuvintez iarăși mânuțele și lucrarea celor ce lucrează haina cea nouă peste casa coborârii Mele odinioară prin trâmbița Mea Verginica. Lucrați, fiilor, cu mulțumire și cu pace, căci Eu voi plăti truda voastră, așa cum voi o plătiți pe a Mea. Binecuvintez cu duh ceresc și tămăduitor fântâna sfinților trei ierarhi, Vasile, Grigorie și Ioan, ieșită acum deasupra în grădinița intrării în casă, și las duhul binecuvântării și al păcii peste toate lucrările pe mai departe ale casei coborârii Mele. Pacea lucrărilor să vă fie mare, tată, dar

nu uitați să cereți ajutorul Meu în toată truda voastră, căci voi sunteți lipsiți de puteri și de cele trebuincioase în toate câte sunt de făcut peste tot pentru lucrarea Mea cu voi și cu poporul și cu omul care se apropie să fie al Meu ca și voi, dar Eu, Domnul, înlesnesc spre voi ajutorul Meu din cer și de pe pământ, și vă aștept pe voi să înlesniți și voi ajutorul vostru spre Mine pentru cele duhovnicești între voi și în părți apoi, că mult, mult este de lucrat pentru împărăția Mea peste om și peste pământ, și Îmi trebuiți pentru aceasta, tată, căci Eu pentru lucrul cel cu duhul v-am ales, și nu uitați aceasta în vremea lucrului vostru cel cu mâna în lucrarea Mea cu voi. Aștept, tată, mereu, mereu aștept de la voi mângâieri, căci sunt îndurerat mereu, fiilor. O, nu uitați că sunt mereu îndurerat, nu uitați, nu uitați, tată. Căutați să semănați cu Mine și cu durerile Mele în voi, ca să scăpați de durerile voastre, fiilor. Amin.

O, copii din porți, v-am aplecat ca să pot să grăiesc și în ziua aceasta cuvântul Meu. Încingeți-vă cu răbdarea cea sfântă și strigați la Mine în toate neputințele voastre, că lucrarea Mea de peste voi e tare, tare grea, și nu sunteți ajutați pentru ea. Stați în Mine, tată! Fiți pe pământ și în cer deodată, și mult aș vrea să înțeleagă cei care Mă aud prin voi că Eu, Domnul, sunt cu voia Mea prin voi, căci voi stați întru Mine, și din Mine luați, căci Eu Îmi am sălașul în voi, am scaun în voi, și pe el stau și cârmuiesc lucrarea Mea cu voi, lucrarea Mea peste pământ, și fericiți sunt și vor fi cei ce se lasă cârmuiți de Mine prin voi, căci Eu sunt Cel din voi, fiilor copii, Eu, și nu voi. Amin, amin, amin.

14/27 septembrie 2007

Sărbătoarea Acoperământul Maicii Domnului

Ascunderea de Dumnezeu s-a născut în rai. Taina umblării în lumină. Rugăciunea poporului pentru mântuirea neamului omenesc din toate vremurile.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Eu, Domnul, bat la porți și intru cuvânt de viață veșnică, intru Învățător, intru la poporul Meu cel hrănit din gura Mea și îl învăț pe el să-Mi dea stat în mijlocul lui, să-Mi dea primire, mereu să-Mi dea, ca să-l primesc Eu apoi pe el, și mereu să-l primesc. Amin.

Stau în mijlocul tău cuvânt de Duh Sfânt, poporul Meu. E sărbătoare pentru mama Mea Fecioara, fiule. Hai să ne așezăm și să ne primim unii pe alții și să punem pe masa de sărbătoare pe cele de la Dumnezeu și pe cele de la tine, căci Eu, Domnul, sunt Învățătorul tău pentru cele de la Mine peste tine și pentru cele de la tine, tată. Nu lua din tine dacă Eu sunt Învățătorul tău, poporul Meu. Ia, tată, numai de la Mine, ca să te cunoască diavoli că ești fiul Meu, și să te cunoști frate pe frate că ești voia Mea, și nu a ta, căci această lucrare de iubire te aduce la asemănarea ta cu Mine, iar unde sunt Eu, este bun și frumos prin frăția dintre frați, precum este scris că «*Unde este unire, acolo a poruncit Domnul binecuvântarea și viața până în veac*». Amin.

O, mama Mea, vreau să te mângâi în mijlocul poporului Meu, și unul altuia să Ne mângâiem durerea cea pentru el, căci dacă nu ne-ar durea de el, n-ar mai avea viață în el poporul Meu. Hai să-i dăm lui putere din Noi, mamă. Amin, amin, amin.

— **D**a, Fiul meu iubit, căci în Tine toate sunt da, și așa sunt toate cu puțință celui ce știe să zică da înaintea Ta, iar cel ce poate aceasta, acela Îți simte și Îți știe durerea și se face asemenea Ție ca să Te mângâie, Doamne, căci Tu ai spus: «*Milă voiesc, nu jertfă*».

Ai pus atâta milă de Tine și atâta milă de oameni în cei cu care-Ți călăuzești poporul, Fiule scump! Ai pus în ei durere pentru Tine și pentru poporul Tău, Doamne, dar pe lângă această binecuvântare a Ta peste ei, vin mereu dureri peste ei de la cei ce nu au durere de durerile Tale, o, Doamne îndurerat, că eu numai într-o durere Te văd, numai într-o durere pentru poporul Tău, ca să aibă el viață, Doamne; și tot ce Te doare pe Tine, mă doare și pe mine, căci duhul de mamă e numai o durere pentru Fiul ei, și apoi pentru fiii Fiului ei, Doamne milos. O, nu știe omul de ce ai spus Tu că milă, și nu jertfă voiești de la cel ce dă să Te urmeze pe calea durerii Tale, durere lungă cât toate veacurile omului, Fiul meu zdrobit de la nezdobirea omului despărțit de Tine prin păcat, prin neascultare, Doamne, căci neascultarea este păcat, și atrage păcatul în om, și Tu stai la ușă și bați, stai duios la ușă celui ce Te gonește din el, căci el se ascunde să nu-l vezi și să nu Te vadă, Doamne milos, Dumnezeu sfios, căci sfios Te-ai dus către Adam când el a făcut în rai ascundere de Dumnezeu, și sfios ai bătut apoi ca să-Ți deschidă el!

O, popor al învățaturii Fiului meu, Iisus Hristos! Ascunderea de Dumnezeu s-a născut în rai, pe când omul era încă gol. Neascultând de cuvântul lui Dumnezeu, omul a făcut apoi ascundere de Dumnezeu, și înăuntrul trupului lui a făcut aceasta, iar în afara lui el a fost vădit chiar de el însuși, căci s-a văzut apoi gol, gol de Dumnezeu. Cel gol de Dumnezeu își vede goliciunea aceasta și dă să se ascundă de Dumnezeu în el însuși, dar în afara lui omul se cunoaște că se ascunde în el, fiindcă neascultarea de Dumnezeu este păcatul care atrage păcatul în om, și păcatul îl vedește pe om.

O, popor miluit de Fiul meu, Mântuitorul tău! Să nu-I dai Lui nimic mai mult ca mila de El, căci cel ce-I dă Lui jertfă, se semețește că-I dă, și apoi așteaptă merite unul ca acela, dar semeția este păcatul omului căzut din rai la început, și nu poate să rămână în Dumnezeu cel care se semețește înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor. «Milă voiesc, nu jertfă», Domnul așa a spus, popor miluit de El, că mare milă a avut el de tine de ți-a dat călăuză ca să te aibă El prin ea și ca să știe duhul rău că tu ești călăuzit pe pământ și ca să se depărteze duhul rău cu voia sa din preajma ta, copil care ascuți de Dumnezeu și de orânduiala Lui peste creștetul tău de copil. Dar cel ce nu stă copil în tine, popor al Fiului meu, ce face acela? Acela face durere, așa cum Fiului meu i-a făcut Adam în rai, și după ce l-a făcut durere, l-a și părăsit, l-a și disprețuit în trupul său pe Fiul meu, Făcătorul lui.

O, popor călăuzit de Dumnezeu, din cer și de pe pământ călăuzit! Îmbrățișează mila de El și de lucrarea Lui cu tine și sprijinește-o pe ea, căci din mijlocul tău Domnul Se dă oamenilor, și cu milă Se dă. Dacă nu te-ar durea de Domnul, n-ar mai avea Domnul viață în tine, și dacă nu l-ar durea pe El de tine, tu n-ai mai avea viață în El, fiule, și ai avea în lumea aceasta viață, iar lumea este deșertăciune a deșertăciunilor. Cu milă fără margini mi-am lăsat omoforul ca acoperământ peste cei ce iubesc din Fiul meu, ca să-i acopăr pe ei sub omoforul meu de mamă a celor îndurerați după Fiul meu și pentru El pe pământ. Așa lucrare de milă am eu peste cei îndurerați ca și Fiul meu. Așa lucrare îți hărăzesc eu și ție între frate și frate, popor al venirii Fiului meu la tine, venire cu milă, căci Fiul meu este milos. Și te rog, popor miluit, întărește ascultarea de Dumnezeu în mijlocul tău, întărește-te frate pe frate pentru ascultarea a tot cuvântul Său de peste tine, căci cel ce nu ascultă, se ascunde, fiule, iar cel ce se ascunde, naște dureri peste cei duruți în mijlocul tău pentru viața ta întru Fiul meu, pentru

ocrotirea ta în El, popor ocrotit de El și de ascultarea ta de El.

O, Fiule Doamne, Îți mângâi poporul, cu omoforul meu îl mângâi pe el, și îl îndemn să stea sub mâna Ta de Păstor, ca să-l ocrotești Tu pe el de duhul pierzării, Doamne, de duhul lumii, Fiule milos. Tu îi dai lui azi învățătură, și îi dai și eu, căci voiesc să-l așez pe el mai frumos în voile Tale, mai milos pentru venirea Ta la el, mai luminat pentru adevăr și pentru biruința Ta peste pământ, Doamne. Pace Ție în mijlocul lui, și să Te ajute el ca să poți așa, ca să-l poți Tu călăuzi pe el. Amin, amin, amin.

O, mamă, puterile cerești Îmi slujesc pentru toată lucrarea venirii Mele pe pământ, și voi putea cu planul Tatălui Meu peste om, mamă, căci mila de Dumnezeu a celor ce Ne poartă ca să fim pe pământ, e milă pusă de Dumnezeu în ei, mamă, e jertfa inimii lor pentru biruința Mea, mamă, iar cine nu pricepe taina Mea în ei și cu ei, aceia sunt oameni, mamă, oameni și atât. O, e mare durerea Mea în ei pentru tot fiul care se clatină în mijlocul poporului Meu de azi, și dacă n-ar avea ei durerea Mea în ei pentru poporul Meu, n-ar mai avea viață în el poporul Meu, mamă.

O, poporul Meu, vreau azi să te călăuzesc, tată, că e nevoie mereu, mereu de multă călăuzire peste tine, fiule. Îmi voi întări, dar, porțile și voi lucra cu duh de călăuzire, căci Eu, Domnul, am grijă de lucrarea Mea de peste tine, și ca un Dumnezeu am grijă, și pot, fiule. M-am dus sfios către Adam când el a făcut ascundere de Dumnezeu, dar el nu m-a mai lăsat să-l înviez din păcat, iar Eu i-am făcut haină de piele și l-am îmbrăcat cu ea și l-am așezat pe pământ, căci prin neascultarea lui, omul și-a făcut rost de haină stricăcioasă, haină care-l ascunde pe om sub ea, și apoi omul a zămislit unul în altul, unul din altul păcatul și a născut din el fiu după asemănarea lui, și care s-a ascuns și el de Dumnezeu când a făcut păcat. O, ferește-te de ascundere de Dumnezeu și de om, poporul Meu, căci ascunderile tale în tine, și între om și tine, aceasta te-ar scrie fiu al întunericii, tată, iar Eu, Domnul, am spus tuturor: «Umblați în lumină!».

O, poporul Meu, de vreme ce ai lumina Mea în tine, cuvântul Meu în mijlocul tău, și care poate, umbli, tată, în lumină, în lumina lui, căci vei vedea pe mulți că nu mai sunt, pentru că tot omul care se ascunde, moare, tată, ca și Adam, se îmbolnăvește și moare față de lumină, față de mila Mea de om, așa cum a murit Ghehazi față de lumina proorocului Meu, care-l călăuzea pe el pentru lumină, fiule. Când vezi pe cineva în trupul tău că are ascundere, poporul Meu, când vezi că se ferește cu cele ale lui, că grăiește de rău, că defăimează, că minte, că nu iubește, păzește-ți viața, că mulți prin ascunderi au pierit din brațul Meu, tată, și nu din vina altcuiva au pierit aceia. Iată ce-ți spun: dacă vezi pe cineva că nu mai este, acela a fost ascuns și a căzut din locașul lui Dumnezeu, ca și Adam. Au fost în poporul Meu și încă sunt creștini înverșunați, care nu au minte din cer, și au din ei și de pe pământ. I-am răbdat și îi rabd, căci Eu am grijă de lucrarea Mea de venire a Mea pe pământ, dar împotriva acestei dureri Eu voi birui, și nu vor birui aceștia împotriva Mea, căci Eu Mă voi scula și voi lucra după dreptate, și lucrarea Mea e mare, tată, și Eu nu Mă dau după om dacă omul vine să fie cu Mine, ci îl rog pe cel ce vine să fie, îl rog să se lase moale și să se dea el după Mine dacă vrea cu Mine, și îl învăț pe el că pentru prețuire trebuie să dăruiască prețuire și nu disprețuire, și îl învăț pe el să stea sub învățătura Mea cea dojenitoare peste fii, căci ce fiu este acela pe care tatăl său nu-l dojenește? Iar apostolul Meu spune către fii: «Răbdați spre înțelepțire, căci Dumnezeu Se poartă cu voi

ca față de fii, și care tată nu-și ceartă copilul? Iar copilul care nu rabdă muștrarea este știut că nu este vrednic să fie fiu al lui Dumnezeu, fiindcă cel nemustrat este fiu desfrânat».

O, fiule, e păcat să stai supărat dacă ești al Domnului, dacă ești în poporul Domnului. Cel supărat este nemulțumit, iar nemulțumirea este păcat și Îl scoate pe Dumnezeu din om, și rămâne urât omul, căci fără durerea lui Dumnezeu în el, omul este urât, și greu mai poate omul pricepe ce înseamnă Dumnezeu în om, iar între omul cu Dumnezeu în el, și cel fără Dumnezeu în el, în ființa și în purtarea lui, acolo e mare neprimire de la unul la altul, tată. Acolo unde este neprimire, acolo este om cu Dumnezeu în el, și om fără Dumnezeu în el, și de aceea se petrece mereu neprimire între om și om. O, iată câte te învăț Eu pe tine, poporul Meu, că vreau, tată, să știi tu binele și răul și roadele acestora, și apoi să te ferești de rău, căci răul îl face pe om să se ascundă în el, așa cum Adam s-a ascuns, și apoi s-a îmbrăcat în haina stricăciunii de trup, el și toți urmașii lui. Eu însă am venit cu acest cuvânt de înviere pe pământ și îl învăț pe om și îi spun că haina nestricăciunii este lumina care îl îmbracă în ea pe om, ca să-l găsec pe el la venirea Mea îmbrăcat în lumină, îmbrăcat și nu gol, poporul Meu. Când Eu l-am zidit pe om, omul era îmbrăcat în lumină și nu-i trebuia haină ca să-l acopere, și era omul frumos ca Dumnezeu, și Se vedea Dumnezeu în el, dar când el s-a făcut fiul neascultării de Dumnezeu, el a rămas fără Dumnezeu și a văzut că este gol, că este descoperit, și a dat să se ascundă în el, dar Eu M-am dus sfios spre el și l-am vădit pe el înaintea lui, și nu s-a ales cu nimic omul, decât cu haina stricăciunii lui, care îl ține pe el rob luiși.

O, poporul Meu, lasă-te sub acoperământul Meu și al mamei Mele, tată, căci haina Mea este lumina, fiule. Pe tot fiul poporului Meu îl învăț, pe cel neascultător și pe cel ce Mă ascultă, iar cel ce Mă ascultă iubește învățătura și se naște mereu din ea și este, precum Eu sunt. Amin.

Te las acum sub duhul de sărbătoare și te iau apoi la sân ca să te păstresc, tată, și cu durere să te povățuiesc, căci dacă n-aș avea durere pentru tine, tu n-ai mai fi, tu n-ai mai avea viață în tine, poporul Meu, fiindcă viața ta este învățătura Mea de peste tine, tată. Vă voi povățui, fiilor. Pe unii îi voi întări întru răbdare și întru durerea Mea purtată cu ei, iar pe alții îi voi povățui și voi aștepta. Amin.

Lucrarea Mea cu tine este tot o durere, poporul Meu. Mă doare, tată, de omul pierdut din Dumnezeu. Voiesc să-Mi legi ranele, tată, și voiesc să nu ai tu altă durere decât durerile Mele, poporul Meu. Ajută-Mă, poporul Meu, ajută-Mă, tată. Sunt Cel pribeag și îl rog pe om cu împărăția Mea și dau să-l învăț cum poate s-o aibă, și ca să-i fiu Eu lui Împărat, căci împărăția Mea nu este din lumea aceasta pieritoare, ci e din lumea ce va să fie, lumea cea nouă, despre care scrie în Scripturile venirii Mele, tată. O, aprinde-te de durerea Mea, că e dulce durerea Mea, iar cel ce nu o are pe ea în el, nu are viață în el precum am Eu, Domnul, Cel pribeag de șapte mii de ani după învierea omului, după om, ca să învieze întru nestricăciune omul. Amin.

Vă voi povățui în ziua aceasta, fiilor, pe toți, și pe mulți în parte, căci sunt Cel ce văd și Cel ce știu și Cel ce pot să dau viață, tată, și fericit este și va fi cel ce ia de la Mine, și nu de la el, fericit, tată.

Apleacă-te, poporul Meu, și apleacă-te, fiule povățuit, că vreau să pot Eu peste viața ta, Eu, și nu tu, căci Eu sunt Cel ce pot, sunt Cel Atotputernic și voi putea, și vă voi lua pe voi la sân și vă voi învăța și-Mi voi spune vouă toată durerea Mea,

că-Mi sunteți fii, fiilor, că-Mi ești popor, poporul Meu. Amin, amin, amin.

*

Mă aplec spre tine, poporul Meu, ca să te iau la sânul învățaturii Mele, și apleacă-te și tu, tată, căci iată, mama Mea, când i-am spus ei să-ți dăm ție putere, ea Mi-a spus „Da”. O, toate sunt cu puțință celui ce știe să zică da înaintea Mea, căci cel ce-Mi simte durerea se face asemenea Mie spre mângâierea Mea, spre puterea Mea, poporul Meu. O, ce frumos, ce frumos și ce sfânt ar fi trebuit să se poarte cu Mine tot poporul Meu cel din vremea acestei lucrări de cuvânt, cu care Eu Îmi pregătesc un popor care să-Mi fie Mie cale la venirea Mea cea pentru judecata făpturii! Iată, mama Mea îți dă ție pildă de aplecare și de credință lucrătoare, poporul Meu de azi. Îngerii și sfinții Îmi știu durerea, tată, Îmi știu tot greul cu care Mă lupt ca să te am de masă a cuvântului Meu cu care Îmi pregătesc cerul și pământul și pe omul de pe pământ, care are putere și inimă ca să creadă Scriptura venirii Mele și să intre sub ocrotirea Mea, căci ziua Mea de mânie dă pe deasupra din zi în zi mai mult, așa cum și omul se străduiește din zi în zi mai vârtoasă să-și facă credința și paza lui cea pentru venirea Mea, venire măcar pentru fiecare om, darămite acum, când s-au scurs veacurile așteptării Mele după om!

O, cât de gol de Dumnezeu este omul, poporul Meu! El își vede goliciunea, mereu, mereu și-o vede, și dă să se ascundă în el însuși, săracul, dar în afara lui nu poate să se ascundă, căci cel ascuns se cunoaște cel mai bine și se dă de gol, fiindcă neascultarea de Dumnezeu este păcatul care atrage păcat în om, și păcatul îl vedește pe om, tată, căci omul nu are zdrobire după Dumnezeu, ci are după păcat, bietul de el, și se luptă omul să nu creadă în adevărul Meu, și se luptă să răstoarne cu adevărul din el adevărul Meu, iar cei ce lucrează așa, aceia nu sunt, nu mai sunt, căci singuri ei înșiși se smulg din viața care îl poate aduce pe om spre viață, spre Mine, Cel ce sunt viața omului.

Te iau la sânul învățaturii, poporul Meu de la sânul Meu. Mereu, mereu Mă aplec spre tine ca să te iau în brațe, tată, căci cel mic trebuie purtat în brațe ca să fie ocrotit, și trebuie deprins cu ascultarea de Dumnezeu, căci vai celor mici care nu ascultă! Tu ești cel ce ai mâncat cel mai mult de la sânul Meu, popor de la izvor, și voiesc să te păstrez al Meu, popor de la sân. Mă aplec ca să te învăț cum să stai la sânul Meu duios, dar apleacă-te și tu să stai, că dacă nu te faci micuț, nu stai, tată, căci la Mine nu e cu omul tot ca pe pământ. La Mine cel mare trebuie să se facă mic ca să nu se piardă, ca să nu fie smuls de la sânul Meu de către cei ce-Mi răpesc agoniseala. O, tată, răbdarea Mea e mare, dar și cuvântul Îmi este mare, și ți-am spus ție cândva că e de mers în genunchi ca să-l scol pe om. Eu merg în genunchi, dar ca să biruiesc trebuie să Mă scol în picioare și să dau din calea Mea nemulțumirea omului. Te învăț în ziua aceasta de învățatură să stai împăcat cu Mine la masa Mea și să stai iubitor, fiule, căci de prea multe ori Mi-a stat lucrarea din slava ei, din mersul ei, căci am mers în coate și în genunchi, și Mi-a tot căzut poporul dacă Eu am mers așa, și nu Mi l-am putut ajuta să poată merge el ca să poată crede, căci când Eu sunt neputincios prin lucrarea Mea din pricina greului prin care merg pentru neascultarea omului, atunci nici cel ce crede în Mine nu poate mai mult, căci omul este slab, tată.

Te iau la sân, popor de la izvor, și te ocrotesc sub învățătura Mea și sub acoperământul mamei Mele, căci ea este

duioasă pentru cel din urmă popor al Meu, popor cu care-Mi port sarcina și toată durerea Mea, care-Mi slăbește de atâtea ori mersul Meu cel cu biruință, și vreau ca tu să-Mi porți durerea, poporul Meu de la izvor. Amin.

— **O**, Fiul meu atât de îndurerat pentru fii, pentru poporul Tău de la izvor ca să-l poți avea pe el! Îți amintesc, Fiule scump, de lacrima mea cea multă pentru el, pentru viața lui, și le amintesc lor când le spuneam eu în plânsul meu spre ei că greșalele dintre ei s-au făcut pietre aspre pe calea venirii Tale la ei și că eu le voi strânge pe toate și pe ele voi sta, și ele mă vor răni, chiar dacă noi, Fiule Doamne, n-am voit ca ei să vadă rane la noi când se va da la o parte perdeaua pentru cele ce-și strânge omul. O, cât de duios i-ai învățat pe cei de la sân și pe cei ce se apropiau lângă ei ca să-i ajute pe ei pentru sarcina Ta cu ei!

O, popor de la izvor, stai sub Duhul Domnului și stai duios sub învățătura Lui, ca să te poată El ocroti de duhul pierzării, de duhul lumii, căci Fiul meu este Milosul Care Se ține pe urma ta cu mila Lui de Păstor ceresc ca să te ocrotească de duhul cel lumesc. O, nu căuta să te bizui pe tine și să spui că nu ai duh lumesc! Fii înțelept, ca să înțelegi ce lucrare are Duhul cel dumnezeiesc, și apoi să știi lucrarea duhului lumesc, căci între duhovnicesc și lumesc se vede numaidecât deosebirea, se vede după roade, se vede după plânsul Domnului. Deosebirea dintre milă și jertfă se vede bine, se vede după roade, dar tu trebuie să fii credincios în tot cuvântul cel de peste tine al Fiului meu, Călăuzitorul tău. Când omul Îi aduce Domnului jertfă, el se semețește că-I dă Domnului, și aceasta se vede prin nemulțumirea lui apoi, căci nu poate rămâne în Domnul cel care se semețește în el însuși înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor, și această lucrare este duh lumesc în om. Dar când omului îi este milă de Domnul, Cel pribeag după om, atunci omul se lasă călăuzit ca să-l poată Domnul avea pe el, căci duhul rău se depărtează cu toate ale lui de lângă cel călăuzit, și aceasta înseamnă duh dumnezeiesc în om. Amin.

O, învață-te să stai sub Duhul lui Dumnezeu, ca să te cunoască diavoli că ești fiul ascultării de Dumnezeu, popor de la izvor. Învață-te numai în lumină, căci Domnul Dumnezeu tău, Care este Fiul meu, este Cel ce vede, Cel ce știe și Cel ce poate să-ți dea ție viață, și fericit este cel ce se apleacă să ia de la Fiul meu și nu de la el însuși, căci Fiul meu este scăparea celor ce caută la El cu milă, prin ascultarea lor de Dumnezeu. Amin, amin, amin.

— **O**, poporul Meu de la izvor, mama Mea e duioasă pentru Mine, iar dacă tu ești cel de la sânul Meu, e duioasă și pentru tine, căci ea așteaptă de la tine milă, și nu jertfă pentru Mine, și iată, Eu pe unii din voi îi întăresc în răbdarea și în durerea Mea purtată de ei, iar pe alții îi povățuiesc și îi voi aștepta, și grăiesc atât cât pot, după cum este strămtorarea cea de acum pentru lucrarea Mea dinăuntrul ei și din afara ei.

O, fiilor unși cu binecuvântarea Mea ca să-Mi slujiți Mie întreită rugăciune pentru mântuirea neamului omenesc din toate vremurile pe pământ! O, tată, tată, dacă voi ați fi avut slujirea Mea cu voi cu popor lângă voi, cu popor nestatornic așa cum e omul care vine și nu știe să vină la Mine, Eu, Domnul, de mult nu vă mai aveam ai Mei, de mult, tată, de mult. Eu v-am făcut pe voi unșii Mei pentru Mine, și pentru ca să Mă aduceți voi întreită jertfă de fiecare zi pentru tot neamul omenesc care a fost pe pământ și care este încă și care încă va mai fi. O, nu poate să fie al Meu un preot care este al oamenilor, căci acela este cu oamenii, nu cu Mine, tată, și acela nu

poate fi vas de aur, vas de taină, căci este amestecat cu lutul, tată. Eu am avut nevoie de voi pentru Mine, fiilor. O, nu căutați să nu vă bucurați că Eu v-am așezat așa, căci voi sunteți în cer și pe pământ un mare simbol, și nu e pe pământ om să priceapă taina aceasta a Mea cu voi, dar când perdeaua care o acoperă pe ea se va trage în lături, se vor cutremura morții și viii de ea și vor sălta de bucurie duhurile lor, căci Eu așa le-am pregătit lor masă de scăpare, masă de înviere, masă de taină, tată. O, nu în zadar v-am spus Eu vouă să faceți rânduială întregii făpturi de la începutul și până la sfârșitul ei pe pământ, rânduială de mântuire, tată. Voi sunteți slujitori lângă Mine de pe pământ pentru această taină pregătită de Mine cu răbdare și cu trudă mare, tată, și iată, încă și încă trudes, căci diavolul e în mare răzvrătire pe voi.

Iar voi, copiii din porți, nu vă dați slăbirii de duh, tată, că n-am sprijin ca să vin dacă voi stați doborâți de puterile din voi. O, strigați tare la Mine, strigați cu durere ca să vin să fac ceruri noi în toți care trebuie să vă sprijinească pe voi, să vă miluiască pe voi și pe Mine.

Eu, Domnul, îi dăruiesc iarăși pe toți cei de la izvor cu darul credinței lucrătoare, cu duhul păcii Mele și cu iubire din Mine în ei pentru lucrarea Mea de venire, căci cu acest cuvânt de înviere, Eu Îmi pregătesc un popor care să fie calea Mea, și apoi să-i dau Eu biruința și să-Mi fie el Mie fiu iubit pe veci de veci, și să-L bucur pe Tatăl întru odihna acestei biruințe, așteptată de sfinți, și pentru care ei și acum lângă Mine trudes. Amin, amin, amin.

1/14 octombrie 2007

Sărbătoarea cuvioasei Parascheva

Pilda coborârii Domnului cu sfinții. Rugăciunea poporului Domnului pentru cei căzuți din Dumnezeu.

Bat și Mă vestesc la porți ca să intru la poporul Meu cel credincios venirii Mele pe pământ cuvânt mai înainte de arătarea Mea cu ziua Mea de slavă, cu ziua Domnului.

Sunt Domnul. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, așa Îmi așez Eu înaintea ta cuvântul, popor credincios, și-Mi împlinesc cu tine Scriptura Mea prin care am zis atunci: «*Cel ce crede în Mine voi coborî la el, și-Mi voi face casă la el, și voi cina cu el, și Mă voi arăta lui*», iar cel ce crede Îmi este Mie casă și putere pe pământ, căci Eu sunt Cel ce pot, Eu, și nu omul, căci omul este neputincios, tată, așa cum și apostolul Meu spunea: «*când sunt slab, atunci sunt tare*», și în aceasta stă taina lui Dumnezeu cu omul, statul Domnului în om, poporul Meu. Eu cu cei tari prin ei înșiși nu pot tot așa ca și cu tine, căci rar de tot în timp au fost dintre cei tari care pot prin Hristos, iar dintre cei mici și smeriți cu inima au fost și sunt și vor fi mulți, care prin credința lor în Mine pot totul întru Mine, iar Eu pot totul întru ei, căci taina umilinței de duh în om îl arată pe om aproapele Meu, care, aflându-Mă rănit, Mă ia în casa sa și Mă vindecă, iar Eu îi plătesc lui cu venirea Mea la el. Amin.

E sărbătoare de sfinți, poporul Meu, e sărbătoare, tată, și Eu vin la tine și cinez cu tine, ca să ia de pe masa Mea cu tine cel ce crede în Mine prin coborârea Mea cuvânt pe masa ta, căci mulți și-au aflat mângâierea la masa Mea cu tine, iar Eu le voi plăti lor pentru credința lor. Amin.

O, poporul Meu, se scoală sfinții din odihna lor și-Mi amintesc de Scriptura venirii Mele cu ei pe pământ, iar tu te-ai

lăsat casă Mie și sfinților Mei și-Mi legi ranele, căci Eu milă voiesc de la om, iar cel milos cu Dumnezeu îl învață pe el jertfească, fiindcă darul milei de Dumnezeu îl învață pe el jertfa cea bineplăcută Mie, și iată, cel milos Îmi este Mie casă, tată, așa cum Noe Mi-a fost când Eu nu mai aveam cum să pun piciorul pe pământ din pricina păcatelor oamenilor, care nu aveau milă de Mine pe vremea aceea atât de grea pentru Dumnezeu pe pământ. Noe însă s-a așezat lângă Mine, iar Eu lângă el, și am zidit cu el casă de salvare pentru cel credincios Mie, dar nu s-au aflat pe pământ credincioși, în afară de Noe și casa lui, care Mi-au fost Mie salvare, și apoi lor.

Lucrarea Mea cu tine este corabie de salvare din urgie a celor credincioși Mie în vremea aceasta, poporul Meu, și fericiți și sfinți sunt cei ce vin și se adăpostesc în această casă, sub această streășină de venire a Mea la om. O, mare este darul credinței statornice și plata ei, tată, și grea este plata celor necredincioși lucrărilor Mele cu care îi întâmpin pe ei așa cum l-am întâmpinat pe poporul Meu Israel când plângea sub robie în Egipt! O, ce frumos a crezut el în Moise, trimisul Meu la el ca să-l izbăvesc pe el de duhul lumii, de Egipt, tată! O, poporul Meu, Îmi plânge Duhul și-Mi răvășesc durerea pentru poporul cel îndărătnic de atunci, căci credința lui n-a fost statornică, tată, și s-a ridicat poporul acela împotriva trimisului Meu la el, căci nu scăpase de duhul lumii poporul acela, puțin la credința lui în Mine și în trimisul Meu la el ca să-l izbăvească pe el de duhul Egiptului, tată. Uită-te tu la Iosua cel credincios, care nu părăsea cortul întâlnirii Mele cu Israel și care stătea credincios și supus duhului lui Moise, izbăvitorul cel de la Mine peste Israel cel robit în Egipt. O, ce mare plată are cel credincios, tată! Tot poporul Israel a pierit atunci prin necredință, dar Iosua a fost înveșmântat cu biruință și Mi i-a dus în Canaan pe cei născuți pe cale, și Eu n-am rămas rușinat prin proorocia Mea, și iată învățătură de credință și de izbăvire, căci dacă numai unul, doi din Israel au fost credincioși, credința lor le-a pregătit salvarea lor și a celor mici din Israel, așa cum credința lui Noe a pregătit corabia de salvare lui și celor din casa lui.

Lucrez peste tine darul credinței biruitoare, poporul Meu de azi, și mereu îți înmulțesc acest dar, căci toate ale Domnului s-au împlinit prin credință, tată, căci cei ce cred nu sunt din lumea aceasta și nu-și țin dragostea în lume, ci în Mine o țin ei, iar cel ce-și strânge în Mine, are, tată. Am binecuvântat lucrarea Mea de azi cu tine încă din vremea trâmbiței Mele Verginica, poporul Meu, și am dat darul credinței sfinte pe mai departe peste un popor care se naște pe cale ca și atunci în Israel, tată. Mi-am păstrat întru Mine fii credincioși, și credința lor Mi-a rodit un popor, cu care am intrat pe porțile slavei, căci el a biruit lumea, iar slava Mea se odihnește peste el și îl poartă din slavă în slavă, căci mereu, mereu Eu vin la el cuvânt de slavă, iar de pe masa Mea cu tine iau cei din cer, fiule, și, iarăși, mulți de pe pământ. Împărăția Mea în tine s-a făcut copac mare, și în el se adună păsările cerului și-și fac cuib, tată, și Eu îți întăresc credința când îți spun aceasta, căci credința este cea mai mare taină a vieții veșnice, și din viața veșnică este coborât acest dar, și trebuie mereu hrănit acest dar, mereu îngrijit ca să fie și ca să se înmulțească el spre slava Mea pe pământ, tată, și spre slava sfinților Mei, care vin cu Mine la tine pentru împlinirea cuvântului Meu, care, iată, Mă aduce cu sfinții, poporul Meu. Amin, amin, amin.

— O, Doamne, Tu ești Dumnezeul sfinților și al celor credincioși, și ai făcut împărăția Ta pe pământ, căci Ți-ai zidit un popor credincios la care vii, precum ai spus că vei lucra prin cei credincioși. Împărăția Ta

cu poporul Tău este asemenea unui copac mare, în care-și au cuib sfinții cerului, iar sub poalele lui stă poporul Tău, care se hrănește cu roadele din copac, Doamne. O, ce minunat ești Tu întru sfinții Tăi în cer și pe pământ, Doamne, după cum este scris: *«Prin sfinții care sunt pe pământul Lui, minunată a făcut voia Sa întru ei și a arătat lor așezământul Lui»*. Duhul proorociei, duhul pe care l-ai pus peste fiii cei de azi ai Tăi, acest dar Te ține pe Tine cuvânt pe pământ acum, Doamne, așa cum Te-a ținut pe toată vremea proorocilor Tăi care scriau cu mâna lor pe pământ cuvântul Tău de peste ei. Dar acum s-a făcut râu al vieții cuvântul Tău, limpede ca cristalul, și în limpezimea lui omul poate să-și vadă fața și să și-o curețe și să și-o împodobească, Doamne, și să strige la Tine din neputința lui, iar Tu să-l izbăvești pe el, așa cum pe David îl izbăveai mereu, căci el plângea la Tine în toate strâmtorările în care îl ținea poporul Israel și Ți spunea: *«Auzi-mă, Doamne, când mă rog Ție, și de la frica vrăjmașului scoate sufletul meu și mă acoperă Tu de adunarea celor ce viclenesc, care lucrează fărădelege și care și-au ascuțit ca sabia limbile lor, și ca niște săgeți aruncă vorbele lor veninoase, ca să săgeteze din ascunzișul lor pe cel nevinovat, spunând: „Cine ne va vedea pe noi?”»*.

O, Dumnezeule mare, e mare întuneric pe pământ, că mari sunt slăbiciunile celor ce aleargă după alți dumnezei, dar Tu ești Stăpân biruitor și-Ți zidești împărăție pentru sfinți, Doamne, căci scris este: *«Prin sfinții care sunt pe pământul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia întru ei»*, și așa lucrezi Tu azi cu poporul Tău cel mic, și cu duhul proorociei îl călăuzești pe el și arzi de dorul lui, întărindu-i pașii, întărindu-i credința și înmulțindu-o pe ea, căci această lucrare de popor nou și povățuit de Dumnezeu, este corabia de salvare a omului de ieri, de azi și de mâine, Doamne, și fericiți sunt cei ce știu să stea neclintiți prin valuri pe această luntre, pe care Tu ai pregătit izbăvirea făpturii. Tu ai zidit un popor, un copac pe pământ, și în el își fac cuib sfinții cerului, iar eu, mireasa Ta, ceea ce Te-am iubit pe pământ după ce am biruit în mine lumea, care mă ispitesc spre ea, m-am făcut mireasă a Ta, biserică a Ta, iar Tu ai stat în mine și Te-ai sfințit cu slava Ta în trupul meu plâpând, și eu Ți-am fost uceniță, căci am lăsat tată și mamă, frați și surori, rude și averi și lumea, așa cum lasă toți cei ce Te iubesc, și Te-am iubit pe Tine așa cum iubește un ucenic al Tău, vrednic să fie al Tău prin lepădarea de sine și prin dulce crucea Ta, purtată de el pe pământ, spre asemănarea lui cu Tine. Îl îndemn pe poporul Tău cel mic de azi, îl îndemn spre înmulțit duh de răbdare, de iubire și de răbdare, Doamne mare, Mire al sfinților, căci prin răbdarea lui cea întru Tine Tu vei prăsi și vei înmulți numărul celor izbăviți din lume, din moartea cea de pe pământ, Doamne izbăvitor. O, cât de dulce grăiești Tu azi cu poporul Tău, pe care l-ai ales ca să mărești apoi credința lui și să-Ți fie credincios! Dă-i lui credința lui Noe, a lui Iosua, a lui David, dă-i lui darul răbdării sfinților și curăță Tu de buruieni acest ogor și slăvește-Te cu slava Ta cea văzută pe această țarină cu comoara Ta în ea, căci darul Tău este mare peste cel de azi popor al Tău, și toate ale Tale zise se împlinesc întru el, precum întru Tine s-au împlinit toate cele despre Tine rostite prin gura profeților Tăi, o, Doamne. Amin, amin, amin.

— O, poporul Meu, mireasa Mea Parascheva, te-a mângâiat și te-a dăruit cu daruri prin rugăciunea ei spre Mine pentru tine, iar rugăciunile sfinților sunt cele ce întăresc pe sfinții Mei cei lucrători cu Mine peste pământ. Stai acum la masă de serbare de sfinți, și ne vom întoarce spre scursul zilei iarăși în cartea Mea cu tine, ca să te cuprind în cuvânt de dimineață și de seară, tată, că Eu nu știu

cum să te mai dăruiesc cu iubirea Mea pentru iubirea ta, cu care stai înaintea Mea ca să ți-o întăresc, ca să ți-o zidesc pe temelie de neclintit, căci tu, poporul Meu, te-ai făcut bucuria Mea, mângâierea Mea în suspinul Meu cel mult după om și-Mi ești casă pentru venirea Mea și-Mi ești masă de cină, iar Eu îți pun pe ea viața Mea, făcându-Mă pe masa ta trup și cuvânt, așa cum nicăieri pe pământ Eu nu mai sunt ca și pe masa ta, căci vai de cetatea peste care nu este duh de prooroc de la Dumnezeu, Duh de Dumnezeu peste ea!

Eu sunt cu tine, poporul Meu, iar duhul proorociei te călăuzește și te crește și te zidește ca să fii al Meu și ca să fiu Eu al tău și să-ți fiu Dumnezeu și să-ți fiu Stăpân și să-ți fiu Mântuitor, poporul Meu, și să te am înaintea Tatălui rod al iubirii Lui pentru om, prin Mine, Fiul Său iubit, întru Care El a binevoit, așa cum și Eu întru tine binevoiesc, popor izbăvit de Mine, Izbăvitorul tău ceresc, Domnul Iisus Hristos, Dumnezeu Cuvântul. Amin, amin, amin.

*

Iarăși te cuprind în cuvânt spre sfârșitul zilei de serbare pentru sfinții Mei, poporul Meu. Eu pot aceasta, fiule, căci sunt Dumnezeu și pot să grăiesc cu omul, dar credința omului este prea departe de Dumnezeu ca să mai poată crede omul în lucrările Mele, în Scripturile care M-au vestit că voi lucra, căci am zis prin prooroci: *«Eu Însumi voi purta grijă de oile Mele și le voi păstori și le voi da pășunea Mea»*, iar cei din morminte aud glasul Meu de peste tine, tată, și se mângâie cu multul pentru împlinirea Scripturii venirii Mele cu învierea morților, căci Eu sunt pe masa ta trup și cuvânt pentru tine și pentru cei ce așteaptă glasul Meu în mormintele lor, și pentru omul de pe pământ, care Mă află la tine cu învățătura vieții veșnice, și iată, cea mai mare minune pe care o poate face omul pe pământ acum, este credința lui în venirea Mea cuvânt pe pământ pentru învățătura de înviere, învățătura peste vii și peste morți, poporul Meu. Îngerii Mei iau acest cuvânt și îl vestesc peste pământ, și mulți pe pământ îl împlinesc pe el peste viața lor, căci cartea Mea de azi, care este cuvântul vieții veșnice, este vestită de Mine încă din vremea proorocului Daniel, când Eu i-am zis lui că la sfârșit, în vremea marii strâmtorări pentru Mine și pentru credința omului în Mine, cel ce va fi scris în cartea aceea va fi mântuit, și mulți din cei ce odihnesc în morminte se vor deștepta, unii spre viață veșnică și alții spre ocară veșnică, iar cei care au îndemnat pe mulți pe căile dreptății vor fi în veci ca stelele, și mulți vor fi curățiți, albiți și lămuriiți, iar cei nelegiuiriți se vor purta tot în nelegiuiri și nici unul din ei nu va pricepe, căci numai cei ce au înțelepciunea Mea vor înțelege și vor ajuta pe mulți spre duhul învierii.

O, poporul Meu, te-am făcut fiu al înțelepciunii, căci în mijlocul tău curge din gura Mea râul cuvântului Meu, care dă viață, tată, iar tu trebuie să ai temere de Dumnezeu ca să rămâi cu înțelepciunea Mea peste tine. Cei ce aud glasul Meu de peste tine și nu au temere de Dumnezeu, aceia se întorc la fărădelegi, tată, căci nu-L pricep pe Dumnezeu dacă nu au temere de El. Lucrarea Mea de peste tine, prin care Eu zidesc iarăși omul, este corabia de salvare, tată, și fericit este cel ce crede în venirea Mea la tine, înfricoșându-se să mai petreacă cu cei fără de lege peste viața lor, și voiesc să-Mi ridic la loc poporul care a mers cu Mine pe calea celor cincizeci de ani de cuvânt al Meu peste pământ în vremea aceasta, căci Eu, tată, nu-l pot uita pe cel ce M-a crezut și M-a iubit cu credința lui, și voiesc să-l fac să poată

cu Mine și cu mântuirea lui cea de la Mine pentru credința lui, dar Eu îl plâng pe poporul Meu cel de demult al Meu, căci din mijlocul lui sunt și acum cei care-l prigonesc pe el ca să nu se scoale, ca să nu poată cu Mine cel ce a mers cu Mine pe cale în vremea acestui cuvânt. Eu, Domnul, Mă voi scula pentru cei ce-Mi clatină și acum poporul și voi sta față în față cu ei și-i voi întreba pe ei despre lucrarea lor, iar dacă ei nu-Mi vor răspunde, le voi răspunde Eu, și voi lucra cuvânt peste ei, și cuvântul Meu este cu putere, căci vreau să-Mi scol poporul spre viață veșnică, vreau să-l ridic pe cel ce a căzut din brațul Meu de Păstor și să-l ajut să îplinească voia Mea și să-Mi deschidă ca să vin la el și să cinez cu el, căci cel ce crede în Mine este cel ce îplinește peste el toată voia Mea. Eram prin trâmbița Mea Verginica în mijlocul poporului Meu cel de la început și cel de la mijloc și îl plângeam pe cel ce o prigonea pe ea, și îl plâng și acum pe acela, căci mulți din cei ce o loveau pe ea pentru lucrarea Mea de peste ea au plecat din trup fără de pocăință pentru acest păcat și grea Îmi este durerea pentru aceștia, căci vai celor ce s-au lepădat după ce au crezut!

Și vă rog pe voi, fiilor unși de Mine pentru slujirea învierii morților, ridicați spre Mine rugăciune duioasă pentru cei ce au lepădat viața și credința lor lângă lucrarea cuvântului Meu, ca să micșorăm cumva ocară de peste aceștia, tată, că n-are cine-i mai salva pe ei din plata celor necredincioși. Aș voi să-i scap de ocară, căci au fost dintre cei ce au crezut, și apoi s-au dus iarăși spre nelegiuiri, și Mă uit în poporul Meu cel de demult că mai e creștin care nu stă bine pe picioare, și pe lângă aceasta mai e și nemulțumit, căci duhul umilit nu se lipește de el ca să-l învieze pe el. Cel ce nu-i primește pe prooroci, acela a fost și este îngâmfat, și pentru acela trebuie rugăciune, tată, căci unul ca acela nu are înțelepciunea temerii de Dumnezeu, și vai celor ce nu se tem așa, căci vor striga în zadar când vor striga, așa cum strigau la Noe în vremea potopului toți cei ce și-au văzut de ale lor când Noe zidea pe pământ corabia salvării făpturii în vremea când nimeni nu mai avea pe Dumnezeu în el, ci numai placul lor și duhul lor îl aveau toți.

O, fiilor unși, rugați-vă pentru acest popor care a mâncat la masa Mea în vremea celor cincizeci de ani de cuvânt, acum, când Eu sunt pe pământ cuvânt pentru judecata făpturii. Rugați-vă, tată, pentru credința celor ce au crezut și apoi s-au întors de la Mine, căci vai de cei ce nu au peste ei duhul Meu proorocesc, care strigă pentru pocăință după om! Vă cuprind în cuvânt la începutul și la sfârșitul sărbătorii ca să vă așez la rugăciune pentru cei slabi în credință, fiilor. O, credința nu este a tuturor, dar poporul care a crezut la începutul acestui cuvânt și apoi s-a lăsat spre trup, acela nu va fi judecat ca și cel care nu a crezut, și va fi judecat pentru adulter, tată, căci M-a iubit și apoi M-a părăsit, purtându-se apoi după dumnezeii lui, după poftele lui.

Iar tu, popor statornic în credință și în fapta ei, stai, fiule, sub duhul proorociei, căci Eu Însumi te călăuzesc și nu mai trimit prooroci la tine, căci scris este: *«Eu Însumi voi păstori oile Mele și le voi priveghea»*. O, cine mai este de pe pământ ca să-i facă bine omului? O, cine ți-ar mai face ție bine, poporul Meu, când toți cei ce-și zic păstori își văd de ale lor, nu de ale Mele? Iată, Eu Însumi stau cu tine și te păstoresc, Eu Însumi cobor și Îmi fac sălaş în tine și-ți pun masă, tată, și te hrănesc ca să te am în vremea aceasta cețoasă și întunecoasă, iar tu ai grijă de sporirea credinței tale, care să-ți ajute faptei ei, și ai grijă de duhul rugăciunii, ca să stai în ea mereu, poporul Meu, căci Eu ți-am spus că tot cel ce nu lucrează rugăciunea peste el, este prins de diavolul, tată.

Îți voi da lacrimi ca să plângi cu Mine și pentru Mine și la Mine pentru salvarea omului necredincios, poporul Meu. Ia această lucrare de la Mine, ia, tată, și fii lucrător, căci cel fără de lucru este prins de diavolul, fiule. O, nu-ți trebuie timp aparte ca să lucrezi cu Mine și ca Mine, ci îți trebuie Duhul Meu în duhul tău, iar El știe să Se roage și să împlinească, poporul Meu. Dă-Mi creștere în tine, tată, dă-Mi mărire în tine, căci voiesc prin tine să-Mi întăresc peste tot poporul, și voiesc să-l adun ca să-l povățuiesc pe el, ca să-i dau putere prin cuvântul Meu și să-i dau temere de Dumnezeu, din care el să învețe înțelepciunea vieții și a învierii, tată.

Te-am cuprins în cuvântul Meu, cuvânt de dimineață și de seară, poporul Meu. Cuprinde-Mă și tu în duhul rugăciunii tale, așa cum Eu te-am povățuit azi, și cuprinși să stăm și să ne dăm putere și un duh să fim prin puterea Mea peste puterea ta, căci Eu sunt Cel ce-ți dau viață ca să ai și ca să dai celor ce nu au viață, și apoi să primești coroană de la Mine pentru lucrarea ta cu Mine, pentru darul Meu din mijlocul tău, fiindu-Mi tu casă a Mea, poporul Meu. Amin, amin, amin.

14/27 octombrie 2007

Sărbătoarea sfântului apostol și evanghelist Luca

Îndemn pentru întărirea credinței. Omul este vădit prin roadele lui. Proorocii, dușmăniți. Ferirea de omul cel cu două limbi. Poporul este îndemnat la rugăciune pentru inimile răzvrătite. Sfântul apostol Luca mărturisește temeinicia cuvântului din cer.

Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Cel ce bat ca să Mi se deschidă.

Pace vouă, copiii veghetori în porți pentru lucrarea venirii Mele pe pământ cuvânt peste om ca să fac iarăși omul, căci omul cel ieșit din om trebuie învățat de Dumnezeu ca să-L poată cunoaște pe Dumnezeu, fiindcă de pe pământ el nu este sprijinit spre Dumnezeu, ci este numai împiedicat spre calea Mea.

Pace vouă, fiilor copii! Eu Însumi port grijă de oile Mele și le priveghez, precum este scris în prooroci să lucrez așa, iar voi sunteți cei ce-Mi deschideți ca să intru la poporul Meu de azi și să-l așez înaintea Mea pe el, căci vai celui ce nu este povățuit, că pe acela îl găsește fără veghe peste el cel necredincios și dă să-i sfărâme credința și să cadă el din învățătura Mea cea de viață izvorătoare peste om.

E sărbătoare apostolească în cer între sfinți și cobor cu ea la poporul Meu ca să-l învăț pe el cu veghea peste el, căci unde voi nu puteți ca soli ai Mei peste poporul Meu, acolo e de dat cuvântul Meu cel drept, ca să am Eu grijă de cel plâpând, tată. V-am spus vouă, copii din porți, să lucrați ca apostolii Mei peste poporul Meu și să așezați peste el epistole mărturisitoare și de viață dătătoare prin duhul Meu din voi, așa cum lucrau apostolii Mei peste biserica Mea de atunci, dar dacă am văzut că dă să vă prindă în cuvânt cel îndoielnic și cârtitor, ca și pe Mine cei de atunci, iată, lucrez Eu, tată, iar voi veți lucra peste cei credincioși, peste cei statornici și cerești cu inima lângă lucrarea Mea cu voi, lucrare care de la începutul Meu prin ea peste un popor cules azi din lume am avut în mijlocul ei pe cel cârtitor, pe cel ce-Mi clatină credința în cei ce vin să se facă prietenii Mei, fugind ei de duhul lumii, duhul cel pierzător al acestui veac mincinos și viclean.

O, poporul Meu, te păstoresc cu mare milă și cu mare veghe, tată, căci pentru viața ta și nu de altceva cobor din cer și-Mi fac cărare spre tine, și iată, te iau la sân și te ocrotesc de duhul necredinței, tată, duh care îi urmărește din urmă pe toți cei ce se scoală să se facă fii ai lui Dumnezeu când glasul Meu

îi cheamă pe ei să iasă din lume și să se adăpostească sub scutul scăpării, sub slava cuvântului Meu, căci glasul Meu se aude în morminte ca să învieze cei ținuți sub umbra morții, tată. Vin și te anunț, fiule, și te îndemn să înveți de la Mine să deosebești glasul Meu de glasul cel străin de Mine, căci dacă nu ascuți așa, pățești ca puii cei neascultători de glasul mamei lor, care umbla prin pădure ca să le culeagă hrană și să crească ei, și căror ea le-a spus la nimeni să nu deschidă până la întoarcerea ei, ca nu cumva să fie ei înșelați, și apoi să fie sfârtecați de dușman, dar ei nu au ascultat toți trei și au deschis ușa când nu era glasul mamei lor la ușă, și cei doi mai mari au pierit mâncați de lup, iar mama lor i-a plâns pe ei cu cel mai mic dintre ei, cu cel ascultător glasului mamei lui.

O, poporul Meu, ia de la Mine povață de veghe, căci sunt între cei ce se apropie de Mine, sunt între ei din cei care vin la Mine fără să-și lepede iubirea de sine, și unul ca acela Mă ține dator pentru că a venit la Mine, și apoi el ajunge să fie nemulțumit, și apoi se îndoiește întru Mine și se smintește întru Mine, tată, iar plata îndoielii este necredința, și iată, credința nu este a tuturor, căci așa este scris, și iată, așa se alege cei credincioși și cei necredincioși, ca și pe vremea trupului Meu și a ucenicilor Mei cei de atunci, căci veneau mulți spre viața cuvântului Meu cel făcător de viață, și tot mulți se întorceau întru ale lor, căci omul nu este deprins să-L cunoască pe Dumnezeu prin lucrările Sale de peste om. Cel ce crede în Mine, nu mai este apoi în lumea aceasta, ci este al cerului pe pământ dacă ascultă apoi de glasul celui ce-l călăuzește pe el, căci fără călăuzire nimeni nu poate să fie al lui Dumnezeu pe pământ.

E sărbătoare apostolească ziua de azi, și sunt cu sfinții venit, iar Luca, apostolul Meu, e sărbătorit de cei din cer și te veghează acum, poporul Meu, că mare, mare veghe are acest apostol al Meu pentru coborârea Mea de azi și pentru cei ce cred acestei minuni, care Mă aduce iarăși de la Tatăl la om cuvânt de facere a omului. Eu și cu sfinții Mei vedem orice val care bate spre tine ca să te clatine și ca să cazi din bărcuța Mea și ca să nu mai fii al Meu, dar nu pot să te las să pieri, poporul Meu cel credincios, și iată, vin la tine, tată, și te învăț să veghezi cu Mine, căci vai de cetatea care nu are duh de prooroc, Duh de Dumnezeu peste ea, că aceea pe neștire este biruită și clătinată de pe temelia ei.

Le-am spus celor veghetori din partea Mea peste tine, le-am spus lor să te învețe veghea pentru statul tău în brațul Meu de Păstor ceresc, poporul Meu de azi, dar valurile dau să izbească în ei, tată, iar Eu trebuie să-i ocrotesc pe ei, că nu e de joacă cu omul care îmbracă haina necredinței pentru ca să-și acopere cu ea neascultarea lui după ce a stat cu Mine ca să audă de la Mine. Eu, Domnul, văd pândită de duhul necredinței credința ta și nu voiesc să te las, poporul Meu, și vreau să-l întăresc în tine pe cel ce-și alege credința și iubirea lui cea pentru calea cuvântului Meu cel izbăvitor de păcat peste om. O, nu vă tulburați, tată, nu, fiilor, nu! Cei ce sunt încercați așa, aceia sunt fiii lui Dumnezeu pe pământ, căci credința trebuie încercată, tată. Când Eu eram pe pământ cu ucenicii din loc în loc, aveam în mijlocul lor pe ucenicul care umbla singur și care Mă ducea la cei ce nu credeau în venirea Mea de la Tatăl, iar aceia Mă învinuiau apoi că stric datinile părintești, că hulesc când Mă numesc pe Mine Însumi Fiul lui Dumnezeu, iar când le descopeream ascunsurile lor, prin care ei greșeau asupra Mea cu gând rău, ei Îmi ziceau că am demon, dar Eu voiam să-i scot pe ei de la demon și nu puteam, căci își iubeau viața lor și nu puteau să slujească la doi stăpâni cu viața lor.

Iată, poporul Meu, credința ta a fost și este mereu încerc-

cată, tată, dar tu ridică-te deasupra trupului tău și stai în Duhul Meu, căci Eu îți dau putere să poți și să crezi din faptele credinței, așa cum au crezut Noe și Avraam și Moise și toți cei ce au avut putere să creadă pentru împlinirea lucrărilor Mele cu ei pe pământ. Așează-te înaintea cuvântului Meu, poporul Meu de peste tot, și învață de la Mine cum se stă în Dumnezeu, căci în Dumnezeu nu se stă trupest, ci se stă dumnezeiește, așa cum au lucrat toți sfinții care s-au lepădat de lume ca să stea în cer pe pământ și nu în lume, căci nimeni fiind în lume nu poate să-L iubească pe Dumnezeu sau să-L dea pe El la cei ce-și aleg cerul pe pământ de casă a lor, de viață a lor precum în cer. O, dulce Îmi este Mie omul credincios și dulce Îmi este odihna în el, și în acela Eu pot totul, așa cum am putut în ucenicii Mei, care Mă primeau și în care Eu intram pentru statornicia lor cea întru Mine, pentru faptele credinței lor, fapte care-i ajutau pe ei să nu se clatine în furtuni, să nu deschidă duhului îndoielii, ci să stea stegari cu veghe pentru viața Mea în ei, pentru statul Meu în ei, căci Eu în om Îmi am împărăția. Dar Îmi vei zice cum vei cunoaște tu pe cel ce are în el împărăția Mea? Te învăț ca și pe ucenicii Mei, căroră Eu le-am spus: *«Îi veți cunoaște după roadele lor pe cei ce sunt ai Mei»*, iar cel mai mare semn peste cei ce sunt ai Mei este darul credinței sfinte, de la care purcede și nădejdea și dragostea și toată fapta acestora, căci toate cele de la Dumnezeu în om, prin credință se zidesc, tată. Când vezi pe cineva care după ce poartă fața Mea se desparte apoi de ea și se duce spre duhul lumii, lovind în urma lui pentru necredința lui, tu nu te lua după sfatul lui ca să te întorci și tu de la Mine, căci ai păcat dacă nu te uiți la roadele lui așa cum Eu te-am învățat. O, roagă-te cu lacrimi la Mine pentru unul ca acela, ca să-i dau Eu lui iarăși naștere din cer, dar nu te clătina și tu de la pieptul Meu de Păstor milos și plin de veghe veșnică pentru om. O, nu te lua după cei ce trădează calea Mea, părăsind-o pe ea pentru nestatornicia și nestatura lor. Ia-te după apostolii Mei cei stătători în Mine și în Duhul Meu, căci Duhul Meu nu are nimic în lumea aceasta, poporul Meu. Tu stai sub darul răbdării sfinte, tată, iar Eu, Domnul, îți voi arăta ție cine este cu Dumnezeu și cine nu este cu Dumnezeu, căci faptele lor îi vădesc și le sunt lor plată, precum este scris.

O, poporul Meu, nu te lua, tată, după cei ce-și ascut limba ca să-i crezi buni pentru tine. Tu ia-te după cei ce-ți grăiesc din cer și nu de pe pământ, poporul Meu. Întărește-te pe piatră ca David, fiule, și uită-te la el cum plângea la Mine din pricina celor ce în poporul lui îl prigoneau pe el, îl clevețeau pe el, și uită-te la Moise, care tot așa pășea el de la poporul cel răzvrătit din mijlocul lui Israel, iar Moise era trimisul Meu la Israel pentru izbăvirea lui, așa cum pentru tine i-am făcut trimiși ai Mei spre tine pe cei ce te călăuzesc. O, ce milă Îmi era de Moise, ce milă, tată, când îl lovea poporul cel nemulțumit de darurile Mele cele pentru izbăvirea lui prin Moise, alesul Meu! O, ce milă Îmi era de trâmbița Mea Verginica în vremea trâmbițării Mele prin ea la acest sfârșit de timp, căci cei nemulțumiți de Mine și de ea unelteau în ascuns împotriva ei, iar Eu, Domnul, lucram din greu prin ea și nu eram primit și nu eram crezut prin ea, căci Eu în ea lucram acoperit de trupul ei, tată, și apoi răzvrățiții Mi-o vindeau și Mi-o băgau la spaimă și la suferință, iar ea, plâpândă cum era, răbda plângând, cu nădejdea toată la Mine, dar suferința cea de la poporul cârtitor și îndoielnic creștea cu fiecare zi în trupul și în duhul ei și nimeni nu Mă ajuta în suferința Mea din ea, că zicea că o ajută pe ea, nu pe Mine, căci poporul Meu din vremea ei nu Mă cunoștea în ea, și ea primea lovituri de trup și de suflet și de duh și dină-

untru și din afară, că venea puterea cea de pe pământ și Mi-o lua din mijlocul poporului, și atunci vedea poporul ce face el cu nemulțumirea lui, cu îngâmfarea lui, și apoi cel ce-Mi făcea rău Mie și ei nu mai venea la Mine ca să-l iert și să-l împac cu pocăința lui cea pentru iertarea lui, că așa pățește cel ce trage cu el însuși și cu cei asemenea lui mai mult decât cu Dumnezeu pe calea lui cu Mine. Eu Mă plângeam poporului Meu, dar zadarnic Mă plângeam, căci cel cârtitor și nemulțumit se încruzea la inimă, iar cârtirea lui Îmi cădea poporul de pe cale, și Mă durea cu mare durere în trâmbița Mea durerea celui ce ajungea la cădere prin nemulțumiri, și iată, până azi sunt cei nemulțumiți de darurile Mele pentru ei, căci ei uitau că darurile trebuiesc meritate și purtate cu mare iubire și cu mare umilință și cu mare lucrare a lor pentru daruri, și cu mare lepădare de sine și cu mare suferință, așa cum trâmbița Mea le-a purtat, și a semănat cu Mine, tată, căci scris este: *«Vor fi asemenea Lui, căci Îl vor vedea în ei cum este El»*, căci și Eu tot așa Mi-am purtat crucea cea făcută de om peste ființa Mea dumnezeiască, și apoi pe umerii Mei slabi sub dureri de duh și sub mila Mea de om, și plângeam la Tatăl sub suferința Mea, așa cum David plângea și spunea: *«Pune lacrimile mele înaintea Ta, după fângăduința Ta, căci viața mea am pus-o Ție, Doamne, că mulți sunt cei ce se luptă cu mine de la înălțime, și împotriva mea toate gândurile lor sunt spre rău, și locui-vor lângă mine și se vor ascunde și vor păzi călcâiul meu ca și cum ar căuta sufletul meu, dar eu în Dumnezeu am nădăjduit și nu mă voi teme, căci ce poate să-mi facă mie omul? Întoarce-se-vor vrăjmașii mei înapoi, căci eu în orice zi Te voi chema pe Ține în ajutorul meu, Doamne»*. Amin.

O, poporul Meu, ferește-te de vorba omului care are două limbi, ferește-te de acest fel de lucrare din om, tată, căci cel ce face așa nu se poate păzi nici pe el, dară pe tine, tată! Omul nu se teme să facă lucrare de șarpe peste semenul său, căci este îngâmfat omul și își folosește limba sa ca să-l doboare pe cel firav, pe cel ce lucrează prin credință peste viața sa. Șarpele care suflă cu încordare își scoate limba și și-o împarte în două, și așa are el două limbi, dar tu, poporul Meu, stai sub dulce învățătura Mea cea cu duh dătător de viață în ea, căci Duhul Meu nu-ți face ție rău, tată. Învață-te să-ți păzești sufletul, căci iată ce înțelepciune îți arăt ca să ai, și roagă-te ca să-ți dau putere, iar când îți dau, tu să iei, tată, ca nu cumva împărțind Eu putere poporului Meu tu să rămâi neîmpărțit cu ea. O, ai grijă, că vremea e cu durere și e cu trădare în ea, iar tu caută să te iei după cel ce-ți dă putere, nu slăbire, nu necredință, tată. Nu te întoarce de pe drumul Meu dacă ai venit să fii prietenul Meu, căci mulți oameni mari au coborât jos de tot de pe treptele lor și au urcat pe treptele lui Dumnezeu și s-au făcut prietenii lui Dumnezeu, căci prietenii Mei nu sunt cei ce învață la școli omenești, prin care ei se îngâmfă apoi, ci sunt cei umiliți și cei neumblați pe la învățătorii de pe pământ, și sunt cei curați cu inima, tată. O, ascultă-L pe Domnul Dumnezeul tău, poporul Meu, și îndeamnă-l tu spre umilință pe cel ce te îndeamnă pe tine spre necredință, căci Eu te-am avut și te am la școala Mea cerească și îți sunt Învățător și îți sunt Salvator, poporul Meu. Amin.

Iar voi, cei ce în poporul Meu Mă iubiți și Mă prețuiți și Mă vestiți fără de sfârșit pe calea voastră cu Mine, așezați-vă cu dulce și duioasă rugăciune înaintea Mea pentru pacea inimilor răzvrătite ale fraților voștri care nu au nimic de câștigat pe pământ și în cer prin răzvrătirea lor, și rugați-vă cu putere ca Iona din chit, ca Iezechia din fața morții, ca cei trei tineri din cuptorul de foc și care s-au pocăit pentru tot neamul lor,

ca Daniel din groapa cu lei și ca David, care neîncetat suspina înaintea Mea ca să-l aud Eu pe el și să-l izbăvesc, căci precum strălucește lumina în bezna cea întunecoasă, așa și sufletul este luminat de rugăciunea cea mare cu duhul ei, păzindu-l ea pe cel ce o ridică pe ea spre Mine, iar ca să rodească rugăciunea, iertați, tată, orice aveți asupra cuiva, ca să ajungă la Mine, și apoi înapoi la voi cu folosul ei rugăciunea voastră.

Ridicați-vă voi, cei lucrători ai poporului Meu, și întăriți-Mi pe piatră vie poporul, căci Eu, Domnul, vă dau binecuvântare mare peste lucrul Meu cu voi, peste lucrul vostru întru Mine, fiilor lucrători, și pe care Domnul îl cere vouă acum. Păstrați tainic tainele Mele cu voi, și pe care Eu, Domnul, vi le-am încredințat până la venirea Mea, și lucrați sub puterea lor lucrare de înviere, de îmbărbătare peste tot poporul Meu de peste tot, că Mi-e dor să-Mi văd tot poporul tare și frumos și dulce la trup și la cuvânt, fiindcă Eu, Dumnezeu Cuvântul, sunt Cel ce l-am ridicat pe el ca să-Mi fie popor, ca să fie el slava Mea la arătarea Mea peste toate neamurile pământului, între care toți cei ce vor primi darul credinței sfinte se vor umple de bucurie în duhul lor, căci Eu voi ieși curând, curând biruitor peste toată necredința care a fost și care este peste oameni, și-Mi voi așeza curând, curând împărăția iubirii peste cei ce M-au crezut și M-au iubit și M-au așteptat, căci frumos este înaintea Mea cel ce Mă așteaptă priveghind în toată vremea, frumos, tată, și așa voiesc Eu să fii tu frumos, poporul Meu. Amin, amin, amin.

— **M**ă bucur, Doamne, lângă Tine azi, eu, apostolul Tău Luca, sărbătorit azi, și Te mărturisesc Învățătorul poporului Tău de azi, căci sunt în slava coborării Tale, cu care vii însoțit de sfinții Tăi. Mă aplec înaintea poporului Tău și îl sărut cu sărutare de dor ceresc, și îi încredințez desăvârșit pe cei ce aud din mijlocul lui învățătura vieții veșnice, coborâtă din gura Ta peste pământ și peste cei ce Te iubesc ascultând de glasul Tău în zilele acestea, îi încredințez pe toți cei ce iau din acest râu de cuvânt că el este râul vieții și că este temeinică toată învățătura pe care ei o primesc prin solii Tăi împărțitori de cuvânt, așa cum Tu i-ai așezat să-Ți lucreze, și căror eu, apostolul și evanghelistul Tău, le spun: Pace vouă! Ca și Tine le spun lor: Pace vouă, copiii lucrători cu Duhul lui Dumnezeu! O, cine nu vă primește pe voi, pe Domnul Îl alungă, nu pe voi, și curând, curând inima li se va sfâșia sub durerea ei, căci vor vedea ceea ce ei n-au vrut să creadă și să facă. Și iarăși, cel ce vă primește și vă iubește pe voi, aceia au primit darul lui Dumnezeu și Îl cunosc pe Dumnezeu, Care este în voi și cu voi, și curând, curând le va sălta inima sub bucuria ei, căci vor vedea ceea ce ei au nădărdit crezând și iubind lângă voi și cu voi. Eu sunt tămăduitorul cel venit cu Domnul la voi în ziua mea de serbare între sfinții din cer. Pun peste voi vederea mea, ca să vedeți și să cunoașteți de la Dumnezeu, după darul împărțit vouă, căci scris este: *«Cele ascunse se vor descoperi, iar cele grăite la întuneric se vor vesti de pe înălțimi, căci nu este nimic tănuit care să nu se descopere, și nimic ascuns care să nu iasă la lumină»*. Pun peste ranele din voi tămăduirea mea, căci sunt doctor tămăduitor și am mare dar peste poporul Domnului și aduc la vedere pe cele ce Domnul le descoperă ca să fie cunoscute, și în taină să fie cunoscute și lucrare, după cum este lucrarea care trebuie făcută. Intrați sub duhul păcii și al mângâierii, căci Domnul vă mângâie pe voi cu sfinții Săi, ca pe unii care lucrați vestirea Lui peste pământ, așa cum noi, ucenicii Lui, am lucrat atunci. El este gata de arătare, și iată, e vreme de mare întuneric peste pământ și peste om. Lucrați liniștea Domnului peste cel

mai mic popor al Său, poporul Său de azi, și toate vor lucra pentru credința și paza voastră și a poporului sfânt de azi, copii ai lui Hristos. Amin, amin, amin.

— **P**ace ție, apostol mărturisitor al Evangheliei Mele cea de atunci și cea de acum, căci Eu sunt și atunci și acum, și sunt Cuvântul Tatălui până la sfârșitul timpului. Bucură-te azi pentru ziua de serbare a ta cu poporul Meu cel mic și dă-i lui tămăduirea de tristeți și fă-i trup tare și sănătos pentru Mine, nu pentru el, căci cel ce crede în Mine nu mai trăiește el, ci Eu sunt Cel ce trăiesc în el cu viața Mea, căci viața lui el Mi-o dă Mie ca să fiu Eu viața lui.

Pace vouă, fii ai poporului Meu! Întăriți lucrarea Mea peste voi, căci viața Mea voiesc Eu s-o trăiesc în voi. Amin, amin, amin.

18/31 octombrie 2007

Sărbătoarea sfântului mare mucenic Dimitrie, izvorătorul de mir

Oamenii semeți n-au înțelepciune pentru moaștele sfinților. Ucenicii Domnului sunt cei prigoși. Domnul le spune defăimătorilor să tacă.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, așa vin Eu, Domnul, pe pământ cuvânt, și bat cu el ca să intru, și iată, am intrat. Amin.

Am intrat la tine, poporul Meu, popor al cuvântului Meu cel din vremea aceasta de venire a Mea iarăși de la Tatăl la om, și nimic, nimic nu împlinesc decât ceea ce este scris în Scripturi să împlinesc, și mulți din cei ce iau din cartea Mea cu tine învățatură de viață veșnică, mulți din ei se curățesc de păcat și își albesc viața, și, iarăși, toți cei nelegiuși rămân ceea ce sunt ei și nu pricep nimic, căci cuvântul Meu este iubit și împlinit de cel ce are înțelepciunea vieții, căutând după ea pentru viața lui. Amin.

Am intrat la tine cuvânt de iubire și de viață, poporul Meu, căci tu Îmi ești iubit, fiule, iar iubirea trebuie hrănită ca să fie, fiindcă ea este cea care se împarte mereu din cer ca să ia omul din ea și ca să fie omul apoi, precum Eu sunt. Eu sunt Cel ce sunt, și tot așa sunt și cei ce cred în Mine, și la aceia Eu le dau darul iubirii sfinte și apoi darul credinței sfinte, și apoi totul este cu puțință celui cu credința iubirii în el și cu urmarea lui după Mine, cu voia Mea în voia lui, așa cum Eu i-am învățat pe ai Mei să ceară la Tatăl în rugăciunea lor. Amin.

O, popor al cuvântului Meu cel din vremea aceasta a Mea cu omul pe pământ! O, tată, vin cu sfinții la tine, și am oștirile cerești și îngerești în coborârea Mea la tine. Vine Domnul la tine cu sfinții, precum este scris să vină, iar din mijlocul tău glasul Meu strigă cu duioșie la oameni să se scoale din sângele lor și să creadă în Dumnezeu, ca să le dea Domnul putere să se facă fii ai lui Dumnezeu pe pământ, căci calea omului cea fără de suspin după Dumnezeu pe ea e cale rușinoasă între pământ și cer și tot așa este și capătul ei. O, fiilor, iubirea de Dumnezeu în om este suferința cea dulce care-l ține în Mine pe om, căci calea omului cu Mine pe pământ e cale lovită de cei necredincioși, care nu au în ei frumusețea iubirii cerești, iubire pe care sfinții Mei au avut-o și au strălucit cu ea între oameni, și apoi a rămas de amintire sfântă iubirea lor cea lovită de către cei necredincioși din vremea lor, iar ei au rămas sfinții Mei și cununa slavei Mele, cu care Eu vin acum pe pământ cuvântând peste oameni cu glasul Meu și al sfinților Mei, căci ei întru Mine trăiesc și sunt, precum este scris. Amin, amin, amin.

— Sunt în coborârea Ta cu sfinții, Doamne. Frumoasă este calea Ta de la cer la pământ, iar oștirile cerești și îngerești sunt pline de bucurie și de împlinirea venirii Tale cea mult așteptată de sfinți și de părinți, al căror duh a strigat la Tine șapte mii de ani întrebându-Te: «Până când, Doamne?».

Cei ce nu citesc Scripturile nu știu nimic despre venirea Ta, nu văd nimic din slava Ta cu sfinții Tăi. Se duc oameni semeți la moaștele sfinților Tăi, ca să fie văzuți că se duc și ca să-i numească oamenii că sunt credincioși, că sunt cu Tine așa semeți cum sunt, dar ei sunt cu nelegiuirile lor, Doamne, și sunt cu dumnezeii lor, căci trupul și duhul lor le sunt dumnezei, și nu Tu, Doamne, căci dacă Tu le-ai fi lor Dumnezeu, ar înțelege ei tainele Tale din Scripturi și ar umbla cu Tine pe pământ și ar iubi sfințenia și darurile ei, ar iubi viața Ta în ei, Doamne, nu pe a lor. O, nu știu oamenii că toți cei ce-și iubesc viața lor, și-o pierd, Doamne, căci viața irosită pe căile plăcerilor omenești e viață pierdută și pe pământ și în cer, precum Tu ai spus despre cei ce dau să-și câștige viața pe pământ. Mare durere e pe sfinții Tăi când îi văd pe oameni atât de departe de Tine, Doamne! Mare mi-a fost și mie durerea duhului în vremea mărturisirii mele pentru Tine pe pământ, căci cei nelegiuți se purtau ca cei nelegiuți, și eu plângeam de mila Ta, neiuibit de om cum erai. Cu cât dădeam să-i întăresc pe oameni spre Tine cu darul Tău din mine, cu atât ei se împietreau și mai mult și nu primeau iubirea mea cea pentru ei, credința mea în Tine și roadele ei, și prin care a crezut Nestor, cel plin de duiosie pentru cei ce piereau, striviți fiind de către cei cu sânge de fiară în ei, căci niciodată fiara cea ascunsă sub chip de om pe pământ nu a fost biruită decât de sfinți, Doamne.

Mă rog pentru puterea sfinților Tăi în toți cei ce sunt poporul Tău acum, în vreme de necredință cum n-a mai fost de când sunt veacurile, Doamne, căci glasul cuvântului Tău străbate cerul până pe pământ și pământul de la margini la margini, iar fiii oamenilor trăiesc în fărâdelegile lor și nu iau aminte la strigătul Tău duios după om. Pe vremea lui Noe striga Noe la oameni, și el își făcea barcă de salvare din moartea cea de pe pământ, și oamenii nu se uitau la gura lui ca să creadă și să vină la scăparea cea de la Tine. Dar acum strigi Tu Însuși din mijlocul unui popor de ucenici, care Ți-au dat Ție cu credință viața pentru iubirea Ta din ei, căci în cine Tu pui iubirea Ta cerească, la aceia vii și le-o hrănești Tu Însuși, ca să fie ei ai Tăi cu iubirea Ta din ei, și fericiți sunt pe pământ și în cer cei ce Te iubesc numai pe Tine, Doamne, pe pământ, având ei grijă de ființa Ta, de fața Ta între oameni, ca să rămâi Tu, Doamne, Cel adevărat prin sfinții Tăi până la sfârșit de timp și până la începutul sfinților Tăi pe pământ, Doamne, căci pământul va fi curând, curând împărăția Ta și a sfinților Tăi.

Și acum eu întăresc iubirea poporului Tău.

Frumoasă este lucrarea Domnului cu tine, popor al Mielului lui Dumnezeu, și mult s-au ostenit sfinții din toate timpurile pentru această vreme a Domnului cu tine, cel mai mic popor al Său, căci cei mai mici sunt cei ce împart plata la toți cei ce au așteptat pentru ea. O, nu te întrista de necredința omului care scoate limba la tine defăimându-te din ascuns. Fii dârz cu credința și cheamă-L pe Domnul și cheamă-i pe sfinți, căci Domnul te-a învățat și ți-a spus: „Cheamă-Mă!”. O, nu privi spre cei necredincioși, decât cu milă, așa cum eu am lucrat când L-am mărturisit pe Domnul pe pământ. Mărturisește-L pe Domnul între oameni, popor al duhului mărturisirii, și mărturisește-le că ești copil al Său și că-L iubești pe El, căci fața cea plină de Dumnezeu îi luminează la inimă și la față pe cei

ce petrec fără lumină pe pământ, căci cei ce nu umblă în lumină nu au lumină. Întărește-ți inima prin duhul mărturisirii, care suspină în tine după Dumnezeu și după oameni ca să vină oamenii la Dumnezeu, căci creștini nu sunt cei ce numindu-se creștini trăiesc în fărâdelegi, ci sunt creștini numai cei ce-și dau Domnului viața, ca El să fie viața lor. Cheamă-L pe Domnul, în miez de noapte cheamă-L cu glasul rugăciunii tale înaintea Lui, și cheamă-L din zori și până în zori, spunându-I Lui: «Vino, Doamne!» și cu dulce suspin cheamă-L pe El în ajutorul tău, așa cum împăratul David Îl chema pe Domnul în vreme grea, și Domnul îl auzea pe el și îl izbăvea. Stai treaz cu iubirea și stai înaintea glasului Domnului, Care vine ca fulgerul la tine și te ocrotește sub slava cuvântului Său. Așa să-L ocrotești și tu pe Domnul Dumnezeuul tău cu duhul mărturisirii tale, căci și eu tot așa L-am iubit și L-am ocrotit. Amin.

Iar Ție, Doamne, Îți aduc suspin plin de iubire pentru poporul Tău cel mic și Îți cer cu rugăciune între sfinți să veghezi peste el cu toate oștirile cerești în vremea aceasta de mare beznă pe pământ, așa cum și faci, Doamne. Îți încălzesc rana durerii cea pentru poporul Tău, ca să Ți-o alin, și îl întăresc pe el în duhul privegherii sfinte și Îți cer și Ție, căci în cer rugăciunea este cea care poate, Doamne, și tot așa este și pe pământ, căci Tu așa ai spus să fie pe pământ. Curând, curând, va fi mare și văzută de departe slava Ta de peste poporul Tău de azi, poporul care-Ți deschide ca să vii, iar noi, sfinții Tăi, suspinăm înaintea Ta și-Ți cerem să-Ți arăți peste el slava Ta, Doamne. Amin, amin, amin.

— Slava Mea de peste poporul Meu cel credincios de azi este cuvântul Meu, cu care Mă las pe masa lui, o, sfinți iubiți ai Mei, o, sfântul Meu mucenic serbat azi între sfinți și în mijlocul poporului Meu de azi. Eu, Domnul, îl iubesc cu mare duiosie pe cel de azi popor al Meu, care crede în venirea Mea la el, chemându-l Eu la Mine, din întuneric la lumină chemându-l pe el ca să-l am al Meu în mijlocul popoarelor de pe pământ, care stau departe de Mine, departe de chemarea Mea și de mântuirea Mea cea pentru om.

Eu, Domnul, îți voi mângâia iubirea ta cea pentru Mine, poporul Meu de azi, și mereu ți-o voi mângâia. Vin la tine, tată, ca să te învăț, căci învățătura Mea îți hrănește duhul iubirii, fiule. Și iată ce te învăț: te învăț să ai grijă de venirea Mea la tine și de statul Meu în mijlocul tău și de privirea ta spre Mine, căci în lume strigă păcatul pe ulițe ca să țină pe oamenii de pe pământ sub el. O, întoarce-ți privirea dinspre pământ, căci pe pământ glasul fărâdelegii strigă cu disperare ca să-i țină sub fărâdelegi pe cei ce au dat și dau să scape sub scutul Meu ocrotitor de fii. Nu te mira de glasul batjocoritor care dă să te facă să-l auzi cum te defăimă el pe tine, cel de azi popor al Meu. Când duhul rău îl părăsește pe om pentru credința care-și face loc în omul cel rătăcit de la pieptul milei Mele, acest duh potrivnic cărării omului cu Mine se pregătește de șapte ori mai împăunat și intră în omul care nu păstrează în el credințioșia cea pentru calea lui cu Mine. O, nu te întrista sub răutatea celor necredincioși și care defăimă pașii tăi de pe calea venirii Mele la om după șapte mii de ani de așteptare a Mea după om. Când toate acestea lucrează cu duh de necredință asupra ta, tu întărește-ți credința și bucură-te sub încercări, căci izbăvirea Mea pentru tine crește și se vestește și se apropie spre arătare, tată. Și ca să te mângâi Eu, Domnul, în loviturile cele vrăjmașe spre duhul tău, îți amintesc de Mine cum Mă numeau cei ce se credeau tari și mari pe pământ, zicându-Mi prieten al vameșilor și al desfrânatelor, numindu-Mă vrăjitor și demon, stricător de

Dumnezeu, plin de mândrie că Mă dau Fiul lui Dumnezeu, batjocorind aceia în fel și chip Ființa Mea dumnezeiască. Îți amintesc de mama Mea scumpă, care M-a adus de la Tatăl între oameni, cum o numeau pe ea cei necredincioși de atunci și încă cei de azi, mamă a mai multor fii născuți de ea, când ea a fost Fecioara cea proorocită de Duhul Tatălui ca să fie numai mama Mea pe pământ. Iată-i și pe oamenii de azi cum Îmi aduc Mie vină că am fost desfrânat și că am iubit cu păcat pe pământ, și se luptă credincios cu necredincios în dreptul acestei defăimări, pe care oamenii de azi s-au sculat să o găsească asupra Mea pe când Eu eram cu ucenicii și cu ucenițele pe pământ ca trimis al Tatălui și din sânul Lui rupt ca să fiu cu omul pe pământ și să-i lucrez lui mântuirea. O, nu te mira, poporul Meu, de defăimările care se scoală iar și iar peste lucrarea Mea cu tine. Nimic nu este nou din toate câte bat spre tine din partea celor necredincioși, care mereu, mereu te-au însăgetat cu defăimări mincinoase, ca și pe Mine, tată. Stai cuminte, fiule, și întărește-ți viața ta cu Mine și așteaptă să vezi ce-și lucrează cei ce dau în tine cu defăimări, căci fiecare pasăre piere pe limba ei, iar chelul își pune mâna în cap fără să știe că asta face, fiindcă nu este drept și sfânt cel ce te defăimează pe tine din ascuns. Nici un defăimător nu are lucrare ziditoare peste oameni, căci cei ce cred că aduc slujire lui Dumnezeu și oamenilor prin defăimarea celor defăimați de ei, aceia își zidesc loruși groapă, așa cum David, proorocul Meu, spunea: *«Groapă au săpat și au adâncit-o cei ce mă clevetesc, și vor cădea în groapa pe care au făcut-o, Doamne, căci au zis în inima lor: „Uitat-a Dumnezeu, întors-a fața Lui ca să nu vadă“»*.

O, mai înainte de voi Eu am fost Cel defăimat, Cel numit așa cum sunteți voi numiți acum, copii ai poporului Meu, iar voi trebuie să fiți asemenea Mie, fiilor. Eu, Domnul, sunt Cel ce am putere peste voi și pentru voi, iar omul cel neputincios să-și bage limba în gură și să-și o înghită, căci Eu sunt Domnul acestui popor hrănit cu iubirea Mea și ocrotit sub paza ei cerească. Amin.

Voi, cei ce v-ați ridicat să batjocoriți pe poporul cuvântului Meu, băgați-vă limba în gură, căci limba voastră nu este curată, precum nici inima nu vă este. Cuvântul Meu vă va cuminti pe voi, căci Eu îl voi împlini dacă nu veți asculta de el. Amin. De cincizeci de ani Îmi ocrotesc un popor ca să-Mi împlinesc cu el Scripturile venirii Mele și toate proorociile făcute prin acest cuvânt, care curge de cincizeci de ani pe vatra neamului român. Dacă nu știți să iubiți și să credeți și să vedeți cu credința, veți plânge după acestea ca să le dobândiți, și ele vor fugi de voi, căci acestea sunt daruri dumnezeiești peste cei iubiți de Dumnezeu pentru mila Mea de om. Opriți-vă limba de la clevetiri asupra poporului Meu cel credincios și căutați-vă pacea în alte obiceiuri lumești, căci este lumesc obiceiul cel rău al defăimării și al clevetirii. Eu pe poporul Meu îl învăț mereu, îl cresc mereu, îl scot mereu din greșale ca să-l am al Meu, căci poporul Meu nu iubește păcatul așa cum îl iubiți voi. O, cel ce nu iubește viața cea cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu, să tacă, să nu aducă defăimare peste cei ce Mă iubesc pe pământ! Opriți-vă limba de la defăimare, că nu a voastră este judecata! Nu aprindeți asupra voastră mânia Mea, căci Eu caut spre rugăciunea celor smeriți și o împlinesc pe ea pentru paza Mea de peste ei, așa cum cu toți cei ce au prigonit pe poporul Meu am lucrat și i-am făcut să tacă, i-am făcut Eu dacă ei nu au ascultat să tacă. Amin.

Iar voi, copii ai poporului Meu, luați din zi în zi mai mult duh de copil în voi, căci Eu, Domnul, vă sunt tată și vă ocrotesc. Aduceți-vă aminte de David, unsul Meu, care-Mi

spunea: *«Doamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc! Câți se scoală asupra mea și zic sufletului meu că nu este mântuirea mea întru Tine! Dar Tu fii sprijinitorul meu și slava mea, căci Tu înalți capul meu, Doamne»*. Cântați psalmii lui David, fiilor, și ziceți: *«Întoarce-se îndată rușinați cei ce ne grăiesc nouă: „Bine, bine!“»*.

Voi, copii care Mă dați cuvânt oamenilor, grăiți cuvântul Meu, că nu de la voi înșivă grăiți voi. Nici Eu nu grăiesc de la Mine Însumi, darămite voi, tată! Lăsați limba necredincioșilor să rămână dincolo de voi. Închideți ușa și lăsați-i, iar voi stați în Duhul Meu și întăriți-Mi poporul pe piatra credinței, căci piatra Eu sunt, Eu, Cel ce am venit de la Tatăl și M-am jertfit pentru om și am înviat ca să dau omului arvuna învierii și apoi să-l chem pe el spre mântuirea lui. Curând, curând Îmi voi hrăni iarăși poporul cu slava cuvântului Meu, căci Eu îl hrănesc pe el cu slava Mea, și apoi cu pâine, și pentru slava Mea îl strâng pe el când îl strâng la piept ca să-l învăț pe el viața.

Pregătiți vestire și sărbătoare de vestire, fiilor. Arătați lucrarea Mea cu voi oamenilor, și Eu Mă voi vesti cu voi peste pământ, și apoi hrăniți-Mi poporul cu toate cele spre întărirea lui pe calea Mea, calea pe care vin de la Tatăl la om. În curând Eu, Domnul, îi voi rușina pe toți cei ce v-au defăimat pe voi pe calea voastră cu Mine, căci nu pe voi, ci pe Mine Mă hulesc cei ce dau în voi cu duhul răutății din ei, cu duh de om, cu duhul întunericului acestui veac stricat, și vai de cei ce fac păcat asupra Duhului Sfânt, căci sunt de plâns aceia mai mult decât orice păcătos de pe pământ! Cuvântul Duhului Sfânt iese din mijlocul vostru, nu cuvântul vostru, fiilor, iar cei ce vă hulesc pe voi, hulesc asupra Duhului Sfânt, nu asupra voastră, și fericiți sunteți voi, cei huliți pentru numele Meu.

Acum, pace vouă! Pregătiți sărbătoare de vestire, așa cum și lucrați acum spre pregătirea ei. Întăriți lucrarea Mea cu voi, și a voastră cu Mine. Prindeți puteri și stați în cer, nu stați pe pământ, că pe pământ e numai omul, iar cerul este plin de sfinți și de îngeri, fiilor. Fiți cu cerul pe pământurile binecuvântate de Mine vouă și celor ce s-au strâns la sânul Meu ca să-Mi fie popor, și să hrănesc din mijlocul vostru pe cei ce Mă iubesc, căci ei iubesc ca și voi, și vă iubesc pe voi pentru numele Meu. Amin.

Pace vouă! Mai mult ca pacea Mea nu vă dau nimic. Pace vouă, fiilor! Spre scursul zilei de serbare vă voi mai lua din nou la sân și iarăși vă voi da mângâierea Mea cea pentru voi, copii ai lucrărilor Mele cu care vin să Mă așez pe pământ ca să-Mi pregătesc pe pământ împărăția Mea, căci Eu pentru aceasta am zidit cerul și pământul, l-am zidit ca să fie unul altuia împărăție, și să audă tot omul de pe pământ acest cuvânt al împărăției Mele, care se așează pe pământ odată cu slava Mea cu care vin și care va orbi privirea celor care cred că văd și va lumina ochii celor care M-au iubit și Mă iubesc așteptând slava Mea, și pe Mine cu ea.

Pace vouă, pace vouă, pace vouă! Amin, amin, amin.

*

Incă un picuț de cuvânt vă dau spre sfârșitul zilei, ca să binecuvintez întâlnirea Mea și a voastră cu poporul Meu de peste tot, căci îngerii Mei se găsesc de coborâre cu serbare îngerească pe pământ cu voi, iar voi trebuie să pregătiți sărbătoarea aceasta, fiilor. V-am vestit vouă că fi-va să le facem bucurii sfinților și îngerilor, iar voi sunteți cei ce îi întâmpinați pe ei cu sărbătoare, tată, căci în mijlocul vostru ei își găsesc bucuria și capătul așteptării lor, că pe pământ e

numai omul și numai plăceri idolești și n-au sfinții și îngerii poposire în împărăția fiilor oamenilor, care nu-L au pe Dumnezeu în trăirea lor. V-am spus că Eu în lume nu Mă mai duc, că acolo e fumul diavolului, și e păcatul stăpân în lume, și Eu nu mai pot să Mă bag după om ca să mai chem la sânul Meu de Păstor pe câte unul așa cum lucrăm pe vremea trupului Meu și așa cum lucrau și apostolii Mei prin cetăți măcar pentru un om care ar fi dat să tragă cu împărăția Mea și apoi s-o așeze peste el. O, e păcatul stăpân peste toată lumea din care Eu v-am tras pe voi ca să fiți ai Mei și numai ai Mei pe pământ și să vă hrănesc cu cele din cer pe voi. O, fiilor, strângeți-vă într-o inimă și pregătiți-Mi serbarea îngerilor, ca apoi Eu să-Mi adun de peste tot poporul și să-l hrănesc pe el cu Duhul Meu Cel Sfânt și să-l întăresc pe piatra credinței, căci Eu sunt temelie acestui popor, care este zidirea Mea.

Binecuvântată să fie pregătirea sărbătorii și apoi sărbătoarea îngerilor. Voi, copii de la ieslea Mea de cuvânt, într-o lucrare sfântă uniți-vă acum ca să gătiți sărbătoarea și toate ale ei. Poporul cel de lângă voi și cel de aproape de voi, să fie plin de însuflețire lângă voi pentru pregătirea sărbătorii. Pe pământ se pregătesc oamenii pentru sărbătorile lor idolești și omenești, căci oamenii slujesc păcatelor lor, bucuriilor lor și fac sărbători și petrec, așa cum și pe vremea lui Noe oamenii petreceau, dar la voi este petrecerea Mea și a sfinților Mei și a îngerilor Mei, și dulce Îmi este bucuria când Îmi strâng la sân poporul și când stau în mijlocul lui cu masă de cuvânt sfânt, cu slava Mea, cu care Îmi hrănesc poporul ca să fie el al Meu pe pământ, căci sunt tare, tare părăsit de om și nu mai am cum să trag pe oameni de la păcat la sfințenie, de la moarte la viață, căci păcatul este moartea care a căzut peste om după ce omul a căzut în păcat, fiilor. O, Eu am făcut din voi fiii vieții, tată, și voiesc să împart cu voi viață peste cei ce s-au lepădat de păcat ca să fie ai Mei pe pământ, ai Mei ca și voi, și voiesc să mai pot trage din oceanul morții pe cei ce pot iubi viața, dar trebuie să lucrăm lucrare cerească, tată, și să ne așezăm cu ea înaintea oamenilor și să pot Eu să mai ating la inimă omul ca să Mă iubească omul, și să dorească după viață sfântă, iar Eu să-l sprijinesc pe el, căci sunt Mântuitor plin de milă pentru om, și mila de om Mă întărește în voi ca să pot cu voi să-l ajut pe om, căci singur nu pot, tată, și Îmi trebuie lucrători pentru mântuirea omului, pentru multa lucrare a Mea de mântuire a multora, fiilor. Eu de aceea v-am spus vouă să vă astupați urechile înspre cei ce defaimă calea Mea cu voi și pe voi, căci duhul rău vă dușmănește pe voi pentru calea Mea și țipă și se perpelește de jale când vede împărăția Mea cu voi, dar voi stați în Mine, fiilor, și lucrați lucrările Mele, căci Eu pentru aceasta v-am ales. De când Eu v-am ales pe voi ca să-Mi așez cu voi trâmbițarea cea din urmă, duhul rău nu mai are pace, dar voi aveți rădăcina lucrării voastre în cer la Mine, căci trâmbița Mea Verginica era încă pe pământ când a întărit peste poporul cel mai mic al Meu din rodul ei lucrarea ultimei trâmbițări, trâmbițarea Mea, căci Eu Însumi cuvintez acum peste tot pământul și din văzduh Îmi las cuvântul la ieslea lui, iar voi sunteți împărțitorii Mei, căci ați fost credincioși și ați ascultat, și Eu Mi-am ridicat popor proaspăt, poporul vestirii împărăției cerurilor peste pământ, popor cu care Eu acum lucrez îndeaproape și care își are în cer rădăcina.

O, dulce este taina Mea cu voi, copii de la ieslea Mea de cuvânt, căci trâmbița Mea Verginica v-a așezat pe voi și v-a pregătit apoi să stați înaintea Mea și să-Mi lucrați împărăția. Ea Mi-a ridicat fii, și apoi fii din fii au răsărit din lucrarea Mea cu ei, după cum a fost planul Tatălui Meu, și așa Mi-am zidit Eu poporul din mijlocul căruia Eu Mă slăvesc acum peste mulțimi,

și tainică a fost lucrarea trâmbiței Mele cea plină de harurile Mele, și care Mi-a pregătit calea ca să nu stau Eu din mers, ci, din contra, să vin mai cu slavă, iar tu, cel de azi popor al Meu, ești împlinirea proorociilor Mele făcute prin trâmbița Mea pentru slava ei cea de la Mine, pentru rodul ei cel împlinit. Ea este cea între sfinții Mei ocrotitoare mare a ta, poporul Meu de azi, și tu ești grâul cel verde, pe care i l-am arătat Eu ei când suferința de peste ea o apăsa și o îngrijora pentru soarta lucrării Mele peste pământ, iar Eu i-am spus ei atunci că Eu voi putea prin ea și prin urmașii ei credincioși și voi împlini toate proorociile Mele din vremea Mea cu ea, și ea își va vedea rodul.

Puțin, puțin, și voi pune pecetea Mea cea sfântă iarăși peste locul coborării Mele prin trâmbița Mea, căci Eu, Domnul, v-am sprijinit pe voi după ce v-am așezat să-Mi împodobiti cu veșmântul cel nou casa în care am coborât în trâmbița Mea, și în care Eu am venit și am luat-o pe brațe și am dus-o între sfinți, dar n-am făcut aceasta până ce nu am binecuvântat mai întâi pe mai departe mersul lucrării Mele începute prin ea în anul 1955, căci am avut lângă ea așezați de Mine copii credincioși și scumpi Mie pentru iubirea Mea din ei, și am păstrat sămânța, tată, și trâmbița Mea a rodit ucenici din ucenici, și mare este astăzi slava cuvântului Meu peste pământ, așa cum Eu am proorocit prin trâmbița Mea.

Voiesc să-Mi învăț iarăși poporul și să-i întăresc lui statornicia și darul credinței lucrătoare, fiilor.

Cei doi copii ai Mei vestitori peste pământ lângă poporul Meu, așezați-vă să-Mi pregătiți vestirea sărbătorii îngerilor, și așezați-vă, tată, împreună cu toți fiii Mei de la iesle să-Mi întăriți și poporul pe piatra credinței, ca să pot Eu cu voi și cu poporul să mărturisim lucrarea venirii Mele și să ne gătim tot mai frumos pentru slava ei cea mare, care vine cu Mine pe pământ curând, curând, fiilor.

Binecuvântată să vă fie osteneala pentru pregătirea sărbătorii îngerilor. În ziua aceea Îmi voi învăța poporul Meu cel de peste tot, ca să cunoască el temelie pe care stă, căci temelie Eu sunt, iar poporul Meu se va întări și va împărți viață și fiecare va lua duh de putere cerească pentru zidirea împărăției cerurilor pe pământ din loc în loc, căci scris este: «*Râuri de ape vii vor curge din gura celor ce cred în Mine*». Amin, amin, amin.

26 octombrie/ 8 noiembrie 2007

Soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil

Poporul cuvântului este unealta slavei Domnului. Proorocie pentru învierea morților și venirea veșniciei pe pământ. Șoaptă de trezire peste neamul român. Închipuirea este duh diavolesc. Mărturisirea neduhovnicească este lucrare de întuneric peste om. Cei ce n-au inima curată își atrag năluciri diavolești.

Eu sunt Cel ce sunt. Sunt Cel ce Mă port pe heruvimi și pe serafimi. Sunt Cel Unul născut din Tatăl mai înainte de vecii și Cel ce M-am întrupat în Fecioară de la Duhul Sfânt ca să vin între oameni Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, și sunt de o ființă cu Tatăl. Amin.

Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, și sub acest nume vin iarăși cuvânt pe pământ, căci acum două mii de ani am venit din cer și M-am lăsat răstignit pentru om și am înviat apoi, după cum era scris să fie cu Mine, și M-am suit iarăși la Tatăl, și iată, vin iarăși, vin cuvânt pe pământ, căci sunt fără de început și fără de sfârșit, ca și Tatăl, iar Duhul Sfânt, Făcătorul vieții, Cel Care a grăit prin prooroci, Mă desăvârșește acum cu împărăția Mea cea fără de sfârșit pe pământ peste oameni, căci

cei ce au fost, iarăși vor fi și vor învia, iar cei vii care vor fi ca sfinții, se vor desăvârși prin duhul vieții ce va să fie în veac, căci împărăția Mea nu va avea sfârșit. Amin.

Deschideți Domnului, copii veghetori în porți pentru venirea Mea! Mi-am strâns iarăși poporul ca să-l iau la sân și să-i dau cuvântul vieții, cuvântul facerii, tată, căci vreau să-l umplu de viață veșnică pe cel hrănit de darurile cuvântului Meu, cu care iarăși am venit la om. Strigarea Mea după om s-a făcut rău de cuvânt peste grădinița în care-Mi cobor cuvântul acum, la sfârșit de timp, iar această vreme a Mea este scrisă în Scripturi să fie. Nimic nu fac, nimic nu grăiesc de la Mine Însumi, ci numai ce este scris prin Duhul vin și împlinesc. Amin.

Iată ce venire slăvită, ce zi de sărbătoare peste pământurile binecuvântate de Mine ca să fie în jurul grădiniței ieslei cuvântului Meu, și pe care Eu, Domnul, Îmi strâng adesea poporul ca să-i dau din sânul Meu! Sunt cu oștirile de sfinți și de îngeri, iar puterile cerești Ne slujesc. Îngerul Meu, Mihail arhanghelul, stă în fața oștirilor îngerești și rostește așa: «*Să stăm bine și cu frică și cu luare aminte, căci Domnul cuvintea-ză peste pământ și Se vestește întru venirea Sa*». Amin.

Eu, Domnul Iisus Hristos, Mă fac cuvânt peste cei vii și peste cei morți, că e sărbătoare îngerească, și vin să-l mângâi pe omul care a fost, și pe cel care este, și pe cel care va fi. Le-am dat veste prin îngerul Meu la cei adormiți, care Mă așteaptă să vin să-i trezesc, și le-a spus lor îngerul Meu că sunt chemați la masă de înviere pe pământul cel nou ales pentru slava Mea cea de la sfârșit de timp, iar ei au ascultat de Domnul și au venit la masă de pomenire.

Am vestit pe poporul cel hrănit la masa Mea de cuvânt și i-am spus să se strângă la izvor ca să-i întăresc pe piatra credinței viața și împlinirea Mea întru el.

M-am vestit cu sărbătoare cerească de sfinți și de îngeri și am chemat la masă de înviere pe cei ce te iubesc pe tine pentru că ești al Meu, poporul Meu.

Mă vestesc cu dragostea Mea pentru om peste tot neamul român, neamul Meu cel nou-ales, căci din nou Mi-am ales un popor, ca să am țară și să am popor în ea pentru venirea Mea, și am făcut așa pentru că așa era scris să fac și să-Mi aleg iarăși un Ierusalim, și iată, Mi-am ales și am împlinit acest cuvânt. Amin.

O, sfinți îngeri, și voi, puteri cerești, care-Mi slujiți venirii Mele și zilelor Mele de slavă cu oamenii pe pământ! Mângâiați-vă și duceți de la margini la margini vestea venirii Mele cu sfinții pe pământul neamului român și dați puteri îngerești poporului cuvântului Meu, prin care Eu Mă vestesc cuvânt peste pământ. Amin.

O, poporul Meu pe care Eu, Domnul, Mă sprijin ca să-Mi lucrez lucrarea venirii Mele acum! O, caută, tată, să te asemeni cu Mine, căci am venit să zidesc iarăși omul, și în om să-l zidesc am venit, și de aceea îți cuvintez ție atât de mult, de se miră fiii oamenilor pentru cele ce Eu lucrez azi cu tine, căci fiii necredinței sunt azi tot ca și cei din vremea lui Noe, care nu auzeau și nu credeau că Eu vin să spăl pământul de necredință și de omul care M-a dat de peste el cu chipul și cu asemănarea Mea în om. O, popor hrănit din cer, tu prin credință ești popor al Meu, iar Eu te îmbucătuiesc mereu cu duhul vieții, care-ți dă ție putere să Mă îplinești în tine cu voia Mea, căci voia Tatălui și a Mea este sfințirea ta, fiule. Ea are mare, mare lucrare în om, iar cuvântul Meu de peste tine te pecetluiește mereu, mereu, ca să vadă duhul rău mereu proaspătă pecetea Mea deasupra ta și să slăbească în putere duhul rău, și va slăbi, amin, și apoi oamenii se vor căuta unii pe alții ca să se îndemne spre izvorul

acesta și vor lua din el putere de viață, duh dătător de viață, duhul pe care Eu, Domnul, îl pun în cuvântul Meu când grăiesc cu el peste pământ. Fiii lui Dumnezeu sunt cei hrăniți cu Dumnezeu și de la Dumnezeu, și așa se fac ei cunoscuți diavolilor că sunt fiii lui Dumnezeu între fiii oamenilor, iar fiii oamenilor vor alerga după fiii lui Dumnezeu și le vor cere vas cu untdelemn, care luminează arzând cu feștilă ca să vadă și ei calea și să se trezească la viața cea pe care Eu, Domnul, o cer omului pentru ca să poată sta el înaintea Mea la venirea Mea cu viața veacului ce va să fie, căci pământul cel nou, pe care Eu Mi-am așezat aici acum împărăție cu tine, poporul Meu, se va întinde în lung și în lat și va crește, precum este scris, și nu te întreba cum va fi aceasta, căci toate cele ce sunt scrise despre slava Mea de nou Ierusalim peste pământ, toate, toate se vor împlini la credința ta cea neîndoielnică, cea plină de răbdare și de iubire, poporul Meu, dar fii unealta slavei Mele, tată, și cu care Eu să ar și să semăn și să îngrijesc lumea ce va să fie, căci așa este credința cea roditoare din lucrarea ei, poporul Meu. O, nu e chip mai frumos pe pământ ca și chipul omului care se face templu al lui Dumnezeu, locaș al Duhului Sfânt între oameni! Așa să luminezi tu între fiii oamenilor, așa să-L vestești tu pe Iisus Hristos venit în trup, venit în tine cu ființa Lui, cu viața Lui, cu iubirea Lui, cu lucrarea Lui care lucrează departe și de departe, fiule hrănit cu Duhul Cel dătător de viață și Care din Dumnezeu purcede. E zi de sărbătoare de îngeri, fiule, iar îngerii te cuprind în slava lor cea de la Mine peste ei și-ți lucrează puteri cerești, și iată ce slavă aici acum! Iar cele nevăzute ale slavei Mele te cuprind în ele, și curând, curând ți se vor deschide ochii pe ele, și ele vor dăruii veșmântul nesticăciunii, căci Eu și cu tine la această slavă lucrăm, și ea se va dăruii în ziua ei de slavă văzută față în față cu omul credincios și cu omul necredincios, pentru unii spre viață veșnică, iar pentru alții spre durere veșnică, după cum este scris, poporul Meu. Amin.

Acum îi îmbrățișez în cuvânt pe cei ce te iubesc și care vin în sărbători la tine pentru slava Mea de peste tine, pentru izvorul Meu împărțitor de cuvânt, împărțitor de puteri de sus. Îi îndemn, poporul Meu, și pe ei, ca și pe tine, să-și iubească învierea și apoi viața, căci cine-și iubește viața pe pământ, așa și-o pierde, dar cine și-o îngrijește pe ea pentru duhul învierii, acela Îmi dă Mie viața sa, iar Eu fac din trupul lui palat de odihnă a Mea și a sfinților Mei și a îngerilor Mei, căci aceasta este pe pământ plata celor ce-și dau Mie de sălaş viața lor, și așa se înțelege că fiii oamenilor sunt fiii oamenilor, iar cei ce se dau Mie templu și odihnă, aceia sunt fiii lui Dumnezeu între fiii oamenilor și sunt fiii învierii. Amin.

Vă dau hrana de pe masa Mea cu poporul Meu. Vă dau chemare dulce la viața care nu pierde. Voi, cei ce iubiți pe poporul cuvântului Meu pentru că este al Meu, nu vă veți pierde plata, căci Eu am spus aceasta atunci și acum. O, aplecați-vă să beți din izvorul vieții, căci cuvântul Meu s-a făcut izvor peste pământ din locul acesta ales de Mine încă de la începutul pământului ca să fie el începutul cel nou al pământului nou, înnoit de Mine prin cuvânt și sfințit prin cuvânt. Căutați-Mă, ca să Mă găsiți, și Mă veți afla, și veți afla că sunt în voi și că vă aștept răbdând și așteptând. Veniți la izvor, veniți să vă mângâiați în sărbători lângă poporul cuvântului Meu, căci zbciumul e mare pe pământ, dar aici aflați odihnă și mângâiere și putere pentru cele ce vor rămâne pe pământ. Pace vouă! Slăviți-L pe Dumnezeu pentru slava Lui cu care Se dăruiește vouă! Luați din iubirea Mea și purtați-o în voi ca să deveniți dumnezei prin har și să Mă odihnesc în voi cu fața Duhului Sfânt și cu lucrarea Lui apoi. Nimic nu este veșnic pe pământ,

nimic, nimic, decât Dumnezeu și poporul Său ce va să fie. Pace vouă! Credință sfântă vouă! Pace vouă!

Poporul cel venit cu îngerul Meu din locul așteptării duhului învierii peste cei ce așteaptă glasul arhanghelului ca să se scoale ei pentru veacul ce va să fie, acest popor atât de mult venit acum la sărbătoarea îngerească, Eu, Domnul, îl privesc și-Mi revărs peste el duhul mângâierii, făgăduința învierii cea deplină a trupurilor lor, după faptele lor și după mare mila Mea, pe care am pus-o la lucru acum prin stăruința cu care mijlocesc la Mine cei așezați de Mine în grădinița cuvântului Meu ca să ceară ei la Dumnezeu dezlegarea fapturii și odrăslirea cea nouă, învierea morților și viața veacului ce va să vină și să fie pe pământ curând, curând.

Pace vouă, celor ce așteptați învierea! Un picuț, și voi lăsa peste pământ haina nesticăciunii care va să fie, și voi vă veți ridica nesticăcioși, căci Eu la această lucrare lucrez acum cu poporul Meu de pe pământ, și pe care Mi l-am zidit prin cuvânt. O, bucurați-vă și priviți la slava Mea bucurându-vă, căci poporul Meu de azi e slava Mea cea de la venirea Mea, și curând, curând Eu, Domnul, vă voi curma așteptarea. Un picuț și toată făptura va lua veșmântul nesticăciunii, și bucuria aceasta va întoarce pe pământ veșnicia a toate câte au fost făcute de Dumnezeu, și care iarăși vor fi, precum este scris, și când Eu, Domnul, voi rosti și voi spune: «Făcutu-s-a!». Amin.

Te mângâi și pe tine din locul izvorului Meu de cuvânt, neam român. Primește această șoaptă a mângâierii Mele și ia din Duhul Meu, căci Eu numai duios îți grăiesc ca să te povățuiesc și ca să-ți facă ție bine fapta poveții Mele de peste tine. Ți-am șoptit adesea și cu dor te-am strigat și ți-am șoptit: Trezește-te! E mare întunericul, și lumina nu se mai vede, dar Eu te strig, trezește-te și pune ochii pe lumină, căci Eu sunt lumina și izbăvirea ta și tainic te veghez și te strig pentru veghe. Trezește-ți iubirea, țara Mea! Fie voia Mea peste tine! Am strai de sărbătoare pentru tine și vreau să te vestesc întâia între popoare înaintea Mea. Nu te potrivești la omul care te trage înapoi mirându-se pentru alegerea ta. Ceea ce Eu am făcut la început și acum, făcut rămâne, și taina ta este pământul întoarcerii Mele de la Tatăl la om, și iată, am tronul cuvântului Meu pe vatra ta, și tu prea puțin prețuiești șuvița vieții care grăiește din gura Mea ca să bei tu și să-L cunoști pe Dumnezeu, Care vine la tine cu toată podoaba Lui cea tainică și Care-ți va încorona fruntea curând, curând, țară a întoarcerii Mele de la Tatăl la om. Pace ție! Din mijlocul poporului cuvântului Meu îți binecuvintez cu proaspăt cuvânt vatra și neamul tău, țară română. În zi de serbare îngerească pe pământul tău cu poporul Meu, cu biserica Mea cea nouă, te cuprind în Duhul Sfânt ca să te uez cu daruri de înviere și de facere nouă peste făptura ta. Vino să cunoști voia Mea, vino la izvor și ia-Mă, și apoi vino la Mine, căci iată, Eu vin la tine și vin mereu până ce și tu vei învăța venirea, venirea ta spre slava Mea din tine ca să fii un duh cu Mine, țara Mea de azi. Amin.

Eu, Domnul, te cuprind în duh de sărbătoare îngerească, poporul Meu de peste tot, și care te-ai adunat ca să fii hrănit din cer și ca să petreci cu îngerii, căci îngerii au pus sobor de sărbătoare în mijlocul tău, sobor îngeresc, tată. Am duh de învățătură peste tine, și te voi cuprinde în el în ziua aceasta și-ți voi da putere să împarți și tu învățătura Mea. Îți voi desluși taine, tată. Îți voi împrăști înțelegera și-ți voi da putere să poți să fii mare înaintea Mea atât cât Eu îți cer să fii. Te voi primeni cu podoabe cerești, cu taine adânci de cuvânt ieșit din gura Mea, căci tu ești cel ce crești și cel ce înveți de la Mine să fii mic, să fii prunc la sânul Meu, căci numai cei ce știu

să-Mi stea la sân și să se hrănească cu Mine, numai aceia sunt fiii împărăției Mele, numai aceia sunt templu Duhului Sfânt, Care Se face cuvânt ca să intru Eu la om, și să Mă vărs în voi și să Mă deșert din voi și să Mă împart spre viața multora, și apoi spre răscumpărarea lor, fiilor, ca să fiu Eu Păstorul lor pe vecii, iar ei să fie ca și voi poporul Meu, popor al Mielului Păstor, popor răscumpărat din necazul cel mare, popor al veacului ce va să fie. Amin, amin, amin.

*

Îngerul Meu Mihail a rostit cuvânt peste oștirile îngerești ca să însoțească spre locurile lor pe cei care au venit și au luat de la izvor cuvânt cu duh dătător de viață în el. Amin.

Îngerul Meu Mihail Mă vestește la porți ca să intru iarăși cuvânt în carte pentru tot lucrul zilei, pentru creșterea și statornicia poporului Meu cel din toată vremea lucrării cuvântului Meu, lucrător cincizeci de ani peste poporul Meu. O, mare este poporul cuvântului Meu. El este cel ce a auzit din gura Mea cuvânt, acum, la sfârșit de timp, și care apoi l-a împlinit pe el peste viața lui. Amin.

Intru iarăși, copii din porți. Fiți tari pentru coborârea Mea în carte, căci Eu vă întăresc. Suspiniul din voi este cel mai sus stat al Meu în voi și cu voi, căci lucrarea coborârii Mele cuvânt de la Tatăl la om vă stoarce puterea trupului, dar pentru ca să înțeleagă omul această mare împlinire a Mea, care lucrează acum pe pământ, îi trebuie omului mare milă de Dumnezeu, mare dor și mare iubire, și numai atunci, numai așa poate omul să priceapă și să creadă greul Meu de peste voi, suspiniul Meu cu care stau în voi de vă țin aprins duhul, căci dacă Eu n-aș sta în voi, voi v-ați prăbuși în încercări, că duhul rău s-a îmbrăcat pe deasupra cu tot felul de fețe și de lucrări ca să vă curme vouă statul înaintea Mea, și Mie lucrarea de venire de la Tatăl după om. O, fie-vă milă de oameni, tată, și aceasta să vă întărească duhul și trupul și sufletul și statul vostru înaintea Mea pentru venirea Mea, ca să-l învăț pe om și să-l strig pe el pe calea vieții veșnice, și pe care să și-o pregătească omul apoi, căci viața veșnică pe pământ și-o lucrează omul, nu dincolo de trup. O, tată, toată ziua ați fost îndurerați adânc, dar plini de milă pentru poporul Meu, care vine, vine mereu la izvor, și pe care prin iubirea voastră îl ține sus spre Mine.

O, copii din porți, biruiască-vă mereu iubirea Mea pentru om și mila Mea de el, și așa veți putea să ardeți ca Mine după salvarea omului, că-Mi plâng oștirile îngerești după om, după locul Meu din om. Plâng îngerii uitându-se la oameni, căci oamenii trăiesc în voile lor și nu le place să aibă îngeri, să aibă cârmă peste ei din partea Mea pentru paza lor de ispite și de căderi și de păcate, că nu poate omul să scape de el, să scape de păcate ca să intre sub cortul Meu, sub pază de îngeri, tată. O, fiilor copii, ferice și iar ferice de cei ce știu să stea sub iubirea voastră, sub paza voastră, sub învățătura voastră, căci am în voi darurile învățăturii vieții veșnice și voiesc să vă întăresc spre împărțirea lor, așa cum și lucrați, căci poporul Meu vă iubește, tată, și ar sta cu voi mult și nu s-ar sătura, căci voi aveți iubirea Mea în voi pentru el, și prin ea Eu i-am cules și îi culeg pe ei, și prin ea îi umplu de puterea de a se face fii ai lui Dumnezeu, numai că printre ei sunt din cei ce vă disprețuiesc cu multul, unii din prostie, alții din neînțelepciune, alții din necredință, alții din pricina păcatelor lor, iar alții din mândria de a nu se apleca să fie și ei copii ca și voi, lucrători lângă voi ca și voi, căci duhul invidiei Mi-a nimit omul, și între om și

om el sapă cu mândrie și cu tărie, de-Mi strică Mie calea cu omul, statul Meu în om, căci Eu nu pot să locuiesc la un loc cu duhul rău, și nu pot nici să fac curat de duhul rău acolo unde el se cuibărește prin voia și prin lucrarea omului purtător de duh rău.

Mi-ați fost atât de dragi în ziua aceasta prin tăcerea și prin vorbirea voastră, copiii veghetori înaintea cuvântului Meu când el vine! Ați insuflat poporului Meu duhul îndumnezeirii lui, îndemnându-l să nu-L sacrifice pe Dumnezeu pentru voiele sale. Cel ce înțelege și se lasă sub această veșnică taină a vieții netrecătoare în om, acela Îl are mereu pe Dumnezeu viu și adevărat în el, așa cum atât de puțini oameni înțeleg să facă minunea aceasta peste viața lor. I-ați îndemnat la lucrul duhului pe cei de lângă voi popor al Meu, și tânjiți cu dor să-i vedeți lucrând Duh Sfânt pe fiii poporului Meu. O, pe toate le mai faci tu, măi poporul Meu de peste tot, dar lucrul Duhului Sfânt suferă așteptând să-I dai măcar când și când loc în vremea zilelor tale dacă nu poți să-I fii mereu locaș sfințit și lucrat de El. O, ascultă iubirea celor ce-ți zdruncină pacea ta ca s-o iei pe a Mea, căci pacea Mea în tine este lucrarea Duhului Sfânt, Care-Și are sălaş în sfinți, poporul Meu.

O, copii veghetori în calea cuvântului Meu ca să-l dați apoi poporului Meu spre împlinire! V-am rugat și încă vă rog să scrieți epistole de înviere peste cetățile poporului Meu, că multă înviere trebuie peste tot pe unde sunt cei ce vin când și când la izvorul vieții. Iată cum vă înconjoară acum cei adormiți pentru darul milei Mele în voi, pentru lucrarea Mea din voi, pentru coborârea Mea prin voi pe pământ ca să vină învierea după această lucrare veșnic lucrătoare de înviere! Taina Mea cu voi Eu, Domnul, o voi descoperi curând, curând în poporul Meu, și mulți vor plânge cu durere fără margini că n-au știut să vrea să înțeleagă și să creadă de la Mine ce dar mângâietor de om am avut Eu în voi în zilele acestea pentru cel ce a stat frumos și dulce în brațul Meu de Păstor ceresc. O, e greu de creștinul care vă desparte pe voi de Mine ca să vă înjosească și ca să vă judece apoi, că unul ca acela uită cel mai de început lucru al Meu în cei purtători de Dumnezeu pentru om, căci Eu sunt Cel ce am spus la ucenicii lucrători: *«Eu în voi, și voi în Mine»*, așa cum și vouă v-am spus, tată. Mi-am strâns atunci ucenici ca și acum, și apoi am mers cu ei oriunde Mă duceam, precum este scris despre Mielul lui Dumnezeu și despre cei ce umblă cu Mielul. I-am luat pe unii din ranguri și i-am coborât spre duhul umilinței Mele și i-am făcut ucenicii Mei, și i-am luat pe alții din familiile lor și le-am arătat fericirea lor spunându-le: *«Feriți-vă de cei ce lasă pentru Mine mamă și tată, soție și copii, ranguri și averi ca să umble cu Mine și să Mă vestească oamenii; fiindu-Mi mărturisitori de la margini la margini, ucenici ai vestirii Evangheliei împărăției lui Dumnezeu pe pământ cu oamenii»*. O, tată, fericiți sunt cei ce nu se împiedică în nimic ca să vină să-Mi lucreze Mie apoi și ca să se facă pildă de lepădare de sine pentru toți cei ce vor să părăsească moartea și roadele ei, și apoi să ia pe ei haina vieții, calea cea cu lumină pe ea și care nu-i ascunde pe ei, ci îi vedește următorii ai Mei, așa cum am lucrat cu Moise de l-am luat din casa lui și l-am îmbrăcat în cuvântul Meu cel de foc și l-am făcut para Duhului Sfânt lucrător înaintea lui Faraon cel robitor al poporului Meu Israel, și l-am făcut pe el izbăvitorul fraților lui, care suspinau în Egipt pentru ispășirea păcatului lor cel vânzător de frate, păcat făcut din invidie, tată.

Voiesc prin voi să curăț păcatele poporului Meu cele făcute cu duhul, măi fiilor copii, căci voi stați înaintea Mea cei mai copii dintre toți cei ce sunt poporul Meu de peste tot, și de

aceea vă spun Eu vouă fii-copii. Am spus cândva prin cuvânt că Eu lucrez să-Mi fac creștini, și din creștini să-Mi fac fii, și din fii să-Mi fac copii, și n-am putut până acum să-Mi fac copii din fii, căci păcatul invidiei, păcat făcut cu duhul, cu mintea cea pământească a omului, îl ține mare peste Mine pe om și nu pot lui să-i fiu Dumnezeu, așa cum lui Adam n-am putut să-i mai fiu Dumnezeu după ce el M-a invidiat ca să Mă întrecă apoi în mărire și să fie mai mare decât Mine, și a fost, căci M-a dat de peste el și și-a căpătat libertatea sa, tată, și prin ea a făcut păcat împotriva Mea și n-a mai vrut cu Mine Adam.

Stau oștirile îngerești înfricoșate sub cuvântul Meu acum, căci Eu grăiesc cu mare putere de cuvânt, și iau aminte îngerii, și Eu Mă mlădiez deasupra tronului de heruvimi și de serafimi pe care stau aici, acum, căci ei se cutremură sub trupul și sub cuvântul Meu, și puterile cerești se clatină și răspund și Îmi slujesc lucrarea Mea cu tine, poporul Meu, și am înaintea ta pe cei ce-ți dau grăirea Mea cu tine. Vai celor ce dau să-i umilească pe ei prin lucrarea duhului rău slujit de om! Vai celor ce-i ingenunchează pe ei ca să meargă ei în coate și în genunchi, după cum voiește voia celor ce îi umilesc pe ei așa, pe cei ce stau umiliți, scară a venirii Mele ca să Mă țină pe Mine între pământ și cer și ca să-Mi lucrez venirea despre care Eu am spus acum două mii de ani în cuvântul Evangheliei împărăției Mele peste pământ și peste om! Cei ce au păcătuit Mie, neștiind aceia că Eu sunt Fiul lui Dumnezeu, din cer venit pentru om, aceia au fost iertați prin iubirea Mea, dar cei ce au păcătuit de atunci și până azi așa, după ce Eu M-am dovedit Dumnezeu adevărat prin înviere, aceia au păcătuit împotriva Duhului Sfânt, cu Care Eu am venit să lucrez înaintea omului prin semne și minuni ale credinței în Mine a oamenilor care Mă întâlneau pe cale, și iată, cei ce păcătuiesc cu păcatul disprețuirii asupra celor pe care Eu i-am făcut scară a Mea de venire cu mântuirea Mea prin cuvânt peste om, aceia sunt împotriva lui Dumnezeu Duhul Sfânt, nu împotriva lor, și de aceea Eu am spus: vai celor ce dau să-i umilească pe ei prin lucrarea duhului rău slujit de om, ingenunchindu-i pe ei pentru voia lor, iar Eu am spus tainic, și acum spun pe față că desculpărea unei vinovății nu se face prin învinuire, prin aruncarea vinei ca să fie alți vinovați, ci se face prin iubire, prin credință, și apoi prin iertarea de la Dumnezeu și nu de la om, iar această știință și iertare lucrează prin duhul proorocesc, prin descoperirea Mea în cei purtători de Dumnezeu. Amin.

Iată, taină îți spun, poporul Meu, căci stau cu tine mult ca să te învăț dacă te-am luat la sân în ziua aceasta de slavă a îngerilor Mei. O, fiule, când satana a stat față în față cu Mine și întreit M-a ispitit, după ce am ieșit la Iordan din apa botezului și când cerurile s-au deschis ca să grăiască peste toți Tatăl că sunt Fiul Lui iubit întru Care El a binevoit pe pământ, M-am întors apoi de la Iordan plin de Tatăl și de Duhul Sfânt și M-a dus Duhul în pustie, și acolo n-am mâncat patruzeci de zile, și apoi am flămânzit. Satana când a văzut că am flămânzit, dădea să Mă aibă la mână și Mi-a zis: *«Dacă zici că ești Fiul lui Dumnezeu, rostește peste această piatră să se facă pâine»*, dar Eu l-am întâmpinat zicându-i lui: *«Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu orice cuvânt al lui Dumnezeu»*. Satana M-a dus apoi pe un munte înalt, ca să văd o clipă împărăția lui și Mi-a zis: *«Mie mi-a fost dată stăpânirea aceasta, și o dau cui voiesc; închină-Te mie, și toată va fi a Ta»*. Eu însă, i-am zis lui: *«Mergi înapoia Mea, satană, căci scris este: „lui Dumnezeu să te închini și să-L slujești pe El“»*. Și, iarăși, a treia oară M-a ispitit sus, pe aripa templului, și Mi-a zis satana: *«Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos, că scris este: „Domnul*

va porunci îngerilor pentru Tine ca să Te sprijinească, și ei Te vor purta pe mâini ca să nu Te lovești», dar și Eu a treia oară i-am răspuns lui satana și i-am zis că s-a scris: «*Să nu ispitești pe Dumnezeu*». Și dacă i-am zis așa, s-a îndepărtat satana, iar Eu M-am dus în Galileea și în Nazaret și peste tot și Mă vesteam cu puterea cuvântului împărăției Mele, de se mirau toți, și Tatăl era întru Mine. O, iată, poporul Meu, ce înseamnă Dumnezeu în om! Învață, fiule, lucrarea Mea peste tine, căci duhul proorocesc îl cunoaște pe satana că e satana, dar duhul cel omenesc nu-l cunoaște pe el, și îl cade satana pe om în ispită, măi tată. O, nu te lua, poporul Meu, după cel ce defaimă omul, că nu are omul dreptul acesta. Eu, Sfântul sfinților spun aceasta, fiule. Tu ia-te după omul care te mustră spre înțeleptire, tată, dar nu te lua după mâncare ca să te apleci lui satana pentru pâine, și nu te lua după bunurile lumii ca să le dorești și să te închini lor și stăpânului lor, și nu te înclina nici să-L încerci pe Dumnezeu, căci este scris: «*Să nu ispitești pe Dumnezeu*». Primește, poporul Meu, povăța Mea, primește-o, tată, și caută să rămâi, și caută să nu păcătuiești prin neîmplinirea cuvântului Meu. Am numai și numai învățătură pentru tine, că iată, lucrarea Mea de venire are acum dușmani din mijlocul tău, poporul Meu, și-Mi este defăimată, tată, calea Mea spre pământ, și Eu Mă voi scula acum pentru Mine și voi da să-i curăț de întuneric pe cei care lucrează cu voie și fără de voie pată pe lucrarea Mea ca să-ți încerce credința ta și a mulțora care se mângâie de la râul Meu de cuvânt, poporul Meu.

O, copii din porți, loviți de necredința din poporul Meu și de duhul cel rău al ei! O, tată, suspinul vostru e în Mine, precum Eu sunt Cel ce suspin în voi pentru lucrarea Mea lovită de rodul duhului cârtirii și al nemulțumirii din creștin. O, tată, voi sunteți disprețuiți acum și defăimați de cei ce se cred tari prin ei înșiși, prin mintea lor semeată și iscoditoare, prin adevărul pe care-l cred ei adevăr din închipuirea lor, dar închipuirea este de la diavol, și mulți o folosesc ca pe un dar duhovnicesc, și așa greșesc aceștia față de Mine și așa slujesc ei diavolului și nu știu ce fac. O, nu poate să vă numească pe voi desfrânați omul curat, tată. Cel curat nu-l apasă nici pe cel desfrânat, dar cel ce nu este curat vă face pe voi desfrânați ca să-și acopere cu aceasta pașii lui cei fără Dumnezeu, voia lui de sine, fiilor copii. O, nu-i nimic, tată. Cei disprețuiți pe calea Mea cu ei, aceia sunt cei în care Eu Mă odihnesc cu venirea Mea și din care priveghez pentru poporul Meu, dar pe Mine lumea din om nu Mă poate iubi în voi, și mai ales când Eu îi spun omului faptele lui cele depărtate de Mine prin ele însele, tată.

O, poporul Meu cel din vremea celor cincizeci de ani de cuvânt, acum, când Eu iarăși vin de la Tatăl la om! O, poporul Meu, acest cuvânt și lucrarea lui de coborâre până la tine își are de Mine pusă temelie încă din vremea lui Verginica, pe când Eu Mi-am adus aproape pe cei în care M-am sprijinit apoi cu duhul credinței sfinte și al dragostei de sus. Dar pentru că Eu M-am sprijinit pe ei cu îndemnul și cu veghea pentru calea cea sfântă în poporul Meu pe mai departe, după ce Mi-am luat trâmbița la cer, acești copii au fost disprețuiți de cei iubitori de sine din popor și răi cu sufletul din ei, dar ei Mă iubeau și Mă miluiau cu mila lor și Îmi ridicau spre credință ucenici, și așa Mi-am ridicat Eu alt popor prin lucrarea dragostei lor, și prin care dau să-i ridic iarăși la sânul Meu pe cei ce Mi-au fost popor în vremea Mea cu Verginica și apoi M-au părăsit pentru ale lor. O, poporul Meu, Eu prin iubirea celor ce M-au iubit și M-au slujit și prin duhul lor curat Mi-am ridicat un nou popor și l-am povățuit prin cuvântul Meu și prin ei, și apoi dintre ei Mi-am așezat la temelie lucrării Mele de venire la tine pe mai

departe cuvânt, că minunat a fost planul Meu cel dintru început întocmit și adus spre împlinire acum, căci precum s-a împlinit cu Mine cele scrise despre Mine, așa și cu ei Eu împlinesc acum pe cele ce le am de împlinit pentru venirea Mea acum, și iată, mare și dulce este taina prin care Eu cobor acum la tine, poporul Meu! Atât de minunat am lucrat de Mi-am făcut scară pe mai departe pentru cuvântul Meu peste tine, tată, și în leagăn de îngeri slujitori Mi-i țin pe cei pe care Eu Mă sprijin ca să cobor la tine să-ți fiu Păstor și să nu cazi tu iar în cele părăsite de tine pentru calea Mea, așa cum mulți au căzut iar, tată.

O, poporul Meu, te-am învățat mereu să nu te oprești lângă cei ce te dezbracă de credința ta în cuvântul Meu, care te povățuiește pentru împărăția Mea. Te-am povățuit mereu să nu te oprești în ceata celor răzvrățiți, chiar dacă numai unul sau doi ar fi aceștia, dar cu ei este ceată de diavoli, tată, căci ei slujesc diavolului. O, nu te opri cu ei, că te faci asemenea lor și cu mintea și cu inima și cu credința și cazi apoi în necredință, tată, iar necredința e plată a celor lucrate de tine fără plăcerea Mea, și cazi sub lucrarea duhului răzvrătirii și al vânzării de Dumnezeu și de frați, cazi în păcatul trădării și al răzbunării, și apoi în lepădare de Hristos, căci nu ești al lui Hristos când faci așa, ci ești împotriva Lui și ești antichrist, fiule, și iată ce înseamnă antichrist! O, poporul Meu, când Eu grăiam prin Verginica și aveam lângă gura Mea pe cel iscoditor, spuneam atunci: «*Fiilor, fiilor, acum când grăiesc, e și antichrist lângă patul trâmbiței Mele*», și erau patru, cinci creștini când spuneam așa, dară când erau mai mulți, câți antichristi pândeau viața Mea?

O, urâtă este plata celor ce se împotrivesc binelui lor prin răzvrătirea lor, fiilor, prin îngâmfarea lor, tată! Ce-au folosit fiii lui Core dacă au cârtit și s-au împotrivit lui Moise lovindu-l cu pietre? L-am luat pe Moise și l-am scos din casa sa și l-am făcut prooroc și salvator pentru Israel cel rob în Egipt, și apoi poporul l-a zdrobit pe Moise și n-a mai crezut în el și în cuvintele Mele prin el, și a crezut numai Iosua cuvântul Meu. Când Israel nu l-a mai vrut pe Moise de călăuză a lui, l-a învinuit pe el pentru femeia etiopiancă, de unde Eu l-am chemat și l-am făcut proorocul Meu pentru salvarea lui Israel, dar iată, cei răzvrățiți nu fac altceva mai bun decât ce a făcut Israel, care a căzut în adânc prin păcatul răzvrătirii, fiilor.

O, curățiți-vă inimile, voi, cei ce vă răzvrățiți ca Israel, căci Ilie, proorocul Meu, a stat la femeia din Sarepta mai bine de trei ani, așa cum Eu l-am trimis să stea, și nu s-a dus de la sine să stea, și a proorocit și atunci și a lucrat puteri și atunci, ba a ridicat dintre morți pe Iona și l-a făcut prooroc al Meu pe fiul văduvei cel înviat, și nu mai ziceau ucenicii lui Ilie că el este desfrânat. O, și-am spus, poporul Meu, să citești mult de tot cuvântul Meu, care depărtează pe duhul rău din inima și din mintea ta, și să-l citești cu inima curată, tată, ca să nu mori față de el și de împlinirea lui peste tine, căci dacă nu ascuți așa, te faci împotrivorul Meu, fiule. O, și-am spus mereu, poporul Meu, că nu-i frumos să iubești întunericul, tată. Așa și-am spus mereu, și fii atent că este adevărată Evanghelia Mea prin care am spus că toate cele grăite la întuneric se vor vesti de pe acoperișuri, iar tu nu te bucura, nu te odihni, nu te răcori când lucrezi în ascuns crezând că-ți faci bine așa, căci îngerii Mei vor împlini cuvântul Evangheliei Mele pentru cele ce sunt lucrate la întuneric, și Eu voi birui cu lumina și pentru lumină, tată, și voi birui și pentru tine dacă Mă lași să te ajut și să te curățesc de cele ascunse în tine și care te învinuiesc la Dumnezeu, fiule. Eu sunt Cel ce prin îngeri te voi scoate din tine și te voi pune față în față cu tine pentru toate cu câte tu M-ai îndu-

rerat, și voi lucra cum am lucrat cu Adam și cu Cain, care dădeau să se ascundă de Dumnezeu în ei înșiși, și au fost pedepsiți de înșeși faptele lor dacă n-au ascultat pentru pocăința lor. Vino, tată, și te spovedește de păcate, vino la Mine cu fratele tău pe care l-ai zdrobit prin ascunderi între tine și el împotriva Mea și a mersului Meu de azi. Vino, că te aștept, că de mult ți-am spus să vii și n-ai venit să te curăț și să te iert, și apoi să apăr lucrarea Mea de vrăjmășia diavolului. Ești greu de păcate necurățate de pe tine, și tu trebuia să fii ușor, fiule. Vorbirea în doi trebuie vindecată, poporul Meu, că e boală satanică această lucrare potrivnică lui Dumnezeu și tainei frăției dintre frați. Această boală nu aduce decât dezbinare în trupul bisericii Mele, și prin acest obicei diavolesc pune satana la cale de șapte mii de ani nimicirea neamului omenesc, poporul Meu. Se înspăimântă cei morți când își văd urmările acestui păcat și chinul cel neadormit, sub care așteaptă, bieții de ei, de pe undeva izbăvirea lor. O, numai tu poți să-i izbăvești cu lucrarea ta bisericească între frate și frate și cu lumina inimii tale, pe care să ți-o vadă și viii și morții prin mărturisirea ta bisericească și prin rugăciunea ta apoi pentru toți cei ce au murit necurățați de acest întunecat păcat, căci nimeni între oameni nu face acest păcat pentru binele lui însuși, ci îl face pentru întuneric și pentru plata întunericului, tată.

O, adu-ți aminte, poporul Meu, de cele șase vase de la nunta din Cana, care erau pentru curățirea iudeilor, fiule, și să știi că aceasta a fost pildă și proorocie pentru îndeletnicirea omului cu curățirea sa, căci Eu M-am dus la nunta din Cana și am spus să fie împlinite cu apă toate cele șase vase când nu mai era vin pe masa nunții, și apoi să scoată slugile și să dea nunului, și știa această minune a Mea numai slujitorii care puseseră apa pentru ca să fac Eu din ea vin la nuntă, și aceia erau prietenii mamei Mele, povățuiți de ea spre Dumnezeu, iar nunul i-a spus mirelui nunții: «*Orice om pune mai întâi vinul cel bun, iar când se amețesc oaspeții, îl pune pe cel mai slab, dar tu ai ținut vinul cel bun până acum*», și mirele a fost slăvit de nuntași. Iată, vasele erau pentru curățire înainte de nuntă pentru vinul cel nou, și aceasta a fost pildă, poporul Meu cel pregătit de Mine pentru masa nunții, căci Eu nu fac cum face omul punând mai întâi vinul cel bun, ci numai după ce omul se curăță pentru nuntă, numai după aceea îi dau Eu lui vinul cel nou, unirea lui cu Mine, și ca să se cunoască rodul, tată, așa cum s-a cunoscut la nunta din Cana, de Mi i-am luat ucenici pe mire și pe mireasă și i-am scăpat pe ei de păcatul nunții și am făcut din ei templul nunții Mele, templul odihnei Mele, poporul Meu. Te îndemn pentru această pildă a nunții, tată, și pentru care Eu M-am dus la nuntă în Cana. Curățește-te, fiule, de tot ce nu-i frumos să faci înaintea Mea și înaintea fratelui tău, și numai apoi să iei din vinul cel nou, din vinul nunții Mele cu tine, pregătit acum, la sfârșit, ca să-l iau nou cu ucenicii Mei cei noi, ca și Paștele cel nou pregătit de ei. Amin.

Caută-te, fiule, bine și nu mai opri și nu mai dosi, și bisericește și nu altfel să te curățești, căci în biserica Mea de nou Ierusalim nu se lucrează pe ascuns curățirea așa cum povățuiește lumea și preoții ei pe oameni, ci se lucrează în lumină viața și învățătura și îndreptarea vieții, așa cum și ucenicii Mei cei dintâi lucrau, și tot așa așezau ei lucrul Meu prin cetățile cu creștini în ele. Aveți încredere în Dumnezeu și aveți încredere unul în altul pentru curățire plăcută Mie, fiilor, căci altfel de lucrare duce la vânzare de Dumnezeu și de frați, duce la trădare, la răzbunare, duce la dușmănie ceea ce nu este cunoscut de toată biserica, și duce la cârtire și la bârfă, tată, și acestea sunt uneltele diavolului, fiule. O, nu așa este în poporul

Meu cel nou, care se curăță mereu prin lucrarea celor ce stau înaintea lor și înaintea Mea pentru ei ca să fie ei curați. Tu, fiule care voiești să te cureți de tine, să nu lucrezi pentru sufletul tău ca în biserica din lume, că îți spun Eu că întuneric peste om scriu Eu această lucrare pe care o lucrează cei din biserica lumii, și preoții lumii te vând lui Caiafa și lui Pilat, tată, că nu pot ei stăpâni peste oameni decât dezbinându-i pe ei mai întâi. O, vindecă-te de acest lucru rău și lucrează ca în Scriptură, poporul Meu, că ea te învață ca Mine și nu ca omul care te trage spre el ca să te învețe ascundere și apoi trădarea fratelui tău.

Feriți-vă de păcat, fiilor, că păcatul este duh rău. Iată ce vă învăț: feriți-vă să ascultați pe la uși și pe la ferestre, căci satana cel căzut din cer se folosește de aceste slăbiciuni omenești și-l face pe om să audă ceea ce nu este, căci ceea ce este în ascuns, este lucrarea cea nevăzută a diavolului, care bagă vrajbă și dușmănie între om și om, și apoi îi aduce omului năluciri, ca să vadă cu ochi de diavol omul, și tot așa să și audă ceea ce nu este, fiindcă diavoli au intrat în oameni ca să-i piardă, ca să-i facă diavoli și să nu mai poată omul să urce acolo de unde au căzut îngerii prin semeția omului întâi zidit, care s-a vrut mai mare ca Dumnezeu între pământ și cer, mai sus decât Cel ce l-a zidit pe el, și de atunci satana îl dușmănește pe om și-l face să-i facă voia, și nu știu oamenii să înțeleagă lucrarea satanei ca să se ferească de ea. Duhul Meu Cel Sfânt, Duhul din prooroci este Acela Care știe să-i spună omului cursa care stă deschisă să-l prindă, dar omul nu-i cunoaște pe prooroci, așa cum nici pe diavol nu-l cunoaște cu lucrarea lui ascunsă, că unde nu poate duhul de prooroc, poate diavolul, și iată, nu-l pot deprinde pe om să primească de la Mine pază peste viața lui, pentru ce nu este bine și vine peste el pentru răul din el.

O, poporul Meu, omul nu trebuie să-L ispitească pe Dumnezeu, dar trebuie să-L primească pe El. Nu trebuie să se ia omul după închipuirile lui, că aceasta îl face să se bizuie pe sine și să Mă părăsească pe Mine când vin spre el. Primește-L, tată, pe Dumnezeu peste pașii tăi, că am venit pe pământ cu venirea Mea ca să-ți veghez viața și mântuirea și credința ta și ca să nu cazi de la sânul Meu de Păstor, tată, căci dacă tu te iei după tine cum că știi tu, cazi în ispita diavolului, fiule. Cel ce se ia după sine își pierde credința în Mine, iar cel ce-și pierde numai un pic credința și credincioșia, se duce pe apa sămbetei, căci faptele omului îi aduc lui rodul lor apoi, rodul închipuirii lui, după care el se cârmuiește. Dar Eu vreau pe tine să te am la școala învățaturii cu care veghez peste tine ca să-ți spun dinainte pe cele ce se zbat să te cuprindă și să te clatine de lângă Mine, și uită-te tu în cuvântul Meu de trezire a ta ca să-i vezi împlinirea lui când tu n-ai știut cum să ascuți de el ca să previi întâmplările dureroase care vin și te cuprind pe neașteptate când tu nu știi să primești de la Mine cuvânt. O, fiule, cel ce se ia după închipuirile lui pentru cele ce sunt și vor fi, acela este prooroc mincinos și acesta este duh care-l cade pe om de sub paza Mea, duh care slujește diavolului înăuntrul omului.

O, poporul Meu cel din toată vremea acestei lucrări de cuvânt! Ți-am spus ție azi că fiii lui Dumnezeu sunt cei hrăniți cu Dumnezeu și de la Dumnezeu între fiii oamenilor, și așa se fac ei cunoscuți diavolilor că sunt fiii lui Dumnezeu între fiii oamenilor. Curând, curând vor căuta fiii oamenilor după fiii lui Dumnezeu și le vor cere untdelemn ca să-și lumineze calea spre viața veacului ce va să fie, și nu te întreba cum va fi aceasta, căci toate cele scrise să fie în slavă de nou Ierusalim pe pământ, toate se vor împlini, așa cum s-a împlinit cuvântul Meu cel prin trâmbița Mea și cel prin surioara ei apoi, de Mi-am zidit cetate

sfântă de nou Ierusalim pe pământ și Mi-am așezat în ea popor jertfitor, unealtă a slavei Mele pentru ca să vin și să am casă pe pământ și să am fântână și să dau din ea celui ce însetează după Mine și după iubirea Mea pentru om. Amin.

Și acum îngerul Meu Mihail veghează pentru poporul cel atât de mult, care a venit la sărbătoarea îngerilor pentru pomenirea lui și pentru învierea lui spre nestrăciune. Un picuț, și va veni ridicarea lui, căci Eu, Domnul, am fost începătura învierii celor adormiți, care curând, curând se vor ridica nestrăcioși și vor mărturisi această lucrare de venire a Mea cuvânt pe pământ și pe cei ce-Mi slujesc pentru ea, și, iarăși, pe cei ce au lucrat înaintea Mea faptele credinței cuvântului Meu de azi, că mare este taina venirii Mele acum de la Tatăl la om și pentru om. Amin.

Am duh de învățătură pentru tine, poporul Meu, și mult te voi cuprinde în el mereu, mereu, iar tu să-Mi fii credincios, tată, ca să-l ții pe diavol înapoia ta, așa cum Eu l-am ținut când M-a încercat după ce am ieșit din apa Iordanului, când M-am supus lui Ioan pentru botezul cu apă. Caută mereu, mereu după apă, poporul Meu, și botează-ți mereu ființa în apa spălării de greșale, în duhul curățirii de cele ce te despart de Dumnezeu, și atunci diavolul va pleca de la tine și nu te va mai încerca cu închipuirile lui mincinoase, și care dă apoi să le împlinescă la credința ta în ele. O, vino, tată, să te curăț de tine și de diavol, că am la izvor pe cei ce știu să te învieze și să te dea Mie mereu, ca să fii mereu curățat de depărtarea ta de Mine. Iată câtă învățătură am turnat azi peste tine, tată.

Ia chipul Meu și poartă-l, poporul Meu cel din toată vremea cea de cincizeci de ani a cuvântului Meu în mijlocul tău. Te aștept să fii după chipul și asemănarea Mea, fiule, și vei putea dacă te vei apleca să crezi tot cuvântul Meu din vremea Mea cu tine. Îți dau putere să poți, numai să vrei, tată. Eu te voi ține de mână și te voi păzi de duhul necredinței, căci duhul satanei s-a sculat cu asprime ca să încerce credința ta, dar Eu te voi învăța și-ți voi desluși cuvântul Meu ca să știi de la Mine și nu de la om cum să crezi în toate câte Eu cuvintez acum. Amin.

Pe nori de îngeri am stat deasupra grădinii cuvântului Meu. Întăriți statul vostru înaintea venirii Mele cuvânt, copii veghetori în porți, iar porțile să fie întărite și sprijinite, tată. Amin. Să vină la voi poporul Meu ca să-l învățați iubirea de Dumnezeu și sfințenia, fără de care nu poate omul pentru Mine și pentru el. În duh de sărbătoare a îngerilor Mi-am dăruit iubirea și l-am învățat de aproape pe poporul Meu.

Învăță, poporul Meu, de la duhul vieții veșnice al cuvântului Meu și lasă-te spre ridicare și vino să Mă iei de la izvor, dar vino să înveți și să îplinești, tată, și vino să te curățești pentru nuntă, pentru masa nunții, așa cum Eu te-am povățuit în ziua aceasta de mare slavă, slava oștirilor îngerești, care au de călăuză peste ele pe îngerul Mihail, îngerul Meu și al tău, poporul Meu. Amin, amin, amin.

8/21 noiembrie 2007

Praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică

Îngerii cei tainici ai vieții veșnice pentru om: durerea, întristarea și lacrimile. Taina supunerii ocrotește viața Domnului în om. Să se ferească omul de șoapta lui Iuda. Binecuvântare de călătorie pentru cei doi mărturisitori: Marian și Victoria.

Coboară Domnul pe pământ și Se face cuvânt, și Tatăl este în Fiul, căci Dumnezeu înseamnă Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin.

Mă fac cuvânt de Duh Sfânt, și Tatăl este în Mine, precum Eu sunt întru El, și așa Îmi fac intrarea în carte, căci am carte deschisă pe pământ și Mă aștern în ea cu duhul vieții ca să-i dau omului să citească și să învețe carte, că de pe pământ omul învață numai deșertăciune, iar deșertăciunea este cea care nu rămâne, ca și omul care o are pe ea de dumnezeu al său.

Deschideți Domnului, fiilor copii, care-Mi vegheați pentru venirea Mea cu duh dătător de viață la voi și ca să-L dați poporului Meu spre viață! Întăresc statul vostru înaintea Mea, iar sfinții și îngerii Îmi sunt slujitori a tot cuvântul Meu cel dăruitor peste voi, căci Eu lucrez cu sobor de sfinți și cu oștiri îngerești ca un Făcător mare, cum sunt, peste cele văzute și peste cele nevăzute și Îmi pregătesc prin cuvânt rostit slava cu care îl voi pune față în față pe om, iar cel ce a gustat din masa aceasta cu Mine lângă tine, poporul Meu, nu va putea scăpa de răspuns, căci îngerii l-au scris, și i-au scris și gândul și inima și fapta, și i-au scris credința sau necredința, păsarea sau nepăsarea, împlinirea sau neîmplinirea cuvântului Meu, cu care Îmi fac venirea și slava, căci cuvântul Meu este slava Mea cea de la Tatăl, și pe care din vecii Mi-a dat-o Tatăl, ca să fiu cuvântul Său, și cu el să le facem pe toate, după cum este scris pentru facerea cea de la început, și, iarăși, pentru facerea din nou a toate cele ce vor fi noi pe vecii prin omul cel nou, care voiește prin ascultare să se facă după chipul și asemănarea Mea între pământ și cer. Amin.

O, poporul Meu, ridică, fiule, rugăciune spre Dumnezeu pentru întărirea darului credinței sfinte peste ființa ta, căci vremea e vopsită peste tot și dă să te smulgă de lângă Dumnezeu dacă te uiți la ea. Nu fugi de dureri, nu fugi de întristări și de lacrimi, căci cine fuge de acești îngeri tainici ai vieții veșnice pentru om, acela fuge de el însuși și nu știe ce face. Fugi, fiule, spre cei ce se mângâie cu Dumnezeu în toate zilele vieții lor, căci viața omului e scumpă și nu trebuie să lase omul moarte peste ea. Îți dau povață dulce: rămâi după chipul și asemănarea Mea întru toate, tată, că Eu am de șapte mii de ani durere și întristare și lacrimi suspinând, și prin ele am pentru om duh dătător de viață, duh care îl ține treaz pentru Mine pe om, căci cel ce nu are întristări nu stă cu Dumnezeu, precum cel fără dureri se duce spre mângâieri trecătoare, se duce spre duhul lumii, poporul Meu.

Am coborât la tine cu praznic sfânt pentru mama Mea Fecioara, Ierusalime, noul Meu popor, și te învăț prin el duhul ascultării, care se naște din iubire de Dumnezeu în om, tată, și care se face copil în om, ca să-l învețe pe om duhul cel dulce de copil. Adevăr adevărat am spus Eu că pruncii vor moșteni împărăția lui Dumnezeu și că cine nu se face copil nu o moștenește pe ea. Am venit la tine cu mama Mea Fecioara, cu mama Mea copilă, poporul Meu, ca să ți-o dau pildă de viață și ca să am Eu în tine împărăție, tată, și ca să petrec în ea cu slujire de îngeri, și nici un vrăjmaș al împărăției Mele să nu poată să strice ceva în ființa ta, în locașul Meu de slavă de Duh Sfânt.

O, mamă copilă, mama Mea cea mică, sărbătorită azi de sfinți și de îngeri și de poporul Meu de azi, căci tu ai fost din vecii mama Mea, iar când Tatăl și Cuvântul, Fiul Său, ți-a dat trup pe pământ, tu ai rămas pruncă, mama Mea, ai rămas supusă ca un copil, ai rămas împărăția Mea, pe care nu poate să o aibă în ei decât cei ce sunt ca pruncii, mamă. Tu nu mai trebuia să fugi de durere, căci ea a fost iubirea cea care te-a cuprins în ea de la leagănul cel din brațul mamei tale și până la leagănul cel din brațul Meu, căci Eu M-am așezat iarăși înapoi în Tatăl după ce am înviat din durerile și întristările și lacrimile răstignirii, și după aceea și tu, mamă, și Eu ți-am fost leagăn

când te-ai întors în cele ce sunt și care dau viață oamenilor, mamă, căci mare este lucrarea tainică a vieții peste toate câte sunt viață, mama Mea!

E dulce între sfinți și între îngeri sărbătoarea ta, mamă copilă, căci duhul ascultării de făgăduința dată Mie i-a făcut pe cei ce te-au născut cu trup pe pământ să te aducă Domnului pruncă la trei ani de la nașterea ta. O, dulce a fost în cer ziua aceea, mama Mea, și am avut slujitor pentru ea pe pământ pe Zaharia, căruia i-am încredințat tainica Mea lucrare de venire a ta și a Mea pe pământ între oameni, mamă. Iată cum lucrează taina lui Dumnezeu între oameni, și în nici o vreme ea n-a lucrat cu răsunet, căci Dumnezeu este taină, mama Mea, așa cum viața din trupul omului este, o, mamă și stăpână a sărbătorii de azi! Amin.

— O, dulce copil al Tatălui și al meu, nu vrea omul să se oprească din alergarea lui și să caute să priceapă lucrarea cea de taină dintre cer și pământ, Fiule Doamne. Nu numai viața trupului omului este o taină, ci și trupul omului este, căci la nașterea omului Tu intri suflet în trupul lui, Doamne, și omul se face ființă vie, trup viu.

Își pierde omul viața cu duhurile deșertăciunii, iar când Tu dai să-l cuprinzi în taină și să-i călăuzești mintea spre duhul adevărului a toate, el nu-Ți înțelege șoapta și chemarea Ta și nu vine spre Tine să se nască din nou cu viața lui pentru împărăția Ta în el așa cum și în mine ai avut Tu împărăție pentru tainele vieții Tale în trup pe pământ cu oamenii, Doamne. L-aș întreba pe om dacă știe ce vrea, Stăpâne Doamne. O, nu știe omul ce vrea, pentru că nu știe să vrea, iar cum știe el aceasta, nu înseamnă că știe. O, nu știe omul să creadă în Tine, Dumnezeule copil, și de aceea nu știe el ce vrea între pământ și cer. Când omul nu vrea să știe despre viața lui cea de veci, el rămâne fiul deșertăciunii, care-l trece pe om, care îi vestește sufletul în el până ce sufletul lui se întoarce în Tine sleit de trupul care l-a purtat pe el și care n-a cunoscut în el taina împărăției cerurilor, Doamne. O, nu poate omul să fie al Tău fără călăuză peste el, fără ascultare de Tine, Dumnezeule copil. Eu am stat sub ascultare și așa am fost copil și am fost împărăție a Ta. L-am ascultat pe Zaharia, arhiereul cel credincios tainelor Tale și duhurilor proorocilor care au vestit venirea Ta în lume, Doamne, și așa am fost eu copil înaintea Ta.

O, popor scump lui Dumnezeu pentru credința ta în venirea Lui cuvânt de Duh Sfânt pe pământ! Uită-te ca Zaharia în prooroci, uită-te, ca să fii ca el și ca să poată să împlinescă Domnul cu tine proorociile care mai sunt, căci ele sunt cele care se împlinesc iotă cu iotă, Ierusalime de azi. Voi, cei ce ați primit în dar credința în cuvântul Său, auziți pe Domnul, fiilor, căci cuvântul Lui de peste voi aduce la lumină împlinirile Lui cele scrise în Scripturi să fie. O, nu vă mirați că nimeni pe pământ nu înțelege taina voastră cu Domnul, taina de nou Ierusalim pe pământ, căci nici în vremea mea nu era altfel. Treceau oamenii pe lângă împlinirile Domnului peste pământ și nu le înțelegeau, și de aceea nu le vedeau, căci omul este fiu al necredinței pentru cele ce nu se văd spre deslușirea lor, fiindcă om pe om se înșeală cu cele ce se văd, și care trec, iar dacă omul nu caută să priceapă lucrarea cea tainică a vieții pe pământ și roadele ei bune sau rele, el rămâne neînțeleptul care-și zidește viața pe nisip, după cum este scris. O, ferice celui care iubește durerea și adevărul ei, întristarea și taina ei cea dătătoare de viață, lacrima și curăția ei pentru inima omului care primește facerea ei în ea! Iată de ce am spus eu acum două mii de ani că mă vor ferici toate neamurile. Domnul mi-a văzut umilința, care era lucrată în mine de la dureri, de la întristări și

de la lacrimi, și a căutat spre smerenia mea și a făcut în mine facerea Lui, de care s-au bucurat și se bucură neamurile pământului, de atunci și până azi fericindu-mă pentru venirea în lume prin mine a Fiului lui Dumnezeu, Hristosul Tatălui Savaot, dar oamenii nu se bucură așa cum m-am bucurat eu de Dumnezeu, ci se bucură ca oamenii, căci sărbătorile lui Dumnezeu sunt cinstite păgânește de către oameni și nu caută Domnul spre ele, ci numai diavolul, numai duhul cel potrivnic lui Dumnezeu se hrănește de la o zi de sărbătoare cu nume ceresc pe pământ între fiii lumii.

O, Ierusalime de azi, Domnul vine la tine cuvânt de Duh Sfânt și te învață facerea ta. Învaț-o cum am învățat-o eu, popor învățat de Dumnezeu, și vei fi slăvit pe pământ și în cer pentru credința ta și pentru faptele ei peste ființa ta, căci Domnul întru tine binevoiește cu venirea Sa, și are sfinții și îngerii în coborârea Sa la tine. O, ai grijă să crezi cerește în Dumnezeu, ai grijă, popor nou, să fii nou mereu prin faptele credinței cerești în ființa ta, căci greu mai stă omul cu Dumnezeu în statul lui pe pământ, și dacă vine să fie și să învețe să fie, nu învață omul facerea peste el și nu poate cu duhul de copil în el, nu poate omul așa cum am putut eu, de l-am fost Domnului mamă, așa cum fiecare om ar trebui să fie pentru Domnul pe pământ, și iată, nu poate omul pe pământ cu înțelepciunea vieții, și apoi el plânge cu arsură de duh după ce îi trece trupul cel văzut al lui. Stai sub călăuză așa cum am stat eu, popor al Făcătorului Dumnezeu, și așa vei fi tu al lui Dumnezeu pe pământ și așa vei pricepe tainele lui Dumnezeu și nu vei slăbi în înțelegerea lor și în credința cea statornică și care îți hrănește viața ca să nu piară de la Dumnezeu viața ta. Amin.

Sunt mamă a milei de om și îl învăț pe tot omul să se aplece așa cum m-am aplecat eu de l-am purtat pe Domnul în duhul meu și apoi în trupul meu și apoi în inima mea, care era locașul Lui. Apleacă-te, omule, să crezi, căci Domnul S-a aplecat până la tine. Ce câștigi dacă te zbați să nu crezi taina cuvântului care vine cu norii ca să te cheme și să te aleagă între cei credincioși? Câștigi plata celor necredincioși, care este plânsul și scrâșnirea dinților și întunericul cel mai din afară; câștigi duhul lumii, care îl hrănește pe om cu deșertăciunea și cu fărădelegile ei, lucrează de om și care sunt pieirea omului. O, nu te lua după omul care-ți ucide duhul, care-ți ucide credința în faptele vieții celei plăcute lui Dumnezeu; nu te lua după cel care nu crede și care este mort față de cuvântul chemării la viață! Întreabă-l pe acela ce-ți dă în schimb dacă te face să nu crezi în duhul vieții, și întreabă-l unde este duhul vieții și cum lucrează el viața în om dacă el este în altă parte în lucru pe pământ! O, cei necredincioși nu-L văd pe Dumnezeu în cei ce-L iubesc pe El, și sunt orbi cei ce nu văd. Nu te lăsa călăuzit de orb, ci lasă-te sub duhul iubirii și vino pe calea lui, căci calea lui are pe ea pe cei ce-L slujesc pe Domnul pe pământ între oameni, așa cum Zaharia proorocul a ascultat de duhul proorociei și a împlinit Scripturile Fiului lui Dumnezeu pentru venirea Sa de la Tatăl la om acum două mii de ani, și iată, iarăși, acum, Scriptura Cuvântului lui Dumnezeu, Care vine cu norii ca să-i hrănească pe oameni cu înțelepciunea cea de sus. Amin.

O, Fiule Doamne, eu ca o mamă am grăit în ziua aceasta a sărbătorii mele, ziua când am fost adusă înaintea Ta și dată lui Zaharia arhiereul ca să mă pregătească el pentru taina nașterii Tale între oameni, ca să mă facă locaș al Tău, cărare a Ta spre oameni, Dumnezeule copil. Amin, amin, amin.

— O, mamă copilă, frumos este omul copil, mama Mea! Mă doare cu durere înlacri-

mată în cuvânt pentru tot fiul acestui nou popor al Meu, fiul care nu pricepe îndeajuns taina supunerii, taina care ocrotește viața Mea în om, și pe om pentru ea, mamă. Mă doare, mama Mea, Mă doare de cel ce vine și vede și se uită doar, și apoi se duce iarăși de unde a venit și se face de șapte ori mai dezbrăcat de Dumnezeu. O, mama Mea, Eu i-am ales pe cei doisprezece, și unul din ei a fost diavol și a umblat singur și cu ascunsul, iar aceasta l-a tras spre păcatul trădării, mamă. Nu a umblat cu învățător peste el Iuda, ci a umblat cu duhul întunericului, mamă.

O, poporul Meu, ferește-te de șoapta lui Iuda, ferește-te, tată, căci ea vrea să te murdărească cu păcatul lui Iuda, tată. Stai, fiule, cu veghe, căci cine nu stă sub veghe și sub iubirea care îl crește pe el, acela pățește ce-a pățit Iuda, care a trădat, ducând la cumpărători Duhul Meu și lucrarea Lui între ucenicii Mei. E mare, mare durere în cer de la cel trădător, care vine și ia din mijlocul tău ca să umple apoi omul de necredință, ca să-i facă rău vieții omului, dar lumea parcă nu mai merită decât necredință, tată, căci nu se lasă de deșertăciune lumea și cade în păcatul necredinței după ce M-a auzit strigând la ea din mijlocul tău. Stai sub călăuză, poporul Meu, stai sub Duhul lui Dumnezeu, tată, căci Eu te călăuzesc spre sfințenie, și cu ea Îl știi și Îl vezi pe Domnul în tine, și nu altfel, tată, căci Duhul lui Hristos este Duhul Care-L mărturisește pe Hristos venit în trupul omului, împărțind în om cu toate ale Lui, așa cum Eu am spus la oameni: *«Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru dacă ajungeți să fiți ai ei»*. Amin.

E sărbătoare pentru mama Mea, Ierusalime, și ți-am grăit cuvânt de viață, tată, ca să înveți din el, și să învețe omul de pe pământ. Taina omului copil, aceasta este taina în care dau să te învăluiesc de când tu ai venit să fii al Meu, poporul Meu. Această taină, pe care Eu am desăvârșit-o în mama Mea Fecioara și apoi în Mine prin supunerea Mea până la moarte pe cruce pentru viața omului, voiesc această taină s-o fac în tine cetate tare a duhurilor lui Dumnezeu, duhurile lucrătoare prin îngeri, căci cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu, aceasta este lucrarea pe care o am Eu azi peste tine și prin tine, poporul Meu de azi, și vreau s-o porți, tată, și să lucrezi prin ea. Amin.

Voi lucra curând peste tine deslușit cuvânt pentru taina Mea cu tine pe pământ și te voi înțelepți și te voi învăța, poporul Meu. Amin.

Binecuvântată să fie lucrarea care a mai rămas de lucrat pentru veșmântul cel nou al casei în care Eu, Domnul, am coborât pe pământ prin trâmbița Mea Verginica în vremea trupului ei. Vă dau puteri de îngeri, fiilor care-Mi lucrați pământul cel nou pentru cerul cel nou din loc în loc, căci minunat am lucrat și acum pentru slava cea nouă a locului casei Domnului. Eu, Domnul, vă ajut, tată, așa cum voi Mă ajutați pentru slava Mea pe pământ. Pace vouă! Pace între voi și pentru tot lucrul care mai este de săvârșit acolo, și apoi vom rosti duh de sfințire peste locul acela. Amin.

Rostesc acum binecuvântare de tată pentru cei doi fii, Marian și Victoria, care merg acum în călătorie, departe de țara Mea de alegere acum, la sfârșit de timp. Le dau lor îngeri însoțitori și ocrotitori și le dau lor pe trâmbița Mea Verginica așa cum le-am dat-o mereu când au fost călători. Îi povățuiesc pe ei pentru duhul veghii sfinte peste ei întru toate, și așa să știe ei că lucrează veghea Mea peste ei. Amin. Îi aștept apoi să-i curăț de toate câte din lume îi ating pe ei, căci sufletul trebuie mereu curățat de lume, și îi povățuiesc pe ei să fie fii copii, căci taina aceasta este mare între pământ și cer și este slujită de oștirile îngerești.

Aplecați-vă pentru binecuvântare, fiilor, aplecați-vă, ta-

tă, căci Eu Mă aplec ca să pun pe voi mai multă acum pecetea Mea, pecetea fiilor poporului Meu de azi, poporul venirii Mele a doua iarăși de la Tatăl la om. Vă dau pe îngerul Meu Mihail, care este îngerul poporului Meu, și cu el oștire îngerească, fiindcă pe pământ e pe pământ, tată, și trebuie să meargă cerul cu cei călători ai Mei pe pământ. Fiți ai Mei, și nu vă sfiți să fiți ai Mei în chip văzut cu duhul și cu cuvântul care iese din voi. Nu umblați pe pământ fără casă. Luați casa cu voi, că Eu așa Mi-am învățat poporul la orice ieșire a Mea cu el între oameni. Luați, iarăși, cu voi apă sfințită prin cuvânt și stropiți-vă pașii și trupul și tot împrejurul vostru și locul pe care vă așezați. Luați cu voi pâine sfințită și începeți cu ea fiecare zi, și luați pe Duhul Sfânt Călăuzitorul, tată, iar poporul Meu va stăru pentru voi în toată vremea călătoriei voastre. Vorbirea voastră cu fiii oamenilor să fie sub călăuză Duhului Sfânt, și de alt duh voi să nu vă călăuziți din loc în loc pe pământ. Amin. Binecuvântată să vă fie călătoria și întoarcerea, și spuneți la cei ce puteți să le spuneți din partea Mea, spuneți-le să nu le fie rușine cu Dumnezeu, ci să le fie rușine fără Dumnezeu pe pământ, căci cu Dumnezeu nu este oricum omul, așa cum obișnuiește el când crede că e cu Dumnezeu peste el. Pace vouă! Și apoi pace Mie de la voi, că multă Îmi este lacrima pentru lucrarea Mea de venire pe pământ și pentru cei ce Mă poartă cu ea de la Tatăl la om!

Mihaile! De peste tot și peste tot să-ți fie veghea Mea cu ei și peste ei și peste lucrarea lor și apoi peste întoarcerea lor! Amin.

Fiți veghetori buni peste voi, fiilor călători, ajutând așa peste voi veghea îngerului Meu și a oștirii sale. Amin, amin, amin.

21 noiembrie/4 decembrie 2007

Sărbătoarea de 16 ani de la târnosirea Sfintei Sfințelor Noului Ierusalim

Chivotul Sfintei Sfințelor: începutul înnoirii lumii. Poporul cuvântului, sămânța împărăției cerurilor pe pământ. Tainele Domnului sunt neînțelese de oameni. Calea de cincizeci de ani a cuvântului Domnului. Sfântul Andrei se roagă în cer Domnului pentru arhiereul Irineu.

Sunt Domnul! În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh bat ca să intru. Intru cuvânt la poporul Meu cel din vremea aceasta. Am carte pe pământ în vremea aceasta și Mă scriu în ea cu tot cuvântul Meu din zilele acestea, căci sunt Mielul Cel junghiat și vrednic sunt să-Mi deschid cartea și să Mă scriu în ea și să citesc din ea și să-Mi răscumpăr cu slava cuvântului Meu din ea oameni din toată seminția și limba și poporul și neamul, așa cum este scris în Scripturi despre Mine, Mielul Tatălui, și despre cartea cea cu șapte peceti, pe care numai Eu pot s-o desfac și să Mă așez în ea cuvânt și să dau celor de pe pământ cartea Mea, cuvântul Meu, și am în lucru cu Mine sfinții cei mari, căroră Eu le-am încredințat în vreme mult lucru pentru vremea venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl la om. Amin.

Am intrat în carte prin porți. Am găsit veghe în grădină pentru cuvântul Meu de azi, că e scrisă în cer zi de sărbătoare peste grădinița cuvântului Meu din zilele acestea.

Pace ție, grădiniță! Pace străjerilor Mei din tine! Pace duhurilor și trupurilor voastre, pace vouă, fiilor! Sunt deasupra grădiniței cu sfinții cei mari, căci locul pe care sunteți așezați de Mine e îmbrăcat în mare taină, în mare slavă a venirii Mele, în multul Meu cuvânt, cu care-Mi zidesc facerea cea nouă, cerul cel nou și pământul cel nou, după cum este scris, căci cele ce

se văd nu sunt și nu vor fi, ci sunt și vor fi numai cele noi, căci noi le facem pe toate, Eu și cu Tatăl și cu voi, așa mici cum sunteți, dar Eu am în lucru sfinții și îngerii prin credința voastră în lucrările Mele din toată vremea, și în cele de azi lucrări ale Mele cu voi, căci Eu numai și numai prin credința omului am zidit tot planul Meu peste pământ, tată, iar omul este prea nepriecut, prea neînțelept ca să creadă că Eu sunt Cel ce sunt și Cel ce pot când omul poate crede cele scrise despre Mine ca să fie, așa cum Eu Mi-am înființat prin voi acum șaisprezece ani prima piatră nouă, grădinița slavei cuvântului Meu și chivotul din ea ca semn de nou început al lucrului Meu de venire cu sfinții, ca să fac, după cum este scris să fie, cerul cel nou și pământul cel nou, care vor dăinui înaintea Mea, Eu fiind Cel ce zidesc și ocrotesc, căci am cuvântul Meu peste voi și vă am pe voi ziditori, fiilor, și am lângă voi pe poporul Meu cel mic, și așa Îmi zidesc Eu cu voi și cu el lucrarea Mea cea spre vedere pe pământ, cuvântul Meu împlinitor prin rostirea lui.

Acum șaisprezece ani am pecetluit prin arhiereul Meu din zilele acestea și prin voi grădinița Sfintei Sfințelor Mele pentru Mine și pentru voi, tată, ca din ea să Mă deșert apoi cu râul vieții, cu lucrarea cuvântului Meu cel dătător de viață spre mulțimi, și tot cel ce voiește să bea și să fie viu apoi, să poată să aibă apa Mea, apa învățăturii cerești pe pământ. V-am avut atunci pe voi zidarii Mei, purtătorii Mei, primitorii Mei, căci v-am dat darul credinței sfinte și am venit la voi și Mi-am făcut casă la voi și am cinat cu voi și am stat cu voi și am lucrat de atunci peste pământ prin voi și M-am arătat cu lucrarea Mea, care sunteți voi și tot ce zidesc prin voi, căci Mi-am zidit și Îmi zidesc popor și îl înțelepțesc și îl așez la lucru lângă voi, căci voi sunteți jertfitori, și Eu am în mijlocul vostru duhul înțelepciunii cea de la Mine și prin înțelepciune le zidim pe toate, fiilor. O, îi este greu omului să stea cu lucrarea aceasta a Mea, dar voi ați stat și stați, și aceasta este minune a Mea, puterea Mea, care vă ține în ea și care vă lucrează și care lucrează, tată. Eu sunt acum lângă voi în grădină cu cei de acum șaisprezece ani întâi în soborul de sfinți, cu care M-am așezat în grădină în ziua târnosirii grădiniței celei noi și a chivotului de pe ea, și am proorocit pe atunci că voi așeza în jurul ieslei cuvântului Meu șirag de mărgăritare cerești, noi zidiri de nou Ierusalim, și peste care să-Mi așez slava Mea, zilele Mele de slavă a Noului Ierusalim peste pământ, și care Mă vestește întru venirea Mea cea nouă, ca să le facem pe toate noi, fiilor.

Am cu Mine în această zi de aducere aminte pe trâmbița Mea Verginica și pe apostolul Andrei. Cu Verginica Mi-am făcut începătură nouă de popor nou și curat acum, la sfârșit de timp, așa cum la începutul neamului român am lucrat prin apostolul Andrei de Mi-am așezat popor încreștinat pe pământul român, ca sămânță de împărăție a cerurilor pe acest pământ al ei, pământ însemnat și însămânțat și pecetluit de Mine ca să fiu în el cu slava Mea cea de la sfârșit de timp, și iată, împlinesc, căci am pe vatra acestui neam taina cea de la începutul pământului, grădinița cea de la început, pecetluită de Mine acum, și în care Eu la început Mi-am zidit omul din pământ și l-am făcut ființă vie și l-am așezat apoi pe el în Eden. Acest peteciu de pământ este și acum începutul, precum a fost atunci, și taina Mea cu voi e mare, fiilor, iar tainele Mele sunt anevoie de înțeles de omul care nu știe să creadă așa cum a crezut Avraam și Moise și proorocii și sfinții, pe care Eu i-am ales dintre oameni și i-am învăluit în Duhul Meu și am lucrat cu ei tainele Mele, tată.

V-am sculat pentru cuvântul Meu ca să intru cu el în carte, copii străjeri în porți. Nu pot să vă țin prea mult acum

sub slava Mea, căci trupul vostru este slăbit. Am lucrat acum cu voi și cu poporul Meu de azi veșmântul cel nou peste casa în care Eu, Domnul, am avut coborâre prin trâmbița Mea Verginica în ultimii șapte ani ai vieții trupului ei, și apoi Eu am luat-o și am așezat-o pe ea între sfinții cei mari, și apoi am pus-o la lucru peste voi ca să vă ridic pe voi spre lucrul slavei venirii Mele, și apoi cu voi să-Mi ridic popor nou, și cu el lângă voi să-Mi zidesc lucrările Mele și vestirea Mea peste pământ. O, multă v-a fost osteneala, tată, pentru rochița cea nouă a casei din care Mi-am luat trâmbița și Mi-am așezat-o între sfinți, dar Eu am plătit scumpă pentru cei ce-Mi lucrează Mie împlinind cuvântul gurii Mele, pus de Mine peste ei. Ați așezat rochița curată și nouă, haină de mireasă, veșmânt dulce și frumos peste casa coborârii Mele prin trâmbița Mea. Am suspinat cu ea și cu sfinții douăzeci și șapte de ani, după ce Eu am luat-o pe ea între sfinți, și am așteptat să pot Eu, Domnul, iarăși peste acest așezământ cu cele curate ale Mele. Acum zece ani am scris carte de mărturie peste cetatea aceasta și peste casa în care Mi-am adăpostit coborârea prin trâmbița Mea. O, n-am mai găsit în ea și în jurul ei viață din viața Mea, și am rostit atunci cuvânt și am zis că iarăși Eu, Domnul, voi intra cu trâmbița Mea în cetatea aceasta, în casa aceasta și nu voi sări pe deasupra, și pe porți voi intra și-Mi voi înnoi așezământul Meu, și iată împlinirea, tată, și trâmbița Mea Verginica are acum numele ei cel nou peste casa ei și toate s-au făcut noi prin numele ei cel nou. Amin.

Mergem înainte cu tot cuvântul Meu de azi și voi cuprinde în el grăirea Mea de azi, copii veghetori. Aduceți acum cu poporul Meu de azi zi de slavă și de rugăciune pentru ziua aceasta de sărbătoare a grădiniței cuvântului Meu, pentru pecetluirea ei cea de acum șaisprezece ani, și apoi Îmi voi așeza cu voi în carte tot cuvântul zilei, tată, căci iată, avem de așezat ziua sfințirii casei coborârii Mele și a veșmântului cel nou de peste ea, căci urmează acum ziua de serbare a ridicării la cer a trâmbiței Mele Verginica, tată, și în ziua aceea vom rosti cuvântul slavei Mele peste lucrarea aceasta nouă a casei coborârii Mele și a fântânii ei celei noi, căci orice casă are fântână, tată, și numele acestei fântâni va fi numele sfinților trei ierarhi, Vasile, Grigorie și Ioan, arhierii cei de la începutul lucrării Mele prin Verginica, și pe care Eu, Domnul, i-am trimis la ea să-i dea trupul și sângele Meu după pregătirea ei cu post pentru începutul lucrării Mele prin ea cuvânt peste pământ în anul 1955.

Pace ție, Verginica Mea, pace, tată! Iată-ți căsuța, împodobită ca o mireasă, tată, așa cum Eu încă din vremea trupului tău am descoperit arătare pentru cetatea de nou Ierusalim, care se va ridica, și iat-o pe colina pe care ea stă acum! Avem popor jertfitor, Verginico, și avem duhul înțelepciunii cerești și duhul credinței sfinte în mijlocul lui, căci prin credință sfântă și prin înțelepciunea ei le zidim pe toate noi, tată, ca să treacă cele vechi și să fie totul nou. Vom așeza toate povețele și peste acest sfânt așezământ, înnoit acum prin cuvânt și prin vederea veșmântului lui cel nou. Vom pregăti toată ordinea care va fi să fie aici și o vom face cunoscută, tată. Iar tu acum te ușurezi de usturimea cea pentru căsuța ta și a Mea, căci Eu am stat cu tine în ea, tată, și apoi această casă a suspinat și M-a strigat să-i dau ceea ce acum îi dau. Îi dau odihna înfățișării ei celei noi și îi dau orânduiele sfinte pentru toată ordinea cerească în ea. Amin.

Și acum odihniți-vă, copii străjeri în calea cuvântului Meu, și vom lucra spre scursul zilei tot cuvântul Meu în carte pentru această zi și pentru sărbătoarea apostolului Meu Andrei, și apoi cuvântul pentru ziua pecetluirii casei coborârii Mele, așa cum acum șaisprezece ani am avut sfințirea Mea peste

grădinița cuvântului Meu, peste care Eu Mă aștern acum cuvânt peste pământ. Amin.

Odihnește-te și tu, popor jertfitor, și ascultă, tată, de puterea Mea, care-ți dă putere prin cuvânt ca să poți pentru Mine când Eu te cer să poți. Eu te voi mângâia și așa îți voi arăta iubirea și mulțumirea Mea, cu care Mă aplec ca să-ți mulțumesc pentru truda ta cea pentru slava Mea cu tine peste pământ. Amin.

Ne odihnim, fiilor străjeri, și apoi lucrăm în carte în ziua aceasta. Fiți veghetori, căci la lucrul veghii cea pentru Mine v-am așezat pe voi, căci dacă Eu pot fi între voi cuvânt, toate se fac noi și toate Mă slăvesc, și cele vechi trec cu trosnet, după cum este scris, iar cele noi Mă slăvesc întru lucrare de Duh Sfânt peste pământ și-Mi mângâie așteptarea Mea cea de șapte mii de ani, prin care aștept, aștept înfățișarea cea nouă a facerii, cer nou și pământ nou, tată, înnoirea a toate, prin viața veacului ce va să fie apoi, și în care lumea nu crede, și așa stă ea departe de lucrarea slavei Mele, care va schimba la înfățișare lumea când într-o clipă toate vor trece în taina de nou Ierusalim, în veacul cel nou, care va dăinui, veacul vieții, fiilor, și viața lui peste cei ce sunt ai lui. Amin, amin, amin.

*

Deschideți cartea ca să intru iarăși cuvânt în ea, copii străjeri pentru venirea Mea! Amin.

O, frumoasă a fost lucrarea cuvântului Meu în vremea aceasta și dulce Mi-am pregătit calea spre om când a venit vremea să Mă fac cuvânt iarăși pe pământ. Deschideți-Mi, fiilor copii! Eu, Domnul Iisus Hristos, bat ca să intru și să grăiesc, iar voi să Mă auziți și să Mă așezați în carte, tată. O, ce dulce am pregătit-o Eu pe Verginica! Ce dulce Mi-a fost lucrarea și voirea când a fost s-o așez pe ea cale a cuvântului Meu peste pământ acum mai bine de cincizeci de ani! Mi-am curățat-o pe ea de tot ce este lumesc, Mi-am primenit-o cu înțelepciunea Mea și am făcut ceresc auzul ei și am grăit peste ea pregătirea Mea, și ea Mi-a dat ascultare, și apoi Eu, Domnul, am trecut prin ea cu slava cuvântului Meu. Intram în ea și ieșeam prin gura ei cuvânt și chemam la sânul Meu un popor ca să-l hrănesc prin Mine și să fie el poporul Meu pe pământ. O așezam pe Verginica la masă de scris și Mă făceam auzit de auzul ei și mult Mi-a scris mânuța ei cuvântul Meu cel chemător, prin care îl chemam pe om la masa Mea, și îi spuneam ei: «*Scrie, Verginico, scrie și dă de veste pe cele de la Mine, așa cum Eu te povățuiesc să lucrezi și să te faci trâmbiță a cuvântului Meu!*». Mi-am strâns apoi popor și am găsit mânuțe care să-Mi scrie cuvântul, și Duhul Meu intra atunci în trupul trâmbiței Mele, iar prin gurița ei ieșeam cuvânt și Mi-l scriau cei ce-Mi scriau cuvântul pe pământ, așa cum Iosua scria cuvântul Meu ieșit prin Moise peste poporul Israel cel de atunci. Făcusem din Verginica vas al Meu, locașul statului Meu, prin care izvoram cuvântul Meu și-Mi hrăneam din gura Mea pe cei ce veneau să-Mi audă cuvântul, și frumoasă a fost lucrarea cuvântului Meu și dulce Mi-am pregătit-o când M-am așezat cu ea pe pământ. De atunci și până azi frumoasă este calea cuvântului Meu peste pământ, fiilor copii, și așa vă am Eu pe voi ucenicii cei mai mici ai trâmbiței Mele, iar lucrarea Mea de peste voi am pregătit-o prin trâmbița Mea pe când ea era încă pe pământ cu trupul, și apoi am trimis-o la voi din cerul sfânt, și ea a lucrat ca și Mine, tată, și v-a pregătit pentru ca să-Mi fiți cale a cuvântului Meu, așa cum pe ea am pregătit-o Eu ca să-Mi poarte cuvântul de la Mine până la om, ca să se facă omul credincios

Mie, și apoi fiu al Meu prin ascultare de voia Mea dacă voiește să-Mi fie fiu.

O, copii din porți, tot așa îi dictam Eu cuvântul gurii Mele și lui Verginica, tată, iar ea Mi-l scria și Mi-l dădea la popor. Când aveam lângă ea pe cei ce-Mi auzeau prin gura ei cuvântul, intram în ea și o adormeam și apoi ieșeam prin gura ei și Îmi era scris cuvântul, căci trupul ei era slab de suferință, iar Eu aveam cuvântul mult, și așa Îmi scriam Eu mai mult cuvânt prin cei ce Mă auzeau de la gura ei, și așa de frumos lucrăm Eu prin ea. Am pus apoi pe surioara ei să-Mi audă cuvântul, căci pe ea o luasem din trupul suferinței ei, și mult cuvânt Mi-a scris și surioara ei, căreia Eu, Domnul, îi dictam cuvântul Meu, căci Mi-am pregătit-o frumos și pe aceasta, și apoi intram și în trupul ei, și Îmi scriam cuvântul cei ce îl auzeau de la gura ei. Acum însă am mult cuvânt de scris, și glasul Meu se lasă peste grădinița cuvântului Meu și intru cu el în cartea Mea, și am scară dulce când cobor, și minunat cobor Eu în carte ca să te cresc cu hrana gurii Mele, poporul Meu de azi.

O, Mi-am pus deoparte grădinița cuvântului Meu și apoi Mi-am sfințit-o și apoi Mi-am zidit în ea chivotul ei și am numit-o pe ea Sfânta Sfintelor Mele, tată, și am făcut această lucrare acum șaisprezece ani. O, fiilor din grădină, am avut atunci lângă voi pe arhiereul Meu din vremea aceasta, pe care Eu, Domnul, l-am luat dintre cei de azi slujitori de biserică și l-am pregătit și i-am curățat inimioara și am pus în ea duhul credinței sfinte, și am lucrat atunci peste el prin surioara lui Verginica, iar el a primit cuvântul Meu prin ea și s-a așezat lângă voi și M-a ascultat, tată, și Mi-a așezat apoi biserica Mea cea vie, și de atunci Eu, Domnul, v-am avut pe voi străjeri ai Mei, v-am avut în calea cuvântului Meu când el vine cu norii și se lasă auzit peste grădină, și am lucrat de atunci mult, mult cuvânt, tată, și mult v-am pregătit Eu pe voi și încă vă pregătesc și încă Îmi nasc și Îmi cresc un popor, ca să am popor pe pământ acum, când vin cu atâta minune de împlinire a cuvântului ieșit din gura Mea, cuvânt care se împlinește, fiilor copii. O, mânuța lui Verginica Mi-a scris mult cuvânt după ce Eu am făcut-o pe ea vasul coborârii Mele, trâmbița cea de dinaintea venirii Mele, și apoi ea a pregătit mâna surioarei ei, de a scris și aceea mai mult cuvântul Meu și al ei, cuvânt de pregătire apoi peste voi, tată, și apoi, acum, iată, iarăși mult de tot, mult cuvânt Îmi las peste voi ca să-l așezați în carte și ca să fiu Eu Cuvântul lui Dumnezeu peste pământ, precum este scris în Scripturi să lucrez în vremea aceasta a numelui Meu cel nou și a cuvântului Meu cel nou, care se face râu tot mai mare, râul vieții, fiilor copii, și frumoasă este lucrarea cuvântului Meu din zilele acestea, și dulce ca un tată Mi-am pregătit-o, și așa Mi-am gătit Eu cale spre om când a venit acum vremea să Mă fac iarăși cuvânt peste pământ, așa cum am lucrat acum două mii de ani de Mi-am lăsat cuvântul Evangheliei Mele cele de atunci prin ucenicii Mei cei de atunci. Amin.

Iată, vin cu sărbătoarea zilei pecetluirii cu duhul sfințeniei a grădiniței cuvântului Meu, sărbătoarea cea de acum șaisprezece ani, poporul Meu. Stau înaintea ta cuvânt de sărbătoare și am în brațe ziua aceea când M-am vestit pe pământ cu ieslea cuvântului Meu, cu grădinița peste care Mă slăvesc în cuvânt de deasupra ei și în care este scris tot cuvântul Meu, iar Eu, Domnul, l-am făcut carte acum, cartea cuvântului Meu cel de cincizeci de ani, căci adevărată este cartea Mea cea de cincizeci de ani, al cărei cuvânt s-a împlinit și se împlinește, tată. Am în această zi de sărbătoare în mijlocul tău pe apostolul Andrei și pe trâmbița Mea Verginica. Îi am cu Mine ca și acum

șaisprezece ani. Verginica a pus încă din vremea ei la însămânțat sămânța aceasta nouă, ca să rodească ea și să aibă Verginica ucenici pentru Mine, și a rodit sămânța ei și Mi-a născut fii Verginica și i-am făcut pe ei unșii Mei și am luat din ei și Mi-am făcut scară de coborâre a cuvântului Meu pe mai departe de la Tatăl la om, și nimeni să nu se încumete să ispitească, să iscodească taina coborârii Mele, iar credința ta trebuie să fie mare, poporul Meu, așa cum a fost și a lor, și trebuie să lucrezi cu Mine și cu ei, tată, așa cum și de astă dată ați lucrat de Mi-ați împodobit în strai de nuntă casa coborârii Mele în trâmbița Mea Verginica. Acest cămin a luat acum înfățișarea care a fost proorocită de Mine, Domnul, prin trâmbița Mea, și iată, cobor acum cu odihna Mea în căsuța în care am stat cuvânt șapte ani prin gura și prin mânuța trâmbiței Mele, după ce casa de la Maluri s-a surpat prin mânia Mea peste satul cel necredincios în care Mi-am început lucrarea cuvântului Meu în anul 1955.

Acum șaisprezece ani i-am avut martori cu Mine pe apostolul Andrei și pe Verginica în ziua pecetluirii Sfintei Sfințelor Noului Ierusalim din zilele acestea, și Mi-am pus atunci sub sfințenie grădinița cuvântului Meu, iar acum îi am pe ei martori iarăși, pentru așezarea sfințeniei Mele peste căminul nou împodobit acum, după planul Meu peste casa din care Eu, Domnul, am venit acum douăzeci și șapte de ani și Mi-am luat trâmbița la cer, poporul Meu. Iată sărbătoarea Mea cu tine în ziua aceasta, iar Eu te pregătesc acum pentru ziua de mâine când serbez cu tine sărbătoarea amintirii zilei de ridicare la cer a trâmbiței Mele, tată. O, pregătește-te ca să întâmpini cuvântul Meu pentru această sărbătoare și pentru așezarea sfințeniei peste casa în care Eu, Domnul, am lucrat prin trâmbița Mea. Pace ție pentru toate sărbătorile Mele cu tine! Pace ție, poporul Meu! Ai lucrat din zori în noapte ca să-Mi lucrezi veșmântul cel nou al casei coborârii Mele. Te mângâi cu sfinții, tată, căci sfinții Mei te doresc cu dor sfânt, fiindcă Eu te-am făcut popor al Meu. Mă aplec să-ți mulțumesc pentru truda ta cea pentru slava Mea. Te veghez ca să te am al Meu și te mângâi cu sfinții, poporul Meu. Amin, amin, amin.

— **D**ulce îmi faci intrarea la poporul Tău, o, Învățătorul meu. Dulce Te-am lăsat și eu să intri în ființa mea atunci când Tu m-ai primit și m-ai făcut apostol al Tău. Am fost cel dintâi ucenic al Tău când Tu Ți-ai ales ucenicii. M-a trimis la Tine învățătorul meu, Ioan Botezătorul, iar Tu m-ai primit și m-ai făcut ucenic al minunilor Tale cele de atunci, Doamne. Ai lucrat cu mine apoi și m-ai trimis prin Duhul Tău să însămânțez atunci peste pământul și peste neamul român pecetea numelui Tău și încreștinarea acestui neam cu botezul Duhului Sfânt, iar eu așa am împlinit, și ai numit-o pe România întâia chemată a Ta, după harul meu de întâi chemat la lucrul uceniciei lângă Tine, Învățătorul meu. Și iată, și acum m-ai luat și m-ai așezat lângă Tine în ziua de pecetluire a Sfintei Sfințelor Tale din zilele acestea acum șaisprezece ani, ziua când eu sărbătoream între sfinți ridicarea mea la cer lângă Tine, după ce mi-am sfârșit misiunea de apostol al Tău în urma Ta, așa cum toți ucenicii Tăi au lucrat, după ce Tu Te-ai suit iarăși lângă Tatăl dacă ai înviat dintre morți.

O, dulce îmi este mângâierea acum peste creștetul celui îndurerat al Tău, pe care l-ai avut în ziua pecetluirii Sfintei Sfințelor Noului Ierusalim din zilele acestea în grădinița cuvântului Tău pentru slujba de sfințire a ei prin mâna lui de arhieru al Tău lângă unșii Tăi cei de azi. Inimioara lui, întristată de atunci și până azi, nu s-a mai vindecat de întristare, căci el a fost smuls de lângă Tine prin cei necredincioși, și așteaptă

sfinții slava lui, pe care el o are de la Tine peste el, Doamne. Dar el este ținut în legături încă nedezlegate de către cei ce nu au iubit și nu s-au bucurat de alegerea lui cea de la Tine, și suspină duhul lui, Doamne. Iată, ai în brațe ziua aceea când prin el și prin cei mici ai Tăi peste grădină ai pus pecetea sfințeniei peste grădinița cuvântului Tău acum șaisprezece ani. Eu las acum peste el duhul mângâierii și mă aplec înaintea Ta pentru el, rugându-Te să curmi durerea inimioarei lui, că e obosit de durere, Doamne. O, adu vremea lui și vremea Ta cu el și dă-i biruința cea peste necredința celor ce îl apleacă pe el! Ridică fruntea lui și înseninează-o pe ea înaintea mulțimilor, că Tu ești Cel ce poți aceasta, Doamne! Amin.

Îl mângâi și pe poporul Tău cel jertfitor, și dulce îl povățuiesc pe el spre harurile cele lucrătoare înaintea Ta. Duh de ucenic să aibă poporul Tău, și să dovedească el aceasta din zi în zi mai mult, căci slava aceasta o aștepti Tu de la el înmulțită, tot mai mult înmulțită, Doamne. Slavă Ție în mijlocul poporului Tău! Pace Ție cu el în ziua ce vine acum, ziua trâmbiței Tale, ziua când Tu așezi peste căminul ei de pe pământ sfințenia Ta peste veșmântul lui cel nou, peste rochița cea nouă a casei coborârii Tale, Învățătorul meu. Amin, amin, amin.

— **S**i Eu îți zic: pace ție, apostolul Meu! Îți este dulce cuvântul, căci așa îți este Învățătorul. Avem zile cu dulce în ele, cu lucrări mari peste ele și așa lucrăm. Amin.

Pace și ție, poporul Meu! Gătește-te, tată, acum, ca să așezăm pecetea cea sfântă peste căminul cel de pe pământ al trâmbiței Mele, și rămâi lucrător cu Mine și mângâie-Mă cu duhul și cu mânuțele tale cele lucrătoare Mie, cu care Eu, Domnul, Îmi aduc la vedere pe toate cele proorocite de Mine prin lucrarea cuvântului Meu de azi ca să fie, căci cuvântul Meu cel împlinit adeverește adevărul lui, și adevărat sunt Eu, Domnul, prin tot cuvântul Meu grăit peste tine, și care poartă în el viață, viața Mea pentru om, poporul Meu. Amin, amin, amin.

29-30 noiembrie/12-13 decembrie 2007

Sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbița Domnului

Binecuvântare peste locuința înnoită pe pământ a sfintei Virginia. Vorbirea Domnului și a trâmbiței Lui pentru ordinea cerească a casei Domnului. Umiliința sfântă îl face pe om Dumnezeu prin har.

Eu, Domnul, binecuvintez această zi și sărbătoarea ei, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

Eu, Domnul Iisus Hristos, am nume nou peste acest timp, și numele Meu se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu. Pe haina și pe coapsele Mele stă scris: Împăratul împăraților și Domnul domnilor, și oștirile cerești sunt cu Mine, călare pe cai albi, purtând veșminte de in alb, curat, care este viața cea dreaptă a sfinților, și mărturia Mea este duhul proorociei, precum este scris. Amin.

Cuvântul Meu intră prin porți și se așează în cartea sa. Deschideți cuvântului Meu ca să intru cu el în carte, că-Mi sunteți porți, copii veghetori pentru venirea Mea acum, la sfârșit de timp. Mă așez cuvânt în mijlocul poporului Meu, și cu voi Mă așez, după ce voi Îmi primiți la ieslea sa cuvântul, și taină înfricoșătoare este pentru sfinți coborârea Mea cea de azi peste pământ, și în taina aceasta Îmi țin Eu învăluit poporul și așa Mi-l hrănesc pe el din gura Mea și-i dau lui putere să îplinească tot cuvântul gurii Mele și să se facă fiu al lui Dumnezeu prin puterea Mea. Amin.

Am intrat la tine, poporul Meu, și oștirile cerești sunt cu Mine. Stau în mijlocul tău cu sărbătoarea suirii între sfinți a trâmbiței Mele Verginica, trâmbița cea de dinaintea arătării Mele, iar tu ești rodul ei și ești ramură verde, poporul Meu, și Eu Îmi lucrez cu tine lucrările Mele, tată, și fericit ești tu, cel ce ai ajuns să vezi împlinirile cuvântului Meu, cele rostite de Mine ca să fie prin această lucrare de cuvânt, și iată, mărturia Mea este duhul proorociei, fiule. Eu până să-Mi iau trâmbița la cer din marea și multa suferință a trupului și a duhului ei, i-am spus ei: «*Verginico, tu nu vei muri, tată, căci prin lucrarea Mea cu tine, Eu Mi-am zămislit sămânța de popor nou, pe care tu și Eu îl vom hrăni mult, și iată, pătură verde! Privește-o, că ea înseamnă creștinii pe care Eu și cu tine îi vom hrăni la vremea de sfârșit a lucrării Mele, și apoi vom veni cu sfinții și ne vom odihni de osteneli și vom grăi vremea împlinirilor, tată*».

O, Verginica Mea, dulce trâmbița Mea, iată acum sărbătoarea ta în cer și pe pământ! Eu, Domnul, am așezat dulce sărbătoare pentru amintirea zilei ridicării tale între sfinți acum douăzeci și șapte de ani, după lunga și duruta ta suferință, tată. Îți dau un dar mare în ziua aceasta a ta de sobor între sfinți. Ți-am gătit în strai de sărbătoare sfântă, în strai de mireasă căsuța în care Eu am lucrat cu tine cuvântul Meu, căminul în care am venit cu oștirile cerești de te-am luat din patul suferinței și te-am alipit cu sânul Meu ca să te mângâi de multa ta trudă pentru Mine, tată. Te-am luat pe brațe, tată, și te-am dat cunună sfinților, Verginico, și sfinții te-au luat și ți-au cântat cântarea de biruință atunci, dar tu priveai înapoi spre poporul tău, o, copilă scumpă a Mea. Slăvită, dar durută ți-a fost ziua aceea, căci marea ta dragoste pentru poporul Meu cel de atunci, și apoi cel de azi popor al Meu, a lăsat rană pe duhul tău, și cu ea ai venit la Mine, tată. De atunci ai tot așteptat să vezi rodul, și să-l vezi în picioare, dar poporul tău n-a mai stat cu înțelepciune înaintea ta și a Mea, căci era popor firesc, și a uitat ce este el și ce trebuie să fie el pe pământ, și s-a dus spre duh de lume, tată, el și fiii lui, și suspinul tău creștea în tine și în Mine pentru poporul tău, pe care Eu l-am învățat atâta, atâta vreme, să nu stea cu lumea, să nu iubească acest duh, să nu părăsească învățătura vieții și fapta ei, și rana ta nu s-a mai vindecat în tine și în Mine. Dar a venit și vremea primăverii, tată, și din tine s-au arătat lăstare noi, și ele au prăsit și s-au ridicat pentru tine ca să mărturisească rodul trudei tale cu Mine, și iată, avem acum popor frumos, Verginica Mea. Te mângâi cu el, tată, în ziua ta de serbare între sfinți. Te mângâie el, Verginico, fiindcă Eu, Domnul, i-am dat lui cuvânt să-ți înnoiască și să-ți îmbrace în strai nou căminul din care Eu te-am ridicat la cer între sfinți. E zi dulce în căsuța ta în ziua aceasta. E strai dulce în căminul tău, tată. E ca în cer acum în căsuța ta, Verginica Mea. Își iau acum loc sfinții și îngerii în ea, tată. S-au pornit înainte de zori oștirile îngerești și au cântat slava îngerească peste locul coborării Mele în tine în căsuța aceasta. Sărbătorim acum ziua ta între sfinți, sus, pe colina Noului nostru Sion, pe colina Noului Ierusalim, Verginico, și apoi îi luăm pe cei mici ai poporului Meu, cu care am lucrat rochița cea nouă a căminului tău, și mergem să însemnăm cu pecetea sfințeniei Mele înfățișarea cea nouă și dulce a templului în care Eu am stat cu tine adăpostit și am cuvântat din tine cuvântul Meu, tată. Ne vom întoarce apoi în carte, Verginico, și vom așeza în ea tot cuvântul zilei, și prin el, ordine cerească vom lăsa peste acest cămin al tău, și tu te vei mângâia în el cu cete de sfinți, tată, căci îngerul Meu Mihail ia acum în pază căminul acesta, după ce Eu, Domnul, rostesc astăzi peste el, prin unșii Mei de la ieslea Mea de cuvânt, binecuvântare și sfințire cu harul Duhului

Sfânt a acestui cămin înnoit prin cuvânt și prin înfățișare văzută, tată. Vom sta de vorbă în carte, Eu și cu tine înaintea poporului tău în ziua aceasta, iar duhul mângâierii ne va fi alin, tată. Amin, amin, amin.

— O, dulce Stăpân al iubirii mele de Dumnezeu! Ai pus în mine iubirea Ta și mi-ai stăpânit-o, Doamne, căci m-ai învățat mereu prin ea să-Ți fiu slugă credincioasă, și iubirea Ta a suferit în mine după voia Ta. Ai sădit în ființa mea cea de la Tine darul umilinței sfinte, și prin el Tu m-ai iubit și Te-am iubit. Nu poate avea omul iubire de Dumnezeu dacă nu are în ființa lui darul umilinței sfinte, Stăpâne Doamne. Alinul pe care-l voi gusta eu în ziua aceasta de slavă a Ta și a mea, va fi grăirea mea cu poporul meu cel mic de azi despre darul umilinței sfinte, despre odihna Ta cea caldă în cel iubit de Tine prin acest dar și har al umilinței sfinte, Doamne, și care-l face dulce pe om înaintea Ta și a celor din jurul lui, Stăpâne Doamne.

Acum eu mă aplec cu Tine înaintea poporului Tău cel mic pentru mulțumire, căci mânuțele lui au îmbrăcat ca pe o mireasă, ca pe o sală de nuntă căsuța în care eu am suferit cu Tine sub slava cuvântului Tău, iar Tu în mine ai suferit, căci eu n-am avut decât suferință pe pământ, și așa am semănat eu cu Tine între oameni, și așa sunt și în cer, Doamne, căci dorul sfinților Tăi e dor mare și durut pentru ca Tu să biruiești, Mieluțule Doamne. Când sfinții Tăi Te văd durut că nu ai rod pe pământ, ei seamănă cu Tine în cer și-Ți așteaptă suspinând biruința cea mare, Mieluțule Stăpân, și de aceea se strâng ei lângă poporul Tău de azi, cu care-Ți lucrezi împlinirile lucrărilor Tale toate, împliniri tainice, Doamne Mieluț, așa cum atât de tainic ai avut peste mine lucrarea venirii Tale a doua oară de lângă Tatăl la om, și nu m-ai luat lângă Tine între sfinți până ce nu mi-ai adus aproape pe cei cu care apoi aveam să mă sprjin pe mai departe, numindu-i pe ei sămânță nouă pentru popor nou și frumos, și așa mi-ai dat Tu darul mângâierii pentru lucrarea Ta pe mai departe, și apoi am așteptat în cer ca ea să răsară cu rod, Doamne.

În ziua aceasta de slavă ne vom mângâia în cer și pe pământ cu sfinții și poporul nostru lângă ei și ne vom șterge lacrimile pentru ca să fie zi de bucurie și de sfințire a casei coborării Tale în trupul meu cel îndumnezeit de ființa Ta, care cobora în mine și care ieșea cuvânt al Tău peste cei ce Te credeau că Tu ești cuvântul gurii mele, Cuvinte Doamne. În ziua aceasta îl cuprind și-l mângâi și pe cel ce m-a însoțit din partea Ta pe calea mea cea cu durere pe pământ, și îi aduc acum mulțumire pentru că mi-a ajutat pe cei mai mici și s-a așezat lângă ei să poată să pună ei peste căsuța mea numele meu cel ceresc, numele trâmbiței Tale, Doamne, așa cum și până azi căsuța mea a purtat peste ea numele meu cel pământesc. În ziua aceasta vom lucra duhul mângâierii și duhul învățaturii celei noi peste poporul Tău, și toată această lucrare a zilei va fi mărturia Ta, căci mărturia Ta este duhul proorociei, Cuvinte Doamne, Mieluțule Stăpân. Amin, amin, amin.

— O, dulce trâmbița Mea, o, Verginica Mea, o, copilă a harurilor Mele, mare este ziua aceasta în cer și pe pământ, tată!

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Eu, Domnul Iisus Hristos, rostesc cuvânt și spun: Se binecuvintează și se sfințește căminul tău de pe pământ, Verginico, și numele tău cel nou peste el. Amin. Se binecuvintează și se sfințește prin cuvântul Meu și prin rugăciunea unșilor Mei de azi fântâna cea nouă a căminului acesta, și ea primește acum peste ea harul și ocrotirea sfinților ierarhi Vasile, Grigorie și

Ioan, arhieriei cerești, prin care Eu, Domnul, Mi-am binecuvântat și Mi-am pecetluit începutul lucrării Mele de cuvânt în anul 1955 de la nașterea Mea pe pământ. Se binecuvintează și se sfințește prin cuvânt de Duh Sfânt apa acestei fântâni, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Îngerul Meu, Mihail, așează acum oștiri îngerești pentru ocrotirea acestui cămin înăuntrul și împrejurul lui. Amin.

Eu, Domnul Iisus Hristos, voi așeza prin cuvânt în ziua aceasta toată ordinea care va fi să fie peste acest cămin. Amin.

Să-i cuprindem, Verginico, pe cei ce ne-au dat mânuțele lor ca să lucrăm cu ele împodobirea templului coborării Mele prin tine la popor. Să-i învățăm pe ei în ziua aceasta darul care te-a călăuzit pe tine în toată vremea pe pământ, darul umilinței sfinte, tată, umilința de duh, care-l face frumos pe om pe pământ și în cer, Verginica Mea.

Iată împlinire cerească, poporul Meu! Acum zece ani am rostit cuvânt proorocesc și am spus că nu voi sări pe deasupra ca să intru iarăși cu slava Mea în căminul trâmbiței Mele, ci prin porți voi intra și voi curăța și voi împodobi și voi binecuvânta iarăși acest cămin, care este cetate înaintea Mea, și iată, am împlinit așa cum am cuvântat atunci, căci mărturia Mea este duhul proorociei, poporul Meu. Amin.

Să se ridice cei nemulțumiți de mersul Meu înainte cu lucrarea Mea începută prin Verginica, să se ridice aceștia și să spună unde este și cum este mersul înainte al acestei lucrări, începută de Mine prin trâmbița Mea, prin care am proorocit că această lucrare va merge înainte cu slavă și cu împlinirile ei cele proorocite? O, unde în altă parte în poporul Meu sunt aceste împliniri și aceste lucrări proorocite ca să fie? Să-Mi răspundă cei care cârtesc și se răzvrătesc cu nemulțumire asupra mersului Meu înainte cu lucrarea Mea prin Verginica! Să-Mi răspundă Mie și loruși să-și răspundă unde în altă parte merge pe mai departe lucrarea Mea și împlinirile ei dacă nu aici și așa cum Eu lucrez și împlinesc acum, proorocind și împlinind?

O, lăsați fruntea în pământ, voi, cei ce vă răzvrățiți împotriva celor cu care Eu, Domnul, înaintez acum tot înainte spre toate împlinirile ei cu lucrarea cuvântului Meu dacă voi n-ați stat statornici și vrednici lucrători cu Mine peste acest timp! Dați de peste voi duhul îngâmării, cu care vă hrăniți pe voi și pe cei slabi ca și voi, care nu pot împlini peste ei sfințenia Mea, și prin ea statul Meu în ei cu fața Mea, cu chipul Meu în ei și peste ei, căci cu duhul îngâmării vă acoperiți voi fața cu care nu vreți să împliniți peste voi ființa Mea cea sfântă! Mușcați-vă limba, puneți mâna la gură și stăpâniți-vă! Nu cârțiți, nu defăimați, nu aduceți grăire de rău, nu iscodiți, nu ispitiți, nu vă răzvrățiți împotriva celor cu care Eu, Domnul, Mi-am făcut așezare nouă și merg biruitor cu lucrarea Mea și cu împlinirile ei! Apropiati-vă de Mine ca să vă curățați de aceste păcate! Veniți și cereți curățire prin mărturisire, ca să nu pieriți fără de veste prin cuvintele voastre cele împotriva Duhului Meu, Care lucrează pe mai departe lucrarea Mea de cuvânt peste pământ! Nu uitați, nu uitați, nu uitați că știți de la Dumnezeu încă din vremea cea de pe pământ a trâmbiței Mele că Eu, Domnul, Mi-am chemat aproape pe cei pe care apoi M-am sprijinit ca să-Mi întăresc poporul cel de atunci, și, iarăși, apoi, alt popor: popor nou. Nu uitați că este rostit cuvânt de la Dumnezeu pentru cele de acum lucrări ale Mele și care-Mi împlinesc cuvântul Meu rostit! Vai celor ce viclenesc mersul lucrării Mele de cuvânt pe mai departe prin puterea Mea! Vai lor, că nu știu ce fac și nu știu ce-și fac!

O, lăsați fruntea în pământ și ridicați-vă spre pocăință, voi, cei ce Mi-ați fost fii prin lucrarea Mea cu Verginica și apoi

n-ați mai ascultat și n-ați mai crezut și v-ați îngâmfat și v-ați învățat și v-ați răzvrătit! Dacă voi sunteți cei buni, cei împlinitori, cei adevărați ai Mei, cei ce împliniți lucrarea Mea peste pământ acum, după cum a fost proorocia cea pentru împliniri, arătați-Mi rodul, tată, ca să-l văd! Arătați-Mi pe copiii voștri cu care ați venit la Mine ca să-i binecuvintez când i-ați născut, și apoi arătați-Mi pocăința voastră pentru cele ce n-ați lucrat și n-ați împlinit în via Mea, iar Eu, Domnul, voi privi și voi cerceta și voi hotărî. Amin.

Și acum, fiilor unși în grădinița cuvântului Meu ca să-Mi binecuvântați prin cuvânt lucrările Mele de nou Ierusalim pe pământ, ridicați rugăciune cu mâinile sus spre Mine și cereți harul Preasfântului Duh peste căminul lui Verginica și peste fântâna cea nouă a acestui cămin. Să fie căminul acesta popas al sfinților Mei și al îngerilor Mei, și să fie ținut în mare sfințenie și în mare ordine în toată, în toată vremea, ziua și noaptea, tată. În ziua aceasta cuvântul Meu va așeza peste acest cămin pe toate cele ce vor fi să fie împlinite și păzite peste el. Amin.

Acum ridicați rugăciune spre Mine și slăviți între voi ziua cea de serbare a trâmbiței Mele, fiilor, și apoi vom merge frumos și sfânt și vom pecetlui căminul cel înnoit, și iarăși Eu, Domnul, Mă voi așeza în carte cu tot cuvântul sărbătorii, tată. Dulce să vă fie petrecerea, și cerească, tată. Dulce să vă fie iubirea, și să Mi-o dăruți Mie mereu, fiilor, așa cum Mi-ați dăruit-o și acum, de Mi-ați așezat înfățișarea cea nouă a casei coborării Mele prin trâmbița Mea, al cărei rod ești tu, poporul Meu de azi, poporul Meu cel mai mic de azi. Pace ție, tată, iar iubirea cea pentru Dumnezeu să-ți schimbe în toată vremea la înfățișare ființa ta și lucrarea ei, petrecerea ta înaintea Mea și rodul ei, și fericit vei fi când vei culege roadele acestea, fericit, tată, iar Eu voi fi părintele tău pe vecii, tată, căci sunt Părintele veșniciei, poporul Meu. Amin, amin, amin.

*

Iată, am pecetluit prin harul Preasfântului Duh și prin unșii Mei din grădina cuvântului Meu, am pecetluit cu legea sfințeniei Mele căminul trâmbiței Mele, în care Eu, Domnul, coboram cuvânt și Mă împărțeam la popor ca să-l povățuiesc pe el, trezindu-l mereu spre înțelepciunea vieții, care este ascultarea de Dumnezeu prin taina duhului umilinței sfinte, poporul Meu. Te-am mângâiat, tată, și Eu, și trâmbița Mea. A mângâiat Verginica tot ce este așezat aici spre podoabă dulce a căminului acesta. S-a purtat prin fața chipului sfinților și s-a închinat trâmbița Mea. A mângâiat zidurile cele albe, pânzele din ferestre, mesica și scăunulele, țesăturile de pe lavițe, și apoi s-a așezat și a așteptat să vină poporul, și apoi pe toți, pe toți ea v-a mângâiat și v-a sărutat.

Cetele de sfinți și de îngeri au împodobit peste tot în mare ordine slava acestei zile, că frumoasă, frumoasă e slava oștirilor cerești, poporul Meu, căci tot ce este în taină, este frumos, tată, și nu trebuie loc anume pentru slava cea cerească așa cum celor de pe pământ le trebuie loc pe pământ. Slava cea cerească se întrepătrunde peste cele ce se văd fără să se împiedice în ele, așa cum și Eu, Domnul, atât de slăvit cum sunt, Mă fac una cu omul când intru în el ca să-l fac pe el dumnezeu prin harul cel tainic al lui Dumnezeu, tată. E greu să înțeleagă omul ce înseamnă taină și cum este lucrarea ei peste oameni și în oameni. O, ce ușor i-a fost lui Avraam să-L cunoască pe Dumnezeu la întâlnirea Domnului cu el sub stejar! Despre taina aceea mare n-au putut oamenii să vorbească mult, căci oamenii nu au duhul umilinței sfinte, cu care să vadă și să înțeleagă tainele lui Dum-

nezeu când ele ar veni spre om prin credința lui, și apoi prin vederea celor tainice, și care lucrează pentru oameni, poporul Meu. Pe Avraam l-am ales și l-am ridicat spre lucrările Mele pentru curățenia duhului și a inimii lui, căci el L-a înțeles pe Dumnezeu mai mult decât toți cei de până la el și cei de după el, și așa am găsit Eu locaș și în Verginica, iar ea voiește să grăiască azi cu tine lucrarea darului umilinței sfinte, care poate în om pentru tainele lui Dumnezeu și care îl face pe om dumnezeu prin har, poporul Meu. Amin, amin, amin.

— **O**, mare și dulce este lucrarea tainelor dumnezeiești între pământ și cer, Cuvinte Doamne, și întru care Tu m-ai sădit când ai venit la mine pe pământ ca să mă faci vas al Tău, vas în care să locuiesc Dumnezeu așa cum a locuit în Avraam, pe care l-ai făcut sân al celor ce au iubit să fie fii ai lui Dumnezeu pe pământ! Grăiesc cu Tine în carte în ziua mea de sărbătoare în mijlocul poporului meu, iar Tu grăiești cu mine înaintea lui și vreau să-i deschidem mintea și să primească el înțelepciunea priceperii tainelor lui Dumnezeu, Mieluțule tainic. Ar putea credința omului să ajungă ca a lui Ioan Botezătorul, care a spus celor adunați la Iordan în ziua botezului Tău: «*Iată Mielul lui Dumnezeu, Care spală păcatele lumii!*»? O, nu poate fi ajutată credința în om decât prin lepădarea de sine a omului, Mieluțule tainic, și iată de ce nu poate omul veni după Tine ca să Te urmeze și ca să Te creadă și ca să Te vadă și ca să Te înțeleagă ca Avraam, ca Ioan Botezătorul, Cuvinte Doamne! Se teme omul de lepădarea de sine cum că s-ar lepăda de plăcerile și de gusturile lui, cele care țin de trup, dar nu așa înseamnă lepădarea de sine a omului, o, Doamne. Ea este cea care nu-l împiedică pe om să Te cunoască, ea este cea care îl face pe om să creadă în tainele Tale, în cuvântul Tău rostit peste el; ea este iubirea cea din om pentru ființa Ta în el, iubirea care-L înțelege și apoi Îl vede pe Dumnezeu în om, iubirea care vede ca Dumnezeu, care poate ca Dumnezeu în om, Stăpâne al iubirii. Ai spus poporului Tău acum despre ființa mea cerească și care a atins cu mângâiere tot ce este ca podoabă în căminul meu, nou împodobit acum de mânuțele calde, care se dau Ție ca să faci Tu cu ele lucrările Tale. Iubirea care poate ca Dumnezeu în om, aceasta este cea care-l poate face pe om să pătrundă dincolo de cuvântul Tău și să vadă adevărul lui, lăsându-se el cuprins în fașa tainelor Tale, pe care nici un vrăjmaș al vieții nu poate să le atingă cu mintea și cu inima lui. Numai cel ce nu iubește și nu înțelege taina vieții, numai acela rămâne fără Tine pe pământ și în cer, Stăpâne al vieții. O, numai cel ce este plin de sine, numai acela nu poate să Te cunoască și să Te vadă în fapte și în lucrările Tale învăluite în taină, Dumnezeule tainic. O, cum să se lepede omul de sine ca să Te urmeze apoi, când Tu ești atât de tainic, Părinte al veșniciei? Grăiesc cu Tine înaintea poporului nostru ca să-l povățuiesc pe el spre iubirea de Tine și ca să vadă fiii oamenilor ce povețe cerești coboară peste poporul Tău, Învățătorule mare. Nu poate avea omul iubire de Tine dacă nu are în ființa lui sălășluit darul umilinței sfinte. Mă alin în ziua aceasta prin grăierea mea cu poporul nostru despre odihna Ta cea caldă în cel iubit și lucrător cu Tine prin acest dar și har al umilinței sfinte și care-l face dulce pe om înaintea Ta și a celor din jurul lui. Îl învățăm pe poporul cel iubit taina lepădării de sine și lucrarea ei. Cel ce este învăluit și încurcat cu grijile vieții nu poate să stea în lucrarea tainelor Tale, dar poate să le creadă dacă stă în duhul umilinței sfinte, și iată, nu știe omul ce este lepădarea de sine, care îl ajută pe el să fie copilul Tău și să nu se împiedice în mintea lui, în cunoștința lui când trebuie să Te cunoască și să Te în-

țeleagă prin tainele Tale, cu care cobori între oameni, Doamne.

O, nu te mira, popor credincios, de ce nu crede omul în Domnul prin această coborâre a Sa, și în tine, care stai și slujești lucrării cuvântului Său așa cum El te așează să lucrezi; nu te mira că stai cu Dumnezeu, căci tu stai prin credință, fiule, fiindcă ești umbrat de darul umilinței sfinte, care face credință în om așa cum a făcut în Avraam, iar cel ce nu stă este cel ce se împiedică în mintea lui, și în care el crede, și așa se desparte el de Dumnezeu, nelepădându-se de sine ca să-I urmeze Lui. Cel ce nu are lepădare de sine pentru credința lui în tainele Duhului Sfânt, acela nu are lepădare de păcat, iar cel ce păcătuiește face aceasta pentru că nu are în el darul umilinței sfinte, și unul ca acela se îngâmfa în însuși trupul său, căci dacă nu s-ar îngâmfa n-ar cădea slujitor păcatului și rătăcirii lui de pe calea cea cu lumină, cea cu umilință pe ea, și iată, nu poate omul să-L iubească pe Dumnezeu ca să-L urmeze pe El așa cum El a spus când a spus: «*Cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să urmeze Mie*». O, dar omul nu știe că darul umilinței sfinte este crucea pe care trebuie să și-o ia și prin care să-și răstignească mintea și să primească în ea lucrarea credinței ca Avraam, care L-a cunoscut pe Dumnezeu prin darul umilinței sfinte, prin care el și-a supus credinței sfinte mintea sa și a lucrat lui Dumnezeu așa, neispitind, neiscodind pentru credință, ci umilindu-se și bucurându-se să se facă locaș al lui Dumnezeu. Iată ce dulce este calea aceasta, calea cea cu Dumnezeu pe ea pentru omul care are în ființa lui darul umilinței de duh, umilința cea sfântă, popor călăuzit de Dumnezeu!

O, aplecați-vă și voi, cei ce ați crezut odată în acest izvor și apoi v-ați întors iarăși de la el și v-ați supărat și v-ați îndoit! Când Domnul i-a spus lui Adam păcatul necredinței lui prin care n-a ascultat de cuvântul Făcătorului său, s-a supărat Adam pe Domnul și nu L-a mai urmat, și apoi L-a disprețuit, iar pricina despărțirii lui de Dumnezeu a fost păcatul său. Nu este altă pricină, nu este sminteală în cel ce se desparte de calea sfințeniei Domnului, decât păcatul din el, căci nici un păcat din afara lui nu-l desparte pe om de Dumnezeu, decât păcatul din însuși trupul lui și care spurcă mintea omului, învinuind-o apoi pe ea față de Dumnezeu și față de oameni, și apoi omul Îl disprețuiește pe Dumnezeu și cade în însăși mintea lui, în însuși sinele lui, care îl desparte pe om de Dumnezeu.

Îți dau, popor iubit, această înțelepciune a credinței, în ziua aceasta când eu am intrat cu mare sfială în căsuța mea cea dulce acum și pe care mi-ai pregătit-o înnoită, împodobind-o tu pe ea, începând de la rasul cărămidei ei și până la rochița ei cea albă de deasupra și apoi înveșmântarea ei. Când Domnul m-a ridicat la cer din patul suferinței mele, a venit și m-a luat din căsuța mea și m-a făcut cunună sfinților, iar acum eu îi cuprind pe sfinți și pe îngeri în căsuța mea, și fericit ești tu, cel ce ai ajuns să vezi împlinirea cuvântului lui Dumnezeu, căci mărturia Domnului este duhul proorociei, popor iubit. «*Cel ce se răzvrătește, să nu se înalțe întru sine, căci înfricoșătoare sunt lucrările Domnului, și pentru mulțimea puterii Lui Îl vor linguși pe El vrăjmașii Lui, și tot pământul se va închina Lui și-I va cânta Lui, căci El stăpânește cu puterea Sa veacul*», după cum este scris, iar proorocul David, cântându-I Lui, spunea: «*Veniți să ne închinăm și să cădem înaintea Lui și să plângem înaintea Domnului, Celui ce ne-a făcut pe noi poporul pășunii Lui și oile mâinii Lui!*». Amin.

Îți dau, popor iubit, înțelepciunea darului umilinței sfinte, care m-a călăuzit pe mine în vremea mea pe pământ, și să iubești acest dar, fiule, și să-i dai creștere în tine, căci eu prin acest dar sfânt L-am născut pe Domnul cuvânt douăzeci și cinci

de ani pe pământ, căci El intra în trupul meu ca un Mieluș supus, și tainic Se micșora ca să mă cuprindă și ca să-L cuprind ca într-o iesle, în care El Se năștea cuvânt și ieșea prin gura mea spre popor, așa cum copilul care se naște în mama lui iese apoi și se face mare apoi prin umilința spre el a mamei lui. Amin.

Iată alinul meu din ziua aceasta, Cuvinte Doamne, căci m-am mângâiat grăind cu poporul Tău taina și lucrarea darului umilinței sfinte, umilința de duh, Doamne Mieluș. Să fie căminul acesta popas al îngerilor și al sfinților Tăi în toată ziua și noaptea, iar Tu vei așeza acum peste el prin cuvântul Tău pe toate cele ce vor fi să fie împlinite și păzite peste el. Pe vremea trupului meu ai cuvântat către poporul Tău și ai spus că omul a scos de la locul lor două duminici din calendar, iar serbările sfinților s-au clătinat de la locul lor, și iată, acum s-a împlinit punerea la loc a serbărilor, căci poporul de azi Te-a ascultat. Când Tu ai spus aceasta la poporul Tău cel de demult, n-ai putut mai mult să-i spui pentru această împlinire, căci poporul nu avea credincioșie, nu avea darul umilinței sfinte, care să-l fi așezat pe el să împlinească așezarea la loc ale celor clătinate de la locul lor, sărbătorile cele strămoșești pentru sfinții Tăi. O, ce minunat lucrezi Tu prin popor ascultător, Cuvinte Doamne! Ce minunat lucrezi Tu când nu Te împiedici în om, în necredința omului, Doamne, și ce greu lucrezi când omul Îți este hotar ca să nu poți Tu împlini după voia Ta tainele Tale pe pământ! Iată ce minunat, ce frumos ai împlinit Tu acum așezarea la loc a sfințeniei acestui cămin! Ce frumos Te-a ascultat însoțitorul meu cel de la Tine, de s-a așezat să împlinească el tot cuvântul Tău cel de acum peste el!

Te îmbrățișez cu dor sfânt, Nicușor al meu, căci mi-ai fost ocrotitor de la Dumnezeu pentru greua de dus lucrare a Domnului printre cei necredincioși, de la care atât de mult am suferit. Îți mulțumesc, mămică, îți mulțumesc acum cu aplecare că te-ai așezat lângă cei mai mici ai noștri și te-ai aplecat să-mi așezi numele meu cel ceresc peste acest cămin, care a suspinat douăzeci și șapte de ani nemângâiat și neînnoit după planul cel ceresc, și care abia acum, prin cei curați și credincioși Domnul i-a dat înfățișarea cea proorocită să fie peste acest cuib, care s-a sfințit acum prin harul Duhului Sfânt și prin cuvântul unșilor Domnului în grădina unde El Își slobozește acum din văzduh cuvântul ca să-l facă cunoscut și apoi împlinit. Mi-e tare dor de tine, mi-e tare dor, ca și Domnului mi-e dor, iar azi mi-ai șters o clipă lacrima mea pentru tine, lacrima mea după tine și iată, te-am atins și ți-am dat putere să poți pentru Dumnezeu și pentru mărturia Lui, care este duhul proorociei, mămică. Îți grăiesc așa cum grăiam cu tine pe pământ și te rog dintre sfinți, să nu mai mănânci carne, căci duhul cărnii este durerea cea de șapte mii de ani a Domnului. Carnea l-a făcut pe om să cadă din Dumnezeu, și tu știi tainele Domnului, mămică. Îmbracă-te cu ele și dă-le în tine putere ca să poți pentru ele, că a venit vremea, mămică, și te rog cu sfială, în afară de vin nimic, nimic să nu mai atingi cu gura ta între băuturile de pe pământ, căci sunt diavol aceste băuturi și poartă în ele boli pedepsitoare, fiule, căci diavoli au coborât la oameni și se războiesc cu ei ca să-i doboare, ca să-i piardă. O, curățește-te cât mai mult și caută să fii dulce așa cum eu am fost, și dă-le acest dulce la cei mici, care-L poartă pe Dumnezeu și pe mine, mămică, și pe sfinți spre popor și spre pământ. O, nu te apleca spre cei răzvrățiți care se înalță cu sinele lor împotriva acestor micuți ai noștri! O, nu te opri să vorbești cu cei răzvrățiți, nu le îngădui să defaime înaintea ta și la urechea ta lucrarea Domnului, purtată azi de cei de azi purtători ai ei, ci, din contra, stai dârz și treaz, așa cum știi că sunt și vor fi împlinirile toate, că iată-le cum se așează spre vederea

lor! Deschide gurița și umple-o de cuvânt mărturisitor și ține ce ai de la Dumnezeu, căci eu te iert, mămică, de toată despărțirea ta de mine, dar iartă-te și tu de tot ceea ce nu trebuie să mai săvârșești în duhul, în sufletul și în trupul tău, ci, din contra, împlinește-L pe Domnul în tine și dă-I chip înăuntrul tău și în afara ta și fă-te copil, așa cum ai stat tu la început, copil supus sub mâna cea lucrătoare a Domnului, iar în calea celor răzvrățiți și defăimători și iscoditori nu te opri, nu sta, ca să nu se facă vinovată urechea ta, mămică. Uită-te la împliniri și lămurește-te! Fii cuminte și caută cu Duhul Sfânt pentru credința ta, iar duhul omului îndărătnic și îndoielnic și necredincios depărtează-l din calea ta, căci este duh păcătos, că el îți dă târcoale și se învelește pe deasupra cu omul care dă să te facă să-l crezi că este credincios lucrării de odinioară prin mine a Domnului. O, cel ce nu mă mângâie prin darul cel din el al umilinței sfinte și al lepădării de sine ca să se facă plăcut prin aceasta, acela să nu se creadă sprijin și credincios lucrării pe care Domnul a avut-o prin mine înaintea poporului cel de atunci dacă nu poate el și acum să se aplece și să creadă cu umilință mersul înainte al Domnului și împlinirile Lui cele văzute și pipăite și râul Lui de cuvânt, care a trecut peste zăgaz, împărțindu-se în patru laturi peste pământ, precum este scris. O, fii copil al lucrărilor Domnului, Nicușor al meu, și Domnul va avea grijă de cărarea ta spre El. Pace ție! Sfințește-te după voia Domnului și ia povață și putere ca să poți, ia de la cei ce poartă de la Domnul pe mai departe lucrarea Sa. Iată-i! Să-i mângâiem și să-i ajutăm sub greul lor, mămică! Amin.

Îi cuprind acum în cuvânt și pe cei ce-mi sunt fii în curțile mele aici, pe Ionel și pe Veronica, și pe care aș fi voit să-i am de sprijin lucrării mele încă de la începutul lor în această casă.

O, vă rog de lângă Domnul, vă rog, fiilor, aduceți-mi alin peste usturimea mea și faceți-vă sfinți, mămică. Căutați să știți bine dorurile Domnului și alăturați-vă împlinirilor lor. V-am așezat acum descurcată moștenirea aceasta, căci era încurcată, și am pus peste ea acum numele meu cel ceresc, așa cum Domnul l-a scris pe pământ în vremea aceasta prin ascultarea și prin credința și prin lucrarea celor ce sunt acum porți ale Domnului și cale sfinților Lui când El vine pe pământ cu sfinții Lui. Vă dau iubire, vă dau credință, vă dau putere să puteți, vă dau duhul temerii de Dumnezeu, vă dau, vă dau vindecare, vă dau iertare pentru toate cele ce dor în cer de la neputințele voastre cele pentru calea aceasta plină de împliniri și pe care nu v-am mai avut aproape multă vreme. Rămâneți ai mei și cu mine, mămică. Nu vă fie rușine cu Dumnezeu și cu acest cuvânt care-mi crește și-mi tot sădește un popor, ci să vă fie rușine fără Dumnezeu și fără acest mare dar, cuvântul Domnului care coboară cu multă slavă și lărgime acum peste pământ. Însuflețiți-vă pe voi și pe copiii voștri spre nepăcătuire, că vreau să am rod din neamul meu cel după trup, și n-am, mămică, iar eu sunt mare, mare în cer și pot să vă sprijin dacă iubiți să căutați mai cu inimă pe calea venirii Domnului, căci Domnul va îmbrăca în slavă mare pământul curând, curând, și nu va mai fi pe pământ om să nu-L vadă pe Domnul în acest cuvânt, cu care El pe toate le înnoiește, că a venit vremea Scripturii înnoirii lumii. Aduceți-vă aminte cum v-am crescut eu și cum v-a învățat Domnul să fiți, și faceți-vă ordine peste viață, mămică, căci voi stați în curți binecuvântate pentru locurile Domnului, voi trebuie să fiți sfinții Domnului. Amin.

Acum, Doamne, așează Tu peste acest cămin ordinea Ta cea din cer. Precum în cer, așa și pe pământ prin acest așezământ, în acest cămin. Amin, amin, amin.

— **O** trâmbiță deșteptătoare, o, Verginica Mea, frumoasă îți este iubirea, tată! Mila ta de ai tăi s-a făcut acum rugăciune spre ei pentru sfințirea lor, tată. Iubirea ta pentru poporul Meu s-a făcut în ziua aceasta de slavă duhul învățaturii și al înțelepciunii pentru darul umilinței de duh, care îi animă pe cei purtători de Dumnezeu. Ai acum între fiii poporului tău rod viguros, care stă drept pentru împlinirea poporului tău întru legile cele sfinte, așa cum a fost proorocit în acest cuvânt la începutul Meu cu tine, tată, când Eu prooroceam facerea și vederea Noului Ierusalim și închinarea înaintea Mea a poporului Meu prin viața lui cea plăcută Mie, depărtată de păcat și de duhul lumii, tată. Iată, căminul tău primește acum peste el taina de nou Ierusalim, și Eu cobor peste el ordinea cerească. Toate să fie noi în el, precum scrie în Scripturi că va fi. Toate să fie păstrate curate și toate să-și aibă locul lor cu rost folositor pentru Dumnezeu. Așa cum la Sfânta Liturghie se lucrează sfânt și curat toată jertfa cea pentru Mine și pentru poporul Meu spre hrană veșnică, tot așa să se lucreze orice lucrare sub acest acoperământ. Să se lucreze lucrare cu ordine, să nu stea lucruri înșirate în vremea oricărei lucrări, și așa să se înceapă și să se termine orice lucrare. Să nu fie strănse aici lucruri în afară de lucrurile de folos pentru cele ce servesc aici odihnei Domnului și lucrării Lui în cei ce îngrijesc aici și în cei ce vor veni și se vor închina cu viața lor cea trăită și înfățișată Domnului. Cei ce iubesc duhul cărnii, duhul trupului și al lumii, să aibă grijă dacă vor da să vină spre închinare aici, să nu atingă aici cu aceste duhuri vrăjmașe lui Dumnezeu. Să nu rămână singur duhul acestui cămin, ci să aibă în el mereu om plăcut lui Dumnezeu și Duhului lui Dumnezeu. Să se grăiască aici numai cuvinte duhovnicești, numai vorbiri cerești, iar cântarea cea de slavă și de rugăciune să se apropie și să-L mângâie pe Domnul. Să vină poporul Meu să cânte și să-L slăvească pe Dumnezeu în sărbători și să dea acestui cămin duh de viață, duh din duhul tău cel iubitor de viață, poporul Meu. Să se păstreze și să se lucreze aici rugăciune de dimineață, rugăciune în vremea serii și cea din vremea miezului nopții, iar apa sfințită și tămâia să fie în fiecare zi așezate cu lucrarea lor peste acest înnoit așezământ. Cei ce dau să vină să treacă pe aici, să nu vină ca să vadă, ci să vină să-i vadă Domnul pe ei, să le vadă trăirea și pocăința și viața lor cea sfântă și închinată Domnului după voia Sa cea de azi, căci Domnul împărățește aici, și se închină îngerii și sfinții în acest așezământ înnoit de cuvântul Său, și toiagul puterii Sale îl așează El aici acum, ca să stăpânească El în mijlocul vrăjmașilor Lui, precum este scris. Amin. Din timp în timp, la timp potrivit voi, unșii Mei de la iesle, veniți și slujiți în acest cămin apă sfințită, tată, și cu ea să fie stropit acest așezământ. Atunci Eu, Domnul, voi binecuvânta proaspăt și voi întări acest cămin, iar sfinții și îngerii vor avea bucuria lor împreună cu voi aici. Cei ce vor locui și vor îngriji acest cămin, să nu strângă ale lor aici, ci numai ce este de folos pentru acest așternut sfânt, că Eu, Domnul, plâng, tată, plâng că nu mai pot să intru în casa creștinului de lucruri și de culori multe și obositoare ochiului Meu cel smerit și Duhului Meu Cel umilit, și îl plâng pe creștin, tată, căci a fost hrănit de cuvântul lui Dumnezeu și a rămas lume creștinul care nu M-a ascultat și nu M-a iubit așa smerit cum sunt Eu de la nașterea Mea pe pământ și până azi, și nu-i este milă creștinului de umilința Mea care nu se împacă cu adunătura lui în care Eu nu Mă pot odihni. Cei ce vin să se închine în acest cămin, să nu sară peste porți, tată, să nu sară peste așezarea Mea cea de peste poporul Meu cel cărmuit și călăuzit după așezarea Mea de peste el. Să dea de veste cei ce

vin, ca să fie însoțiți, ca să fie cărmuiți cum se cuvine, căci ordinea sfântă trebuie să lucreze aici spre odihna Mea și a sfinților Mei, nu cum se intră fără rânduială și fără curățire și fără viață în Domnul în casele numite pentru închinare, ci așa cum se vine în casa Domnului, așa trebuie să intre aici cei ce vin să se atingă cu cele ale Domnului, iar când vin, să fie stropiți cu apă sfințită și curățiți prin ea și așa să intre ei în acest așternut ceresc, căci nu e pământesc acest așternut. Duhul cărnii, duhul lumesc, duhul de sine al omului să nu vină să se atingă aici. Cincizeci de ani te-am povățuit, poporul Meu, să nu mănânci carne, să nu bei băutură străină de binecuvântarea Mea și să lepezi păcatul trupesc, și iată, acum se cer la tine acestea ca să poți să te atingi de cele puse de Mine spre sfințenie. O, atâta vreme ți-am cerut să rupi de la inima ta pe cel ce nu împlinește și să ai de tată și de mamă și de frate și de copil pe cel ce face voia Mea pe pământ, așa cum Eu am lăsat cuvânt prin Evanghelia Mea acum două mii de ani și pe care omul creștin, măcar el ar fi trebuit să-l împlinească așa.

«*Cel ce crede în Mine nu va muri niciodată*», Eu așa am spus prin Evanghelia Mea, și voi veni, poporul Meu, ca să-ți vorbesc ție despre acest cuvânt al Meu, pe care n-a putut omul să-l împlinească, și pe care Eu l-am rostit în zadar, căci Eu am murit pentru om ca să nu mai moară omul apoi, dar n-a fost om să împlinească până acum acest cuvânt al Meu, decât cei ce s-au făcut sfinții Mei pe pământ. Voi veni, poporul Meu, cu această taină de cuvânt și Mă voi așeza cu ea deslușit înaintea ta. Amin.

Binecuvintez acum pacea acestui cămin al trâmbiței Mele. Binecuvintez statul cel sfânt al celor ce locuiesc în el spre îngrijirea și spre slăvirea lui. Îl întăresc de veghe iubitoare pe cel ce l-am adus și l-am așezat de sprijin lângă trâmbița Mea după ce am ridicat zidirea acestui așezământ, iar lângă el am avut și voiesc și de acum să am aproape cu toată voia Mea peste el și pe cel de-al doilea stâlp așezat de sprijin pentru Mine în acest așternut sfânt.

O, fiule Emilian de la templul coborârii Mele prin trâmbița Mea Verginica! Te-am luat din casa părinților tăi și te-am adus aici, lângă Verginica, tată, ca să mângâi suferința ei și să ai grijă pe mai departe de greul Meu din acest cămin după ce Mi-a plecat însoțitorul lui Verginica de lângă ea, smuls de puterea care se luptă cu Mine, tată. Te-am adus prin însoțire de rudenie cu neamul lui Verginica, însoțire curată, tată, dar fiica aceea n-a ascultat de sfințenia acestei case și Mi-a adus lume în casa aceasta după ce Mi-am luat la cer trâmbița. Și dacă se suia la Mine durere fără hotar pentru călcare peste cele sfințite de Mine ca să fie ale Mele, Eu, Domnul, am luat-o din trup pe această fiică, și iată, acum am putut Eu să înnoiesc cum se cuvine acest așternut sfânt. Curat și primenit frumos și sfânt să petreci în el cu mișcarea și cu purtarea pentru ordinea cea de aici, tată, iar cei ce vin să ia de aici mângâiere, să se anunțe la porți, după cum este orânduiala Mea de nou Ierusalim, și pentru care am Eu duhul călăuzirii, tată. Oricine va fi să treacă pe aici, să fie însoțit de cei ce știu să le grăiască de la Mine și ca Mine, ca să le fie lor intrarea și ieșirea cu folos ceresc și cu binecuvântare, tată. Hulitorii să stea departe, că mai bine le va fi lor. Cei ce nu știu să se curățească de păcatele cele asupra vieții lor cu Mine și cele asupra lucrării Mele de nou Ierusalim, care se împlinește și se întinde în părți spre mărirea slavei Mele, aceia să stea departe de cele sfințite de Mine pentru popor împlinitor de Dumnezeu, căci fiecare stăpân își rânduiește casa sa după a sa orânduială. Pace ție și duh de veghe sfântă cobor peste tine, pentru tine și pentru Mine și pentru lucrul

Meu! Pace vouă, celor ce slujiți în acest așternut ca să fie el curat în toată vremea! Pace Duhului Meu Cel obosit de așteptare pentru ca să văd acum odihna Lui în acest cămin, după alegerea Mea! Amin.

Pace vouă, copii străjeri în porți când Eu vin cuvânt la popor! Vă așez porți ale Mele și pentru acest așternut sfânt. Fiți veghetori peste cei ce vin să se închine în acest cămin. Să se anunțe la porți cei ce vin, și vor fi însoțiți și vor fi hrăniți cu cele de sus și vor fi crescuți pentru odihna Mea în ei apoi. Amin.

Pace ție, popor jertfitor, căci Domnul îți aduce ție mulțumire pentru înnoirea acestui mărgăritar! Pace ție, Israele nou, pace ție, Ierusalime nou! Amin.

Pace vouă, oștirilor Mele de sfinți și de îngeri! Odihniți-vă, tată, aici, că aici e casa Domnului, casă pentru ai Mei. Amin, amin, amin.

1/14 decembrie 2007

Sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae

Ucenic este cel ce are învățător. Păstorul cel năimit și Păstorul Cel bun. Poporul Domnului va fi mărturisitor față în față cu defăimătorii lui.

Eu sunt Păstorul Cel bun și intru pe ușă în staulul oilor, căci cel ce sare pe deasupra, acela este fur și este tâlhar, și furul nu vine decât să fure, să junghie și să risipească, dar Eu vin ca oile Mele să aibă viață și să aibă din belșug, căci Eu Mi-am pus viața pentru oile Mele și n-am fugit când a fost să plătesc viața lor, salvarea lor, iertarea lor, dar năimitul și cel ce nu este păstor și ale cui oile nu sunt, vede lupul venind și lasă oile și fuge, iar lupul le hrăpește și le risipește, căci pe năimit nu-l doare inima de oi.

Am intrat pe porți la tine și n-am sărit pe aiurea, poporul Meu, și minunată este în cer și pe pământ taina prin care Eu vin la tine cuvânt ca să-ți dau viață, tată, căci cuvântul Meu este în el cu duh dătător de viață, dar cel ce ia de la Mine cuvântul Meu și nu știe cum să facă cu el, cum să-l așeze peste el de viață, acela nu știe să învieze la glasul Meu și să nu mai moară apoi, iar dacă aude cineva vorbele Mele și nu le păzește, nu Eu îl judec, fiindcă n-am venit să judec lumea, ci ca s-o mântuiesc am venit în lume, iar cine Mă nesocotește pe Mine și cuvântul Meu, are judecător care-l judecă, și cuvântul pe care l-am grăit va sta cu el la judecată în ziua cea de apoi, fiindcă Eu nu vorbesc de la Mine Însumi, ci Tatăl, Care M-a trimis, Îmi dă ce să spun și ce să vorbesc, și știu că porunca Lui este viață veșnică, așa cum Eu Mi-am învățat ucenicii să creadă. Amin.

O, poporul Meu, să nu treacă o zi fără să citești Scriptura, fără să citești cuvântul Meu, fără să te hrănești cu îndemnul Meu spre viață, căci cel ce nu priveghează nu are minte, nu are sănătate de înțelepciune, iar lupul de suflete e hrăpăreț și risipitor, tată. O, te-am învățat să înveți carte cu călăuză, fiule, căci dacă înveți singur nu ești ucenic și nu poți să ridici ucenici de un lucru cu tine dacă lucrarea ta nu este ca a Mea, sub oblăduirea Tatălui Savaot, Care este Învățătorul Meu. Ucenic este cel ce are peste el și peste mintea lui învățător, tată, iar aceluia Eu Mă descopăr și-l călăuzesc prin cel ce este de la Mine pentru oile Mele, nu prin cel ce este învățat sau care ia de la om ca să-l învețe pe om, căci Eu am spus că n-am ce face cu omul cu școală, fiindcă acela își are mare sinele, sub care el cade mereu, și nu poate călăuzi cel căzut, dar Mie Îmi trebuie om sărac cu duhul ca să pot Eu să Mă fac minunat în el și să-l

fac asemenea Mie, și apoi lumea să-l vadă pe cel ce ia de la Mine și nu de la el și nu de la om viață peste el și învățătură pentru om apoi.

O, nu e bun păstor năimit peste viața ta, fiule care vii să fii al Meu în vremea aceasta, căci năimitul nu are milă de tine precum am Eu, fiindcă acela nu poate avea oi, și are altceva dacă are. Tu păstrează-te oiță a Mea și stai la sânul Meu de Păstor și nu te clătina în furtunile care se scoală peste tine ca să-ți încerce viața și credința, și biruiește-le cu Mine, tată, căci frumoși sunt cei biruitori prin Mine și nu prin ei, fiindcă cel ce biruiește prin el, moare mereu prin încrederea în sine, care nu așează viață în om, ci cădere, tată, iar cel ce crede în Mine nu moare niciodată, poporul Meu, ci veșnic stă cu Mine, căci am venit în lume lumină, ca oricine crede în Mine să nu rămână în întuneric, să nu rămână în el, iar Eu am spus atunci: «*Dacă-Mi slujește cineva, să vină după Mine, și unde sunt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu, și el Îmi va sluji și Tatăl îl va cinsti pe el*». Amin.

O, poporul Meu, te învăț mereu, tată, și dacă te învăț, Eu trebuie să văd peste tine împlinirea cuvântului Meu, iar când te aduni în duh de biserică, cercetează frățeste tot ce împlinești și tot ce nu împlinești din cuvântul Meu de peste tine, și lucrează prin lumină și prin umilință pentru tine, nu pentru fratele tău mai întâi, și dacă vei lucra așa, vei vedea în mijlocul tău rodul Meu, tată, rodul cu care am venit să te păstoresc, viață veșnică, fiule, căci Eu am așezat cu mare înțelepciune păstorire pentru tine, pentru viața ta cu Mine și în Mine, tată. O, mare este fapta credinței, fiule, iar ea nu primește plată ca pe pământ, căci taina faptelor credinței și a milei îl ține pe om în taina Mea, nu în afara Mea, iar cel ce știe să lucreze așa, nu iese din staul, nu moare niciodată, căci dacă Îmi slujește cineva, acolo unde sunt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu, așa cum Eu am spus acum două mii de ani. Amin, amin, amin.

— **O**, Învățătorule Care cârmuiești lumea, mă aplec Ție, căci sunt cu Tine în venirea Ta la oile Tale cu hrană, că eu am în ziua aceasta sărbătoarea mea în sobor de sfinți. Tu m-ai voit slujitorul Tău peste oile Tale, și m-ai atras acolo unde Tu lucrezi peste oi ca să le hrănești, ca să le păstorești, iar eu Te-am cunoscut și Te-am ascultat, și m-au cunoscut și oile că sunt din partea Ta așezat, căci călăuzirea Ta mi-a fost cărare spre lucrul Tău, Doamne. Dar acum Tu nu mai încapi peste oameni cu călăuzirea Ta, și oamenii se călăuzesc pe ei înșiși și unii pe alții și nu se mai dau Ție oamenii și nu se mai dau oamenii unii pe alții Ție, Doamne, ci numai loruși și unii altora.

Ți-au fost dulci faptele credinței mele pentru oile Tale, Bunule Păstor, căci cel ce nu crede cu înțelepciune, nu stă cu Tine prin duhul umilinței sfinte, care-l ține pe om în Tine, și acela crede prin înțelepciunea sa, care îl scoate din Tine și îl duce în sine, și nu știe unul ca acela că Te pierde de Învățător al său, iar eu n-am făcut așa înaintea Ta, ci Ți-am lucrat dulce peste om, dulce și umilit.

Mă doare, mă doare pentru poporul Tău cel încercat și lovit de cei necredincioși, care se dau înțelepți ca să-Ți facă Ție pată pe obrazul lucrării Tale cea de cincizeci de ani peste pământ, dar pata se va întoarce spre cei batjocoritori, care se bizuie pe înțelepciunea lor ca să defaime cu ea cărarea Ta prin întunericul lumii, Doamne. Iată, furul nu vine decât să fure, să junghie și să risipească, după cum este scris, dar el va fi vădit și va ajunge de batjocură, căci cel ce sapă groapă pentru lucrarea Ta, și-o sapă luiși, așa cum au pățit toți cei care au defăimat acest cuvânt al Tău și pe poporul Tău de azi, care,

crezând în Tine ca un slujitor, stă cu Tine, și acolo unde lucrezi Tu, acolo este și slujitorul Tău, precum Tu ai orânduit prin Evanghelia Ta peste ucenicii Tăi.

Binecuvintează înțelepciunea Ta și viața Ta peste poporul Tău de azi, care slujește pentru Tine ca să fii Tu cu oamenii, ca să fii Tu Învățătorul celor ce Te cunosc în acest cuvânt și Te urmează prin acest cuvânt, cu care vii de la Tatăl la om! Arhierească pecetea las peste poporul Tău, după darul pe care Tu l-ai pus peste mine, căci poporul Tău de azi este neam sfânt, preoție împăratească, după cum este scris, popor agonisit de Tine, de multul Tău cuvânt de Păstor tainic, Păstor milos de oi și Care priveghează viața lor. Amin, amin, amin.

— **O** arhiereule plăcut lui Dumnezeu pentru faptele credinței tale și ale milei tale înaintea Mea pentru om! Te-am ales peste oile Mele prin minunea tainelor cerești, tată, și iată, așa lucrez Eu azi prin poporul Meu cel ales, prin minunea cuvântului Meu, care curge ca râul peste creștetul lui și îl spală și îl învață și îl lucrează pe el și îi dă Duh Sfânt. Așezați-vă, voi, sfinți plini de har, între poporul Meu cel ales prin harul Meu, între el și cei ce îl hulesc pe el prin cuvinte de batjocură fără ca Eu să-i trimit pe aceștia să facă lucrare defăimătoare peste lucrarea cuvântului Meu! Îi voi descoperi pe ei ca și pe toți cei care au lovit până acum cu necredință și au defăimat pe poporul Meu. Eu, Domnul, locuiesc cu lumina și o voi trimite pe ea să-i scoată din întunericul sub care se ascund pe cei ce defăimă venirea Mea pe pământ cu milă și cu ajutor pentru om, căci cei ce s-au așezat păstori de oi de la ei înșiși și unii pe alții, pe aceia nu-i doare inima de oi, aceia nu au minte din cer, ci au de pe pământ, și mintea lor este pământ, ca și fapta lor, chiar dacă ei cunosc Scripturile și zic că știu să le tălmăcească pe ele ca niște cunoscători ale lor. Eu, Domnul, Mă voi atinge de ei și le voi da după faptele lor și-Mi voi șterge obrazul, căci furul este fur și nu știe să fie cinstit, căci este fur, dar Eu voi merge în casa furului și voi nimici fărădelegea lui, și orice fur va fi nimicit, după cum este scris. Amin.

Vai celui ce calcă în picioare cuvântul Meu cel ziditor de om și rodul Meu, pentru care trudes! Eu voi păstori cu milă și cu putere prin cuvântul Meu și-Mi voi întări pe piatră poporul, și cuvântul vieții va merge cu putere să facă dintre oameni fii ai lui Dumnezeu peste tot, că mare este cuvântul Meu și înțelepciunea lui, iar fărădelegea care dă să-Mi păteze drumul Meu de la Tatăl la om va fi vădită și va fi rușinată cu tot cel ce o lucrează pe ea. Amin.

Iar tu, poporul Meu, te vei face mărturisitor, tată, așa cum Eu voiesc să fii, și-Mi vei mărturisi lucrarea Mea, și vom sta față în față cu cei ce hulesc, căci mărturia Mea de peste tine este duhul proorociei, după cum este scris, și iată, te povățuiesc mereu, te îmbărbătez mereu, te curăț mereu, tată, căci tu ești nou-născut între fiii oamenilor ca să umbli cu Mine pe pământ prin nașterea din nou și prin botezul cu Duhul Sfânt, pe Care mereu, mereu Îl slobod peste tine ca să-Mi fii mereu, mereu popor nou, cu care Eu, Domnul, să-Mi sfîțesc din loc în loc pământul, tată, și să vină cerul să locuiască pe pământ și să îmbrace cu taină și cu putere lucrătoare toate cele ce sunt cu tine și pentru tine, toate staulele în care Eu Îmi am mieluți și mieluțe, pușori și pușoare, care mănâncă din mâna Mea hrană pentru creșterea lor, ca să-i am Eu ocrotiți pe fii sub aripa Mea, sub mantia Mea. Amin.

O, copii din porți, să vină poporul să se curețe de sine și să-i dau iertare și împăcare și iubire, și să fie precum în cer, așa și pe pământ în mijlocul poporului Meu, căci Eu sunt Cel

ce-l păstoresc pe el, fiindcă îi sunt Păstor. Amin.

O, poporul Meu, învață-te să fii păstorit și îngrijit, tată. Din zi în zi mai mult învață-te cu cârmă peste toate clipele tale, și stai în duhul umilinței sfinte, și iarăși Eu te voi povățui pe tine pentru Mine, căci cel ce crede în Mine nu va muri niciodată, ci va fi viu și va lucra faptele vieții, și viața îl va iubi pe el și se va dăruia lui.

Eu sunt Păstorul Cel bun și intru și ies pe ușă, căci cel ce sare pe aiurea, acela este fur, dar Eu vin la oi ca să aibă ele viață și să aibă din belșug. Amin.

Pace poporului Meu care învață de la Mine viața! Amin, amin, amin.

6/19 decembrie 2007

Sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon, făcătorul de minuni

Împărăția lui Dumnezeu nu stă în cuvânt, ci în putere. Duhul lumii este șarpe. Taina bisericii cu mădulare. Taina proorociei. Înveșmântarea pentru pomul vieții.

Pacea Mea o dau ție, Ierusalime, poporul Meu cel din români, căci puterea Mea te-a ridicat ca să crezi și ca să poți să-Mi fii popor, Eu să-ți fiu Dumnezeu, și tu Mie fiu, căci scris este: «Celor ce cred în El le va da putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, născuți de la Dumnezeu prin naștere din nou, prin puterea Duhului Sfânt, Care Se sălășluiește în cei ce cred prin împărăția Mea din ei, căci împărăția lui Dumnezeu nu stă în cuvânt, ci stă în putere», poporul Meu. Am norii suire și coborâre, și așa este calea Mea spre tine ca să stau cu tine și ca să te am al Meu. Umblu pe aripile vântului și am norii suire și coborâre, precum este scris, și vin la tine și stau cu tine la masă de cuvânt și împlinesc înaintea ta Scriptura venirii Mele cu sfinții și tainic te hrănesc cu duhul credinței, așa cum lucrăm și cu ucenicii Mei acum două mii de ani de le întăream credința, și le arătam puterea Mea, căci împărăția Mea nu stă în cuvânt, ci stă în putere, și această putere lucrătoare îl ajută pe om să se facă fiu al Meu, să creadă în venirea Mea și să se dea ei împărăție. Amin.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Mielul Tatălui Savaot! Cuvântul lui Dumnezeu este numele Meu din zilele acestea, și intru pe porți la poporul Meu cel credincios venirii Mele de azi. Amin.

Pace vouă, că vă găsesc străjuind pentru ca să Mă fac cuvânt pentru poporul Meu, copii din porți, căci azi e sărbătoare de sfinți, și împlinesc înaintea poporului Meu Scriptura venirii Mele cu sfinții, tată. Vă așez tămăduitori peste poporul Meu în ziua aceasta, iar cel ce se arată Mie ca să-i dau statură sfântă și apoi împărăția Mea în el, Eu, Domnul, cu multă milă îl îngrijesc, cu multă răbdare îl aștept să-Mi dea chip în el, să-Mi dea stat în el prin credința cea făcătoare de minuni, așa cum a lucrat duhul credinței înăuntrul arhiereului Meu Spiridon, de l-a adus la puterea de a face minuni pentru întărirea credinței în Mine a celor ce ascultau de la el cuvânt de credință și de facere, căci împărăția lui Dumnezeu nu stă în cuvânt așa cum mulți știu să grăiască despre ea, ci stă în putere, tată, iar pentru această cerească lucrare peste om îi trebuie omului darul umilinței sfinte, umilința de duh, prin care Eu Mă sălășluiesc în om arătându-Mă cu putere împărțitoare de cuvânt, căci mărturia Mea este duhul proorociei, cuvântul care se împlinește, și aceasta înseamnă Dumnezeu cu oamenii, căci scris este cuvântul proorociei care spune: «Iată cortul lui Dumnezeu între

oameni, și El va sălășlui cu ei, și ei vor fi poporul Lui și Însuși Dumnezeu va fi cu ei și va șterge lacrima lor și moarte nu va mai fi, și aceste cuvinte sunt duhul proorociei, sunt credințioase și adevărate», precum este scris ca să împlinesc. Amin.

O, poporul Meu, este scris în Scripturi că moarte nu va mai fi, iar Eu am spus când grăiam pe pământ acum două mii de ani: «Cel ce crede în Mine nu va muri niciodată». O, Israele nou, fericit este cel ce se mută mereu de la moarte la viață! Fericit este cel ce știe să se curețe de moarte și să fie viu mereu, fericit, tată! Credința nu este a tuturor, ci numai a celor ce știu să facă faptă credința lor, așa cum a știut Avraam, poporul Meu, căci Avraam a avut în el aluatul cel bun, darul și duhul umilinței sfinte, care-l face pe om văzător de Dumnezeu, purtător de Dumnezeu și împărțitor de Dumnezeu, neluându-și el plată pentru aceasta, ci dându-se pe sine pentru viața Mea în om, poporul Meu. Amin, amin, amin.

— O, ce dulce venire Îți faci cu sfinții Tăi, Doamne, de le dai lor grăire peste poporul Tău cel credincios! O, ce adevărat este cuvântul proorociei care spune despre Tine: «Iată-L, vine cu sfinții Lui, în zeci de mii Întâiul!»! Cel ce Te vede pe Tine în cuvântul Tău este cel ce Te împarte oamenilor, Doamne slăvit în cer și pe pământ. Darul umilinței sfinte face această minune în om, căci cel umilit cu duhul este cel ce crede cu putere prin arătarea credinței lui, așa cum eu când am grăit cu omul înțelepciunii cea din fire i-am dovedit lui puterea mărturisirii mele despre Tine, mărturisindu-Te lui că ești Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, de o Ființă cu Tatăl și prin Care Tatăl a cuvântat și a făcut. Amin.

O, nu este bine să se dea mare peste om înțelepciunea cea din fire a omului și care îl împiedică pe om să se lepede de sine ca să-Ți urmeze Ție și nu luiși, Doamne.

O, nu este sfânt, nu este bine, popor al lui Hristos, nu este bine să te lași după omul care are înțelepciunea cea din fire, căci cei ce sunt așa, Îl răstignesc pe Domnul pentru slava lor cea omenească, slava dintre om și om, popor călăuzit de Dumnezeu. Tu apleacă-te duhului proorociei și caută cu darul umilinței sfinte în tine, că fără acest dar nu poți să stai cu Dumnezeu fără să mori, fără să te lepezi de El și să mori ca Adam, care L-a părăsit pe Dumnezeu pentru păcat. Ai grijă, că lumea și duhul ei este șarpe, fiule. Ai grijă printre morții cei de peste tot, ai grijă să nu-i numești pe ei vii, căci cel ce este viu este cel ce nu moare niciodată după ce s-a învrednicit să creadă în Dumnezeu, Cel trimis de Tatăl la om. Ai grijă să stai cu sfinții, nu cu păcătoșii, căci păcătoșii vor pieri, fiindcă păcătoșii sunt dușmănoși, sunt geloși, sunt semeți pentru mintea lor, și apoi sunt trădători pentru tine. Tu stai cu sfinții, fiule, și tot așa să fii și tu, și să lucreze puterea lui Dumnezeu prin tine dacă ești sfânt, căci sfânt aceasta înseamnă. Ai grijă să nu te doboare grijile vieții ca să iubești banul, căci banul este șarpe în calea omului iubitor de Dumnezeu. Eu pentru mila mea de om am făcut din șarpe aur și l-am dat să slujească celui necăjit și lipsit, și apoi din nou am adus aurul la firea din care l-am luat, căci nimic nu înseamnă aurul, decât pierzarea omului, diavol care-l ține vremelnic pe om, căci cel ce are aur nu poate scăpa de cursa lui, iar omul care dă să-și câștige viața sa zi de zi, acela și-o pierde cu fiecare zi, mereu cu fiecare zi, și iată, așa se pierde omul cel înțelept prin înțelepciunea lui cea din fire, și nu poate unul ca acela să nu moară cu fiecare zi a vieții lui pe pământ. Te îndemn să te uiți în viața mea, popor călăuzit de Dumnezeu, căci eu mi-am dat Domnului viața cu fiecare zi, iar diavolul cel zavistnic nu putea sta liniștit când mă vedea cu

puterea lui Dumnezeu, cu împărăția lui Dumnezeu înăuntrul meu, și pe care o mărturiseam în afara mea.

«Vai vouă dacă lumea vă va vrăjmași, așa a zis eu, arhiereul Domnului, adevărat arhiereu al Său, căci în fiecare zi îmi jertfeam Lui viața mea, mereu trăiam în El și n-am stat în afara Lui înaintea oamenilor, și puterea Lui era în mine, căci împărăția lui Dumnezeu nu stă în cuvânt, ci stă în putere, așa le spun eu azi la toți cei care dau să grăiască pe pământ cu cuvântul și nu cu puterea lui Dumnezeu, care se arată Dumnezeu în om. Amin.

O, Doamne al puterilor, să-i dăm poporului Tău de azi puterea Ta ca să biruiască cu ea înțelepciunea înțelepților care se fălesc înaintea Ta cu ei înșiși, Doamne! Rușinează-i pe cei mândri și înalță-i pe cei smeriți! Înalță-l cu puterea Ta pe poporul Tău, cu care Tu Îți așezi acum împărăție pe pământ între oameni, Doamne! Amin, amin, amin.

— O, e zi de învățatură peste poporul Meu în ziua ta de serbare între sfinți, arhiereule mare, că mare ți-a fost darul umilinței, și cu el M-ai sălășluit pe Mine în ființa ta, iar Eu te-am îndumnezeit și te-am făcut locaș al Meu și intram și ieșeam și lucram prin credința ta, prin vasul tău cel purtător de Dumnezeu și prin sfințenia ta, pe care o lucrai cu fiecare zi înaintea Mea în duhul umilinței sfinte, în duhul iubirii lucrătoare, tată. Dulce Mi-a fost în tine sălășluirea Mea! Ai fost sălaș al împărăției Mele și ai slujit ei înăuntrul tău ca o slugă, tată, și iată ce înseamnă să se facă cineva pe pământ slujitor al lui Hristos, preot al lui Dumnezeu!

Să tacă cei ce nu știu ce înseamnă Dumnezeu în om și prin om! Să tacă vorbirea lor cea despre Dumnezeu dacă ei nu știu ce înseamnă Dumnezeu cu omul! Să tacă cei ce te hulesc pe tine, poporul Meu, căci duhul proorociei este cel ce te umbrește pe tine de la Mine și te învață viața, Ierusalime nou! Să se aplece ție cel ce voiește să fie înțelept în vremea aceasta, și numai așa îl primesc Eu pe cel ce dă să vină la Mine pe calea acestui cuvânt, cu care Eu te povățuiesc și te cresc, poporul Meu de azi! Cine nu te iubește pe tine, cine nu te primește pe tine din partea Mea, pe acela Eu nu-l cunosc de pe altă cale după ce el a aflat calea aceasta a venirii Mele la tine pe pământ pentru credința ta în Mine, tată, iar cel ce crede în Mine nu moare niciodată, ci zi cu zi trece de la moarte la viață și este biruitor peste lume și peste timp, așa cum Eu am fost, poporul Meu. Amin.

O, străjeri ai venirii Mele la poporul Meu și ai venirii lui la Mine! Îngrijiiți-vă azi de lucrarea darului umilinței sfinte peste poporul Meu care vine la Mine și la voi pentru viața Mea în el, pentru înfrumusețarea lui înaintea Mea, pentru ca să învețe el să se facă, și apoi să fie împărăție a Mea tot fiul care crede în venirea Mea de azi alăturându-se duhului vieții, care așează facerea peste om. Vă dau proaspăt duhul învățurii sfinte, iar poporul Meu să vină la voi, căci trec prin voi cu duh dătător de viață, duhul care-l curăță pe om de păcat și de sine apoi. Amin.

La începutul lucrului îl cuprind acum pe poporul Meu cel venit la sărbătoare, îl cuprind în cuvânt, și iarăși spre sfârșitul zilei îl cuprind în cuvânt și îl învăț pe el, iar el să ia de la Mine și să fie viu apoi, tot mai viu, tot mai frumos să fiu Eu, Domnul, în cel ce se curățește pe sine pentru Mine, pentru împărăția Mea înăuntrul lui, pentru viața în Mine trăită a poporului Meu, poporul noului Israel. Amin, amin, amin.

*

In ziua aceasta de sărbătoare am stat înaintea poporului Meu care a venit la scăldătoare, la curățire, și am stat cu voi înaintea lui, fiilor curățitori peste cei ce se fac fii ai lui Dumnezeu prin credință și prin puterea care vine de la ea peste om. Vreau să-i dau poporului Meu povață, tată, căci taina de nou Ierusalim nu poate lumea s-o priceapă dacă ea și preoții ei spun că le ajunge tot ceea ce știu ei prin biserică, dar preoții lumii uită că Eu am spus prin Scripturi despre înnoirea lumii și despre judecata făpturii și despre învierea morților, lucrări care trebuie așezate peste pământ și peste om, lucrări ale bisericii lui Hristos, fiilor.

O, poporul Meu, să știe lumea care-și zice creștină și să știe preoții ei că taina de nou Ierusalim este lucrarea bisericii care lucrează cu toate mădularele, nu cu unul, tată, căci biserica fără duhul proorociei în ea nu are lucrare de naștere peste ea, căci facerea se lucrează prin cuvânt, tată. Preotul desăvârșit în lucrul cel pentru învierea din păcat a omului este cel care-L face pe Domnul trup și cuvânt peste biserică. Nu numai trupul Meu mereu proaspăt jertfit pe altar pentru viața omului, ci și cuvânt al Meu să fiu Eu proaspăt făcut peste om, tată. Preotul care Mă face trup și cuvânt mereu nou, mereu proaspăt, aceasta este taina de nou Ierusalim pe pământ, de biserică mereu înnoită, mereu hrănită cu duhul proorociei, cu Duhul Meu Cel Sfânt, pe Care L-am promis Eu bisericii și despre Care am spus atunci că din al Meu va lua și va vesti bisericii, căreia Eu i-am spus că până la sfârșitul timpului voi fi cu ea prin cei ce proorocesc în ea, căci mărturia Mea este duhul proorociei, tată, precum este scris. Biserica Mea de nou Ierusalim este locul și timpul unde Eu, Domnul, Mă fac trup și Mă fac cuvânt prin preot, și așa Îmi hrănesc Eu pe fiii cărora le dau putere să-Mi fie fii, și iată taină pe care n-o înțelege omul mărginit, omul fără credință ca a lui Avraam, ca a sfinților Mei, cărora Eu Mă arăt lor și le grăiesc prin lucrarea Duhului Sfânt lucrător prin biserică, fiindcă taina de biserică este lucrarea Duhului Sfânt, Care din al Meu ia și vestește bisericii, așa cum a lucrat El peste primii creștini în ziua Cincizecimii, îmbrăcându-i pe ei cu lucrarea Lui, cu puterea Lui, căci mărturia Mea este duhul proorociei, duhul care-l arată pe om botezat cu Duhul Sfânt, cu botezul de la Iisus Hristos, așa cum Ioan Botezătorul i-a vestit despre Mine, Cel ce botez cu Duhul Sfânt, pe cei ce el îi boteza cu apă spre iertarea păcatelor lor.

O, fiilor care veniți la scăldătoare, iubiți, tată, lucrarea de curățire a duhului și a sufletului așa cum vă îngrijiiți să vă spălați trupul și hăinuțele de pe trup și toate cele ale voastre, tată. Dar ca povață pentru biruința cea bună a mântuirii voastre vă spun și Eu ca apostolul Pavel: *«Nu vă faceți mulți dintre voi învățatori»*. O, fiilor, omului îi este greu cu duhul umilinței, și de aceea nu trebuie să se dea învățator și de aceea e bine să stea și să învețe și să asculte de la Mine, tată, căci Eu am venit pe pământ acum iarăși Învățător, fiindcă este scris să vin iarăși pentru vii și pentru morți și să vin cu împărăția cea fără de sfârșit peste pământ, așa cum lucrarea bisericii rostește în fiecare zi mărturisirea credinței bisericii, dar iată, când să creadă ea ceea ce spune, nu crede, fiilor.

O, poporul Meu, omul este deprins să aibă dreptate peste alt om, și aceasta nu înseamnă iubirea, nu înseamnă duhul umilit și darurile lui, tată. Iubirea omului îi este lui înăbușită spre Dumnezeu chiar pentru că nu are în ea umilință față de aproapele său, umilință și iubire, fiilor. Cel ce are umilință de duh pentru Dumnezeu, acela nu este primit de Dumnezeu decât dacă are mărturisitori ai umilinței lui, căci ceea ce-i faci aproapei tău, Domnului Îi faci. O, fiule, te învăț iubirea, și cu ea

curățirea, tată. Te învăț cum să te mărturisești de răul din tine ca să fii viu apoi, ca să ai putere să te faci fiu al lui Dumnezeu prin credință și prin iubire, tată. Cel ce Îl iubește pe Dumnezeu, acela Îl iubește fără vină față de aproapele său, și numai așa Îl poate iubi omul pe Dumnezeu. Amin.

O, nu vă faceți învățatori unii peste alții, căci nu așa lucrează frăția, tată, ci faceți-vă împlinitori ai Mei în voi, căci Eu am venit să mântuiesc lumea, nu s-o judec, și tot așa să lucrați și voi unii peste alții, fiilor. Lucrarea Duhului Sfânt este mângâiere, căci Duhul Sfânt este Mângâietorul, tată, și El ia din al Meu și vă aduce vouă prin duhul proorociei, precum este scris. O, tot ca Mângâietorul să lucrați și voi unul peste altul, fiilor, și aceasta este lucrarea frăției, care nu cere, care nu așteaptă, ci care dă, tată. De aceea căutați să vă deprindeți să luați de la Mine și să învățați iubirea Mea în voi, fiilor, căci iată, preoții lumii se bizuie pe Scriptură și atât, dar ei n-o dau oamenilor cu învățătura din ea, precum nici peste ei n-o pun cu viața din ea; ba, din contra, Mă închid și pe Mine în filele ei și nu Mă mai cunosc când Eu grăiesc acum ca prin Scripturi acum două mii de ani, așa cum este scris în ele să vin iarăși, și cu sfinții să vin, căci când Ioan, ucenicul Meu, a scris de la Duhul Sfânt cartea Apocalipsei, Eu, Domnul, Cel învăluit în curcubeu, i-am spus lui: *«Să nu pecetluiești cartea aceasta și grăirea ei, căci vremea este aproape, căci tu trebuie să mai proorocești încă o dată la popoare și la neamuri și la mulți împărați, și fericiți sunt cei ce-și spală veșmintele lor ca să aibă stăpânire peste pomul vieții și prin porți să intre în cetate, căci de va intra altfel, de va mai pune cineva altceva, altfel de învățatură lângă această învățatură de intrare spre pomul vieții, Domnul va pune peste el pedepsele din cartea aceasta, și, iarăși, dacă va scoate cineva din cuvintele proorociei acesteia, va scoate Domnul partea lui din pomul vieții și din cetatea cea sfântă, despre care scrie în cartea aceasta, căci cei ce săvârșesc păcatul nu pot intra în cetatea proorocită în cartea aceasta, ci rămân afară»*, precum este scris. Amin.

O, poporul Meu, să te uiți, tată, în cartea Apocalipsei și să vezi în ea că scrie: *«Fericiți sunt cei ce-și spală veșmintele lor ca să intre pe porți spre pomul vieții și să aibă stăpânire peste el!»*. O, poporul Meu, să înveți, tată, această carte așa cum este ea, așa cum învață ea că se intră la Dumnezeu și la masa Lui și în cetatea cea de nou Ierusalim, despre care a scris Ioan, ucenicul Evangheliei Mele celei pentru sfârșit de timp și pentru venirea Mea iarăși de la Tatăl la om! O, să nu faci ca preoții bisericii, care nu înțeleg cartea aceasta și care-și taie partea și calea lor înspre pomul vieții și dau să sară pe deasupra la Dumnezeu fără să-și spele veșmintele, fără să poarte veșminte curate înaintea Mea, și aceia sunt cei ce scot de la ei cartea aceasta, care-l învață pe om să se gătească și să fie curat, ba dau aceștia să adauge la ea intrarea la Mine așa cum este omul, dar binecuvântările și blestemele care sunt scrise în această carte a lui Ioan, cartea de pregătire a omului spre pomul vieții, acestea două vor vorbi pentru fiecare om, și *«vor intra spre pomul vieții cei ce-și spală veșmintele lor, iar cei ce iubesc minciuna și neascultarea și nesupunerea vor rămâne afară»*, după cum este scris în cartea lui Ioan. Amin.

Te învăț pregătirea, te învăț spălarea veșmântului, fiule. Dă-Mi inima ta, vino să ți-o fac nouă, tată, și în ea să stau Eu și viața Mea. Amin. Eu te voi învăța mereu dacă vei veni la scăldătoare, căci am fii destoinici pentru facerea ta cea de la Mine, dar îndeletnicește-te cu veșmânt mereu curat, fiule. Eu sunt Cel ce te curăț, așa cum și pe ucenicii Mei i-am spălat pe picioare și i-am învățat curățirea de toate cele de pe pământ pe

unde ei merg ca să Mă vadă lumea în ei și cu ei, și apoi le-am spus lor să-și facă și ei unii altora mereu curățirea și spălarea, și așa i-am învățat Eu pe ei iubirea, și apoi i-am făcut învățatori peste noroade și le-am spus: *«Eu în voi, și voi în Mine, și voi fi cu voi până la sfârșitul veacurilor și din al Meu voi lua și vă voi vesti vouă și vă voi învăța pe voi toate»*, și așa să înțelegeți tu cuvântul Meu de azi, și cu care te povățuiesc ca să te învrednicesc pomului vieții și stăpânirea peste el, poporul Meu, și ca să știi să intri prin porți, tată, așa cum Ioan a spus în cartea sa, iar tu să nu scoți și să nu adaugi pentru împlinirile din cartea aceasta, poporul Meu, ci să-ți speli veșmântul și să fii asemenea Mie, fiule, căci Eu sunt pomul vieții, și Mă dau în dar celor ce se înveșmântează pentru el. Amin.

Îți amintesc, fiule, de darul umilinței sfinte. Stai cu el de mână, căci el te învață iubirea și nejudicata, măi tată. Tu trebuie să fii fiul Meu, nu judecător peste fii, căci cuvântul Meu este judecător și îl îndeamnă pe om la pocăință spre iertarea păcatelor și apoi la botezul cu Duhul Sfânt, ca să se vadă încreștinat cel botezat, fiindcă semnul celui botezat este Duhul Sfânt și *«râuri de ape vii vor curge din gura lui»*, precum este scris.

O, poporul Meu, dacă ai venit la scăldătoare te-am povățuit, tată. Ai grijă că împărăția Mea în tine nu stă în cuvânt,

ci în puterea împlinirii lui, ca să biruim moartea, tată, moartea și boldul ei. Ai grijă să stai cu sfinții și nu cu păcătoșii, căci păcătoșii sunt dușmănoși, sunt geloși, sunt semeți pentru mintea lor, și apoi sunt trădători pentru tine, și ferice ție dacă lumea te va vrăjmăși fiindcă nu semeni cu ea, căci aceasta este semn că tu Mă iubești și că Eu te iubesc. Amin. O, poporul Meu, să fii neam sfânt, precum este scris, și să fii preoție împăratească, nu lumească, tată, căci tu ești popor agonisit de Dumnezeu, fiule. Ia de la Mine și învață ce înseamnă Dumnezeu în om și prin om, poporul Meu! Amin.

O, străjeri ai venirii Mele cuvânt la poporul Meu și la tot omul care ia învățătura vieții de pe masa aceasta! V-ați îngrijit în ziua aceasta de lucrarea darului umilinței sfinte peste poporul Meu care a venit la scăldătoare, la Mine și la voi pentru viața Mea în el, tată. L-am cuprins pe el în cuvânt la începutul și la sfârșitul zilei de învățatură. Tot mai viu, tot mai frumos să fiu Eu, Domnul, în cel ce se curățește pentru Mine, fiilor, pentru împărăția Mea înăuntrul lui, pentru viața în Mine trăită a poporului Meu, poporul Noului Israel, precum este scris. Amin, amin, amin.

12/25 decembrie 2007